ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΑΡΙΘΜΟΣ [79] 1849 — ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 — ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 5 Ἰανουαρίου 1908

ΤΙΜαΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ			ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος.....	Δρ.	9	.....	
Ἑξάμηνος.....	»	16	Χρυσᾶ φράγκα.....	20
Ἐτησία.....	»	30	Χρυσᾶ φράγκα.....	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος ἐξ 128 τοὐλάχιστον σελ. μεγάλου 4ου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α'. ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 20
Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ (ΕΙΣΟΔΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ**

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ
ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι δὲν θὰ μείνῃ μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἁπλῆς ἀποκαλύψεως ἡ χθεσινὴ ὄντως προξενήσασα κατάπληξιν πληροφορία τῶν «Ἀθηνῶν» περὶ τοῦ νέου εἰς Ἑλλάδα Πολιτικοῦ Πράκτορος τῆς Βουλγαρίας κ. Ρίζωφ. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἶνε ἱκανὸν πρὸς δικαιολογίαν τοῦ πραξικοπήματος, ὄχι μόνον ν' ἀποδείξῃ ἀμεμπτον καὶ πλήρη διπλωματικοῦ τάκτ τὸν ἀρχικομιτατζῆν Βούλγαρον, ἀλλ' ἐπὶ πλέον καὶ φιλέλληνα ἀκόμη. Ὑπουργεῖον εἴτε λόγῳ ἀγνοίας τῶν πραγμάτων, εἴτε λόγῳ διαχύσεως μὴ ἀπεχούσας τῆς προδοτικῆς ἐνεργείας, ἐπιτρέπον τὴν ἵδρυσιν παραρτήματος Βουλγαρικοῦ κομιτάτου ἐν μέσαις Ἀθήναις, εἶνε ὑπουργεῖον ἱκανὸν νὰ προβῇ καὶ εἰς πλείονα ἀκόμη ἵνα περισώσῃ τὴν τερατώδη ἐνέργειάν του. Ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ Ρίζωφ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ δισταγμός, ὅτι δὲν θὰ πατήσῃ τὸν πόδα του ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν δολοφόνον τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν μας νὰ ἔλθῃ ἐδῶ περιβεβλημένος διπλωματικὴν ἀσυλίαν, ἵνα μετατρέψῃ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος εἰς κέντρον τοῦ κομιτάτου, οὗτινος δημιουργὸς καὶ συνεργάτης ὑπῆρξε, καταγγελλόμενος, ὄχι ἁπλῶς διὰ τῶν ἰδίων πράξεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐπισήμων ἐκθέσεων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἄγγλου πρέσβεως. Τὸ κύριον ζήτημα εἶνε ἄλλο. Εἶνε ἄν ἐπιτρέπεται πλέον ἡ διαχείρισις τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, καὶ διὰ μίαν ἡμέραν ἔστω, ἀπὸ ὑπουργὸν γενόμενον συνεργάτην καὶ συνεργὸν τῆς πονηροτάτης ταύτης ἐγκαταστάσεως τοῦ κομιτάτου τῆς Σόφιας ἐν μέσαις Ἀθήναις καὶ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Ὑπουργὸς τοιοῦτος εἴτε ἀγνοῶν τὰ πράγματα, εἴτε μετὰ τόσης ἐπιπολαιότητος κρίνων τὴν θέσιν τοῦ ὑψίστου καὶ λεπτοτέρου τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων δὲν εἶνε πλέον ὑπουργὸς ἀνίκανος. Εἶνε κάτι πλέον. Εἶνε ὑπουργὸς ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας, εἰς τὴν ἔννομον ἐν τῷ κράτει τάξιν, εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων. Ἴσως ὁ κ. Γ. Θεοτόκης χασμώμενος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἥτις δὲν εἶνε ὑπόθεσις ἁπλοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου, ἀλλ' ἐθνικῆς διαμαρτυρίας καὶ ἐξεγέρσεως. Δὲν τὸν συμβουλεύομεν ὅμως νὰ χασμᾶται ἢ νὰ ἐπιζητῇ δικολαβικὰς διαστροφὰς ἐπὶ τοιούτων θεμάτων. Ὀφείλει ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὄχι πλέον νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ τελεσθέν. Διότι τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ τελεσθέντος θὰ ἐπιδιώξῃ προσωπικῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀμυνόμενος ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν, μέχρι τῶν ὁποίων εἰσήγαγε βεβήλως εἰς Ἕλλην ὑπουργὸς τὴν μάχαιραν τῶν δολοφόνων καὶ τὸ πῦρ τῶν δηούντων τὴν Μακεδονίαν. Τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τὸ καθῆκον εἶνε γενικώτερον. Ἀφορᾷ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῆς συνταραχθείσης μετὰ τὴν χθεσινὴν ἀποκάλυψιν τῶν «Ἀθηνῶν» ἐθνικῆς συνειδήσεως. Τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ἐνέργεια πρέπει νὰ εἶνε πειστικὴ, ὅτι δὲν θὰ ἀφίενται τὰ ἐθνικὰ ζητήματα εἰς διαχείρισιν ὁμοίου εἴδους συγκλονίζουσαν τὴν εἰς ἑαυτὸ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν ἐθνικὴν ἄμυναν πίστιν τοῦ Ἔθνους.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Κολοσσιαία ἀτμομηχανὴ

Ὑπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς ἑταιρίας τῆς Ἔρις, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, κατ' αὐτὰς κατεσκευάσθη κολοσσιαία ἀτμομηχανὴ, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἡ μεγαλειτέρα καὶ ἰσχυροτέρα τοῦ κόσμου.

Ὁ ἀληθὴς οὗτος γίγας τῆς ἑλκτικῆς δυνάμεως, ὅστις ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ καὶ αὐτὰ τὰ πρωτότυπα τὰ ἐκτεθέντα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, εἶνε προωρισμένος ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεταγωγῆς ἐμπορευμάτων εἰς σοβαρὰς περιστάσεις.

Ἡ διαμέτρησις τοῦ γίγαντος αὐτοῦ μηχανισμοῦ καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν ἐξαρτημάτων του ἔχουσι κανονισθῆ οὕτως ὥστε νὰ ἐκτελῶσι ἄνευ μεγάλης πιέσεως τὴν ἐργασίαν τεσσάρων ἰσχυρῶν μηχανῶν. Εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν ἡ μηχανὴ αὕτη δύναται νὰ ἑλκύσῃ μίαν ἁμαξοστοιχίαν δέκα χιλιάδων τόννων, δηλαδὴ 250 ἁμάξας πλήρεις μετάλλων, ἀκατεργάστων ὑλῶν, ἄνθρακος, μὲ τὴν ταχύτητα 16 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Εἶνε μακρὰ 27 μέτρα περίπου καὶ ζυγίζει 265 τόννους περίπου, δηλαδὴ τὸ διπλο΄ν τῶν ὅσων ζυγίζουσιν αἱ λοιπαὶ τῆς Εὐρώπης ἀτμάμαξαι.

Σύγκειται ἐκ δύο μηχανῶν τροφοδοτουμένας ἀπὸ ἑνὸς μόνον κλιβάνου, βασίζεται δ' ἐπὶ βάσεως κινουμένης διὰ 16 τροχῶν. Τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς μηχανῆς εἶνε συνηρμοσμένον οὕτως ὥστε νὰ ὑποβοηθῇ τὴν ἀτμομηχανὴν εἰς τὰς κλίσεις.

Καὶ ὁ κλίβανος ἐπίσης εἶνε ἀπαράβλητος διὰ τὰς διαστάσεις του. Ἔχει μῆκος δώδεκα μέτρων, ζυγίζει, κενὸς, 52 τόννους καὶ περιλαμβάνει εἴκοσιν χιλιάδας λίτρας ὕδατος μὲ ἐπιφάνειαν ὁλικὴν θερμάνσεως 570 τετραγωνικῶν μέτρων. Καὶ ἡ ἀνθρακαποθήκη τῆς μηχανῆς αὐτῆς εἶνε κολοσσιαίων διαστάσεων. Ἔχει ὀκτὼ τροχοὺς, ζυγίζει 81 τόννους ἐκτὸς τῆς προμηθείας ἥτις ὑπερβαίνει πάντοτε τὰ 35,000 λίτρα ὕδατος καὶ 15,000 κοιλόγραμμα ἄνθρακος, ὅσον δηλαδὴ εἶνε ἀναγκαῖον δι' ἓν σύνηθες ταξείδιον. Ἡ συσκευὴ τῆς κολοσσιαίας αὐτῆς μηχανῆς δὲν παρουσιάζει οὐδὲν τὸ ἐξαίρετον, εἶνε ὀνομαστὴ μόνον διὰ τὸ βάρος της, τὰς ἐκτάσεις, καὶ διὰ τὸ μέγα τῆς δυνάμεώς της. Ἄνισον λογίζεται τὸ μῆκος τῶν ἁμαξῶν εἰς δύο χιλιομέτρων ἔκτασιν.

Εἷς νέος Διογένης

Εἷς γέρων, ἄγγλος ἁλιεὺς, Φίλιππος Μόρρις ὀνόματι, ἔλυσε κατ' ἴδιον τρόπον τὸ πρόβλημα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ἐνοικίων ὅπερ καταπιέζει τόσον κόσμον καὶ προκαλεῖ, ἰδίως ἐσχάτως ἐν Ἀμερικῇ, στάσεις καὶ ταραχὰς ἢ τὸ συνηθέστερον, τὸν γνωστὸν παρ' ἡμῖν τρόπον τῶν μετοικούντων σπουδαστῶν.

Ὁ ἁλιεὺς αὐτὸς, ἀναγκασθεὶς μετὰ ἑβδομήκοντα ὅλα ἔτη, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἐπάγγελμά του, διότι οἱ ἰχθεῖς ἐξετράτησαν ἐκ τῶν διόδων καὶ στενῶν τῆς Σεβέρνης ἐν οἷς εὕρηντο κατὰ πληθύας καὶ τῷ παρεῖχον ἐπὶ τόσα ἔτη μέσα ζωῆς, μένει τώρα παρὰ τὰς προσφιλεῖς του ἀκτὰς, συλλέγων τὰ λείψανα τῶν ναυαγίων ἅτινα τὰ κύματα ρίπτουσιν ἐπ' αὐτῶν. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἀποτελεῖ τὸ μόνον ἐμπόρευμά του, ἐμπόρευμα ἀποφέρον, φυσικά, γλίσχρον κέρδος. Καὶ τοῦτο διήρκεσεν ἐπὶ πολύ. Τὰ κύματα, ὅμως, τὸ στάδιον ἐν ᾧ ἠγωνίσθη ἐπὶ τόσα ἔτη μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, εὐγνωμονοῦντα ἴσως, τῷ ἀπέστειλαν μίαν ἡμέραν ἡμίσειαν ὅλην λέμβον τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαθὸς Μόρρις ἔλαβε δικαιωματικῶς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του καὶ κατεσκεύασε μίαν ὡραίαν ἀλλ' ὀλίγον καστόριον οἰκίαν.

Ὅταν τὰ κύματα ἔρχωνται εἰς διενέξεις μετὰ τῶν βράχων τῆς ἀκτῆς καὶ ἡ κατοικία τοῦ καλοῦ ἁλιέως ὑφίσταται συνεπείας τινάς.

Εἶνε ὡς ἓν ἀμφίβιον, λοιπὸν, ζῇ ὡς εἷς νέος Διογένης εἰς πίθον ὅμως νεωτεριστικόν.

Ὁ Φίλιππος Μόρρις εἶνε ὀγδοήκοντα ἐτῶν καὶ διὰ νὰ μὴ πλήττῃ μόνος μὲ τοὺς μονοτόνους φλοίσβους τῶν κυμάτων ἔχει καὶ ὡς σύντροφον τὴν ἑξηκοντούτιδα ἤδη σύζυγόν του.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Μοῦ ἔδειξαν ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐπερνοῦσεν ἀργὸς, σκυφτὸς καὶ βυθισμένος εἰς σκέψεις.

— Τὸν γνωρίζεις;

— Ὄχι. Ἔχασε εἰς τὰ χαρτιά;

— Δὲν τὸν γνωρίζεις;

— Διάβολε! Δὲν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ξέρω ὅλα τὰ θύματα τῆς τράπουλας, ἐπὶ τέλους.

— Αὐτὸς δὲν εἶνε θῦμα τῆς τράπουλας. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ τὸν γνωρίζῃ ὅλη ἡ Ἑλλάς.

— Ἀνεκάλυψε μεταλλεῖον χρυσοῦ κάτω ἀπὸ τ' Ἀναφιώτικα;

— Ὄχι. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ εἶνε ἐντὸς ὀλίγου ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐεργέτας τοῦ Ἔθνους.

Τὸ πρᾶγμα ἐγίνετο σπουδαῖον ἐπὶ τέλους. Ὁ συνομιλητής μου μοῦ ἔδειξε πάλιν τὸν ἄνθρωπον καὶ μοῦ ἔδωκε λεπτομερείας. Εἶνε ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοὺς θαυμασίους Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι συναθροίζουν χρήματα διὰ νὰ ἔλθουν ἔπειτα νὰ τὰ προσφέρουν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Καὶ πῶς θὰ τὰ διαθέσῃ αὐτὰ τὰ χρήματα ὁ Ἕλλην μας; ἠρώτησα τὸν συνομιλητήν μου.

— Αὐτὸ εἶνε ἴσια-ἴσια τὸ ζήτημα. Δὲν ἔχει κανὲν ὡρισμένον σχέδιον ἀκόμη. Ἦλθεν ἐδῶ νὰ ἰδῇ τὰ πράγματα καὶ ν' ἀποφασίσῃ. Καὶ—ὅπως τὸν εἶδες — φαίνεται ὅτι δὲν ἀπεφάσισεν ἀκόμη. Νὰ ἰδοῦμε...

Εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου ἐφαίνετο σκυφτὴ ἡ σιλουέττα τοῦ μέλλοντος εὐεργέτου, ὁ ὁποῖος ἔστρεφε ἀργὰ καὶ σκεπτικὸς διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἄλλον δρόμον.

Τὸ ἴδιον βράδυ μία κυρία καθισμένη εἰς τὸ πλαΐ τῆς φωτιᾶς, μοῦ ἔλεγε.

— Εἶνε αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐδῶ ἕνας ἑκατομμυριοῦχος, ὁ ὁποῖος ἦλθε νὰ χαρίσῃ τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ Ἔθνος.

— Τὸ ξέρω.

— Πῶς τὸ ξέρετε;

— Μοῦ τὸν ἔδειξαν εἰς τὸν δρόμον· εἶνε ἕνας κύριος ἀπὸ τὴν.....

— Δὲν εἶν' αὐτός. Ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον σᾶς ὁμιλῶ ἐγὼ εἶνε ἀπὸ τὸ.....

Καὶ μοῦ εἶπεν ἄλλο ὄνομα τόπου. Προφανῶς οἱ δύο ἄνθρωποι δὲν ἦσαν ἕνας. Ἔπειτα ἡ κυρία μοῦ διηγήθη τὴν ἱστορίαν τοῦ ἰδικοῦ της ἑκατομμυριούχου.

Ὁ ἄνθρωπος ἔκαμε μεγάλην περιουσίαν εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὰ παιδιά του τὰ κατήρτισεν τόσον καλὰ ὥστε νὰ γίνουν καὶ αὐτοὶ πλούσιοι. Τὴν γυναῖκά του τὴν συνώδευσε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Καὶ ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖον ἐβεβαιώθη ὅτι πάσχει ἀπὸ ἀσθένειαν ἡ ὁποία δὲν συγχωρεῖ. Ὁ δρόμος τῆς ζωῆς εἶνε σύντομος ἐμπρός του. Καὶ ἀπεφάσισε πρὶν ἀποθάνῃ νὰ διαθέσῃ τὴν μεγάλην του περιουσίαν διὰ τὸ Ἔθνος.

Ἦλθε λοιπὸν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ πλησίον ὅλην τὴν ζωὴν τὴν ἐθνικὴν, τὴν κοινωνικὴν, τὴν φιλανθρωπικήν. Βλέπει ὁ ἴδιος ὅ,τι πρέπει νὰ ἰδῇ καὶ δῆθεν ἀδιάφορος καὶ δῆθεν περίεργος ζητεῖ ἁπλῶς πληροφορίας. Ἔπειτα θὰ κάμῃ ὁ ἴδιος τὸ καθῆκόν του. Καὶ—βεβαιωθῆτε!—θὰ τὸ κάμῃ καλά.

Ἰδοὺ λοιπὸν δύο ἄνθρωποι, ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸ αἰώνιον Ἑλληνικὸν φῶς, δύο μάγοι ἐρχόμενοι νὰ καταθέσουν σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίβανον διὰ τὸ ἔθνος. Καὶ ἰδοὺ ἀκόμη μίαν φορὰν πῶς αἱ Ἀθῆναι γίνονται ἡ Βηθλεὲμ τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας καὶ τῆς νεοελληνικῆς ἀναγεννήσεως.

Καὶ φαντάζεται κανεὶς τί θὰ ἐγίνοντο ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄγνωστοι εὐεργέται ποῦ γυρίζουν μεταξύ μας χωρὶς νὰ τοὺς ὑποπτευώμεθα, τί θὰ ἐγίνοντο ἂν εἶχε τὸ κράτος αὐτὸ πρόγραμμα καὶ κατεύθυνσιν ὡρισμένην καὶ ἂν ὑπῆχον οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐμυρίζοντο τοὺς εὐεργέτας αὐτοὺς καὶ θὰ ἀνελάμβαναν νὰ τοὺς ὁδηγήσουν κᾶπως καὶ νὰ διευθύνουν τὴν καλήν των πρόθεσιν.

Καὶ φαντάζεται κανεὶς ἀκόμη ὄχι πλέον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ξεκινοῦν καὶ ἔρχονται ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους οἱ ὁποῖοι ἀπὸ μακρὰν, εἰς κέντρα κοσμοπολιτικὰ καὶ εἰς γωνίας τοῦ κόσμου λησμονημένας, μέσα εἰς στοιχεῖα ξένα καὶ ἀνάμικτα, τοὺς φαντάζεται κανεὶς τί θὰ ἐγίνοντο ἂν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἐξεκινοῦσε μία ὡρισμένη γαλανὴ πνοὴ ἐλπίδος καὶ πεποιθήσεως, ἡ ὁποία νὰ διασπείρεται παντοῦ καὶ νὰ ἐνισχύῃ καὶ νὰ ἐγκαρδιώνῃ.

Δὲν εἶνε βέβαια οἱ δύο ἑκατομμυριοῦχοι αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ἡ μόνη ἀπόδειξις ὅτι ἔχομεν ἕλληνας μὲ καρδίαν καὶ διεύθυνσιν χωρὶς νοῦν. Ἔως τώρα αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν τοῦ μυελοῦ τὴν ἐπληρώσαμεν ἀκριβά. Ἔως τώρα μόνον ὁ θεὸς τῆς Ἑλλάδος ὁδηγεῖ ἀκόμη αὐτοὺς τοὺς μάγους εἰς τὴν Βηθλεὲμ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ νὰ καταθέσουν σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίβανον εἰς τὴν κούνιαν τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλληνικῆς ἰδέας. Ἀλλὰ δὲν θὰ βαρυνθῇ ἀρά γε καὶ ὁ θεὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τέλους;

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΝ ΤΩι ΣΤΑΦΙΔΙΚΩι ΖΗΤΗΜΑΤΙ

Εἶνε ὄντως ἀποκαλυπτικωτάτη ἡ *Σταφιδικὴ Βίβλος*, ἣν ἡ Προνομιοῦχος Ἑταιρία ἔγνω νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τοῦ συμβούλου της κ. Δ. Γεωργιάδου πρὸς συγκάλυψιν τῶν εὐθυνῶν της. Ἐν αὐτῇ ἔχομεν τὴν ἀπερίφραστον ὁμολογίαν της ὅτι ἐπὶ προφανεῖ ἀθετήσει τῆς Συμβάσεως καὶ τοῦ κυρώσαντος ταύτην ΓΠ' Νόμου ἐπετράπη ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνεστῶτος σταφιδικοῦ ἔτους ἡ ἐπὶ χρηματικῇ ἐγγυήσει ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐξαιρετικῶς μόνον εἶχεν ἐπιτραπῆ διὰ τὸ σταφιδικὸν ἔτος 1905—1906. Ἡ ὁμολογία αὕτη τιμᾷ βεβαίως τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος Ἑταιρίαν καὶ θέτει τέρμα εἰς πᾶσαν διαμφισβήτησιν τῆς συντελεσθείσης παρανομίας. Ἀλλ' ἐπέρχονται νῦν τὰ θλιβερὰ ἐπακολουθήματα τῆς τοιαύτης παρανομίας, ἐξ ὧν ἀπορρέουσιν οὐχὶ τυπικαὶ πλέον, ἀλλὰ πραγματικαὶ εὐθῦναι, ἐπιβαρύνουσαι τόσον τὴν διαπράξασαν αὐτὴν Προνομιοῦχον, ὅσον καὶ τὴν συναινέσασαν εἰς τοῦτο Κυβέρνησιν.

Τῶν εὐθυνῶν αὐτῶν ζητεῖ νῦν ν' ἀπεκδυθῇ ἡ Ἑταιρία διὰ τοῦ δημοσιεύματός της, οὐτινος ἔταξεν ὑπεύθυνον συντάκτην τὸν κ. Γεωργιάδην, ἀλλὰ κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύναται μὲν ν' ἀποπλανηθῇ εὐκόλως πᾶς ἐξ ἐπιπολῆς μόνο ἀναγινώσκων τὴν *Σταφιδικὴν Βίβλον* της καὶ ἀγνοῶν τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ γνώστης τούτου, ὁ ἐπισταμένως ἐπεξεργόμενος αὐτήν. Τὸ δημοσιευμά της ἀπαρτίζεται, ὡς εἴδομεν ἤδη χθές, ἐκ τριῶν μερῶν, ὧν τὸ πρῶτον εἶνε ἡ ἀπολογία τοῦ συμβούλου της, τὸ δεύτερον τὸ ἔγγραφον, ὅπερ ἀπηύθυνεν ἡ Προνομιοῦχος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τῇ 14 Νοεμβρίου 1907, καὶ τὸ τρίτον ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Δ. Στεφάνου ἐν τῇ Βουλῇ. Διὰ τὴν Ἑταιρίαν θὰ ἦτο ἴσως προτιμότερον ν' ἀναθέσῃ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπολογίας της καὶ καθόλου τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Βίβλου εἰς τὸν γενικόν της γραμματέα κ. Δ. Γαλανόπουλον, ὅστις καὶ κάτοχος εἶνε τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, καὶ δεξιὸς χειριστὴς τοῦ καλάμου, οὕτως ὥστε νὰ μὴ παρέχῃ πολλὰ τὰ τρωτὰ εἰς τὸν θέλοντα νὰ συζητήσῃ πρὸς αὐτόν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀπολογία θὰ συνετάσσετο εἰς γλῶσσαν ὁμαλωτέραν καὶ δὴ Ἑλληνικὴν καὶ οὐχὶ Φραγκολεβαντίνικην, ὡς νῦν, οὐδὲ θὰ ἐπεκράτει ἐν αὐτῇ ἡ παροῦσα σύγχυσις, καθ' ἣν ἀγνοεῖ τις, ποῦ ἀρχεται καὶ ποῦ τελειώνει ἕκαστον μέρος.

*

Ἀλλ' ὁ κ. Γαλανόπουλος δὲν θὰ εἶχε βεβαίως τὸ θάρρος νὰ προβάλῃ καὶ ὑποστηρίξῃ ὅσους δεῖσχυρισμοὺς ἀσυστάτους καὶ ἀντιφατικοὺς περιέχει ἡ ἀπολογία. Διὰ τοιοῦτο βάρος ἔπρεπε νὰ ἐξευρεθῇ ἀνὴρ μᾶλλον εὐρύστερνος καὶ μεγαλειτέρας ἀντοχῆς αὐτοῦ, οἷος εἶνε ὁ κ. Γεωργιάδης. Εἰς τὴν ράχιν λοιπὸν τούτου ἐπέρριψαν οἱ περὶ τὴν Προνομιοῦχον τὰ ἑξῆς δυσβάστακτα διὰ τὸν γενικὸν γραμματέα βάρη. Ἠθέλησαν δι' αὐτοῦ νὰ ἐξαγνίσωσι καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὴν Κυβέρνησιν, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ νὰ ἐπιρρίψωσι καὶ πᾶσαν τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγούς, καὶ ἀ ποῖον δὲ τρόπον; ἀναγνώσατε τὴν ἑξῆς περικοπὴν τῆς ἀπολογίας:

»...Προεκλήθησαν ζητήματα μομφῆς καὶ μετὰ τοῦτο ἐξεδίαδη ἡ ἀποχώρησις πολυπείρου καὶ ἀληθῶς περιβλέπτου ὑπουργοῦ, ἑνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ πολυτιμοτέρων στηριγμάτων πολιτικοῦ κόμματος, ζητεῖται δὲ τώρα ὡς ἐξιλαστήριος θυσία ἡ κεφαλὴ καὶ αὐτοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δυνάμει τοῦ δόγματος τῆς ἀλληλεγγύης, ἡ καὶ ἄνευ δόγματος! Καταπληκτικὰ πράγματα! Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ καταπληκτικὰ πράγματα διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς καὶ εἰσακούουσα πανδήμων εὐχῶν ὅλων τῶν σταφιδικῶν πληθυσμῶν — ποία Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ ὀλιγωρήσῃ τοιαύτης εὐχῆς; — εὑρισκομένων εἰς ἀπόλυτον ἀδυναμίαν νὰ ἐξαγάγωσιν ἐγκαίρως σταφίδα ὑπὸ τὰς διατυπώσεις τῆς συμβάσεως, ἔκρινεν ὅτι ἐπεβάλλετο εἰς αὐτὴν ν' ἀναστείλῃ προσωρινῶς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους τὴν κατὰ γράμμα ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν φόρτωσιν διατάξεων τῆς συμβάσεως, ἀναλαβοῦσα «κατ' ὁμόφωνον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου», ὡς ἡ ἰδία ὡμολόγησε κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 24 Νοεμβρίου, «τὴν εὐθύνην τοῦ μέτρου τῆς καταβολῆς προσωρινῶν χρηματικῶν ἐγγυήσεων ὑπὸ τῶν φορτωτῶν.....Τοῦτο δὲ ἐπέβαλεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Προνομιοῦχον Ἑταιρίαν καὶ ἀπεδέχθη ἡ Ἑταιρία ἐν τῇ ὁμοίᾳ πεποιθήσει, ὅτι παρεῖχε πρόσθετον ὑπηρεσίαν εἰς τὰ συμφέροντα τῶν σταφιδοπαραγωγῶν». (Σελ. 8—9).

*

Θαυμάσατε τώρα τὴν λογικὴν ἀλληλουχίαν τῆς ἀνωτέρω περικοπῆς, καθ' ἣν ὁ γράφων ἐν ἀρχῇ καταπλήττεται, πῶς ἐπιζητοῦνται διὰ τὰς χρηματικὰς ἐγγυήσεις εὐθῦναι παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅπως ἐν τέλει διακηρύξῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, *κατ' ὁμόφωνον* (κατὰ προφορὰν Φραγκολεβαντίνικην) *ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου*, ὡς ἡ ἰδία ὡμολόγησεν ἐν τῇ Βουλῇ, *ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τοῦ μέτρου τῶν χρηματικῶν ἐγγυήσεων*! Μήπως νομίζει ὁ ἀγαθὸς ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς δὲν εἶνε μέλη καὶ δὴ τὰ κυριώτατα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοῦτο μένει κατάπληκτος, διότι ζητοῦνται παρ' αὐτῶν εὐθῦναι; Ἀλλὰ πλείονος θαυμασμοῦ ἀξία εἶνε τόλμη, μεθ' ἧς αὐτὸς διϊσχυρίζεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπείκουσα εἰς τας *πανδήμους εὐχὰς τῶν σταφιδικῶν πληθυσμῶν* ἐπέβαλεν εἰς τὴν Προνομιοῦχον, ἐκοῦσαν, ἄκουσαν, τὰς χρηματικὰς ἐγγυήσεις, δι' ἃς οὕτω πως εὐθύνονται πλέον μόνοι οἱ σταφιδοπαραγωγοί! Ἡ Ἑταιρία ὅμως μένει καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀδικαιολόγητος, ἀφοῦ οὐδεμία ἐπιβολὴ τῆς Κυβερνήσεως ἠδύνατό ποτε νὰ τὴν ἐξαναγκάσῃ εἰς παράβασιν τῆς Συμβάσεως, ἐξ ἧς αὐτὴ ἀρύεται τὴν ὑπόστασίν της. Εἶτα δὲ εἶνε εὔκολον, νομίζομεν καὶ ὁ συντάκτης τῆς ἀπολογίας τῆς Ἑταιρίας καὶ πᾶς τις ἄλλος ν' ἀποστομωθῇ δι' ὅλων τῶν ψηφισμάτων, τηλεγραφημάτων καὶ ὑπομνημάτων τῶν σταφιδικῶν πληθυσμῶν πρὸς τὴν Προνομιοῦχον καὶ τὴν Κυβέρνησιν, δι' ὧν αὐτοὶ οὐχὶ τὰς χρηματικὰς ἐγγυήσεις, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον ἐζήτουν, ἤτοι *τὴν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἐνεστῶτος σταφιδικοῦ ἔτους εἴσπραξιν ὁλοκλήρου τοῦ ποσοστοῦ τῆς παρακ

νακτόρου, κλείουσα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ εἰσόδους, ἀποκαρκύνουσα τὸν ἤδη συναθροισθέντα ὄχλον καὶ ἀφίνουσα μόνον εἰς τὰ τραμ καὶ λεωφορεῖα τὴν διάβασιν ἐλευθέραν.

— **Αἱ ταραχαί**

Ἀμέσως μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν διαδηλώσεων τὸ διαχυθὲν πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἦλθεν εἰς πλείστα σημεῖα τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς λαϊκῆς συνοικίας τοῦ Μυαβίλου μία πολυπληθὴς διαδήλωσις προχωροῦσα παταγωδῶς ἐκρατήθη καὶ διελύθη ὑπὸ ἰσχυρᾶς ζώνης ἀστυνομικῶν μόλις ἔφθασεν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ράτζσταγ.

Πανταχόθεν τότε τῆς πόλεως συρρέουσι καὶ ὀργανοῦνται διαδηλώσεις.

Πλεῖσται ὅσαι συμπλοκαὶ ἐσημειώθησαν καὶ ἰδίως παρὰ τὴν Γέφυραν τῆς Ἁγίας Γετρούδης παρὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμον χρῆσιν καὶ τῆς σπάθης οἱ ἀστυνομικοὶ ἱππεῖς ἐναντίον τῶν ἐκφρόνων διαδαλωτῶν, οἵτινες λακτιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἵππων καὶ συνωθούμενοι κακὴν κακῶς διαρκῶς ἐκφωνοῦντες :

— Δολοφόνοι· δήμιοι ! Ὑποπόδια τοῦ Μπύλωφ ! — ὑπεχώρουν.

Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐκρότησαν καὶ δύο πυροβολισμοί. Ὁ εἷς ἔτεσεν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τινος πλησίον οἰκίας. Εἶνε ὅμως ἀμφίβολον, ἂν ὁ πυροβολήσας εἶνε διαδηλωτὴς ἢ ἀστυνομικός.

Πολλαὶ φωναὶ ἠκούσθησαν κλαυσαι εἰς βοήθειαν· εἷς τῶν διαδηλωτῶν ἔπεσεν ἐν τῷ ποταμῷ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔδραμον πρὸς διάσωσίν του.

Μετὰ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας ἔφθανον εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ Σπρέα περὶ τοὺς δέκα τραυματίαι καὶ αἱ ὁδοὶ ἔβριθον πίλων καὶ λειψάνων διαφόρων ἐνδυμάτων.

— **Αἱ λαϊκαὶ συνοικίαι**

Εἰς τὰς λαϊκὰς ἰδίως συνοικίας ἔλαβον χωραν πολλαὶ συγκρούσεις· τὰ ξίφη τῶν ἱππέων πολλοὺς ἐπλήγωσαν καὶ πολυάριθμοι ἀπῆλθον τοῦ πεδίου τῶν συμπλοκῶν μὲ τὴν κεφαλὴν διερρηγμένην.

Κατὰ τὰς 3 μ. μ. περὶ τὰς δέκα χιλιάδας διαδηλωτῶν προσεπάθησαν νὰ εἰσέλθωσιν ἐκ τοῦ ἀρχαίου Πεδίου τοῦ Ἄρεως εἰς τὸ κέντρον, ἀλλ' οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπώθησαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν τραυματίσαντες πολλούς.

Μετὰ ταῦτα ἐξ χιλιάδες ἐκ τῶν διαδηλωτῶν αὐτῶν ἀπεπειράθησαν νὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῷ Wilhelmstrasse φωνοῦντες—Κάτω ὁ Μπύλωφ ! ζήτω ἡ καθολικὴ ψηφοφορία—καὶ τραγωδοῦντες τὸν ἐργατικὸν ὕμνον.

Οἱ ἀστυνομικοὶ διὰ νὰ διαλύσωσι τοὺς διαδηλωτὰς αὐτοὺς κατέβαλον πολὺν κόπον, διότι τὰ ἔκφρονα πλήθη τῶν ἐργατῶν, φωνοῦντα μὲ διαβολικὰς φωνὰς ἐπέμενον νὰ προχωρήσωσι. Τέλος, τὰ κατενεχθέντα ζίφη τῶν ἱππέων κατώρθωσαν τὴν διάλυσιν αὐτῶν.

— **Ὁ ἀριθμὸς τῶν τραυματιῶν καὶ συλληφθέντων**

Οἱ πληγωθέντες κατὰ τὰς διαφόρους συμπλοκὰς ἀνέρχονται τοὺς τριάκοντα καὶ ἕνα· οἱ δὲ συλληφθέντες εἰς 106 μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δὲ γυναῖκες.

Ἄλλαι εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ τραυματίαι ἀνέρχονται τοὺς 103, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶνε ὑπερβολικός, ἐκτὸς δὲ τούτου πάντες σχεδὸν εἶνε ἐλαφρῶς τραυματισμένοι.

Ὅλος ὁ γερμανικὸς τύπος καταδικάζει τὰς διαδηλώσεις αὐτὰς ὡς καὶ αὐταὶ αἱ φιλελεύθεροι ἐφημερίδες αἵτινες γράφουσιν ὅτι αἱ αἱματηραὶ αὐταὶ συμπλοκαὶ ἐπιβραδύνουσι μᾶλλον ἢ ἐπιταχύνουσι τὸ ζήτημα τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ὁ σοσιαλιστικὸς τύπος εἶνε ἀκράτητος. Θέλομεν τὴν ψῆφον δι' ἅπαντας, γράφει. Τόση εἶνε ἡ φωνή, ἤτις ἐκφυγοῦσα τῶν στηθῶν ἑνὸς ὅλου ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων, ἐπέταξε καθ' ἅπασαν τὴν Πρωσσίαν, μέλλουσα νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀληθῆ καταιγίδα, ἤτις, τέλος, θὰ ἀπορρίψῃ πέραν τὴν ἐντροπὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τῶν τριῶν τάξεων, τὸ ὁποῖον στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἰσχύος τοῦ φασγάνου καὶ τῶν ὅπλων τῶν ἀστυνομικῶν.

— **Αἱ ἐξηγήσεις τοῦ Μπύλωφ**

Εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους ἐπικρατεῖ ἄκρα ἠρεμία· αἱ διαδηλώσεις καὶ ταραχαὶ τῆς πόλεως δὲν ἐπέφερον οὐδεμίαν ταραχὴν εἰς αὐτούς. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι πάντα τὰ κινήματα—καὶ εἶνε ἀληθὲς—προῆλθον ἐκ τῶν σοσιαλιστικῶν μερίδων ὧν τινων ὅμως ἡ ἀδημονία μετ' οὐ πολὺ θὰ παρέλθῃ.

Ὁ Μπύλωφ ἀφοῦ ἀνεκοίνωσεν ἐν τῇ Βουλῇ τὰ συμβάντα τῆς προτεραίας, ἐξήγησε μετὰ ταῦτα, ὅτι πᾶσαι αἱ διαδηλώσεις δὲν ὑπῆρξαν ἐκούσιαι, καὶ ὅτι πάσης ἀταξίας ὑποκινηταὶ ὑπῆρξαν οἱ σοσιαλισταί, ἐφ' ὧν αἱ βαρεῖαι εὐθύναι θὰ πέσωσι.

Τέλος διεβεβαίωσε τὴν Βουλὴν, ὅτι τὸ πᾶν θὰ πράξῃ αὐτὸς διὰ τὸν ἀστυνομικῶν, ὅπως ἐμποδίσῃ πᾶσαν διαταράξιν τῆς πόλεως, συλλαμβάνων πάντα ὑποπτον καὶ εἰς τὸ παραμικρὸν ἔτι, ταραξίαν.

Αἱ δηλώσεις αὐταὶ τοῦ Μπύλωφ ἐχειροκροτήθησαν ὑπὸ τῆς δεξιᾶς.

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σελήνη 15 ἡμερῶν

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρ. 7 λ. 18.— Δύσις ὥρ. 5. 59

Παραμονὴ τῶν Φώτων

ΑΚΡΙΒΩΣ τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ δυστυχὴς Μακεδὼν ὑποδηματοποιὸς ἐκρημνίζετο ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, διότι ἐπὶ ἡμέρας δὲν εἶχε φάγει ἕνεκεν ἐλλείψεως ἐργασίας, ἀκριβῶς ἐκείνην τὴν ὥραν ἐτοιχοκολλᾶτο εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν ἀγγελία εἰδοποιοῦσα τὸ κοινὸν ὅτι ἡ συντεχνία τῶν ὑποδηματοποιῶν ἐκδίδει ἐφημερίδα. Οἱ ὑποδηματοποιοὶ ἐγίνοντο δημοσιογράφοι καθ' ἣν ὥραν συνάδελφός των ηὐτοκτόνει ἀπὸ ἔλλειψιν ἐργασίας. Ὡρισμένως ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον εἰρωνεῖαι, τὰς ὁποίας δὲν ὑποπτευόμεθα κἄν.

Δὲν γνωρίζομεν ποίας ὑπηρεσίας θὰ παράσχῃ εἰς τὴν κοινωνίαν ἡ νέα ἐφημερὶς τῶν ὑποδηματοποιῶν. Ἴσως οἱ καλοὶ ἐργατικοὶ ἔχουν νὰ ὑποδείξουν ἄλλα *μέτρα* διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν κοινῶν καὶ ἴσως αὐτοὶ κατορθώσουν νὰ βάλουν εἰς ἕνα παπούτσι τὰ δύο πόδια τῶν παρεκτρεπομένων πολιτικῶν. Νομίζομεν ὅμως ὅτι πρὸ πάντων καθῆκον τῶν ἐργατικῶν τάξεων εἶνε ἡ ἀλληλοβοήθεια, οἰκτρὰ δὲ διάψευσις πάσης ἰδέας ἀλληλοβοηθείας εἶνε ἡ αὐτοκτονία ἐργάτου νέου, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του, ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἔκρουσεν ὅλας τὰς θύρας τῶν ὑποδηματοποιείων καὶ ηὐτοκτόνησεν ἀφοῦ τὰς εὗρεν ὅλας κλειστάς.

Εἶνε ἀρά γε καὶ αὐτὸ μία ἀκόμη ἀπόδειξις ὅτι εἰς τὸν δυστυχῆ αὐτὸν τόπον ὅπου δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν κἂν πτωχοί, ἡ φιλαλληλία ἐπῆρε τὸν στραβότερον δρόμον ;

Γεῦμα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν

Τὴν ἑσπέραν χθὲς παρετέθη ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησε πλὴν τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ ὁ βασιλόπαις Νικόλαος μετὰ τῆς βασιλόπαιδος Ἑλένης. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησεν ἑσπερίς.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Σχολὴ

Τὴν ἑσπέραν χθὲς παρετέθη ἐν τῇ ἐνταῦθα Ἀμερικανικῇ σχολῇ ἐπίσημον γεῦμα, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰσόδου αὐτῆς εἰς τὸ 25ον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἔτος.

Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ὁ Διάδοχος, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὁ Γεν. Ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίας, οἱ ἔφοροι, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῶν σχολῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι.

Ὁ κ. Δελαμπουλινιέρ

Ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Θεοτόκην, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Δελαμπουλινιὲρ, ὅστις παρέμεινε παρ' αὐτῷ μίαν ὥραν.

Τὸ Ναυτ. Πρόγραμμα τοῦ Φουρνιὲ

Τὸ Ναυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Φουρνιὲ θὰ μᾶς ἀπασχολῇ ἐπὶ πολὺν φαίνεται ἀκόμη χρόνον. Οὕτω ἐσχολιάζετο χθὲς ζωηρῶς μεταξὺ τῶν ναυτικῶν κύκλων ἡ ἐξῆς περίεργος καὶ ἐν ταὐτῷ εὔθυμος διάδοσις.

Ὁ κ. Λωμπὲφ, ἀπόστρατος τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ, διατηρῶν ἴδια ναυπηγεῖα ἔχει ἐφεύρει ἰδιαίτερον σύστημα καταδυομένων σκαφῶν, τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς ὁ κ. Φουρνιὲ μέτοχος ὢν τῶν ἀνωτέρω ναυπηγείων, ἤθελε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Ἑλλ. Ναυτικόν. Ὁ κ. Φουρνιὲ ἐρωτηθεὶς ἂν πράγματι εἶνε μέτοχος τῶν ναυπηγείων Λωμπὲφ ἀπέφυγε νὰ δώσῃ ὁριστικὴν ἀπάντησιν εἰπὼν ὅτι ἐργάζεται ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του. Αἱ καλαὶ ἐν τούτοις γλῶσσαι διαδίδουν ὅτι ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἔθεσεν εἰς διαθεσιμότητα τὸν γάλλον ναύαρχον ἐξ αἰτίας τῆς εἰς τὰ ναυπηγεῖα Λωμπὲφ συμμετοχῆς του.

Ὁ «Ρωμηὸς»

Ὁ «Ρωμηὸς» ἐξαιρετικῶς θὰ ἐκδοθῇ αὔριον Κυριακὴν περιέχων τὰς ἐντυπώσεις τοῦ Γ. Σουρῆ ἀπὸ

τὸν χορὸν τοῦ Παλατιοῦ
τοῦ μεγάλου μας σπητιοῦ.

Ὑπὲρ τῶν προσφύγων

Ἀπεστάλησαν εἰς τὴν κυρίαν Ζλατάνου ὑπὲρ τῶν προσφύγων ὑπὸ τῶν κυριῶν Α. Καλύγεροπούλου δρ. 100, Γ. Γεωργαντᾶ δραχ. 50, Ὀθωνος Σταθάτου δρ. 50 καὶ Λίζας Θεολόγου δρ. 50.

Ἡ ἔκθεσις τῆς δ-δος Λασκαρίδου

Παρετάθη μέχρι τῆς 15ης ἰσταμένου ἡ ἐν τῷ «Παρνασσῷ» καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις τῆς δ-δος Σοφίας Λασκαρίδου καὶ θὰ μένῃ ἀνοικτὴ ὡς πάντοτε ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 μ. μ.

Ἡ διάλεξις τοῦ ὑποκόμητος Μοντοζὸν

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἠκούσθη παρὰ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἡ ἀναγραφεῖσα παρ' ἡμῶν εἴδησις, ὅτι ὁ παρεπιδημῶν ὑποκόμης Μοντοζὸν-Βρασὲ πρόκειται τὴν μεταπροσεχῆ Πέμπτην νὰ κάμῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ φιλολογικὴν διάλεξιν. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν θ' ἀκουσθῇ ὁ γάλλος λογογράφος ὅστις ἐν τόσῳ μικρῷ χρονικῷ διαστήματι κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ μεταξὺ ἡμῶν τόσας συμπαθείας.

Ἤδη πολλὰ εἰσιτήρια διετέθησαν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι δύνανται ν' ἀποταθῶσι παρὰ τῇ κυρίᾳ Βαλσαμάκη, εἰς τὸ Βασιλικὸν Ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ἐλευθερουδάκη καὶ εἰς τὸν Παρνασσόν. Θὰ εἶνε τόσον ἐπαγωγὰ τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα θὰ πραγματευθῇ ὁ νεαρὸς λογοτέχνης, ὥστε βεβαίως θὰ συρρεύσῃ ἀθρόα ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία εἰς τὸν Παρνασσόν.

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας

Συνομιλοῦν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ριζώφ.

— Μοῦ φαίνεται, ὅτι αὐτὴ θὰ γίνῃ Ριζὼφ διὰ τὸ πιλάφι σοῦ θὰ δώσουν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν...

Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΛΟΝΔΙΝΕΙΩΝ "ΚΑΙΡΩΝ,,

Ο ΝΕΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΠΑΙΡΣΩΝ

Γενικὴν κατάπληξιν καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον προὐξένησε καὶ προξενεῖ ἡ εἴδησις τῆς πωλήσεως τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ὑπὸ τοῦ τετάρτου ἤδη διευθυντοῦ καὶ ἰδιοκτήτου ἐκ τῆς οἰκογενείας Βάλτερ, Ἀρθούρου.

Ἡ οἰκογένεια Βάλτερ κατέστη ἔνδοξος καὶ ὀνομαστὴ καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον μόνον ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Καιρῶν», οἵτινες ἀπαριθμοῦσιν 120 ἐτῶν ζωὴν, ζωὴν ἀνεξάρτητον καὶ βαρεῖαν διὰ τὴν ἱστορίαν αὐτὴν τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ τολμηρὸς ἀγοραστὴς εἶνε ὁ Ἀρθοῦρος Παῖρσον. Πρὸ ἑξκοσιν ἐτῶν ὁ ἔνδοξος, πλέον, αὐτὸς δημοσιογράφος δὲν εἶχε οὐδ' ἕνα ὀβολόν. Ἦτο ἁπλούστατα ὁ υἱὸς ἑνὸς βοσκοῦ μικρᾶς τινος πολίχνης, μὴ ἔχων κλίσιν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ περὶ τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα. Ἦτο ὅμως πολὺ φιλόδοξος καὶ εἶχε θέλησιν σιδηρᾶν, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον κατέστησεν αὐτὸν καὶ ἔνδοξον καὶ πλούσιον ἦτο ἡ λεπτοτάτη ἐκείνη ἀντίληψις ἣν εἶχεν ἐπὶ τῆς μερίδος τοῦ ζύθην λαοῦ, ἤτις εἶνε καὶ ἡ μεγαλειτέρα, ἐν τῷ ὀλίγῳ, πολλὰ κέρδη ἀποφέρουσα.

Εἰς ἡλικίαν δέκα καὶ ἐννέα ἐτῶν, ἦτο ἀρχισυντάκτης τοῦ «Tit Bits»· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐβράδυνε ποσῶς τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν του, ἤτις ἦτο καὶ τὸ μόνον ὄνειρόν του.

Καὶ τὸ κατώρθωσε. Μετὰ μυρίους κόπους καὶ στερήσεις, δάνεια καὶ ἐκδόσεις ἐφημερίδων, ἐξ ὧν αἱ πλεῖσται ἦσαν πολὺ ἐφήμεροι, πρό τινος χρόνου μόλις, ἔφασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀγορὰν τῆς «Σημαίας». Ἡ Ἀγορὰ αὕτη κατέστησε γνωστὸν τὸν Ἀρθοῦρον Παῖρσον καὶ ὁμοτικὸν, ἀλλ' αὐτὸς εἶχε τὸ βλέμμα εἰς ὡρισμένον τι σημεῖον. Ἐπεθύμει νὰ γίνῃ κάτοχος τοῦ Βασιλέως τῶν ἐφημερίδων, τοῦ φύλλου ἐκείνου οὗτινος τὸ ὄνομα εἶνε γνωστὸν καὶ σεβαστὸν καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, τῶν πολλῶν «Καιρῶν».

Ἡ περίστασις ἦτο εὐνοϊκή, διότι διευθυντὴς αὐτῶν εἶνε ὁ Ἀρθοῦρος Βάλτερ, ὅστις δὲν ἐσεβάσθη οὐδὲν, ποδοπατήσας καὶ στέμμα καὶ χλαμύδα τόσων ἐτῶν βασιλείας, ἀπορρίψας τοῦ ὀνόματος τῶν Βάλτερ τὸ τῶν «Καιρῶν», διαχωρίσας οὕτω, δύο ὑπάρξεις ὑποστάσας τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ταλαιπωρίας αἰῶνος ἤδη.

Ὁ Βάλτερ αὐτὸς ὁ τέταρτος εἶνε προδότης, ὁ Ἀρθοῦρος Παῖρσον ὑβριστὴς, ἀλλ' ὑβριστὴς ὑπερήφανος προσβάλλων διὰ τῆς ἀρετῆς μόνον.

Τώρα οἱ «Καιροί» θὰ ὦσιν ὡς ἦσαν. Θὰ προσβεύωσι τὰς αὐτὰς πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν αὐτὴν ἀνεξαρτησίαν. Οἱ «Καιροὶ» ὅμως τὼν Βάλτερ ἀπέθανον· ἤδη ἄρχονται οἱ τῶν Παῖρσον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ

Ἡ Γυμναστικὴ τῶν φοιτητῶν

Μετὰ τὰς ἑορτὰς δημοσιεύεται ὁριστικῶς τὸ περίφημον κανονιστικὸν Διάταγμα τῆς Γυμναστικῆς τῶν φοιτητῶν. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος οἱ φοιτηταὶ θὰ ἀρχίσουν ὁριστικῶς νὰ ἐξασκῶνται τόσον εἰς τὴν Σουηδικὴν γυμναστικὴν ὅσον καὶ εἰς τὴν ὁπλασκίαν διὰ τὴν ὁποίαν θὰ παραληφθῇ καὶ ἰδιαίτερος καθηγητὴς κατόπιν διαγωνισμοῦ.

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΦΟΝΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, οἱ χωροφύλακες Σ. Χιόνης καὶ Λ. Μαρίνης ἐφόνευσαν χωρικόν τινα καὶ ἐπλήγωσαν ἕτερον.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΟΙΧΑΛΙΑ

Εἰς τὸ χωρίον Ἀλητσελεπῆ τῆς Οἰχαλίας ὁ Β. Ἀλεξόπουλος ἔχων προηγουμένας ἀφορμὰς κατὰ τοῦ Ἡ. Γιαννακοπούλου ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ, ἡ δὲ σφαῖρα εὗρε τὸν παρατυχόντα Α. Θεοδωρόπουλον τὸν ὁποῖον ἐτραυμάτισε σοβαρῶς.

Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. Δ. ΡΙΖΩΦ

Η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

— **Αἱ γνῶμαι τῆς Κυβερνήσεως**
— **Ἡ συνεδρίασις τῶν Συλλόγων**
— **Ὁ κ. Δ. Ρίζῳ καὶ ὁ κ. Τάσσῳ**

ΘΑ ΓΙΝΗ ΔΕΚΤΟΣ ;

Ἡ εἴδησις, τὴν ὁποίαν ἀνεγράψαμεν χθὲς, ὅτι ὁ ἐν Βελιγραδίῳ Βούλγαρος πράκτωρ κ. Δ. Ρίζωφ, διωρίσθη ὡς τοιοῦτος εἰς Ἀθήνας, συγκατατεθείσης τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐπροξένησε γενικὴν κατάπληξιν, διότι πάντες ἀναμιμνήσκονται τῆς ἀναμίξεως τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Δ. Ρίζωφ εἰς τὰς αἱματηρὰς τῆς Μακεδονίας σελίδας, καὶ ἰδίως τῆς πρωτοβουλίας, ἣν οὗτος ἔλαβε διὰ τὴν τροπὴν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὴν αἱματηρὰν φάσιν.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις διπλωματικὸν Πρακτορεῖον ὑπηρετεῖ ὁ κ. Ν. Ρίζωφ, ὡς ἁ γραμματεὺς, ἀπὸ καιροῦ ἤδη εὑρισκόμενος ἐν Ἀθήναις. Καὶ πρὸς αὐτὸν ἐγένετο σύγχυσις κατὰ τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα σχόλια, ἅτινα διημείβοντο χθὲς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἴσως ὁ γραμματεὺς κ. Ν. Ρίζωφ εἶνε καὶ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κ. Δ. Ρίζωφ, τοῦ κατερχομένου μετά τινα χρόνον εἰς Ἀθήνας, ὡς Πράκτορος.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν, διότι τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ν. Ρίζωφ δὲν ἀνεμίχθη εἰς τὴν αἱματηρὰν προπαγάνδαν τῆς Μακεδονίας.

Πρόκειται εἰδικῶς καὶ ἀποκλειστικως καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς συγχύσεως περὶ τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ Πράκτορος Δ. Ρίζωφ, ὅστις, ἀγνωστον διατί χορεύει τετράχορον μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διπλωματικοῦ Πράκτορος τῆς Βουλγαρίας κ. Τάσωφ, ὅστις καὶ μετατίθεται εἰς τὸ ἐν Βελιγραδίῳ Πρακτορεῖον.

Ποῖος ὁ λόγος τῆς ἀμοιβαίας ταύτης ἐκτοπίσεως; Βεβαίως δὲν ἐπιβάλλουν λόγοι ὑγιείας εἰς μὲν τὸν κ. Δ. Ρίζωφ τὸ ταξείδιον εἰς ἠπιώτερον τοῦ Βελιγραδίου κλῖμα, εἰς δὲ τὸν κ. Τάσωφ τὰ ψύχη τῆς Σερβίας.

Ἐλέγετο μάλιστα χθὲς μεταξὺ κύκλων δυναμένων νὰ ἔχωσι καλὰς πληροφορίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ἰδοῦσα ὅτι ὁ κ. Δ. Ρίζωφ ἐζήτει νὰ κάμῃ εἰς τοὺς Σερβικοὺς πληθυσμοὺς ὅ,τι καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς ἔκαμεν, ἀπήτησε τὴν ἀπὸ τοῦ Βελιγραδίου μετάθεσίν του. Ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ ν' ἀποδεχθῇ τὸν εἰσηγητὴν τῆς Μακεδονικῆς Τραγῳδίας καὶ παρ' αὐτῇ.

— **Ἡ διγὴ τοῦ ὑπουργείου**

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν σιγᾷ. Μὲ τὴν σφιγγοειδῆ ἐπιφυλακτικότητά του ἠρκέσθη χθὲς νὰ δηλώσῃ ὅτι ὄντως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις συγκατετέθη εἰς τὸν διορισμὸν τοῦτον, διότι δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὸν κ. Δ. Ρίζωφ ὡς Διπλωματικὸν Πράκτορα τῆς Βουλγαρίας ἐν μέσαις Ἀθήναις. Αὐθεντικαὶ μάλιστα πληροφορίαι μᾶς βεβαιοῦν ὅτι ἡ κρατοῦσα γνώμη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν εἶνε ὅτι ὁ κ. Δ. Ρίζωφ, διπλωμάτης παλαιότατος, οὐδέποτε ὑπῆρξε φίλος ἢ βοηθὸς ἢ καὶ συνεργάτης τοῦ Βόριδος Σαράφωφ· ὅτι δὲν ἐφόρει «τ' ἄρματα» ὡς ἐκεῖνος καὶ δὲν κατῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν νὰ ποιήσῃ ὡς ἐκεῖνος· ὅτι τοὐναντίον ἦτο ἀντίθετος τοῦ Σταμπουλωφικοῦ κόμματος τοῦ ὁποίου ὄργανον ἦτο ὁ Βόρις Σαράφωφ καὶ ὅτι προήχθη εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον λόγῳ τῆς ἐχθρότητος ταύτης καὶ λόγῳ τῆς φιλίας πρὸς τὸ διαδεχθὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τοὺς Σταμπουλωφιστὰς κόμμα· ὅτι ἂν συνεκατήθη εἰς τὴν θέσιν του ὅταν ὁ Πέτκωφ θιασώτης τῶν ἰδεῶν τοῦ Σταμπούλωφ ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἦτο διότι ὁ Πέτκωφ οὗτος, ὁ δολοφονηθεὶς πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας εἶχε νυμφευθῇ τὴν ἰδίαν του ἀδελφὴν χάριν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐπαύθη, καὶ ὅτι τέλος ἐνόσω τὸν ἠνέχθη ἡ Σερβία ἀκόμη δὲ περισσότερον ἡ Τουρκία, «κατὰ τῆς ὁποίας—ὡς αἱ πληροφορίαι αὗται μᾶς μανθάνουν—ἔστρεφε τὴν πολεμικήν του γράφων τὴν ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἤγε μόνα Φερδινάνδον», ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ τὸν δεχθῇ παρ' αὐτῇ.

Μὲ ἄλλους λόγους ὁ κ. Δ. Ρίζωφ εἶνε ὁ ἀγνότατος ἐκεῖνος ἀμνὸς, ὅστις δὲν ἔχει ἄλλο τι νὰ πράξῃ παρὰ νὰ κηρύξῃ πλέον τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Βουλγαρισμοῦ ἐν μέσαις Ἀθήναις.

Εἰργάσθη ὡς πατριώτης, ὡς Βούλγαρος, διπλωματικὸς δὲ πράκτωρ τῆς Βουλγαρίας ὤν, ὑπὲρ τῶν βουλγαρικῶν συμφερόντων πρέπει νὰ φροντίζῃ.

Αὐτὸ εἶνε ἡ γνώμη τοῦ ὑπουργείου. Καὶ συμμεριζόμεθα τὴν γνώμην ταύτην, ἀλλὰ μέχρις ἑνὸς ὁρίου. Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπερβασίας, τῆς ὁποίας τὸ κατώφλιον εἶνε ἐξηκριβωμένον ὅτι διέβη ὁ κ. Δ. Ρίζωφ.

— **Οἱ Σύλλογοι**

Εὐτυχῶς ὅμως, ἂν τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διαχειρίζεται μετὰ τόσης ἐπιπολαιότητος δὲν θὰ δυνηθῇ ὅμως νὰ συγκρατήσῃ καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἤτις ἀπὸ χθὲς δυσμενέστατα δι' αὐτὴν σχολιάζει τὸ γεγονός. Ἐγνώσθη οὕτω ἀσφαλῶς, ὅτι ὁ «Ἑλληνισμὸς», ὁ «Θρακικὸς Πατριωτικὸς Σύλλογος», ὁ «Μέγας Ἀλέξανδρος» καὶ ὁ «Κεντρικὸς Μακεδονικὸς Σύλλογος» συγκαλοῦνται κατ' αὐτὰς ὅπως συσκεφθοῦν κατὰ ποῖον νόμιμον τρόπον δύνανται νὰ ὑποδείξουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὁ κ. Δ. Ρίζωφ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ πατριωτικοὶ οὗτοι σύλλογοι τῶν ὁποίων ἐπιφυλασσόμεθα νὰ παραθέσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος γνώμας, ἄγονται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὅτι κακῶς σκέπτονται τινὲς ὅτι πρέπει νὰ ὑφιστάμεθα τὰ τοιαῦτα ἵνα μὴ ὑποστῶσιν οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἀδελφοὶ ἡμῶν πλειότερα δεινά. Ἀλλὰ ποῖα δεινὰ ἀπομένουν πλέον; Ὁ ὄχλος ἐνέπρησε τὰς πόλεις των, ὁ λαὸς ἐξεβίασε τοὺς Ἕλληνας ἰδιοκτήτας νὰ πωλήσωσιν ἀντὶ πινακίου φακῆς τὰ κτήματά των, οἱ ἐπιτήδειοι ἐκ τῶν Βουλγάρων ἐπισήμων δι

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Πολὺς κατ' αὐτὰς γίνεται λόγος διὰ τὰ μυστικὰ συμβούλια, ἅτινα διεξάγονται νῦν ἐν Λονδίνῳ μεταξὺ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Πρεσβευτῶν τῆς

Η ΒΑΛΤΙΚΗ Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος, ἂν ἡ Βαλτικὴ Θάλασσα ἐν καιρῷ πολέμου θὰ εἶνε κλειστὴ διὰ πάντας τοὺς ξένους στόλους καὶ ἀνοικτὴ μόνον διὰ τὰς παροχθίους ἐπικρατείας Ρωσσίαν, Γερμανίαν, Σουηδίαν καὶ Δανίαν, ἢ, διατηρουμένου τοῦ καθεστῶτος, θὰ εἶνε ἀνοικτὴ πρὸς πάντας. Καὶ καθ' ὃν χρόνον ἥ τε Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐπιζητοῦν τὴν ἐλευθερίαν τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, ἡ μὲν Ρωσσία μένει μετέωρος, ἑτοίμη νὰ κλίνῃ ὅπου καὶ ἡ πλάστιγξ ἡ δὲ Γερμανία ζητεῖ νὰ εἶνε κλειστή.

Τώρα μόλις ἀνακοινοῦται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἦτο ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συναντήσεως τοῦ Κάϊζερ καὶ τοῦ Τσάρου εἰς τὴν Σβινεμούνδην. Πάντως ὅμως φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ὑπερισχύσῃ ἡ Γερμανιαῆτις ἀκριβῶς φροντίζει διὰ νὰ ἔχῃ ἀσφαλέστατα τὰ ὁρμητήριά της ἐν περιπτώσει πολέμου πρὸς τὴν Ἀγγλίαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

"ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ,,

Ρῶσσοι κατάδικοι

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 4 Ἰανουαρίου.— Πλείονες τῶν 700 κρατουμένων διὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν κατὰ τῆς κακῆς διαίτης τῆς φυλακῆς ἠρνήθησαν νὰ δεχθοῦν πᾶσαν τροφήν. Πλεῖστοι ψυχορραγοῦν. Πολλοὶ ἀπέθανον.

Ἡ Πολωνία δολοφονεῖται

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 4 Ἰανουαρίου. — Ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐνισχύεται τὸ Γερμανικὸν στοιχεῖον ἐν Πολωνίᾳ.

Τὰ Μαροκινὰ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4 Ἰανουαρίου.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Καζαμπλάγκας ὅτι ὁ στρατηγὸς δ' Ἀμάδ κατέλαβε τὴν Σέττα, κατόπιν ζωηροτάτης μάχης διαρκεσάσης πλείονας τῶν δέκα ὡρῶν.

Μεταξὺ τῶν Γάλλων ἐτραυματίσθησαν ὁπωσδήποτε σοβαρῶς εἷς ἀξιωματικὸς καὶ ἐννέα στρατιῶται.

Τὰ ὅπλα τοῦ Βάρι

ΡΩΜΗ, 4 Ἰανουαρίου.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βάρι ὅτι ὁ ἀποστολεὺς τῶν ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων τῶν δηλωθέντων ὡς σιδηρικῶν καὶ κατασχεθέντων ἐν τῷ τελωνείῳ, εἶνε Ἀλβανὸς ὀνόματι Στάνσολα. Εἶνε πράκτωρ τῶν Ἀλβανῶν ἀνταρτῶν, οἵτινες προετοιμάζουσι κίνημα κατὰ τῶν Τούρκων. Συνελήφθη καὶ ὡμολόγησε τὸν σκοπόν του.

Εἰς τὸ Βέλγιον

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ, 4 Ἰανουαρίου. — Ὁ κ. Λωρεμὰν, συμπολιτευόμενος, ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Ὁ ὑπερωκεάνειος ἄνευ σύρματος

Καθ' ἃ ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ἔφθασεν αὐτόθι ὁ Μαρκόνι, προτιθέμενος νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ μέχρι τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἑνώσεως Ἀμερικῆς Εὐρώπης διὰ τοῦ ἄνευ σύρματος τηλεγράφου, τὴν ὁποίαν θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν δημοσίαν χρῆσιν.

— Δὲν εἶνε ζήτημα μηνῶν, εἶπεν ὁ Μαρκόνι εἰς ἕνα δημοσιογράφον, ἀλλ' ἑβδομάδων. Μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἑβδομάδας ἡ ὑπηρεσία θὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου. Ἴσως ἐπέλθῃ καὶ βραδύτης τις, ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν πᾶς τις θὰ δύναται ν'ἀποστλέλῃ διὰ τοῦ ἄνευ σύματος τηλεγράφου μου τηλεγραφήματα εἰς Ἀμερικὴν ἀντὶ 60 λεπτῶν τὴν λέξιν.

Πρὸς τὸ παρὸν ἔχομεν ὑπηρεσίαν μόνον διὰ τὸν τύπον, ἰδίως δὲ ἐξ Ἀμερικῆς, καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ ἐκτελεῖται μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας καὶ ταχύτητος.

Τὰ παράδοξα τῶν συμπτώσεων

Ὁ «Φίγαρὼ» ἀναγράφει ὅτι καθ' ὃν χρόνον τὰς ἡμέρας αὐτὰς οἱ Παρίσιοι συγκινοῦνται μὲ τοὺς ἀδάμαντας τοὺς ὁποίους κατασκευάζει ὁ Λεμουὰν, ἢ λέγει ὅτι κατασκευάζει, εἰς τὰς ἱπποδρομίας τῶν Βιγκενῶν ἐκέρδισε τὸ μέγα βραβεῖον εἰς ἵππος ὀνόματι «Ἀδάμας» καὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ὁ τζόκεϋ Λεμουάν!

Ν. Ὑόρκη—Παρίσιοι

Ἀπηρτίσθη ἐκ τριῶν μελῶν ἡ Ἐπιτροπὴ ἥτις θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τὴν 2|15 Φεβρουαρίου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ πρὸς τοὺς αὐτοκινητιστὰς, οἵτινες θὰ διατρέξουν τὴν ὑφήλιον μέχρι τῶν Παρισίων. Ἐγνώσθη ὅτι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὅπου θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος ν' ἀπολέσουν τὸν δρόμον ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ πολυαρίθμων αὐτοκινητιστῶν ἐντοπίων.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΑ

Ἡ διακοπὴ τῆς προφυλακίσεως τοῦ κ. Τσέγκου

Σήμερον τὴν 11ην ὥραν π.μ. τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν συνερχόμενον θέλει ἀποφανθῆ περὶ τῆς προτάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Λυκουρέζου ἐν σχέσει μὲ τὴν διακοπὴν τῆς προφυλακίσεως τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Δήμου κ. Τσέγκου.

Τὸ ἐκδοθησόμενον βούλευμα ἔσται ἀσφαλῶς σύμφωνον μὲ τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ συνεπῶς θέλει διαταχθῆ ἡ ἀποφυλάκισις τοῦ κ. Τσέγκου.

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Καταδίωξις τοῦ κ. Βάρῃ

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ὁ β' Δημοτικὸς πάρεδρος κ. Βάρφης καλούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Βρυάκου θέλει προσέλθει ὅπως ἀπολογηθῇ ἐν σχέσει μὲ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπαγγελθησομένην κατηγορίαν ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

Πρόσκλησις τοῦ κ. Μερκούρη

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σπ. Μερκούρης κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Βρυάκου διὰ τοῦ κλητῆρος τῆς ἀνακρίσεως Ἀνδρ. Δαπρέση θέλει προσέλθει καὶ ἀπολογηθῆ ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀπαγγελθησομένην εἰς αὐτὸν κατηγορίαν ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

Προφυλάκισις τοῦ Ζούζουλα

Δυνάμει ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Βρυάκου προεφυλακίσθη χθὲς ὁ κρατούμενος διὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ ἀστυνόμου κ. Γιάγκου χαρτοπαίκτης Ζούζουλας, ὁ ὁποῖος καὶ μετεφέρθη εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Π. Στρατῶνος.

Προφυλάκισις τῆς Βλαδοπούλου

Ἐπίσης προεφυλακίσθη μεταφερθεῖσα εἰς τὰς γυναικείας φυλακὰς Ἀβέρωφ, ἡ κλεπταποδόχος Εὐγενία Βλασσοπούλου, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωλέττη οἰκίαν τῆς ὁποίας ἀνεκαλύφθησαν πρὸ ἡμερῶν τὰ κλοπιμαῖα.

Καταδίωξις Λιντοβόη

Συλληφθεὶς ὁ ἐπὶ κακοποιήσει τοῦ 10ετοῦς παιδὸς Κ. Λευῆ κατηγορούμενος Λιντοβόης, ὑπεβλήθη χθὲς εἰς ἀνάκρισιν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Βρυάκου καὶ σήμερον θέλει διαταχθῆ ἡ προφυλάκισίς του.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η ΟΜΟΦΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΟΥ

— Ἡ παραδημοφορία τοῦ Πατριάρχου καὶ ἡ ἄρνησις αὐτοῦ

— Ὁ Πατριάρχης δὲν μετέβη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 2 Ἰανουαρίου (ταχυδρομικῶς).—Ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐμπαίζεται, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀσημέραι χάνει τὰ ἀναφαίρετά της προνόμια, ὅτι καταπατοῦνται τὰ τιμαλφέστερα ἀγαθὰ τοῦ ἔθνους μας, τὸ ὡμολόγησε καὶ ἡ Α. Θ. Π. ἐπισήμως κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Σεβ. ἀγ. Συνοδικῶν καὶ τοῦ Ἄρχοντος Μ. Λογοθέτου.

Πρὸ καιροῦ ἤδη προέβλεπον τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ εἰς πλείστας τῶν ἀνταποκρίσεών μου ἐξέθετον τὴν κρίσιμον θέσιν, εἰς ἣν ἀπό τινος εὑρίσκεται ὁ δοῦλος Ἑλληνισμός. Καὶ ἐπὶ τέλους ὄχι μόνον δὲν εἰσακούεται τὸ Πατριαρχεῖον παρὰ τῇ Τουρκικῇ Κυβερνήσει, ἀλλὰ καὶ κυριολεκτικῶς ἐμπαίζεται ὑπ' αὐτῆς. Τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην τῆς Ἐκκλησίας κατάστασιν ἀντελήφθησαν ἐπὶ τέλους καὶ οἱ ἰθύνοντες αὐτὴν, οὔτω δὲ προχθὲς καὶ ἡ Α. Θ. Π. ἔρρηξε κραυγὴν διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἀφόρητον ταύτην πλέον κατάστασιν.

Ἐν τῇ προηγουμένῃ μου ἐπιστολῇ σᾶς ἔγραψα, ὅτι ἡ Α. Θ. Π. μετέθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Γιλδὶζ καὶ ἐπεσκέφθη τὸν ἀρχιγραμματέα τῶν Ἀνακτόρων Ταχσὶν πασὰν ἐν συνοδείᾳ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νικομηδείας καὶ Κυζίκου καὶ τοῦ Ἄρχοντος Κοπουκεχαγιᾶ. Ἐκτὸς τῶν λεχθέντων κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν, περὶ ὧν σᾶς ἔγραψα ἤδη, ὁ Ταχσὶν πασᾶς ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ διεβίβαζεν ἐντὸς δύο τὸ πολὺ ἡμερῶν ὁριστικὰς ἀποφάσεις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας διὰ τοῦ Ἄρχοντος Κοπουκεχαγιᾶ. Ἐν τούτοις παρ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις μέχρι σήμερον ὁ Καπουκεχαγιᾶς τῶν Πατριαρχείων οὐδόλως προσεκλήθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα διὰ νὰ λάβῃ καμμίαν σχετικὴν περὶ τοῦ ζητήματος ἀπάντησιν. Ἡ στάσις δ' αὕτη τῶν Ἀνακτόρων ὡς καὶ τῆς Μ. Βεζυρείας φανερώνει, ὅτι ὄχι μόνον ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐγκρίνει τὴν ἐν Σισλίῳ ἐγκαθίδρυσιν τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας, ἀλλ' ὅτι καὶ περιφρονεῖ κυριολεκτικῶς τὸ Πατριαρχεῖον. Ἐξ ἄλλου δι' ἑνὸς κατωτέρου κυβερνητικοῦ ὑπαλλήλου εἰδοποιεῖται ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἀπονείμῃ Αὐτῷ τὸ ὑψηλὸν Ταράσημον Ἰφτιχάρ. Τὴν πρότασιν ταύτην τὴν γενομένην ἄλλως τε διὰ τρόπου τόσον περιφρονητικοῦ τὴν ἀπέκρουσε διαρρήδην ἡ Α.Θ.Π. Ὅτι δὲ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν ταύτην ἡ Α.Θ.Π. τὸ ἐδήλωσεν Αὕτη ἐπισήμως προχθὲς κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ χειροφιλήματος ἀποτεινομένη κυρίως πρὸς τὸν Μ. Λογοθέτην Ἀριστάρχην βέην.

Ἡ Α. Θ. Π. εἶπε τὰ ἑξῆς περίπου· «Κυριολεκτικῶς ἐμπαιζόμεθα, τὸ πρᾶγμα ἔφθασεν εἰς τὸ ἀποροχώρητον, ἡ Κυβέρνησις φανερὰ ὑποστηρίζει πλέον τοὺς Σλαύους. Καὶ εἰς τὴν πρώτην καὶ εἰς τὴν σημερινὴν πατριαρχείαν μου ἐφάνην τόσον πιστὸς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὥστε ἐθεωρήθην παρὰ τῷ λαῷ ὡς τουρκόφιλος, ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις παρ' ὅλην αὐτὴν τὴν νομοταγεστάτην στάσιν μου μὲ ἐμπαίζει. Ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς δὲν ἐκτελεῖ οὐδεμίαν τῶν δικαιοτάτων ἄλλως ἀπαιτήσεών μας ἀφ' ἑτέρου μὲ εἰδοποιεῖ δι' ἑνὸς ἐκ τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων της ὅτι προτίθεται νὰ μοὶ ἀπονείμῃ τὸ παράσημον Ἰφτιχάρ. Δηλῶ ἀπεριφράστως ὅτι ἐνόσῳ παραμένει εἰς τὴν ἀφόρητον ταύτην θέσιν ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος μας, οὐδέποτε θὰ δεχθῶ τὸ παράσημον».

Οἱ λόγοι οὗτοι τῆς Α.Θ.Π. ἐνεποίησαν ζωηροτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς παρισταμένους Σεβ. Μητροπολίτας. Πάντες ἐθαύμασαν τὴν στάσιν τῆς Α.Θ.Π. καὶ ἡσυχήθησαν, ἵνα ἐμμείνῃ Αὕτη εἰς τὴν ἀπόφασίν Της, διότι οὕτω μόνον εἶνε δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ τι.

Ὅταν μετὰ ταῦτα ἠρώτησε τὴν Α. Θ. Π. ὁ Ἄρχων Λογοθέτης ἂν θὰ μεταβῇ αὔριον (διὰ χθὲς) εἰς τὰ Ἀνάκτορα διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἀρχιγραμματέα καὶ τοὺς ὑπουργοὺς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Βαϊραμίου, εἶπε τὰ ἑξῆς Αὕτη: «Δεν πηγαίνω εἰς καμμίαν ἐπίσκεψιν ἐγὼ· μεθαύριον (διὰ σήμερον) θὰ μεταβῶ εἰς Βαφεοχώριον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ σκεφθῶ τί πρέπει νὰ κάμω». Καὶ οὕτω χθὲς καὶ σήμερον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐγένετο, εἰς τοὺς διαφόρους Ὀθωμανοὺς μεγιστάνας ὡς καὶ εἰς Ἀνάκτορα μετέθησαν νὰ συγχαρῶσι μόνον ὁ α' καὶ ὁ β' Καπουκεχαγιᾶς τῶν Πατριαρχείων.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν δείκνυται ὅτι ἡ κατάστασις, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ἐκκλησία εἶνε κρισιμωτάτη. Τότε δὲ μόνον θὰ ἐλπίσῃ τις αἰσίαν ἔκβασιν τῶν διαφόρων ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ὑπάρχῃ ἀμοιβαία εἰλικρίνεια καὶ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῶν Σεβ. ἀγ. Συνοδικῶν· ἄλλως βαίνομεν εἰς τὸν ὄλεθρον, ἐξ οὗ ἀδύνατον πλέον νὰ ἀνακύψωμεν.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Τὸ ἐπίδομα τῶν ἐν Κρήτῃ ἀξιωματικῶν

Κατόπιν τοῦ ἐγγράφου τῆς Κρητικῆς Πολιτείας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐπίδομα τῶν ἐν Κρήτῃ ὑπηρετούντων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, περὶ οὗ ἐγράφομεν πρὸ ἡμερῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέλαβεν εἰς τὸ ἑξῆς ὅπως καταβάλλῃ τοῦτο.

Μεταθέσεις ἀστυνόμων

Ἐπεστράφησαν ἐκ τῶν ἀνακτόρων ὑπογεγραμμένα τὰ διατάγματα, δι' ὧν ἐνεργοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τῆς Χωροφυλακῆς, αἱ ἑξῆς ἀστυνομικαὶ μεταβολαί:

Διορίζεται ὡς ἐπιθεωρητὴς εἰς τὴν ε' ἀστυνομικὴν ἐπιθεώρησιν ὁ ἀρχαιότερος τῶν ταγματαρχῶν τῆς χωροφυλακῆς Ἄγγελος Ζηλήμων, τοῦ ταγματάρχου κ. Λαζοπούλου τοποθετουμένου εἰς τὴν ε' ἀστυνομικὴν περιφέρειαν.

Μετατίθενται: ὁ ταγματάρχης κ. Π. Βάλβης ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως Μεσσηνίας εἰς τὴν τῆς Κερκύρας, ὁ ταγματάρχης κ. Ν. Παπαγιαννίδης ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως Λαρίσης εἰς τὴν τῶν Τρικκάλων, ἀντὶ τοῦ ταγματάρχου κ. Λ. Κηρύκου, μετατιθεμένου εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Αἰτωλίας, ἀντὶ τοῦ ταγματάρχου κ. Σκουτερίδου μετατιθεμένου εἰς τὴν τῆς Μεσσηνίας.

Τοποθετεῖται ὁ ἄρτι προαχθεὶς ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς Π. Ἀποστολίδης εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Λαρίσης.

Μετατίθενται ὁ μοίραρχος Γ. Σπένδος ἐκ τῆς ἀστυνομίας Φθιώτιδος εἰς τὴν τῆς Ἀρκαδίας καὶ ὁ μοίραρχος Ι. Παπαδόπουλος ἐκ τῆς ἀστυνομίας Φωκίδος εἰς τὴν τῆς Ἀχαΐας.

Μετατίθεται ὁ ἀντιμοίραρχος Ἀναγνωστόπουλος ἐκ τῆς ἀστυνομίας Κεφαλληνίας εἰς τὴν τῆς Φθιώτιδος.

Ὁ ἀντιμοίραρχος Σαραβέλλας ἐκ τῆς ἀστυνομίας Πειραιῶς εἰς τὴν τῆς Κεφαλληνίας καὶ ὁ ἀντιμοίραρχος Γ. Πυρπασόπουλος ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὴν ἀστυνομίαν Φωκίδος.

Μετατίθενται ἐναλλὰξ ὁ ὑπομοίραρχος Β. Καστρινὸς Εὐρυτανίας καὶ Ι. Κουτσούμπας, Ἄρτης καθὼς καὶ ὁ ὑπομοίραρχος Χασεκῆς ἐκ τῆς ἀστυνομίας Ἀττικῆς εἰς τὴν τῆς Καρυστίας, ἀντὶ τοῦ ἀνθυπομοιράρχου Λ. Καραϊσκάκη μετατιθεμένου εἰς τὴν Φωκίδα

Τοποθετήσεις ἀξιωματικῶν

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ, πρὸς τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς ἀρχὰς. ἐκοινοποίησε τὰς ἑξῆς τοποθετήσεις ἀξιωματικῶν τοῦ φαρμακευτικοῦ σώματος.

Οὕτω ἐτοποθετήθησαν οἱ ἐπιφαρμακοποιοὶ Πηγαδίτης Π. ἐκ τοῦ Β' στρατιωτ. νοσοκομείου εἰς τὴν κεντρικὴν στρατ. φαρμακαποθήκην, ἀντὶ τοῦ ἐπιφαρμακοποιοῦ Εὐθ. Νικολάου, τοποθετουμένου εἰς τὸ Α' στρατ. νοσοκομεῖον, ἀντὶ τοῦ ἐπιφαρμακοποιοῦ Λιαγκρῆ Χρ., τοποθετουμένου εἰς τὸ στρατ. νοσοκομεῖον Λαρίσης, ὁ Μίγιας Παν. εἰς τὸ Β' στρατ. νοσοκομεῖον παραμένων ἀπεσπασμένος εἰς τὸ στρατ. λογιστήριον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (γραφεῖον ἐλέγχου φαρμάκων)· ὁ φαρμακοποιὸς Καραβίτης Μιχ. εἰς τὸ στρατ. νοσοκομεῖον Μεσολογγίου, παραμένων ἀπεσπασμένος εἰς τὴν κεντρικὴν στρατ. φαρμακαποθήκην, ὁ ὑποφαρμακοποιὸς Οἰκονόμου Εὐστρ. ἐκ τοῦ στρατ. νοσοκομείου Λαρίσης εἰς τὸ Α' στρατ. Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, ὁ ὑποφαρμακοποιὸς Μοσχοβίτης Ἰω. εἰς τὸ Β' στρατ. νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, ὁ ὑποφαρμακοποιὸς Λεώνης Μιχαὴλ εἰς τὸ στρατ. νοσοκομεῖον Λαρίσης, ἀποσπώμενος εἰς τὸ φαρμακεῖον φρουρᾶς Ἀθηνῶν, ἀντὶ τοῦ ἀνθυποφαρμακοποιοῦ Ζούκη Ἀλεξ. τοποθετουμένου εἰς τὸ Β' στρατ. νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, καὶ ὁ ἀνθυποφαρμακοποιὸς Σαλάχας Ἰανουάριος εἰς τὸ Α' στρατ. νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν.

Ἔπαινος εἰς ὑπενωμοτάρχην

Ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν ὑπενωμοτάρχην Π. Σπανουδέαν καθ' ὅσον μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ ἐν Μάλῃ τὴν νύκτα τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1907 τὸν ἐπικίνδυνον φυγόδικον Α. Τασκόπουλον, ἐλθὼν μόνος εἰς χεῖρας μετ' αὐτοῦ.

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΚΟΥΜΠΡΑΙΩΝ

Ο ΜΗΤΣΗΣ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ

— Ποία ἡ λησταδυμμορία

— Τί λέγει ὁ κ. Καλογερόπουλος

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΡΙΦΑΑΤ-ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα ληφθὲν χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνήγγειλεν ὅτι ληστοσυμμορία ἀποτελουμένη ἐκ 12 μελῶν συνεπλάκη ἔξωθεν τοῦ χωρίου Κρανιὰ τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας μετὰ τουρκικοῦ ἀποσπάσματος.

Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην ἀντηλλάγησαν ἑκατέρωθεν πλεῖστοι πυροβολισμοί, ἐν τέλει δὲ οἱ τοῦρκοι στρατιῶται κατώρθωσαν νὰ συλλάβωσι τέσσαρας ἐκ τῶν μελῶν τῆς ληστοσυμμορίας, τῶν λοιπῶν τραπέντων εἰς φυγήν.

Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων θεωρεῖται βέβαιον ὅτι καταλέγεται καὶ ὁ ἐπικεκηρυγμένος λῃστὴς Μήτσης καθὼς καὶ εἷς ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σκουμπραίων οἵτινες πάντες ἔχουσιν ἐπίσης ἐπικηρυχθῆ.

— Τί λέγει ὁ κ. Καλογερόπουλος

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα ἠρωτήσαμεν τὸν κ. Καλογερόπουλον, ὅστις εὐηρεστήθη νὰ μᾶς εἴπῃ τὰ ἑξῆς:

— Ὡς ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος ἐξάγεται, πρόκειται προφανῶς περὶ τῆς γνωστῆς ληστοσυμμορίας τῶν Σκουμπραίων, ἥτις πρὸ καιροῦ ἔχει ἐπικηρυχθῆ.

«Ὡς γνωστὸν ἡ συμμορία αὕτη εἶχε καταφύγει εἰς τὸ ὀθωμανικὸν ἔδαφος, ὁπόθεν ἐνουμένη μετ' ἄλλων ληστῶν Τούρκων ἢ Ρουμάνων, εἰσήλαυνεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν διαπράττουσα πληθὺν ἐγκληματικῶν πράξεων.

«Δὲν ἔχομεν ἀκόμη σαφεῖς πληροφορίας ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δύο ἐκ τῶν συλληφθέντων. Διὰ τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν ὑπάρχει ἡ βεβαιότης ὅτι εἶνε ὁ γνωστὸς Μήτσης, διὰ δὲ τὸν ἄλλον θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι εἶνε εἷς ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σκουμπραίων».

— Τί εἶπεν εἰς τὸν Τοῦρκον πρεσβευτὴν

Τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καλογερόπουλον ἐπεσκέφθη χθὲς καὶ ὁ Τοῦρκος πρεσβευτὴς Ριφαὰτ βέης.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Καλογερόπουλος ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν τὴν σύλληψιν δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς συμμορίας, ἥτις ἠχμαλώτισεν ἔξωθεν τῆς Θεσσαλονίκης πρὸ καιροῦ τὸν πλούσιον Ἄγγλον Ἄμποτ.

Ἐπίσης ὁ κ. Καλογερόπουλος ἀνέγνωσεν εἰς τὸν Τοῦρκον πρεσβευτὴν τὸ ληφθὲν τηλεγράφημα περὶ τῆς ληστοσυμμορίας τῶν Σκουμπραίων, παρεκάλεσε δ' αὐτὸν ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του τὴν συστηματικὴν καταδίωξιν τῆς ἀνωτέρω συμμορίας καὶ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν μελῶν.

— Νεώτεραι εἰδήσεις

Νεώτεραι εἰδήσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφέρουσιν, ὅτι οἱ τρεῖς ἐκ τῶν συλληφθέντων ὀνομάζονται Μήτσης, Τσάτσης καὶ Κ. Μουντάκης ἢ Σκούμπρας. Τοῦ τρίτου τὸ ὄνομα δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι. Ἡ ἀνωτέρω ληστοσυμμορία μετέβαινε κατ' ἐντολὴν τοῦ Ρουμάνου ὁπλαρχηγοῦ Τακπᾶ πρὸς καταδίωξιν Ἑλληνομακεδονικοῦ τινος σώματος. Ἡ μετὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ συνάντησίς της ἐγένετο παρὰ τὴν θέσιν Περιβόλια τοῦ χωρίου Κρανιά.

ΝΑΥΤΙΚΑ

Ὁ κ. Τρικούπης εἰς Πειραιᾶ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Τρικούπης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Δημοπούλου κατῆλθε χθὲς εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπεσκέφθη τὴν Ναυτικὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων.

Κατάπλους πολεμικοῦ

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν κατέπλευσεν εἰς Βόλον τὸ Ἀγγλικὸν θωρηκτὸν «Σοῦφολκ» μὲ πλήρωμα 675 ἀνδρῶν, προερχόμενον ἐξ Ἀστακοῦ.

Τὸ δάνειον διὰ τὸν στόλον

Καθὰ χθὲς ἐγνώσθη δὲν θὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ δανείου τῶν δύο ἑκατομμυρίων πρὸς καταβολὴν τῶν δόσεων τῶν παραγγελθέντων ἀντιτορπιλλικῶν ἐν τοῖς ναυπηγείοις Βουλκὰν καὶ Γιάρρο. Τὰς δόσεις ταύτας θὰ καταβάλῃ ἐκ τῶν τακτικῶν πόρων τοῦ κράτους τὸ Δημόσιον, ὅπερ διέθεσε μάλιστα πρὸς τοῦτο δι' ἐντόκων γραμματίων 500 χιλ. φρ.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον μέχρι τέλους Μαρτίου ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς πρώτης κληρώσεως τοῦ λαχείου τοῦ στόλου τοῦ ἀρξαμένου ἔτους, αἵτινες ἐλπίζεται ὅτι θὰ εἶνε ἱκανοποιητικαί.

Ναυτικαὶ τοποθετήσεις

Τοποθετοῦνται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ὡς ἑξῆς: Κ. Ἀδρακτᾶς φροντιστὴς ὡς πρόεδρος τοῦ λογιστηρίου τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου. Γ. Βελλανίτης εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος τῶν συντάξεων, Δ. Δούκας ὑποφροντιστὴς ὡς γραμματεὺς τοῦ ἀπομαχικοῦ, Πυρπασόπουλος ὑποφροντιστὴς ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Ὕδρα», Χατζηανδρέου ὑποφροντ

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

10 ΛΕΠΤΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἰδιοκτήτου τῶν «Ἀθηνῶν» κ. Γ. Κ. Πώπ.

Αἱ «Ἀθῆναι» δὲν δημοσιεύουσι διαφημίσεις ἰατρῶν μετὰ λεπτομερειῶν τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

4 Ἰανουαρίου.

Ἡ ὕφεσις ἡ καλύπτουσα χθὲς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Β. Θάλασσαν μετατοπισθεῖσα πρὸς Α ἐκάλυψε σήμερον ὁλόκληρον τὴν Β. Εὐρώπην· τούτου ἕνεκα ἡ θερμοκρασία εἰς τὰς Β. χώρας τῆς Εὐρώπης ἀνῆλθεν ἐπαισθητῶς. (Θερμοκρ. ἐν Παρισίοις 4.0, Βερολίνῳ 3.8. Πετρουπόλει 7.0 ἄνω τοῦ 0).

Αἱ ὑψηλαὶ πιέσεις ἐξασθενήσασαι καλύπτουσι σήμερον τὴν Κ. καὶ Δ Εὐρώπην· Αἱ ὑψηλότεραι τούτων παρατηροῦνται ἐν Αὐστρίᾳ καὶ ΝΑ Ρωσσίᾳ· ἕνεκα τούτου διετηρήθησαν ἐν Ἑλλάδι οἱ Β ἄνεμοι καὶ ἡ θερμοκρασία ἐν τῇ Ν καὶ Κ. Εὐρώπῃ διετηρήθη χαμηλή. (Θερμοκρ. ἐν Βιέννῃ 7.0, (ὑπὸ τὸ 0) Ροσνόβῃ 17.7 (ὑπὸ τὸ 0).

Ὁ καιρὸς ἐν Ἑλλάδι σήμερον ἐν μὲν τῇ Δ. ἦτο καλὸς μὲ οὐρανὸν ὀλίγος νεφελώδη, ἐν δὲ τῇ Α ἔκλυε πρὸς βροχὴν (ἐν Ἄνδρῳ χιών) ἀνέμους Β μετρίους (ἰσχυροὺς ἐν τῷ Αἰγαίῳ), ὑγρασίαν μετρίαν ἐν τῇ Δ καὶ μεγάλην ἐν τῇ Α (ἡ μέση τοιαύτη ἐν Ἀθήναις μεγάλη 76) καὶ θερμοκρασίαν μᾶλλον χαμηλήν, (ἰδίως ἐν Τριπόλει καὶ Θεσσαλίᾳ ἔνθα αὕτη κατῆλθεν περὶ τοὺς 2ο ὑπὸ τὸ 0).

Θάλασσα ἐν τῷ Αἰγαίῳ λίαν κυματώδης ἐν δὲ τῷ Ἰονίῳ καὶ τῇ λοιπῇ Μεσογείῳ τε ταραγμένη.

Τὴν 8 π. μ. βαρόμετρον 769.4, θερμοκρασία 6.0, ἡ μεγίστη 7.9 καὶ ἡ ἐλαχίστη 4.4.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 5 Ἰανουαρίου. Εἰς Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Σάμον καὶ Ρόδον (Λόῦδ) 9 π. μ. Εἰς Βουλγαρίαν (Τζῶν) 10 π.μ. Εἰς Εὐρώπην ἐν γένει καὶ Ἀμερικὴν (Φλόριο) μεσημβρίαν. Εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σερβίαν (Φλόριο) 11 π. μ. Εἰς Χίον καὶ Σμύρνην (Φλόριο) 11 π.μ. Εἰς Ἤπειρον (Φλόριο) μεσημβρίαν. Εἰς Δαρδανέλλια Κων)πολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (Λόῦδ) 4 μ.μ.— Εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σερβίαν (Γουδὴ) 5 μ.μ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΩ. ΦΩΤΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 4 Ἰανουαρίου

Μετοχαὶ Τραπεζῶν

Λαχ. Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Δρ.		456.50
Νέαι Λαχειοσόροι 2 1)2 ο)ο	»	100.25
Δανείου Ἡνοποιημένου	»	105.25
Δανείου Μελιγαλᾶ	»	105.25
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	»	3972.50
Κρητικῆς Τραπέζης	»	137.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν (Νέαι)	»	133.—
» Ἀνατολῆς	»	133.50
» Μιτυλήνης	»	130.—

Μετοχαὶ Ἑταιριῶν

Ἑταιρία Μεταλλουργείων Λαυρίου	»	74.—
Σιδηροδρ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	360.—
» Ἀθην-Πειραιῶς-Πελοπον.	»	101.25
» Θεσσαλίας	»	131.75
Ἑταιρία Δημοσ. καὶ Δημοτ. Ἔργων	»	65.75
Μετοχαὶ Ποριτιδοποιείου	»	83.—
» Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	»	162.—
» Ἑλλην. Μονοπωλείων	»	327.—
» Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν	»	1250.—
» Ἑλλ. Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία	»	97.—
Ἑλλην. Ἑταιρία Μεταλλείων	»	63.—
Μετ. Ἑταιρίας Ἑνιαίας Διανειρίσ.	»	280.—
Ἱδρυτικοὶ τίτλοι αὐτῆς	»	53.—

Νομίσματα

Εἰκοσάφραγκον μετρητοῖς	»	22.35
Λίρα Ἀγγλίας	»	28.—
Λίρα Τουρκίας	»	25.50

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Γαλλίας ὄψεως	»	112.75	
Ἐπὶ Ἀγγλίας	»	28.40	
Ἐπὶ Αὐστρίας Κορῶναι	»	118.—	
Ἐπὶ Γερμανίας	»	138.75	

Λονδίνου (τηλεγραφ.)		Παρισίων (τηλεγραφ.)	
Ἀγγλικὸν	83.15)16	Γαλλικὸν	95.67.50
Ὀθωμανικὸν	94.75	Ρωσσικὸν	94.75
Ἑλλην. 1881	48.75	Λαύρια	65.—
Μονοπώλιον	49.50	Τράπ. Ἀθηνῶν	118.—
Πάγια	37.50	Σιδ. Θεσσαλίας	117.—
Ἰαπωνικὸν	—.—	Πελοποννήσου	85.—
		Ἐπὶ Λονδίνου	25.67.50
		Ἠλεκτρικῆς	89.25

Ἄνοιγμα Χρηματιστηρίου Παρισίων

Εἰδικὴ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία τῶν «Ἀθηνῶν»]. 4 Ἰανουαρίου.

Θεσσαλίας 117.— Τρ. Ἀθηνῶν 119.— Λαύρια 64.50. Ἠλεκτρικῆς 85.25 Πελοποννήσου 89.50

Ὁ ἀγγλικὸς τόκος

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸ Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Τράπεζα κατεβίβασε τὸν προεξοφλητικὸν τόκον εἰς 5 ο)ο.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ὁ σιδηρόδρομος Χεδζάζης

Εἴς τι μέρος κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Χεδζάζης θὰ ἱδρυθῇ λοιμοκοθαρτήριον.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ

Διὰ τὴν ἄνεσιν

Εἰς τοὺς Γερμανικοὺς σιδηροδρόμους εἰσήχθησαν κατ' αὐτὰς δύο εἴδη ἀνέσεως κατὰ τὰς μακρὰς καὶ τόσον ὀχληρὰς ὥρας τοῦ ταξειδίου. Ὁ νεωτερισμὸς αὐτὸς εἰσήχθη εἰς τὴν τρίτην θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ταξειδεύουσι καὶ οἱ πλεῖστοι, κατόπιν μάλιστα τῶν μεγάλων ἐπαυξήσεων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας θέσεως.

Ἡ πρόχειρος αὕτη ἀνάπαυσις σύγκειται ἐκ μιᾶς ὀρθογωνίου σανίδος κρεμαμένης διὰ δύο μικρῶν σχοινίων ἀπὸ τῆς ὀροφῆς καὶ ἥτις κατέρχεται μέχρι τῶν ἀγκώνων τοῦ ταξειδιώτου. Ἐπ' αὐτῆς δύναται ὁ ἐπιβάτης νὰ στηρίζῃ τοὺς ἀγκῶνας, νὰ κοιμᾶται, νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ.

Ἑτέρα εὐκολία εἰς τοὺς ταξειδιώτας τῆς τρίτης θέσεως εἶνε καὶ ἡ ἀνακάλυψις ἑνὸς βιομηχάνου γερμανοῦ, συγκειμένη ἐξ ἑνὸς ὑφάσματος ὁμοίου μὲ πορτ πλαίντ, ἔχοντος εἰς τὰ ἄκρα δύο μικρὰς σιδηρᾶς ράβδους, μὲ ἓν ἐλατήριον χρησιμεῦον νὰ κρατῇ εἰς ἀκινησίαν τὸ ὕφασμα.

Εἰς τὸ μέσον τῆς ἄνω ράβδου ὑπάρχει εἶς μικρὸς ἄρπαξ ὅστις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ ἄνωθεν δικτύου. Μετὰ τὴν ἐξάρτησιν αὐτὴν ἀφίνει τὸ ὕφασμα νὰ πέσῃ ὀπίσθεν τῆς ράχεως τοῦ ταξειδιώτου ὅστις καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄκρου αὐτῆς εὕρηται ἐν τελείᾳ ἀναπαύσει ἀκριβῶς ὡς εἰς τὰ ἀνάκλιντρα τῶν ἐξοχῶν καὶ τῶν κήπων. Τοιουτοτρόπως καὶ τὰ πλέον γλίσχρα θυλάκια—αὐτὰ εἶνε τὰ περισσότερα—θὰ δύναντο νὰ προμηθεύωσιν εἰς τοὺς κυρίους των τὴν ἀνάπαυσιν.

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ

Ὁ λιμὴν Ἀλεξανδρείας

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐγένοντο πρὸ ἡμερῶν τὰ ἐγκαίνια τοῦ μεγάλου λιμένος Ἀλεξανδρείας. Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἀντὶ τοῦ Χεδίου παρέστη ὁ πρίγκηψ Ἀζὶζ πασᾶς Χασὰν ἐπιβαίνων τῆς θαλαμηγοῦ αὐτοῦ «Κουχόνα».

ΜΕΓΑΣ ΚΗΠΟΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ παρὰ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν Παγκαλτίου χῶρος θὰ μεταστραπῇ εἰς μέγαν δημόσιον κῆπον.

ΛΙΜΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὰ καταπλεύσαντα ἀτμόπλοια

Χθὲς κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὸ Ἀγγλικὸν «Hurwoth» ἐκ Κάρδιφ, τὸ Γαλλικὸν Μεσσαζερὴ «Κοριμαία» ἐκ Μασσαλίας—Καλαμῶν, τὰ Ἰταλικὰ «Κατάνη» ἐκ Σμύρνης καὶ «Βουλγαρία» ἐκ Κων)πόλεως, τὸ Αὐστριακὸν «Δαλματία» ἐκ Κρήτης καὶ τὸ Ρωσσικὸν «Αὐτοκράτωρ Νικόλαος Β'» ἐκ Κων)πόλεως.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ἐν Λεχαινοῖς τὴν 16 Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις δύο σταφιδαμπέλων κειμένων ἐν τῇ θέσει «Βαρικὸν» «Μύτικα» τοῦ χωρίου Λεχαινῶν τοῦ δήμου Μυρτουντίων.

ΓΝΩΜαΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

[Διεθνὴς ἀνθολογία]

Ὁ φιλόδοξος εἶνε πάντοτε ἕτοιμος ἐν τῷ ἀνταγωνισμῷ νὰ προδώσῃ τὸν ἕνα καὶ ὑποκαταστήσῃ τὸν ἄλλον. (Βουρδαλᾶ)

— Ἡ ἀνάγκη δξύνει τὸ πνεῦμα καὶ δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν πεῖραν. (Λεσὰζ)

— Ὁ τύπος εἶνε συμπλήρωμα τοῦ λόγου. (Κωνστὰν)

— Κατορθώνουν πολλοὶ νὰ θεωροῦν ἐξάρτημα τῆς ἀξίας τὴν ὑπερηφάνειαν. (Μὰς)

— Ἡ δημοκρατία εἶνε ὁ ἥλιος τῶν λαῶν. (Ζουρδὰν)

— Οἱ σιωπηλοὶ ἠλίθιοι εἶνε κενὰ κιβώτια κλειδωμένα. (Πετὶ-Σαὶν)

— Κατὰ τὸ στάδιον τῆς ζηλοτυπίας, τοῦ πόθου καὶ τῆς κακίας, αἱ ὀρρεῖς κατέρχονται καὶ συσπῶνται. (Μπουφῶν)

— Αἱ συμβουλαὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν ἐφ' ὅσον δὲν συνοδεύονται ὑπὸ παραδειγμάτων. (Λαμπὲρ)

— Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ζητοῦντες συμβουλὰς πάντοτε καὶ οἵτινες ὅμως δὲν ἀκολουθοῦσιν οὐδέποτε τὴν συμβουλὴν ἥτις τοὺς δίδεται. (Λαροσφουκῶ)

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

[Ἐν καθ' ἑκάστην]

Ἐπειδὴ ὁ ἱστορικὸς δὲ-Τοῦ εἶχε γράψει δυσαρέστους ἀληθείας περὶ ἑνὸς θείου τοῦ Καρδιναλίου Ρισελιὲ ἐν τῇ ἱστορίᾳ του, ὁ ἐκδικητικὸς καρδινάλιος εὗρεν ἀφορμὴν καὶ κατεδίκασε τὸν υἱὸν τοῦ ἱστορικοῦ λέγων :

— Ὁ πατήρ μ' ἔβαλεν εἰς τὴν ἱστορίαν του. Τώρα βάζω καὶ ἐγὼ τὸν υἱὸν εἰς τὴν ἰδικήν μου.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΙΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ

Ἀγῶνες ποδοσφαιρίσεως

Οἱ τελικοὶ ἀγῶνες ποδοσφαιρίσεως θὰ γίνουν ὡς ἑξῆς :

Σάββατον 5 Ἰανουαρίου ὥρα 2 1)4 μ.μ. Γ' Γυμνάσιον — Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία, ὥρα 3 1)4 μ.μ. Α' Γυμνάσιον—Δημοσία Ἐμπορική.

Κυριακὴ 6 Ἰανουαρίου ὥρα 2 1)4 μ. μ. Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία— Πρακτικὸν Λύκειον, ὥρα 3 1)4 μ.μ. Γ' Γυμνάσιον—Α' Γυμνάσιον.

Δευτέρα 7 Ἰανουαρίου ὥρα 2 1)4 μ. μ. Δημοσία Ἐμπορική—Πρακτικὸν Λύκειον, ὥρα 3 1)4 μ.μ. Α' Γυμνάσιον—Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία.

Κυριακὴ 13 Ἰανουαρίου ὥρα 2 1)4 μ. μ. Γ' Γυμνάσιον—Πρακτικὸν Λύκειον, ὥρα 3 1)4 μ.μ. Δημοσία Ἐμπορική—Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία.

Κυριακὴ 20 Ἰανουαρίου ὥρα 2 1)4 μ. μ. Α' Γυμνάσιον—Πρακτικὸν Λύκειον, ὥρα 1)4 μ. μ. Γ' Γυμνάσιον—Δημοσία Ἐμπορική.

Τιμαὶ θέσεων. Α' θέσις δρ. 1, δι' ἐφήβους λεπτὰ 50, Β' θέσις λεπτὰ 50, δι' ἐφήβους λεπτὰ 25, διὰ δὲ τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς ἐν στολῇ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Τὰ τέκνα τοῦ Κουταλιανοῦ

Χθὲς ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τῶν τέκνων τοῦ Παναγῆ Κουταλιανοῦ Γεωργίου καὶ Ἕλληνος, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν μὲ πολλὴν χαράν, εὐχόμενοι ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὸ ἔργον των ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή :

Νέα Ὑόρκη, 18)31 Δεκεμβρίου 1907

Κύριε Συντάκτα

Σᾶς γνωρίζομεν ὅτι τὴν 12 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἐδώσαμεν παράστασιν ἐν τῇ ἐνταῦθα αἰθούσῃ Murrey Hill Luceum εἰς ἣν παρευρέθησαν χιλιάδες ἀκροαταί. Ἡ αἴθουσα ἐπλημμύρισε, ἡ δὲ ἐπιτυχία ἦτο πρωτοφανής. Ἄνω τῶν 600 δολλ. προέκυψε καθαρὸν κέρδος, τὰ ὁποῖα εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐνταῦθα Μακεδονικοῦ Συλλόγου θ' ἀποσταλοῦν εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην ἵνα διατεθοῦν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ Ρακόβου καὶ Νεγκοβάνης, συμφώνως μὲ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐδώκαμεν τὴν παράστασιν.

Ἡ παράστασις αὕτη εἶνε ἡ δευτέρα ὑπὲρ Ἐθνικῶν σκοπῶν ἣν ἐδώσαμεν. Ἡ πρώτη ἐγένετο εἰς τὸν Ἅγ. Λουδοβίκον ὑπὲρ τοῦ Ἔθν. Στόλου.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ἀναφέρετε τὸ γεγονὸς εἰς τὴν ἀξιότιμον ἐφημερίδας σας.

Ὑμέτεροι
Οἱ υἱοὶ Παναγῆ Κουταλιανοῦ
Γεώργιος καὶ Ἕλλην

ΞΕΝΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ

Ὁ Ἀρδουὲν καταχωρίζει εἰς τὴν παρισινὴν «Πρωΐαν» τὰς ἑξῆς σκέψεις :

«Πολὺ παράδοξος αὐτὴ ἡ ἱστορία, ἡ ὁποία κάμνει νὰ τσακωθοῦν ὁ κ. Βέρνερ, πλουσιώτατος κεφαλαιοῦχος καὶ μέγας ἀδαμαντωρυχὸς ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀφρικῇ καὶ ὁ κ. Λεμουὰν, ἄνθρωπος συλληφθεὶς ἐκ νέου, ὅστις διατείνεται, ὅτι ἐφεῦρε τὸν τρόπον νὰ κατασκευάζῃ τόσον τεχνητοὺς ἀδάμαντας, ὥστε νὰ εἶνε τελειότεροι καὶ ἀπὸ τοὺς ὀρυσσομένους ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς.

Μεταξὺ τῶν γενομένων καταθέσεων σημαντικὴ εἶνε ἡ κατάθεσις ἄλλου ἐπίσης πλουσιωτάτου κεφαλαιούχου τοῦ κ. Τζάκσον. Εἶνε συνταρακτική..... ἢ περίπου τοιαύτη. Ὁ κ. Τζάκσον ἐγγυᾶται διὰ τὴν καλὴν πίστιν τοῦ Λεμουάν.

Παρευρέθη εἰς δύο πειράματα καὶ ἔλαβεν, ὡς βεβαιοῖ, ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν ἀπάτην.

— Ὁ Λεμουὰν, εἶπε, μοῦ παρέδωκε τὴν ὕλην ἥτις ἐπρόκειτο νὰ μεταχηματισθῇ εἰς ἀδάμαντα, τὴν ἐνέκλεισα δὲ μόνος εἰς τὸ φάτνωμα, τὸ ὁποῖον πάλιν μόνος ἐσφράγισα.

Τὸ φάτνωμα κατόπιν ἐτέθη εἰς τὸν κλίβανον, μετὰ δὲ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα τὸ ἐτράβηξεν ἀπὸ τὸν ἠλεκτρικὸν κλίβανον. Τὸ ἐτοποθέτησεν εἰς ψυχρὸν ὕδωρ, κατόπιν δὲ ὁ ἴδιος κ. Τζάκσον τὸ ἀπεσφράγισε. Εἶχε τὸ βάθος εὑρίσκοντο εἴκοσι πέντε μικροὶ ἀδάμαντες! Θαῦμα θαυμάτων!

Ἐν τούτοις καίτοι δὲν εἶμαι οὔτε θαυματοποιὸς οὔτε ταχυδακτυλουργὸς, καταλαμβάνομαι ὑπὸ μιᾶς ἀμφιβολίας.

Ὁ κ. Τζάκσον πρὶν σφραγίσῃ ἐξήτασε καλῶς τὸ φάτνωμα; Δέν μοῦ φαίνεται. Πῶς λοιπὸν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν ἦσαν ἐντετειχισμένοι οἱ ἀδάμαντες ἐντὸς τοῦ τοιχώματος, τοῦ δποίου ἡ πάστα διελύθη ἕνεκα τῆς θερμότητος καὶ ἀπηλευθέρωσεν αὐτούς;

Τὸ παιγνίδι αὐτὸ εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ. Ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχουν μάλιστα καὶ ἄλλοι τρόποι ἀπάτης.

Δι' αὐτὸ, ἂν τυχὸν ἐπαναληφθοῦν τὰ πειράματα (καὶ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ) ὁ δικαστὴς πρέπει νὴ ζητήσῃ ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν σοφῶν, χημικῶν καὶ ἄλλων τοὺς πραγματογνώμονας, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ταχυδακτυλουργῶν. Καὶ ὁμολογουμένως ἂν παρουσιάζωνται τοιοῦτοι ἀδάμαντες οἱ σοφοὶ θὰ τὸ χωνεύσουν, καὶ θὰ παρακαλοῦν τὸν κ. Λεμουὰν νὰ τοῖς εἴπῃ τὸ μυστικόν. Ἐνῷ ἐὰν παρευρίσκεται καὶ ἄνθρωπος τοῦ...ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, ὁ κ. Λεμουὰν δὲν θὰ καλοπεράσῃ πλέον!..Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη.

Ἀρδουὲν»

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝαΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διαγωνισμοὶ

Τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1908, ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις θέλει προβῇ εἰς ἐκλογὴν, διὰ ἐξετάσεων, δύο διερμηνέων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ γνωρίζωσι τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν Ἀραβικὴν καὶ μίαν ἀκόμη γλῶσσαν, κατὰ προτίμησιν τὴν Σλαυικὴν ἢ Γερμανικήν. Ὁ μισθὸς εἶνε 1200 δολλάρια κατ' ἔτος. Ἐκ τῶν διερμηνέων τούτων ὁ μὲν εἰς θέλει σταθμεύει εἰς Λαρέτο, ὁ δὲ ἕτερος εἰς Ἐλ-Πάζο τῆς πολιτείας Τέξας.

Θάνατος ἑλληνιστοῦ

Ἀγγέλλεται ἐκ Νιοῦ Χάβεν, ὅτι ὁ καθηγητὴς Θ. Σέϋμουρ, εἷς τῶν διαπρεπεστέρων καθηγητῶν τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Γιάλ, ἀπεβίωσε κατόπιν ὀλιγοημέρου ἀσθενείας, ἐκ πνευμονίας.

Ὁ καθηγητὴς Σέϋμουρ, ὅστις ἐγεννήθη ἐν Οὔδσον τῆς Ὀχιο τῇ 1η Ἀπριλίου 1848, μετὰ τὸ πέρας τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν του ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐσπούδασε δύο ἔτη κλασικὴν φιλολογίαν ἐν τοῖς πανεπιστημίοις τῆς Λειψίας καὶ συνεπλήρωσεν αὐτὰς διὰ ταξειδίου καὶ σπουδῆς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἑλλάδι. Τῷ 1880 ὁ Σέϋμουρ διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἑλλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γιάλ, ἣν διετήρει μέχρι τοῦ θανάτου του.

Τὰ ἐργοστάσια

Ἀγγέλλεται ἐκ Πιττσβουργ ὅτι τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου πλεῖστα τῶν ἐργοστασίων ἐν Μὲ-Κέεσπορτ, Γκλάσπορτ. Δουκουέσνε καὶ λοιπαῖς πόλεσι τῆς Πενσυλβανίας θέλουσιν ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας των καὶ πλείονες τῶν 40.000 ἐργατῶν, οἵτινες μένουσιν ἄργοι ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας, θέλουσιν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἐργασίαν των. Βεβαιοῦται ὅτι πάντα τὰ ἐργοστάσια ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Πιττσβούργης θέλουσιν ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας των μετὰ τὸ νέον ἔτος.

Δυστύχημα

Ἐφονεύθη τῇ 17ῃ Δεκεμβρίῳ ἐν τινι ἀνθρακωρυχείῳ τῆς Δελαγοὰς (Κολοράδο) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Λυκοπορίον τῆς Κορινθίας Στάμος Καζῆς. Ὁ δυστυχὴς ἐφονεύθη μὴ ἀντιληφθεὶς τοὺς ἄνωθεν αὐτοῦ ἑτοιμορρόπους βράχους, οἵτινες τὸν κατεπλάκωσαν, ἐνῷ κατεγίνετο εἰς τὴν ἐργασίαν του. Τῇ φροντίδι τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν τῷ ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς κηδεία, τοῦ νεκροῦ μετενεχθέντος εἰς Πουέβλον, ὅπου ὑπάρχει ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ ἐκκλησία.

Θάνατος τὴν πρωτοχρονιὰν

Καθ' ὃν χρόνον διὰ προπόσεως ἀπεχαιρέτα τὸ παλαιὸν ἔτος, ὁ Γεώργιος Νικόδημος, τεσσαρακονταετὴς τὴν ἡλικίαν καὶ ἀνθοπώλης τὸ ἐπάγγελμα, ἔπεσε νεκρὸς ἐν τινι τῆς Ν. Ὑόρκης ζυθοπωλείῳ. Ὁ Νικόδημος εἶχε προσκαλέσει τινὰς φίλους του ὅπως ἀποχαιρετίσωσι τὸ παλαιὸν ἔτος διὰ πόσεως ἀφρώδους ζύθου.

Ὅτε πάντες οἱ φίλοι ἔκρουσαν τὰ ποτήρια καὶ ἤρξαντο πίνοντες, αἴφνης ὁ Νικόδημος ἐθεάθη ταλαντευόμενος. Τὸ πρόσωπόν του ἐγένετο κάτωχρον καὶ ἀμέσως κατέπεσεν νεκρός. Βραδύτερον εἷς ἰατρὸς εἶπεν ὅτι ὁ θάνατός του προῆλθεν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος.

Ἑλλ. Ἐκκλησία εἰς Βαλτιμόρην

Ἡ Ἑλλ. παροικία Βαλτιμόρης μετ' ὀλίγον θὰ ἀποκτήσῃ ἴδιον ναόν. Οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες συνέλεξαν τὸ ποσὸν τῶν 200 δολλαρίων, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπαρχὴ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΞΕΝΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ἡ Τετραζίνι ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ

Ἡ διάσημος Τετραζίνι ἐφθάσε πρὸ ἡμερῶν εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ἡ ἀναμονὴ τοῦ πλήθους ἦτο ἀπερίγραπτος διὰ τὴν πρώτην παράστασιν τῆς ἐξόχου ἠθοποιοῦ, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν τὴν προσεχῆ Δευτέραν μὲ τὴν Τραβιάτα τοῦ Βέρδη.

Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν θ' ἀποχαιρετήσωσι ταχέως τὴν ἔξοχον ἀοιδὸν, διότι ἡ Τετραζίνι συνέταξε μετὰ τοῦ θεατρώνου Χάμερστεῖν συμβόλαιον διὰ πενταετίαν ὅλην.

Διὰ τοῦ συμβολαίου αὐτοῦ ὁ Χάμερστεῖν κατετρόπωσε τὸν ἀνταγωνιστήν του Κούριετ, ὅστις ὅμως προτίθεται νὰ ἐνκαγάγῃ αὐτὸν εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν δικαίων του, διότι ἡ μεγάλη ἀοιδὸς ἔχει ὑποχρεώσεις ἀπέναντι αὐτοῦ ἐκ προηγουμένου συμβολαίου.

Ὡς ἐκ τούτου ἐννοεῖται ἡ περιεργεια καὶ ἀναμονὴ τοῦ πλήθους, διότι ὁ Κούριετ, ἂν καὶ ἐπέτρεψεν μίαν παράστασιν διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ὑποκύψῃ εὐκόλως.

Τὸ συμβόλαιον φέρει τὴν Τετραζίνι ὡς ὑπόχρεον νὰ δίδῃ δέκα καὶ πέντε παραστάσεις εἰς ἑκάστην θεατρικὴν περίοδον ἀπολαμβάνουσα 15,000 φράγκων καθ' ἑσπέραν.

Τὰ κέρδη τῶν Ἰταλῶν ἠθοποιῶν

Μίαν δοκιμὴν τῆς προσδου καὶ ἐξαισίας ἐπαυξήσεως τῶν κερδῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Ἰταλῶν ἠθοποιῶν, δυνάμεθα νὰ λάβωμαν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ παρελθόντος ἔτους, αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 570,000 φράγκων.

Κατὰ τὸ 1906 εἰσεπράχθησαν 424.000 φρ.

Ὡς ἐκ τούτου οἱ Ἰταλοὶ ἠθοποιοὶ εἶνε κατενθουσιασμένοι μὲ τὰς εἰσπράξεις αὐτάς, διότι πρὸ ἕνδεκα μόλις ἐτῶν, ὅτε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Συλλόγου των εἶχεν ὁ Μάρκος Πράγης ἀπελάμβανον μόνον 60,000 φράγκων ἐκ τῶν τόσων κόπων καὶ μόχθων, οὓς κατέβαλον, πρὸς διδασκαλίαν τοῦ κοινοῦ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς τῶν νοσημάτων ὤτων, ῥινὸς καὶ λάρυγγος κ. ΒΑΣ. ΔΕΚΑΖΟΣ εἰδικῶς ἀσκηθεὶς εἰς τὰ ἀνωτέρω νοσήματα ἐπὶ τετραετίαν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ δέχεται ἐπισκέψεις 11—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

Ὁδὸς Αἰόλου 55 ἔναντι τῆς Ἀγίας Εἰρήνης.

— Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης ἀριθ. 17 κείμενον ἐργοστάσιον τῆς Δος Φιλδισάκου, ἕνεκεν τῆς παρερχομένης ἐποχῆς πωλοῦνται τὰ ὑπολειπόμενα Modèles **καπέλλα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀρχικῆς των ἀξίας.**

— Ζητήσατε τὴν παγκοσμίου φήμης κολώνιαν Βελισσαρίου ὁδὸς Σταδίου 67.

**—Τὰ γοβάκια διὰ τοὺς χορούς, τὰ

ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΑΡΙΘΜΟΣ [80] 1850 — ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 — ΚΥΡΙΑΚΗ, 6 Ἰανουαρίου 1908

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ			ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος.....	Δρ.	9	.....	
Ἑξάμηνος.....	»	16	Χρυσᾶ φράγκα.....	20
Ἐτησία.....	»	30	Χρυσᾶ φράγκα.....	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος ἑξ 128 τοὐλάχιστον σελ. μεγάλου 4ου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α'. ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 20
Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ (ΕΙΣΟΔΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ**

ΑΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΡΙΖΩΦ

Δὲν εἴχομεν δισταγμὸν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἦτο ἱκανὸν νὰ φθάσῃ μέχρις ὑποστηρίξεως τοῦ πραξικοπήματος τῆς ἀποδοχῆς διορισμοῦ ἑνὸς ἀρχικομιτατζῆ ὡς διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Βουλγαρίας. Καὶ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα διαστρέψῃ ἐπίσημα κείμενα καὶ μεταστρέπεται εἰς συνήγορον τοῦ ἀρνησιπάτριδος ἀσχολούμενον σιγὰ-σιγὰ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ, ὅτι εἶνε εὐτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀντὶ παντὸς ἄλλου Βουλγάρου κάθοδος τοῦ ἀρχικομιτατζῆ Ρίζωφ περιβεβλημένου διὰ τῆς διπλωματικῆς ἀσυλίας. Τοῦτο δ' ἀκριβῶς ἐπιβαρύνει τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, διότι δὲν ἀποτελεῖ ὁμολογίαν ἀγνοίας τοῦ παρελθόντος τοῦ περιφήμου κομιτατζῆ. Εἶνε τοὐναντίον βεβαίωσις τῆς ἐν γνώσει ἀποδοχῆς τοῦ διορισμοῦ του εἰς τὴν θέσιν διαπεπιστευμένου παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει καὶ αὐλῇ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Βουλγαρίας. Ἀλλὰ τοιαύτη ἐπιπολαιότης ἐπιτρέπεται; Ἀλλ' εἶνε δυνατὸν νὰ εὕρῃ οἱανδήποτε δικαιολογίαν πρᾶξις οὕτω ὑβριστικὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἀξιοπρεπείας, οὕτω ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ἔννομον ἐν τῷ κράτει τάξιν καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν, κατὰ τῶν ὁποίων ἱδρύεται ἐν μέσαις Ἀθήναις κομιτᾶτον μὲ διπλωματικὴν ἀσυλίαν σκοποῦν βεβαίως νὰ μετατραπῇ εἰς κέντρον ἐπιδρομῆς κατὰ τῆς Μακεδονίας; Οὔτε εἶνε δικαιολογία ἡ δῆθεν διπλωματικὴ ἐπιφύλαξις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὴν αὐθάδη πρότασιν τῆς Ἡγεμονίας νὰ γίνῃ δεκτὸς παρὰ τῇ ἑλληνικῇ αὐλῇ ὁ συνέταιρος καὶ συνεργὸς τοῦ Σαράφωφ εἰς τὰς δολοφονίας καὶ τὰς δηώσεις τῶν Μακεδονικῶν πόλεων καὶ χωρίων. Ὄχι δὲ μόνον ὡς κώλυμα ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ὡς ἐπιχείρημα διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς ἀποδοχῆς τοιούτου διορισμοῦ ἔπρεπε νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἐν Βελιγραδίῳ παραμονὴ τοῦ Ρίζωφ ὡς διπλωματικοῦ πράκτορος. Διότι ἀκριβῶς ἐν Βελιγραδίῳ ὁ Ρίζωφ ἐχρησίμευεν ὡς μέσον τῆς συμφιλιώσεως τῶν σερβικῶν καὶ βουλγαρικῶν κομιτάτων, ἅτινα περὶ τὰς λείας ἠσχολοῦντο καὶ διεφώνουν, ἐνῷ αἱ κυβερνήσεις τῶν δύο ὁμόρων χωρῶν οὐδέποτε ἔπαυσαν συμπράττουσαι εἰς κοινὸν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀγῶνα ἐν Μακεδονίᾳ. Ἄλλως τε ἡ ἐν Ἀθήναις διαμονὴ ὡς γραμματέως τοῦ βουλγαρικοῦ διπλωματικοῦ πρακτορείου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ρίζωφ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις πᾶσαν ἀγαθὴν εἶχε πρόθεσιν νὰ διατηρήσῃ καλὰς μετὰ τῆς ἡγεμονίας σχέσεις καὶ οὔτε εὑρέθη ποτὲ κἀνεὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ—πολὺ ὀρθῶς δὲ—διότι ἀδελφὸς τοῦ ἀρχικομιτατζῆ μὴ ἀναμιχθεὶς ἀπὸ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς Μακεδονικὰς ἐνόπλους δράσεις διέμεινεν ὡς διπλωματικὸς ὑπάλληλος ἐν Ἀθήναις.

Πῶς λοιπὸν τολμᾷ νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐφευρίσκῃ δικαιολογίας ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπὶ τῇ τελεσθείσῃ ἀληθῶς προδοτικῇ ἐπιπολαιότητι; Ἠδύνατο ἡ κυβέρνησις δι' ἀβροφρονεστάτης ἀκόμη ἐνεργείας ν' ἀποκρούσῃ τὴν ὕπουλον τῆς Ἡγεμονίας πρόθεσιν τῆς ἐγκαθιδρύσεως ὑπὸ τύπον διπλωματικοῦ πρακτορείου κομιτάτου δολοφόνων καὶ ἐπιδρομέων.

Ἀλλὰ καὶ ἂν τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν δὲν ἐπόθει νὰ θίξῃ ἐν τῇ ἀρνήσει της ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, εἶχεν ὡς πρῶτον γεγονὸς, δικαιολογοῦν τοιαύτην ἄρνησιν, τὴν ἀμοιβαίαν δυσχέρειαν, ἣν προεκάλει ἡ καταγωγὴ τοῦ Ρίζωφ. Γέννημα καὶ θρέμμα οὗτος τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ ἑλληνοδιδάκτου καὶ ἑλληνόφρονος Ρίζου, ἔχων πρῶτον ἐξάδελφον τὸν ἑλληνικώτατον διδάσκαλον Ρίζον, ἐγένετο ἀρνησίπατρις καὶ μαινόμενος ἀρχηγὸς προπαγάνδας διὰ νὰ μετατρέψῃ τὴν προπαγάνδαν ταύτην εἰς ἀγῶνα πυρὸς καὶ σιδήρου.

Διότι ἔγινεν ἀρχηγὸς εἰρηνικῆς προπαγάνδας τὸ πρῶτον, ὡς συνέβη καὶ μὲ τὸν Σαράφωφ (ἴδε ἀγγλικὸν ἔγγραφον) ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ Σαράφωφ μετεβλήθη εἰς ἀρχηγὸν προπαγάνδας ἐνόπλου καὶ ληστρικῆς, προπαγάνδας μαχαίρας καὶ βομβῶν, εὐθὺς ὡς διεπιστώθη ὅτι εἰς οὐδὲν συνετέλει ὁ εἰρηνικὸς των ἀγὼν κατὰ τῶν Ἑλλήνων. (Ἴδε ἀγγλικὸν ἔγγραφον).

Οὗτος δ' ὁ Ρίζωφ ὁ προστατευόμενος τοῦ κ. Α. Σκουζὲ, ὁ ἀθῷος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως Ρίζωφ, ἦτο ὁ πρῶτος δημοσίᾳ διακηρύξας διὰ τῆς ἀνοικτῆς πρὸς τὸν ἡγεμόνα Φερδινάνδον ἐπιστολῆς, ὅπως: «*σφραγῖ ὁ ἀγὼν ἐναντίον τοῦ ἐν τῷ εἰρηνικῷ πεδίῳ νικήσαντος Ἑλληνισμοῦ*». (Ἴδε ἐπιστολὴν Ρίζωφ).

Καὶ ὠργανώθησαν οὕτω οἱ περίφημοι «ἐλευθεροταί». Καὶ κατηρτίσθησαν εἰς συμμορίας, γενόμενοι δὲ σύντροφοι τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Πετρῶφ (ἴδε ἀγγλικὸν ἔγγραφον), ἤρξαντο τοῦ ἐνόπλου ἀγῶνος. Αἱ συμμορίαι αὗται τοῦ Σαράφωφ καὶ τοῦ Ρίζωφ δι' ἐπιθέσεων καὶ βιαιοπραγιῶν, διὰ φόνων καὶ θηριωδιῶν ἐνέσπειραν τὸν τρόμον εἰς πάντα τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἑλληνόφρονα χωρία ἐξαναγκάσασαι αὐτὰ εἰς ἀποσκίρτησιν ἀπὸ τὰ Πατριαρχεῖα καὶ εἰς ἀπάρνησιν τῆς ἐθνικῆς ἑλληνικῆς ἰδέας.

Τοιοῦτο τὸ πρόγραμμα καὶ τοιαύτη ἡ ἐνέργεια τῶν Ρίζωφ καὶ Σαράφωφ. Ἦτο τοῦτο πρόγραμμα ἐπιθέσεως καὶ κατὰ τῶν Τούρκων ἐξ ἁπλῆς μόνον ἀνάγκης. Διότι μετὰ τὸ 1453 ἐντὸς τοῦ καθεστῶτος τοῦ τουρκικοῦ, ζῇ καὶ ἀναπτύσσεται τὸ ἑλληνικὸν πατριαρχικὸν καθεστώς.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Καὶ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὁμολογεῖ γνῶσιν τῶν ἀληθειῶν αὐτῶν. Τὸ ζήτημα συνεπῶς δὲν ἔγκειται εἰς τὸ ἄν θὰ κατέλθῃ μέχρις Ἑλλάδος ὁ Ρίζωφ. Τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ὁμοίαν ἐγκατάστασιν, οὔτε δύναται νὰ κατηγορηθῇ διότι εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποκαταστήσῃ οὕτω ἐπιπολαίως ἐργασθεῖσαν κυβέρνησιν καὶ ν' ἀποκρούσῃ τὴν ὕπουλον ἐνέργειάν μιᾶς ξένης κυβερνήσεως ζητούσης νὰ μετατρέπῃ τὰ διπλωματικά της πρακτορεῖα εἰς ἡμέρια καὶ ἐνδιαιτητήρια προπαγανδιστῶν καὶ συμμοριτῶν. Ὁ κ. Ρίζωφ δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ οὔτε θὰ φθάσῃ μέχρι Πειραιῶς.

Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε οὔτε κυβερνητικῆς προνοίας ἐνέργεια, οὔτε κἂν ἐπιθυμία κυβερνητικὴ, μετὰ τὰς δικαιολογίας ἃς διεπύπωσε χθὲς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀπομένει συνεπῶς ἀκεραία ἡ κυβερνητικὴ εὐθύνη διὰ τῆς ἐγκληματικῶς ἐπιπολαίας διαγωγῆς της, ἥτις δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἄνευ ἀποδόσεως εὐθυνῶν διδασκουσῶν τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς χώρας, ὅτι δὲν δύνανται νὰ διαχειρίζωνται μετὰ τόσης ἀνεκτικότητος τὰς λεπτοτέρας καὶ ἐθνικωτέρας τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Τ' ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

Περὶ τὸ βιβλίον αὐτὸ ἐριλονεικήσαν ἐσχάτως δύο ἐνημερίδες. Ἡ μία τὸ ὀνόμασεν Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἄλλη ἰσχυρίσθη ὅτι κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ Εὐαγγέλιον... Ἡ πρώτη ἐξηγήθη καὶ ἐπέμεινεν. Ἡ δευτέρα ἀνεσκεύασε τὰς ἐξηγήσεις καὶ ἐπέμεινεν ἐπίσης... Οὕτω τὸ ζήτημα ἐμείνεν ἄλυτον καὶ κανεὶς ποτε δὲν ἐμάθεν ἂν τ' «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ Ἀνδρέα Συγγροῦ εἶνε ἢ δὲν εἶνε Εὐαγγέλιον,—βιβλίον δηλαδὴ ἄξιον νὰ καταστῇ ἐγκόλπιον τοῦ λαοῦ καὶ νὰναγινώσκεται πάντοτε πρὸς ὁδηγίαν καὶ παραδειγματισμόν.

Ὑποθέτω ὅμως ὅτι δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τόσον ὀγκώδη τὴν ἀξίαν καὶ τὴν χρησιμότητα ἓν βιβλίον διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν του καὶ νὰ εἶνε ἀξιαναγνωστον. Ἠμπορεῖ ἐξαίρετα νὰ μὴν εἶνε Εὐαγγέλιον καὶ νὰ ξίξῃ πολύ. Ἑκατοντάδας τοιούτων βιβλίων γνωρίζω εἰς τὸν κόσμον, Εὐαγγέλια δὲ μόνον τέσσαρα. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν, τῶν ἑκατοντάδων, κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην, καταλέγεται καὶ τὸ μονάκριβον σύγγραμμα τοῦ Ἀνδρέα Συγγροῦ. Δὲν ἠξεύρω ἂν εἶνε διὰ κάθε ἀναγνώστην. Ἀλλ' ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι ἀνέγνωσα τὸν Α' τόμον μὲ τὸ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον, ὅτι εἰς κάθε σελίδα, ἡδονικῆς σχεδὸν ἀναγνώσεως, πολλὰ μοῦ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ σκεφθῶ, νὰ παρατηρήσω, νὰ ἐνθυμηθῶ, νὰναπλάσω, καὶ ὅτι μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀνυπομονησίαν περιμένω καὶ τοὺς ἄλλους δύο τόμους... Ἐὰν μάλιστα θὰ μοῦ τοὺς χαρίσουν ὅπως καὶ τὸν πρῶτον, μὲ κομψὸν δέσιμον καὶ ὡραῖον χαρτί,—ἐκλεκτὴ ἔκδοσις πραγματικῶς,—θὰ εἶνε καὶ κόσμημα διὰ τὴν βιβλιοθήκην μου, τὸ ὁ ποῖον κάτι θὰ ἔδιδε διὰ νἀποκτήσῃ εἷς βιβλιόφιλος.

⁂

Ὁ Ἀνδρέας Συγγρὸς ὑπῆρξε φυσιογνωμία. Ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός του,—τὸν ὁποῖον πάντοτε μὲ τόσην τρυφερότητα ἀναφέρει εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματα,—προεφήτευσεν ἐνωρὶς τὸ μέλλον του. «Αὐτὸς ὁ Ἀνδρέας—ἔλεγε συχνὰ—θὰ γίνῃ μέγας καὶ πολύς». Καὶ ἔγινε πραγματικῶς. Ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Συγγροῦ δὲν ἔγκειται τόσον εἰς τὸ ὅτι ἐκ τοῦ μηδενὸς κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ τόσῳ κολοσσιαίαν περιουσίαν καὶ νὰ γίνῃ ἐντὸς ὀλίγου ὁ πλουσιώτερος τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑλλήνων, ἀλλ' εἰς τὸ ὅτι, ἅπαξ πλουτήσας, ὡς σκοπὸν τοῦ βίου του ἔθεσε τὸ «ἐρδ' ἀγαθόν», καὶ ὅσον οὐδεὶς ἄλλος ἐγνώρισε νὰ κάμῃ τὴν ὡραιοτέραν καὶ κοινωφελεστέραν χρῆσιν τοῦ πλούτου του, ἀναδειχθεὶς, ζῶν ἔτι, μέγας τῷ ὄντι φιλάνθρωπος καὶ εὐεργέτης καὶ φιλόπολις. Διὰ τοῦτο, στοχάζομαι, ἡ φήμη του ἦτο τόσον μεγάλη καὶ τόσον ἀγαθὴ εἰς ὅλον τὸν Ἑλληνισμὸν, ὅπου τόσοι ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν οἱ εὐλογοῦντες καὶ λατρεύοντες τὸνομά του, τὴν μνήμην του.

Ἀλλ' εἴτε ὡς συναθροίσας μετὰ θαυμασίας φρονήσεως πλοῦτον, εἴτε ὡς δαπανήσας, μετὰ μεγαλειτέρας ἀκόμη φρονήσεως, αὐτὸν, ὁ Ἀνδρέας Συγγρὸς ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑψοῦνται πολὺ ὑπεράνω τῆς κοινῆς μάζης, καὶ εἶνε περίβλεπτοι, καὶ ἐλκύουν ὅλων τὰ ἀνθρωπίνως περίεργα βλέμματα, τὰς σκέψεις καὶ τὴν προσοχήν. Τῶν προνομιούχων αὐτῶν πάντοτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ μανθάνωμεν τὸν βίον εἰς ὅλας του τὰς λεπτομερείας. Εἶνε οἱ ἥρωες, οἱ ὁποῖοι δεσμεύουν τὸ πλῆθος μὲ τὰς περιπετείας των καὶ μὲ τὰς νίκας των. Διὰ τοῦτο ἐκίνησαν καὶ τόσον ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον μας τ' Ἀπομνημανεύματα τοῦ Ἀνδρέα Συγγροῦ, ὅπου ὁ ἴδιος ἐξιστορεῖ τὰ τοῦ βίου του ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ. Ἀνατρέχει εἰς τὴν καταγωγήν του, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ γενάρχου του, περιγράφει τὴν οἰκογένειάν του, διηγεῖται τὰς μεγάλας της περιπετείας κατὰ τὰς σφαγὰς τῆς Χίου, ὅταν αὐτὸς δὲν εἶχεν ἀκόμη γεννηθῇ, ἐξιστορεῖ ἔπειτα τὰ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, τὰς πρώτας σπουδάς του εἰς τὴν Ἄνδρον, παρὰ τῷ Θεοφίλῳ Καΐρῃ, ἔπειτα εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς Σύρου, τὰ πρῶτά του βήματα εἰς τὸ ἐμπορικὸν στάδιον, τὰς πρώτας του ἐπιχειρήσεις καὶ οὕτω καθεξῆς.

⁂

Ὁ Ἀνδρέας Συγγρὸς δὲν εἶνε κυρίως συγγραφεύς. Ἐκθέτει μᾶλλον τὰ πράγματα παρὰ τὰ ζωγραφίζει, φαίνεται δὲ ὅτι καὶ εἰς τὸν χορὸν τῶν ἰδεῶν δὲν εἶνε πολὺ ἐξοικειωμένος.

Ὅπως αἱ περιγραφαί του, καὶ αἱ παρατηρήσεις του, καὶ αἱ σκέψεις του, καὶ αἱ ἐντυπώσεις του εἶνε ὑγιεῖς, φρόνιμοι, ἀλλὰ στοιχειώδεις. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν εἰς τ' ἀπομνημονεύματα αὐτὰ σελίδες γραμμέναι μὲ κάποιον οἶστρον συγγραφικόν, ἐξ ἄλλου δὲ δὲν ὑπάρχει σελὶς, ἡ ὁποία νὰ μὴν εἶνε περίεργος καὶ ἐνδιαφέρουσα. Ἐν γένει τ' «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ Συγγροῦ, ὄχι μόνον θ' ἀναγνωσθοῦν τώρα, ἀλλὰ καὶ θὰ ζήσουν εἰς τὸ μέλλον ὡς πολύτιμον δοκουμέντον, νομίζω δὲ ὅτι πολλάκιοι μελετηταί,—κοινωνιολόγοι, ἠθογράφοι, ἱστορικοὶ διηγηματογράφοι,—θὰ προστρέχουν εἰς τὰς ἀφελεῖς αὐτὰς σελίδας καὶ θὰ ποκομίζουν σπουδαῖον ὑλικὸν πρὸς ἐπεξεργασίαν.

Ὠφελιμώτατα πρὸ πάντων ὡς πολυειδῶς ἐκμεταλλεύσιμοι θὰ φανοῦν αἱ παρατηρήσεις τοῦ συγγραφέως ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου τῶν ἑλληνικῶν νήσων καὶ πόλεων, ὅπου ἔζησε κατὰ τὴν παιδικήν του ἢ τὴν νεανικήν του ἡλικίαν, εἰς ἐποχὴν δηλ. κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδέχετο τόσον ζωηρὰς καὶ παρθένους ἐντυπώσεις ἀπὸ πράγματα τόσον διάφορα τῶν σημερινῶν. Τὰ παιδικὰ καὶ νεανικὰ ἀπομνημονεύματα, ἀποτελούμενα ἐκ τοιούτου εἴδους ἐντυπώσεων, εἶνε πάντοτε ἀνώτερα ἀπὸ τὰ τῆς ὡρίμου ἡλικίας, τὰ ὁποῖα μετὰ δυσκολίας κανεὶς ἀνευρίσκει ἀποθησαυρισμένα εἰς τὴν μνήμην του. Διὰ τοῦτο νομίζω ὅτι ὁ Α' αὐτὸς Τόμος τοῦ Συγγροῦ θὰ εἶνε καὶ ὁ καλλίτερος. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, θὰ ἠχρόμην νὰ μὴν ἐδράδυνε καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν ἄλλων, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐδημοσιεύοντο τὰ χειρόγραφα τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς ἀναλλοίωτα, ἄνευ οὐδεμιᾶς παραλήψεως ἕνεκα λόγων, οἱ ὁποῖοι ποτὲ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε σοβαροί.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Μολυβδίδες ἀπὸ πατάτα

Ἡ μεγάλη κατανάλωσις τοῦ ξύλου—ἰδίως τοῦ κέδρου, τὸ ὁποῖον ζητεῖται περισσότερον—ἤτις εἶνε ἀναγκαία διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μολυβδίδων πρὸ χρόνου ἤδη ἠνάγκασε τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἄλλης τινὸς ὀυσίας, δι' ἧς, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντικαθίσταται τὸ ξύλον.

Καὶ πρῶτον ἐσκέφθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτὴν τοῦ χάρτου, ἀλλὰ τώρα μία ἑταιρία ἐν Βερολίνῳ ἀνεκάλυψε καὶ ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν μίαν νέαν κατασκευὴν μολυβδίδων ἀληθῶς πρωτότυπον. Αἱ μολυβδίδες αὗται κατασκευάζονται ἀπὸ πατάτα, μεταμορφουμένην ἀρχῆθεν εἰς μίαν μάζαν πυκνὴν καὶ σύμπηκτον, ἥτις εὐκόλως κόπτεται διὰ τοῦ μαχαιριδίου. Στοιχίζουσιν ὀλίγιστα 4 1)2 λεπτὰ ἢ τρία, ἀναλόγως τῆς ποιότητος, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κέρδους.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀεροπλοΐας ἐλύθη

Εἷς νεώτερος καὶ περισσότερον τυχηρὸς Ἴκαρος, εἶνε καὶ ὁ Ἄγγλος Ἐρρίκος Φάρμαν, ὁ νέος καὶ ρισκοκίνδυνος ἀεροναύτης, ὅστις ἐκέρδισε πρὸ ἡμερῶν ἐν Παρισίοις τὸ μέγα βραβεῖον τῶν ἀεροπόρων ἂν καὶ δὲν ἦτο ποιητής.

Ἡ νίκη τῆς βαρείας μηχανῆς του εἶνε γεγονὸς βαρυσήμαντον καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ διὰ τὰς καθ' ὅλου προόδους τῆς ἀεροπλοΐας, ἥτις τελευταίως ἔσχε καταπληκτικὰς τοιαύτας διὰ τῆς γαλλικῆς «Πατρίδος», τοῦ γερμανικοῦ «Ζέπελλιν» καὶ δευτέρου τοιούτου τώρα. Ὁ θρίαμβος αὐτὸς το Φάρμαν προεβλέπετο, διότι πρὸ ἡμερῶν ἀπομακρυνόμενος περισσότερον τοῦ ἑνὸς χιλιομέτρου ἐπέστρεφε πάλιν εἰς τὸ μέρος ἀφ' οὗ ἀπῆλθεν. Ὅθεν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἀδιστάκτως πλέον, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη πτῶσις δὲν εἶνε μῦθος.

Ὁ νέος αὐτὸς ἀεροναύτης εἶνε μαθητὴς τοῦ Σάντος Δουμὸν καὶ αὐτὴ ἡ μηχανή του ἔχει τὸν αὐτὸν τύπον καὶ σχῆμα μὲ τὴν τοῦ Δουμὸν ἐκτὸς μεταλλαγῶν τινων. Τινὲς λέγουσιν ὅτι ὁ Δουμὸν ἄφησε τὸν μαθητήν του νὰ θριαμβεύσῃ ἀντ' αὐτοῦ. Μεγάλη εἶνε ἡ γαλλικὴ μετριοφροσύνη. Ἐν τούτοις, ἂν ὁ Ἄγγλος μαθητὴς τοῦ μεγάλου Βραζιλιανοῦ διδασκάλου ἔλαβε τὸ βραβεῖον τῆς ἀεροπλοΐας, ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ διατηρῶμεν ἄσπιλον τὴν μνήμην τοῦ Δουμὸν, διότι αὐτὸς πρῶτος ἐπεννόησε καὶ ἔθεσε εἰς ἐ-φαρμογὴν τὰς ἤδη θαυμαζομένας, ὡς ἀνακαλύψεις ἄλλων, μηχανὰς, αἵτινες μόνον ὡς ἐφευρέσεις αὐτοῦ πρέπει νὰ θεωρῶνται.

ΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΠΩΣ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΙΑΓΚΕ

— Ἡ περίεργος διαθήκη ἑνὸς λάτρου τῆς λυσιτελείας
— Κομβία, χρηματοφυλάκια καὶ χορδαὶ

ΟΣΤΑ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑ

Μεταξὺ τῶν τόσων πολυπληθῶν καὶ διαφόρων θρησκειῶν ἐν Ἀμερικῇ, ὑπάρχει καὶ ἡ τῆς λυσιτελείας.

Οἱ μῦται τῆς νέας αὐτῆς θρησκείας πρεσβεύουσιν, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ οὐδὲν τὸ ἄχρηστον ὑπάρχει. Εἷς πλούσιος πολίτης τῆς Νέας Ὑόρκης, γνήσιος ἀμερικανὸς, ὀνόματι Σούλιβαν, φανατικὸς λάτρης τῆς λυσιτελείας, συνέταξε μίαν διαθήκην πολὺ παράδοξον.

Ἰδοὺ τί παραγγέλλει εἰς τὸν ἐκτελεστὴν αὐτῆς.

— Τὸ σῶμά μου δὲν πρέπει νὰ ἀπολεσθῇ θαπτόμενον ὑπὸ τὴν γῆν· ἐπιθυμῶ νὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ τῶν ὀστέων μου κομβία ἀπὸ δύο μέχρι πέντε ἑκατοστῶν διαμέτρου ἑκαστον· μὲ τὸ δέρμα μου, ταριχευόμενον δεόντως, χρηματοφυλάκια, καὶ μὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, ἅτινα θὰ φανῶσι κατάλληλα, χορδαὶ τετραχόρδου.

Κληροδοτῶ εἰς τὸν φίλτατον φίλον μου Χάγες τὰ κομβία, τὰς χορδὰς τοῦ τετραχόρδου καὶ τὴν ταριχευμένην ἐπιδερμίδα μου τὴν μεταβεβλημένην εἰς χρηματοφυλάκια, ὅπως διαμοιράσῃ αὐτὰ μεταξὺ τῶν φιλτέρων φίλων μου.

Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὁ Σούλιβαν ἔκαμε τὴν διαθήκην του σοβαρῶς χωρὶς ὑστεροβουλίαν διαφημίσεως· ἀπεναντίας εἶνε πεπεισμένος, ὅτι τὸ παράδειγμά του ὀφείλουσι νὰ ἀκολουθήσωσι πολλοί, φρονῶν ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς συνήθεια νὰ ἐνταφιάζωμεν τοὺς νεκροὺς χωρὶς νὰ χρησιμοποιῶμεν τὰ πτώματα αὐτῶν, ἀντιβαίνει πρὸς τὸν ἐκπολιτισμὸν ἡμῶν!

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΜΟΝΤΟΖΟΝ

Ἐγράψαμεν καὶ χθὲς περὶ τοῦ νεαροῦ Γαλάτου, ὅστις μετά τινας ἡμέρας θὰ δώσῃ φιλολογικὴν ἐν τῷ Παρνασσῷ διάλεξιν. Παρουσιάζοντες σήμερον εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸν ὑποκόμητα Ρενὲ δὲ Μοντοζὸν-Βρασσὲ ἀποσπῶμεν ἔκ τινος παρισινῆς ἐπιθεωρήσεως μερικὰς κρίσεις ἐπὶ τῶν ἔργων του. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀριστοκρατῶν τοῦ πνεύματος τον συνεχάρησαν διὰ τὰς θελκτικὰς σελίδας τὰς ὁποίας ἔχει γράψει, μεταξὺ δ' αὐτῶν παραθέτομεν τινάς. Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία τῷ ἔγραφε μεταξὺ ἄλλων:

Ὁ ὑποκόμης Μοντοζὸν

«Λέγουν: ὅτι ἡ νεολαία τῆς σήμερον στερεῖται ἐνθουσιασμοῦ, ὅτι δηλαδὴ ἐγγίζει πρὸς τὸ γῆρας πρὶν ἔτι ζήσῃ. Ἀναγινώσκουσα τὸ ἔργον σας ἐπανευρίσκω πάλλοντα τὰ ἱπποτικὰ τῆς ἄλλοτε αἰσθήματα, καὶ ἀγάλλομαι...»

Ὁ πρίγκηψ Bourbon de Parme ἔγραφεν ἐπίσης.

«Μὲ πολλὴν μου εὐχαρίστησιν σᾶς ἀνέγνωσα, διότι ἐπανευρίσκω διατετυπωμένα ἐν θαυμαστῇ γλώσσῃ τινὰ τῶν καλλιτέρων ὀνείρων μου. Εἴσθε ὁ ποιητὴς ὁ γνωρίζων νὰ συλλέγῃ ὅ,τι καλὸν καὶ εἰς τὰς ταπεινοτέρας ἀκόμη ὑπάρξεις. Καταλέγετέ με πάντοτε μεταξὺ τῶν θαυμαστῶν σας».

Ἀφ' ἑτέρου ἡ πριγκήπισσα Faucigny-Lucinge γράφει:

«Ἐκφράζετε ἐν τῇ ἀγνοτέρᾳ καὶ μᾶλλον θαυμαστῇ γλώσσῃ ἰδέας ὑψηλάς. Θαυμάζω καὶ τὸ βάθος καὶ τὴν διατύπωσιν. Δὲν θὰ ἦνατό τις καλλίτερον οὔτε νὰ σκεφθῇ οὔτε νὰ ἐκφρασθῇ...»

Ἡ Ἰουλιέττα Ἀδὰμ ἐπίσης γράφει περὶ αὐτοῦ:

Ἑταιρίαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως, καθ' ὁ ἔχει καθῆκον ἐν ἀνάγκῃ ἐφαρμόζουσα κατ' αὐτῆς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37 τῆς Συμβάσεως ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου ΓΠ'. Ὑπεδείξαμεν ἤδη διὰ προηγουμένου ἄρθρου, ὁποίους κινδύνους ἐνέχει διὰ τὴν σταφιδοπαραγωγὴν καὶ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν προσεχῆ ἐσοδείαν της ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως τῆς Προνομιούχου.

Αἱ ἀντιρρήσεις ταύτης, ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα, εἶνε ἀληθῶς παράδοξοι. Οἱ λόγοι, οὓς αὐτὴ προβάλλει, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ὑπδχρεώσεώς της, ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς 14 Νοεμβρίου 1907, ἀνέπτυξε δὲ διὰ μακρῶν ὁ κ. Δ. Στεφάνου ἐν τῇ Βουλῇ, δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὰ ἑξῆς :

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 7 ἐδάφ. δ' τῆς Συμβάσεως, ἡ ἀφορῶσα ἐξαιρετικῶς εἰς τὸ σταφιδικὸν ἔτος 1905—1906, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχὺν διὰ τὸ ἐνεστὼς σταφιδικὸν ἔτος. Ἀφοῦ δὲ ἡ Ἑταιρία ἐφέτος παρανόμως ἐπέτρεψε τὰς χρηματικὰς ἐγγυήσεις, παρανόμως εἰσέπραξεν 140 ἀντὶ 130 δρ., παρανόμως περιώρισε τὴν προθεσμίαν πρὸς ἀνάληψιν τῶν χρηματικῶν ἐγγυήσεων, δύναται νῦν παρανόμως ν' ἀρνηθῇ καὶ τὴν ἀγορὰν τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐκπροσωπουμένου ποσοῦ σταφίδος ! Ἀλλὰ, πρὸς Θεοῦ, εἶνε λόγοι αὐτοί, τοὺς ὁποίους ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις ν' ἀκούσῃ ἀπαθῶς καὶ νὰ προέλθῃ εἰς οἱανδήποτε συζήτησιν περὶ αὐτῶν ; Οὐδ' εἰς πρωτοετεῖς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου συγχωρεῖται ν' ἀγνοῶσιν, ὅτι ἀδύνατον ἡ μία παρανομία νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἄλλην, ὅτι δὲ τοὐναντίον ἡ συρροὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ διαφόρων παρανομιῶν οὐ μόνον δὲν αἴρει, ἀλλὰ καὶ ἐπαυξάνει τὴν εὐθύνην τοῦ ὑποπίπτοντος εἰς αὐτάς.

Ἐὰν δὲ εἶχεν ὑπόστασίν τινα ἡ τοιαύτη δικαιολογία τῆς Ἑταιρίας καὶ πράγματι δὲν ἴσχυεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ διάτα ις τοῦ ἄρθρου 7 ἐδαφ. δ', ἰσχύει ὅμως τὸ ἄρθρον 6 ἐδάφ. β' τῆς συμβάσεως. Συνῳδὰ δὲ πρὸς τοῦτο ἡ Προνομιοῦχος ἐξήνεγκεν ἤδη τῇ 10 Αὐγούστου 1907 τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασίν της, τὴν ὁρίζουσαν ὅτι κατὰ τὸ ἐνεστὼς σταφιδικὸν ἔτος, ἀφοῦ ἐν ἀρχῇ κατεβάλετο ἐπὶ τῶν πρώτων 140,000,000 ε.λ. ἡ εἰσφορὰ καὶ ὁ φόρος εἰς εἶδος, θὰ ἐπετρέπετο εἴτα ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων ἡ εἰς εἶδος ἡ εἰς χρῆμα καταβολή. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ εἶνε ἐκτέλεσις νόμου, ὡς τοιαύτη δὲ δεσμεύει οὐ μόνον τοὺς σταφιδοπαραγωγοὺς καὶ σταφιδεμπόρους, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Ἑταιρίαν, ἥτις ἀνέλαβεν οὕτω τὴν ὑποχρέωσιν, πρὶν ἢ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς καὶ τοῦ φόρου, νὰ εἰσπράξῃ καὶ ἐγκλείσῃ εἰς τὰς ἀποθήκας της τῶν ἐξαχθέντων πρώτων 140.000, 000 ε.λ. τὴν εἰσφορὰν καὶ τὸν φόρον εἰς εἶδος, ἤτοι κατὰ τοὺς ἰδίους ὑπολογισμούς της 49,500,000. Ἀντὶ τούτων ὅμως ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ αὐτὴ μόνον 31,500.000 ε.λ. Ἀλλὰ πῶς τότε ἐτόλμησε νὰ δέχηται ἀπὸ πολλοῦ ἤδη τὴν εἰσφορὰν καὶ τὸν φόρον εἰς χρῆμα ; Πῶς δὲ ἡ Κυβέρνησις τυφλώττει καὶ πρὸ τῆς τοιαύτης ἀθετήσεως τῆς Συμβάσεως, οὐδ' ἐννοεῖ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὴν ἐκτέλεσιν κἂν τῆς ἰδίας της ἀποφάσεως ;

Εἶνε πολλαὶ καὶ βαρεῖαι αἱ εὐθῦναι τῆς τε Προνομιούχου Ἑτοιρίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τῶν χρηματικῶν ἐγγυήσεων. Ἐὰν δ' αὐτὰς δὲν ζητήσῃ λόγον ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία καὶ δὲν ἐπιβάλῃ αὐτὴ τὸ κῦρος τοῦ νόμου, ἔχουσι νὰ σκεφθῶσι τότε οἱ σταφιδοπαραγωγοί, πῶς θὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ συμφέροντά των κατὰ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπερβασιῶν τῆς Προνομιούχου, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πῶς θὰ ἀποσοβήσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαν αὐτῶν ἐπανάληψιν, ἀφοῦ οὕτω πως καὶ ὁ θεσμὸς τῆς παρακρατήσεως καὶ τῆς Προνομιούχου ματαιοῦται ὅλως καὶ ἡ σταφιδοπαραγωγὴ διατρέχει μέγαν κίνδυνον.

ΑΘ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σελήνη 16 ἡμερῶν

Ανατολὴ ἡλίου ὥρ. 7 λ. 18.— Δύσις ὥρ. 5. 59

Τὰ ἅγια Θεοφάνεια

ΕΧΟΡΗΓΗΘΗΣΑΝ ἢ πρόκειται νὰ χορηγηθοῦν ὀκτακόσιαι ἀκακίαι διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τοῦ πέριξ τοῦ Σταδίου χώρου. Δυσάρεστος καὶ ἡ ἔμπνευσις καὶ τὸ μέτρον. Ὀκτακόσιαι ἀκακίαι δὲν θὰ δώσουν βεβαιως ἐκεῖ τὴν ἰδέαν παρθένου δάσους τῆς Βραζιλίας, ἀλλὰ ὅπως δήποτε θὰ κατορθώσουν νὰ παραστήσουν ὀλιγώτερον φαλακρὰ καὶ ὀλιγώτερον ἀναιμικὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Ἀλλὰ τώρα δὲν πρόκειται περὶ τούτου. Πρόκειται περὶ τοῦ πῶς θὰ προστατευθοῦν αἱ ὀκτακόσιαι ἀκακίαι ἀπὸ τοὺς δίποδας καὶ τετράποδας καταστροφεῖς τῆς Ἀθηναϊκῆς πρασινάδας. Διότι εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι ὑπάρχουν τοιοῦτοι καὶ μὲ δύο καὶ μὲ τέσσαρας πόδας. Οἱ πρῶτοι εἶνε οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι διερχόμενοι ἀπὸ κάτω κόβουν ἕνα κλάδον χάριν διασκεδάσεως καὶ διὰ ν' ἀπασχολήσουν κάπως τὰ χέρια των. Οἱ δεύτεροι εἶνε κατσίκες αἱ ὁποῖαι ἀντιπολιτευόμεναι τὸ ἔργον τῆς φιλοδασικῆς ἑταιρίας ἀπεψίλωσαν τὸν λόφον τοῦ Φιλοππάπου.

Δὲν εἶνε λοιπὸν τὸ ζήτημα πῶς θὰ φυτευθοῦν αἱ ὀκτακόσιαι ἀκακίαι. Τὸ ζήτημα εἶνε πῶς εἰς τὴν ρίζαν κάθε μιᾶς ἀπ' αὐτὰς θὰ σκαφῇ λάκκος ὅπως ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους συλλαμβάνονται οἱ ἐλέφαντες, ὥστε νὰ πέφτουν μέσα δίποδες καὶ τετράποδες καταστροφεῖς.

Τὸ διαγώνισμα Καποδιστρίου

Σήμερον τὴν 11 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων» ὁ κ. Σ. Λάμπρος θὰ ἀναγνώσῃ, ὡς εἰσηγητής, τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κριτῶν τοῦ διαγωνίσματος περὶ τοῦ Καποδιστρίου ὡς πρώτου θεμελιωτοῦ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἀθλοθέτης εἶνε, ὡς γνωστὸν, ὁ ὁμογενὴς κ. Κοργιαλένιος.

Ὁ χορὸς τοῦ Παρνασσοῦ

Ἐφέτος ὁ χορὸς τοῦ Παρνασσοῦ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων Παίδων, ὅστις δίδεται ἀπόψε, θὰ τελεσθῇ μετ' ἐκτάκτου λαμπρότητος, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διατεθέντων εἰσιτηρίων προεξαρχούσης ὁλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἥτις ἐδήλωσεν ὅτι θέλει τιμήσει τὸν χορὸν, τελοῦντα ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.

Οἱ θέλοντες νὰ ἐνισχύσωσι τὸν εὐεργετικὸν σκοπὸν, δι' ὃν δίδεται ὁ χορὸς, δύνανται νὰ προμηθευθῶσι καὶ σήμερον εἰσιτήρια ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συλλόγου.

Παρεκλήθημεν δὲ νὰ ἀγγείλωμεν ὅτι ἡ εἴσοδος εἰς τὴν γαλαρίαν θὰ ἐπιτραπῇ μόνον εἰς κυρίας καὶ οὐχὶ πρὸ τῆς ἑνάτης παρὰ τέταρτον ὥρας.

Ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων Παίδων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ χοροῦ ἀπέστειλαν χθὲς ὁ κ. Στέφ. Στρέϊτ δραχ. 100, ἡ δὲ Τράπεζα Ἀθηνῶν δραχ. 200.

Ὁ περὶ τὸ Στάδιον χῶρος

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διέταξε, κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως χορηγηθοῦν ἐκ τοῦ δημοσίου δενδροκομείου 800 ἀκακίαι πρὸς ἀναδάσωσιν τοῦ περὶ τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον χῶρου.

Ἡ χθεσινὴ τῆς Μανδολινάτας

Ἀληθῆς θρίαμβος ἐπέστεψε χθὲς τὴν ἐν τῷ Βασιλικῷ δοθεῖσαν συναυλίαν τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας καθ' ἣν παρευρέθησαν τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ ἅπασα ἡ ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς κοινωνίας. Τὸ πρόγραμμα ἐξετελέσθη τελείως, οἱ δὲ καλοὶ ἐρασιτέχναι καὶ αἱ εὐγενεῖς ἐρασιτέχνιδες κατεχειροκροτήθησαν.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΔΕΛΤΙΑ

[Κατὰ τῆς ἡμικρανίας]

Πολυάριθμα φάρμακα δυνάμενα νὰ πληρώσωσι τόμους ὁλοκλήρους, ἀντιτάσσονται κατὰ τῆς ἡμικρανίας. Δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς ἀδυναμίας τῆς ἰατρικῆς διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ ἐπιμόνου τούτου πάθους.

Ἐν τούτοις ὑγιειναί τινες συνθῆκαι οὐκ ὀλίγον συμβάλλονται εἰς τὴν ὁπωσδήποτε βελτίωσιν τοῦ πάθους.

Συμβουλεύομεν χλιαρὰς ἐντριβὰς (θερμ. 36ο) ἑκάστην πρωΐαν λουτρὰ καθολικὰ δὶς τῆς ἑβδομάδος. Καθαρτικὰ συχνάκις.

Πρὸς τούτοις νὰ ρίπτῃ ἕν κοχλιάριον τραπέζης ἐντὸς κυαθίσκου ἐγχύματος τῆς ρίζης quassia amara, καὶ τοῦ κάτωθι φαρμάκου.

Teinture de Colombo 5 gram.
» de noix romique 2 gram.
Biomydrate de quinine un gram.
Sisop d'Ecorces d' oranges ainères 300 gr.

Δὶς τῆς ἡμέρας ἀνὰ ἕν κοχλιάριον ἐντὸς τοῦ ἄνω ἐγχύματος πρὸ τοῦ γεύματος καὶ πρὸ τοῦ δείπνου.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ παροξυσμοῦ νὰ λαμβάνῃ 2 ξηρία ἐκ τῶν κάτωθι ἀναγεγραμμένων.

Pyramidon 0,25
Valerianate de quinine 0,20
Ricarb. de soude 0,30
dans un cachet.
D. No 12.

Ι. Ἀτρείδης

Ἡ κηδεία τοῦ Σ. Κοκοτοῦ

Ἀνήγγειλεν ἤδη ὁ τηλέγραφος τὸν θάνατον τοῦ ἐν Βριντησίῳ Ἕλληνος Προξένου Σωκράτους Κοκοτοῦ. Ἀλλ' ὅ,τι δὲν ἀνήγγειλεν εἶνε ὅτι σπανίως τιμαὶ ἀπεδόθησαν εἰς ξένον ἄνθρωπον μέσῳ ξένων οἰκήσαντα ὅσον κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Σ. Κοκοτοῦ. Εἴτε ἐκ μεγίστης πρὸς τὴν μνήμην ἐκτιμήσεως, εἴτε ἐξ ἄλλου συναισθήματος, ὁλόκληρος ἡ πόλις—ἂς μὴ νομισθῇ ὑπερβολή—ἐπένθησε τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὰς ὁδοὺς ἐτοιχοκολλήθησαν ἀγγελτήρια ἑνὸς μέτρου καὶ πλάτους κατά τι μικροτέρου! Μὲ τεράστια γράμματα ἐκαλεῖτο ὁ λαὸς τοῦ Βριντησίου νὰ θρηνήσῃ τὸν συμπαθῆ Ἕλληνα, καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν σορόν του, ἵνα πάνδημος πραγματικῶς γίνῃ ἡ κηδεία. Ποῖος δὲ προσεκάλει ; Οἱ συγγενεῖς ; οἱ φίλοι; Τὸ προξενεῖον Τίποτε ἀπ' αὐτά. Ἐκάλει τὸν λαὸν εἰς πάνδημον πένθος τριακονταμελὴς ἐπτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Δήμαρχον τοῦ Βριντησίου, ἀπὸ τὸν Πρύτανιν τοῦ προξενικοῦ σώματος, ἀπὸ τοὺς Προέδρους τῶν Συντεχνιῶν ἀπὸ τοὺς ἐξέχοντας τοῦ Βριντησίου, καὶ ἀπὸ ἐφοπλιστὰς καὶ Πράκτορας Ἀτμοπλοΐων.

Καὶ ἡ κηδεία ἐγένετο κάτι παραπάνω ἀπὸ πάνδημος. Ὑπῆρξε πρωτοφανής. Τουλάχιστον ὁ Σωκράτης Κοκοτὸς, τεθαμμένος εἰς τὴν ξένην, θὰ ἔχῃ ἐλαφρὰν ὄντως τὴν γαῖαν μετὰ τὴν τόσην ἐκδήλωσιν συμπαθειῶν, ἀγάπης ἐκτιμήσεως καὶ πικρίας ἐπὶ τῷ θανάτῳ του. Ἂν ἀπέθνησκε μεταξὺ ἡμῶν ἴσως-ἴσως τρεῖς τέσσαρες παλαιοὶ φίλοι θὰ συνώδευον τὴν ἐκφορὰν, αἱ δὲ ἀρχαὶ θὰ ἐπληροφοροῦντο τὴν κηδείαν ἴσως ἀπὸ τ' ἀγγελτήρια τοῦ Μνημοσύνου.

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας

Συνομιλοῦν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ρίζωφ δύο λόγιοι.

— Λοιπὸν εἶνε Ἕλλην ;..

— Βέβαια...

—Συγγενὴς τοῦ Ρίζου Νερουλοῦ ποιτοῦ;..

— Δηλαδὴ αὐτὸς εἶνε ὁ Ρίζος καὶ ὁ Σκουζὲς ὁ Νερουλός..

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΣΚΟΥΜΠΡΑΙΟΝ

— Νεώτερον τηλεγράφημα

Νεώτερον τηλεγράφημα ληφθὲν χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀγγέλλει ὅτι τὰ συλληφθέντα τέσσαρα μέλη τῆς συμμορίας τῶν Σκουμπραίων ἀπεστάλησαν ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδείαν εἰς τὰς Τουρκικὰς φυλακάς. Τὰ Τουρκικὰ ἀποσπάσματα καταβάλλουσι μεγάλας ἐνεργείας πρὸς σύλληψιν καὶ τῶν λοιπῶν διαφυγόντων εἰς τὰ πέριξ τῆς Ἠπείρου μελῶν τῆς λῃστοσυμμορίας.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

Ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ὅτι ὁ Βλαχογιάννης ἐνεδρεύων ἑξῶθεν τῶν Φιλιατῶν ἐπυροβόλησε τὸν συγχωριόν του Νικ. Ἀλεξόπουλον ἑξάκις ἀνεπιτυχῶς. Ὁ δράστης συνελήφθη.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Τὰ δελτία τῆς ἀπογραφῆς τῶν Δ. Σχολ.

Ἐπειδὴ ὀκτὼ ἐκ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ τῆς Ἀττικῆς ὅτ' εὐνοήτους λόγους δὲν ὑπέβαλον εἰσέτι, ἂν καὶ παρῆλθε δεμηνία ὁλόκληρος, τὰ δελτία τῆς ἐνεργηθείσης ἀπογραφῆς τῶν δημοτ. σχολείων τοῦ Κράτους, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ χθεσινῆς αὐτοῦ ἐπειγούσης διαταγῆς παραγγέλλει ὅπως ταῦτα ὑποβληθῶσι τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς προσεχοῦς Τετάρτης. Ἄλλως θέλει προβῇ εἰς τὴν τιμωρίαν ἐκείνων οἵτινες τυχὸν ἤθελον ἀναβάλει τὴν ὑποβολὴν τῶν δελτίων.

ΠΕΡΙΛΑΙΜΙΑ (ΒΟΑΣ)

ἐκ γούνας καὶ πτεροῦ

εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν

Στοῦ

ΜΑΤΘΟΠΟΥΛΟΥ

16-Ἀθηναΐδος-16

ΖΗΤΕΙΤΑΙ διδασκάλισσα τῆς Ἰταλικῆς μὲ καλὰς συστάσεις.

Ἀπευθυντέον ὁδὸς Ἀριστοτέλους 13.

Οὐδεμία αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἅμα τῇ λήξει τῆς συνδρομῆς παύει καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Το Ζητημα του Πρακτορος

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο κ. Δ. ΡΙΖΩΦ

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΩΣ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

Τὰ ὀλισθήματα τοῦ κ. Α. Σκουζὲ—Πῶς ὁ κ. Γεννάδης ἀφηγεῖται τὸ ἐπεισόδιόν του—Ἡ συνέντευξις τοῦ κ. Ν. Ρίζωφ — Ἡ δολοφονία τοῦ Βέλτσεφ—Δημητρὼφ ὑπ' ἀρ. 2.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Πολὺ περισσότερον ἀπὸ προχθὲς ὁ κόσμος χθὲς συνεζήτει τὰ τῆς καθόδου τοῦ Δ. Ρίζωφ, θλῖψιν δὲ βαθυτάτην εἰς πάντας τοὺς κύκλους ἐπροξένησεν ἡ κατηγορηματικὴ δήλωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν διορισμὸν αὐτὸν. Δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν μετ' ἀνακουφίσεως μεγίστης ὅτι ἤρχισεν ἤδη ἡ κοινωνία νὰ συναισθάνεται τὸ κράτος τῆς δημοσίας γνώμης, ἥτις καὶ εἰς τὰς κακῶς πολιτευομένας Κυβερνήσεις δύναται νὰ ὑποδείξῃ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τηροῦν, ὁσάκις αὗται παραστρατοῦν, καὶ τὰ πράγματα νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν θέσιν των, διότι ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως, παρὰ τὴν συντηρητικότητα, ἥτις χαρακτηρίζει εἰς τὰ ὁμοίας φύσεως ζητήματα τὰς «Ἀθήνας», δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ὁ κ. Δ. Ρίζωφ δὲν θὰ κατέλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. Δὲν εἶνε μόνον ἡμετέρα σκέψις αὕτη. Εἶνε ἡ γνώμη τῶν συλλόγων, οἵτινες κατὰ τὰς δηλώσεις τῶν προέδρων αὐτῶν «δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ ἐνθρονισθοῦν ἐπισήμως ἐν Ἀθήναις ἄνθρωποι ἔχοντες τὰς χείρας βαμμένας μὲ τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα.

— Τὰ ἀτοπήματα τοῦ Ὑπουργείου

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ σιγᾶ, διότι εἶνε ἠναγκασμένον ἰδίως ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ σιγᾶ, φαίνεται ἐπιμένον εἰς τὸ ὀλίσθημα εἰς τὸ ὁποῖον παρεσύρθη μὲ τὴν συνήθη ἐπιπολαιότητά του πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ζητήματα. Ἐδρέθησαν μάλιστα τινὲς ἀγνοοῦντες τὰ πράγματα, καὶ μεταξὺ ἄλλων καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας «Ἑλληνισμὸς» κ. Ν. Καζάζης, νὰ εἴπουν ὅτι ἴσως ὁ κ. Σκουζὲς καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐγνώριζον τὸ ποιὸν τοῦ κ. Ρίζωφ καὶ ἠρκέσθησαν εἰς τὴν δικαιολογίαν τοῦ πράγματος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μὴ εἰδοποιηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν Σόφιᾳ διπλωματικοῦ Πρακτόρος τῆς Ἑλλάδος, ἐγνώριζε μόνον ὅτι ὁ κ. Δ. Ρίζωφ ἐγένετο δεκτὸς καὶ ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν Σερβίᾳ.

Ἀλλ' ἂν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιμένον εἰς τὴν ἐγκληματικὴν σιγήν του ἀποκρύπτῃ τὰ πράγματα καὶ δὲν φοβεῖται ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς εὐθύνας τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει ἀπέναντι ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡμεῖς ἔχομεν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. Εὐγένιος Ζαλοκώστας θὰ ἀπέστειλε λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τοῦ Δ. Ρίζωφ.

— Ὁ κ. Ρίζωφ εἶνε κατάδικος

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο νὰ μὴ συνέβη, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ—διότι ἄλλως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε Κυβέρνησις—ὅτι ὁ Δ. Ρίζωφ *κατεδικάσθη* ὡς συνένοχος τῆς δολοφονίας τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ Σταμπούλωφ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Βέλτσεφ. Εἰς ἔθνος ὅπου ἡ δολοφονία εἶνε ὁ μέγας σύντροφος τῶν ζητούντων ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ὑψωθῶσιν εἴτε καὶ νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὴν πατρίδα, εἰς ἔθνος ὅπου ἡ ἁρπαγὴ καὶ ὁ φόνος δὲν γίνεται ἀπὸ λῃστὰς ἀγροίκους ἢ ἀμορφώτους κακοποιοὺς ἀλλ' ἀπὸ μορφωμένους πολιτευτὰς, ὅπως μυρία μέχρι τοῦδε ἔσχομεν παραδείγματα, εἰς ἔθνος τέλος ὅπου ἡ δολοφονία εἶνε τὸ συνηθέστερον τῶν πραγμάτων μεταξὺ τῶν ἐπισήμων, δὲν ἠδύνατο κανένα νὰ καταπλήξῃ ἡ ἀποκάλυψις ὅτι ὁ Δ. Ρίζωφ ἐξετέλεσεν ἐντολὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ Σταμπούλωφ καὶ ἐδολοφόνει τὸν συνυπουργὸν τοῦ τελευταίου, Βέλτσεφ.

— Πῶς ἀμείδονται οἱ ἐγκληματίαι

Ἔκτοτε ὁ Δ. Ρίζωφ, παρ' ὅλας τὰς βεβαιώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ὅτι δὲν ἀνεμίχθη εἰς τὴν αἱματηρὰν προπαγάνδαν τῆς Μακεδονίας, ἐγένετο εἰσηγητὴς αὐτῆς. Ἐπανῆλθεν ὁ Ρίζωφ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰργάσθη, ὅπως εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰργάσθη. Τί ἂν δὲν ἔλαβε τὴν μάχαιραν καὶ τὴν βόμβαν. Μὴ ὁ νεώτερος ἀδελφὸς του δὲν ἐτραυματίσθη ἀποτελῶν μέλος βουλγαρικῆς συμμορίας; Μὴ αὐτὸς οὗτος δὲν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος ὑποδεικνύων φόνους καὶ ἐμπρησμούς ; Μὴ ἔκτοτε ἐπανελθὼν εἰς τὴν Βουλγαρίαν δὲν ἀνεμίχθη εἰς διαφόρους βρωμερὰς ὑποθέσεις ὧν ἡ ἀπαρίθμησις δὲν ἐπιτρέπεται ἐλλείψει χώρου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀπήχησις κατέστησε τὸ ὄνομα τοῦ Δ. Ρίζωφ ἴσον πρὸς τὸ τοῦ ἀκαθαρτοτέρου ὑποκειμένου ;

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα, ἐνῷ εἰς ἄλλα κράτη, ὅπου ἡ δολοφονία τιμωρεῖται καὶ κτυπᾶται ἡ ἀνηθικότης, ὁ Δ. Ρίζωφ θὰ ἔφθινεν ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὰς φυλακὰς συναγελαζόμενος πρὸς τοὺς κακούργους τοῦ φυράματος αὐτοῦ, εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὅλα του τὰ κατορθώματα ἀπετέλεσαν τίτλον τιμῆς. Ἡ παλαιὰ παροιμία μᾶς τὸ διδάσκει. Ὁ ὅμοιος τὸν ὅμοιον !

Καὶ ὁ Δ. Ρίζωφ ὄχι μόνον δὲν ἐφυλακίσθη ἀφοῦ κατεδικάσθη ὡς συνένοχος τῆς δολοφονίας τοῦ Βέλτσεφ, ἀλλ' ἀκόμη καὶ μετά τινα χρόνον εἰσῆλθεν εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον.

— Ἀλλοῦ καὶ ἐδῶ

Διωρίσθη Ἐμπορικὸς Πράκτωρ τῆς Βουλγαρίας ἐν Σκοπείοις, ἡ δὲ Ὑψηλὴ Πύλη οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀντίρρησιν ἔφερεν εἰς τὸν διορισμόν. Σύμφωνος. Ἀλλ' ἡ Τουρκία δὲν παρεβλάφθη ποτὲ ἀπὸ τὰς αἱματηρὰς βλέψεις τοῦ Δ. Ρίζωφ κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Διωρίσθη εἶτα Διπλωματικὸς Πράκτωρ ἐν Κεττίγνῃ. Ἀλλὰ τὸ Μαυροβούνιον, τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθη τὸν διορισμὸν δὲν ἦτο Ἑλλὰς διὰ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ αἱματηρὰν δρᾶσιν τοῦ Δ. Ρίζωφ. Διωρίσθη τέλος Διπλωματικὸς Πράκτωρ ἐν Σερβίᾳ. Ἀλλ' ἡ Σερβία, ἥτις παλαίει πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἀπ' εὐθείας, συμμαχεῖ καὶ συνεργάζεται μετ' αὐτῆς κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δύναται δὲ νὰ τὸν ἐγκολπωθῇ ὅπως ἐνεκολπώθη καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Βόριδα Σαράφωφ ὅταν ὁ δολοφόνος οὗτος *ἀνέλαβεν ἐπίσημον ἐντολὴν παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως νὰ σπεύσῃ εἰς Βελιγράδιον* καὶ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν Σερβικῶν κομιτάτων πρὸς σύμπραξιν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἶνε τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο τοῦ Β. Σαράφωφ διάβημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἀπέληξεν εἰς συμφωνίαν.

Ταῦτα πάντα ἐγνώριζεν ὁ κ. Σκουζὲς καὶ διὰ τοῦτο εἶνε ἔτι μᾶλλον ἀσύγγνωστος. Οὐδὲ ὐὰ ἦτο πάλιν συγγνωστὸς ἐὰν τὰ ἠγνόει, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, αἱ τοιούτου εἴδους ἄγνοιαι ἔπρεπεν αὐθωρεὶ νὰ τὸν ὠθήσουν πρὸς τὴν παραίτησιν.

*Ὁ Δ. Ρίζωφ δὲν εἶνε μόνον κοινὸς δολοφόνος, καταδικασθεὶς ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῆς πατρίδος του, καὶ μὴ ἐκτίσας τὴν ποινήν του, διότι εἰς τὴν πατρίδα του οἱ δολοφόνοι γίνονται διπλωμάται ἢ ἰθύνουν τὰ κοινά, ὡς ἀμοιβὴν τοῦ ἐγκλήματός των, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ὁ ἀγνὸς πατριώτης ὅπως, δυστυχῶς, ἀνακοινώσεις τινὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου παριστῶσι, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δικαιολογήσωσι τὸ ἴδιον αὐτοῦ τερατούργημα, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ συγκαλύψουν τὴν ἰδίαν εὐθύνην. Ἔχει ἐκθέσεις βεβαίως εἰς χεῖράς του περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἀνδρὸς, καὶ περιφρονεῖ αὐτὰς καὶ δέχεται τοῦτον ε

τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ Κυβέρνησις ὁλόκληρος καλῇ τῇ πίστει.

— Καὶ τοῦτο παρέχει, νομίζετε, ἐλαφρυντικὰ εἰς τοὺς ουβερνῶντας διὰ τὸ πραξικόπημά των;

— Βεβαίως ὄχι, διότι ἀποδείκνυνται ὅλοι ἀγνοοῦντες ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔπρεπε καλῶς νὰ γνωρίζωσι, καὶ ἡ ἄγνοια παρέχει πράγματα εἰς τὸ Κράτος, τὸ οὕτω ἐκτιθέμενον εἰς γνωστοὺς δολοφόνους.

— Οἱ Σύλλογοι τίνας ἀποφάσεις θὰ λάβωσι δύνασθε νὰ μᾶς πληροφορήσητε;

— Ὁ Σύλλογος ὁ ὑπὸ τὴν προεδρείαν μου δὲν συνῆλθεν εἰσέτι ἵνα ἀποφασίσῃ, ἀλλὰ σήμερον εἶδον πολλοὺς συμβούλους, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀγανάκτησιν κατέκρινον τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κ. Βουλγάρου Πράκτορος.

«Τὴν Τετάρτην θὰ συνέλθωμεν εἰς συνεδρίασιν καὶ θὰ λάβωμεν σοβαρὰς ἀποφάσεις, καὶ ἂν ἴδωμεν ὅτι δὲν εἰσακουόμεθα θὰ προβῶμεν καὶ εἰς σοβαρώτερα».

Καὶ μετὰ μικρὰν διακοπὴν ἐπεῖπεν.

— Καὶ τὸ λεγόμενον ὅτι πᾶς ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλγαρίας καὶ ἂν ἔλθῃ ἐνταῦθα θὰ εἶνε φιλοβούλγαρος καὶ ὄχι φιλέλλην εἶνε ἀποκρουστέον. Διότι εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ Ρίζωφ ὑπῆρξεν ἀρχικομιτατζῆς καὶ τὸ ὅτι ἐβάφησαν αἱ χεῖρές του μὲ Ἑλληνικὸν αἷμα αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ.

Το Μακεδονικον Ζητημα

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκδίκησις Μακεδόνων

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης ἐφονεύθησαν ὑπὸ ἀγνώστων 5 Βούλγαροι ἐξ ὧν οἱ δύο ἀπαδείχθη ὅτι ἦσαν ταχυδρόμοι τοῦ Κομιτάτου. Ἐπίσης εὑρέθη φονευμένος ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ρουσίλοβο Βούλγαρος Λάζος παρὰ τὸ χωρίου Μεσημέρι.

Ὑποτίθεται ὅτι πρόκειται περὶ ἀντεκδικήσεως.

Φόνος Ἕλληνος διδασκάλου

Πλησίον τοῦ χωρίου Σπάτοβου τοῦ Δεμίρ Ἰσσὰρ εὑρέθη φονευμένος ὁ Ἕλλην διδάσκαλος τῆς κοινότητος κελενίκου Εὐάγγελος Γεροβασιλείου.

Τὸ σῶμά του ἔφερε σημεῖα κακώσεων ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι ὁ ἄτυχης διδάσκαλος ἐθανατώθη δι' ἀνηκούστων βασάνων. Ὁ Γεροβασιλείου κατήγετο ἐκ Λιτοχωρίου ἐγκαταλείπει δὲ πολυμελῆ καὶ ἀπροστάτευτον οἰκογένειαν.

Συμπλοκαὶ Βουλγάρων καὶ Τούρκων

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης βουλγαρικὴ συμμορία περιεκύκλωσε τὸ ὀθωμανικὸν χωρίον Ἄνω Προμὲτ καὶ θέσσα πῦρ ἤρξατο πυροβολοῦσα. Οἱ τοῦρκοι χωρικοὶ ἀντεπυροβόλησαν καὶ ἐκ τῶν ἀνταλλαγέντων πυροβολισμῶν ἐτραυματίσθη ἐπικινδύνως νεαρὰ ὀθωμανίς. Μετ' ὀλίγον στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἔφθασεν ἐπὶ τόπου ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ὁποίου οἱ βούλγαροι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν συναποκομίζοντες καὶ περὶ τὰ 15 ἀρπαγέντα κτήνη.

Ἐγκατάλειψις χωρίου

Κατ' ἀσφαλεῖς ἐκ Θεσσαλονίκης πληροφορίας οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Μπραβίτσα φοβούμενοι νέας ἐπιθέσεις ἐκ μέρους τῶν κομιτατζήδων ἐγκατέλιπον τὸ χωρίον των καὶ μετέβησαν εἰς Κορυτσᾶν τῆς Καστορίας, ὅπου ἔνεκεν τοῦ χειμῶνος δυστυχοῦσιν.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς Βουλῆς

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις τοῦ Στρατοῦ ἐτιμώρησε διὰ τὸ γνωστὸν ἐπεισόδιον τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἐκ τούτου προκληθεῖσαν μονομαχίαν τοὺς ἀξιωματικοὺς Τριανταφύλλον, Κορδογιάννην εἰς 20ήμερον φυλάκισιν, Γαλανόπουλον εἰς 10ήμερον καὶ Κλεῖτον εἰς 10ήμερον κράτησιν.

Ὁ κ. Καραϊσκάκης δὲν ἐτιμωρήθη ἕνεκεν τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Σήμερον θὰ κοινοποιηθῇ ἀρμοδίως ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἡ τιμωρία των.

Οἱ μισθοὶ τῶν στρατιωτικῶν

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰ διάφορα στρατιωτικὰ σώματα παραγγέλλει ὅπως προσέρχωνται εἰς τὰ κατὰ τόπους ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν διαφόρων ἐνταλμάτων, καθόσον ταῦτα διετάχθησαν παρὰ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν ἄνευ δυσχερειῶν.

Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἐγένετο κατόπιν διαμαρτυριῶν διαφόρων συνταγμάτων, ὅτι τὰ διάφορα ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ἀρνοῦνται ὅπως ἐξαργυρώσωσι τὰ διάφορα ἐντάλματά των.

ΝΑΥΤΙΚΑ

Αἱ Γερμανικαὶ τορπίλλαι

Καθὰ χθὲς ἐγνώσθη ἡ προχθεσινὴ συνεργασία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Τρικούπη μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη ἀφεώρα ἀποκλειστικῶς τὸ ζήτημα τῆς παραλαβῆς τῶν Γερμανικῶν τορπιλλῶν, αἵτινες κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς ἀπεδείχθησαν ἄχρηστοι. Σύμφωνοι πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου ἀπεδείχθησαν μόνον αἱ τορπίλλαι τῶν 90Α αἵτινες καὶ παρελήφθησαν. Ἡ παραγγελία τῶν τορπιλλῶν 50 Α. θὰ ματαιωθῇ καθόσον ἀπεδείχθησαν ἀσύμφωνοι πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου. Πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις θὰ κηρύξῃ ἔκπτωτον τὸ ἐργοστάσιον μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰς τορπίλλας αἵτινες δὲν εἶνε σύμφωνοι πρὸς τοὺς περιληφθέντας ἐν τῷ συμβολαίῳ ὅρους.

Ἡ «Λόγχη»

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἀφικνεῖται ὁριστικῶς τὸ νέον ἀντιτορπιλλικὸν «Λόγχη», ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ ὁποίου θὰ ἑτοιμασθῶσι πρὸς ἀναχώρησιν τὰ πληρώματα τῶν λοιπῶν ἀντιτορπιλλικῶν.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

— **Ἡ νόσος ἐξακολουθεῖ**

Χθεσινὸν τηλεγράφημα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου ἀνήγγειλεν, ὅτι ἐσημειώθη προχθὲς ἐν Κων)πόλει καὶ ἑβδομον κρούσμα χολέρας.

— **Κατάπλοι ἀτμοπλοίων**

Χθὲς κατέπλευσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐκ Κων)πόλεως προερχόμενα, τὰ ἀτμόπλοια «Χῖος» τοῦ Νεωρίου καὶ «Σαπρὼ» τῆς Πανελληνίου, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν τυπικὴν παράδοσιν τῶν ὑγειονομικῶν των ἐγγράφων ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον πρὸς τέλεσιν τῆς νενομισμένης καθάρσεως.

Τὰ κατατεθέντα ὑγειονομικὰ ἔγγραφα οὐδὲν νεώτερον ἀναφέρουν περὶ τῆς ἐν Κων)πόλει χολέρας.

Ἐπίσης χθὲς κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἐξ Ἀλεξανδρείας προερχόμενα τὸ ρωσικὸν ἀτμόπλοιον «Τσιγατσώφ» καὶ «Ἰσμαηλία» τῆς Ἀγγλοαιγυπτιακῆς Ἑταιρίας.

— **Μία ἐγκύκλιος**

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεστάλη χθὲς πρὸς τὸν ὑγειονόμον Πειραιῶς κ. Τσιφλᾶκον ἐγκύκλιος, δι' ἧς παραγγέλλεται οὗτος, ὅπως ἐπὶ τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Καβακίων καταπλεόντων ἀτμοπλοίων, τὰ ὁποῖα διήνυσαν δεκαπενθήμερον πλοῦν, ἐνεργῆται μόνον αὐστηρὰ κατ' ἄτομον ἰατρικὴ ἐπίσκεψις.

D^ER BASILE G. ANDRIAS

MEDECIN—DENTISTE

MALADIES DE LA BOUCHE ET DES DENTS

Tous les travaux artistiques de l' or et des emaux.

ATHENES — Rue Kriezoti No 3.

Constaulti ons 10—11 h.

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ι ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Νέα πίστωσις, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν μυστικῶν καὶ ἐκτάκτων τοιούτων, ἐψηφίσθη ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Σοβράνιε ὑτὲρ τῶν δεινοπαθούντων καὶ προσφύγων Μακεδόνων! Ἡ πίστωσις αὕτη, ἀνερχομένη εἰς τὸ ποσὸν τῶν 500,000, βεβαίως δὲν ἀφορᾷ εἰς ἀνακούφισιν προσφύγων Μακεδόνων, διότι, ὡς γνωστὸν, Μακεδόνες δὲν προσφεύγουσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἐὰν μὴ οἱ φεύγοντες τὴν δίωξιν Κομιτατζῆδες καὶ ἐπιδρομεῖς, ἀλλ'εἰς ἐνίσχυσιν τῆς δολοφονικῆς προπαγάνδας, ἥτις λυμαίνεται τὰς ἑλληνικὰς χώρας. Κατ' ἀσφαλεῖς δὲ πληροφορίας ἡ ψηφισθεῖσα πίστωσις θὰ χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς κατὰ τῆς Θρᾴκης, πρὸς ἣν νῦν τείνονται οἱ πλόκαμοι τῶν δολοφονικῶν Κομιτάτων τῆς Σόφιας. Ἐὰν ἡ Μακεδονία τόσα ὑπέστη ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν καὶ τῶν ἀναρχικῶν ἀποπειρῶν τῶν Βουλγάρων Κομιτατζήδων, διότι ἀκριβῶς δὲν ἐλήφθη ἐγκαίρως ἡ τῆς ἀμύνης μέριμνα, τοῦτο δέον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα καὶ νὰ πείσῃ πάντας ἡμᾶς, καὶ δὴ τοὺς Θρᾴκας, ὅτι ραγδαῖα ἐπιβάλλονται ἀμύνης μέτρα, ἵνα καὶ ἐν Θρᾴκῃ ἐκτυλιχθῶσιν αἱ φρικαλεότητες, ἃς εἴδομεν ἐκτυλισσομένας ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐκ τῶν τοιούτων φρικαλεοτήτων οὐδὲν ἔχει, ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, νὰ φοβηθῇ ἢ νὰ πάθῃ ἡ Θρᾴκη, ὡς δὲν ἐφοβήθη ἢ ἔπαθεν ἡ Μακεδονία, ἡ ἑλληνικωτάτη παραμείνασα μεθ' ὅλα ταῦταισία τῶν Βουλγάρων ἐγχειρήματα, ἀλλ' ἔργον φιλανθρωπίας, ἐὰν μὴ πατριωτικῆς σημασίας βαθυτάτης, ἔσεται ἡ ραγδαία καὶ ἔγκαιρος λῆψις μέτρων, ἀποτρεπόντων πᾶσαν δολοφόνον πρόοοδον τῶν Βουλγάρων ἐν Θρᾴκῃ. Ἡ ἀλήθεια αὕτη πρέπει νὰ κατανοηθῇ παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ παρὰ τῶν Θρᾳκῶν, οἵτινες ὀφείλουσι νὸ ἐντείνωσι τὰς προσπαθείας αὐτῶν πρὸς κατασύντριψιν τῆς διαφαινομένης προπαγανδικῆς ἐπιδρομῆς.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

"ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ,,

Ἀμνηστεία εἰς δύο Ἕλληνας

ΒΙΕΝΝΗ, 5 Ἰανουαρίου.— Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἔτυχον ἀμνηστείας οἱ Ἕλληνες Κουσίδης καὶ Γούσιος, οἵτινες εἶχον καταδικασθῆ εἰς φυλάκισιν παρὰ τοῦ ἐκτάκτου ποινικοῦ δικαστηρίου Θεσσαλονίκης ὡς δῆθεν βιαιοπραγήσαντες ἐναντίον Κουτσοβλάχων.

Τὰ ἐν Μαρόκῳ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5 Ἰανουαρίου.— Ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε διὰ τὴν 11 τρέχοντος τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων τῶν βουλευτῶν Ζωρὲς καὶ Ριμπὸ διὰ τὰ γεγονότα τοῦ Μαρόκου, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πισσὼν δηλώσαντος ὅτι αἱ δοθεῖσαι ὁδηγίαι πρὸς τὸν νέον διοικητὴν τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων στρατηγὸν δ' Ἀμὰδ εἶνε αἱ αὐταὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐνήργει καὶ ὁ στρατηγὸς Δρούδ.

Ὁ κ. Πισσὼν προσέθεσεν ὅτι ἡ μάχη ἥτις ἔλαβε χώραν ἐν Σεττὰχ, ἀποτελεῖ ἁπλῆν φάσιν τῆς τιμωρίας ἥτις εἶνε ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς φυλὰς αἱ ὁποῖαι ἐλεηλάτησαν τὸ Μαρόκον.

Ὁ στρατηγὸς δ' Ἀμὰδ ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ἡ μάχη αὕτη τοῦ Σεττὰχ ὑπῆρξε σφοδροτάτη καὶ διήρκεσε τέσσαρας ὥρας. Ἐκ τῶν Μαροκινῶν ἐφονεύθησαν 150 καὶ 300 ἐτραυματίσθησαν. Ἡ μάχη ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀποκατάστασιν τῶν συγκοινωνιῶν μεταξὺ Ραμπᾶ καὶ Μαρακές.

Τὸ λαθρεμπόριον τῶν ὅπλων

ΡΩΜΗ. 5 Ἰανουαρίου.—Ὁ Ἀλβανὸς ἐπαναστάτης ὁ κατηγορούμενος διὰ τὸ λαθρεμπόριον τῶν ὅπλων εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ Βάρι ἀπελύθη. Ἡ Ἀστυνομία ἐν τούτοις ηὔξησε τὴν ἐπαγρύπνησίν της.

14ον τέκνον τοῦ Σουλτάνου

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 5 Ἰανουαρίου.—Ἐγεννήθη ἓν δέκατον τέταρτον τέκνον τοῦ Σουλτάνου.

Ἡ τουρκικὴ ἀποζημίωσις

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 5 Ἰανουαρίου.—Ἡ Τουρκία ἐπλήρωσεν εἰς τὴν Ρωσσίαν ἓν ὁλόκληρον τοκοχρεωλύσιον τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως τὴν ὁποίαν τῇ ὀφείλει.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Ἡ φθίσις ἐγχειριζομένη

Εἴς τινα συντάκτην τῆς «Ἐφημερίδος» τῶν Παρισίων, ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ἐπιτευχθείσης θεραπείας, κατόπιν χειρουργικῆς ἐγχειρήσεως ἐπὶ τοῦ φθιστῶντος μέρους τῶν πνευμόνων γυναικός τινος ἐν Λονδίνῳ, ὁ μέγας γάλλος ἰατρὸς Δουαγιὲν ἔδωκε τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν:

— Μία ἐγχείρησις ἐπὶ τῶν πνευμόνων δὲν εἶνε γεγονὸς τόσον νέον· ἐκτὸς δὲ τούτου αὕτη δὲν παρουσιάζει τοσούτην αἱμορραγίαν, οὕτως, ὥστε νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη ἑνὸς νέου μηχανικοῦ μέσου διὰ τὴν ἀποσόβησιν αὐτῆς. Πολλοί, πλεῖστοι δύναμαι νὰ εἴπω, ἰατροὶ γάλλοι ἐπενήργησαν τὴν ἐγχείρησιν ταύτην ἐξ αἰτίας γαγγραίνης καὶ γενικῶς παρετήρησαν, ὅτι ἡ ἀπώλεια τοῦ αἵματος ἠτο ἀσθενεστάτη.

«Ὅσον διὰ τὴν φθίσιν, πρὸ πολλοῦ ἤδη, πολλοὶ χειρουργοὶ πασῶν τῶν χωρῶν, προκειμένου περὶ τοπικῆς τοιαύτης, συνηθίζουσι νὰ ἀσαιρῶσι τεμάχια τοῦ βλαφθέντος πνεύμονος.

«Τὸ ζήτημα τοῦτο ἠρευνήθη κατὰ τὸ 1879, εἰς τὸ ἰατροσυνέδριον τῆς Μόσχας καὶ εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο εἶχον καὶ ἐγὼ λάβει μέρος.

«Κατ' αὐτὸ ἐξετέθησαν πολλαὶ περιπτώσεις χειρουργικῆς ἐργασίας ἐπὶ τοῦ πνεύμονος, καὶ εἰς διαπρεπὴς γάλλος ἰατρὸς ἐπρότεινε νὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τὴν ἐγχείρησιν ἓν εἰδικὸν φυσητήριον διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀναπνοήν. Ἀκολούθως καὶ ἡ τεχνικὴ χειρουργικὴ ἐτελειοποιήθη ἀρκετὰ θέτουσα καὶ ἰατρὸν καὶ ἀσθενῆ εἰς ἕνα πνευματικὸν θάλαμον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου μόνον τὰς κεφαλὰς ἔξωθεν φέρουσι.

Ὑπὸ τὴν ἐπιροὴν ἥτις γεννᾶται ἐκ τῆς πιέσεως τοῦ κενοῦ ὁ πνεύμων δὲν συστέλλεται καὶ οὕτω ἀποφεύγεται ἡ πνιγμονή.

«Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἔχομεν θέτοντες τὸν ἀσθενῆ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν πεπιεσμένου ἀέρος ὑφ' οὗ ἐξογκούμενος ὁ πνεύμων ἀποφεύγει πάλιν τὴν πνιγμονήν.

«Ἐξ ἄλλου ἡ σύνδεσις καὶ ἡ ραφὴ τοῦ πνεύμονος εἶνε μέσα εὐκολώτατα διὰ νὰ ἐμποδίσωσι πᾶσαν αἱμορραγίαν. Πλεῖστα ὅσα παραδείγματα ἔχομεν ἐξ αὐτῶν ἐκτὸς τῶν τόσων γνωστῶν μέπων τῆς συνδέσεως κατὰ τὰς ξηρὰς θερμότητας ἢ τὰς ὑγρὰς τοιαύτας, τὰς ὁποίας ἐπιτυγχάνουσι διὰ καυστηρίων ἢ ἠλεκτρικῶν σπινθήρων.

Πᾶσαι αἱ χειρουργικαὶ αὗται ἐργασίαι ἐμελετήθησαν καὶ ἐφηρμόσθησαν μὲ εὐχάριστα ἀποτελέσματα πρὸ δεκαετίας ὅλης.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον κωλύει τὸν δρόμον τῆς χειρουργικῆς εἶνε αἱ περιστάσεις καὶ τὰ φαινόμενα ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν, ὧν τινων ἡ ἀσθένεια ὑπολανθάνει εἰς τὰ βαθύτατα τῶν πνευμόνων μέρη, ἐντὸς τῶν ὁποίων πᾶσα ἀπόπειρα πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ὀλεθρίας πηγῆς, θάνατον μᾶλλον ἢ σωτηρίαν θέλει ἀποφέρει.

Ἡ προξενήσασα ἐντύπωσιν ἐγχείρησις, ἥτις ἔλαβε χώραν ἐν Λονδίνῳ, δὲν δεικνύει ἡμῖν οὐδὲν τὸ νέον. Γνωρίζομεν πρὸ πολλοῦ τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς μέσου διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐγχειρήσεως ἐπὶ τῶν πνευμόνων, ἀλλ' ἂν δὲν ποιοῦμεθα χρῆσιν αὐτοῦ, τοῦτο γίνεται, διότι ὁ ἀσθενὴς δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ.

Καὶ οὕτως θὰ ἔχῃ τὸ πρᾶγμα ἐφ' ὅσον δὲν εὕρωμεν τὸ μέσον τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πνεύμονος μὲ ἰσοδύναμον τινὰ ὕλην.

Πολιτικη Κατασταση

ΠΩΣ ΘΑ ΛΥΘΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΙ ΔΥΟ ΓΝΩΜΑΙ

— **Ἡ ὑγεία τοῦ κ. Σιμοπούλου**

— **Πῶς ὁ κ. Ράλλης θὰ σπάσῃ τὰ μοῦτρα τῆς Κυβερνήσεως**

— **Καὶ μὲ τὸ τηγάνι**

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Ἐφ' ὅσον πλησιάζουσιν αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς ἡ Βουλὴ θὰ ἐπαναλάβῃ καὶ πάλιν τὰς ἐργασίας της ἐπὶ τοσοῦτον αἱ διαδόσεις καὶ αἱ φῆμαι περὶ ἐνδεχομένης πολιτικῆς κρίσεως αὐξάνουσιν.

Αἱ προσπάθειαι τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅπως συμβιβασθῶσι τὰ πράγματα δὲν ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ ἕνεκεν τούτου ὁ κ. Θεοτόκης ἐγκατέλιπε πλέον ἐντελῶς τὴν ἰδέαν τοῦ συμβιβασμοῦ.

Τινὲς ἔλεγον ὅτι ὁ κ. Σιμόπουλος ἐπείσθη νὰ... παραιτηθῇ ὑποσχεθέντος εἰς αὐτὸν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀνάλογον ἀνταλλαγμα. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν φαίνονται πιθανὰ, καθόσον ὁ κ. Σιμόπουλος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει ἐκπεφρασμένην ἤδη τὴν γνώμην του, ἐδήλωσε καὶ χθὲς ἀκόμη ὅτι οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γίνῃ περὶ παραιτήσεώς του.

— **Ἡ ὑγεία τοῦ κ. Σιμοπούλου**

Ἐν τοσούτῳ ἡ ὑγεία τοῦ κ. Σιμοπούλου ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποκαθίσταται ὁσημέραι, χθὲς μάλιστα ὁ κ. ὑπουργὸς ἠγέρθη ἐπ' ὀλίγον τῆς κλίνης του. Ἐλπίζεται ὅτι μέχρι τῆς αὔριον θὰ εἶνε τελείως ὑγιής, ὥστε νὰ παρασταθῇ εἰς τὸ περίφημον ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσον ἤδη χρόνον ἀναβάλλεται.

— **Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον**

Κατὰ τὸ συγκροτηθησόμενον ὑπουργικὸν Συμβούλιον τινὲς μὲν ἔχουσι τὴν γνώμην ὅτι ἡ Κυβέρνησις μὴ ἐξευρίσκουσα ἄλλον τρόπον ὅπως παρακάμψῃ τὸν σκόπελον θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της. Ἄλλοι ὅμως—κυβερνητικοὶ οὗτοι—ὑποστηρίζουσιν ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ τὸ ζήτημα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνη ἀφορῶν μόνον τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν!

Κατ' αὐτοὺς λοιπὸν θὰ ἀποφασισθῇ ὅπως ἡ κυβέρνησις παρουσιασθῇ ὡς ἔχει εἰς τὴν Βουλήν. Ὁ κ. Σιμόπουλος καταλαμβάνων τὸ ἐδῶλιόν του θὰ δεχθῇ τὰς ἐπιθέσεις τῶν Ἰαπώνων καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ κυβέρνησις θὰ ἀποδώσῃ πᾶσαν τὴν εὐθύνην εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ οὕτω θὰ προκληθῇ νέα ψηφοφορία, καθ' ἣν πάντες αἱ κυβερνητικοὶ θὰ ψηφίσουν κατὰ τοῦ κ. Σιμοπούλου πλὴν τοῦ Ν. Σιμοπούλου, Τερτίπη, Κρεμεζῆ, Τάκη καὶ Ρούφου.

Τοιουτοτρόπως ὁ κ. Σιμόπουλος θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ὑποβάλῃ μόνος τὴν παραίτησίν του ἀποσοβουμένης πάσης γενικῆς πολιτικῆς κρίσεως.

— **Τὸ τηγάνι τοῦ κ. Δ. Ράλλη**

Ἀλλ' οἱ ταῦτα συζητοῦντες καὶ διαδίδοντες ὑπολογίζουσι πολὺ ἄσχημα, διότι ἄλλα μὲν οὗτοι ἐπιθυμοῦσιν... ἄλλα δὲ ὁ κ. Ράλλης φρονεῖ. Οὕτω ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὰ ὦτα τοῦ ὁποίου ἔθασαν αἱ διαδόσεις αὗται ἔλεγε χθὲς εἰς φίλους του βουλευτάς:

— Νὰ παρουσιασθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τοῦ Σιμοπούλου; Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἀδύνατον. Βεβαίως τότε πρέπει νὰ θραύσωμεν τὰ μοῦτρά της μὲ τὰ χαρτιὰ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος καὶ βεβαίως δὲν πρέπει νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Βουλὴν μὲ κενὰς τὰς χεῖρας, ἀλλὰ... μὲ τὸ τηγάνι τῆς οἰκίας μου!..

— **Βουλευταὶ παρὰ τῷ Βασιλεῖ**

Λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ περὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον προύκάλεσε τόσον θόρυβον, ἐζήτησε χθὲς ὁ Βασιλεὺς καὶ παρὰ τῶν βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους ἐδέχθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

— **Ἡ Κυβέρνησις παραιτεῖται**

Ἀργὰ χθὲς τὴν νύκτα διεδόθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις μὴ δυναμένη νὰ ἐξεύρῃ ἕτερον τρόπον ἐπιλύσεως τῆς ἐπὶ τοσοῦτον παρατεινομένης πολιτικῆς ἐκκρεμότητος ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ.

Σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο συνωμίλησε μετὰ τοῦ Βασιλέως χθὲς τὴν 5 μ.μ. ὅτε ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης, τινὲς μάλιστα διέδιδον ὅτι ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως εἶνε γεγονός.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ

ΤΙ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

— **Ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ στρατηγοῦ Δροῦδ**

— **Ὁ Κλεμανσὼ διαψεύδων ἑαυτὸν**

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΒΛΕΨΕΙΣ

Ἀγγέλλεται ἐκ Καζαμπλάγκας ὅτι ὁ στρατηγὸς Δροῦδ ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Δ' Ἀμὰδ, διότι εἴς τινας γαλλικοὺς κύκλους ἐθεωρήθη ὡς ἀνεπαρκὴς ἡ πολεμικὴ ἐνέργειά του ἐναντίον τῶν ἐπαναστατικῶν τοῦ Μαρόκου κινημάτων.

Ὁ Δροῦδ, ἐν τούτοις, διὰ νὰ παραδεχθῇ τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦτον, ὅστις τώρα ὀνειδίζει αὐτὸν, δικαιολογεῖται ὅτι ὑπήκουσε τυφλῶς εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεώς του, ἥτις ἐπεθύμει νὰ κρατῇ πάντοτε τὴν ἀμυντικὴν στάσιν, μὴ συμπλεκόμενος μετὰ τοῦ ἐχθροῦ πολὺ μακρὰν τῆς Καζαμπλάγκας, ὅπως ἀποφύγῃ τὰς ταραχὰς καὶ εἰς ἄλλας χώρας τοῦ Μαρόκου.

Τώρα πᾶσαι αἱ διπλωματικαὶ δυσχέρειαι κατεβλήθησαν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπαντᾷ εἰς ὅσους κατακρίνουσι τὴν ἀργίαν τοῦ στρατηγοῦ Δροῦδ λέγουσα, ὅτι αὐτὸς εἶχε πάντοτε πᾶσαν ἐλευθερίαν νὰ πράξῃ ὅπως καὶ ὅ,τι θέλει καὶ ἂν οἱ δολοφόνοι ἐπαναστάται δὲν ἐτιμωρήθησαν ἀρκούντως, εἰς αὐτὸ δὲν πταίει ἡ Κυβέρνησις. Τοῦτο, ὅμως, φαίνεται ὡς ἀναληθὲς, διότι πρὸ μηνῶν αὐτὸς οὗτος ὁ Κλεμανσὼ εἶπεν εἰς δημοσιογράφους:

— Ἡ Γαλλία δὲν θὰ περιπέσῃ εἰς οὐδεμίαν πολεμικὴν διένεξιν ἐφ' ὅσον ἐγὼ κατέχω τὴν ἀρχήν.

«Δὲν ἤθελον ἀνατρέψει πρὸ 18 ἐτῶν τὸν Ἰούλιον Φερρὺ διὰ νὰ ἀκολουθήσω τώρα τὴν ἰδίαν πολιτικὴν αὐτοῦ καὶ δὲν ἤθελον γράψει 1200 ἄρθρα ἐναντίον τοῦ Μαροκινοῦ πολέμου διὰ νὰ ἐνεργήσω αὐτὸν ἐγὼ αὐτός;

«Νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς Μαρόκον δὲν θὰ ἦτο τόσον δύσκολον ὅσον νὰ ἐξέλθῃ».

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

**Ἡ ἀποφυλάκισις το

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ιδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

10 ΛΕΠΤΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἰδιοκτήτου τῶν «Ἀθηνῶν» κ. Γ. Κ. Πώπ.

Αἱ «Ἀθῆναι» δὲν δημοσιεύουσι διαφημίσεις ἰατρῶν μετὰ λεπτομερειῶν τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

Ελληνικαι Ημεραι

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

5 Ἰανουαρίου.

Ἡ βαρομ. ὕψεις ἡ καλύπτουσα χθὲς τὴν Β. Εὐρώπην ἐξασθενήσασα μετετοπίσθη πρὸς Α καὶ καλύπτει σήμερον μόνον τὴν Ρωσσίαν. Τὴν λοιπὴν Εὐρώπην καλύπτουσι πιέσεις ὑψηλαί, ἡ διανομὴ τῶν ὁποίων τείνει νὰ καταστῇ ὁπωσδήποτε ὁμαλή, συνεπείᾳ τῶν ὑψηλῶν πιέσεων ὁ καιρὸς ἐν τῇ Κ καὶ Ν Εὐρώπῃ ἐξηκολούθησε μᾶλλον ψυχρός.

Ὁ καιρὸς καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα σήμερον ἦτο καλὸς μὲ οὐρανὸν ὀλίγον νεφελώδη, ἀνέμους Β ἀσθενεῖς (μετρίους ἐν τῷ Αἰγαίῳ), ὀγρασίαν μετρίαν (ἡ μέση τοιαύτη ἐν Ἀθήναις μετρία 45) καὶ θερμοκρασίαν τὴν πρωΐαν μᾶλλον χαμηλήν, (ἐν Τριπόλει 2.7 ὑπὸ τὸ 0).

Θάλασσα καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν Μεσόγειον ὀλίγον κυματώδης.

Τὴν 8 π. μ. βαρόμετρον 769.4, θερμοκρασία 4.5, ἡ μεγίστη 14.6 καὶ ἡ ἐλαχίστη 2.5.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 6 Ἰανουαρίου. — Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν (διὰ Νεαπόλεως) (Μεσσαζερῆ) 9 μ.μ. (Γερμανικὸν) μεσημβρίαν. — Εἰς Ἤπειρον (Τζὼν) 11 π.μ.—ΕἰςΑἴγυπτον (Διακάκη) 9 π.μ. —Εἰς Σμύρνην, Μιτυλήνην, Κωνσταντινούπολιν, Θράκην, Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (Κεδιβὲ) 11 π.μ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ιω. ΦΩΤΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 5 Ἰανουαρίου

Μετοχαὶ Τραπεζῶν

Λαχ. Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	Δρ.	457.—
Νέαι Λαχειοσποροι 2 1)2 ο/ο	»	100.—
Δανείου Ἡνοποιημένου	»	105.25
Δανείου Μελιγαλᾶ	»	105.25
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	»	3932.50
Κρητικῆς Τραπέζης	»	137.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν (Νέαι)	»	134.25
» Ἀνατολῆς	»	134.50
» Μιτυλήνης	»	130.—

Μετοχαὶ Ἑταιριῶν

Ἑταιρία Μεταλλουργείων Λαυρίου	»	74.—
Σιδηροδρ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	360.—
» Ἀθην-Πειραιῶς-Πελοπον.	»	102.50
» Θεσσαλίας	»	132.50
Ἑταιρία Δημοσ. καὶ Δημοτ. Ἔργων	»	66.25
Μετοχαὶ Πυριτιδοποιείου	»	83.—
» Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	»	162.—
» Ἑλλην. Μονοπωλείων	»	327.—
» Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν	»	1250.—
» Ἑλλ. Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία	»	98.25
Ἑλλην. Ἑταιρία Μεταλλείων	»	63.—
Μετ. Ἑταιρίας Ἐνταίας Διαιρείρ.	»	280.—
Ἰδρυτικοὶ τίτλοι αὐτῆς	»	53.—

Νομίσματα

Εἰκοσάφραγκον μετρητοῖς	»	22.40
Λίρα Ἀγγλίας	»	28.—
Λίρα Τουρκίας	»	25.55

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Γαλλίας ὄψεως	»	112.75
Ἐπὶ Ἀγγλίας	»	28.40
Ἐπὶ Αὐστρίας Κορῶναι	»	118.—
Ἐπὶ Γερμανίας	»	138.75

Λονδίνου (τηλεγραφ.)		Παρισίων (τηλεγραφ.)	
Ἀγγλικὸν	83.15)16	Γαλλικὸν	95.52.50
Ὀθωμανικὸν	95.—	Ρωσσικὸν	83.50
Ἑλλην. 1881	47.50	Λαύρια	64.75
Μονοπώλιον	49.50	Τράπ. Ἀθηνῶν	119.—
Πάγια	37.50	Σιδ. Θεσσαλίας	116.—
Ἰαπωνικὸν	—.—	Πελοποννήσου	91.75
		Ἐπὶ Λονδίνου	25.17.50
		Ἠλεκτρικῆς	85.50

Ἀνοιγμα Χρηματιστηρίου Παρισίων

Εἰδικὴ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία τῶν «Ἀθηνῶν». 5 Ἰανουαρίου.

Θεσσαλίας 116.— Τρ. Ἀθηνῶν 119.— Λαύρια 64.75. Ἠλεκτρικῆς 85.50 Πελοποννήσου 91.75

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Ἡ Σμυρναϊκὴ σταφίς

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας τῆς σουλτανίνης σταφίδος μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου ἐφθασαν εἰς Σμύρνην 279 χιλ. σάκκων ἐκ τῶν ὁποίων ἐπωλήθησαν 27 χιλ. ἔμειναν δὲ ἀπόθεμα 9 χιλ. Πέρυσι κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα εἶχον φθάσει 173.500 σάκκον, ἐξ ὧν εἶχον πωληθῆ 168.000, εἶχε μείνει δὲ ἀπόθεμα 5.500 σάκκων.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ

Ὁ Ἀμερικανικὸς ἀγμβαξ

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Βασιγκτῶνος ἐδημοσίευσε ἐπίσημον ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἐκκοκισθέντος μέχρι τοῦδε βάμβακος ἀνερχομένου εἰς 9,750,000 δέματα ἀπέναντι 11,741.000 ἐκκοκισθέντος πέρυσι.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἔρευναι εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ φιλοσοφικοϊστορικοῦ τμήματος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τῆς Βιέννης ὁ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν αὐλικὸς σύμβουλος καὶ καθηγητὴς κ. Φ. Γάγιτς ὡς πρόεδρος τοῦ γλωσσολογικοῦ τμήματος ἐκαμεν εἰσαγωγὴν διαφόρων θεμάτων μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται: Γλῶσσα καὶ δημοτικαὶ παραδόσεις τῶν νοτίων Σποράδων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου. Ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ ἐκτίθεται τὸ ἰδίωμα τῶν κατοίκων τῶν νήσων Κῶ, Νισύρου, Δήλου, Σύμης Ἀστυπαλαίας ἐν τῇ ὁμιλίᾳ αὐτῶν.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

[Πῶς διατηροῦνται τὰ κομμένα ἄνθη]

Τὰ ἄνθη ἀρέσκουν μόνον ἐνόσῳ διατηροῦσι τὴν ζωηρότητά των καὶ τὴν εὐωδίαν των. Δυστυχῶς κοπτόμενα ἐκ τοῦ φυτοῦ χάνουσι ταχέως τὰς πολυτίμους ταύτας ἰδιότητας.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν καὶ πρὸ πάντων κατὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτάς, κατὰ τὰς ὁποίας πανηγυρίζει ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια τὰ χρυσάνθεμα, οἱ κατηφέδες, αἱ δάλιαι, τὰ ἀφθονοπωρινὰ ρόδα καὶ ὁ λοιπὸς εὐόσμος κόσμος τῶν ἀνθέων χρησιμεύουσιν πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς τῶν κυριῶν. Εἶνε, οὕτως εἰπεῖν, οἱ εὐγενεῖς διερμηνεῖς τῆς γυναικείας καρδίας. Ὅπως διατηρῆτε τὴν ἀνθηρότητα καὶ τὴν εὐωδίαν αὐτῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, διαλύετε ἐντὸς τοῦ ὕδατος τῶν ἀνθέων σας μικράν τινα ποσότητα ἀνθρακικῆς σόδας (carbonate de soute), τὴν ὁποίαν προμηθεύεσθε εὐθηνοτάτην εἰς οἰονδήποτε φαρμακεῖον. Ἐντὸς τῆς διαλύσεως ταύτης βυθίζετε τὰ στελέχη τῶν ἀνθέων σας, ἐπιτυγχάνουσαι οὕτω τὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διατήρησίν των.

Ὁ τεχνίτης

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

Τὸ ἐμπόριον κατ' ἄτομον

Ἐκ τῶν ἑπομένων συγκριτικῶν ἀριθμῶν τοῦ γνωστοῦ στατιστικολόγου κ. Φάλκεμπουρ δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ποία ἡ κατὰ προσέγγισιν κατὰ κεφαλὴν τῶν κατοίκων διαφόρων χωρῶν ἀξία ἐμπορευμάτων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς εἰς λίρας, σελλίνια καὶ πένας.

Κατὰ κεφαλὴν κατοίκων

	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ
Βέλγιον	15.4.3	12.1.8
Ἑλβετία	15.2.1	11.1.0
Δανία	12.4.5	10.11.0
Ἀγγλία	12. 17.8	7. 0. 7
Νορβηγία	7. 5.2	4.15.10
Γερμανία	5. 12.2	4.11. 0
Σουηδία	5. 6.10	4. 3. 6
Γαλλία	4. 13.0	4.11. 9
Ἡν. Πολιτεῖαι	2. 14.0	3.18. 3
Ἰταλία	2. 8.7	1.16. 7
Ρουμανία	1. 16.2	2. 7. 8
Πορτογαλλία	2. 13.6	1. 5. 0
Ἑλλὰς	2. 4.9	1. 7. 7
Αὐστροουγγαρία	2. 14.5	1.19. 0
Ἱσπανία	1. 15.0	1.14. 9

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Σήμερον 4 μ. μ. ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὁμιλήσει ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Τιμόθεος Ἀναστασίου.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ἐν Βόλῳ τὴν 18, 19 καὶ 20 Ἰανουαρίου ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐπισκευὴ τῆς ἐθνικῆς βατῆς ὁδοῦ Ἀλμυροῦ-Γούρας τοῦ νομοῦ Μαγνησίας. Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς δραχ. 18 χιλ. ἡ δὲ δημοπρασία γενήσεται εἰς ἀκεραίας μονάδας τοῖς ἑκατόν.

— Ἐν Καρπενησίῳ τὴν 18, 19 καὶ 20 Ἰανουαρίου ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ πτερυγίων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Στενώματος τοῦ νομοῦ Εὐρυτανίας γεφύρας. Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς δρ. 1,750, ἡ δὲ μειοδοσία γενήσεται εἰς ἀκεραίας μονάδας τοῖς ἑκατόν.

— Ἐν Πάτραις τὴν 18, 19 καὶ 20 Ἰανουαρίου ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ προβόλου, φραγμάτων καὶ λιθοδέτου ἐπιχώματος πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας καὶ ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Δρεπάνου ἐθνικῆς ὁδοῦ καὶ γεφύρας.

— Ἐν Πύργῳ τὴν 18, 19 καὶ 20 Ἰανουαρίου ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ τριετὴς συντήρησις, φύλαξις καὶ λειτουργία τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἠλείας ἀνήκοντος ἀτμηλάτου ὁδοστρωτῆρος.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

[Διεθνὴς ἀνθολογία]

— Ὁ ἀγαπῶν τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἀκολουθεῖ τὴν θείαν ρῆσιν «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν». (Πετὶ-Σὲν)

— Ἡ ματαιοδοξία ἀκολουθεῖ τὸν ἄνθρωπον μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ στιγμῆς. (Ἀλαμπὲρ)

— Τὰ βιβλία ἀκολουθοῦσι τὰ ἤθη, ἀλλὰ τὰ ἤθη δὲν ἀκολουθοῦσι τὰ βιβλία. (Γκωτιὲ)

— Πᾶσα κυβέρνησις ἦτις κοιμᾶται ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ τῆς αἰσιοδοξίας ἀνίσταται τοῦ ὕπνου εἰς τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου. (Ε. Τιαρδὲν)

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

[Ἐν καθ' ἑκάστην]

Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης ἠγάπα τόσον τὴν σπουδὴν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ὥστε πολλάκις τὸν ἤκουσαν ν' ἀναπολῇ μετὰ θλίψεως τὸ σπουδαστήριόν του καὶ τὰς βίβλους του ἐνῷ παρεδίδετο εἰς γυμνάσια καὶ ἄλλας σωματικὰς ἀσκήσεις.

Ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν τῇ συνοδείᾳ... αὐλοῦ, ἐδιδάσκετο νὰ χορεύῃ πυρρίχιον, ἀνέκραξε:

— Ὦ! Πλάτων! Πλάτων! Τί ὡραία δουλειὰ δι' ἕνα φιλόσοφον!...

ΠΡΟΣΟΧΗ!!

ΥΔΑΤΑ ΣΑΡΙΖΗΣ ΑΝΔΡΟΥ

Πωλοῦνται μόνον εἰς τοὺς

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΣ **ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΕΝΔΡΙΝΟΥ**

2 — Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου — 2

ΤΑ ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ ΣΑΣ τὰ ἐπισκεπτήριά σας καὶ ὅλας ἐν γένει τὰς τυπογραφικὰς καὶ βιβλιοδετικὰς ἐργασίας σας εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον ΕΜΜΑΝ. ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ, Αἰόλου 68.

Τα Θεατρα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰς 3, ἔκτακτος παράστασις εἰς τὸ Βασιλικὸν, χάριν τῶν οἰκογενειῶν. Θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ διδασκαλία τοῦ «Ἐμπόρου τῆς Βενετίας» τῆς ἀθανάτου κωμῳδίας τοῦ Σαίξπηρ, ἥτις συγκινεῖ βαθύτατα τὸν θεατὴν καὶ τοῦ ἀφίνει ζωηρὰς ἐντυπώσεις, μὲ τὰς τραγικοῦ μεγαλείου σκηνάς της καὶ τὰς ὑψηλάς της ἰδέας. Εἰς τὴν παράστασιν αὐτὴν αἱ κυρίαι δύνανται νὰ προσέλθουν μὲ τοὺς πίλους.

Τὴν ἑσπέραν, εἰς τὴν συνήθη ὥραν θὰ δοθῇ καὶ δευτέρα παράστασις καθ' ἣν θὰ παιχθῇ ὁ «Ἐξάδελφος» ἡ ὡραιοτάτη κωμῳδία τοῦ Μπενέδιξ, ἡ ὁποία σκορπίζει τὴν εὐθυμίαν καὶ τοὺς γέλωτας κάτω εἰς τὸ ἀκροατήριον μὲ τὰς φαιδροτάτας σκηνάς της καὶ τὰ κωμικώτατα ἐπεισόδιά της.

ΞΕΝΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ἡ Τετραζίνι θριαμβεύει

Εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἔφθασεν ἡ Νέα Ὑόρκη πρὶν ἔτι ἀκούσῃ κἂν τὴν περίδοξον πλέον ἀοιδὸν Τετραζίνι, περὶ ἧς καὶ χθὲς ἐγράψαμεν. Ἅπαντα τὰ φύλλα δημοσιεύουσιν εἰκόνας καὶ ἐκθειάζουσι τοὺς θριάμβους καὶ τὰς δάφνας τῆς τέχνης ἃς ἔδρεψε πρό τινος ἐν Λονδίνῳ. Ἐν μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἐρωμένην ἑνὸς λαοῦ τὴν ἀοιδὸν τῆς κωμικῆς Ὄπερα τῶν Παρισίων Μαρίαν Γάρδεν, ὅπως λάβῃ μετ' αὐτῆς συνέντευξιν.

Τὴν συνέντευξιν ταύτην καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς ἐντυπώσεις ἡ Γάρδεν κατεχώρισεν εἰς τὴν ἐφημερίδα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπὶ μᾶλλον ηὔξησε τὴν ἀδημονίαν τοῦ κοινοῦ, οὕτως ὥστε πρὶν τῆς μεσημβρίας τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης παραστάσεως ὅλαι αἱ θέσεις ἐπωλήθησαν μὲ τὸ ὡραῖον ποσὸν τῶν 57,000 φράγκων.

Αθλητικη Ζωη

ΙΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ

Ἀγὼν ποδοσφαιρίσεως

Χθὲς Σάββατον 5 τρ. μηνὸς ἐγένετο ἐν τῷ Ποδηλατοδρομίῳ τοῦ Ν. Φαλήρου ὁ πρῶτος τελικὸς ἀγὼν ποδοσφαιρίσεως. Ἐπαιξαν δ' ὡς ἑξῆς.

Ὥρα 2 1)4 μ. μ. Γ'. Γυμνάσιον πρὸς τὴν Ἐμπορικὴν καὶ Βιομ. Ἀκαδημίαν.

Ἐνίκησε τὸ Γ' Γυμνάσιον μὲ τέρματα 1 πρὸς 0.

Ὥρα 3 1)2 μ. μ. Α'. Γυμνάσιον πρὸς τὴν Ἐμπορικὴν Δημοσίαν Σχολήν.

Ἐνίκησε τὸ Α'. Γυμνάσιον μὲ τέρματα 12 ἐναντίον 0.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι συνεχισθήσονται καὶ αὔριον μετὰ μεσημβρίαν.

Κοινωνικη Ηχω

[Ἑορταί]

Ἑορτάζει σήμερον ἡ κυρία Φωτεινὴ Ἰ. Κασδόνη καὶ αὔριον ὁ κ. Ἰωάννης Κασδόνης.

— Ὁ κ. Ἰωάννης Καλοστύπης τιμηματάρχης τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἑορτάζει.

— Ἑορτάζει ὁ κ. Ἰω. Σ. Βαλτῆς φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς υἱὸς τοῦ φαρμακοποιοῦ κ. Σ. Βαλτῆ.

— Ἑορτάζει ὁ κ. Ἰωάν. Σ. Σκορδούλης, ὑδραυλικός.

— Δὲν ἑορτάζει αὔριον ἀσθενῶν ὁ κ. Ἰωάννης Σανῆλος, ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

— Δὲν δέχεται σήμερον ἡ οἰκογένεια τοῦ Κου Ἀχιλ. Μπαΐρα ἕνεκεν αἰφνιδίου ἀσθενείας.

Γ. ΡΕΒΕΛΑΚΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ & ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

Πρωτοφανὴς εὐκαιρία διὰ τοὺς ἰατροὺς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δημιουργήσωσιν ἐκ τοῦ μηδενὸς ὁλόκληρον τὴν ἀναγκαίαν δι' ἀέτους συλλογὴν χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ ἰατρικῶν βοηθημάτων.

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Γ. Ρεβελάκη, ὅπερ εἶνε τὸ μόνον ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ βραβευθέντων διὰ Χρυσοῦ μεταλλίου καὶ Χρυσοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ Διεθνεῖ ἐκθέσει τοῦ 1903 ὡς καὶ διὰ Χρυσοῦ τοιούτου ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκθέσει τῆς Μασσαλίας διὰ τὸ μοναδικὸν, πλούσιον καὶ ὅλως πρωτότυπον τῶν ἐκθεμάτων του, εὑρίσκεται ἡ καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν ἐκλεκτοτέρα συλλογὴ χειρουργικῶν ἐργαλείων, ἰατρικῶν βοηθημάτων, εἰδῶν ἐκ Καουτσοὺκ καὶ κηλεπιδέσμων.

Ὁ κ. **Ρεβελάκης** μόνος καὶ αὐτοπροσώπως ἐκλέξας κατὰ τὸ τελευταῖον εἰς Εὐρώπην ταξείδιόν του ἐκ τῶν περιφημοτέρων ἐργοστασίων τὴν ἀρίστην συλλογήν του, παρέχει εἰς τοὺς κ. κ. ἰατροὺς καὶ διδάκτορας τῆς ἰατρικῆς πρὸς μείζονα τούτων εὐκολίαν τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς εἴδη ἐπὶ πιστώσει ἀπὸ δραχμῶν 200—3000, πληρωτέων εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας κατὰ δόσεις μὴ ὑπερβαινούσας τὰς 180 δραχμάς.

Τιμοκατάλογοι ἀποστέλλονται δωρεὰν παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Ἔκπτωσις 25 τοῖς ο/ο ἐπὶ τοῦ τιμολογίου

(61—ὁδὸς Κολοκοτρώνη—61)

Ἀριθμὸς Τηλεφώνου 542.

ΠΡΟΤΟΥ ΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕΤΕ

Ἢ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ

ΕΠΙΠΛΑ & ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΝ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΜΑΡΣΕΛΟΥ & Σ^Α

ΕΝ ΤΗ ΣΤΟΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Γωνία ὁδῶν Σταδίου καὶ Ἀγχέσμου 4

Τεχν. Διευθυντὴς **ΣΠΥΡ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ**

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΡΔΟΣ 30 ο/ο

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας τὰ μεταξωτά τους ἐκ τῆς ἀποθήκης τοῦ κ. 37 Ὁδὸς Ἑρμοῦ — Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — Ὁδὸς Ἑρμοῦ 37

Γάζαι ὁ πῆχ.	δρ.	2.80
Ταφτάδες ὁ »	»	3.20
Ὑφάσματα κλαδωτὰ	»	4.00
Φουλάρια	»	2.25
Σάρπες τὸ τεμάχ.	»	3.80
Μανδήλια »	»	0.65
Λαιμοδέται »	»	1.50

ἅπαντα ἐκ καθαρᾶς ἑλληνικῆς μετάξης

καὶ ἅπαντα τὰ εἴδη παραγωγῆς **ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ** μὲ τιμὰς ἀσυγκρίτως εὐθηνοτέρας καὶ τελειοτέρων τῶν ἄλλων ἐγχωρίων μεταξωτῶν.

Τὰ πρακτικώτερα **ΔΩΡΑ** εἶνε τὰ μεταξωτά.

ΤΟ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟΝ

Νέον τιμολόγιον περιφήμων μεταξωτῶν βραβευθέντων εἰς τὴν ἔκθεσιν Βορδὼ μὲ τὸ ἀνώτατον βραβεῖον Hors concours (ἐκτὸς συναγωνισμοῦ) **τῆς Κας**

ΣΠΑΡΤΗΣ ΚΑΡΑΣΤΑΜΑΤΗ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ (ἔναντι βασιλικῶν ἀταύλων)

Ταφτᾶς *ὁλομέταξος, extra τῶν 6*	*δραχμῶν*	*μόνον δρ.*	*4.25*
» *α' ποιότητος* » *5.50*	»	» »	*3.90*
» *λεπτὸς στερεὸς ὁλομέταξος τῶν 5 δραχμῶν*	»	» »	*3.60*
Κλαδωτὰ *α' ποιότητος τῶν 8 δραχμῶν*	»	» »	*5.50*
Λινομέταξα *τῶν 4 καὶ 50*	»	» »	*3.—*
Γάζαι *ὁλομέταξοι τῶν 5 καὶ 50 δραχ.*	»	» »	*3.80*
Ἀζοὺρ *ὁλομέταξα τῶν 6 δραχ.*	»	» »	*4.—*
Λινὲ *ὁλομέταξα τῶν 5 καὶ 50 δραχ.*	»	» »	*3.80*
Σάρπαι *ὁλομέταξοι α' μεγέθους τῶν 16 δρ.*	»	» »	*12.—*
» *χρυσοῦφαντοι α' μεγέθους τῶν 35 δρ.*	»	» »	*25.—*
» *ἀργυροῦφαντοι α'* » » *30* »	»	» »	*22.—*
Μανδήλια *γάμου ὁλομέταξα α' ποιότητος τῶν 1.50*	»	» »	*1.10*
» *κεντημένα ὁλομέταξα τῶν δραχμῶν 3.—*	»	» »	*2.*
» *καρρὲ ἀνδρῶν τῶν 3 καὶ 50* »	»	» »	*2.25*
Γραβάτες *ἀνδρῶν φλοτὰν ὁλομέταξοι ἀρίστης ποιότ. τῶν 4 δρ.*	*μόνον δρ.*		*3.—*
» *λωρίδες ἀνδρῶν* » » » *3. δρ.*	»	»	*2.—*

Καὶ πολλὰ ἄλλα εἴδη μὲ ἀνάλογον ὑποτίμησιν

50 χιλιάδες φράγκων δίδονται ἀμοιβὴ εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ μεταξωτὰ τῆς Κας **Σπ. Καρασταμάτη** (ἐκτὸς τῶν λινομεταξωτῶν) δὲν εἶνε ἐκ καθαρᾶς καὶ φυσικῆς μετάξης.

ΑΙΤΗΣΙΣ

Πρὸς τὴν Σεβασ. Νομαρχίαν Ἀττικῆς

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι Λουδοβίκος Δε Πιὰν μεταλλειολόγος, κάτοικος Ἀθηνῶν, Ἀμβρόσιος Δε Πιὰν μεταλλειολόγος, κάτοικος Ἀθηνῶν καὶ Παναγ. Κουρουσόπουλος ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, κάτοικος ἐπίσης Ἀθηνῶν, νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, κ. Νομάρχα, ὅπως ἐνεργήσητε νὰ παραχωρηθῇ τὸ ὑφ' ἡμῶν ἀνακαλυφθὲν μεταλλεῖον ἀργυρούχου, μολύβδου, χαλκοῦ, ψευδαργύρου, σιδήρου, μαγγανίου, νικελίου, κοβαλτίου, ἀρσενικοῦ, ἀντιμονίου καὶ βισμουθίου, συμφώνως μὲ τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν ὅην Ἰανουαρίου συνημμένην τῇ παρούσῃ ἐπιστημονικὴν ἔκθεσιν καὶ τὸ συναποστελλόμενον δεῖγμα τοῦ μεταλλεύματος ἐξ ὀκάδων 10 καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν λεπτομερὲς τοῦ μεταλλείου διάγραμμα.

Τὸ ἐν λόγῳ μεταλλεῖον κεῖται ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου Λαυρίου, τὰ δὲ ὅρια τῆς ζητουμένης ἐκτάσεως τοῦ μεταλλείου εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

Πρὸς ἀνατολὰς εὐθεῖα γραμμὴ ἀπὸ τεχνικοῦ σημείου Γ εἰς ὁροθέσια Α καὶ Β. Πρὸς δυσμὰς εὐθεῖα γραμμὴ ἀπὸ τεχνικοῦ σημείου, σημείον Δ εἰς ὁροθέσια Λευκὸς Βράχος καὶ Ἀγριλιέζα. Πρὸς ἄρκτον εὐθεῖα γραμμὴ ἀπὸ ὁροθέσιον Ἀγριλιέζα μέχρι Σπηλαίου Χασάπη καὶ ἀπὸ Σπηλαίου Χασάπη μέχρις ὁροθεσίου Β. Πρὸς μεσημβρίαν Θάλασσα ἀπὸ τεχνικὸν σημεῖον Δ μέχρι τεχνικοῦ σημείου Γ. Ἡ δὲ ὀλικὴ ἐπιφάνεια ὡς διαλαμβάνει τὸ εἰς τριπλοῦν ὑποβαλλόμενον διάγραμμα μὲ σμίκρυνσιν ἑνὸς δεκάκις χιλιοστοῦ τοῦ βασ. πήχ., ἀνέρχεται εἰς στρέμματα βασιλ. 3.249 καὶ 950 τετρ. πήχων.

Ὑποχρεούμεθα δὲ διὰ τῆς παρούσης μας νὰ πληρώνωμεν κατ' ἔτος τρὸς τὸ δημόσιον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου μας ἐπ' ὀνόματί μας τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον στρέμμα τῆς παραχωρηθείσης ἡμῖν ἐκτάσεως τοῦ μεταλλείου καὶ τὸν ἐτησίως προσδιορισθησόμενον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μεταλλείου φόρον, καὶ ἐπὶ ἓν ἑκατοστὸν τῆς δραχμῆς ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος, ὡς ὁρίζεται ἐν τοῖς ἄρθροις 30 καὶ 31 τοῦ νόμου. Προσέτι δὲ νὰ συμμορφωθῶμεν κατὰ γράμμα καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κανονισθησόμενον τεχνικὸν τῆς μεταλλεύσεως τρόπον, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου.

Ὑποσχόμεθα προσέτι νὰ πληρώνωμεν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένην ἀποζημίωσιν πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς ἐπιφανείας τῆς παραχωρηθείσης ἡμῖν ἐκτάσεως.

Ἀθῆναι, τῇ 5 Ἰανουαρίου 1908.

Εὐπειθέστατοι

Οἱ αἰτοῦντες

Loudovic De Pian, A. De Pian, **Π. Κουρουσόπουλος.**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΟΥ Κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΠΙΘΑΝΑ ΚΑΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ — ΘΕΟΤΟΚΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν **Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος** ἠγέρθη χθὲς τῆς κλίνης του. **Αὔριον** πιστεύεται ὅτι θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξέλθῃ.

Ἀμέσως ἅμα ὁ κ. **Σιμόπουλος** δηλώσῃ ὅτι εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξέλθῃ θὰ συγκληθῇ τὸ ἀπὸ πολλοῦ ἀναβαλλόμενον **Ὑπουργικὸν Συμβούλιον** τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ ἀποφάσεις σχετικὰς πρὸς τὸ πολιτικὸν ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπὸ τόσου χρόνου μένει ἐκκρεμὲς λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ κ. **Ὑπουργοῦ**.

Ἐγράφησαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πολλαὶ ἀνακρίβειαι ἐδίως δὲ ἐγράφη ὅτι ἐπῆλθε πλήρης συμφωνία μεταξὺ τοῦ κ. **Θεοτόκη** καὶ τοῦ κ. **Σιμοπούλου** ὅπως τὸ ζήτημα κανονισθῇ φιλικῶς συμφώνως πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος.

Αἱ φῆμαι αὗται ὡς καὶ ἡ χθὲς ἐπαναληφθεῖσα ὅτι ὁ κ. **Σιμόπουλος** τῇ μεσολαβήσει βουλευτῶν ἐπείσθη δῆθεν νὰ παραιτηθῇ εἶνε ἐπίσης ἀνακριβεῖς, καθὰ πληροφορούμεθα παρὰ προσώπου φιλικώτατα διακειμένου πρὸς τὸν κ. **Σιμόπουλον**.

ΤΑ ΠΙΘΑΝΑ ΚΑΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ

— **Ὁ κ. Σιμόπουλος**, μᾶς ἐβεβαίωσε τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ ὅτι δὲν παρητήθη, οὔτε θὰ παραιτηθῇ, οὔτε κἂν ἐπείσθη νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν κατόπιν ὑποσχέσεων τὰς ὁποίας δῆθεν ἔδοσεν αὐτῷ ὁ κ. **Θεοτόκης** περὶ τῆς ἐν τῷ κόμματι θέσεώς του. **Ὅλα** αὐτὰ διαδίδονται παρὰ τῶν ἀδιαλλάκτων ἐχθρῶν τοῦ κ. **Σιμοπούλου** τῶν καὶ ἀδιαλλάκτων φίλων τοῦ κ. **Θεοτόκη** δυναμένων νὰ ἀποκληθοῦν.

Ὁ κ. Θεοτόκης γνωρίζει, ἐξηκολούθησεν, ὅτι ἡ ἀποχώρησις τοῦ κ. **Σιμοπούλου** οἰκειοθελῶς δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ. **Βεβαίως** ὅμως φοβεῖται νὰ τὴν προκαλέσῃ· καὶ τὸ πιθανώτερον εἶνε νὰ ἴδωμεν μίαν καλὴν πρωΐαν τὸν κ. **Θεοτόκην** δηλοῦντα εἰς τὸν **Βασιλέα** ὅτι εὑρισκόμενος πρὸ τοῦ ἀπροχωρήτου εἶνε ἠναγκασμένος νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν τῆς **Κυβερνήσεως** ὁλοκλήρου. **Τὰ** πράγματα ἐκεῖ τείνουν».

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι βουλευταὶ καὶ πολιτευόμενοι, οἱ ὁποῖοι πάντες φρονοῦν ὅτι εἰς τὸν κ. **Θεοτόκην** θ' ἀνατεθῇ πάλιν ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς **Κυβερνήσεως**.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ-ΘΕΟΤΟΚΗ

Ὁ κ. Θεοτόκης χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀνῆλθεν εἰς τ' ἀνάκτορα καὶ ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν παρὰ τῇ **Α. Μ.** τῷ **Βασιλεῖ**.

Κατὰ πληροφορίας **Κυβερνητικὴν** ἡ συνεργασία αὕτη περιεστράφη εἰς τρία τῶν μᾶλλον ἐπειγόντων ζητημάτων.

Τὸν διορισμὸν τοῦ κ. **Ρίζῶφ** εἰς **Ἀθήνας** πράκτορος τῆς **Βουλγαρίας**, τὴν ὑποβολὴν τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος τῆς **Κυβερνήσεως** εἰς τὴν **Βουλὴν** καὶ τὸ ζήτημα τοῦ κ. **Σιμοπούλου**.

Φαίνεται προσέτι ὅτι ἐγένετο λόγος καὶ περὶ τῆς παρασημοφορίας τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ὁποίας τὸ **Διάταγμα** δὲν ὑπεγράφη εἰσέτι.

Τὸν κ. **Πρωθυπουργὸν** ἀπὸ τῆς μεσημβρίας εἶχε ζητήσει ὁ **Βασιλεὺς** εἰς συνεργασίαν, ἀλλ' οὐδαμοῦ κατωρθώθη νὰ εὑρεθῇ.

Μόλις δὲ τὴν **4** μ. μ. ἔλαβε γνῶσιν τῆς προσκλήσεως τοῦ **Ἄνακτος** καὶ ἔσπευσε νὰ μεταβῇ παρ' **Αὐτῷ**.

Ο κ. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΩ

Τὸν κ. **Σιμόπουλον** ἐπεσκέφθη χθὲς ὁ βουλευτὴς **Λεβαδείας** κ. **Μπουφίδης**, ὁ ὁποῖος πιστεύεται, ὅτι ἦτο ἀπεσταλμένος τοῦ κ. **Πρωθυπουργοῦ** παρὰ τῷ κ. **ὑπουργῷ**, ἵνα συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος. **Ὁ κ. Μπουφίδης** ἠρνήθη ν' ἀνακοινώσῃ τι περὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΚΑΤΣΙΧΤΗ

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΚΡΙΤΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς **Δικαιοσύνης** παρήγγειλε δι' ἐγγράφου του τὸν εἰσαγγελέα τῶν **Ἐφετῶν** κ. **Καρατζᾶν**, ἵνα προβῇ εἰς ἀνακρίσεις ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ εἰσαγγελέως κ. **Λυκουρέζου** καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. **Λογοθέτου** εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς δολοφονίας τοῦ **Κατσίχτη**, καὶ ἂν ἐξ αὐτῶν βεβαιωθῇ ὅτι οὗτοι παρέβησαν τὰ καθήκοντά των εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐκ κουφότητος ἢ ραθυμίας, νὰ καταδιώξῃ αὐτοὺς πειθαρχικῶς.

Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην προέβη ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς **Δικαιοσύνης** κατόπιν μακροῦ ἐγγράφου τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ **Ἀρείου Πάγου**, δι' οὗ ὑποδεικνύονται οὐσιώδεις παραλείψεις τῆς ἀνακρίσεως, αἵτινες ἐδικαιολόγουν κατὰ τὸν κ. **Τσιβανόπουλον**, τὴν ἐπέκρισιν αὐτῆς τὴν γενομένην κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν διὰ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἀντεισαγγελέως τῶν **Ἐφετῶν** κ. **Τσέλου**. **Ἐν** τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ὁ κ. **Τσιβανόπουλος** ἐξαίρει τὴν ἐν γένει εἰσαγγελικὴν δράσιν τοῦ κ. **Τσέλου** καὶ τὰς πρὸς τὴν **Δικαιοσύνην** ὑπηρεσίας του διὰ μακρῶν.

Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΟΣ

ΤΙ ΘΑ ΠΡΑΞΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΟΠΟΙΟΣ ΤΙΣ ΕΙΝΕ Ο ΡΙΖΩΦ

Ὁ διορισμὸς τοῦ κ. **Ρίζῶφ** ὡς πολιτικοῦ πράκτορος τῆς **Βουλγαρίας** εἰς **Ἀθήνας** προεκάλεσεν ἀληθῆ ἐξέγερσιν εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις.

Αἱ δυσμενεῖς κρίσεις ὁλοκλήρου τοῦ **Ἀθηναϊκοῦ** τύπου διὰ τὴν συγκατάθεσιν τὴν ὁποίαν ἔδοσεν ἡ ἡμετέρα **Κυβέρνησις** εἰς τὸν διορισμὸν τοῦτον ἐσχολιάζετο χθὲς παντοῦ, συνεννοήσεις δὲ καθὰ μανθάνομεν, ἐγένοντο μεταξὺ διαφόρων πολιτῶν ὅπως κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. **Ρίζῶφ** ἀποδοκιμάσουν αὐτὸν ἀποβιβαζόμενον ἐν **Πειραιεῖ**.

Πιστεύεται ὅμως ὅτι ἡ βουλγαρικὴ **Κυβέρνησις** ἐννοοῦσα τὸ συμφέρον της δὲν θὰ ἀποστείλῃ τὸν κ. **Ρίζῶφ** ἐν **Ἀθήναις** ἐκθέτουσα αὐτὸν εἰς τὴν ἐξέγερσιν τοῦ **Ἑλληνικοῦ Λαοῦ**.

Τοῦτο καθὰ πληροφορούμεθα θὰ ὑποδείξῃ φιλικῶς καὶ ἡ ἡμετέρα **Κυβέρνησις** στηριζομένη ἐπὶ τοῦ προκληθέντος θορύβου, εἰς τὴν **Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν**, παρακαλοῦσα αὐτὴν νὰ ἀποστείλῃ ἄλλον πράκτορα εἰς **Ἀθήνας**.

Ἡ Κυβέρνησις ἐξ ἀπροόπτου εὑρεθεῖσα πρὸ τῆς ἐξεγέρσεως ὁλοκλήρου τοῦ τύπου κατεπλάγη τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον ὡς βεβαιοῦ, αἱ πληροφορίαι ἃς εἶχε περὶ τοῦ κ. **Ρίζῶφ** ἦσαν καλαί, παρίστων δὲ αὐτὸν ὡς μεμετρημένον καὶ σώφρονα διπλωμάτην.

Μεγίστην ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ παρατηρηθεῖσα ἐξέγερσις παρὰ καὶ τῷ διπλωματικῷ σώματι τῶν **Ἀθηνῶν**.

Τηλεγραφικῶς οἱ ξένοι πάντες ἀντιπρόσωποι κατέστησαν γνωστὰ τὰ συμβάντα ταῦτα εἰς τὰς **Κυβερνήσεις** των. **Οἱ** ἐν **Ἀθήναις** ἀνταποκριταὶ τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἀπέστειλαν τηλεγραφήματα πρὸς τὰς ἐφημερίδας των περιγράφοντες τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν καὶ τὴν δυσχερῆ θέσιν εἰς ἣν συνεπείᾳ ταύτης περιῆλθεν ἡ **Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις**.

Ἐσχολιάσθη ἡ χθεσινὴ παρὰ τῷ κ. **Σκουζὲ** μετάβασις τοῦ κ. **Παπαδιαμαντοπούλου**, ὡς σχετιζομένη μὲ τὸ ζήτημα τοῦ κ. **Ρίζῶφ**. **Φαίνεται** δὲ ὅτι καὶ ἡ ἀπογευματινὴ συνεργασία τοῦ κ. **Θεοτόκη** μετὰ τοῦ **Βασιλέως** δὲν ἦτο ἄσχετος πρὸς τὸ ζήτημα.

ΟΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΡΙΖΩΦ

Περὶ τοῦ κ. Ρίζῶφ ἐλάβομεν χθ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 6 Ἰανουαρίου. Ἀν. ἡλίου 7.16' δύσις 5.12'.—Σελήνη 16 ἡμερῶν

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΙΜαΙ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ

Διὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς

5 Ἰανουαρίου 1908

Ἡνοπ.ειημ.	105.25
Ὁμ.Μελιγαλᾶ	105.—
Λ. Ἐθν. Τραπ.	455.—
Λ. Ἐθν. Τραπ.	99.75
Τραπ. Ἐθν.	3982.50
Τραπ. Ἀνατολῆς	134.50
Τραπ. Ἀθηνῶν	134.25
Τραπ. Κρήτης	138.50
Προνομ. Ἐτ.Στ.	227.—
Ἰδρ.Τίτλ.»	46.—
Δημ. Προσόδων	329.—
Σιδηρ. Α. Π.	360.—
» Θεσσαλ.	132.50
» Πελοπον.	102.50
Μεταλλ.Λαυρίου	74.—
Δημοσ. Ἔργων	66.25
Ἠλεκτρικῆς	98.25
Πυριτιδοπ.	83.50
Πανελληνίου	162.—
Ἑλλ. Ἐτ.Μετ.	63.50

LONDRES	
Consols	83.93
Hellenique	48.75
Monopole	49.[illegible]
Rente	37.[illegible]
Larisse	— —
PARIS	
Ren.Française	95.54
Ch.de Pelopon	92.—
Ch. Thessalie	116.—
Electricité	85.25
Bque d'Athèn	119.—
Raisin	244.—
Laurium	65.—
Ch.sur Londr	25.17
ΣΥΝΑΛΛΑΓ.	
Εἰκοσάφραγκα	22.35
Λίρα Τουρκίας	25.55
Λίρα Ἀγγλίας	28.10
Παρισίων ἐπ.	112.75
Παρισ. τέλ.μ.	112.37
Λονδίνου	28.30
Κορῶναι	117.75
Μάρκον	138.25

Ἡ ἐκκαθάρισις βαίνει ἠρέμα.

Κατὰ τὴν μίαν μόνον ἐργάσιμον ὥραν ζωηρότης ἱκανὴ μετὰ βελτιώσεως οὐσιώδους παρετηρήθη ἐξ ὅλων τῶν ἀξιῶν. Ἐν συνόλῳ αἱ τιμαὶ τῶν ἀξιῶν ἔκλεισαν σταθεραί.

Οὕτω αἱ μ.

Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀπὸ 3875 ἐπληρώθησαν μέχρι τῶν 3885 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰς 3882,50 μὲ ἀγοραστάς.

Τραπέζης Ἀθηνῶν. Ἀπὸ 133 3)4 ἐπληρώθησαν μέχρι τῶν 134 3)4 καὶ ἔκλεισαν περὶ τὰς 134,50.

Τραπέζης Ἀνατολῆς. Ἀπὸ 134 ἐπληρώθησαν μέχρι τῶν 135 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰς 134,50 μὲ ἀγοραστάς.

Τραπέζης Κρήτης. Ἐπληρώθησαν μέχρι τῶν 138,50.

Σιδ. Πελοποννήσου. Ἀπὸ 102 1)4 ἐπληρώθησαν μέχρι τῶν 102 3)4 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰς [illegible]

[illegible]σσαλίας. Ἐπληρώθησαν μέχρι τῶν [illegible]

Μετ. Λαυρίου. Ἐποιεστράφησαν εἰς τὰς 74.

Δημ. Ἔργων. Ἀπὸ 66 ἐπληρώθησαν μέχρι τῶν 66 3)4 ὅπου καὶ ἔκλεισαν.

Ἑλλ. Πυριτιδοπ. Ἡ μόνη ἀξία ἡ μὴ ἐπηρεασθεῖσα ἐκ τῆς ὅλης βελτιώσεως. Ἐπληρώθησαν ἐν τούτοις μέχρι τῶν 83 1)2 ἄνευ προσφορᾶς.

Ἠλ. Ἑταιρίας. Ἀπὸ 97 ἐπληρώθησαν μέχρι τῶν 98 3)4 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰς 98 1)2.

Σμα. Ἐκυμάνθη μεταξὺ τῶν 112 5)16—112 7)16 ἄνευ πολλῶν πράξεων.

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

(Τηλεγραφικῶς)

(4. 10'μ. μ.)

Τραπέζης Ἀθηνῶν 119.
Σιδ. Θεσσαλίας 117.
Ἠλεκτρ. Ἑταιρ. 89.
Σιδ. Πελοποννήσου 92 1)2
Μεταλλ. Λαυρίου 65. 1)4

ἀσφαλεῖς πληροφορίας συνοψιζομένας εἰς τὰ ἑξῆς:

Ὁ Ριζὼφ εἶχε καταδικασθῆ ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν δικαστηρίων εἰς θάνατον κατηγορούμενος ἐπὶ δολοφονίᾳ. Καταφυγὼν τότε εἰς Βελιγράδιον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ποινῆς ἐφυλακίσθη ἐκεῖ ἐπί τινα χρόνον.

Βραδύτερον διωρίσθη διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Βουλγαρίας ἐν Κεττίγνῃ. Κατὰ τὴν ἐκεῖ δὲ ὑπηρεσίαν του τῷ ἀπεδόθη ὑπὸ ξένων ἐφημερίδων ἡ κατηγορία ὅτι ἐδέχετο τὴν ἐπίσκεψιν κομιτατζήδων καὶ διετέλει εἰς συνεννόησιν μετ' αὐτῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὅπλων διὰ τοῦ Μαυροβουνίου εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ὅτι πολλάκις διηυκόλυνε τοιούτους κομιτατζῆδες νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος διὰ Μαυροβουνίου πρὸς ἔνοπλον δρᾶσιν.

Καθ' ἣν ἐποχὴν διετέλει διπλωματικὸς πράκτωρ ἐν Κεττίγνῃ παρήγαγε μεγίστην αἴσθησιν ὁ γάμος του μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ξενοδόχου Βαλούσιτς τὴν ὁποίαν ἠγάπησε καὶ ἐνυμφεύθη. Ὀλίγον κατόπιν μετετέθη ὡς διπλωματικὸς πράκτωρ εἰς Βελιγράδιον ὅπου μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ὑπηρετεῖ.

ΕΛΛΗΝΟΜΑΘΗΣ

Ὁ Ριζὼφ ἐσπούδασεν ἐν Ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ ὁμιλεῖ ἀπταίστως τὴν Ἑλληνικήν. Εἶνε ἄνθρωπος λίαν ἐγγράμματος καὶ δὲν ὑστερεῖ κατὰ τὴν κοινωνικὴν μόρφωσιν, διατηρῶν ἀρίστας σχέσεις καὶ μετὰ τοῦ ξένου διπλωματικοῦ σώματος ἐν Βελιγραδίῳ καὶ μετὰ τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ριζὼφ φαίνεται ὅτι κατάγεται ἐκ χωρικῆς κουτσοβλαχικῆς οἰκογενείας ἐγκατεστημένης ἐν Βουλγαρίᾳ πρὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ἡ κυριωτέρα κομματικὴ δύναμις αὐτοῦ συνέστατο εἰς τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν καὶ ὑποστήριξιν τῆς ὁποίας ἐτύγχανε παρὰ τοῦ δολοφονηθέντος πρωθυπουργοῦ Πετκὼφ ὅστις καὶ συνεδέετο διὰ στενωτάτης συγγενείας μετ' αὐτοῦ γαμβρὸς ὢν ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Ριζώφ.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΥ

ΠΡΟΣΑΡΑΞΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ

ΦΟΒΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ ΝΑΥΑΓΙΟΥ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3 Ἰανουαρίου. Ἀπὸ μηνῶν δύο ἐκ τῶν νεωτέρων τουρκικῶν τορπιλλοβόλων τὸ «Τοκάτ» καὶ τὸ «Οὔρφα» ἐκ τῶν λεγομένων τοῦ ἀνοικτοῦ πελάγους ἀπεσπάσθησαν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἐνταῦθα ὑποναυάρχου, ὅπως ἐκτελῶσι περιπολίας εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον καὶ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Τὴν 10ην Δεκεμβρίου τὸ τορπιλλοβόλον «Οὔρφα» ἀπέπλευσε πρὸς ἐκτέλεσιν περιπολίας εἰς τὴν παραλίαν τῆς Κατερίνης, διότι ὡς εἶχον πληροφορηθῆ αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ θὰ διήρχοντο πλοῖα μετὰ πολεμεφοδίων καὶ ἀνταρτῶν.

ΠΡΟΣΑΡΑΞΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ

Τὸ τορπιλλοβόλον καταληφθὲν ὑπὸ σφοδροτάτου βορρᾶ ἠναγκάσθη τὴν 18ην Δεκεμβρίου νὰ προσορμισθῆ εἰς τὴν «Σκάλαν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων» κειμένην μεταξὺ Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος.

Ἐπόντισε δὲ εἰς ἀβαθῆ παραλίαν.

Ἡ θαλασσοταραχὴ ηὔξανε, τὸ δὲ τορπιλλοβόλον ἐσύρετο πρὸς τὴν ξηρὰν ὑπὸ τῶν κυμάτων. Ὅταν τὸ πλήρωμα ἠννόησε τὸν κίνδυνον ἦτο πλέον ἀργά, διότι ἡ τρόπις προστριβομένη εἰς τὴν ἄλυσσον τῆς ἀγκύρας εἶχε καταστραφῆ καὶ τὸ σκάφος ἐπληροῦτο ὑδάτων καὶ εὑρίσκετο προσηραγμένον εἰς τὸν ἀβαθῆ βυθὸν τῆς παραλίας.

Ἐπὶ ἡμέρας ἔμεινε τὸ τορπιλλοβόλον εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην παραδερόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ ἀποσυντιθέμενον.

Μόνον τὴν 23ην Δεκεμβρίου ἔφθασεν εἰς τὰς ἐνταῦθα ἀρχὰς ἡ εἴδησις τοῦ κινδύνου.

ΠΑΡΟΧΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Εὐθὺς τὸ τορπιλλοβόλον «Τοκάτ» ἀπέπλευσεν εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυαγίου, ἀλλ' οὐδεμίαν βοήθειαν δυνηθὲν πλέον νὰ παράσχῃ ἐπανῆλθεν ἄπρακτον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεστάλη ἐκ Κων)πόλεως καὶ τὸ ρυμουλκὸν «Γκαρὲτ» ὅπερ προχθὲς κατέπλευσεν εἰς τὴν Σκάλαν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων καὶ προσπαθεῖ πλέον νὰ περισώσῃ διάφορα λείψανα τοῦ ναυαγίου, ἤτοι μηχανάς, λέβητας, ἐκσφενδονιστικοὺς σωλῆνας, ταχυβόλα καὶ ἠλεκτρικοὺς προβολεῖς, διότι τὸ σκάφος, καθ' ἃ ἐγνώσθη ὑπέστη τελείαν ἀποσύνθεσιν.

Τὸ ναυαγῆσαν καὶ καταστραφὲν χάρις εἰς τὴν ἀνεπιτηδειότητα τοῦ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος τορπιλλοβόλον «Οὔρφα» ἔχει τὰ ἑξῆς δεδομένα: μῆκος 42 μ. πλάτος 45 μ. ἐκτόπισμα 110 τόννων, μηχανὴν 2,000 ἵππων, ταχύτητα ἀρχικὴν 24 μίλια καθ' ὥραν.

Ὁπλισμὸν δὲ, δύο ἐκσφενδονιστικοὺς σωλῆνας ἐπὶ στρεπτοῦ πόλου, δύο ταχυβόλα τῶν 37 χιλιοστομέτρων, τὸ ἓν ἐπὶ δίωξιν τὸ ἕτερον ἐπὶ φυγήν. Καὶ ἕνα ἠλεκτρικὸν προβολέα.

Τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ τῶν αὐτῶν χαρακτηριστικῶν δεδομένων εἶνε καὶ τὸ ἕτερον τορπιλλοβόλον «Τοκάτ».

Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις 9 τοιαῦτα τορπιλλοβόλα παρήγγειλε τὸ 1903 εἰς τὰ ἐν Γενούῃ ναυπηγεῖα Ἀνσάλδο, ὧν τὰ δύο πρῶτα μεγαλειτέρων διαστάσεων κατέπλευσαν τὸ πρῶτον εἰς Μιτυλήνην κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1904. Τὰ ἕτερα 7 τορπιλλοβόλα, ἐν οἷς καὶ τὸ ναυαγῆσαν, προερχόμενα ἐκ Γενούης, διῆλθον ἐκ Πατρῶν τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1906 κατευθυνόμενα εἰς τὰ τουρκικὰ ὕδατα.

ΦΟΒΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ ΝΑΥΑΓΙΟΥ

Οἱ Τουρκικοὶ κύκλοι εὑρίσκονται ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐν μεγάλῃ ἀνησυχίᾳ ὑποπτεύοντες καὶ

ΕΤΟΣ 19ον — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΑΡΙΘΜΟΣ 5047

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι..... Ἐτησία Δρ. 30 Ἑξάμηνος Δρ. 15. —
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » Φρ. 40 » Φρ. 20. —
Ἐν Ρωσσίᾳ καὶ Περσίᾳ » Ρούβλια 15 » Ρούβλια 7 1)2

ΑΘΗΝΑΙ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 17 ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 410

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ

ΠΑΤΡΙΣ

(ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ)

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δευτέρα, 7)20 Ἰανουαρίου 1908

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Γ' σελίδι ὁ στίχος Δραχ. 1.—. Ἐν τῇ Δ' λεπτὰ 5
Ἐν τοῖς Χρονικοῖς καὶ Κοινωνικοῖς ὁ στίχος Δραχ. 1.5

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας καὶ δημοσιεύσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Ἐπιστολαί, χρηματικὰ ἐμβάσματα κτλ. διευθύνονται:
Ἐφημερὶς «ΠΑΤΡΙΣ» Ἀθῆναι—Journal «PATRIS» Athènes

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΣ

Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΤΟΚΗ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΩ

ΕΠΗΛΘΕ ΠΛΗΡΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΣ - Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΔΙΑ ΚΡΕΜΑΣΜΑ!

Δικαιολογῶν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τὸν διορισμὸν τοῦ περιφήμου Ριζὼφ ἐν Ἀθήναις, εἶπε:

—Καὶ μήπως ὁ Φωτιάδης δὲν ἦτο πρέσβυς τῆς Τουρκίας εἰς τὰς Ἀθήνας;

Πρὸς στιγμὴν ὑπεθέσαμεν, ὅτι παίζουν οἱ δημοσιογράφοι, πιστεύσαντες εἰς φήμας τῶν τριτόδων, τεθείσας ὡς λόγους εἰς τὸ ἐπίσημον στόμα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἀλλ' ἐβεβαιώθημεν αὐθεντικῶς, ὅτι πράγματι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπετόλμησε νὰ ἐκστομίσῃ τὴν φοβερὰν αὐτὴν ὕβριν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, εἰς ὅλους τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν δημοσιογράφους.

Διότι ἡ δικαιολογία, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἠθέλησε νὰ στηρίξῃ τὴν ἐνέργειάν του ὁ κ. Σκουζές, εἶνε αὐτόχρημα ὕβρις κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. "Ὕβρις δεινή." Ὕβρις κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. "Ὕβρις κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. "Ὕβρις κατὰ τοῦ Ἔθνους. "Ὕβρις καθ' ὅλων τῶν ἱστορικῶν προσώπων, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, τὰ ὁποῖα εἰσεχώρησαν, ὡς ΕΛΛΗΝΕΣ, εἰς τὴν Τουρκικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ ν' ἀναλάβουν τὴν διεύθυνσιν τῶν τυχῶν τοῦ Γένους. Ἐὰν δὲ ὁ Φωτιάδης, Ἕλλην, διατελέσας εἰς τὴν Τουρκικὴν ὑπηρεσίαν, ὑπῆρξε κατὰ τὸν κ. Σκουζὲν ἴσος πρὸς τὸν κακοῦργον Ριζὼφ, ἐξ ἴσου μισέλληνες καὶ κακοῦργοι καὶ ἀρνησιπάτριδες πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὑπῆρξαν οἱ διατελέσαντες εἰς τὴν Τουρκικὴν ὑπηρεσίαν ὑπέροχοι Ἕλληνες: Μαυροκορδάτος, ὁ ἐξ ἀπορρήτων, Παπαρρηγόπουλος, Μουρούζαι, Ψηλάνται, Ρίζοι, Σούτσοι, Καραθεοδωρήδες καὶ λοιποὶ καὶ ἄλλοτε καὶ τώρα ἀκόμη προεστοὶ τοῦ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ, οἱ ὁποῖοι διετέλεσαν εἰς τὴν Τουρκικὴν ὑπηρεσίαν ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Γένους.

Ἐρωτῶμεν τὸν κ. Σκουζέν:

— Ποία σχέσις δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ τοῦ Φωτιάδου, τῆς πλειάδος ὅλων ἐκείνων τῶν μεγάλων Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους ἀνεφέρομεν, καὶ ἑνὸς χυδαίου καὶ ἀγρίου ἐχθροῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, τοῦ ὁποίου καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ χεῖρες ἐμιάνθησαν ἄλλοτε δι' αἱμάτων;

Ἐὰν, διότι ἐδέχθη τὸν Ριζὼφ ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Σκουζὲς ἦτο ἄξιος παύσεως· διότι ἀπετόλμησεν — ἔστω καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἱστορίας — νὰ ὑβρίσῃ ἀσυστόλως τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, εἶνε ἄξιος διὰ κρέμασμα!

ΤΙ ΕΣΤΙ ΡΙΖΩΦ

Ἐτόλμησε δὲ ὁ κ. Σκουζὲς νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ὁ Ριζὼφ δὲν εἶνε ἐχθρὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Ἀλλὰ τί εἶνε; Φίλος; Καὶ δὲν ἐντράπη ὁ ἐπὶ μίαν δεκαετίαν προϊστάμενος τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ ἑνὸς κακούργου, ὅστις ΕΦΥΛΑΚΙΣΘΗ ΩΣ ΣΥΝΕΡΓΟΣ ΕΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΝ; Ὅστις ἔχει ἀδελφοὺς βάψαντας τὰς χεῖράς των εἰς αἷμα Ἑλληνικόν; Ὅστις πρῶτος αὐτός, καὶ κυρίως αὐτός, καὶ μόνος αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ ἐπίσημος εἰσηγητὴς τῆς ἐνόπλου δράσεως κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων; Δηλαδὴ ὁ δημιουργὸς καὶ ὑποκινητὴς καὶ ἠθικὸς αὐτουργὸς τῶν δηώσεων καὶ βιασμῶν καὶ ληστειῶν καὶ σφαγῶν καὶ ἐμπρησμῶν; Δὲν ἐντράπη ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ μᾶς φέρῃ ὡς δικαιολογίαν δῆθεν ὅτι ὁ προκάτοχός του ὑπῆρξε χειρότερος; Ἀλλὰ ποῖος σᾶς ἠμπόδισε τὸν ἐλεεινὸν προκάτοχόν του νὰ τὸν ἁρπάσετε ἀπὸ τὸ αὐτί— κύριε Σκουζὲ—καὶ νὰ τὸν στείλετε ἀπ' ἐκεῖ ποῦ ἦλθε; Μήπως εἴχατε ἐνώπιόν σας κανένα ἀντιπρόσωπον Μεγάλης Δυνάμεως; Κανένα Κωνστὰν, ἢ κανένα Ὀκόννορ, ἢ κανένα Μάρσαλ;

Ἀλλ' ὑπήρξατε τόσον ψοφοδεής, ὥστε ἀντὶ λακτισμάτων ἐδωρήσατε εἰς τὸν προκάτοχόν του ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἀποκτήσεως ἴσως κανενὸς Βουλγαρικοῦ ἄστρου! Διότι τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος κάθε ἄλλο ἐπιβάλλουν ἢ τὴν ἀνανέωσιν τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἐμπορικῆς συμβάσεως, τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ σπεύσετε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐλλεεινῆς καὶ ψοφοδεοῦς ταπεινότητος νὰ ἀνανεώσετε καὶ ἐφέτος.

Ἀλλὰ τότε εἰπῆτέ μας καθαρὰ ὅτι εἶσθε Ὑπουργοὶ διὰ νὰ κυβερνοῦν οἱ Βούλγαροι ἐν μέσαις Ἀθήναις!

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ

Ἐὰν δὲ θέλετε νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ὑπηρεσιακῶς ἀκόμη τὸ ζήτημα, ἐρωτῶμεν:

— Ὅταν ἐζητήθη ἡ ἔγκρισις διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Ριζὼφ, τί ὤφειλε νὰ πράξῃ ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν;

Νὰ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ ἐλεεινοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου ἀπὸ τὸν ἐν Σόφιᾳ Ἕλληνα ἀντιπρόσωπον. Ποίας πληροφορίας ἔδωκεν ὁ κ. Ζαλοκώστας; Ἔδωκε πληροφορίας ἀνεπαρκεῖς; Τότε πῶς δὲν δημοσιεύεται ἡ ἀπόλυσίς του; Ἔδωκε πληροφορίας μὴ ἐπιτρεπούσας τὴν χορήγησιν τῆς ἐγκρίσεως; Τότε πῶς ὁ κ. Σκουζὲς μένει ἀκόμη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν; Πῶς δὲ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἠγνόει τί ἐστὶ Ριζώφ; Δὲν ἔτυχε νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν κατορθωμάτων του, ὅταν οὗτος ἦτο Πρόξενος εἰς τὰ Σκόπεια; Δὲν ὑπάρχουν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκθέσεις Ἑλλήνων Προξένων περὶ τῆς δράσεως τοῦ Ριζὼφ ὡς Προξένου ἐν Μακεδονίᾳ; ΒΕΒΑΙΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ. Πῶς αἱ ἐκθέσεις αὗται δὲν ἐχρησίμευσαν πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑπηρεσίας; Καὶ ἀγνοεῖ ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μὲ ποῖον σκοπὸν ἀπεστάλη ὁ Ριζὼφ εἰς τὸ Βελιγράδιον; Τὸ ἠξεύρει ὅλος ὁ κόσμος. Ἀπεστάλη διὰ νὰ προσεγγίσῃ τὰς δύο ὁμόρους καὶ συγγενεῖς χώρας, Σερβίαν καὶ Βουλγαρίαν, καὶ νὰ τὰς ἑνώσῃ ἑπομένως κατὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μακεδονίαν. Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον εὐχαρίστως τὸν ἐδέχθησαν οἱ Σέρβοι, οἱ ὁποῖοι μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐστερροῦντο διπλωματικοῦ Σώματος, διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους τῆς Βασιλοκτονίας. Τώρα ὅπου ἀπέτυχεν ἐν Βελιγραδίῳ, ἔρχεται νὰ ἐργασθῇ κατὰ τῆς Ἑλάδος εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ

Ὁπωσδήποτε, πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ὁ κ. Σκουζὲς δὲν δύναται πλέον νὰ μείνῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ παραιτηθῇ. ΔΙΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΕΠΑΙΣΕ ΠΛΕΟΝ ΝΑ ΕΙΝΕ ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ὑποθέτομεν δὲ ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν θὰ θελήσῃ ποτὲ πλέον νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοιούτου ὑπουργοῦ. Ὅπως ὁ κ. Θεοτόκης πρέπει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ ταχύτερον καὶ πρὸ τῆς Βουλῆς τὸν ἀδέξιον συνεργάτην του, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὑπάρχει κίνδυνος ὁλόκληρος ἡ Κυβέρνησις εἰσερχομένη εἰς τὴν Βουλὴν νὰ συριχθῇ καὶ νὰ ποδοκροτηθῇ τόσον ἀπὸ τῆς αἰθούσης, ὅσον καὶ ἀπὸ τῶν θεωρείων τοῦ λαοῦ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΜΟΥΝΤΖΑ

Εἶδα καὶ ἐγὼ τὴν περιβόητον ρεκλάμαν τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου· καὶ ὁμολογῶ, εἰλικρινῶς, ὅτι ἡ περικεφαλαία τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ ὁποία ἀπεικονίζεται ἐκεῖ, δὲν εἶνε παρὰ μία καθαρωτάτη μούντζα. Πέντε ἀνοικτὰ δάκτυλα, δεξιᾶς χειρός. Διακρίνονται δὲ καὶ αἱ φάλαγγες, ζωγραφισμέναι μὲ κάποιαν τεχνικὴν ἀοριστίαν. Οἱ ἀντιλέγοντες θὰ πεισθοῦν μόλις εἰδοῦν τὸ πρωτότυπον τῆς εἰκόνος. Διότι ἡ ρεκλάμα αὐτὴ ἔχει καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς, ὅπως κάθε πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Ἡ γνωστὴ ζωγράφος Θάλεια Φλωρᾶ ἐφιλοτέχνησε τὸ πρωτότυπον τῆς ρεκλάμας αὐτῆς, παρακληθεῖσα. Εἰς τὸ μέσον τῆς εἰκόνος εἶνε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἡ θεὰ αὐτὴ εἰς τὴν κεφαλήν της, φορεῖ—κατὰ τὸ πρωτότυπον—μίαν ἀπὸ τὰς γνωστὰς ἀρχαίας περικεφαλαίας, μὲ τὰς πέντε ἐξοχάς, αἱ ὁποῖαι κάθε ἄλλο, παρὰ μὲ μούντζαν ὁμοιάζουν. Ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς τῆς θεᾶς ὑπάρχει—κατὰ τὸ πρωτότυπον πάντοτε—ἕνας ἀστὴρ εὐμεγέθης. Αἱ ρεκλάμαι ἐπρόκειτο νὰ κατασκευασθοῦν εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ λιθογραφεῖον Ἀσπιώτη. Ἄγνωστον ὅμως διατί, ὁ κ. Ἀσπιώτης ἐπροτίμησε νὰ τὰς παραπέμψῃ εἰς ἕνα Γερμανικὸν ἐργοστάσιον, εἰς τὴν Βιέννην. Ἐκεῖ καὶ ὁ ἀστὴρ ἀφηρέθη ἀπὸ τὸ πρωτότυπον καὶ ἡ περικεφαλαία ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς θεᾶς τῆς σοφίας, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐτοποθετήθη μία καθαρωτάτη μούντζα. Τὸ πρᾶγμα ἠμπορεῖ νὰ μὴν εἶνε καὶ πολὺ σοβαρόν, ἀλλὰ δὲν εἶνε τυχαῖον. Ὁ τεχνίτης, ὁ ὁποῖος ἀντέγραψε τὸ πρωτότυπον, δὲν φαίνεται νὰ ἔζωγράφισε τὴν μούντζαν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς θεᾶς τυχαίως. Οἱ Γερμανοὶ τεχνῖται—ἔχομεν καὶ ἐδῶ δύο ἢ τρεῖς ἐργαζομένους εἰς λιθογραφεῖα καὶ γνωρίζομεν τὰς ἐργασίας των—εἶνε πολὺ προσεκτικοί. Τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι ὁ ἀρνουβισμὸς, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐπιζωοτία λυμαίνεται τὴν διακοσμητικὴν τέχνην σήμερον, ἰδίως τὴν ἐλαφρὰν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἠμπορεῖ νὰ θέσῃ εἰς δύσκολον θέσιν ἕνα μικροτεχνίτην λιθογραφβίου, ἀντιμετωπίζοντα μίαν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν περικεφαλαίαν μὲ πέντε ἐξοχὰς. Εἶνε δύσκολον νὰ μαντεύσῃ κανεὶς κατὰ πόσον θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντισταθῇ ἕνας τέτοιος τεχνίτης εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ τοῦ νὰ τὴν ἀντιληφθῇ ὡς μούντζαν. Ἡ νέα τέχνη τουλάχιστον εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς θεᾶς τῆς Σοφίας μόνον μίαν μούντζαν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα θὰ ἠμποροῦσε νὰ τοποθετήσῃ. Πράγματι οἱ σοφοὶ μὲ ἀτὰ γυαλιὰ εἰς τὰ μάτια, οἱ φαλακροὶ καὶ ρυτιδωμένοι, οἱ ἐξοδεύσαντες τὴν ζωήν των εἰς ἕνα δωμάτιον μὲ πολλὰ βιβλία, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀντιπρο. κεύωνται ἀπὸ θεὰν μὲ δόρυ καὶ ἀσπίδα καὶ περικεφαλαίαν, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὴν, ποῦ ἐζωγραφίσθη εἰς τὴν ρεκλάμαν, ἡ ὁποία τοὺς εὐλογεῖ μὲ τοὺς πέντε ἀνοικτοὺς δακτύλους. Δὲν φρονῶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι τὸ ζήτημα εἶνε ἐντελῶς ἐθνικόν. Ἄλλως ἂν ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ Βιεννταίου λιθογραφείου ἕνας γερμανὸς σχεδιαστὴς ἐφαντάσθη νὰ ἀποστείλῃ ὡς πρωτοχρονιάτικον δῶρον μίαν μούντζαν πρὸς τὸ πανελλήνιον, ποῖος εἰμπορεῖ νὰ τὸν κατηγορήσῃ διὰ τὴν κακὴν ἐκλογήν;

Σ. Μ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΟΤΗΣ

Ἡ χθεσινὴ «Ἑστία» κάμνει μερικὰς παρατηρήσεις πρὸς τὸ θεατρικὸν κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὑποδεικνύει κανόνας τινὰς καλῆς συμπεριφορᾶς, τοὺς ὁποίους δὲν τηροῦν καὶ οἱ ἐλάχιστοι Ἀθηναῖοι ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ πηγαίνουν τὸν χειμῶνα εἰς τὸ θέατρον. Κατ' οὐσίαν οὔτε περὶ κανόνων λεπτῶν ἁβρότητος πρόκειται. Ἡ «Ἑστία» ζητεῖ τὴν τήρησιν τοῦ στοιχειώδους νόμου «ὃ σὺ μισεῖς ἑτέρῳ μὴ ποιήσῃς». Διότι ὅλοι μας στενοχωρούμεθα εἰς τὸ θέατρον τὴν στιγμὴν ποὺ γίνεται θόρυβος γύρω, καὶ εἰς τὸν θόρυβον αὐτὸν δὲν πρωταγωνιστοῦμεν οἱ ἴδιοι. Πρέπει συνεπῶς ν' ἀποφεύγωμεν νὰ στενοχωρήσωμεν τοὺς ἄλλους κάμνοντες ἐκεῖνο, ποῦ οὔτε εἰς ἡμᾶς ἀρέσει.

Ὁ κανὼν αὐτὸς πιθανὸν νὰ ἰσχύῃ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀκόμη. Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὅμως θέατρον στερεῖται πάσης πρακτικότητος. Ἴσα ἴσα δὲ ἡ ἀρχικὴ αἰτία τῆς ἀποχῆς τοῦ πολλοῦ κόσμου ἀπὸ τὸ Β. Θέατρον εἶνε ἡ σοβαρότης τὴν ὁποίαν ἀσυνειδήτως ἐπιβάλλει ἡ στέγη, τὸ περιβάλλον, τὸ φῶς, τὸ ἀόριστον τέλος ἐκεῖνο σύνολον ποῦ μᾶς τρομάζει εἰς τὸ κλειστὸν θέατρον.

Διατί πηγαίνει ὁ κόσμος εἰς τὰ θερινὰ θέατρα εἰς τόσον καταπληκτικὴν διαφορά; Διότι ἁπλούστατα, τὸ θερινὸν θέατρον στερεῖται πάσης σοβαρότητος. Οὔτε νὰ ἑτοιμασθῇ κανεὶς χρειάζεται διὰ νὰ ὑπάγῃ, οὔτε νὰ προσέχῃ πῶς νὰ κινηθῇ καὶ πῶς νὰ καθίσῃ, οὔτε νὰ δώσῃ πεντάρα διὰ τοὺς παρακαθημένους καὶ δι' ὅλον τὸ κοινόν. Ἂν θέλῃ παρακολουθῇ τὴν παράστασιν. Ἂν θέλει συζητεῖ. Ἂν θέλῃ σφυρίζῃ. Ἂν θέλῃ πίνει βαρὺν γλυκόν. Καὶ... θέλει δὲν θέλει θὰ ὑποστῇ τὸ πάτημα τοῦ πωλοῦντος κρύο νερό, ἢ φυστίκια, ἢ γιασεμιά, ἢ μαξιλάρια.

Καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτὴ εἰς τὸ θέατρον ἔγεινε τόσον πολὺ συνήθης εἰς τὸν Ἀθηναῖον, ὥστε δύσκολον, ἂν μὴ ἀδύνατον, τοῦ εἶνε τώρα πλέον νὰ συνειθίσῃ μὲ θέατρον, τὸ ὁποῖον νὰ ὁμοιάζῃ ὀλίγον μὲ Ἐκκλησίαν.

Μὴ τοῦ ζητοῦμεν λοιπὸν παρα- πάνω ἀπὸ ὅ,τι προσπαθεῖ καὶ κατορθώνει νὰ κάμῃ χάριν τῆς σοβαρότητος. Καὶ οἱ τελευταῖοι ποῦ ἔμειναν διὰ τὸ κλειστὸν θέατρον θὰ λιποτακτήσουν, ὅταν τοὺς ἐπιβάλωμεν νὰ μὴ βήχουν, νὰ μὴ συζητοῦν καὶ νὰ μὴ κάμνουν θόρυβον.

Ψ.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

— Μεγάλαι δωρεαὶ
— Καὶ γυναῖκες
— Θάλασσα δολλαρίων

Πόσα ἐδώρησαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἑκατομμυριοῦχοι κατὰ τὸ 1907, μᾶς τὸ γνωρίζει μία Ἀμερικανικὴ ἐφημερίς, ὁ «Κῆρυξ τοῦ Σικάγου».

Οἱ ὁμογενεῖς μας φιλάνθρωποι, τῶν ὁποίων ἔχομεν τόσα ὑπέροχα δείγματα ὑψίστης φιλοπατρίας καὶ ἐθνικῆς φιλοτιμίας, ἂς θαυμάσουν μαζῆ μὲ ἡμᾶς πῶς σκορπίζουν τὰ δολλάριά των οἱ ὑπερωκεάνειοι συνάδελφοί των.

—Τί λέγουν οἱ ἀριθμοὶ

Περὶ τὰ 120.000.000, λοιπὸν, δολλάρια ἐδωρήθησαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος διὰ φιλανθρωπικοὺς καὶ ἄλλους σκοποὺς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

Ἐκ τοῦ κολοσσιαίου ποσοῦ, διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἔλαβον 15.186.300, ἐνῶ νοσοκομεῖα καὶ ἄσυλα ἔλαβον δολλάρια 7.832.500.

Τὸ ἓν πέμπτον περίπου τῶν ποσῶν τούτων ἐδόθη ὑπὸ γυναικῶν. Ἡ προεξαρχούσης τῆς κ. Ρουσσελ Σάζ, διαθεσάσης δολλάρια 13.830.000, δευτέρας ἐρχομένης τῆς κ. Ἄννας Τζὰν ἐκ Φιλαδελφείας μὲ 2.000.000 δολλάρια.

Ἐκτὸς τεσσάρων ἐκ τῶν γυναικῶν τούτων, αἵτινες; ἀνήκουσιν εἰς τὴν «τάξιν τῶν ἑκατομμυριούχων», ὑπάρχουσιν ἑνδεκα ἄνδρες. Ὁ Ἰωάννης Δ. Ροκκφέλλερ, προεξάρχει διὰ δωρεῶν ἐκ δολλαρ. 42.315.000, κυρίως δι' ἐκπαιδευτικὸν ἔργον. Ὁ Φρὶκ ἔρχεται δεύτερον διὰ δολλαρίων 10.205.000, ὁ Ρ. Α. Βίτνερ δι' ἰσαρίθμου ποσοῦ καὶ ὁ Ἀνδρέας Κάρνετζὴ δι' 8.957.000δολλαρίων.

Ἡ μεγίστη δωρεὰ γενομένη διὰ ποικίλας ἀγαθοεργίας ἦτο τῆς κ. Σὰζ ἀνελθοῦσα εἰς δολ. 10,000,000. Εἰς τὸν κλάδον τῶν νοσοκομείων, οἴκων καὶ ἀσύλων ὁ κ. Ροκκφέλλερ ἵσταται πρῶτος διὰ συνεισφορᾶς δολ. 2,000.000 διὰ τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Ἰατρικῆς Ἐρεύνης. Ὁ Θωμᾶς Πάττων ἔδωσεν 1,500,000 δι' ἓν Μασωνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον. Ἡ ἀποθανοῦσα Τζὰν ἔδωσε δολ. 295.000 εἰς διάφορα νοσοκομεῖα τῆς Φιλαδελφείας. Ἐκτὸς τῶν δωρεῶν τοῦ Κάρνετζὴ, ἡ μεγίστη συνεισφορὰ διὰ βιβλιοθήκας ἦτο δολ 325,000. Ὁ Ἰωάννης Δ. Ροκκφέλλερ ἐποίησε τὴν μεγίστην δωρεὰν εἰς τὴν γῆν τῷ 1907 μεταβιβάσας ἀκίνητον κτῆμα ἀξίας δολ. 2,000,000 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σικάγου.

Αἱ ἐτήσιαι δωρεαὶ κατατάσσονται ὡς ἑξῆς: Ἐκπαίδευσις δολ. 61,737,277. Πινακοθῆκαι, μουσεῖα, κτλ. δολ. 22,161,770. Ποικίλαι ἀγαθοεργίαι δολ. 15,186,300. Νοσοκομεῖα, οἶκοι καὶ ἄσυλα 7,882,500. Ἐκκλησίαι, Young Men's Christian Associations καὶ ἱεραποστολαὶ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δολ. 6.265,000. Βιβλιοθῆκαι δολ. 2,132,000.

ιιι

Αὐτὰ ἐδώρησαν οἱ Ἀμερικανοὶ κατὰ τὸ 1907. Πόσα διέθεσαν οἱ ἰδιοτικοί μας φιλάνθρωποι δὲν γνωρίζομεν ἐπακριβῶς, ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τοὺς Ἀμερικανοὺς δολλαριούχους ὅτι ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἰδικῶν μας. Αὐτοὶ δωρίζουν εἴτε ἐξ ἰδιοτροπίας, εἴτε ὅταν δὲν δύνανται νὰ διαχειρισθοῦν τὰ δισεκατομμύρια, εἴτε διὰ νὰ προξενήσουν θόρυβον, ἐν ᾧ οἱ ἰδικοί μας τὰ διαθέτουν μὲ αἴσθημα προεχόμενον ἐκ βάθους καρδίας καὶ χάριν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ἀναδείξεως τῆς ἀγαπητῆς πατρίδος των.

Αὐτὴ εἶνε ἡ διαφορά.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ο, ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ

Ἀφοῦ ἐπλημμύρησαν τὴν Μακεδονίαν, ἀφοῦ κατορθώνουν καὶ στέλνουν ἐδῶ τοὺς καλλιτέρους ἀρχικομιτατζῆδές των, οἱ Βούλγαροι ἐξετάθησαν καὶ μέχρις Ἀμερικῆς, ὅπου ἵδρυσαν 10 κομιτάτα καὶ 3 προπαγανδιστικὰς ἐφημερίδας, διωργάνωσαν καὶ διοργανώνουν συνέδρια, ἐκβιάζουν τοὺς συμπολίτας Μακεδόνας μαζεύουν χρήματα διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ διαθέτουν τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν ὑπὲρ τῶν βλέψεών των.

Ὁ ἀκμαῖος Ἑλληνισμὸς εἰς τὴν χώραν τῆς ἐλευθερίας καὶ οἱ ἐπίσημοι ἐκεῖ ἀντιπρόσωποί μας, ἂς πράξωσι τὸ καθῆκόν των, ἐκμηδενίζοντες τὸ ἀπαίσιον στοιχεῖον, ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες [illegible] οἱ ὁποῖοι δὲν ἀφῆκαν Βούλγαρον, νὰ κρατήσῃ [illegible] νὰ ζήσῃ μίαν στιγμὴν εἰς τὴν φιλόξενον χώραν τοῦ Φαραώ.

ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Ἰδοὺ ὅμως ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀκόμη ἐργάζονται οἱ Βούλγαροι ὑπὲρ τῶν σκοπῶν των καὶ συγκροτοῦν συνέδρια καὶ ἐκδίδουν ἐφημερίδας.

Ἀνεξαρτήτως δὲ τοῦ εἴδους τῆς ἐργασίας καὶ τῶν καταχθονίων μέσων τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται, ἀποδεικνύουν ὅτι ἔχουν μέσα των τὸν ζῆλον καὶ τὴν ζέσιν νὰ κάμουν κάτι.

Ἂς παραδειγματισθῶμεν ἡμεῖς, οἵτινες τὰ περιμένομεν ὅλα ἀπὸ τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῶν φιλελλήνων.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΗΣ ΛΙΑΚΑΔΑΣ

Θρίαμβος τὸ πρωῒ εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἀνακτόρων, θρίαμβος εἰς τὴν δενδροστοιχίαν τὸ μεσημέρι, θρίαμβος τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ Φάληρα!... Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀπολογισμὸς τῆς χθεσινῆς λιακάδας τῆς πλουσιωτάτης εἰς θάλπος εἰς γλυκύτητα καὶ ζωήν.

Αἱ Ἀθῆναι ἐκολύμβησαν εἰς φῶς χρυσόξανθον καὶ εἰς τὴν θέρμην μιᾶς ἡμέρας ἀνοιξιάτικης, ἡ ὁποία ἔσβυσεν εἰς τὸ ὡραιότερον, τὸ ποιητικώτερον Ἀττικὸν ἡλιοβασίλεμμα.

Η «ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΑ»

Τὸ δρᾶμα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ αἵματος, ἐγράφη ἀπὸ τὸν ἄβρὸν κάλαμον τοῦ Παύλου Νιρβάνα. Ἡ «Πενταγιώτισα» ἀνεγνώσθη εἰς εὐφυάτατον κύκλον λογίων εἰς τὴν αὔθουσαν τῶν «Παναθηναίων» προχθές. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος, μακρὰν πάσης βιογραφικῆς καὶ ἱστορικῆς βάσεως, εἶνε καθαρῶς ποιητική. Ἡ Πενταγιώτισα τοῦ Νιρβάνα, εἶνε ἐντελῶς δική του, καὶ ἐντελῶς δική μας. Μία Πενταγιώτισα ποὺ ἠμπορεῖ νὰ

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΟΥΪΑΝΑΝ

ΤΡΙΣΧΙΛΙΟΙ ΑΠΟΚΛΗΡΟΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΕΡΓΟΝ

Εἰς ἓν ὡραῖον ἄρθρον δημοσιευόμενον εἰς τὴν Γαλλικὴν «Illustration», ὁ δημοσιογράφος Jean Galmont δίδει μίαν ζωηροτάτην περιγραφὴν τῆς ζωῆς τῶν καταδίκων τῆς Γουϊάνης, τῶν δυστυχῶν τούτων τοὺς ὁποίους ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη ἐξώρισε τόσον μακρὰν τῆς κοινωνίας, τιμωροῦσα τὰ ἐναντίον αὐτῆς ἐγκλήματα.

Ἡ ζωὴ τοῦ κατέργου!... Ἴσως δὲν εἶνε σήμερον ἡ αὐτὴ ἀκριβῶς τῶν περιγραφῶν τῶν «Ἀδλίων» καὶ τοῦ «Ρομαμβόλ», ἀλλ' ἡ διαφορὰ εἶνε τόσον μικρὰ καὶ τὸ κάτεργον εἶνε πάντοτε κάτεργον.

— **Ἡ ἐργασία**

Οἱ κατάδικοι δὲν φέρουν ἁλύσεις εἰς τοὺς πόδας ὅπως ὁ «Ἑκατὸν δεκαεννέα» τοῦ «Ρομαμβόλ». Φανταστῆτε ἀρκετοὺς ξυλίνους οἰκίσκους περικλειομένους ἀπὸ ἕνα μακρότατον τοῖχον καὶ βάλετε τὸ σύνολον τοῦτο μέσα εἰς μίαν βλάστησιν τῶν τροπικῶν, πλουσίαν, ἀεθαλῆ, ὀργιάζουσαν εἰς χρώματα καὶ ζωήν.

— **Ἡ ζωή των**

Εἰς τὸν συνοικισμὸν τοῦτον τὸν μὴ διαφέροντα ἀπὸ στρατῶνα, τρεῖς χιλιάδες κατάδικοι ἀποτίουν τὴν ποινήν των.

Εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων μέσα εἰς χλοεροὺς κήπους ὑψοῦνται οἱ οἰκίσκοι τῶν διευθυντῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας.

Ὀλίγον ἀπώτερον εἶνε ἕνα χωριὸ εἰς τὸ ὁποῖον κατοικοῦν ὀλίγοι ἄποικοι ἐλεύθεροι. Αὐτὸ εἶνε τὸ κάτεργον τοῦ Σαὶν Λωρὰν Δὲ Μαρουί.

Χωριστὰ οἰκήματα καὶ ἰδιαίτεροι συνοικισμοὶ εἶνε προωρισμένοι διὰ τοὺς βαρυποίνους καὶ τοὺς ἀσθενεῖς.

— **Οἰκτρὰ κατάσταση**

Οἱ ἐπικινδυνωδέστεροι κατάδικοι καὶ οἱ παράφρονες μένουν εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς Σωτηρίας, μίαν τῶν ὑγιεινοτέρων τῆς Γουϊάνης. Ἐκεῖ ἡ θερμότης δὲν εἶνε τόσον ἰσχυρὰ καὶ οἱ ἄνεμοι τοῦ πελάγους δροσίζουν ἐπαρκῶς τὴν ἀρωματισμένην ἀτμόσφαιραν.

Ἐκ τῶν τριῶν νήσων τοῦ «Διαβόλου» τῆς Βασιλικῆς καὶ τοῦ «Ἁγίου Ἰωσήφ» φαίνεται μέσῳ συστάδων φοινίκων ἡ ἀπέναντι ἀκτὴ μὲ τ' ἀπέραντα δάση τὰ ἀδιαχώρητα καὶ παρθένα.

— **Τί τρώγουν**

Ὥρα 5 πρωΐ.

Κτυπᾶ τὸ ἐγερτήριον. Ἐξυπνοῦν οἱ κατάδικοι καὶ πίνουν τὸν καφέν των. Εἰς τὰς 6 τὸ προσκλητήριον καὶ ἀπὸ τῆς 6 μέχρι τῆς 10 ἐργασία. Εἰς τὰς 10 νέον προσκλητήριον καὶ σοῦπα.

Δὶς τῆς ἑβδομάδος οἱ κατάδικοι τρώγουν λαρδί, δὶς τῆς ἑβδομάδος κρέας καὶ δύο φορὰς κρέας παστόν. Ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 1 μ. μ. ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τῆς 1—5 ἐργασία. Ἔπειτα σοῦπα καὶ εἰς τὰς 6 τελευταῖον προσκλητήριον.

Οἱ κατάδικοι κλείονται τότε εἰς τοὺς κοιτῶνας των. Οἱ κοιτῶνες οὗτοι εἶνε μεγάλα ὑπνωτήρια, ὅπου κατὰ σειρὰν εἶνε ἀνηρτημέναι αἱ ναυτικαὶ αἰῶραι αἱ ἐπέχουσαι θέσιν κλίνης διὰ τοὺς καταδίκους.

Οὐδεμία ἐπίδλεψις ἐξασκεῖται τὴν νύκτα. Οἱ κατάδικοι εἶνε κύριοι τοῦ οἰκήματός των. Πίνουν λεμονάδες, χαρτοπαίζουν, μαλλώνουν, συμπλέκονται. Εἶνε ἡ ζωὴ τῶν φυλακῶν ἡ αὐτὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

— **Ὦ! ἐλευθερία**

Οἱ κατάδικοι τῆς Γουϊάνης ψηνόμενοι ὑπὸ τὸν ἥλιον τῶν τροπικῶν ζοῦν μὲ μίαν σχετικὴν ἐλευθερίαν. Εἰ; ἐπίμετρον ὅμως καὶ πόσαι χιλιάδες λευγῶν τοὺς χωρίζουν ἀπὸ τὸν λοιπὸν κόσμον τὸν κόσμον τοῦ πολιτισμοῦ τὸν ὁποῖον ποτὲ πλέον δὲν θὰ ἐπανίδουν!...

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΔΟΥΜΑ ΠΑΤΡΟΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Πραγματικῶς ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ ἦχος τῶν φωνῶν ἠλαττώθη εἰς τὸ προσεγγίζον δωμάτιον καὶ ἔπειτα ἀπεμακρύνθη, ἡ δὲ θύρα τοῦ δωματίου ἔνθα εὑρίσκετο ὁ Ἀρτανιὰν ἠνοίχθη καὶ εἰσεπήδησεν ἡ κ. Μπονασιέ.

— Ἤλθες, τέλος πάντων! ἐφώναξεν ὁ Ἀρτανιάν.

— Σιωπή! εἶπεν ἡ νέα γυνὴ θέτουσα τὴν χεῖρά της ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ νεανίου, σιωπή, ἀναχώρησον καὶ ἐπίστρεψον διὰ τῆς ὁποίας ἦλθες ὁδοῦ.

— Ἀλλὰ ποῦ καὶ πότε θέλω σὲ ἰδεῖ ἀλίν; ἐφώνησεν ὁ Ἀρτανιάν.

— Γραμμάτιον, τὸ ὁποῖον θέλεις εὕρει, ὅταν φθάσῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου, θέλει σοὶ τὸ ἀναγγείλει. Ἀναχώρησον, ἀναχώρησον.

Καὶ αὐτὰ εἰποῦσα ἠνοίξε τὴν θύραν τοῦ διαδρόμου καὶ ἔθεσε τὸν Ἀρτανιὰν ἐκτὸς τοῦ δωματίου.

Ὁ Ἀρτανιὰν ὑπήκουσεν ὡς μειράκιον ἄνευ ἀντισάσεως μηδεμιᾶς, ἄνευ ἀντιλογίας καὶ τοῦτο ἀπεδείκνυεν, ὅτι ἦτο πραγματικῶς ἐρωτευμένος.

XII

Ἡ συνάντησις

Ὁ Ἀρτανιὰν ἐπανῆλθε δρομαῖος εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ μολονότι ἦτο ἡ τρίτη τῆς πρωΐας καὶ ἔπρεπε νὰ διέλθῃ διὰ τῶν ἐπικινδυνωδεστέρων ὁδῶν τῶν Παρισίων, δὲν ἔκαμε καμμίαν συνάντησιν. Γνωστὸν, ὅτι ὑπάρχει Θεὸς διὰ τοὺς μεθύσους καὶ τοὺς ἐρωτευμένους.

Εὗρε τὴν πύλην τοῦ διαδρόμου του ἀνοικτὴν, ἀνέβη τὴν κλίμακα καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν μὲ τρόπον προσυμφωνηθέντα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πλανσέ. Ὁ ὑπηρέτης οὗτος, τὸν ὁποῖον πρὸ δύο ὡρῶν εἶχεν ἀπὸ τὸ δημαρχεῖον ἀποστείλει, παραγγέλλων αὐτῷ νὰ τὸν περιμένῃ, ἦλθε καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν.

— Ἔφερά τις ἐπιστολὴν δι' ἐμέ; ἠρώτησε κατεσπευσμένως ὁ Ἀρτανιάν.

— Κανεὶς δὲν ἔφερεν ἐπιστολήν, ἀπεκρίθη, ἀλλ' ὑπάρχει μία ἐπιστολὴ ἐλθοῦσα μόνη της.

— Τί λέγεις, ἀνόητε;

— Λέγω, ὅτι ἐπανελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, μολονότι εἶχον τὸ κλειδὶ τῶν δωματίων εἰς τὸν κόλπον μου καὶ τὸ κλειδὶ αὐτὸ δὲν μ' ἔλειψε δεύτερον, εὗρον μολαταῦτα ἐπιστολὴν ἐπὶ τοῦ πρασίνου σκεπάσματος τῆς εἰς τὸν κοιτῶνά σας τραπέζης.

— Καὶ ποῦ εἶνε ἡ ἐπιστολὴ αὕτη;

— Τὴν ἄφησα ὅπου ἦτο αὐθέντα. Δὲν εἶνε φυσικὸν νὰ ἐμβαίνωσιν αἱ ἐπιστολαὶ μόναι των εἰς τὰς κατοικίας. Ἐὰν τοιοῦτον τὸ παράθυρον ἦτο ἀνοικτὸν ἢ ἡμανοικτὸν τὸ πρᾶγμα ἤθελεν εἶσθαι πιθανὸν, ἀλλὰ τὰ πάντα ἦσαν ἀκριβῶς κεκλεισμένα. Προσέξατε, κύριε, διότι ἀναμφιβόλως ὑπάρχει κάποια μαγεία εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ νεανίας μας ἐρίφθη εἰς τὸν κοιτῶνά του καὶ ἤνοιξε τὴν ἐπιστολήν. Αὐτὴ δὲ ἦτο ἀπὸ τὴν κυρίαν Μπονασιὲ καὶ ἐν—εὐχαριστήσεις νὰ σὲ κάμω, καὶ νὰ σὲ διαβιβάσω σήμερον τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν δεκάτην ὥραν νὰ εὑρεθῇς εἰς τὸ Σαὶντ-Κλοὺ, ἀπέναντι τῆς πτέρυγος τῆς κειμένης εἰς τὴν γωνίαν τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Ἔστρέ». Κ. Μπ.

Ἀναγινώσκων τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ὁ Ἀρτανιὰν ἠσθάνθη διαστελλομένην τὴν καρδίαν του, καὶ κατακυριευομένην ἀπὸ τοὺς γλυκεῖς ἐκείνους σπασμοὺς, τοὺς βασανίζοντας καὶ κατευνάζοντας τὰς καρδίας τῶν ἐραστῶν.

Ἐλάμβανε τὸ πρῶτον γραμμάτιον, ἐπετύγχανε τὴν πρώτην συνέντευξιν. Ἡ καρδία του τὸν πλήρης ἀπὸ τὴν μέθην τῆς χαρᾶς, ἠσθάνετο ἑαυτὴν λιποθυμοῦσαν ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τοῦ ἐπιγείου τούτου παραδείσου, τὸν ὁποῖον ὀνομάζουσιν ἔρωτα.

— Λοιπὸν, αὐθέντα μου, εἶπεν ὁ Πλανσὲ, βλέπων τὸν κύριόν του ἐρυθριῶντα καὶ ὠχριῶντα ἀλληλοδιαδόχως, δὲν ἐπροφήτευσα ὀρθῶς ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε κακή;

— Ἀπατᾶσαι, Πλανσὲ, ἀπήντησεν ὁ Ἀρτανιὰν καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἰδοὺ ἓν τάλληρον διὰ νὰ πίνῃς εἰς τὴν ὑγείαν μου.

— Εὐχαριστῶ τὸν κύριόν μου διὰ τὸ τάλληρον, ὅπου μὲ δίδει· καὶ τὸν ὑπόσχομαι ν' ἀκολουθήσω κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας του. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο εἶνε βέβαιον, ὅτι ἐπιστολαὶ οὕτως εἰσερχόμεναι εἰς κλεισμένας οἰκίας...

— Πίπτουσι φιλέ μου ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, πίπτουσιν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

— Λοιπὸν εἶσθε εὐχαριστημένος; ἠρώτησεν ὁ Πλανσέ.

— Εἶμαι φίλε μου Πλανσὲ ὁ εὐτυχέστερος τῶν ἀνθρώπων.

— Καὶ δύναμαι νὰ ὠφεληθῶ ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν τοῦ κυρίου μου διὰ νὰ ὑπάγω ὀλίγον νὰ κοιμηθῶ;

— Μάλιστα πήγαινε.

— Εἴθε ὅλαι αἱ εὐλογίαι τοῦ οὐρανοῦ νὰ ἐπέλθωσιν ἐπὶ τοῦ κυρίου μου. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη...

Καὶ ὁ Πλανσὲ ἀπεσύρθη μὲ ἀμφιβολίας τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθη ἐντελῶς νὰ διασκεδάσῃ ἡ μεγαλοδωρία τοῦ Ἀρτανιάν.

— Μείνας μόνος ὁ Ἀρτανιὰν ἀνέγνωσε πολλάκις τὸ γραμμάτιον, καὶ ἐφίλησε εἰκοσάκις ἑκάστην γραμμὴν χαραχθεῖσαν ἀπὸ τὴν χεῖρα τῆς ὡραίας ἐρωμένης του. Τέλος κατεκλίθη, ἀπεκοιμήθη, καὶ εἶδε χρυσὰ ὄνειρα.

— Τὴν ἑβδόμην ὥραν τῆς πρωΐας ἠγέρθη καὶ ἐφώναξε τὸν Πλανσὲ. ὅστις μόλις μετὰ τὴν δευτέραν πρόσκλησιν ἤνοιξε τὴν θύραν, καὶ ἐνεφανίσθη μὲ πρόσωπον, ὅπου ὑπῆρχον εἰσέτι ἴχνη τῆς χθεσινῆς ἀνησυχίας του.

— Πλανσὲ, τῷ εἶπεν ὁ Ἀρτανιὰν, ἐξέρχομαι, καὶ πιθανὸν θὰ ἦμαι ἀπὼν ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν· εἶσαι λοιπὸν ἐλεύθερος μέχρι τῆς ἑβδόμης τῆς ἑσπέρας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑβδόμην ἀκριβῶς νὰ εἶσαι ἕτοιμος μὲ δύο ἵππους.

— Φαίνεται, εἶπεν ὁ Πλανσὲ, ὅτι πηγαίνομεν πάλιν διὰ νὰ μᾶς γδάρωσι τὴν ἐπιδερμίδα εἰς διάφορα μέρη.

— Θέλεις λάβει μετὰ σοῦ τὸ πυροβόλον σου, καὶ τὰ πιστολιά σου.

— Ἄ! τὸ ἔλεγον, ἐφώναξεν ὁ Πλανσὲ, ἦμουν βέβαιος· ἀναδειπατισμένη ἐπιστολή.

— Ἡσύχασε, ἀνόητε, πρόκειται μόνον περὶ διασκεδάσεως.

— Μάλιστα ὁμοιάζει μὲ τὴν παρελθοῦσαν εὐχάριστον περιδιάβασιν, ὅτου ἔπιπτον ὡς βροχὴ αἱ σφαῖραι καὶ ὅπου ἀνεφύοντο παγίδες.

— Ἀλλὰ κ. Πλανσὲ, ἐὰν φοβῆσαι ὑπάγω ἄνευ σοῦ. Προτιμῶ κάλλιον νὰ εἶμαι μόνος, παρὰ νὰ ἔχω δειλὸν σύντροφον.

— Ὁ κύριός μου μὲ ὑβρίζει, ἀπήντησεν ὁ Πλανσέ· ἤλπιζον μολαταῦτα ὅτι μὲ εἶδεν ἐκπληροῦντα τὰ χρέη μου ἐν καιρῷ κινδύνου.

— Μάλιστα, ἀλλ' ἐνόμισα ὅτι ἐξῴδευσες διὰ μιᾶς ὅλην σου τὴν γενναιότητα.

— Ὁ κύριός μου θέλει ἰδεῖ, ὅτι χρείας τυχούσης, μὲ μένει εἰσέτι· μολαταῦτα, παρακαλῶ τὸν κύριόν μου νὰ μὴν τὴν κατασπαταλεύῃ ἐὰν θέλῃ νὰ διαρκέσῃ πολὺν καιρόν.

— Ἔχεις εἰσέτι ἀρκετὴν ποσότητα διὰ νὰ ἐξοδεύσῃς ἀπόψε;

— Ἐλπίζω.

— Ἔχω πεποίθησιν εἰς τοὺς λόγους σου.

— Τὴν προσδιωρισμένην ὥραν θέλω εἶμαι ἕτοιμος· ἀλλὰ ὁ κύριός μου ἔχει ἕνα μόνον ἵππον.

— Ἴσως τὴν στιγμὴν ταύτην ὑπάγει εἰσέτι εἰς καὶ μόνος, ἀλλὰ τὸ ἑσπέρας θέλουν εἶσθαι τέσσαρες.

— Φαίνεται ὅτι τὸ ταξειδιόν μας ἀπέβλεπε τὴν προμήθειαν ἵππων.

— Βέβαια, εἶπεν ὁ Ἀρτανιάν, καὶ νεύσας πάλιν εἰς τὸν Πλανσὲ διὰ νὰ ἦναι ἕτοιμος, ἐξῆλθεν.

Ὁ Μπονασιὲ ἦτο ἐπὶ τῆς θύρας του. Ὁ Ἀρτανιὰν ἐσκόπευε νὰ διέλθῃ χωρὶς ν' ἀποτείνῃ τὸν λόγον πρὸς τὸν καλὸν παντοπώλην, ἀλλ' αὐτὸς τῷ ἀπέτεινε χαιρετισμὸν τόσον εὐπροσήγορον, τόσον ὑποκλινεῖ, ὥστε ἐδεύσθη ἴχ: μόνον νὰ τὸν ἀποδώσῃ, ἀλλὰ νὰ συνδέσῃ καὶ συνομιλίαν μετ' αὐτοῦ. Ἄλλως τε πῶς νὰ μὴν ἔχῃ τις ὀλίγην συγκατάβασιν πρὸς τὸς ἄνδρα, τοῦ ὁποίου ἡ σύζυγος τοῦ ὑπεσχέθη συνέντευξιν τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἑσπέραν εἰς τὸ Σαὶν-Κλοὺ ἀπέναντι τῆς μικρᾶς πτέρυγος τοῦ κ. Ἔστρέ; Ὁ Ἀρτανιὰν ἐπλησίασε λοιπὸν τὸν Μπονασιὲ μὲ τὸν πλέον ἀξιέραστον τρόπον.

Ἡ συνδιάλεξις φυσικῷ τῷ λόγῳ περιεστράφη ἐπὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ παντοπώλου. Ὁ κ. Μπονασιὲ ἀγνοῶν ὅτι ὁ Ἀρτανιὰν ἤκουσε τὴν ὁμιλίαν του μὲ τὸν ἄγνωστον τοῦ Μέγκ, διηγήθη εἰς τὸν ἐνοικιαστήν του τὰς καταδρομὰς τοῦ θηρίου τούτου, τὸν ὁποῖον δὲν ἔπαυσεν ἀποκαλῶν δήμιον τοῦ Καρδιναλίου, καὶ ἐξετάθη διεξοδικῶς ἐπὶ τῆς Βαστίλλης, ἐπὶ τῶν κλειθρων της, τῶν δεσμῶν της, τῶν κιγκλίδων της καὶ τῶν διαφόρων ἐργαλείων τῆς βασάνου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΟΜΙΧΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΓΧΗΝ

ΚΑΛΑΙ 6 Ἰανουαρίου. — Πυκνοτάτη ὁμίχλη κολύπτει τὴν Μάγχην. Ὑπάρχει φόβος δυστυχημάτων ὡς ἐκ τῶν καθυστερήσεων τῶν σκαφῶν τῶν ἐκτελούντων τὰς γραμμὰς Ἀγγλίας Εὐρώπης.

(Ἀθ. Πρ.)

Ο ΤΟΚΟΣ ΤΗΣ ΡΟΣΣΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 6 Ἰανουαρίου. — Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑπεβίβασε τὸν τόκον της διὰ τὰ γραμμάτια τῶν 3—6—9 μηνῶν εἰς 7—8—8 1)2 ο)ο.

(Ἀθ. Πρ.)

Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΔΡΑΓΟΣ

ΣΦΑΓΗ-ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3 Ἰανουαρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐγνώσθησαν σήμερον αἱ κατωτέρω λεπτομέρειαι ἐν σχέσει μὲ τὴν χριστουγεννιάτικην εἰσβολὴν τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων εἰς τὸ ἑλληνικὸν χωρίον Δράγος τοῦ Μογαστηρίου.

Οἱ Βούλγαροι εἰσβαλόντες εἰς τὸ ἀνωτέρω χωρίον τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ ἀτυχοῦς Ρακόβου κατέστρεψαν 5 οἰκίας ἐμπρήσαντες αὐτάς.

Κατὰ τὴν εἰσβολὴν των οἱ κομιτατζῆδες ἔσφαξαν 10 γυναῖκας καὶ ἴσον ἀριθμὸν παιδίων, ἐφόνευσαν δὲ διὰ τῶν περιστρόφων των 4 ἄνδρας ἀπαγαγόντες καὶ δύο αἰχμαλώτους ὧν ἀγνοεῖται μέχρις ὥρας ἡ τύχη.

Τὸ τρομερὸν τοῦτο κακούργημα τὸ ἀριθμοῦν 26 θύματα ἀποτελεῖ μέρος τοῦ νέου βουλγαρικοῦ προγράμματο; τοῦ ἀποβλέποντος εἰς τὸν πάσῃ δυνάμει ἐκβουλγαρισμὸν τοῦ διαμερίσματος Μογαστηρίου.

Τούτου δὲ τὸν σκοπὸν ἔχουν καὶ αἱ συστηματικαὶ ἀποστολαὶ πρακτόρων τοῦ κομιτάτου καὶ αἱ συστάσεις πρὸς τοὺς Ἑλληνορθοδόξους χωρικοὺς ὅπως ὑποστηρίξωσι τὸ βουλγαρικὸν κίνημα.

— Οἱ Ἕλληνες σᾶς ἐγκατέλειψαν, λέγουν, καὶ σᾶς ἀφῆκαν ἀπροστατεύτους ἐνῷ ἡμεῖς οὐδέποτε θὰ σᾶς ἐγκαταλείψωμεν, θὰ χύσωμεν δὲ καὶ τὸ αἷμα μας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας σας...

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ

ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ

Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Κίναν δια τοῦ ἐν Πεκίνῳ ἀντιπροσώπου αὐτῆς; τελεσίγραφον διὰ τὰς ὑφιστάμενας μεταξὺ των διαφοράς.

Φόβοι ἐνδεχομένης συρράξεως ὑπάρχουν πολλοὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Κίνα δὲν ἤθελεν ὑποχωρήσει.

— **Ποία ἡ ἀφορμὴ**

Ἡ ἀφορμὴ ἐξ ἧς πιθανὸν ἡ Ἰαπωνία νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Κίνας εἶνε ἡ Νῆσος Κβάντο, ὅπου ἡ Ἰαπωνία προτίθεται ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκεῖ χωροφυλάκων, ἐνῷ ἡ Σινικὴ στερρῶς ἐπιμένει εἰς τὴν δικαίαν ἀξίωσιν αὐτῆς. Ἡ στάσις τῆς Ἰαπωνίας εἶνε ἀπειλητικὴ καὶ [illegible] μερὶς ἀπαιτεῖ ἀποφασιστικώτερα μέτρα.

Αἱ προσπάθειαι τῶν Σινῶν ὑπαλλήλων ὅπως συμβιβασθῶσι μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ συνδικάτου ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ ζητήματος ἀπέτυχον, καίτοι τὸ συνδικάτον εἶνε πρόθυμον ὅπως ποιήσῃ ἐπικερδῆ συμβιβασμὸν, ἰδίᾳ ἕνεκα τοῦ γεγονότος τῆς μὴ ἐφικτῆς συνάψεως δανείου ἐν Λονδίνῳ νῦν ἐπὶ τόκῳ 5 ο)ο.

Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἐὰν ἄρχωσι σοβαραὶ ταραχαὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἡ Κβάντο, ἡ Μεσαία Νῆσος, εἶνε περιμάχητος ἐδαφικὴ ἔκτασις ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Γιαλοῦ, μεταξὺ τῆς Κορέας καὶ τῆς Μανδσουρίας. Οἱ Ἰάπωνες τελευταίως ἤγειραν παλαιὰν ἀξίωσιν περὶ τῆς Κβάντο ὑπὲρ τῆς Κορέας, εἰς ἣν ἡ Σινικὴ ἀντέστη πρὸ αἰώνων.

ΑΓΩΝΕΣ

Χθὲς Κυριακὴν 6 μ. μ. ἐγένετο ἐν τῷ Ποδηλατοδρομίῳ τοῦ Ν. Φαλήρου ὁ δεύτερος τελικὸς ἀγὼν Ποδοσφαιρίσεως.

Ἔπαιξαν δ' ὡς ἑξῆς:

Ὥρα 2 1)4 μ. μ. Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία πρὸς τὸ Πρακτικὸν Λύκειον.

Ἐνίκησε τὸ Πρακτικὸν Λύκειον μὲ τέρματα 2 ἐναντίον 1.

Ὥρα 3 1)2 μ. μ. Γ'. Γυμνάσιον πρὸς τὸ Α'. Γυμνάσιον.

Ἐνίκησε τὸ Α'. Γυμνάσιον μὲ τέρματα 5 ἐναντίον 1.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι συνεχισθήσονται καὶ αὔριον μετὰ μεσημβρίαν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΝΕΑΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ

Αἱ νεώτεραι ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ παρελκύσεως τοῦ ζητήματος τοῦ σιδηροδρόμου Σπάρτης γνωσθεῖσαι χθὲς ἐν Λακεδαίμονι παρήγαγον ζωηροτάτην ἐντύπωσιν. Συνεπείᾳ δὲ τούτου αἱ ἐνέργειαι τῶν Λακεδαιμονίων περὶ ἀποτελεσματικῆς δράσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος, αἱ ὁποῖαι, χάρις εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἶχον χαλαρωθῆ, ἤρχισαν ἐκ νέου. Οἱ Λακεδαιμόνιοι βλέπουν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ὅτι παίζεται εἰς βάρος των τὸ καὶ ἄλλοτε δοκιμασθὲν ὑπ' αὐτῶν παιγνίδι τῶν ἀναβολῶν καὶ τῶν παρελκύσεων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος σκέπτονται νὰ ἀναμείνουν τὸ ξεθώρωμα τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, μεθ' ὃ θὰ θέσουν εἰς ἐνέργειαν τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔχουν χαράξῃ ἀπ' ἀρχῆς.

Λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις μέχρι τῆς κατασκευῆς τῆς γραμμῆς Τριπόλεως-Σπάρτης διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν συγκοινωνιαν θὰ ἐγκαταστήσῃ τοιαύτην δι' αὐτοκινήτων. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον, λέγεται, ὅτι θὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ αὐτοκίνητα τῆς δθῆεν διαλυθείσης ἑταιρείας αὐτοκινήτων Ν. Σιμοπούλου καὶ Σιας.

Τὸ τοιοῦτον γνωσθὲν μεταξὺ τῶν Λακεδαιμονίων παρήγαγε περισσοτέραν αἴσθησιν. Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐννοεῖ νὰ παρελκύσῃ ἐντελῶς τὸ ζήτημα. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅμως δὲν ἐννοοῦν νὰ δεχθοῦν οὐδὲ τὴν παραμικρὰν παρέλκυσιν. Ἐννοοῦν ἂν ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Σπάρτην κανὲν αὐτοκίνητον νὰ τὸ ρίψουν εἰς τὸν Εὐρώταν.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΑΓΓΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6 Ἰανουαρίου. — Ὁ γενικὸς Εἰσαγγελεὺς Λώουσων Οὐῶλτερ ἀπέθανεν.

(Ἀθην. Πρ.)

Σ. Π. Ὁ ἀποθανὼν εἰς τῶν ἐγκριτοτέρων νομιμοδιῶν τῆς Ἀγγλίας ἦτο βουλευτὴς καὶ Ἱππότης τῆς περικνημίδος.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΚΑΓΑΠΛΟΥΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

Κατέπλευσε χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὸ ἀτμόπλοιον «Σενεγάλη» τῆς γαλλικῆς ἀτμοπλοΐας Μεσσαζερῆ, τὸ ὁποῖον ἀπεβίβασεν ὑπὸ κάθαρσιν εἰς φορτηγίδας ἐμπορεύματα, καὶ ἀπέπλευσεν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸν μέχρι Μασσαλίας πλοῦν του χωρὶς νὰ ἐλευθεροκοινωνήσῃ.

— **Τὸ αὐστριακὸν τοῦ «Λόϋδ»**

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἵπισης κατέπλευσεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον τοῦ Λόϋδ «Σαλτσβοῦργον», τὸ ὁποῖον ἀπεβίβασε 14 ἐπιβάτας, οἵτινες ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐν τῷ ὅρμῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου λοιμοκαθαρτήριον. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο χωρὶς νὰ ἐλευθεροκοινωνήσῃ ἀπεβίβασεν ἐμπορεύματα καὶ παρέλαβεν ἐπιβάτας, κατόπιν δὲ ἀπέπλευσε κατευθυνόμενον εἰς Πάτρας καὶ Κέρκυραν ὑπὸ κάθαρσιν.

Ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις αὐτοῦ ἤτις κατετέθη ἐν τῷ ὑγειονομείῳ Πειραιῶς ἀνοφέρει ὅτι ἀπὸ τῆς 18 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους, μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ ἐκ Κων)πόλεως ἀπόπλου του, ἐσημειώθησαν ἐκεῖσε 4 θανατηφόρα χολερικὰ κρούσματα καὶ ἓν ὑπόπτον τὴν 30 Δεκεμβρίου ὅπερ ἀπέληξεν εἰς θάνατον.

— **Τὸ «Venus»**

Ὡσαύτως τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὸ αὐστριακὸν ἀτμόπλ. «Venus» προερχόμενον ἐκ Κ)λεως-Σμύρνης, τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον καὶ ἀπελυμάνθη, κατόπιν δὲ ἐλευθεροκοινώνησε μετ' αὐστηρὰν κατ' ἄτομον ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν, καθότι εἶχε συμπληρώσει 6 ἡμερῶν πλοῦν, ἀφ' ἧς ἀπέπλευσεν ἐκ Κ)λεως.

— **Ὁ ἐμβολιασμὸς τοῦ ἰατροῦ**

Καθ' ἃ μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου Ἁγίου Γεωργίου κ. Παπασωτηρίου, ὁ ἰατρὸς κ. Κουσελόπουλος, τὸν ὁποῖον ὁ ἰατροσύνεδρος κ. Σάββας εἶχε διατάξῃ, ὡς ἐγράφομεν, νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας καὶ ἐμβολιασθῇ ἐν τῷ μικροβιολογικῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου μὲ ἀντιχολεικὸν ὀρρὸν, ὡς ἐπικοινωνῶν μὲ ἐπιβάτας ἀφικνουμένους ἐκ μεμολυσμένων τόπων, διστάζει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τ

ΠΑΤΡΙΣ

Γ. Μ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σελήνη 18 ἡμερῶν

Ἀν. ἡλ.ὥρ.7 λ. 16. — Δύσ. ὥρ. 5 λ. 7

Ἡ Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 7 Ἰανουαρίου. Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν (Λούδ) μετημβρίαν Εἰς Σμύρνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (Μεσσαζερῆ) 5 μ. μ. Εἰς Κρήτην καὶ Αἴγυπτον (Πανταλέοντος) 10 π. μ. Εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σερβίαν (Ἑρμουπόλεως) 5 μ. μ.

ΘΕΑΤΡΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Φάουστ».

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ. Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἀρχίζουν αἱ συναυλίαι τὰς ὁποίας τὸ καλλιτεχνικὸν τμῆμα τοῦ Συλλόγου τούτου ἐγκαινιάζει, ἐπιτυχὸν τὴν πολύτιμον συνεργασίαν τῶν ἐξόχων καθηγητῶν τοῦ Ὠδείου Λόττνερ. Ἡ εἴσοδος μία μόνον δραχμή.

ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ. Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν οἱ καθηγηταὶ τοῦ Ὠδείου τούτου δίδουν μεγάλην συναυλίαν ἐν αὐτῷ.

μίαν ἐπιστολὴν ἐκ Σάουθ Ὀμάχα ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῶν οἰκογενειαρχῶν ἐργατῶν Ξενοφῶντος Παπανικολάου, Παναγιώτου Ἀντωνίου καὶ Χρόνη Γρίβα, τῶν ὁποίων τὰς ὑπογραφὰς πιστοποιοῦσιν οἱ Θεόδωρος Μιχαλόπουλος, Γεώργιος Γρίβας καὶ Εὐστάθιος Μιχαλόπουλος. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ καταγγέλλεται Ἕλλην τις ὀνομαζόμενος Ἄγγελος Καλὸς, ὅστις δι' ἀπάτης ἔλαβεν ἐξ ἑκάστου αὐτῶν δέκα δολλάρια, τὰ ὁποῖα εἰς ἐπίμετρον ἐδανείσθησαν παρὰ συμπατριωτῶν ὅπως τοῦ τὰ δώσωσιν, ἐπὶ ὑποσχέσει ὅτι θὰ τοῖς ἐδίδετο ἐργασία διαρκής. Ὁ Ἄγγελος Καλὸς, ὅστις πᾶν ἄλλο ἦτο ἢ καλὸς ἄγγελος, ἔλαβε τὰ χρήματα καὶ ἐγένετο ἄφαντος. Ἐλήφθη ὡσαύτως ἐπιστολὴ ὑπὸ τοῦκ. Πόσον παρὰ τοῦ ἐν Σάλτ Λέϊ Σίτυ Νικολάου Σ. Μανδανάκη, τραυματισθέντος εἰς τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ὅστις ἔμεινεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἐπὶ πέντε μῆνας, εἶνε δὲ ἀνίκανος νὰ ἐργασθῇ, ζητεῖ δὲ καὶ οὗτος τὴν βοήθειαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

— **Τί γίνεται**

Αἱ ἀθῶαι Ἀμερικανικαὶ συνάδελφοι ἀναφέρουσαι τὰ σκάνδαλα τοῦ παυιθέντος προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Καψαμπέλη, συνιστῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα, καθόσον τὸ ἐμπόριον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀτυχῶν μεταναστῶν, κερδοφόρον ὡς φαίνεται, τείνει νὰ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἀπέθανεν ἐν Σύρῳ καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς ὁ Θεόδωρος Α. Σακελλαρόπουλος, γόνος τῆς ἐνδόξου ἱστορικῆς οἰκογενείας τῆς Σπάρτης Νικοτσάρα καὶ Ζαχαριάδων, πενθερὸς δὲ ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ συμπαθοῦς διακεκριμένου ἰατροῦ Σωτηρ. Ι. Οἰκονομίδου, ἐγκαταλιπὼν ἄφατον λύπην τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς γνωρίζοντας τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐγενὲς τοῦ χαρακτῆρος του. Τὴν θλιμμένην οἰκογενείαν ἐκφράζομεν κάρδια συλλυπητήρια.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΕΡΜΙΟΝΗΣ

Καλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς ἐνταῦθα Ἀνωνύμου Μεταλλευτικῆς Ἑταιρείας «Μεταλλεῖα Ἑρμιόνης» πρὸς συγκρότησιν τῆς τακτικῆς ἐτησίας Γενικῆς Συνελεύσεως τὴν 30ὴν τρέχοντος μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πετάρτην καὶ ὥραν 5ην μ. μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα Γραφείῳ τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλοραῆ ἀριθ. 4 συμφώνως τῷ Καταστατικῷ.

Θέματα πρὸς συζήτησιν: α') Λογοδοσία πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1907. β') Ἔγκρισις δανείων καὶ γ') Διορισμὸς ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1908.

Ἀθήνησι τῇ 7 Ἰανουαρίου 1908.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρείας)

ΜΙΑ ΑΣΤΥΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἀντὶ πάσης ἄλλης συστάσεως τῶν καταστημάτων Ζαβορίτου, ἀναδημοσιεύομεν ἐνταῦθα ἐπίσημον ἔκθεσιν τῆς προχθεσινῆς ἀστυϊατρικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α'. ἀστυνομικοῦ τμήματος, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς

Ἐργοστάσιον Σοκολάτας

Γεωργίου Ζαβορίτου. Ἐν γένει τὸ ἐργοστάσιον ἐν ἄκρᾳ καθαριότητι καὶ τάξει. Τὰ διάφορα μηχανήματα τὰ πρὸς ἐπιμελημένην παρασκευὴν τῆς Σοκολάτας ἐν ἄκρᾳ καθαριότητι, οἱ δὲ τεχνῖται ἐν καθαρᾷ περιβολῇ.

Ζαχαροπλαστεῖα

Γεωργίου Ζαβορίτου. Καθαριότης γενικὴ εἰς ἅπαντα τὰ διαμερίσματα τοῦ ἐργοστασίου καὶ φύλαξις ἐπιμελημένη τῶν ὑλικῶν.

ΚΥΡΙΟΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΑΝΑΔΟΧΟΙ

Προμηθευθῆτε τοὺς σταυροὺς, τὰ μαρτυρικὰ καὶ ὅλα τ' ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ δῶρά σας, εἰς ὅλως νέα καὶ ἐκλεκτὰ σχέδια, ἀπὸ τὸν κ. Γ. Πομόνην ἀδαμαντοπώλην, Ἑρμοῦ 47.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΩΝ
Προμηθευτῶν τῆς Β. Αὐλῆς
Ὁδ. Προαστείου 34

Αἱ θερμάστραι μας εἶνε ἀνώτεραι τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Τέλειαι καθ' ὅλα.

Αἱ περισσότεραι ἐγκαταστάσεις ἔγειναν ὑφ' ἡμῶν.

Οὐδὲν παράπονον ἐξεφράσθη.— Τελειότης καθ' ὅλα.

Ὁδ. Προαστείου 34

ΦΟΝΤΑΝ ΠΤΙ ΦΟΥΡ

Φρουΐ γλασσὲ, Καραμελλὲ, κὲκ, γκατὼ ροὺς πρὸς 4,80 τὴν ὀκᾶν, Σοκολάτες καὶ μαρὸν γλασσὲ πρὸς 5,40 ἡ ὀκᾶ. Ὅλα τὰ εἴδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς διὰ γάμους, βαπτίσεις, ἑσπερίδας κτλ. δύνασθε νὰ παραγγείλετε στὸ κατάστημά μας, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ ἔχετε ὅ,τι ἐκλεκτὸν καὶ ἄριστα ὁλικά. Λικὲρ εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια εἰς φιάλας καὶ εἰς χύμα. Ὅλα τὰ εἴδη κουφέτων εὐρωπαϊκῶν ἀπὸ 3 δρ. 3,60 4,00 καὶ 4,50 τὰ καλλίτερα BAZAR. Στοὰ Ἀρσακείου. Τοῦρτες κατὰ παραγγελίαν καὶ ἑτοίμους δι' ἑορτὰς εἰς ὡραῖα σχήματα, ὁλικὰ ἐκλεκτὰ καὶ εὐθηνάς.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΑΝΑΡΡΩΤΗΡΙΟΝ

Καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολὴν

ΕΝ ΠΑΛΑΙΩ ΦΑΛΗΡΩ

Δωμάτια πολυτελέστατα, εὐήλια καὶ θερμαινόμενα κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἐσωτερικὸς ἰατρὸς παραμένει διαρκῶς ἐν αὐτῷ. Διευθυντὴς ἰατρὸς **Γ. ΜΗΛΙΑΡΕΣΗΣ**, Σόλωνος 43, διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ὁ Ἅος τόμος τῶν ἀπομνημονευμάτων

ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

Σπουδαιοτάτη ἀποκάλυψις διαφόρων ἱστορικῶν γεγονότων τὰ μέγιστα ἐνδιαφερόντων τὸν ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμόν.

Τιμὴ αὐτοῦ ἐκ σελ. 357 μόνον	δρ. 1.50
Διὰ τὰς ἐπαρχίας	» 1.85
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν	φρ. χρ. 2.—
Διὰ τοὺς προπληρώνοντας καὶ τοὺς τρεῖς τόμους	δρ. 4.—
Διὰ τὰς ἐπαρχίας	» 5.—
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ. 6.

Ἀπευθυντέον: **Βιβλιοπωλεῖον «Ἑστίας» Ἰωάννου Α. Κολλάρου** ὁδὸς Σταδίου 44. Ἀθήνας.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντὴς: Σ. Α. ΡΟΚΚΟΣ ἰατρὸς
Τακτικὸς ἰατρὸς Ι. ΚΑΡΑΒΙΑΣ ὑφηγητὴς
Ἰδιοκτήτης Ι. ΣΕΚΙΝΟ ὀρθοπεδικὸς

ΕΝ ΤΩ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΩ

θεραπεύεται δι' εἰδικῆς ἰατρικῆς μεθόδου καὶ ἄνευ ἐγχειρήσεως

Η ΚΗΛΗ

οἱουδήποτε μεγέθους καὶ μορφῆς. Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ κυρίας. Ὁ πάσχων ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν του. Ἑκατοντάδες εὐχαριστηρίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ. Ὑπάρχουσι

ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ

παντὸς εἴδους, ὥστε πᾶς τις δέον νὰ ἦ βέβαιος ὅτι ὁ ἐπίδεσμος ἡμῶν εἶνε ὁ τελειότερος καὶ ἐλαφρότερος. Θεραπεύεται ἡ ἀνδρικὴ ἀδυναμία καὶ νευρασθένεια.

II—ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ—II

Ὁ ΙΑΤΡΟΣ κ.

ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΣ

ἀφιχθεὶς ἐκ τῶν συνεδρίων *Παρισίων* καὶ *Ρώμης* θεραπεύει τὴν ἀρτηριοσκλήρωσιν, ἀρθρίτιδα, ρευματισμοὺς, διαβήτην, δυσκαταράξεις τῆς καρδίας καὶ τοῦ στομάχου.

ΚΑΡΚΙΝΩΜΑΤΑ, ὄγκους, ἐκζέματα χρόνια, τὴν ὑπερτρίχωσιν, ὡς καὶ τὴν λεύκανσιν τῶν τριχῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς *Ἀκτίνων Ραϊντγκεν, ἠλεκτρικῶν λουτρῶν κ.λ.π.*

Ἐιδικὴ θεραπεία τῶν νευρικῶν νοσημάτων, τῆς ἐπιληψίας, ἀνικανότητος καὶ ἐκσπερματώσεως.

Δέχεται ἐπισκέψεις εἰς τὸ *Ἠλεκτροθεραπευτήριόν του, ὁδὸς Περικλέους 46*, τὰς ὥρας *10—12 π. μ.* καὶ *2—4 μ. μ.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΙΩΑΝ. ΚΟΜΗΝΟΥ

Εἰδοποιεῖ ὅτι

ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τρίτης 8ης τρ. εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀμβρακικοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου «Δελφὶν» συμπεριελήφθησαν οἱ λιμένες Σάμης, Ἁγίας Εὐφημίας καὶ Φισκάρδου, παρελείφθησαν δὲ οἱ τῆς Βασιλικῆς καὶ Ἀστακοῦ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

καὶ πλουσιωτέρα συλλογὴ ὑφασμάτων εἰς 2 χιλιάδας σχέδια εὑρίσκεται μόνον εἰς τὸν γνωστὸν ἐμπορορραπτικὸν οἶκον

ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΣΑΒΒΑ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

ΣΑΚΚΗΣ

17 ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 17

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

ΗΤΟΙ:

Φορέματα ὁλόμαλλα, Δρᾶ κοβερκοτ, Δρᾶ σατὲν, ριγὲ, ταγὲρ εἰς ὅλα τὰ νέα χρώματα. **Φορέματα** μαλλοβάμβακα εἰς **1,000** σχέδια, ταγὲρ, ριγὲ, καρρὲ, σκέτα, ὅλα κατ' ἀπομίμησιν τῶν ἀκριβῶν φορεμάτων. **Ζοὺτ** ἐπίπλων, ταπέτα ἕτοιμα καὶ τοῦ πήχεως εἰς νεώτατα σχέδια. **Φανέλλες** βαμβακερὲς, μαλλοβάμβακες, ὁλόμαλλες πάσης τιμῆς καὶ χρώματος.

Τιμαὶ ἀπολύτως ὡρισμέναι

ΖΟΥΜΗΣ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ

Μὲ τὰ πλέον νουβωτὲ σχήματα
Μὲ τὰ ἐκλεκτότερα δέρματα.

ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΤΕΛΕΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

36—Ὁδὸς Σταδίου — 36

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΝΕΥΡΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ Η «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ»

Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ

ὑφηγητοῦ τῆς Εἰδικ. Νοσολογίας καὶ Νευροπαθολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ

93 ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 93

Εἰς εὐήλιον, ὡραίαν καὶ εὐάερον μεγάλην οἰκίαν μὲ κῆπον. Εἰς τὸ ὑγιεινότερον καὶ τὸ μᾶλλον ὑπήνεμον μέρος τῆς πόλεως.

Δέχεται πάσχοντας νοσήματα νευρικὰ καὶ παθολογικὰ εἰς α', β' καὶ γ' θέσιν ἐπὶ πληρωμῇ ἀναλόγῳ.

Ἐπίσκεψις καὶ ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν ἐν τῇ Κλινικῇ 10—12 π. μ.

Πληροφορίαι ἐν αὐτῇ τῇ Κλινικῇ καὶ παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ ἰατρῷ κ. Γ. Καρυοφύλλῃ, ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 20.

ΝΕΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ Ι. ΚΟΜΗΝΟΥ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γραμμὴ Εὐβοϊκοῦ

Ἑκάστην Δευτέραν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 8 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν διὰ Χαλκίδα Αἰδηψὸν καὶ Βόλον.

Γραμμὴ Κορινθοαμβρικοῦ

Ἑκάστην Τρίτην 9. π. μ. διὰ Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Σάμην, Ἁγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν καὶ Καρβασαρᾶν

Γραμμὴ Ἰονίου πελάγους

Ἕκαστον Σάββατον 9. π. μ. διὰ Λουτράκιον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον.

Ἡ γραμμὴ Εὐβοϊκοῦ θὰ ἐκτελῆται διὰ τῆς θαλαμηγοῦ «Ἀστραπῆς», ἡ δὲ τοῦ Ἀμβρακικοῦ καὶ Ἰονίου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Δελφῖνος».

Ἀμφότερα τὰ ἀτμόπλοια φωτίζονται ἀπλέτως δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς, ἔχουσι δὲ τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος, καθαριότητος καὶ ἀντοχῆς.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἐν Πειραιεῖ κάτωθι ἐνοδοχείου «Κοντινενταλ». Ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ ἔναντι σταθμοῦ Ὀμονοίας κουρεῖον «Βόλος». Τηλέφωνον ἀριθ. 35.

Παῖς μὲ ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ γραφεῖον νὰ ὑπηρετῇ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΝ ΤΩ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΩ

Τοῦ εἰδικοῦ Συφιλολόγου ἰατροῦ

Κ. Γ. Λ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὑφηγητοῦ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου Μέλους τῆς Συφιλιδολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Γαλλίας κλπ.

ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ

Νέα Μέθοδος κατὰ τῆς χρονίας βλεννορροίας, ἰδίας ἐφευρέσεως. Ἡ μέθοδος αὕτη σύντομος, ἀποτελεσματικωτάτη καὶ κατὰ τῆς μᾶλλον ἐπιμόνου βλεννορροίας, ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλ. Ἀκαδημίας, καὶ τῶν διασημοτέρων Εὐρωπαίων Συφιλιδολόγων, πολλοὶ τῶν ὁποίων μεταχειρίζονται αὐτὴν εἰς τὰς Κλινικάς των, ὑπερτερεῖ πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἀντιβλεννορροϊκῶν μεθόδων.

Νέος ὀρρὸς ὀργανομεταλλικὸς κατὰ τῆς ἀνδρικῆς ἀνικανότητος. Ὧραι ἐπισκέψεων 9—2 καὶ 3—5 1)2 μ. μ.—(Τὸ ἑσπέρας ἐπὶ συνεντεύξει). — Ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 23.

ΜΟΝΟΝ

Σ' τὸ Parfumerie Parisienne **τοῦ κ. ΣΤΥΛ. ΜΠΑΧΑΡΙΑ ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 22 νὰ προμηθεύεσθε ἀρώματα καὶ σάπωνας ἀρωματικούς.**

Περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου 1908 ἀρχεται τῶν ἐρμαδίων του τὸ γνωστὸν

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ GRAND HOTEL

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀναλαβόντος νῦν αὐτὸ κ. ΛΕΟΝ. ΧΑΛΑ διευθυντοῦ τοῦ ξενοδοχείου «Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος».

ΤΟ ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

αὐξηθὲν κατὰ ἕνα ἔτι ὄροφον, προσθέσαντα εἰς τὸ ὅλον μεγαλοπρεπὲς Μέγαρον μεγίστην ἐπιβλητικότητα καὶ ἀοχιτεκτονικὴν ἁρμονίαν, ἀνακαισθὲν δὲ τελείως ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἐπιπλωθὲν πλουσίως διὰ νέων ὅλως καὶ πολυτελῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν

Πρὸς δὲ ἐγκαταστήσαν καὶ ἀναπαυτικώτατον ἀνυψωτῆρα (ascenseur) **καὶ ἠλεκτροφώτιστον ὄν. Κεῖται εἰς τὴν ὡραιοτέραν θέσιν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Ἔχει τοποθεσίαν ἀνατολικομεσημβρινὴν, λουόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀττικοῦ ἡλίου, καὶ ἐξαιρετικὴν θέαν. Ἐκ τῶν ὑπερκειμένων δωματίων αὐτοῦ, τὰ πλεῖστα εἰσὶν ἀνατολικομεσημβρινά, βλέποντα πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, τὰς θαλάσσας τῶν Φαλήρων, τὸν Λυκαβηττὸν κτλ.**

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Πωλοῦνται ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου.

Τιμαὶ ὡρισμέναι καὶ αἱ κατώτεραι τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ αὐταὶ διὰ πολίτας καὶ ἀξιωματικοὺς

79—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—79

(Μέγαρον Ριζαρείου Σχολῆς)

ΟΙΚΙΑ ΔΩΡΕΑΝ

Πωλεῖται ἀντὶ 4,500 δραχμῶν οἰκία ἐν Κυψέλῃ πλησίον ἐκκλησίας Κανάρη Ἅγιοι Ἀπόστολοι διώροφος μὲ κηπάριον καὶ ὕδωρ πόσιμον λιθόκτιστος, φέρουσα ἐτήσιον εἰσόδημα 550 δραχμάς, καὶ μὲ εὐρὺ μέλλον. Πληροφορίαι ἐν τοῖς Πρατηρίοις ἐγχωρίων, ὁδὸς Σταδίου 16.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑ, μεσημβρίαν. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΠΕΜΠΤΗ, μεσημβρίαν. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταν)πολιν, Ἀμισσὸν, Ὀρδοῦ, Κερασοῦντα, καὶ Τραπεζοῦντα.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 8 π. μ. Διὰ Σίφνον, Χανιὰ, Γεωργούπολιν, Ρέθυμνον, Πάνορμον, Ἡράκλειον, Χερσόνησον, Σίτι, Ἁγ. Νικόλαον, Σητείαν.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 μ. μ: (κατ' εὐθεῖαν). Διὰ Κύρκυραν, Τεργέστην.

Πρακτορεῖον ἐν Ἀθήναις Ὁδὸς Σοφοκλέους «Σοφόκλειον».

ΑΘ. ΖΩΓΡΑΦΙΔΗΣ

ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ ΔΙΟΛΟΓΟΣ
Διευθυντὴς τοῦ λαρυγγοωτολογικοῦ Τμήματος Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν

ἐπὶ πενταετίαν ἐν **ΒΙΕΝΝΗ** σπουδάσας

Δέχεται: 9—11 καὶ 3—5

100Α-ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ-100Α

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

Ο κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΩ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Εἶνε γνωστὸν ἤδη ὅτι προχθὲς τὸ ὑπόγευμα ἐπεσκέφθη ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὸν ἀσθενοῦντα ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλον ὁ ἐκ Λεβαδείας βουλευτὴς κ. Μπουφίδης.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ κ. Μπουφίδης ἐβολιδοσκόπησε τὸν κ. Σιμόπουλον περὶ τῶν διαθέσεών του, διαβιβάσας συγχρόνως τὰς κρίσεις καὶ σκέψεις τοῦ κ. Θεοτόκη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως.

Κατὰ τὰς διαβούσεις, τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν ἐκ χρονογραφικοῦ καθήκοντος, ὁ κ. Σιμόπουλος ἐπέμεινε ὑποστηρίζων ὅτι νῦν παράπτοτε ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν νὰ μὴ παραιτηθῇ τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος, ἐδέχθη δὲ μόνον νὰ στέρξῃ εἰς τοῦτο ἐν ᾗ περιπτώσει ἐπήρχετο γενικὴ ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις, ἀντικαθισταμένων καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του ὑπουργῶν.

Ὁ κ. Σιμόπουλος ἐν τέλει ὑπεδήλωσεν εἰς τὸν κ. Μπουφίδην ὅτι τὸ καλλίτερον θὰ ἦ ὁ ἐὰν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τ ὑτου συνεννοεῖτο προσωπικῶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ο κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΩ

Ὁ κ. Μπουφίδης ἀνεκοίνωσε τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ κ. Σιμόπουλου εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ὅστις πρόγματι χθὲς περὶ τὴν 8ην καὶ 30' μ. μ. μετέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Σιμόπουλου, παραμείνας μέχρι τῆς 7ης καὶ 30' μ. μ.

Τί ἀκριβῶς ἐλέχθη, ἢ εἰς ποίας ἀποφάσεις προῆλθον, μέχρι βαθείας νυκτὸς δὲν ἐγνώσθη, διότι τόσον ὁ κ. Γ. Θεοτόκης ὅσον καὶ ὁ κ. Σιμόπουλος ἐφάνησαν λίαν ἐπιφυλακτικοί.

Ἐν τούτοις οἱ περισσότεροι συνδεόμενοι μὲ τὴν Κυβέρνησιν βουλευταὶ ἐβεβαίουν ὅτι ὁ κ. Σιμόπουλος ἐπείσθη ἐπὶ τέλους νὰ παραιτηθῇ, κατόπιν ὡρισμένων διαβεβαιώσεων καὶ συμφωνιῶν, εἰς ἃς προῆλθε μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Θεοτόκη, ὁ κ. Σιμόπουλος δὲν ἐδέχθη κανένα, ἀποφυγὼν, ὡς λέγομεν καὶ ἀνωτέρω, ἐπιμελῶς ν' ἀνακοινώσῃ τι περὶ τῶν λεχθέντων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ κ. Σιμόπουλος ἐρωτηθεὶς κατὰ τὴν νύκτα εἶπεν, ὅτι οὐδὲν νεώτερον ἔχει ν' ἀναγγείλῃ, τῶν πραγμάτων μὴ μεταβληθέντων καθ' ὁλοκληρίαν.

Προφανῶς ὁ κ. Σιμόπουλος διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζομεν ἀπέφυγε νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ τῆς συνδιαλέξεως μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου ὅμως συνεφώνησαν ὁριστικῶς καὶ φιλικῶς καθὼς ἐγνώσθη, περὶ τοῦ ὅλου ζητήματος, τῆς περὶ τούτου τελειωτικῆς ἀποφάσεως ληφθησομένης κατὰ τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Κατὰ τὰς ἐδιαιτέρας μας πληροφορίας τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σιμοπούλου, ὡς μὴ δυναμένου εἰσέτι νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνης καὶ συνεπῶς νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ κ. Σιμόπουλος, εἴτε διότι ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν συνάντησιν μετὰ τοῦ κ. Θεοτόκη, εἴτε διότι ἀπεφάσισεν εἰς τὸ τέλος ὁ ἴδιος, θὰ δηλώσῃ πρῶτος εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ συνεργάζεται μετὰ τῶν ὑπουργῶν συναδέλφων του.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὸ ζήτημα τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ λυθῇ σήμερον ὁριστικῶς ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν καὶ περίπτωσιν.

ΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥΡΚΩΝ

ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2 Ἰανουαρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—**Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ εὑρίσκονται τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς διαρκῆ κίνησιν καὶ συγκίνησιν ἐκ τῆς ἀναγγελίας

Εἰς ἀπόστασιν 1)4 τῆς ὥρας ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν τούτων ὑπάρχουσιν ἄλυκαι, ἐν αἷς φρουρεῖ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα· τοῦτο καίτοι ἔβλεπε τὴν πυρκαϊάν, οὔτε πρὸς τὸν τόπον αὐτῆς κἀν προσέτρεξεν.

Ἡ προξενηθεῖσα ζημία ὑπολογίζεται εἰς 800 περίπου λίρας. Οὐδεὶς συνελήφθη ὡς ὕποπτος τοῦ ἐμπρησμοῦ τούτου, ἀλλὰ λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου διέρχονται συνήθως βλάχοι ἀγωγεῖς καὶ τινες μάλιστα τούτων ὤφθησαν ὀλίγην ὥραν πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς πλησίον ἐκεῖ, δύναταί τις ἀσφαλῶς νὰ συμπεράνῃ ὅτι οἱ ἐμπρησταὶ εἶνε ρουμανίζοντες βλάχοι, ὄργανα τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ

Κατ' ἄλλας ἀσφαλεῖς εἰδήσεις ἄγνωστοι ἐπυρπόλησαν ἀχυρῶνα τινὰ τοῦ τσιφλικέου Κορινὸς, ἀνήκοντος εἰς τὸν ἐκ Βερροίας Ἕλληνα ἰατρὸν Στέργιον Μάρκου.

Εἶνε ἡ δευτέρα πυρκαϊὰ ἑλληνικῆς ἰδιοκτησίας ἐν τῷ διαμερίσματι Αἰκατερίνης μετὰ τὴν ἀνωτέρω, ὀφειλομένη δὲ προφανῶς καὶ εἰς τοὺς ἰδίους δράστας, τ. ἔ. τὰ ὄργανα τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας.

ΚΑΙ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις πολυάριθμος βουλγαρικὴ συμμορία μετέβη εἰς τὸ χωρέον τοῦ Μοριχόβου Πόλυ, ὅπως καταστρέψῃ αὐτό, ἔθεσε δὲ πῦρ εἰς δύο οἰκίας, αἵτινες ἀπετεφρώθησαν. Οἱ χωρικοὶ ἔντρομοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἀμυνθῶσιν, ὁπότε Ὀθωμανός τις Βεκὴρ παρατυχὼν ἐκεῖ μετὰ τῶν τριῶν υἱῶν του ἤρξατο πυροβολῶν κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐξαναγκάσας αὐτοὺς νὰ ὀπισθοχωρήσωσι, μέχρις ὅτου ἔφθασε, συνεπείᾳ τῶν πυροβολισμῶν στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ ὁποίου ἔφυγον οἱ κομιτατζῆδες.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ
ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ
Η ΑΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΣΚΟΥΖΕ
ΠΡΟ ΝΕΑΣ Π. ΡΕΝΘΕΣΕΩΣ

Εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ διπλωματικοὺς κύκλους ὑπεστίθετο, ὅτι μετὰ τὴν παραίτησιν ἐδόθησαν ἐξέγερσιν τῆς Κοινῆς Γνώμης διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Ριζὼφ ὡς πολιτικοῦ πράκτορος τῆς Βουλγαρίας ἐν Ἀθήναις, ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις θὰ ματαιώσῃ τὸν διορισμόν, τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον ἔσπευσεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ν' ἀνακοινώσῃ εἰς αὐτὴν ὅ,τι σχετικὸν ἔγραφη.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Οἱ περὶ τὴν Κυβέρνησιν βεβαιοῦν χθές, ὅτι ὁ κ. Σκουζὲς ἀπέστειλ ν ὁδηγίας πρὸς τὸν ἐν Σόφιᾳ ἡμέτερον διπλωματικὸν πράκτορα, διὰ τῶν ὁποίων συνιστᾷ, ὅπως προβῇ εἰς τ ς δεούσας φιλικὰς συνεννοήσεις προς τὴν Βουλγαρικὴν κυβέρνησιν καὶ παραστήσῃ εἰς αὐτὴν, εἰς ποίαν δύσκολον θέσιν θὰ φέρῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, κατόπιν τῆς ἐξεγέρσεως τῆς Κοινῆς Γνώμης ὁ διορισμὸς τοῦ Ριζὼφ.

Ο κ. ΣΚΟΥΖΕΣ ΕΙΣ ΔΥΣΚΟΛΟΝ ΘΕΣΙΝ. — ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἐκ πηγῆς Κυβερνητικῆς μανθάνομεν, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προχθὲς τὴν πρωΐαν ἀπροκαλύπτως εἶπεν εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν φίλων του βουλευτῶν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σκουζὲς ἠμέλησε νὰ τὸν καταστήσῃ ἐνήμερον τοῦ ζητήματος, ὅτε ἐζητήθη ἡ συγκατάθεσις τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Ριζὼφ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν, ὅτι, ἐὰν ἐξ ἀρχῆς ἐγνώριζε τὸ ζήτημα, βεβ ίως δὲν θὰ ἐγίνετο ὅ,τι ἔγινε, διότι αὐτὸς δὲν θὰ ἐπέτρεπε πο ὲ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας τοιοῦτος διπλωμάτης.

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δυσημέστησαν τὸν κ. Σκουζὲν, δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον νὰ εὑρεθῶμεν ἕνεκα τοῦ ἐπεισοδίου τούτου καὶ πρὸ δευτέρας ὑπουργικῆς κρίσεως, ἢ μᾶλλον πρὸ νέας διπλωματικῆς παρενθέσεως.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Πολυπληθὴς ὁμὰς φοιτητῶν ἐλθοῦσα εἰς τὰ γραφεῖα μας ἐξέφρασε τὴν διαμαρτυρίαν της διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Ριζὼφ, συγχρόνως δὲ μᾶς ἔδωσε πρὸς δημοσίευσιν τὴν κάτωθι πρόσκλησιν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. φοιτηταὶ ἁπασῶν τῶν Σχολῶν ὅπως σήμερον Δευτέραν καὶ περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἀκριβῶς προσέλθωσιν πάντες εἰς τὰ προπύλαια τῆς Ἀκαδημίας ὅπως συσκεφθῶσι περὶ ἐθνικῆς ὑποθέσεως ὑψίστης σημασίας.

Ποιούμεθα διὰ τοῦτο θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν πατριωτισμὸν τῶν κ. κ. φοιτητῶν.

Πολλοὶ φοιτηταί

ΟΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ
ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2 Ἰανουαρίου (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Πανταχόθεν τῆς δυστυχισμένης ταύτης γῆς ἀγγέλλονται καὶ πάλιν τὰ βουλγαρικὰ ὄργια κατὰ τῶν δυστυχῶν ὁμογενῶν.

Εἰς τὴν Γευγελὴν αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ πληροφορηθεῖσαι, ὅτι εἰς τὸ οἴκημα, ὅπερ χρησιμεύει ὡς σχολεῖον καὶ Μητρόπολις τῶν Βουλγάρων ἐκρύπτοντο βόμβαι καὶ ὅπλα, προέβησαν εἰς ἔρευνας, καθ' ἃς δὲν εὑρέθησαν μὲν τὰ ζητούμενα εἴδη, ἀνεκαλύφθησαν ὅμως πλέον τῶν 2,000 λιρῶν καὶ διάφορα ἐπιλήψιμα βιβλία. Οἱ ἐνεργήσαντες τὴν ἔρευναν Ὀθωμανοὶ ὑπάλληλοι ἐπειδὴ εἶχον ἐντολὴν βόμβας καὶ ὅπλα ν' ἀναζητήσωσι, καὶ ἐπειδὴ δὲν εὗρον τοιαῦτα ἐδίστασαν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν εὑρεθέντων χρημάτων καὶ βιβλίων, ἐξ ὧν πολλὰ θ' ἀπεκαλύπτοντο, ἐκ φόβου μὴ οἱ Βούλγαροι καὶ ἰδίως οἱ τούτους ὑποστηρίζοντες ἐκ τῶν ἐνταῦθα Εὐρωπαίων κατήγγελον αὐτοὺς ὡς παρανόμως ἐνεργήσαντας.

ΤΙ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ

Ἠρκέσθησαν μόνον νὰ ἐρωτήσωσι τοὺς Βουλγάρους διὰ ποῖον σκοπὸν ἐκράτουν τόσα χρήματα εἰς τὴν Μητρόπολίν των καὶ εἰς ποῖον ἀνῆκον. Οἱ Βούλγαροι ἀπήντησαν ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα προωρίζοντο πρὸς πληρωμὴν τῶν διδασκάλων, εἶχον δ' εἰσπραχθῆ ἐκ συνδρομῶν τῶν Βουλγάρων κατοίκων. Ἡ προχείρως δοθεῖσα αὕτη ἀπάντησις προφανῶς δὲν ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καὶ διότι δὲν ἀπαιτεῖται τοιοῦτο ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν διδασκάλων, καὶ διότι αἱ ἐκούσιαι εἰσφοραὶ τῶν κατοίκων εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς ἐλάχιστον ἀνέρχονται ποσόν. Προφανῶς τὰ χρήματα ταῦτα ἦσαν εἰσπράξεις τοῦ κομιτάτου ἐκ τῆς ἀπηνοῦς καταναγκαστικῆς φορολογίας ἣν ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς ἐκμεταλλευομένους τὰ δάση ἐπιχειρηματίας, προωρίζοντο δὲ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ κεντρικὸν κομιτᾶτον τῆς Σόφιας διὰ νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς συγκρότησιν συμμοριῶν ἢ σπαταληθῶσιν ὡς συνήθως ὑπὸ τῶν διαφόρων παρασίτων βοεβοδῶν.

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Σχετικῶς μὲ τὴν προέλευσιν τοῦ ἄνω ποσοῦ ἐγνώσθη ὅτι πάντες οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὰ δάση τῆς περιφερείας Γευγελῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κομιτάτου δι' ἕκαστον ζῶον χρησιμεῦον πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀνθράκων μίαν λίραν ἐτησίως, καὶ ὅτι γνωστὸς ὀθωμανὸς ἐκ Θεσσαλονίκης ἠναγκάσθη νὰ καταβάλῃ 300 λίρας ἵνα τῷ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκμετάλλευσις δάσους τινὸς παρὰ τὸ Σερμπενλῆ τοῦ καζᾶ Γευγελῆς, ἐκ φόβου μὴ κατακρεουργηθῇ ὑπὸ τῶν κομηταταζίδων.

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΔΙΑΦΥΓΗ
ΕΛΛΗΝΟΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
ΟΙ ΣΚΟΥΜΠΡΑΙΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΠΕΡΙΚΥΚΛΟΥΝΤΕΣ ΤΟ ΣΩΜΑ
ΠΑΡΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ, 6 Ἰανουαρίου. — Ἐγνώσθη σήμερον ἐνταῦθα ἡ ἑξῆς σοβαρωτάτη εἴδησις. Μεταξὺ τῶν χωρίων Σνιχόβου καὶ Κιπεργιὸ τῆς περιφερείας Γρεβενῶν ἀπεχόντων τῆς ἡμετέρας ὁροθετικῆς γραμμῆς δύο ὥρας, τὸ ὁλιγάριθμον σῶμα ὑπλαρχηγοῦ Μακεδόνος Α. Τσουκατάνα περιεκυκλώθη ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τοῦ ποταμοῦ Λαμπενέστα ὑπὸ τουρκικοῦ ἀποσπάσματος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ λοχαγοῦ τοῦ σταθμοῦ Καρανιᾶς ὅπερ ἤτο ἠνωμένον μετὰ τῆς δεκατετραμελοῦς συμμορίας τῶν Σκουμπραίων καὶ στρατιωτικῆς δυνάμεως ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Μιραλάην τοῦ σταθμοῦ Γρεβενῶν.

Τὸ σῶμα τοῦ Τσουκατάνα ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος ριψοκινδυνεῦσαν διὰ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ. Οἱ Σκουμπραῖοι καὶ οἱ Τοῦρκοι κατεδίωξαν τὸν Τσουκατάναν μέχρι τῶν συνόρων μας, ἀπειλοῦντες ἀντεκδικήσεις κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν.

ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ
ΔΗΣΤΑΡΧΟΥ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΒΙΕΝΝΗ, 6 Ἰανουαρίου.— Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ὁ περίφημος ἀρχληστὴς Τσακιρτζῆς τῆς Σμύρνης, γνωστὸς διὰ τὰ τελευταῖα κατορθώματά του, ἔτυχεν ἀμνηστείας ἐκ μέρους τῆς Τουρκικῆς δικαιοσύνης. Εἰς τὸν ἀμνηστευθέντα ληστὴν παρεχωρήθησαν κτήματα καὶ τὰ μέσα ὅπως ζήσῃ ἀνέτως τοῦ λοιποῦ.

ΩΡΑ 4Η ΠΡΩΪΝΗ
ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΔΕΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΔΕΚΤΗ

ΒΙΕΝΝΗ, 4η πρωϊνή.— Σημερινὸν τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας ἀγγέλλει, ὅτι τὸ Βουλγαρικὸν Ὑπουργεῖον, κατόπιν τῆς ἀπὸ πολλοῦ ὑφισταμένης κρίσεως, ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ὅστις ἠρνήθη νὰ δεχθῇ ταύτην.

Κατὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, τὸ ὑπουργεῖον Γοῦδεφ, κοινοβουλευτικῶς ἀνέσχυρον, ὡς πολεμούμενον ὑπὸ πασῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων μερίδων, θὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν του.

Ἐὰν πιθανώτατος διάδοχος τοῦ ὑπουργείου Γοῦδεφ καθίστατο ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικοφρόνων Γκέσωφ.

Σ.Σ. Ἡ παραίτησις τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀποτελεσμάτων, ἅτινα θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἡγεμονίας, θὰ λύσῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ διπλωμάτου ἀρχικομιτατζῆ Ριζὼφ, ὅστις τοιουτοτρόπως δὲν θὰ πατήσῃ τὸν πόδα του εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΝΕΟΝ ΧΟΛΕΡΙΚΟΝ ΚΡΟΥΣΜΑ

ΒΙΕΝΝΗ, 4 πρωϊνή. — Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν Ἀνταποκρίσεων ὅτι νέον χολερικὸν κροῦσμα ἐσημειώθη χθὲς εἰς τὸ προάστειον τοῦ Χαϊδὰρ-πασσᾶ.

Αἱ ἀρχαὶ λαμβάνουν ἔκτακτα ὑγειονομικὰ μέτρα.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΔΡΑΓΟΣ

ΒΙΕΝΝΗ, 4 πρωϊνή. — Διάφορα τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας καὶ Βελιγραδίου ἀγγέλλουν ὅτι οἱ αὐτόθι μακεδονικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν τὴν τελευταίαν καταστροφὴν τοῦ χωρίου Δράγος καὶ τὰς αὐτόθι σφαγὰς εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Ἀντιθέτως αἱ ἐπίσημοι πληροφορίαι τῆς Γ. Πύλης ἀναιροῦσαι τὰς ἀνωτέρω διαδόσεις, βεβαιοῦν ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ ἑλληνικοῦ τούτου χωρίου διεπράχθη ὑπὸ βουλγάρων κομιτατζήδων.

Σ. Π. Λεπτομερείας περὶ τῆς καταστροφῆς ταύτης βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν ἄλλῃ σ ήλῃ ἐξ ἀνταποκρίσεως τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης ἀνταποκριτοῦ μας.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΕΝΙΩΝ
ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Τηλεγραφικῶς ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης πληροφορεῖται ὅτι τὸ ἐν Παρισίοις συνέδριον τῶν Ἀρμενίων καὶ Νεοτούρκων ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας του. Μεταξὺ τῶν ἀποφάσεών του εἶνε ἡ καθαίρεσις τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ, καὶ ἡ ἐγκατάστασις κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος ἐν Τουρκίᾳ

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας πρὸς τὸν «Ν. Ἐλεύθερον Τύπον» αἱ ἀποφάσεις αὗται ἔγειναν ἐνθουσιωδῶς δεκταὶ ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν ἐπαναστατικῶν κύκλων καὶ τῶν πρωτοστατῶν τοῦ Μακεδονοβουλγαρικοῦ κινήματος οἵτινες καὶ πρόσκλησιν ἐπίσημον εἶχον λάβει εἰς τὸ Συνέδριον, δὲν μετέσχον ὅμως αὐτοῦ συνεπείᾳ τοῦ ἐπελθόντος θανάτου τοῦ Σαράφωφ.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΛΑΓΑΝΟΠΟΥΛΟΥ & ΝΤΡΟΥΛΙΑ
(ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ—ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΡΙΟΝ)
ΕΠΙΠΛΩΝ
(Παράρτημα ὁδὸς Προαστείου, κάτωθεν Ξενοδοχείου ὁ Ἑρμῆς)
Τραπέζια, Κομὰ, Νιπτῆρες, Μπουφέδες, Μπαγιοῦ Σερβὰν, Κλῖναι ἀγγλικαὶ καὶ ἐγχώριοι, Καρέκλες Βιέννης καὶ ἐγχώριοι, Ταπετσαρία, Κάδρα, Ντουλάπαι, Καθρέπτια, Γαλαρίαι, Γραφεῖα, κτλ.
Ἅπαντα τὰ εἴδη ἐπιπλώσεως εἰς μεγάλην παρακαταθήκην καὶ εἰς τμήματα ἐκτεθειμένα θὰ εὕρητε εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀγορὰν κατεσκευασμένα ἐκ τῶν καλλιτέρων ὑλικῶν καὶ εἰς τιμὰς ὡρισμένας εὐθηνάς.

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ
ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ»
Η ΣΥΡΡΟΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΤΑ ΧΟΡΕΥΣΑΝΤΑ ΖΕΥΓΗ
ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Μὲ μίαν μοναδικὴν ἐπιτυχίαν διεξήχθη εἰς τὴν φωτόλουστον αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ ἐτήσιος χορὸς πρὸς ὄφελος τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων.

Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ὁλόκληρος πλὴν τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς Πριγκηπίσσης Ἑλένης. Ἡ Πριγκήπισσα Σοφία ἔφερε φαιόχρον ἐσθῆτα μετὰ περιδεραίου μαργαριτῶν. Ἡ πριγκήπισσα Μαρία ροζ μὲ ἀδάμαντας, ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη ὡραίαν ἐσθῆτα χρώματος ἀνοικτοῦ πρασίνου καὶ διάδημα ἐξ ἀδαμάντων.

Εἰς τὸν πρῶτον τετράχορον ἔλαβον μέρος ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς κ. Τρικούπη, ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς κ. Σγλήμαν, ἡ πριγκήπισσα Σοφία μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Παρνασσοῦ κ. Τ. Ἀργυροπούλου, ἡ πριγκήπισσα Μαρία μετὰ τοῦ κ. Καλλία, ἡ βασιλόπαις Ἀλίκη μετὰ τοῦ ὑπολογαγοῦ κ. Πετρίδου, ὁ πρίγκηψ Γεώργιος μετὰ τῆς κ. Καποδίστρια, ὁ πρίγκηψ Νικόλαος μετὰ τῆς κ. Ν. Λεβίδου καὶ ὁ βασιλόπαις Ἀνδρέας μετὰ τῆς κ. Χαριλάου.

Εἰς τὸν δεύτερον ὁ Βασιλεὺς ἐχόρευσε μετὰ τῆς κ. Ι. Ράλλη, ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς κ. Χαριλάου, ἡ πριγκήπισσα Σοφία μὲ τὸν κ. Γεννάδην, ἡ πριγκήπισσα Μαρία μετὰ τοῦ κ. Ἀργυροπούλου καὶ ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας μετὰ τῆς δεσποινίδος Τσέρνοβιτς.

Τὴν 11 1)2 ἀπεχώρησεν ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια. Ὁ χορὸς παρετάθη μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

Μεταξὺ τῶν κυριῶν αἵτινες κατελάμβανον τὸν ἐξώστην καὶ τὴν αἴθουσαν, χαριτωμέναι εἰς καλλονὴν καὶ ἀμφιέσεις προεξέχον ἡ κ. Γ. Νικολαΐδου, ἡ κ. Χαριλάου, ἡ κ. Πολιτάκη, ἡ κ. Σλήμαν, ἡ κ. Στράτου μὲ μέλαιναν ἀμφίεσιν, ἡ κ. Ἀργυροπούλου.

Μεταξὺ τῶν δεσποινίδων πολὺ χαριτωμέναι: ἡ δὶς Καλοσγούρου Τσακάλη μὲ κυανᾶ, ἡ δὶς Μάρκου μὲ κρὲμ, ἡ δὶς Βερροιοπούλου μὲ λευκὰ, Μαζαράκη μὲ λευκὰ, Δασίου, Ν. Λεβίδου μὲ ροζ, Κ. Λεβίδου μὲ λευκὴ, Κωτσάνη καὶ ἄλλαι.

Ἐκ τῶν ὑπουργῶν ὁ κ. Σκουζὲς, ὁ κ. Τρικούπης, ὁ κ. Στεφανόπουλος.

Τὰ ἐκ τοῦ γοροῦ κέρδη ἀνῆλθον εἰς 14,000 δραχμῶν. Ἦτο ὁ πρῶτος προσοδοφόρος χορὸς τῆς περιόδου.

ΘΑΝΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΣΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἀγγέλλεται ἐκ Νιοῦ Χάβαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅτι ὁ καθηγητὴς Thomas Seymour, εἰς ἐκ τῶν διαπρεπεστάτων καθηγητῶν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Yale, [illegible] ἀσθενείας ἐκ πνευμονίας.

Ὁ καθηγητὴς Seymour, μετὰ τὸ πέρας τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν του ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἐσπούδασε δύο ἔτη κλασικὴν φιλολογίαν ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Λειψίας καὶ τοῦ Βερολίνου καὶ συνεπλήρωσεν αὐτὰς διὰ ταξειδίου καὶ σπουδῆς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἑλλάδι. Τῷ 1880 ὁ Σέϋμουρ διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Yale, ἣν ἔδραν διετήρει μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ἡ φήμη τοῦ καθηγητοῦ Σέϋμουρ ὡς ἑλληνιστοῦ ἦτο παγκόσμιος, εἶνε δὲ ἐκδότης πολλῶν ἑλληνικῶν βιβλίων. Μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Οὐίλλιαμ Ὄνλτ τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρδ, ὁ καθηγητὴς Σέϋμουρ εἶχεν ἐκδόσει τὴν σχολικὴν σειρὰν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἀπὸ τοῦ 1884, εἶχε δὲ ὁ ἴδιος παρασκευάσει πολλὰς ἐκδόσεις ἔργων Ἑλλήνων συγγραφέων ἢ βοηθήματα διὰ τὰς ἐκδόσεις ταύτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων:

«Ἐκλεκταὶ Ὠδαὶ τοῦ Πινδάρου μετὰ σημειώσεων», «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ μέτρον τοῦ Ὁμήρου», «Ὁμήρου Ἰλιὰς Βιβλία Α ἕως Δ», «Εἰσαγωγὴ καὶ Λεξιλόγιον εἰς τὴν σχολικὴν Ὀδύσσειαν» καὶ «Σχολικὴ Ἰλιάς».

Ἀπὸ τοῦ 1887 μέχρι τοῦ 1901 ὁ Σέϋμουρ ἦτο πρόεδρος τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Σχολῆς τῶν Κλασσικῶν σπουδῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1899 ἦτο συντάκτης τῆς «Classical Reviews». Ἦτο πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου τῷ 1899, ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τοῦ 1887 ἕως τοῦ 1903 καὶ πρόεδρος τῷ 1903. Ἦτο ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ ἀποθανὼν καταλείπει σύζυγον, δύο θυγατέρας καὶ ἕνα υἱόν.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν 7 μ. μ.—Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 7 μ.μ.—Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 8ην μ. μ.—Διὰ Μονεμβασίαν, Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάλιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 8 μ. μ.—Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς. Κατ' εὐτέραν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ὥραν 8ην π. μ.— Διὰ Σύρον Τῆνον, Ἄνδρον, καὶ Κύρθιον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ. Ἐν Ἀθήναις Σταδίου 66 (Πλ. Ὁμονοίας). Ἀρ. Τηλεφώνου 252.

Ἐν Πειραιεῖ (Πλατ. Καραϊσκάκη) ἀριθ. τηλεφώνου 94. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Επι Του Πιεστηριου
Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ
ΘΕΟΤΟΚΗ - ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΠΗΛΘΕ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΣ
Ο κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΜΑ

Καθὼς γράφομεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σιμοπούλου, παρέμεινε συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 7 1)2.

Ἡ συνέντευξις αὕτη τῶν δύο πολιτικῶν εἶχε προσχεδιασθῆ τῇ μεσολαβήσει τῶν βουλευτῶν κ. κ. Μπουφίδου καὶ Γιαννακίτσα, οἱ ὁποῖοι μετέφερον εἰς τὸν κ. Θεοτόκην τὰς γνώμας τοῦ κ. Σιμοπούλου.

Ὁ κ. Θεοτόκης ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὸν κοιτῶν τοῦ κ. Σιμοπούλου, ἤτο ἐξκιρετικὸς ἄβρὸς καὶ περιποιητικὸς πρὸς κύτον, ὡμίλησαν δὲ διὰ μακροῦ περὶ τοῦ ἐκκρεμοῦς ζητήματος, ἀποφασίσαντες ἐν τέλει νὰ μὴ προβοῦν εἰς οὐδεμίαν ἀνακοίνωσιν.

Ἐν τούτοις ἐκ πηγῆς Θεοκικῆς ἐμάθομεν:

1) Ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης παρεκάλεσε τὸν κ. Σιμόπουλον νὰ τὸν διευκολύνῃ παραιτούμενος.

2) Ὅτι ἐκανονίσθη τὸ ζήτημα τῆς μελλούσης ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος.

3) Ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης θὰ ἐκανοποιήσῃ τὸν κ. Σιμόπουλον ἐν τῇ Βουλῇ.

4) Ὅτι δὲν ἀποκλείεται ἡ μέλλουσα μετὰ τοῦ κ. Θεοτόκη συνεργασία τοῦ κ. Σιμοπούλου.

5) Ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κ. Σιμοπούλου θὰ μείνῃ ὡς ἔχει καὶ θὰ υἱοθετηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Θεοτόκης ὡμίλησε διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ κ. Σιμοπούλου περὶ τῶν παρασχεθε

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἠθῳώθη ὑπὸ τοῦ Ἐκτάκτου Δικαστηρίου ὁ ἐξ Ἀλιστράτης τῆς ἐπαρχίας Ζίχνης Ἰωάννης Φρειδερίκου, κατηγορούμενος ὡς φονεύσας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ εἰρημένου χωρίου τὸν βούλγαρον καρβουνοέμπορον Μπέγκο.

Συνήγορος ἦτο ὁ κ. Φ. Τ. Παπαγεωργίου.

— Ἐπίσης ἠθῳώθη καὶ ὁ ἐκ Μακρυόβου τῆς Στρωμνίτσης ὁμογενὴς Νικόλαος Βασιλείου, κατηγορούμενος ἐπὶ ὑποθάλψει ἀνταρτῶν.

Συνηγόρος τῆς ὑπερασπίσεως ἦτο ὁ κ. Φ. Τ. Παπαγεωργίου.

— Τὴν 29ην Δεκεμβρίου κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Ἐκτάκτου Δικαστηρίου εἰς ἑξάμηνον φυλάκισιν ὁ ἐκ Τσελτικίου βουλγαροδιδάσκαλος Βαγγέλ, κατηγορούμενος ἐπὶ τραυματισμῷ συγχωρικοῦ του.

Ἡ ποινὴ ἦτο οὕτω ἐλαφρὰ ἅτε μὴ ἀποδειχθείσης τῆς προθέσεως φόνου.

Συνήγορος ἦτο ὁ Δάλτσεφ ἐφ.

— Αὐθημερὸν ἠθῳώθη ὁ ἐκ Τζουμαγιᾶς Ντῖνος Στογιάννου, κατηγορούμενος ἐπὶ ὑποθάλψει συμμορίας.

Τοῦ συνηγόρου κ. Φ. Τ. Παπαγεωργίου ἀσθενοῦντος, τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου ἀνέλαβεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐφ. βοηθὸς τοῦ εἰρημένου ἐγκρίτου δικηγόρου.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ 30 Δεκεμβρίου

Χθὲς ἤρχισε ἐνώπιον τοῦ Ἐκτάκτου Δικαστηρίου τῆς πόλεώς μας ἡ σπουδαία δίκη τῶν ἐξ Ἀχρίδος καὶ περιχώρων βουλγάρων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διδασκάλων, ἱερέων καὶ διδασκαλισσῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα κατὰ σειρὰν εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Βρανετσίστας διδάσκαλος Εὐγένη Σιμιανώφ.

2) ὁ ἐκ Στρούγας διδάσκαλος Κλῆμε Βαγγέλ.

3) ὁ ἐξ Ἀχρίδος Ἰβὰν Μελτσινώφ.

4) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Σεμπίζτσε βουλγαρόπαπας Πὸπ Ὀρδὰν Πὸπ Ἀτανάς.

5) ὁ ἐκ τῆς Ἀχρίδος βουλγαροδιδάσκαλος Εὐθὺμ Α. Μποῦδλεφ.

6) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Μουρουνίτστε παντοπώλης Ἀλεξάνδρη Κούζμαν Ἀτανάς.

7) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Λιτζάνη καταγόμενος καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Μραμορέτση βουλγαροδιδάσκ. Ἀλεξάνδρη Κλήμωφ.

8) ὁ ἐκ τῆς Ἀχρίδος βουλγαροδιδάσκαλος ἐν τῷ χωρίῳ Σλέπτσε Δημήτρη Βανήεφ.

9) ὁ ἐκ τῆς Ἀχρίδος βουλγαροδιδάσκαλος ἐν τῷ χωρίῳ Δραολαβίτσα Χαραλάμπο Πέτκωφ.

10) ὁ ἐκ τῆς Γιανκοβέτσης βουλγαροδιδάσκαλος Νικόλα Στεφάνωφ.

11) ὁ ἐκ τῆς Σλατίνας βουλγαρόπαπας Πὸπ Γεώργη Πὸπ Ἀγγελώφ.

12) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ὀσδολὲν Τεμέλκο Μπλάτζε.

13) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Κόνσκο Μῆτρε Γροσδάν.

14) ὁ ἐκ τῆς Ἀχρίδος βουλγαροδιδάσκαλος Κλῆμε Κανεφτσέφ.

15) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Πρισοβιὰν Ναοὺμ Μπινμπιλώφ.

16) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Πρισοβιὰν Γιουρτσὶν Ἀλέξο.

17) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Βελγότστα Βελκὰν Γ. Βρεττώφ.

18) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Βελγότστα Κώστα Δ. Λιατώφ.

19) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Σαρβότινο Μπλάτζε Τάνεφ.

20) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Βέλμε Ρούση Πὸπ Τόδωρ.

21) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Μραμορέτση Μπότζιν Σπάσε.

22) ἡ ἐκ τῆς Στρούγας καταγομένη καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Σλατίνα βουλγαροδιδασκάλισσα Ζλάτα Κλημώφ.

23) ἡ ἐκ τῆς Ἀχρίδος βουλγαροδιδασκάλισσα Φάντσε Ἀργύρη.

24) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Βίρμπιαν βουλγαρόπαπας Πὸπ Σίλιαν Πὸπ Ρίστε.

25) ὁ ἐκ τῆς Ἀχρίδος Ἄρσο Σπάσε.

26) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ἡρτζάνη Νάστο Ἰβάν.

27) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Σδρερορὲτζ Μποτζὶν Γρόσδαν.

28) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Τσιρβένοβα Βέλιαν Ρίστο.

29) ὁ ἐκ τῆς Ἀχρίδος Στεφὰν Χρῆστο.

30) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Μπελτσίστα Ρίστε Πέτρε.

31) ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ἡρμπίνοβο Μήλενκο Σδρέζο,

οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦνται ὅτι ἀπετέλουν μέλη τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀχρίδος, τὴν ὁποίαν διήρεσαν εἰς διάφορα τμήματα. Ἡ κατηγορία τοῦ δημοσίου κατηγόρου στηρίζεται ἐπὶ ἐγγράφων σπουδαίων, τὰ ὁποῖα κατεσχέθησαν καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν ὡμολόγησαν τινὲς ἐκ τῶν κατηγορουμένων ὅτι αὐτοὶ τὰ ἔχουν γράψει, τὰ περισσότερα δὲ ἐξεταζόμενα καὶ παραβληθέντα μὲ ἐκθέσεις τῶν βουλγαροδιδασκάλων, τὰς ὁποίας εἰς διαφόρους χρονολογίας εἶχον ἀποστείλει οἱ διδάσκαλοι οὗτοι εἰς τὸν Ἐξαρχικὸν Μητροπολίτην Ἀχρίδος ἐν τῇ ἀνακρίσει ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀπεδείχθη παμψηφεὶ ὅτι εἶνε ἔργα αὐτῶν. Οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπετέλουν εἰς τὴν Ἀχρίδα καὶ τὰ χωρία, ἐν οἷς εἰργάζοντο, τὴν ἀρχήν.

Ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι, καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων εἰς τὰς ἐπιστολὰς ἀναφέρονται μὲ διάφορα ψευδώνυμα· οὕτω ἡ Ἀχρὶς ἀναφέρεται «Γενεύη», ὁ τέταρτος κατηγορούμενος Πὸπ Ὀρδὰν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἀμπᾶς» καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ὁ πρῶτος, ὁ διδάσκαλος ἐκ τοῦ χωρίου Βρανετσίστα Εὐγένη Σιμιάνωφ, ὅστις κατηγορεῖται ὡς εἷς ἐκ τῶν ἀνωτάτων μελῶν τοῦ κομιτάτου (τμῆμα Μοναστηρίου), εἰς μίαν ἐπιστολήν του, τὴν ὁποίαν ἔγραψε πρὸ καιροῦ ἐκ Μοναστηρίου, κατὰ τὴν αἰχμαλώτισιν τοῦ Ἄγγλου Οὐήλς, εἰς τὸν βοεβόδαν τοῦ τμήματος Ἀχρίδος Χάνε, ποιεῖται διαφόρους ἀποκαλύψεις.

Καὶ αἱ διάφοροι ἄλλαι ἐπιστολαὶ ἀναφέρουν πλεῖστα τοιαῦτα.

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ τὴν θέσιν δημοσίου κατηγόρου κατέχοντος Ἐνδοξ. Μαζχὰρ βέη, Γενικοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, διήρκεσε δύο περίπου ὥρας, ἀναπτυχθέντων ἐν γλώσσῃ γλαφυρᾷ τὰ τῆς δίκης, τοῦ σκοποῦ τῶν κατηγορουμένων ἐν τοῖς τρισὶ Βιλαετίοις καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει.

Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται τὸ κατηγορητήριον, ὑπάρχει καὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ βουλγαρομακεδονοαδριανουπολιτικοῦ κομιτάτου.

Ἀνεβλήθη ἡ δίκη διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

ΔΗΜ. Ι. ΡΙΖΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Εἰδικὸς τῶν στομαχικῶν καὶ στηθικῶν νοσημάτων

Παρὰ τὸν ἱ. ν. τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, Πλατὺς Δρόμος (οἰκία Ξανθίδου)

Πτωχοὺς δωρεὰν κατὰ πᾶν Σαββατον ὥραν 11 — 12 π. μ.

ΘΕΡΜΟΓΟΝΟΝ
(thermogène)

Φάρμακον πολύτιμον διὰ τὴν ἁπλότητά του τὰς μεγίστας θεραπευτικάς του ἰδιότητας. Συνιστάμενον ἐκ βάμβακος ἐμβιβαστισμένου ἐντὸς πολλῶν καὶ διαφόρων δραστικωτάτων φαρμάκων θεραπεύει διὰ μόνης καὶ ἁπλῆς ἐπιθέσεως παντὸς εἴδους νευραλγίας, ρευματισμούς, ἰσχιαλγίας, ἀρθρίτιδας ὡς καὶ παντὸς εἴδους πόνους τῶν πλευρῶν, τῶν νεφρῶν, τῆς κοιλίας, τοῦ ἥπατος, τὴν βρογχίτιδα καὶ ἐν γένει πάντα πόνον φυσικὸν καὶ διαρκῆ. Τὸ θερμογόνον ὑπερβαίνει πολὺ κατὰ τὴν ἐνέργειάν του ὅλα τὰ ἄλλα γνωστὰ φάρμακα ὡς τὸ ἰώδιον, βυζιναντόριν κτλ. χωρὶς ἵνα τούτοις νὰ ἔχῃ τὰ ἐλαττώματα αὐτῶν κατὰ τὴν χρῆσίν του. Ἀβλαβὲς καὶ ἀκίνδυνον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀφόβως διὰ πᾶσαν ἡλικίαν. Τὸ φάρμακον τὸ ὁποῖον ταχέως θὰ ὀνομασθῇ πανάκεια ἕνεκεν τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ ἐνεργειῶν καὶ ἀποτελεσμάτων. Ἡ χρῆσις του ἁπλουστάτη καὶ εὐκολωτάτη κατὰ πᾶσαν στιγμήν. Μία καὶ μόνη δοκιμὴ ἀρκεῖ νὰ πεισθῇ τις ὅτι πράγματι εἶναι φάρμακον ἀποτελεσματικώτατον ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον διὰ κάθε ἄνθρωπον. Τὸ γνήσιον θερμογόνον πωλεῖται μόνον εἰς τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. Γαβριὴλ Πεντζίκη—ὅλα δὲ τὰ ἄλλα τὰ πωλούμενα ἀλλαχοῦ εἶναι παραποιήσεις. —Ἀποφεύγετε τὰς παραποιήσεις καὶ προφυλαχθῆτε ἀπὸ αὐτάς.

Τὸ θερμογόνον φάρμακον ἀποτελεσματικὸν καὶ εὐθηνόν. Ἐνέργεια ἄμεσος καὶ τηλεσφόρος. Συνιστᾶται ἰδιαίτατα ὑπὸ τῶν ἰατρῶν οἵτινες ἔκαμαν χρῆσιν αὐτοῦ.

ΗΤΟ ΚΑΚΗ Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΣΑΣ!

Ἀλλὰ μὴ ἀπελπίζεσθε! Ἡ σημερινὴ ἀδυναμία σας, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι δὲν θὰ παύσῃ ποτέ, θὰ χαθῇ ὡς σταγὼν δρόσου ἅμα ἐμφανιζομένου τοῦ ἡλίου, καὶ σεῖς, ὡς ἄλλος μυθικὸς Φοῖνιξ, θὰ ἐπανακτήσητε τὸ πρότερον σφριγός σας, ἂν θελήσητε νὰ λάβητε τὸ

EMULSION SCOTT

ἐξ ἐλαίου ἥπατος ὀνίσκου καὶ ὑποφωσφάτου τιτάνου καὶ σόδας, θαυμάσιον ἐπαναδοτικὸν τοῦ σφρίγους, ἡλικίας 30 ἐτῶν!

Ζητεῖτε πάντοτε τὸ Γαλάκτωμα μὲ τὸ σῆμα τοῦτο Ὁ Ἁλιεὺς σῆμα τῆς σκευασίας Σκώτ!

ΠΑΡΑ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΧΗΜΙΚΟΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΑΙΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΧΑΡΙΣ

Τηλεγράφημα τῆς Γ. Ἐπιθεωρήσεως πρὸς τὴν Νομαρχίαν Μοναστηρίου ἀνήγγειλεν ὅτι ἀπενεμήθη αὐτοκρατορ. χάρις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐκεῖ φυλακαῖς ἀπὸ 13 ἤδη μηνῶν κρατουμένους ἐγκρίτους ἐκ Γρεβενῶν ὁμογενεῖς κ. κ. Ν. Φ. Κουσίδην κ. Γ. Μπούσιον, καταδικασθέντες ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου εἰς τριετῆ φυλάκισιν.

ΦΟΝΟΣ ΕΝΟΣ ΓΑΜΒΡΟΥ

Εἰς τὸ χωρίον Σμολάρι τῆς ὑποδιοικήσ. Πετριτσίου λῃσταντάρται προέβησαν εἰς τὸν φόνον τοῦ ἐξαρχικοῦ Δόντσε, ἐπειδὴ παρὰ τὴν κρατοῦσαν ἀπαγόρευσιν ἐνυμφεύθη μετὰ κόρης Πατριαρχικοῦ.

Ἐκ τῶν δραστῶν τοῦ φόνου τούτου συνελήφθησαν δύο.

ΦΟΝΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΟΣ

Εἰς τὸ χωρίον Βίνμε τῆς ὑποδιοικήσεως Πετριτσίου ἐφονεύθη ὑπὸ λῃσταντάρτων εἷς ἐξαρχικός, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑπηρετῶν ὡς χωροφύλαξ δὲν παρεῖχε τὰς ὑπὸ τοῦ κομιτάτου ἐπιβεβλημένας εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις.

ΦΟΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΥ

Εἰς τὸ τσιφλίκιον Καρὰ-Σοῦ τῆς Ἄνω Τζουμαγιᾶς ἐξαρχικοὶ λῃσταντάρται ἐφόνευσαν τὸν κουτσόβλαχον Κώσταν, υἱὸν τοῦ βλάχου μουχτάρη τοῦ χωρίου τούτου.

ΦΟΝΟΣ ΔΗΣΤΑΡΧΗΓΟΥ

Καθ' ἃ ἐκ Βοδενῶν πληροφορούμεθα ἔξωθεν τοῦ χωρίου Μεσημέρι ἐφονεύθη ὑπὸ ἐξαρχικῶν χωρικῶν ὁ διαβόητος λῃσταρχηγὸς ἐκ τοῦ ὡς ἄνω χωρίου Κατζῆς ὅστις ἐλυμαίνετο ἐπὶ δεκαετίαν τὸ διαμέρισμα Βοδενῶν. Ὁ φόνος ἐγένετο πρό τινος χρόνου, καὶ μόλις προχθὲς ἐγνώσθη. Τὸ πτῶμα τοῦ φονευθέντος λῃσταρχηγοῦ δὲν ἀπεκαλύφθη.

ΦΟΝΟΣ ΧΩΡΙΚΩΝ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν πόλιν τοῦ Μοναστηρίου ὀρθόδοξ. χωρίον Κίρκλινον ἐφονεύθησαν ὑπὸ λῃσταντάρτων οἱ δύο χωρικοὶ Πέτρος καὶ Τῶδε.

ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΛΗΣΤΑΝΤΑΡΤΩΝ

Εἰς τὸ χωρίον Κοπανὸς τῆς ὑποδιοικήσεως Βεροίας ἐνδιῃτῶντο δύο λῃσταντάρτικαὶ συμμορίαι ὑπὸ ἐξαρχικ. ἀποτελούμεναι. Ἀποσπάσματα στρατιωτικὰ εἰδοποιηθέντα ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου ἀλλ' αἱ συμμορίαι προλαβοῦσαι εἶχον ἀπέλθει. Ἐν τούτοις τὰ ἀποσπάσματα παρακολουθοῦσι τὰ ἴχνη τῶν λῃσταντάρτων.

Αἱ συμμορίαι αὗται ἦσαν ὑπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς Τράγιον καὶ Μάνο.

ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Ὑπὸ τῶν σεβ. ἀρχῶν διεξήχθησαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔρευναι εἰς τὸ ἐν Γευγελῇ βουλγαρικὸν σχολεῖον. Λέγεται ὅτι ἀνευρέθησαν διάφοροι ἐπιλήψιμοι ἐπιστολαί.

ΦΟΝΟΣ ΥΠΟ ΕΞΑΡΧΙΚΩΝ

Εἰς Περλεπὲ ἐφονεύθη ὑπὸ ἐξαρχικῶν ὁ σερβίζων ὀρθόδοξος Γιοβάν. Ὑπὸ τῆς σεβ. ἀρχῆς ἐλήφθησαν δραστήρια μέτρα πρὸς σύλληψιν τῶν δραστῶν.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ

Αὐτοκρατορ. ἀπόσπασμα κατετρόπωσεν ἐν συμπλοκῇ λῃσταντάρτικὴν συμμορίαν ὑπὸ ἐξαρχικῶν ἀποτελουμένην. Οἱ λῃσταντάρται τραπέντες εἰς φυγήν, ἀφῆκαν ἕνα νεκρὸν ὀνόματι Κόλεν.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΒΟΕΒΟΔΑ

Καταστενοχωρηθεὶς ἐκ τῆς καταδιώξεως ἠναγκάσθη νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς σεβ. ἀρχὰς ὁ ἐξαρχικὸς βοεβόδας Γιοβὰν Σακύρτσεφ.

ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Ἀγγέλλεται ἐκ Κατερίνης ὅτι ἄγνωστοι μεταβάντες εἰς Κορυνὸν ἐνέπρησαν τὴν ἀποθήκην τοῦ ἐκ Βεροίας Στέριου Ἰατροῦ. Ἡ προξενηθεῖσα ζημία ὑπολογίζεται ἄνω τῶν 400 λιρῶν.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΛΗΣΤΑΝΤΑΡΤΟΥ

Παρὰ τὸ χωρίον Βάμπελι συνελήφθη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐξαρχικὸς λῃσταντάρτης. Ἐπ' αὐτοῦ κατεσχέθησαν ἐπιλήψιμοι ἐπιστολαί.

ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΟΝΟΙ

Κατ' αὐθεντικὰς ἐκ Μοναστηρίου πληροφορίας βούλγαροι λῃσταντάρται μεταβάντες τῇ 26 Δεκεμβρίου εἰς τὸ χωρίον Δράγους (περιφερείας Περιστερίου) ἐπυρπόλησαν 5 οἰκίας καὶ ἐφόνευσαν 24 κατοίκους, ἐξ ὧν 10 παιδία, 10 γυναῖκες καὶ 4 ἄνδρες.

ΒΑΡΕΚΙΝΑ - ΒΑΡΕΚΙΝΑ

Νέα ἐπιτυχεστάτη ἐφεύρεσις ὑγροῦ κατασκευαζομένου ἐν Ἰταλίᾳ παρὰ τοῦ διασήμου χημικοῦ Ἀρνόλδου.

Ἡ Βαρεκίνα ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ καθαρίζῃ καὶ λευκαίνῃ τὰ ροῦχα χωρὶς νὰ προξενῇ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην φθορὰν εἰς αὐτά. Τοὐναντίον μάλιστα ὅσον περισσότερον χρησιμοποιεῖται, τόσον περισσότερον γίνονται τὰ ροῦχα στερεώτερα.

Ἡ Βαρεκίνα ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ μὴ ἐπηρεάζῃ τὰ στερεὰ χρώματα τῶν ὑφασμάτων, τοὐναντίον καθαρίζει τὸ αἷμα, τὸ κρασί, τὴν μελάνην καὶ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῆς χρήσεως καὶ τῆς τιμῆς ἀπευθυντέον εἰς τοὺς μόνους ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν ἀντιπροσώπους κ. κ.

Ἀδελ. Γοργολιάτου
καὶ Δημ. Σιατρίδην

Γ. Α. ΖΥΜΑΡΑΚΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Δέχεται ἐν τῇ ἀρτίᾳ κλινικῇ του
Παρὰ τῷ Οὖν-Καπὰν
ἀπὸ 9 πμ. μέχρι τὰς 6. μ. μ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΡΩΜΠΑΠΑ

Ἐκδίδομεν εἰσιτήρια διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀμερικῆς μὲ συγκαταβατικὰς τιμάς.

Παραλαμβάνομεν καὶ ὁδηγοῦμεν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τοὺς Μετανάστας.

Ἐκδίδομεν συναλλαγματικὰς ἐπὶ **Α. Ρώμπαπα** Θεσσαλονίκης.

Ἐπίσης ἐκδίδομεν ἀτμοπλοϊκὰ εἰσιτήρια Νέας Ὑόρκης — Ἑλλάδος — Μακεδονίας — Ἠπείρου.

Δεχόμεθα ἐμπορεύματα διὰ λ)σμὸν τρίτου ἐπὶ προμηθείᾳ.

Address: ROMPAPAS' AGENCY
33 James Street New York

Τηλέφωνον 480 Orchard u. s. a.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΦΛΩΡΙΝΑΝ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΝΤΑΣ

Γνωστοποιεῖται τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὴν πόλιναὐτὴν καὶθέλοντας νὰ περάσωσι καλὰ ὅτι εἰς τὸ νεωστὶ ἀνεγερθὲν Ξενοδοχεῖον ἡ «Θεσσαλονίκη» τοῦ Γεωργίου Ἰ. Σιάκου θὰ εὕρωσι δωμάτια εὐάερα, καθαρὰ καὶ ἐπιμελῶς ἐπιπλωμένα καὶ ὑπηρεσίαν ἔκτακτον μὲ ἰδιαίτερον τμῆμα Ἑστιατορείου, ἐν ᾧ θὰ εὕρῃ ὁ πελάτης φαγητὰ τῆς ὀρέξεως μὲ ἐντόπια βούτυρα καὶ καφενεῖον λαμπρόν.

ΩΡΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 13 Ἰανουαρίου. —Κατόπιν τῶν ἐν **Μαρόκῳ** γεγονότων ἐγένετο σήμερον παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ σύσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν **Στρατιωτικῶν** καὶ **Οἰκονομικῶν**, εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ ἐν **Τάγγερ Πρεσβευτὴς** τῆς **Γαλλίας Ρενέλ. Οἱ ὑπουργοὶ** συνεσκέφθησαν περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει καὶ τῶν μέτρων, ἅτινα πρέπει νὰ ληφθῶσιν εἰς **Ραβὰτ** καὶ τοὺς λοιποὺς λιμένας τοῦ **Μαρόκκου** πρὸς ἀσφάλειαν τῶν **Εὐρωπαίων**, ἰδίᾳ δ' εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους, εἰς οὓς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς **Ἀλγεσίρας** ἀνετέθη τῇ **Γαλλίᾳ** ἡ διοργάνωσις τῆς **Ἀστυνομίας. Ὁ** ἐν **Ραβὰτ** ἀντιπρόσωπος τῆς **Γαλλίας** προσεκλήθη τηλεγραφικῶς νὰ δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας. **Ὁριστικαὶ** ἀποφάσεις ληφθήσονται μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν αἰτηθεισῶν πληροφοριῶν.

ΣΟΦΙΑ αὐθημερόν.— Ὁ βουλευτὴς Στρασιμίρωφ ὁ κατηγορηθεὶς ὡς ἐνεχόμενος εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Σαράφωφ, ὁ παραδοθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν ἀφέθη σήμερον ἐλεύθερος ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγγυήσεως ὡς μὴ ἀποδειχθείσης ποσῶς τῆς ἐνοχῆς αὐτοῦ.

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ αὐθημερόν. — Τὸ Σουηδικὸν τηλεγραφικὸν Πρακτορεῖον βεβαιοῖ ὅτι αἱ λαβοῦσαι χώραν διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων περὶ διατηρήσεως τοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ ἀνατολικῇ θαλάσσῃ δὲν ἀποβλέπουσι ποσῶς εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἀρχῆς, καθ' ὃν ἡ ἀνατολικὴ θάλασσα θεωρεῖται ὡς θάλασσα ἀνοικτή.

ΤΑΓΓΕΡ αὐθημερόν. — **Οἱ** διπλωματικοὶ κύκλοι φρονοῦσι ὅτι ἡ ἀνακήρυξις τοῦ **Μουλέη Χαφὴτ** ὡς **Ἐμίρου** τοῦ **Μαρόκκου** οὐδόλως θὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑλικὰ μέσα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν του. **Ὁ Μουλέη Χαφὴτ** ὀφείλει πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς θέσεώς του νὰ ἐγκαθιδρύσῃ ἰσχυρὰν **Κυβέρνησιν** καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ φόρους, τότε ὅμως οἱ φανατικοὶ ὀπαδοί του στραφήσονται κατ' αὐτοῦ. **Ἡ** θέσις τοῦ **Ἐμίρου Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ** δὲν θὰ δεινωθῇ, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ οὗτος νὰ μισθοδοθῇ τὰς εἰς τὰς παραλίους πόλεις φρουράς του.

Η ΑΜΟΙΒΑΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ἐγκεκριμένη διὰ Βασ. Διατάγματος
καὶ ὑπὸ διαρκῆ κυβερνητικὸν ἔλεγχον
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1902

ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον ἀσφαλισθὲν μέχρι 30 Ἰουνίου 1907
Δρ. 20,870,400

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ Πρόεδρος — Π. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ
Α.Σ. ΘΡ. ΖΑΪΜΗΣ — Δ. Α. ΒΟΡΕΣ
Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ — Γ. ΣΤ. ΣΤΡΕΙΤ
Γ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Γενικὸς Διευθυντής

Σκοπὸς τῆς Ἑταιρείας ὁ σχηματισμὸς ἐντὸς 12 ἐτῶν

Κεφαλαίου διὰ τὸν καταθέτοντα.—Συντάξεως διὰ τὸν καταθέτοντα.—Προικὸς διὰ τὰ τέκνα του.—Κληρονομίας διὰ τὴν οἰκογένειάν του.

Μὲ μηνιαίας καταβολὰς δραχ. 5 καὶ ἄνω ἐπὶ 10 ἔτη μόνον

Ἀπόλυτος ἐξασφάλισις. Τὰ ὑπὸ τῶν μετόχων καταβαλλομενα χρήματα ἐνδύονται εἰς Λαχειοφόρους Ὁμολογίας καὶ Χρεώγραφα τοῦ Ἑλλ. Κράτους ἐκ τῶν ἀσφαλεστάτων, κατατιθέμενα εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶς τις δύναται νὰ ἐγγραφῇ δι' ἓν ἕως δώδεκα μερίδια. Ἕκαστον μερίδιον ἀποτελεῖται ἐξ 600 δραχμῶν· (ἢ φράγκων χρυσῶν διὰ τὸ ἐξωτερικόν). Ὁ ἀσφαλιζόμενος ἔστω καὶ δι' ἓν μερίδιον, γίνεται μέλος τοῦ συνεταιρισμοῦ τῆς «ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ» ἀφ' οὗ δὲ ἐντὸς τῶν δέκα ἐτῶν πληρώσῃ εἰς μηνιαίας δόσεις ἐκ φρ. 5 τὰ 600 φράγκα, ἀναλαμβάνει ἂν ἐπιζήσῃ ὁ ἴδιος τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ κεφάλαιόν του φρ. 600 καὶ ἄλλα τόσα περίπου εἰς τόκους καὶ κέρδη. Ἂν δὲ συμβῇ θάνατος εἰς τὸν ἀσφαλισθέντα πρὸ τοῦ τέλους τῶν δώδεκα ἐτῶν, δυνάμει ἐλαχίστου ἐτησίου ἀντασφαλίστρου, ἐξασφαλίζονται ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας του, σημαντικώτατα πολλαπλασιασμέναι αἱ μέχρι τοῦ θανάτου καταθέσεις του. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη πληρώνεται ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου Ταμείου τῆς Ἀντασφαλείας τῆς «ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ» εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον συνέβη θάνατος. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα θανάτων, ἀπέδωσαν εἰς τοὺς κληρονόμους πέραν τῶν τριπλασίων τῶν καταθέσεων.

Εἰδικὸν Γραφεῖον διὰ τὴν Μακεδονίαν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. ΑΘ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
Γ. Ἐπιθεωρητὴς Δ. ΔΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἁγίου Ὄρους Ἐμπορικὸν Γραφεῖον Τραπέζης Μιτυλήνης

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: Ἐν Δράμᾳ κ. ΘΩΜΑΣ ΚΑΡΠΟΣ, ἐν Σέρραις κ. ΤΡ. ΠΟΛΥΜΕΡΗΣ, ἐν Καβάλλᾳ *Γ. Δ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ* ἐν Μοναστηρίῳ ΚΑΡΑΪΑΣ καὶ ΝΑΪΔΟΥ, ἐν Σκοπίοις *ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΕΞΗΣ* ἐν Καστορίᾳ Ι. ΣΚΑΠΕΡΔΑΣ, ἐν Φλωρίνῃ ΑΝ. ΝΑΟΥΜ, ἐν Κλεισούρᾳ Γ. ΚΙΑΝΤΟΣ, ἐν Κρουσόβῳ Β. ΚΟΚΚΙΝΗΣ, ἐν Βοδενοῖς ΧΑΤΖΗ ΤΡΙΠΚΟΣ καὶ ΤΣΑΡΒΕΝΑΣ, ἐν Σόροβιτς ΜΠΑΔΡΑΧΑΝΗΣ, ἐν Ἐλασσῶνι Ν. ΧΑ*ΡΙΣΙΟΥ*, ἐν Αἰκατερίνῃ καὶ Λιτοχώρῳ Δ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ, ἐν *Βερροίᾳ ΕΜ. ΦΟΥΝΤΟΥΚΑΣ* ἐν Κορυτσᾷ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΟΛΕΤΣΗ, *ἐν Ναούσῃ Φ.* ΑΡΝΗΣ. *Ἐν Σιατίστῃ Α. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ, ἐν Χαλκιδικῇ ΓΙΑΝΝΑΚΗ* ΚΩΣΤΑ *ΥΙΟΙ(ΚΩΤΣΑΝΟΣ) Γευγελῆ Ι. ΖΙΟΥΜΟΥ·*

Ἰατρὸς Ἑταιρείας ΔΗΜ. ΜΑΡΓΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
Εἰσπράκτωρ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΜΟΥΔΗΣ

LA SUISSE

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ (ΕΛΒΕΤΙΑ)
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1858

Ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλβετίας
(Συνῳδὰ τῷ Ὁμοσπονδιακῷ νόμῳ τῆς 25 Ἰουνίου 1885)
Κεφάλαιον καὶ κατατεθειμέναι ἐγγυήσεις ἐκ 14,850,000
Συνδυασμοὶ παντὸς εἴδους ἐπὶ ἀσφαλειῶν, κεφαλαίων καὶ εἰσοδημάτων
Συμβόλαια ἀποταμιευτικὰ ἄνευ ἰατρικῆς ἐπισκέψεως
Τιμολόγια μετρίων τιμῶν καὶ ὅροι λίαν εὐεργετικοί
Τραπεζίτης τῆς Ἑταιρίας (Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμ. Τράπεζα)
Γενικὸς πράκτωρ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰ πέριξ

Ι. Π. ΤΟΥΡΝΙΒΟΥΚΑΣ
Cité Saül - Θεσσαλονίκη

Ζητοῦνται πράκτορες κατάλληλοι δυνάμενοι νὰ παρουσιάζωσι καλὰς συστάσεις.

ROYAL EXCHANGE (ΡΟΓΙΑΛ ΕΞΕΪΝΤΖ) | GENERAL (ΔΖΕΝΕΡΑΛ)

Κεφάλαια καὶ ἀποθεματικὰ ὑπὲρ τὰς
Λ. Στερλ. 5,000,000 — Λ. Στερλ. 1,000,000

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Κατὰ τῆς ΠΥΡΚΑΪΑΣ, τῶν ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ, κατὰ τῶν ΣΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΡΟΟΠΤΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ καὶ κατὰ τῶν ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ (*)

Πράκτωρ Ν. Ν. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

(*) Ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐὰν προσβληθῇ ἀπὸ τύφον, τυφοειδῆ πυρετόν, διφθερίτιν, εὐλογιάν, πνευμονίαν, πλευρίτην, ἐρυσίπελας, ἄνθρακα, περιτυφλίτιν κτλ. ἀποζημιοῦται δι' ὅσον καιρὸν ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὰς ἐργασίας του, ἐὰν δὲ πάθῃ ἀπὸ ἀπρόοπτον σωματικὸν πάθημα (*accident*) ἀποζημιοῦται διά τε τὰς ἡμέρας τῆς ἀργίας του καὶ διὰ **τὸν θάνατον.**

ΠΑΓΚΟΜΙΟΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΑΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑ
ΚΑΦΕΚΡΕΜΑ
ΖΟΥΡΧΕΡ

Μέγα χρυσοῦν μετάλλιον
εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Μιλάνου

ΕΞΑΙΡΕΤΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

Sunlight Savon

Rend le ménage brillant et le coeur joyeux.

ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ ΣΟΥΝΛΑΪΤ ἀφρίζει ὅπως κανένα ἄλλο καὶ ἔτσι ἐξοικονομεῖ τὸν μισὸ χρόνο τῆς δουλειᾶς.

ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ ΣΟΥΝΛΑΪΤ μαλακώνει καὶ ἀσπρίζει τὰς χεῖρας, μ' ὅλον ὅτι τὸ μετεχειρίζεσθε εἰς τὴν βαρειὰ δουλειά. Τὰ συνηθισμένα σαπούνια κοκκινίζουν καὶ ζαρώνουν τὰς χεῖρας.

ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ ΣΟΥΝΛΑΪΤ ἠμπορεῖτε νὰ τὸ μεταχειρισθεῖτε χωρὶς φόβον καὶ γιὰ τὰ πλέον λεπτὰ ὑφάσματα.

821

ΓΑΛΛΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΦΑΒΡ-ΛΑΪΝ

Γραμμὴ ταχεῖα ταχυδρομική, μεταξὺ Θεσ)νίκης καὶ Νέας Ὑόρκης, Εἰδικὴ ὑπηρεσία Μεταναστῶν, Ἀτμόπλοια πρώτης τάξεως, 12,000 τόνων μὲ 1, 200 κλίνας, χορηγεῖται τροφὴ Ἑλληνικὴ καὶ κλίνη ἐξ Ἑλλάδος, 10 Ἕλληνες καπετάνιοι, 2 μάγειροι Ἕλληνες καὶ εἰδικὸς ἐπιθεωρητὴς περιποιοῦνται τοὺς μετανάστας μέχρις Ἀμερικῆς, καὶ διευκολύνωσι τὴν ἀποβίβασιν τῶν μεταναστῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Οὕτως ὥστε οἱ ταξειδεύοντες μὲ τὰ κατ' εὐθείαν ἐκ Πειραιῶς ταχύπλοα ὑπερωκεάνεια ἀτμόπλοια τῆς Φὰβρ-Λαϊν εὑρίσκωσι πᾶσαν εὐκολίαν ὁδηγίαν ἄνεσιν κτλ. μὲ ναύλους λιανσυγκαταβατικούς.

Τὸ ὑπερωκεάνειον ἀτμόπλοιον «Roma.» τῆς Φὰβρ—Λαϊν, ἀναχωρεῖ τὴν 19ην Δεκεμβρίου ἐκ Θεσσαλονίκης μέσον Πειραιῶς κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην, ἄνευ προσεγγίσεων εἰς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Λιμένας, διάρκεια ταξειδίου ἡμέραι 14. Εἰσητήρια καὶ πληροφορίαι παρὰ τῷ Γενικῷ Πράκτορι κυρίῳ

ΑΛ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Θεσσαλονίκη Χάνιον Τοὺρπάλη 26

Φορέσατε τὰ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Walk-Over

Πωλούμενα εἰς τὸ ΚΚ Μέγατάστημα

Σ. ΣΤΕΙΝ

ΓΕΝ. ΟΘ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΔΙ' ΑΥΤ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
τῇ 2)14 Αὐγούστου 1892 Σεφὲρ 1310.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ διὰ τὰ βιλαέτια Θ)νίκης, Βιτωλίων, Σκοπείων.
Ἐν Φραγκομαχαλᾷ Χάνιον Λομβάρδου ἀρ. 3—4—5—6.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἐν Βιτωλίοις, Βερροίᾳ, Νάουσσῃ, Βοδενοῖς, Κοζάνῃ Καστορίᾳ, Γρεβενοῖς, Κορυτσᾷ, Περλεπέ, Φλωρίνῃ, Σέρραις, Δεμὶρ-Χισσάρ, Μελεκῷ, Δράμᾳ, Σκοπίοις, Ἱστιπίῳ, Κοτσάνῳ, Στρωμνίτσῃ, Κιοπρουλοῦ, Κουμανόβῳ γκαδᾷ, Ζαγκλιβερίῳ, Κλισσελῆ Ἐγρῆ Παλλάγᾳ κτλ.

Διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος Α. Μ. ΝΟΡΑΔΟΥΓΚΙΑΝ
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

THE CONSOLIDATED

ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ

Ἐγκεκριμένη διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος
καὶ ὑπὸ τὸν διαρκῆ ἔλεγχον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Συγχωνευθεῖσα τὸ 1903 μετὰ τριῶν Ἀγγλικῶν ἑταιρειῶν Α'. τάξεως, τῆς

LEGAL AND GENERAL LIFE, LAW ACCIDENT, LAW GUARANTEE & TRUST SOCIETY

Μετὰ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ἐκ Lstg 10,000,000

Συμβόλαια ἐλεύθερα δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἀδιακρίτως ἐπαγγέλματος.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἤτοι ἀσφάλειαι ἰσόβιαι
» δι' ὡρισμένην προθεσμίαν
» μικταί.
— Οἱ αὐτοὶ συνδιασμοὶ μετὰ κερδῶν ἐγγυημένων

Καὶ ποικίλαι ἄλλοι συνδυασμοὶ οὐδένα ἐπιδεχόμενοι συναγωνισμὸν

Ἐπιθεωρητὴς διὰ τὴν Ἤπειρον καὶ Ἀλβανίαν
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΡΟΥΣΗΣ
Γενικὸς Πράκτωρ
ΡΗΤΟΣ Χ''ΑΝΤΣΩΝΙΟΥ

Ἐπιθεωρητὴς διὰ τὸ Βιλαέτιον Μοναστηρίου ἐξαρτώμενος ἐκ τῆς Διευθύνσεως
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΑΧΙΑΟΣ
Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑΓΑΛΟΣΙΑ τὰ φέροντα τὴν μάρκαν «Γρεβένων» εἶναι τὰ καλλίτερα ρωσσικὰ γαλόσια. Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα καταστήματα. Ἀποθήκη ἐν Φραγκομαχαλᾷ παρὰ τῷ κ. Μεχμὲτ Ζῖα καὶ

ΑΛΕΛΦΟΙ ΤΙΑΝ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ-ΕΡΓΟΣΤΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μηχαναὶ διὰ ἀλευρομύλους
Μηχαναὶ κινητήριαι διὰ ἀερι
ρωτος καὶ διὰ πτωχοῦ ἀερίου
Μυλόπετραι γαλλικ. καὶ αὐσ
Τοποθετήσεις νέου συστήματ
Ἀντλίαι, πιεστήρια κ. τ. λ.
Μηχαν. διὰ πᾶσαν βιομηχανί
Διόρθωσις καὶ τοποθέτησις π
Μηχανικὸν ἐργοστάσιον, σιδ

ΑΙ ΓΝΗΣΙΑ "Σ

ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΑΡΙΣ

Η Ἑταιρία ΣΙΓΓΕΡ ἐπώ
ἐκ τῶν περιφήμων τούτων μη
Εἰς τὴν Ἑταιρίαν ΣΙΓΓΕ
τῶν 400 μεταλλίων καὶ βρα
Ἡ μεγάλη αὕτη ἐπιτυχία,
ἀνωτέραν ποιότητα τῶν μηχα
ΠΡΟΦΥΛΑΧΘΗΤΕ ΑΠ
μηχαναὶ ΣΙΓΓΕΡ φέρουσι τὸ
μόνον παρὰ τῇ ΒΙΟΜΗΧΑΝ

THE SINGER MANUFACT

προμηθευτοῦ τῶν Αὐλῶν τῆς Α
τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς
Υ. τῆς Ἡγεμόνος τῆς Βουλγ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
λάδα, Αἴγυπτον καὶ Βουλγα
Πέραν, Μεγάλη Ὁδὸς ἔναντι
343 καὶ 343 δίς,

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ
Κεντρικὸν Ὑποκατάστημ
Μοναστηρίου καὶ τὰς ὑπόδιοι
Ἐν ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΩΛΗΣΕΩ
Πρακτο

ΚΟΝΙΑΚ Μ

ΔΙΠΛΩΜΑ
ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΕΘΝ
ΤΡΟΦΩΝ καὶ

8 ΒΑΣΙΛΙΚΑ Π
ΚΑΙ ΤΙΜΗΤΙΚΑ

35 ΜΕΓΑΛΑ
ΚΑΙ ΤΙΜΗΤΙΚΑ ΜΕΤΑ

Πρὸς διάκρισιν ἀπὸ
ΖΗΤΕΙΤΕ
τὸ πανομοιότυπον τῆς ἐναντ
νίαν μὲ τὰς σφραγῖδας καὶ
τήμου χημικοῦ κ. Κ. Α. Σ
ΖΗΤΕΙΤΕ
ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου τὴν
Κυβερνήσεως καὶ ἐπίσημον

«Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐ

«Πιστοποιεῖ ὧδε, ὅτι ἐργοσ
«ΝΙΑΚ ὑπὸ τὸν τίτλον ἰδ
«Α. ΜΕΤΑΞΑ ὑπάρχει ἐν
ἐν Πειραιεῖ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰο

Ἀντιπρόσωπος ἐν Θεσσ
Ν.

ΦΡΕΙΔΕΡ

"FRIEDR

ΑΝΩΝΥΜΟΣ Α

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1866 καὶ λε
ἄμεσον ἔλεγχον

Ἀποθεμ

Ἀσφάλιστρ

Συναφθ

Αὕτη ἡ ἑταιρία ἡ μεγαλ
λήξεως καὶ ἐν περιπτώσει
διὰ παῖδας καὶ ἄλλας.

Οἱ τιμοκατάλογοί της κ
ἐπωφελέστεροι. Οὐδεμία ἄ
κτήματα ὅσα ἡ "Fried

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν
τὴν Μακεδονίαν Ἤπειρ
χὰν ἐρ. 15 ἐν. Ἀνατ
Ὑποπράκτορες ἐν Μοναστ
λαις πόλεσι...

Γεν. ἐπιθεωρητὴς

Τεζῖται τῆς Ἑταιρίας εἰν

ΕΤΟΣ 19ον — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΑΡΙΘΜΟΣ 5046

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι..... Ἐτησία Δρ. 30 Ἑξάμηνος Δρ. 15. —
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » Φρ. 40 » Φρ. 20. —
Ἐν Ρωσσίᾳ καὶ Περσίᾳ » Ρούβλια 15 » Ρούβλια 7 1)2

ΑΘΗΝΑΙ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 17 ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 410

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ

ΠΑΤΡΙΣ

(ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ)

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Κυριακή, 6)19 Ἰανουαρίου 1908

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Γ' σελίδι ὁ στίχος Δραχ. 1.—. Ἐν τῇ Δ' λεπτὰ 50
Ἐν τοῖς Χρονικοῖς καὶ Κοινωνικοῖς ὁ στίχος Δραχ. 1.50

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας καὶ δημοσιεύσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Ἐπιστολαί, χρηματικὰ ἐμβάσματα κτλ. διευθύνονται:
Ἐφημερὶς «ΠΑΤΡΙΣ» Ἀθῆναι—Journal «PATRIS» Athènes

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΣ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ Μ. ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Υ. ΠΥΛΗΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΠΩΣ ΕΠΗΛΘΕΝ Η ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Η ΣΤΑΦΙΣ ΚΑΙ ΟΡΙΖΩΦ

ΚΑΙ Ο ΜΕΝ *ἐξωμότης κομιτατζῆς τῆς Βουλγαρίας Ριζὼφ δὲν θὰ πατήσῃ ἀσφαλῶς τὸ πόδι του εἰς τὸν Πειραιᾶ. Περὶ τούτου δὲν χωρεῖ συζήτησις κἄν. Διότι, ἂν δὲν ὑπάρχῃ Κυβέρνησις ἔχουσα ἀκριβῆ ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς της καὶ τῶν ὑψηλῶν αὐτῆς καθηκόντων ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου αὕτη προΐσταται, ὑπάρχει ὅμως ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ὅστις φρουρεῖ ἀγρύπνως ἐπὶ τῶν μεγάλων γραμμῶν τῆς Ἐθνικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς. Δὲν πρόκειται ἑπομένως περὶ τοῦ Ριζὼφ, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐνταῦθα ἐξανέστη ἀγρία ἡ πάγκοινος ἀγανάκτησις. Πρόκειται ὅμως περὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν, καὶ περὶ αὐτῆς συζητοῦμεν σήμερον.*

ΕΓΝΩΡΙΖΕΝ *ἄφαγε ἢ δὲν ἐγνώριζεν ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν, ποῖός τις εἶνε ὁ προταθεὶς ἐκ Σόφιας Ριζὼφ;*

Ἡμεῖς πιστεύομεν— ὁ Θεὸς νὰ μᾶς συγχωρήσῃ — ὅτι ὁ κ. Ἀλ. Σκουζὲς δὲν εἶχεν ἀκούσει ποτὲ εἰς τὴν ζωήν του, ποῖος ἦτο ὁ Ριζὼφ οὔτε ποῦ κεῖται τὸ Μοναστήριον τῆς Μακεδονίας, ὁπόθεν ἐξεπήδησεν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν ἀγκάλην ὁ ἐν λόγῳ ἐξωμότης. Μολονότι ὁ κ. Σκουζὲς διευθύνει — φεῦ! — τὰς ἐξωτερικὰς τύχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ σχεδὸν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον δεκαετίαν. Διότι ἀπὸ τοῦ 1895 πλὴν βραχυτάτων ἐν τῷ μεταξὺ διαλειμμάτων, αὐτὸς εἶνε ὁ διαρκὴς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ὅτι ἑπομένως δὲν ἤρκεσαν διὰ τὸν κ. Ὑπουργὸν δέκα ὅλα ἔτη νὰ μάθῃ ὅσα γνωρίζει ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἐνταῦθα Βουλγαρικοῦ Πρακτορείου, τοῦτο δὲν εἶνε ἀξιοθαύμαστον καὶ παραδεχόμεθα ὅτι ὁ κ. Σκουζὲς δὲν ἤξευρε ποῖος εἶνε ὁ Ριζὼφ. Ὅπως δὲν ἐγνώριζεν εἰς τὸ 1904 ποῖος ἦτο ὁ πολὺς Παπινίου, ὅταν τῷ ἐπροτάθη ἐκ Βουκουρεστίου ὡς Πρεσβευτὴς τῆς Ρωμουνίας ἐν Ἀθήναις, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ θολώσῃ τὰς Ἑλληνο-Ρωμουνικὰς σχέσεις, ὅπως καὶ τὰς ἐθαλάσσωσεν. Ἐνθυμούμεθα δὲ ὅτι καὶ τότε οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐγέλασαν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ agrement τοῦ Παπινίου, τὸ δοθὲν ἐνταῦθα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως, ὅπως δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ τώρα ἔσκασαν εἰς τὰ γέλοια οἱ ἐν Σόφιᾳ, ὅταν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Σκουζὲ τὸ agrement διὰ τὸν Ριζὼφ.

Δὲν μᾶς φαίνεται λοιπὸν παράδοξον οὔτε ἀνεξήγητον τὸ ὅτι ὁ κ. Σκουζὲς ἀγνοεῖ τὸν Ριζὼφ. Δυσκολεύομεθα μόνον τὴν δύσμοιρον Ἑλλάδα, ἡ ὁποία κατήντησε νὰ διευθύνεται ἐξωτερικῶς ὅπως διευθύνεται.

Οὔτε τὸν κ. Γ. Θεοτόκην πέρνομεν εἰς τὸν λαιμόν μας. Διότι ἡ μὴ ἀμφισβητήσιμος ἐξυπνάδα του δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ δυστυχῶς καὶ τὰς ἐλλείψεις τῆς μελέτης περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν τοῦ ἀπομένει ποτὲ καιρὸς νὰ ἀσχοληθῇ.

Ἐρωτῶμεν ὅμως:

Εἶδεν ἢ δὲν εἶδεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς χθὲς ἀργὰ τὴν νύκτα τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Ὑπουργοῦ του περὶ τῆς δικαιολογίας, τὴν ὁποίαν οὗτος φέρει διὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ριζὼφ ἐνταῦθα;

Ἂν δὲν τὸ εἶδε προηγουμένως ὁ κ. Γ. Θεοτόκης, εἶνε διὰ τοῦτο ἀδικαιολόγητος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ θὰ πράξῃ καλῶς νὰ σπεύσῃ πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος τὸ ταχύτερον. Ἐὰν ὅμως ἔλαβεν— ὡς ὤφειλε — γνῶσιν αὐτοῦ καὶ ἐπέτρεψε νὰ δημοσιευθῇ τοιοῦτον τερατῶδες πρᾶγμα, τότε νὰ μᾶς συγχωρήσῃ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ θέσῃ εἰς τὸ μέλλον, ἂν σκέπτεται νὰ συνεχίσῃ τὸ πολιτικόν του στάδιον, ὑποψηφιότητα Δημάρχου Κερκυραίων, ὅπως ἦτο, ἀλλ' ὄχι Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς

ΚΑΙ ΤΩΡΑ *ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ τερατῶδες Κυβερνητικὸν ἀνακοινωθέν. Ἀκούσατε—πρὸς Θεοῦ!—τί ἰσχυρίζεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος!!!*

Μεταφέρομεν ἐπὶ λέξει:

«... ἡ πολιτικὴ τοῦ Ριζὼφ δὲν ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ, διότι δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ κυρίαρχοι τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ κατὰ τῆς Τουρκίας, συνεπῶς δὲν ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις ν' ἀρνηθῇ τὴν ἔγκρισιν» ὡς μὴ ἔχουσα ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΑ ἐπίσημα δικαιώματα ἀναμίξεως εἰς τὰς ὑποθέσεις ξένου Κράτους»!!

Μόνον δηλαδὴ ὅτι ὁ κ. Σκουζὲς δὲν τιτλοφορεῖ φιλέλληνα τὸν Ριζὼφ! Αὐτὸ ἔλειπεν! Ἀλλ' εἶνε γλῶσσα αὐτὴ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος; Εἶνε ἐπιχειρήματα αὐτὰ Ἕλληνος Ὑπουργοῦ; Εἶνε ἀπολογία αὐτὴ συμβούλου τοῦ Στέμματος; Ἀλλὰ τότε, τί περισσότερον εἶπε χθὲς ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ριζὼφ; Ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἡ ἐπίσημος διὰ στόματος Ὑπουργοῦ της—τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν!!—ὁμολογῇ ὅτι δὲν ἔχει ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΑ δικαιώματα διὰ νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα—διότι περὶ αὐτοῦ πρόκειται—τί τότε περισσότερον λέγουν οἱ Βούλγαροι, κομιτατζῆδες καὶ μὴ κομιτατζῆδες; Ὅταν ἔρχεται αὐτὸς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ μᾶς παρηγορήσῃ λέγων, ὅτι ἄλλοτε συνέβησαν καὶ χειρότερα, τῆς Ἑλλάδος δεχθείσης τὸν Δημητρῶφ τοῦ 85 τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ἀπὸ ποῖον τότε νὰ περιμένωμεν τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων; Καὶ νομίζετε ὅτι τὰ ὅσα εἶπεν ὁ κ. Σκουζὲς χθὲς δὲν θὰ σπεύσῃ νὰ τὰ δημοσιεύσῃ αὔριον ἡ «Βετσέρνα Πόστα» τῆς Σόφιας, ὡς ἐπιχειρήματα βουλγαρικά, χορηγούμενα ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἠλιθιότητος; Μήπως οἱ Βούλγαροι δὲν ἀνεδημοσίευσαν ὅσα περὶ προσφύγων ἄτοπα εἶπεν ὁ κ. Καλογερόπουλος;

Ὡς

ΑΛΛΑ *νομίζουν οἱ κυβερνῶντες ὅτι ἡ Κοινὴ Γνώμη εἶνε ἀξία τοιαύτης περιφρονήσεως, ὥστε ν' ἀποτολμῶνται τοιαῦτα πραξικοπήματα, ὁποῖον τὸ ἐνεργηθέν; Ἀλλὰ τότε διατί ἐκδιώκεται ὁ κ. Σιμόπουλος καὶ μένει ὁ κ. Σκουζές; Ἡ σταφὶς εἶνε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα; Μόνον αὐτή; Καὶ ἡ Μακεδονία δὲν ἔχει ὅσην ἀξίαν ἔχει καὶ ἡ σταφίς; Εἰς ἄλλας χώρας Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐὰν ἀπετόλμα νὰ δημοσιεύσῃ τὸ τερατῶδες αὐτὸ ἀνακοινωθὲν, θὰ ἔπιπτεν ὑπὸ κοινὴν βοὴν καὶ κατάραν, συμπαρασύρων καὶ ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργεῖον. Εἰς ἄλλας χώρας ὁ λαὸς θὰ ἐξηγείρετο ἀγρίως πρὸ τοιούτου πραξικοπήματος καὶ θὰ ἔπραττεν ὅ,τι ἔπραξεν ὁ Ἀθηναῖος κατὰ τὸ 1878, ὅτε ἐλιθοβόλησε τὴν Οἰκουμενικήν. Δὲν ὑποστηρίζομεν βεβαίως τοιούτου εἴδους ἐξεγέρσεις. Ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ταχεῖα ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὅπως ὁ κ. Σιμόπουλος κατ' οὐσίαν ἐπαύθη ὡς κακῶς διαχειρισθεὶς τὸ σταφιδικὸν ζήτημα, οὕτως ἐπιβάλλεται καὶ ἡ παῦσις τοῦ κ. Σκουζέ, ἐὰν μὴ ἡ πτῶσις ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία πλέον κατήντησε νὰ μὴ κάμνῃ τίποτε ἄλλο εἰμὴ σειρὰν σκανδάλων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ προκαλέσουν ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ προλάβωμεν, διότι ὁ τόπος θέλει ἡσυχίαν, στερεῖται δὲ προφανῶς σοβαρᾶς Κυβερνήσεως, νομίζομεν δὲ ὅτι πλέον ὑπερεξεχείλισε τὸ ποτήριον καὶ ὅτι εἶνε καιρὸς καὶ ἡ Βουλὴ νὰ σκεφθῇ περὶ ὑποδείξεως Κυβερνήσεως νέας καὶ τὸ Στέμμα νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τῆς συνταγματικῆς του ἐπιφυλακτικότητος, διότι τὰ πράγματα ἔφθασαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον κυριολεκτικῶς.*

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΡΜΑΔΑ

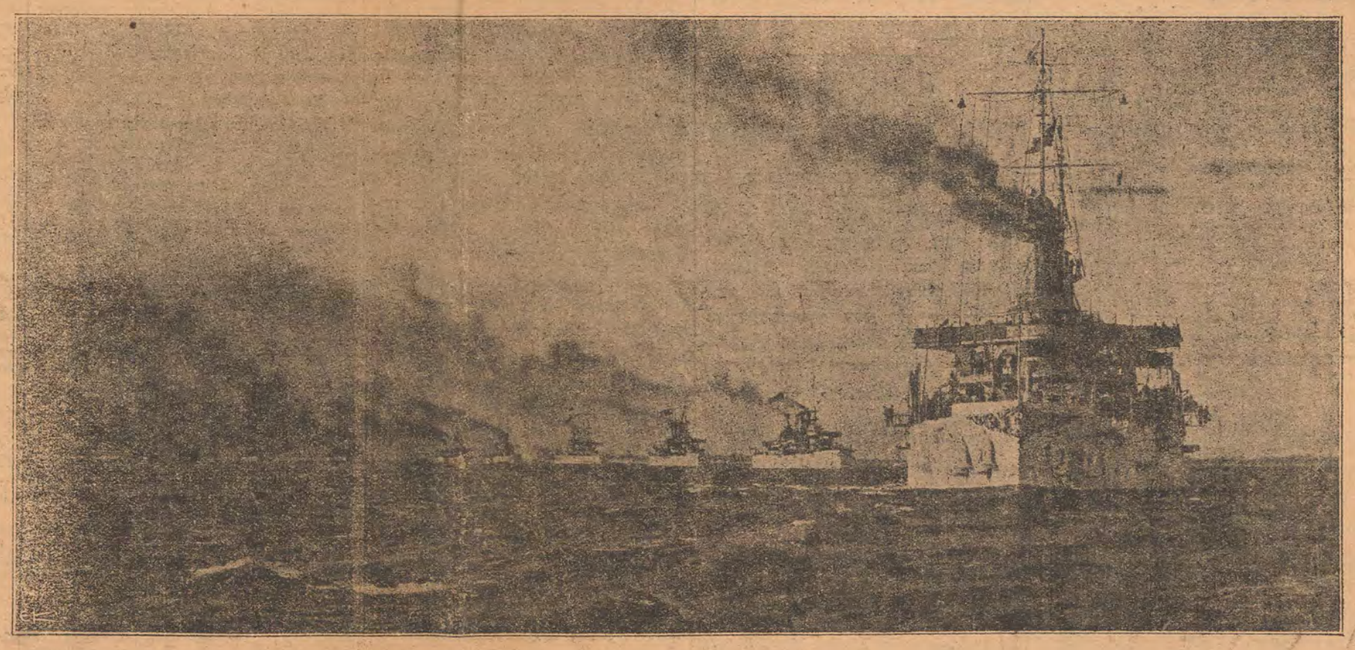

Εἶνε ἡ ὡραιοτέρα φωτογραφία, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ Γαλλικὴ «Ἰλλουστρασιὸν» διὰ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀνταποκριτοῦ της. Ὁ Ἀμερικανικὸς στόλος, φέρων τὴν σημαίαν τοῦ ἀντιναύαρχου Ἔβανς παριστᾶται καθ' ἣν στιγμὴν ἐξέρχεται τοῦ Χάμπτων Ρὸδς διὰ τὸ ταξείδιον τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἐπὶ κεφαλῆς εἶνε τὸ θωρηκτὸν «Κονεκτικοῦτον».

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ

Μία νύχτα κατασκόπευσιν εἶν' τὴν προχθεσινὴν μὲ τὸ ἀτελείωτον μαῦρον τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ ψηλὰ, τὸν ἄνεμον μανιασμένον γύρω καὶ τὴν θάλασσαν ἀγριεμμένην κάτω. Αὐτὴ ἦτο ἡ σκηνογραφία, χωρὶς καμμίαν φωτεινὴν γραμμὴν εἰς τὰ βάθη, χωρὶς πλαίσια τεχνητά, χωρὶς προσανατολισμὸν κανένα.

Ποῖος ἐφαντάσθη μέσα εἰς αὐτὴν τὴν σκηνογραφίαν συγκέντρωσιν ἑσπερίδος; Καὶ ἐν τούτοις ἦτο ἑσπερὶς ἡ συγκέντρωσις ἐκείνη πέντε ἀνθρώπων μέσα εἰς ἕνα μικρὸ βαρκάκι, τὸ ὁποῖον ἐτόλμησε μετὰ τὸ μεσονύκτιον νὰ ξεπροβάλῃ ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Μουντρίας πρὸς τὸ σκότος ποῦ σκεπάζει τοὺς βράχους, οἱ ὁποῖοι ἀντικρύζουν τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Ἀμφιτρύων κανεὶς τῆς ἑσπερίδος ἐκείνης, ποῦ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητη εἰς τὰς ἀναπολήσεις μου. Μία τρελλὴ ἰδέα ἀπὸ ἐκείνας, ποῦ πηδοῦν αἴφνης ἀπὸ νεανικὰ κεφάλια θερμὰ, ἀπὸ τὴν μέθην τῆς συντροφιᾶς καὶ τῆς ὥρας καὶ τίποτε παραπάνω.

Ὁ βαρκάρης ἐσταυροκοπήθη εἰς τὴν πρότασίν μας. Ὑπεχώρησεν ὅμως πρὸ τῆς ἐπιμονῆς καὶ μᾶς ἐδέχθη εἰς τὴν βάρκαν του μουρμουρίζων. Μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἤμεθα μόνοι μέσα εἰς τὸ ἄπειρον, μαζευμένοι ὁ ἕνας κοντὰ εἰς τὸν ἄλλον ἀπὸ ἕνα ἀόριστον δέος πρὸς τὸ μεγαλεῖον τῆς νυκτὸς καὶ τοῦ μυστηρίου.

Αἴφνης μία φωνὴ ἠκούσθη, δυνατὴ κατ' ἀρχὰς, ἠρεμωτέρα κατόπιν καὶ ἐναρμονισθεῖσα τέλος πρὸς τῶν κυμάτων τὴν βαθεῖαν ὑπόκρουσιν. Ἕνας ἀπὸ τὴν συντροφιὰν ἤρχισε ν' ἀπαγγέλλῃ στίχους δικούς του ἢ ἄλλου ἀγνώστου ποιητοῦ.

Οἱ στίχοι ἦσαν κακότεχνοι. Τὸ νόημά των πεζόν. Ἡ ἀπαγγελία των χωρὶς αἴσθημα. Καὶ ἐν τούτοις ποτὲ στίχοι μεγάλου ποιητοῦ, ἀπαγγελλόμενοι ἀπὸ μεγάλον καλλιτέχνην, δὲν προσχώρησαν βαθύτερα εἰς ἀνθρωπίνην καρδίαν καὶ δὲν ἐθώπευσαν ἀπαλώτερα ἀνθρωπίνην ψυχήν.

Ἡ νύχτα ἐκείνη θὰ μείνῃ ἀλησμόνητη. Ἠιο ἀπὸ ἐκείνας, ποῦ μποροῦν ν' ἀναδείξουν ἕνα μεγάλον ποιητήν. Ἀκόμη περισσότερον. Ἀπὸ ἐκείνας, ποῦ ἀνοίγουν καὶ τὰς πεζοτέρας ψυχὰς πρὸς τὸ ἄπειρον αἰσθημάτων ποῦ ἔχουν λησμονηθῇ εἰς τὴν σημερινὴν πεζότητα τῆς ζωῆς.

Ψ.

Ο ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΔΕ-ΜΟΝΤΩΖΟΝ

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις ἀπὸ μηνῶν φιλοξενεῖ τὸν νεαρὸν Γάλλον συγγραφέα ὑποκόμητα δὲ Μοντζόν-Μπράσε, θὰ ἔχῃ τὴν τιμὴν τυχίαν νὰ ἐκτιμήσῃ λίαν προσεχῶς εἰς δημοσίαν διάλεξιν τὸ τάλαντον ποιητοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ καρδία ἐμπνέεται ἀπὸ ἀγνὴν καὶ ἀδίστακτον λατρείαν πρὸς τὸ Ὡραῖον καὶ ἀπὸ θερμὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην.

Ἡ διάλεξις θέλει δοθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» τὴν μεταπροσεχῆ Πέμπτην, 17 Ἰανουαρίου. Εἰσιτήρια δὲ διατίθενται ἀπὸ τοῦδε παρὰ τῇ εὐγενεῖ κυρίᾳ Βαλσαμάκη εἰς τὸ Βασιλικὸν Ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ἐλευθερουδάκη καὶ εἰς τὸν «Παρνασσόν».

Ὁ ποιητὴς, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Κοππὲ εἶπε ὅτι μὲ τὰς σκέψεις του ἔκαμεν ἐπὶ πολὺ τὴν γηραιὰν τον καρδίαν νὰ πάλῃ, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ σημειώσῃ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν διάβασίν του μὲ μίαν θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν.

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ

ΦΟΒΕΡΟΝ

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΥ

— Εἴκοσιν ἡμέραι ἀγωνίας
— Ἐνώπιον τοῦ λιμένος
— Πλήρωμα δεκατετρομενον

ΕΝ ΤΡΟΜΕΡΟΝ θαλάσσιον δρᾶμα ἀναγράφει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον του ὁ γνῶς ληφθεὶς «Ἡμερήσιος Χρονογράφος» τοῦ Λονδίνου.

Ἀκριβῶς πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἀφίκετο εἰς τὸν ἀγγλικὸν λιμένα τοῦ Μίλφορδ τὸ ἀτμόπλοιον «Φίσεργκαλ» φέρον τὸ πλήρωμα τοῦ ἀμερικανικοῦ βριγαντίου «Φανὴ Βρεσλάουερ» ἐξ Ὑερσέης. Τὸ πλήρωμα τοῦτο ἀπετελεῖτο ἐκ τεσσάρων μόνον ναυτῶν, τριῶν ἄλλων ἀπολεσθέντων κατὰ τὸν πλοῦν.

Κατὰ τὰς ἀφηγήσεις τῶν τεσσάρων ναυτικῶν τῶν ἀφιχθέντων σώων εἰς τὸ Μίλφορδ, τὸ ἱστιοφόρον ἀναχωρήσαν ἐκ Σόντος τῆς Βραζιλίας κατηυθύνετο εἰς Χάλιφαξ. Εἶχεν ἤδη φανῇ ὁ λιμὴν τοῦ Χάλιφαξ καὶ τὸ ἱστιοφόρον ἠτοιμάζετο νὰ εἰσέλθῃ ὅταν ὁ καιρὸς αἰφνιδίως μεταστρεπεὶς παρέσυρε τὸ σκάφος κατὰ ἑκατοντάδας ὅλας μιλίων εἰς τὸ πέλαγος.

Ἐπ 20 ἡμέρας τὸ ἱστιοφόρον περιεπλανᾶτο ἐξωθεν, χωρὶς νὰ δύνατται νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν ξηράν. Μία φρικώδης τρικυμία ἀνήρπασεν ἀπὸ τὸ κατάστρωμα δύο ναύτας, οἵτινες ἐπνίγησαν. Τότε οἱ ἐναπομείναντες πέντε ἀνέκρουσαν πρύμναν ἐπιστρέφοντες εἰς Ὑερσέην. Οἱ ἄνδρες τοῦ ἱστιοφόρου ἐν τῷ μεταξὺ λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τροφίμων περιῆλθον εἰς ἀπόγνωσιν. Τὸ σκάφος κατόπιν τῶν ἀβκριῶν ἦτο ἀνίκανον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὸ «Φίσεργκαλ» συνήντησεν αὐτὸ καὶ περισυνέλεξε τοὺς ναυαγούς. Κατὰ τὴν ἀσήγησιν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ναύτου Μάγκερ, ὁ ναύτης Λάγκελικ ἦτο ὁ πρῶτος, ὅστις ἐσονεύθη ἀπὸ ἓν κῦμα, τὸ ὁποῖον τὸν ἔρριψε μὲ ὁρμὴν εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ τὸν ἀφῆκεν ἄπνουν. Ὁ πλοίαρχος, πηδαλιουχῶν τὸ σκάφος ἔξωθεν τῶν νήσων τοῦ Νιούφουνταλαντ μὲ μίαν φρικώδη λαίλαπα ἐκτυπήθη τόσον δυνατὰ ἀπὸ τὸν τροχὸν τοῦ πηδαλίου εἰς τὴν κεφαλὴν ὥστε ἀπέθανε τὰ Χριστούγεννα. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἀπέθανεν ὁ τρίτος ναύτης ἀπὸ κακοήθη πυρετόν.

Ὅλα τὰ τρόφιμα τῶν 4 ναυαγῶν συνεποσοῦντο εἰς ὀλίγας γαλέττας καὶ ὀλίγους παστοὺς ἰχθύς.

Ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου θὰ ἦσαν χαμένοι.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΚΑΜΑΡΩΣΤΕ!

Ἂς καμαρώσωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν χθεσινὴν συνέντευξιν τῆς «Πατρίδος» μὲ τὸν Γραμματέα τοῦ Βουλγαρικοῦ Πρακτορείου, πόσον καλὰ μελετημένος εἶνε ὁ κατώτερος αὐτὸς ὑπάλληλος εἰς τὸ ἐθνικόν του ζήτημα, καὶ πόσον καλὰ ξέρει τὴν Βουλγαρικὴν ἔκδοσιν περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ἐν γένει ζητήματος.

Ἂς μᾶς χρησιμεύσῃ δι' αὐτὸ ὡς δίδαγμα περὶ καταρτισμοῦ καὶ προσόντων τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων μας. Διότι πολὺ ὀλίγοι βεβαίως Ἕλληνες διπλωμάται ἐξεταζόμενοι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐγγίσουν κἂν εἰς τὸ ὕψος τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ κατωτέρου αὐτοῦ Βουλγάρου ὑπαλλήλου.

Τὰ κομιτᾶτα δυστυχῶς καταρτίζουν καλλιτέρους διπλωμάτας ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ καφενεῖον τοῦ Ζαχαράτου.

ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

Ἡ ἀγωνία δὲ καὶ τὸ σκότος περὶ τὰ ἐθνικά μας ζητήματα καὶ τὴν ἱστορίαν ἑνὸς ἑκάστου δὲν εἶνε τῶν διπλωματῶν μας μόνον προτόν.

Ὅλοι σχεδὸν οἱ τεταγμένοι ὡς διδάσκαλοι τοῦ πλήθους καὶ ὁδηγοὶ αὐτοῦ ἐλάχιστα ἔχουν παρακολουθήσει τὴν ἱστορίαν τῶν παρασκηνίων τῆς Βαλκανικῆς πολιτικῆς κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας.

Προχωροῦν ὅλοι μὲ κλειστὰ μάτια.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΙΣΘΗΜΑ

Ἂς μὴ ἀρνηθῇ ὅμως κανεὶς, ὅτι εἰς τὸ βάθος κάθε Ἑλληνικῆς ψυχῆς ὑπάρχει πάντοτε ζωηρὸν καὶ ἀκμαῖον τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα.

Ἡ ὁμοφωνία τοῦ Τύπου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ριζὼφ ἀποδεικνύει ὅτι, ἂν ἐκφεύγουν πυλλάκις τῆς προσοχῆς μας μερικὰ λεπτὰ ζητήματα, ὑπάρχουν στιγμαὶ, κατὰ τὰς ὁποίας μία αὐθόρμητος ἐξέγερσις προτάσσεται εἰς ὅμυναν κατὰ πάσης προσβολῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἐγωϊσμοῦ.

Ἡ ὁμοφωνία τοῦ Τύπου ἔρχεται νὰ διακουφίσῃ ὀλίγον τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν πικρίαν διὰ τὴν ἀσύγγνωστον ἐλαφρότητα τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΙ ΜΑΣ ΛΕΙΠΕΙ

Προκειμένου ὅμως περὶ περιστάσεων, ὅπως ἡ σημερινὴ, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ αὐθόρμητος λαϊκὴ ἐξέγερσις εἶνε ἀπαραίτητος διὰ νὰ διορθώσῃ σφάλμα Κυβερνητικὸν καὶ διὰ νὰ δώσῃ ἔστω εἰς τὴν Κυβέρνησιν δικαιολογίαν πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ σφάλματος αὐτοῦ, πόσον ζωηρὰ γίνεται αἰσθητὴ ἡ ἔλλειψις ἐθνικοῦ Σωματείου, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ πλήρη ἐλευθερίαν αὐτενεργείας καὶ δράσεως.

Διότι, ἂν ἔχωμεν τοιαῦτα Σωματεῖα, ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἐτάξαμεν δημοσίους ὑπαλλήλους. Καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης τὰ Σωματεῖα παύουν νὰ εἶνε ἡγέται καὶ ὄργανα τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως. Γίνονται ὑποχείρια τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων.

Τί θὰ εἰπῇ αἴφνης ὁ κ. Καζάζης, ἂν χρειασθῇ ἡ πρωτοβουλία ἢ ἡ σύμπραξις τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ριζὼφ;

Περιμένομεν ἀπάντησιν!

ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Ἔφυγεν ὁ Σεϊφουλλὰχ ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα πρὸς μεγάλην λύπην μερικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐντεῦθεν ἐλάμβανον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τῷ ἀποστέλλωσι συχνὰ ἐντὸς φακέλου τὰ κατ' αὐτοῦ ἄρθρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ τῆς «Πατρίδος» ἰδιαιτέρως. Τελευταίως δὲ, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, ἀπελύθησαν ἐκ τῶν συλακῶν Βοστίνης καὶ τὰ θύματα τῆς πλιατσικολογικῆς ἐκείνης συμμορίας τῶν 8, τὴν ὁποίαν ἀπεπειράθη νὰ ἐκμεταλλευθῇ εἰς σαχλὸς καὶ μοχθηρὸς στιντάκτης κάποιας ἐντύπου φυλλάδας ἐνταῦθα εἰς βάρος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν ὅπως ἀπαλλαγῇ ἡ Ἤπειρος τοῦ τυράννου της. Οἱ ἐν λόγῳ συμμορῖται συνελήφθησαν ἐνταῦθα καὶ κατηγγέλθησαν ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πατρίδος», ὅπως ἐπιχυθῇ πλῆρες φῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν, φῶς τὸ ὁποῖον πιστεύομεν ὅτι θὰ διανοίξῃ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν τυφλῶν ραδιούργων καὶ συκοφαντῶν, οὓς ἐξ ἐσχάτης περιφρονήσεως δὲν ἠθέλησε νὰ καταμηνύσῃ ὡσαύτως, ὅπως τοῖς ἤξιζεν.

*Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τούτων, τὰ ὁποῖα ἀνάγονται πλέον εἰς τὸ παρελθόν. Πρόκειται περὶ τῶν κινδύνων τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος, τοὺς ὁποίους ἀσφαλῶς προβλέπομεν, ἂν μὴ διευθετηθῇ πρὸ τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου τὸ εἰσέτι ἐκκρεμὲς, δυστυχῶς, ζήτημα τῶν ἰμπλιακίων, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ὅτι ἤθελε διευθετήσει ἀμέσως ὄπισθεν τοῦ Σεϊφουλλὰχ πασσᾶ. Δὲν φανταζόμεθα ὅτι τὸ κυρίαρχον Κράτος μετέβαλεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκέτο συνηθὲς ῥραδιουργεῖν, ὅτι κατὰ λει εἰς τὴν δικαίαν λύσιν τοῦ ζ[illegible]τος, καὶ διὰ τοῦτο τολμῶμεν νὰ τοὺς παρακαλέσωμεν νὰ σπεύσωσι τὸ ταχύτερον, διότι εἰς κανένα δὲν συμφέρουν σήμερον ἀνωμαλίαι εἰς τὴν Ἤπειρον, ἐκτὸς ἐκείνων, οἱ

ἡ εἴσοδος εἰς τὴν γαλερίαν θὰ ἐπιτραπῇ μόνον εἰς κυρίας καὶ οὐχὶ πρὸ τῆς ἑνάτης παρὰ τέταρτον ὥρας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ χοροῦ ἀπέστειλε χθὲς εἰς τὸν «Παρνασσὸν» δρ. 100 ὁ κ. Στέφανος Στρέϊτ, ἡ Γράπεζα δ' Ἀθηνῶν δρ. 200.

Οἱ ΑΝΕΣΤΙΟΙ ΤΗΣ Ν. ΥΟΡΚΗΣ

Ἡ στρατιὰ τῶν ἀνεστίων καὶ ἄνευ ἐργασίας ἀνδρῶν, ἥτις ἔχει κατακλύσει τὴν Νέαν Ὑόρκην, κατὰ τὰς τελευταίας ὀλίγας ἑβδομάδας ηὔξησεν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε συνεκροτήθη συνέδριον ἀνθρώπων ἀντιπροσωπευόντων πάντα τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, ἅτινα ἔχουσι σχέσεις πρὸς τοιαύτας περιστάσεις, ὅπως μελετήσωσι σχέδιόν τι συμπράξεως πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου. Τοῦ συνεδρίου προήδρευσεν ὁ Robert W. Hebberd Hebberd, Ἐπίτροπος τῶν Ἀγαθοεργιῶν.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν παρῆσαν δεκαπέντε ἄνδρες. Ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουσι νῦν 30,000 ἀνεστίων ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ὑόρκης.

Οἱ ΙΑΠΩΝΕΣ

Ἀγγέλλεται ἐκ Πόρτλανδ τῆς πολιτείας Ὄρεγον, ὅτι ὁ δημάρχος Χ.Λὰν, ἐν λόγῳ αὐτοῦ πρὸ τῆς Ἑταιρείας τῆς Ἐθνοφυλακῆς ἐδήλωσεν, ὅτι πράκτορες τῆς Ἰαπωνικῆς Κυβερνήσεως ἔχουσι λάβει ἀκριβεῖς χάρτας τῆς Πόρτλανδ, χάρτας καὶ προσδιορισμοὺς πάσης ὁδοῦ ἀγούσης εἰς τὴν πόλιν καὶ τῶν διαφόρων ὑδραγωγείων, ἐξ ὧν ἡ πόλις λαμβάνει τὴν προμήθειαν τοῦ ὕδατός της.

Ὁ δήμαρχος Λὰν, ὡς εἶπεν, ἀνεκάλυψε τὴν παρουσίαν τῶν τοιούτων κατασκόπων μόνον ὅτε τὸ ἔργον αὐτῶν εἶχε περατωθῇ, ὁπότε διεβίβασε τὰς πληροφορίας του εἰς Βασιγκτῶνα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Σχετικῶς μὲ τὸ σκάνδαλον τοῦ Βουλγάρου ἐπιτετραμμένου, ἠκούσθη καὶ ὁ ἑξῆς διάλογος:

— Ἀφοῦ εἶνε Ἑλληνικῆς καταγωγῆς αὐτὸς ὁ Ρίζωφ, μήπως εἶνε ἀπόγονος τοῦ ἀειμνήστου Ρίζου τοῦ Νερουλοῦ;

— Ὄχι! Αὐτὸς εἶνε Ριζῶφ μόνος. Νερουλὸς εἶνε ὁ κ. Σκουζές!

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΔΟΥΜΑ ΠΑΤΡΟΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ φωνὴ τοῦ Βασιλέως ἔτρεμεν ἀπὸ τὸν θυμόν. Ὅλοι ἔβλεπον καὶ ἤκουον ἀπορροῦντες, ἀλλὰ μὴ ἐννοοῦντες τὰ διατρέχοντα.

— Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ἡ Βασίλισσα, δύναμαι νὰ στείλω νὰ μοὶ τὰ φέρουν ἀπὸ τὸ Λοῦβρον, καὶ νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Υ. Μεγαλειότητος.

— Στεῖλε, κυρία, στεῖλε, καὶ ταχέως διότι μετὰ μίαν ὥραν ἀρχίζει ὁ χορός.

Ἡ Βασίλισσα ἔκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς σημεῖον ὑποταγῆς καὶ παρηκολούθησε τὰς κυρίας αἵτινες ἔμελλον νὰ τὴν ὁδηγήσωσιν εἰς τὸ δωμάτιόν της.

Ταραχὴ καὶ σύγχυσις ἐπεκράτησε δι' ὀλίγας στιγμὰς εἰς τὴν αἴθουσαν.

Ὅλοι παρετήρησαν ὅτι διέτρεξενἐρεις μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, ἀλλ' ἐπειδὴ συνωμίλουν σιγαλὰ, ἕκαστος εἶχεν ἀποσυρθῆ ἀπὸ εἴδους ἀλίγα βήματα εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐδεὶς ἤκουσέ τι. Οἱ μουσικοὶ ἔπαιζον μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τοὺς ἠκροάζετο.

Ὁ Βασιλεὺς ἐξῆλθε πρῶτος ἀπὸ τὸ δωμάτιόν του. Ἔφερε λαμπρὸν φόρεμα κυνηγοῦ, καὶ ὁ Δεσπότης καὶ οἱ λοιποὶ μεγιστᾶνες ἔφερον τὸ αὐτὸ φόρεμα. Ἡ ἐνδυμασία αὕτη ἦτο ἡ μᾶλλον προσφιλὴς διὰ τὸν Βασιλέα, καὶ τοιουτοτρόπως ἐνδεδυμένος ἦτο πραγματικῶς ὁ πρῶτος εὐπατρίδης τοῦ βασιλείου του.

Ὁ Καρδινάλιος ἐπλησίασε τὸν Βασιλέα καὶ τῷ ἐνεχείρισε μικρὰν θήκην. Ὁ Βασιλεὺς δὲ ἀνοίξας εὗρεν ἐντὸς αὐτῆς δύο ἀδαμάντινα ὀβελίδια.

— Τί σημαίνει τοῦτο; ἠρώτησε τὸν Καρδινάλιον.

— Τίποτε, ἀπεκρίθη αὐτός· ἀλλ' ἐὰν ἡ Βασίλισσα φέρῃ τὰ ὀβελίδιά της—καὶ περὶ τούτου ἀμφιβάλλω τὰ μέγιστα,—μετρήσατέ τα, Βασιλεῦ, καὶ ἂν εὑρῆτε μόνον δέκα, ἐρωτήσατε τὴν Βασίλισσαν ποῖος τῇ ἔκλεψε τὰ ἐλλείποντα δύο ταῦτα ὀβελίδια.

Ὁ Βασιλεὺς ἠτένισε τὸν Καρδινάλιον θέλων νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἔλαβε διόλου καιρὸν· φωνὴ θαυμασμοῦ ἀντήχησε πανταχ[illegible]ὰν ὁ Βασιλεὺς ἐφαίνετο ὁ ὡραιότε[illegible] κατρίδης τοῦ Βασιλείου του, ἡ Βασίλισσα ἦτο ἐπίσης ἡ ὡραιοτέρα γυνὴ τῆς Γαλλίας.

Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι ἡ κυνηγετικὴ ἐνδυμασία τῆς ἐπήγαινε θαυμασίως. Ἔφερεν ἐπανωφόριον ἀπβελοῦδον ἐστολισμένον ἀπὸ ἐδάμαντας, καὶ φόρεμα ἀπὸ ὁλοσυρικὸν σανοῦν ἀργυροκέντητον. Εἰς τὸν ἀριστερὸν ὦμόν της ἔλαμπον τὰ ὀβελίδια, κρατούμενα ἀπὸ δέσμην τοῦ αὐτοῦ μὲ τὸ φόρεμα χρώματος.

Ὁ Βασιλεὺς ἐσκίρτισεν ἀπὸ χαρὰν καὶ ὁ Καρδινάλιος ὠχρίασεν ἀπὸ θυμόν· ἀλλ' ἀπομεμακρυσμένοι καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὴν Βασίλισσαν, δὲν ἠδύναντο νὰ μετρήσωσι τὰ ὀβελίδια. Ἡ Βασίλισσα εἶχε τὰ ὀβελίδιά της, ἀλλ' εἶχεν ἀρά γε δέκα ἢ δώδεκα;

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ μουσικοὶ ἔδωσαν τὸ σημεῖον τοῦ χοροῦ. Ὁ Βασιλεὺς ἐπροχώρησε πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ πρώτου προέδρου, μὲ τὴν ὁποίαν ἔμελλε νὰ χορεύσῃ, καὶ ἡ Α. Υ. ὁ Δεσπότης πρὸς τὴν Βασίλισσαν. Ἔλαβεν ἕκαστος τὴν θέσιν του καὶ ὁ χορὸς ἤρχισεν.

Ὁ Βασιλεὺς ἦτο ἀπέναντι τῆς Βασιλίσσης καὶ ὁσάκις διέβαινε πλησίον της, κατέστρωγε μὲ τὸ ὄμμα του τὰ ὀβελίδια, τῶν ὁποίων δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ τὸν ἀριθμόν. Ψυχρὸς ἰδρὼς περιέχει τὸ μέτωπον τοῦ Καρδινάλιου.

Ὁ χορὸς διήρκεσε μίαν ὥραν.

Περατωθέντος δὲ τούτου ἐν τῷ μέσῳ γενικῶν χειροκροτημάτων, ἕκαστος ὠθήγησε τὴν κυρίαν του εἰς τὴν θέσιν της, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς, ὡσεληθεὶς ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔχαιρε δικαίωμα, τοῦ νὰ παραιτήσῃ τὴν ἰδικήν του, ἐπροχώρησε βιαίως πρὸς τὴν Βασίλισσαν.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, κυρία, τῆς εἶπε διὰ τὴν ὁποίαν ἐδείξατε προθυμίαν ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν μου, ἀλλὰ νομίζω ὅτι σᾶς λείπουν δύο ὀβελίδια καὶ σᾶς τὰ ἔφερον. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔτεινε πρὸς τὴν Βασίλισσαν τὰ δύο παρὰ τοῦ Καρδιναλίου ἐγχειρισθέντα αὐτῷ ὀβελίδια.

— Πῶς Μεγαλειότατε! ἐφώνησε προσποιουμένη ἡ Βασίλισσα, μοῦ δίδετε καὶ ἄλλα δύο· τότε λοιπὸν θέλω ἔχει δέκα τέσσαρα;

Πραγματικῶς ὁ Βασιλεὺς μετρήσας εὗρε δώδεκα ὀβελίδια ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς Βασιλίσσης καὶ φωνάξας τὸν Καρδινάλιον:

— Τί σημαίνουν ταῦτα, κύριε Καρδινάλιε; ἠρώτησε μὲ τόνον αὐστηρόν.

— Ἐπιθυμῶν, Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ Καρδινάλιος, νὰ προσφέρω τὰ ὀβελίδια ταῦτα εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, καὶ μὴ τολμῶν νὰ τὸ κάμω ὁ ἴδιος, ἐπενόησα τὸ μέσον τοῦτο.

— Εἶμαι κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον εὐγνώμων εἰς τὴν Παντερότητά του, ἀπήντησεν Ἄννα ἡ Αὐστριακὴ, μὲ μειδίαμα ἐμφαίνον ὅτι δὲν ἠπατᾶτο ἀπὸ τὴν προσποιημένην ταύτην ἀφροφροσύνην, καθόσον εἶμαι βεβαία, ὅτι τὰ δύο ταῦτα ὀβελίδια τὰ ἐπλήρωσεν ἀκριβώτερα ἀφ' ὅσον ἡ Υ. Μ. ἐπλήρωσε καὶ τὰ δώδεκα ὁμοῦ.

Χαιρετίσασα ἔπειτα τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Καρδινάλιον, ἡ Βασίλισσα διηυθύνθη πρὸς τὸ δωμάτιον, ὅπου ἐνεδύθη καὶ ὅπου ἔμελλε νὰ ἐκδυθῇ.

Ἡ προσοχὴ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ δώσῃ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κεφαλαίου τούτου τὰ ἔνδοξα ὑποκείμενα, τὰ ὁποῖα [illegible] ἐπὶ τῆς σκηνῆς, μᾶς ἀπεμάκρυνε στιγμὴν ἀπὸ ἐκείνου, εἰς ὃν [illegible] ἐχρεώστει τὸν ἀνήρ[illegible] ἐπὶ τοῦ Καρδιναλ[illegible] ἀναμιχθεῖς μὲ [illegible]ῶν θυρῶν καὶ [illegible]ὴν ὁποίαν [illegible] νὰ κατανοήσωσιν, ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα, ὁ Καρδινάλιος καὶ αὐτός.

Ἡ Βασίλισσα εἶχεν εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιόν της καὶ ὁ Ἀρτανιὰν ἠτοιμάζετο ν' ἀποσυρθῇ, ὅτε ἠσθάνθη χεῖρα ἐγγίζουσαν τοὺς ὤμους του· στραφεὶς ὄθεν εἶδε νέαν γυναῖκα νεύουσαν πρὸς αὐτὸν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ. Ἡ νέα αὕτη γυνὴ εἶχε τὸ πρόσωπον κεκαλυμμένον μὲ προσωπίδα ἐκ βελούδου μαύρου, ἀλλὰ μεθ' ὅλην αὐτὴν τὴν προφύλαξιν, ἐλαφθείσαν μᾶλλον διὰ τοὺς ἄλλους παρὰ δι' αὐτόν, ὁ Ἀρτανιὰν ἀνεγνώρισεν ἀμέσως τὴν συνοδὸν ὁδηγόν του, τὴν ἐλαφρὰν καὶ πνευματώδη κ. Μπονασιέ.

Τὴν προτεραίαν εἶχον ἀναμωθῇ πρὸς στιγμὴν εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ Γερμανοῦ, ὅπου ὁ Ἀρτανιὰν τὴν εἶχε φωνάξει. Ἡ βία, τὴν ὁποίαν εἶχε, ἡ νέα γυνὴ εἰς τὸ νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Βασίλισσαν τὴν εὐτυχῆ ἐπάνοδον τοῦ ἀπεσταλμένου της, μόλις ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς δύο ἐραστὰς ν' ἀνταλλάξωσιν ὀλίγας μόνον λέξεις.

Ὁ Ἀρτανιὰν παρηκολούθησε λοιπὸν τὴν κ. Μπονασιὲ ἐμπνεόμενος ἀπὸ δικαίου αἰσθήματα τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς περιεργείας. Καθ' ὅλην των τὴν πορείαν καὶ καθ' ὅσον οἱ διάδρομοι ἦσαν ἔρημοι, ὁ Ἀρτανιὰν ἐπάσχιζε νὰ σταματήσῃ τὴν νέαν, νὰ τὴν συλλάβῃ νὰ τὴν προσεγγίσῃ τοὐλάχιστον πρὸς στιγμήν, ἀλλ' ἐλαφρὰ ὡς πτηνὸν αὐτὴ διέφευγεν ἀπὸ τὰς χεῖράς του καὶ ὁσάκις ἤθελε νὰ ὁμιλήσῃ ἔθετε τοῦ δακτύλου ἐπὶ τοῦ στόματός της καὶ τὸ χάριεν καὶ ἐπιτακτικὸν τοῦτο σχῆμα τὸν ἐνθυμίζεν, ὅτι ἦτο ὑπὸ τὴν ἐπιροὴν δυνάμεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ὑπακούσῃ τυφλῶς καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου παραπόνου. Ἡ κ. Μπονασιὲ ἤνοιξε θύραν καὶ εἰσήγαγε τὸν Ἀρτανιὰν ἐντὸς σκοτεινοῦ δωματίου. Ἐκεῖ διατάξασα πρὸς αὐτὸν πάλιν τὴν σιωπὴν καὶ ἀνοίξασα θύραν κρυπτομένην ὄπισθεν παραπετασμάτων, δι' ἧς μέγα φῶς διεχύθη εἰς τὸ δωμάτιον, ἐγένετο ἄφαντος.

Ὁ Ἀρτανιὰν ἔμεινε πρὸς στιγμὴν ἀκίνητος, ἀπορῶν ποῦ εὑρίσκετο. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀκτὶς φωτὸς εἰσελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιον, ἀφῆ ζωηρὸς καὶ εὐῶδης, φθάνων μέχρις αὐτοῦ, καὶ συνδιαλεξίς δύο-τριῶν κυριῶν πλήρης εὐγενείας καὶ σεβασμοῦ, καὶ ἡ λέξις μεγαλειότης ἐπαναλαμβανομένη πολλάκις, τὸν εἰδοποίησαν ἀποχρώντως ὅτι ἦτο εἰς δωμάτιον προσεγγίζον τὸν θάλαμον τῆς Βασίλισσης.

Ὁ νεανίας ἐστάθη εἰς μίαν ἄκραν καὶ ἐπερίμενεν.

Ἡ Βασίλισσα ἐφαίνετο περιχαρὴς καὶ εὐτυχὴς καὶ τοιοῦτο ἐξέπληττε τὰς περὶ αὐτὴν κυρίας, συνειθισμένας νὰ τὴν βλέπωσι πάντοτε σκεπτικήν. Ἡ Βασίλισσα ἀπέδιδε τὴν χαρὰν ταύτην εἰς τὴν ὡραιότητα τῆς διασκεδάσεως ταύτης, εἰς τὴν εὐχαρίστησιν τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη ἐς τὸν χορόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνε συγχωρημένον νὰ ἀντείπῃ τις εἰς μίαν Βασίλισσαν ὅταν γελᾷ ἢ ὅταν κλαίῃ, ὅλοι οἱ περιεστῶτες ἐγκωμιάζον τὴν ἀφροφροσύνην τῶν δημάρχων τῶν Παρισίων.

Μολονότι ὁ Ἀρτανιὰν δὲν ἐγνώριζε τὴν Βασίλισσαν, διέκρινεν ἀμέσως τὴν φωνήν της ἀπὸ τὰς τῶν ἄλλων, πρῶτον ἀπὸ τὴν ξενίζουσαν προφορὰν της, καὶ ἀκολούθως ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς ὑπεροχῆς τὸ φυσικῶς διαχυνόμενον διὰ παντὸς λόγου βασιλικοῦ. Τὴν ἤκουσε πλησιάζουσαν καὶ ἀπομακρυνομένην ἀπὸ τὴν ἡμιανοικτὴν θύραν, καὶ πολλάκις σκιὰ σώματός τινος ἀπέκρυψε τὸ φῶς. Τέλος χεὶρ καὶ βραχίων ἀξιοθαύμαστος διὰ τὴν καλλονὴν καὶ τὴν λευκότητά των διεπέρασαν αἴωνης τὸ παραπέτασμα. Ὁ Ἀρτανιὰν ἐνόησεν ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ ἀμοιβή του. Ἐγονάτισε λοιπὸν ἔλαβε τὴν χεῖρα καὶ ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτῆς τὰ χείλη του· ἡ χεὶρ ἀπεσύρθη ἀκολούθως ἀφήσασα εἰς τὰς ἰδικάς του ἀντικείμενόν τι, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀρτανιὰν ἐγνώρισεν ἔπειτα ὅτι ἦτο δακτύλιος. Εἶτα ἀμέσως ἡ θύρα ἐκλείσθη καὶ ὁ Ἀρτανιὰν εὑρέθη αὖθις εἰς τὸ σκότος.

Ὁ Ἀρτανιὰν ἔθεσε τὸν δακτύλιον εἰς τὸν δακτυλόν του καὶ περιέμενε πάλιν· ἦτο καταφανὲς, ὅτι ἡ σκηνὴ δὲν εἶχε τελειώσει. Μετὰ τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἀφοσιώσεώς του ἤρχετο ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἔρωτός του. Ἄλλως τε ὁ χορὸς μόλις εἶχεν ἀρχίσει. Τὸ δεῖπνον ἔμελλε νὰ γείνῃ τὴν τρίτην ὥραν. Εἰς τὸ ὡρολόγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου εἶχον ἤδη σημάνει δύο ὧραι καὶ τρία τέταρτα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΙΑ ΑΣΤΥΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἀντὶ πάσης ἄλλης συστάσεως τῶν καταστημάτων Ζαβορίτου, ἀναδημοσιεύομεν ἐνταῦθα ἐπίσημον ἔκθεσιν τῆς προχθεσινῆς ἀστυϊατρικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α'. ἀστυνομικοῦ τμήματος, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Ἐργοστάσιον Σοκολάτας

Γεωργίου Ζαβορίτου. Ἐν γένει τὸ ἐργοστάσιον ἐν ἄκρᾳ καθαριότητι καὶ τάξει. Τὰ διάφορα μηχανήματα τὰ πρὸς ἐπιμελημένην παρασκευὴν τῆς Σοκολάτας ἐν ἄκρᾳ καθαριότητι, οἱ δὲ τεχνῖται ἐν καθαρᾷ περιβολῇ.

Ζαχαροπλαστεῖα

Γεωργίου Ζαβορίτου. Καθαριότης γενικὴ εἰς ἅπαντα τὰ διαμερίσματα τοῦ ἐργοστασίου καὶ φύλαξις ἐπιμελημένη τῶν ὑλικῶν.

ΚΥΡΙΟΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΑΝΑΔΟΧΟΙ

Προμηθευθῆτε τοὺς σταυροὺς, τὰ μαρτυρικὰ καὶ ὅλα τ' ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ δῶράσας, εἰς ὅλως νέα καὶ ἐκλεκτὰ σχέδια, ἀπὸ τὸν κ. Γ. Πομόνην ἀδαμαντοπώλην, Ἑρμοῦ 47.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΙ

ΡΩΜΗ, 5 Ἰανουαρίου.—Ὁ Ἀλβανὸς ἐπαναστάτης ὅστις κατηγορεῖτο διὰ τὴν κλοπὴν τῶν ὅπλων τοῦ Τελωνείου τοῦ Μπάρι ἀπελύθη. Ἐν τούτοις ἡ ἀστυνομία ἐδιπλασίασε τὴν προσοχήν της.

(Ἀθ. Πρ.)

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 5 Ἰανουαρίου. — Ἡ Τουρκία ἐπλήρωσεν εἰς τὴν Ρωσσίαν τὴν ἐτησίαν δόσιν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως τὴν ὁποίαν τῇ ὀφείλει.

(Ἀθ. Πρ.)

ΦΟΝΟΣ ΦΥΓΟΔΙΚΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ, 5 Ἰανουαρίου (Τηλεγραφικῶς).—Ὁ ληστοφυγόδικος Δ. Τσεγκενὲς δραπέτης φυλακῶν μεταβὰς εἰς τὸ ποιμνιοστάσιον Κ. Μάστορα εἰς Χαλανδρὶζαν ὁπωσκλέψῃ, ἐνοήθη ὑπ' αὐτοῦ. Μάχη ἀληθὴς ἔλαβε χώραν καθ' ἣν ἐφονεύθη ὁ Τσεγκενές. Ὁ δράστης ἀφοπλίσας τὸν νεκρὸν παρουσιάσθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Η ΑΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΡΟΒΕΡΤΟΥ ΑΜΠΟΤ

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Οἱ προχθὲς συλληφθέντες ὡς μέλη τῆς συμμορίας, ἥτις ἠχμαλώτισε τὸν ὁμογενῆ Ἄμποτ, Ἰατρίδης καὶ Χρυσαφόπουλος παρεδόθησαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Ἀναγνωστόπουλον, ὅστις χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐξήτασεν ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον τὸν πρῶτον. Ὁ δεύτερος θὰ ἐξετασθῇ αὔριον.

Ἐπίσης θὰ ἐξετασθοῦν καὶ ἄλλα τινὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶχον σχέσεις μὲ αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐδῶ διαμονήν των.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ χθεσινῆς ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι διωρίσθη στρατιωτικὸν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς γραμμῆς τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλίας ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Π. Μαυρογένης, ἀναπληρωματικὸν δὲ μέλος ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ κ. Χρ. Μαλάμος.

Η ΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΕΙΜΑΡΡΑΝ

ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗ

Κατ' ἰδιαιτέρας εἰδήσεις ἐκ Χειμάρρας, ἡ ἀπὸ πολλοῦ εἰς οἰκτρὸν σημεῖον εὑρισκομένη ὑγιεινὴ ἀσφάλεια ἀποκατέστη, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ διὰ δευτέραν φορὰν ἀποσταλέντος ἐκεῖ Μπίμπασι Χαλὶλ Μπέη, ἑνὸς ἐκ τῶν ἀκεραιοτέρων Τούρκων.

Ὁ Χαλὶλ Μπέης μόλις ἀνέλαβε τὴν ὑπηρεσίαν του ἐτράπη εἰς ἀκηνῆ καταδίωξιν τῆς λῃστείας καὶ σύλληψιν τῶν διαφόρων κακούργων καὶ ζωοκλεπτῶν. Ὁ Χαλὶλ Μπέης διακρίνεται ἐπίσης διὰ τὴν λαμπρὰν του συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς κατοίκους καὶ διὰ τὸ φιλοδίκαιον καὶ ἀνεξάρτητον τοῦ χαρακτῆρός του. Τόσον κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἀποστολὴν, ὅσον καὶ ἤδη ἡ ἐπαρχία οὐ μόνον εὐχαριστημένη ἔμεινεν, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμονεῖ τὸν ἔντιμον τοῦτον ἀνώτερον ἀξιωματικόν. Ὡσαύτως ἀπείρους ἐπαίνους πέμπουσι καὶ διὰ τὸν Σακὶρ Ἐφένδην, ὑπομοίραρχον. Καὶ τοιουτοτρόπως ἐπεδείχθη διὰ μίαν ἄλλην φορὰν ὅτι ἀνακουφίζεται ὁ τόπος, ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοκρατορίας ποιεῖ τοιαύτην ἐκλογὴν προσώπων ἐντίμων καὶ ἀμερολήπτων.

ΤΙΜΩΡΙΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Περατωθεισῶν τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὸ γνωστὸν ἐπεισόδιον Στράτου καὶ Κορδογιάννη, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπέβαλεν εἰς μὲν τὸν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Κορδογιάννην καὶ τὸν ὑπίλαρχον κ. Κλεῖτον, ὅστις ἐχρησιμεύσεν ὡς μάρτυς τοῦ πρώτου 15θήμερον κράτησιν. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Καραΐσκάκης ὡς βουλευτὴς, δὲν τιμωρεῖται.

— Τὸ ἐπεισόδιον τῆς Βουλῆς

Τὸ ὑπουργεῖον ἐπίσης ἐπέβαλε 10ήμερον κράτησιν εἰς τὸν ὑπολοχαγὸν κ. Γαλανόπουλον διὰ τὸ ἐπεισόδιον τῆς Βουλῆς, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ κ. Γαλανόπουλος ἐζήτησε λόγον ἀπὸ τὸν βουλευτὴν κ. Κρεστενίτην, ὅστις ἐν ἀγορεύσει του ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τοῦ σταφιδικοῦζητήματος ἔτυχε νὰ θίξῃ τὴν ἀδελφὸν τοῦ Γαλανοπούλου, ὑπάλληλον τῆς Ἐνιαίας ἐν Πάτραις.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τὸ 2ον Πεζικὸν Σύνταγμα τῆς Λαμίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέφερε πρό τινων ἡμερῶν, ὅτι τὸ ἐκεῖ ταμεῖον ἀρνεῖται νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Συντάγματος τούτου τοὺς μισθοὺς τοῦ Δεκεμβρίου.

Κατόπιν τοῦ ἐγγράφου τούτου, τὸ ὑπουργεῖον ἤλθεν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διετάχθησαν τὰ ταμεῖα τὰ τυχὸν μὴ πληρώσαντα παρομοίους μισθοὺς νὰ σπεύσωσι νὰ τοὺς καταβάλωσι.

Η ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΡΙΖΩΦ

ΔΙΑΤΙ ΑΠΕΔΕΧΘΗ ΤΟΝ ΔΙΟΡΙΣΜΟΝ ΤΟΥ

Προχθὲς ἀργὰ τὴν νύκτα ἐκυκλοφόρησε δήλωσίς τις, δικαιολογοῦσα τὴν ἀποδοχὴν τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ριζῶφ καὶ τὴν ὁποίαν ἀπεφύγομεν νὰ δημοσιεύσωμεν, μὴ τολμήσαντες νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἶνε δυναιὸν νὰ διερμηνεύῃ γνώμας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ὄχι μόνον δὲν διεψεύσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπανελήφθη ἐπισημότερον, διὰ τοῦτο τὴν δημοσιεύομεν παραδίδοντες αὐτὴν εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ, καὶ διὰ νὰ μείνῃ ὡς δεῖγμα τῆς ἀντιλήψεως, τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ κυβερνῆταί μας προκειμένου περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Ἔθνους.

— Ἡ δήλωσις

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν φρονεῖ, ὅτι δύνοται νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὸν διορισμὸν τοῦ Ριζῶφ, ὡς ἐπιτετραμμένου τῆς Βουλγαρίας ἐν Ἀθήναις, διότι οὐδεμία ἀπόδειξις, εἴτε ἔγγραφος, εἴτε ἄλλη ὑπάρχει, ὅτι ὁ Ριζῶφ μετέσχε τῆς ἐνόπλου καὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων στρεφομένης δράσεως τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ.

Οὐδὲ ὑπῆρξεν ὁ Ριζῶφ κομιτατζῆς καὶ ἀπὸ κομιτατζῆ διωρίσθη ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένος, καθ' ὅσον εἶνε γνωστὸν, ὅτι εἶνε ἀρχαῖος ὑπάλληλος, ὑπηρετήσας καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Σταμπούλωφ, καὶ τὸ 1905 διορισθεὶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ διπλωματικοῦ Πράκτορος τῆς Βουλγαρίας ἐν Βελιγραδίῳ, ὅπου καὶ ὑπηρετεῖ ἀκόμη.

Ἡ ἀναφερομένη δὲ εἰς αὐτὸν ἔκθεσις τοῦ ἐκ Κων)πόλει ἐπιτετραμμένου τῆς Ἀγγλίας, ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν Κυανῆν Βίβλον δὲν τὸν παριστᾷ ὡς ἀρχηγὸν δράσεως ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' ὡς ἀρχηγὸν προπαγάνδας ἔχοντα ὡρισμένας πατριωτικὰς ἰδέας καὶ ὑποδεικνύοντα τὸν καταλληλότερον κατ' αὐτὸν τρόπον δράσεως πατριωτικῆς.

Τοῦτο ὅμως δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ λόγον ἀποκρούσεως τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀξιώσῃ κανεὶς παρά τινος νὰ μὴ εἶνε πατριώτης. Φυσικὸν εἶνε οἱ Βούλγαροι νὰ εἶνε Βουλγαροι, ὡς τοιοῦτοι δὲ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, γνωστὸν δ' ἐξ ἄλλου εἶνε, ὅτι ὅλοι οἱ Βούλγαροι διπλωμάται εἶνε ἀναμεμιγμένοι εἰς τὴν Μακεδονικὴν ὑπόθεσιν.

Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι ὁ Ριζῶφ ἐπὶ τριετίαν σχεδὸν ὑπηρετεῖ ὡς διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Βουλγαρίας ἐν Βελιγραδίῳ καθιστᾷ ἔτι πλέον δύσκολον

ΠΑΤΡΙΣ

Γ. Μ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σελήνη 17 ἡμερῶν

Ἀν. ἡλ.ὥρ. 7 λ. 16. — Δύσ. ὥρ. 5 λ. 7

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 6 Ἰανουαρίου. — Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν (διὰ Νεαπόλεως) (Μεσσαζερῆ) 9 π. μ. καὶ (Γερμανικὸν) μεσημβρίαν. Εἰς Ἤπειρον (Τζῶν) 11 π. μ. Εἰς Αἴγυπτον (Διακάκη) 9 π.μ. Εἰς Σμύρνην, Μιτυλήνην, Κωνσταντινούπολιν, Θράκην, Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (Κεδιβὲ) 11 π. μ.

ΘΕΑΤΡΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Ἀπογευματινὴ 3 μ. μ. Σαιξπήρου «Ὁ Ἔμπορος τῆς Βενετίας». Ἑσπερινὴ 9 μ. μ. «Ὁ Ἐξάδελφος», κωμῳδία.

λῆ καὶ τῇ Γερουσίᾳ, ἔνθα τὰ δύο μεγάλα κόμματα ἀντιπροσωπεύουσιν ὅλως διαφόρους ἀρχάς».

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλεστάτην ἡμῶν μητέρα, μάμμην καὶ θείαν

ΑΓΓΕΛΙΚΗΝ Ι. ΚΟΥΖΟΥΛΟΥΔΗ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν ὥραν 2αν μ. μ. ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰανουαρίου 1908.

Τὰ τέκνα

Μαριγὼ Θ. Μουτσοπούλου, Ἐλπινίκη Π. Κουμαντάρου, Εὐτυχία Ι. Βουγᾶ, Ἀσπασία Β. Καψαμπέλη, Κλειὼ Ι. Ψαρᾶ, Π. Θ. Κουμάνταρος, Β. Καψαμπέλης, Ι. Ψαρᾶς.

Οἱ ἔγγονοι *Οἱ ἀνεψιοί*

[Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι].

Ἀριθ. Πρωτ. 3,602

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Λαρίσης ἐκ τοῦ Πηνειοῦ ὡς καὶ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ αὐτῆς, δι' ἀτμοῦ, εἰσὶ κατηρτισμέναι μελέται ὑπὸ τῶν μηχανικῶν κ. κ. Ἠλ. Ἀγγελοπούλου καὶ Α. Σούλη, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν μελετῶν τούτων παραχωρεῖ ὁ δῆμος Λαρίσης τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, ὧν ἡ δαπάνη προϋπελογίσθη μέχρις 1,000,000 δραχμῶν.

Προστίθεται ἐν τούτοις, ὅτι ὁ δῆμος Λαρίσης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ταχείας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ἐν λόγῳ ἔργων εἶνε διατεθειμένος νὰ ἐγγυηθῇ τόκους 5 ο|ο ἐτησίως ἐπὶ τοῦ ξένου κεφαλαίου.

Αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων θέλουσιν ἐξετασθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν σχετικῶν προτάσεων ἐκ μέρους τῶν βουλομένων ν' ἀναλάβωσι τὴν προκειμένην ἐπιχείρησιν τραπεζιτικῶν ἑταιρειῶν ἢ ἄλλων κεφαλαιούχων.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 17 Δεκεμβρίου 1907.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) **Α. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ**

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Πάντα τὰ εἴδη τῆς ἐνδυμασίας κυριῶν καὶ κυρίων:

Γάντια, λαιμοδέτες, ὑποκάμισα, φανέλλες, κάλτσες, ὑποδήματα, ἀσπρόρρουχα, μανδήλια, τιράντες, κολλάρα, μπαστούνια, τραπεζομανδηλα, πετσέτες, καλύμματα τραπεζῶν, κρεββάτια ἀγγλικά, ὅπλα, καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη.

Τιμαὶ μετριωτάται. Αἱ αὐταὶ δι' ἀξιωματικοὺς καὶ πολίτας.

79—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—79

(Μέγαρον Ριζαρείου Σχολῆς)

ΦΟΝΤΑΝ ΠΤΙ ΦΟΥΡ

Φρουΐ γλασὲ. Καραμελλὲ. κὲκ, γκατώ ρούς πρὸς 4,80 τὴν ὀκᾶ. Σοκολάτες καὶ μαρὸν γλασὲ πρὸς 5,40 ἡ ὀκᾶ. Ὅλα τὰ εἴδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς διὰ γάμους, βαπτίσεις, ἐσπερίδας κλ. δύνασθε νὰ παραγγείλετε στὸ κατάστημά μας, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ ἔχετε ὅ,τι ἐκλεκτὸν καὶ ἄριστα ὑλικά. Λικὲρ εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια εἰς φιάλας καὶ εἰς χύμα. Ὅλα τὰ εἴδη κουφέτων εὐρωπαϊκῶν ἀπὸ 3 δρ. 3,60 4,00 καὶ 4,50 τὰ καλλίτερα BAZAR. Στὸ Ἀρσακεῖον. Τοῦρτες κατὰ παραγγελίαν καὶ ἑτοίμους δι' ἑορτὰς εἰς ὡραῖα σχήματα, ὑλικὰ ἐκλεκτὰ καὶ εὐθηνάς.

Πωλοῦνται δύο ἵπποι ρωσσικοί δι' ὄχημα εἰς τὸ Βουστάσιον Δ. Πασχάλη ἐν Κολοκυνθοῦ, εἰς τιμὰς συμφερούσας. Πληροφορίαι παρὰ τῷ γαλακτοπωλείῳ Γ. Βούλγαρη, Χαυτεῖα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΙΩΑΝ. ΚΟΜΗΝΟΥ

Εἰδοποιεῖ ὅτι

ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τρίτης 8ης τρ. εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀμβρακικοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου «Δελφὶν» συμπεριελήφθησαν οἱ λιμένες Σάμης, Ἀγίας Εὐφημίας καὶ Φισκάρδου, παρελείφθησαν δὲ οἱ τῆς Βασιλικῆς καὶ Ἀστακοῦ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Η ΕΛΛΗΝ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΖΩΝ ΜΑΚΔΟΥΑΛΛ & ΒΑΡΒΟΥΡ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Ἡ γραμμὴ Κύμης-Σκύρου ἀντὶ τῆς Πέμπτης θὰ ἐκτελῆται τοῦ λοιποῦ κατὰ Τρίτην ὥραν 7 μ. μ.

Ἡ γραμμὴ Ἀργολικοῦ ἀντὶ τῆς Τετάρτης θὰ ἐκτελῆται κατὰ Παρασκευὴν ὥραν 7 π. μ.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ

τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας. Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδάσας.

Θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων

ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ, ἐφαρμόζων τὰς τελειοτέρας τῶν θεραπειῶν.

Τραχώματα, Καταρράκτην, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τὸν Ἑτεροφθαλμισμὸν (ἀλλοιοθωρίαν). Ἐκλογὴ ὑέλων διὰ μύωπας, πρεσβύωπας καὶ κοπιώδη ὅρασιν, τὰ λευκώματα, γλαυκώματα κλπ.

20—ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—20

ΝΕΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Ι. ΚΟΜΗΝΟΥ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γραμμὴ Εὐβοϊκοῦ

Ἑκάστην Δευτέραν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 8 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν διὰ Χαλκίδα Αἰδηψὸν καὶ Βόλον.

Γραμμὴ Κορινθοαργολικοῦ

Ἑκάστην Τρίτην 9. π. μ. διὰ Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν καὶ Καρβασαρᾶν

Γραμμὴ Ἰονίου πελάγους

Ἕκαστον Σάββατον 9. π. μ. διὰ Λουτράκιον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ληξούριον Ἀργοστόλιον.

Ἡ γραμμὴ Εὐβοϊκοῦ θὰ ἐκτελῆται διὰ τῆς θαλαμηγοῦ «Ἀστραπῆς», ἡ δὲ τοῦ Ἀμβρακικοῦ καὶ Ἰονίου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Δελφῖνος».

Ἀμφότερα τὰ ἀτμόπλοια φωτίζονται ἀπλέτως δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς, ἔχουσι δὲ τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος, καθαριότητος καὶ ἀντοχῆς.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἐν Πειραιεῖ κάτωθι ξενοδοχείου «Κοντινεντάλ». Ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ ἔναντι σταθμοῦ Ὁμονοίας κουρεῖον «Βόλος». Τηλέφωνον ἀριθ. 35.

ΜΟΝΟΝ

Σ' τὸ Parfumerie Parisienne τοῦ κ. ΣΤΥΛ. ΜΠΑΧΑΡΙΑ ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 23 νὰ προμηθεύεσθε ἀρώματα καὶ σάπωνας ἀρωματικούς.

Περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου 1908 ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν του τὸ γνωστὸν

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ GRAND HOTEL

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀναλαβόντος νῦν αὐτὸ κ. ΛΕΩΝ. ΧΑΛΑ διευθυντοῦ τοῦ ξενοδοχείου «Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος».

ΤΟ ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

αὐξηθὲν κατὰ ἕνα ἔτι ὄροφον, προσθέσαντα εἰς τὸ ὅλον μεγαλοπρεπὲς Μέγαρον μεγίστην ἐπιβλητικότητα καὶ ἀρχιτεκτονικὴν ἁρμονίαν, ἀνακαισθὲν δὲ τελείως ἐσωτερικώς τε καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἐπιπλωθὲν πλουσίως διὰ νέων ὅλως καὶ πολυτελῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν

Πρὸς δὲ ἐγκαταστᾶσαν καὶ ἀναπαυτικώτατον ἀνυψωτῆρα (ascenseur) καὶ ἠλεκτροφώτιστον ὄν. Κεῖται εἰς τὴν ὡραιοτέραν θέσιν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Ἔχει τοποθεσίαν ἀνατολικομεσημβρινὴν, λουόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀττικοῦ ἡλίου, καὶ ἐξαιρετικὴν θέαν.

Ἐκ τῶν ὑπερογδοήκοντα δωματίων αὐτοῦ, τὰ πλεῖστα εἰσὶν ἀνατολικομεσημβρινά, βλέποντα πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, τὰς θαλάσσας τῶν Φαλήρων, τὸν Λυκαβητὸν κτλ.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν 7 μ. μ.—Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΗ ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 7 μ.μ.—Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 8ην μ. μ.—Διὰ Μονεμβασίαν, Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάλιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 8 μ. μ.—Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν καὶ Θήραν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς.

Κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ὥραν 8ην π. μ.—Διὰ Σύρον Τῆνον, Ἄνδρον, καὶ Κόρθιον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ. Ἐν Ἀθήναις Σταδίου 66 (Πλ. Ὁμονοίας). Ἀρ. Τηλεφώνου 252. Ἐν Πειραιεῖ (Πλατ. Καραϊσκάκη) ἀριθ. τηλεφώνου 94. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΣΚΟΥΖΕ

Ο ΡΙΖΩΦ ΑΚΑΚΟΝ ΑΡΝΙΟΝ

ΑΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας χθὲς ἦτο τὸ περίφημον ζήτημα τοῦ διορισμοῦ ὡς πολιτικοῦ Πράκτορος τῆς Βουλγαρίας ἐνταῦθα τοῦ κ. Ρίζώφ.

Ὁ κ. Σκουζὲς καὶ χθὲς προσεπάθει νὰ δικαιολογήσῃ τὸ σφάλμα του, συμπληρῶν διὰ δημοσιογραφικῶν συνεντεύξεων τὸ περίφημον ἀνακοινωθέν.

Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, πλέκων τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀκάκου Βουλγάρου διπλωμάτου, ἀνεκοίνου ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Ρίζὼφ εἰς Βελιγράδιον ἐξετιμήθη τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον οὗτος εὑρέθη ἐκεῖ ἐν στιγμαῖς καθ' ἃς ἠπειλεῖτο ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἀκριβῶς ἕνεκα τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος καὶ τοῦ ναυαγίου τῆς συμμαχίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἕνεκα τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Αὐστρίας. Ἀκριβῶς δὲ τότε ἔδειξε τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν ἱκανότητά του, συναναστρεφόμενος μετὰ πάντων τῶν πολιτικῶν τῆς χώρας ἐκείνης καὶ διατηρῶν ἀρίστας σχέσεις καὶ πρὸς τὸν ἡμέτερον Πρεσβευτήν!

Ὁ κ. Σκουζὲς, συμπληρῶν τὸ ἀνακοινωθέν του, διεβεβαίου τοὺς πάντας ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει πληροφορίας ὅτι ὁ κ. Ρίζὼφ οὐδέποτε ἀνεμίχθη εἰς κακουργήματα τῶν κομιτατζήδων ἐν Μακεδονίᾳ!

Σχετικῶς πρὸς τὸ ὑποστηριζόμενον, ὅτι ὁ Ρίζὼφ εἶνε ἀρνησιπατρις καὶ ὡς τοιοῦτος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἀρεστὸς ἐνταῦθα, ὁ κ. Σκουζὲς εὑρῆκεν, ὅτι καὶ τοῦτο δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, διότι καὶ ἄλλοτε συνέβη νὰ ὑπηρετῇ ἐνταῦθα ὡς πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ὁ Φωτιάδης βέης Ἕλλην τὴν καταγωγήν.

Καὶ ὁ κ. Σκουζὲς ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν μάλιστα ἐκείνην τὸ Κρητικὸν ζήτημα εὑρίσκετο εἰς τὸ ὀξύτερόν του σημεῖον!

Οὕτως ὁ κ. Σκουζὲς κατεστρόπωσε τοὺς ἐναντιοφρονοῦντας καὶ καθησύχασε τὴν Κοινὴν Γνώμην!

Η ΓΝΩΜΗ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Διακεκριμένος πολιτευτὴς, διατελέσας κατ' ἐπανάληψιν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, κὰὶ τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη ἔχει μεγάλην βαρύτητα ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, ἐρωτηθεὶς παρ' ἡμῶν περὶ τοῦ ἐγερθέντος ζητήματος ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ριζὼφ ὡς διπλωματικοῦ πράκτορος ἐν Ἀθήναις, ἀπεριφράστως μᾶς ἀπήντησε τὰ ἑξῆς:

— Ἡ παρατηρηθεῖσα ἐξέγερσις τῆς Κοινῆς Γνώμης, καὶ ἡ ὁμόθυμος ἐπίκρισις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου διὰ τὴν δοθεῖσαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἔγκρισιν διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Ριζὼφ ὡς διπλωματικοῦ πράκτορος εἶνε τελείως δικαιολογημένη. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ διέπραξε σφάλμα μέγιστον, τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον αὕτη ἐγνώριζε ποῖον εἶνε τὸ πρόσωπον περὶ τοῦ ὁποίου ἐζητεῖτο ἡ agrement ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, διότι δὲν παραδέχομαι ποτὲ, ὅτι ὁ ἐν Σοφίᾳ ἡμέτερος πράκτωρ δὲν ἐφρόντισε νὰ καταστήσῃ ἐνήμερον τὴν Κυβέρνησιν περὶ τοῦ διοριστέου προσώπου. Ἄλλως τε αὐτὸ τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς Κυβερνήσεως καταδεικνύει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἦτο ἐν γνώσει τῆς δράσεως τοῦ Ριζὼφ.

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Τὸ ἀνακοινωθὲν αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ κατηγορητήριον κατ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἀκριβῶς οἱ λόγοι οἵτινες ἐν αὐτῷ ἀναφέρονται, ἔπρεπε νὰ πείσουν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὁ διπλωμάτης αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ θέσιν ἐν Ἀθήναις. Ὁ διπλωμάτης πρέπει νὰ εἶνε persona grata πρέπει νὰ εἶνε δηλαδὴ πρόσωπον τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἔχῃ δώσει οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν, διότι πολλάκις ἡ παραμικρὰ αἰτία, ἡ παραμικρὰ παρεξήγησις, εἶνε δυνατὸν νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἀποστολὴν ἑνὸς προσώπου, καθ' ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο δὲν θὰ εἶνε τὸ κατάλληλον νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπόν του.

Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Ριζὼφ, δὲν ὑπάρχει μόνον μικρὰ αἰτία, δὲν ὑπάρχει μόνον παρεξήγησις, ὑπάρχουν ζητήματα σοβαρὰ, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ πείσουν τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον δὲν εἶνε persona grata.

ΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΑΙΤΙΑ

Καὶ ἐν πρώτοις εἶνε γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Ριζὼφ, ἀναπραφεὶς παρὰ τῶν γονέων του Ἑλληνικώτατα, ἀπηρνήθη κατόπιν τὸν Ἑλληνισμόν, γενόμενος φανατικώτατος Βούλγαρος.

Ἐγὼ, ἐξακολουθεῖ λέγων ὁ διαπρεπὴς συνομιλητής μας, γνωρίζω πολλοὺς γνησίους Ἕλληνας πατριώτας, συγγενεῖς τοῦ Ριζὼφ εἰς Μοναστήριον. Ἐπίσης εἶνε γνωστὸν, τοῦτο δὲ καὶ ὁμολογεῖ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ περίφημον ἀνακοινωθέν της, ὅτι ὁ Ριζὼφ διεκήρυξε τὸν ἔνοπλον ἀγῶνα ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἠγωνίσθη κατόπιν παραπλεύρως τοῦ Σαράφωφ, ὡς ἀρχηγὸς προπαγάνδας, κυρίως κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Αὐτὰ ὅλα εἶνε στοιχεῖα ἀρκετὰ διὰ νὰ μὴ εἶνε ἀρεστὸς ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ θέσιν ἐδῶ διπλωμάτης, ὅστις ἠγωνίσθη τόσον πανηγυρικῶς κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων. Τὸ ὅτι ὁ Ριζὼφ ἦτο ἀρχηγὸς προπαγάνδας ἐν Μακεδονίᾳ, αὐτὸ εἶνε λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐπετρέπετο οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ διστάσῃ Ἑλλην. Κυβέρνησις, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ δηλώσῃ δι' ὅλου τοῦ ἀδροῦ διπλωματικοῦ τρόπου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Σόφιας, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν αὐτὸς νὰ ἔχῃ θέσιν εἰς τὰς Ἀθήνας, καθότι δὲν θὰ εἶνε ὁ κατάλληλος διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπόν του.

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Πολὺ μικρότερα ἐμπόδια ἐματαίωσαν ἄλλοτε τὴν ἀποστολὴν διπλωμάτων. Χθὲς ἡ «Πατρὶς» ὑπεμίμνησκε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Γεννάδη. Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἠρνήθη τότε νὰ δεχθῇ τὸν κ. Ν. Γεννάδην ὡς πολιτικὸν πράκτορα τῆς Ἑλλάδος εἰς Σόφιαν, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι εἶχε τὸ θάρρος ν' ἀντιστῇ καὶ νὰ προστατεύσῃ τὴν σημαίαν τοῦ προξενείου του. Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονῶ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔκαμε πολὺ μεγάλο σφάλμα.

— Καὶ ποῖον φρονεῖτε ὅτι θὰ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σφάλματος αὐτοῦ τῆς Κυβερνήσεως;

Φρονῶ ἀδιστάκτως ὅτι ὅ,τι ἔκαμεν ἐκ σφάλματος ἡ Κυβέρνησις θὰ τὸ καταλύσῃ τὸ δημόσιον φρόνημα, διότι ἡ Βουλγαρία εὑρισκομένη πρὸ τῆς δικαίας ταύτης ἐξεγέρσεως τῆς Κοινῆς Γνώμης εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ματαιώσῃ τὸν διορισμὸν αὐτόν. Δυνατὸν μάλιστα ἡ Κυβέρνησις τῆς Σόφιας νὰ ἐκφράσῃ καὶ παράπονον διότι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔσπευσεν εἰς τὴν ἔγκρισιν, χωρὶς νὰ τὴν καταστήσῃ ἐνήμερον τῶν διατρεχόντων.

δὲ κάτοικοι 40 χωρίων παρχιεθορίων τρομοκρατοῦνται καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ καλλιεργήσωσιν οὐ μόνον τοὺς δυνάμει τῆς γνωστῆς συμβάσεως περὶ καλλιεργείας τῶν ἐκτὸς τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ἀγρῶν των ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτὴν τοιούτους ἐγκατέλιπον κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ τρόμου τῶν Σκουμπραίων καὶ λοιπῶν ληστῶν, πεῖνα δὲ δεινὴ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος μαστίζει αὐτοὺς ἕνεκα τῆς ἀδρανείας τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν τοῦ Κράτους ἡμῶν, οὐδεμίαν λαβόντος ἔτι μέριμναν περὶ φρουρήσεως τῶν συνόρων, συγκεντρώσαντος τὰ εὐζωνικὰ τάγματα εἰς τὰς πόλεις ἐκείνας ἐν αἷς ἡ διαμονὴ αὐτῶν οὐδένα ἔχει σκοπὸν καὶ προορισμόν.

Ἐνῷ ἡμεῖς οὐδεμίαν ἔχομεν ἀσφάλειαν ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας, ἐνῷ οἱ ἀντιπρόσωποι βουλευταί μας ματαίως κοπιῶσι παριστῶντες τὰς ἀπειραρίθμους ληστρικὰς πράξεις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ των, καὶ τὰ ἐλατήρια τῶν αὐτῶν πράξεων τῶν λῃστῶν, ἡ ἐκδοθεῖσα διαταγὴ περὶ μεταστάθμευσεως τοῦ εὐζωνικοῦ τάγματος Λαμίας ματαιοῦται δι' εἰκονικῶν λόγων καὶ ἰσχυρισμῶν ὑπὸ τῶν Λαμιέων οἵτινες θεωροῦσιν, ὡς ἐσυνεέθισαν, τὸ στράτευμα ὡς φιλανθρωπικὸν κατάστημα σκοποῦν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν ἀνάγκας, παροράντες πᾶν αἴσθημα φιλοπατρείας καὶ ὑποχρεώσεως ἣν ἔχουσιν ὡς πολῖται Ἕλληνες. Ποιοῦσιν συλλαλητήρια καὶ διαμαρτύρονται ὅτι θά!! ἀναφανῶσι ζωοκλέπται εἰς τὰς ὁμόρους τῇ Λαμίᾳ ἐπαρχίας ἄμα τῇ μετασταθμεύσει τοῦ τάγματος ἐκεῖθεν, ἀγνοοῦντες τί τραγῳδία ἐκτυλίσσεται ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ, ὁποία ἡ θέσις καὶ συνάφεια τῆς Ἐπαρχίας Καλαμπάκας πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ τίνος εἴδους ἑταιρικαὶ σχέσεις συνδέουσι τοὺς ρουμανίζοντας μετὰ τῶν Τούρκων τῶν συνόρων ἐκδικουμένων ἀπὸ κοινοῦ τὴν Ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἐν τῷ πληθυσμῷ τῆς ἐπαρχίας Καλαμπάκας.

Ο κ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΡΟΕΔΡΩ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

ΤΑ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΑ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Αἱ χθὲς ἀφιχθεῖσαι Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες περιγράφουσι τὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν διαπιστευτηρίων τοῦ νέου Ἕλληνος πρεσβευτοῦ κ. Λάμπρου Κορομηλᾶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ροῦσβελτ.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

Ὁ κ. Κορομηλᾶς, μεταβὰς εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον, ἐγένετο δεκτὸς μετὰ τῶν προσηκουσῶν τιμῶν παρὰ τῷ Προέδρῳ, ὃν προσεφώνησε κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν διαπιστευτηρίων ὡς ἑξῆς:

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπιδώσω ὑμῖν τὰ γράμματα, δι' ὧν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὁ σεπτὸς ἐμοῦ Ἄναξ, διαπιστεύει με εἰς ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ἰδιότητα πρεσβεύτου ὑπουργοῦ.

»Χαίρω ὢν ὁ διερμηνεὺς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τῶν αἰσθημάτων μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ συναδελφότητος, ἅτινα ὁ ἐμὸς Ἄναξ τρέφει πρὸς ὑμᾶς προσωπικῶς, καὶ τῶν εὐχῶν, ἃς ποιεῖ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς μεγάλης ταύτης καὶ ἰσχυρᾶς χώρας.

»Εὐαρεστηθῆτε ὡσαύτως ἐπιτρέψαι μοι, ὅπως προσθέσω τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βαθείας ἐκτιμήσεώς μου. Καθ' ἅπασαν τὴν ἐμὴν ἀποστολὴν θὰ πράξω πᾶν τὸ ἐπ' ἐμοὶ, ὅπως φανῶ ἄξιος τῆς ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης, ἥτις ἐμπιστοσύνη ἀνυπολογίστως θέλει βοηθήσει με πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς μου, τουτέστι πρὸς στενωτέραν, εἰ δυνατὸν, σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν φιλίας καὶ συμφερόντων τῶν ὑψισταμένων μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος».

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΒΕΛΤ

Ὁ Πρόεδρος ἀπήντησεν εἰς τὸν Πρέσβυν ὡς ἑξῆς:

«Χαίρω ὑποδεχόμενος ὑμᾶ

ΠΑΤΡΙΣ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Γ. Α. ΜΟΥΣΤΑΚΑ

Ἀθῆναι 5 Ἰανουαρίου 1908

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Τρ. Ἐθν.	3.982.50
» Ἀθην.	134.25
» Ἀνατ.	134.50
» Κρήτης	137.—
» Λαϊκῆς	103.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἡνωσιακ.	105.25
Ὁμ. Μελιγ.	105.25
Δ. Ἐθν. Τρ.	436.—
Νέαι Ἀαχ.	99.50

ΜΕΤΟΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Σ. Α. Π.	358.—
» Θεσσ.	132.50
» Πελοπ.	102.50
Διαχ. Δ. Π.	328 —
Ἠλεκτρ.	98.25
Μετ. Λαυρ.	74.—
Πυριτιδοπ.	83.—
Δημ. Ἔργων	66.25
Μεταλλεῖα	63.50
Προν. Ἐτ.	275.—
Ὑδρ. πίτλοι	83.—
Ὑπ. Ἐ. Ἀτ.	220.—

LONDRES	
Consols...	83.15)16
Hellén 1881	47.50
Monopole	49.50
Rente...	37.50
PARIS	
R. Franç	95.52.50
B. d'Athén	119.—
C. de Fer P	91.75
» Thessal	116.—
Electricité	85.50
Laurium	64.75
Min. Hellén.	—.—
C.surLond	25.17.50

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Λονδ. ὄψ.	28.25
Παρισίων	112.3)8
» τελ. τρ.	112.3)8
Εἰκοσάφρ.	22.35
Μάρκα	138.—
Κορῶναι	117.25
Λίρα Ἀγγ.	28.10
Λίρα Τουρ.	25.55
Ρούβλιον	2.93

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΠΙΣΣΩΝ-ΜΠΑΝΝΕΡΜΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 5 Ἰανουαρίου.—Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ἀγγέλλει, ὅτι ὁ Γάλλος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Πισσὼν, ἐπιστρέφων ἐξ Ἱσπανίας, ἔσχε μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ κ. Μπάννερμαν, ὅστις, ὡς γνωστὸν, διὰ λόγους ὑγείας εὑρίσκεται ἐν Μπιάρριτζ τῆς Γαλλίας.

Ἡ συνέντευξις αὕτη περιεστράφη κυρίως εἰς τὸ Μαροκινὸν ζήτημα, ἐπικρατησάσης πλήρους ὁμοφωνίας μεταξὺ τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τακτικὴν τῆς Γαλλίας ἐν Μαρόκῳ.

ΩΡΑ 4Η ΠΡΩΪΝΗ

ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΒΙΕΝΝΗ. 4η πρωινή.—Σημερινὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλουν ὅτι οἱ σύτόθι Πρεσβευταὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐδήλωσαν κατηγορηματικῶς πρὸς τὸν Μ. Βεζύρην, ὅτι οὐδεμίαν ἀποδέχονται ἀλλαγὴν ἢ καὶ τροποποίησιν τῶν Δικαστικῶν καὶ οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ.

Αἱ δηλώσεις αὗται τῶν Πρεσβευτῶν, ἐπέχουσαι θέσιν διακοινώσεως, προὐξένησαν θόρυβον εἰς τοὺς κύκλους τοῦ Γιλδίζ.

Κατὰ τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα ὑπάρχει μεγίστη βεβαιότης ὅτι τὸ ζήτημα τῶν μεταρρυθμίσεων θὰ λυθῇ ὅπως ἐλέγετο, ὑπαχωρούσης τῆς Πύλης εἰς ὅλας τὰς διατυπωθείσας ἀπαιτήσεις τῶν Πρεσβευτῶν.

ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΕΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩ

ΒΙΕΝΝΗ. 4η πρωινή.—Τηλεγράφημα σημερινὸν ἐκ Μοναστηρίου ἀγγέλλει, ὅτι τὸ ἕκτακτον Στρατοδικεῖον τῆς πόλεως ἠθώωσε τοὺς ἐγκρίτους ὁμογενεῖς Κουσίδην καὶ Μπούσιον, συλληφθέντας πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τῇ ψευδεῖ κατηγορίᾳ ὅτι ὑπέθαλπον τὰ Ἑλληνομακεδονικὰ σώματα. Ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις παρήγαγε καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν ἀληθινὴν ἀνακούφισιν.

ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΑΓΓΛΩΝ ΕΙΣ ΒΕΓΓΑΖΗΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 4η πρωινή.—Τηλεγράφημα ἐκ Κ)πόλεως ἀγγέλλει, ὅτι συνεπείᾳ παραχῶν ἐν Βεγγάζῃ ἀγγλικὸν πολεμικὸν ἀπεβίβασεν αὐτόθι 30 στρατιώτας πρὸς προστασίαν τῶν Ἄγγλων ὑπηκόων. Ἡ Τουρκία διεμαρτυρήθη ἤδη διὰ τὸ διάβημα τοῦτο τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ζητεῖ δὲ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν στρατιωτῶν ἐκ Βεγγάζης.

ΜΑΚΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΙ ΠΕΡΙΕΣΤΡΑΦΗ

Χθὲς περὶ τὴν 5ην μ. μ. κληθεὶς ἐσπευμένως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ συνεργάσθη μετὰ τοῦ Ἄνακτος ἐπὶ δύο περίπου ὥρας.

Κατὰ τὴν μακρὰν ταύτην συνεργασίαν ἐκανονίσθη τὸ ζήτημα τῶν παρασημοφοριῶν, ἐπίσης δὲ ἐγένετο λόγος καὶ περὶ τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Βουλγάρου Πράκτορος Ρι-ζόφ.

Οἱ Κυβερνητικοὶ βουλευταὶ ἐβεβαίουν πρὸς τούτοις ὅτι κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην καθωρίσθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς Ναυτικῆς παρασκευῆς τῆς χώρας. Ἀποφασισθέντος ἕνα εὐθὺς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ὑποβληθοῦν καὶ τὰ σχετικὰ νομοσχέδια.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

Καθ' ἃ ἐγνώσθη χθὲς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ μελέτη τοῦ σιδηροδρόμου Σπάρτης θὰ ὑποβληθῇ μετὰ ἕνα μῆνα. Ἡ παρέλκυσις αὕτη ὀφείλεται, ὡς ἐπληροφορήθημεν, εἰς ἐνεργείας τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρ. Πελοποννήσου, ἥτις δι' εὐνοήτους λόγους, δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν κατασκευὴν τῆς γραμμῆς Τριπόλεως—Σπάρτης.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Διάφορα τηλεγραφήματα ἐκ Κων)πόλεως, ληφθέντα χθὲς ἐν Πειραιεῖ εἰς τὰ διάφορα ἀτμοπλοϊκὰ γραφεῖα, ἀγγέλλουσιν ὅτι οὐδὲν νεώτερον χολερικὸν κρούσμα ἐσημειώθη ἐν Κων)πόλει.

Φοβ' ἤττον ὅμως ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ Πειραιῶς τὰ αὐτὰ μέτρα ἐφαρμόζει εἰσέτι, ἐξακολουθοῦσα νὰ συμπληροῖ τὰς παρατηρηθείσας ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἐλλείψεις.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

Κατέπλευσαν χθὲς εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς, προερχόμενα ἐκ Κων)πόλεως, τὰ ἀτμόπλοια «Χίος» τοῦ Νεωρίου Σύρου καὶ «Σκῦρος» τῆς Πανελληνίου ἀτμοπλοΐας τὰ ὁποῖα ἠγκυροβόλησαν εἰς τὸν προλιμένα, καὶ ἀφοῦ παρέδωκαν τὰ ἔγγραφα, διηυθύνθησαν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον πρὸς τέλεσιν τῆς ἐπιβεβλημένης καθάρσεως.

Ἀσφαλῶς κατέπλευσε χθὲς, προερχόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας, τὸ Ρωσσικὸν «Τσιχατσῶφ» καὶ τὸ Ἀγγλοαιγυπτιακὸν «Ἰσμαηλία», τὰ ὁποῖα ὡσαύτως ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐν τῷ ὁρμῷ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Λοιμοκαθαρτήριον.

ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, διέταξε χθὲς τὸν ὑγειονομικὸν Πειραιῶς κ. Τσιφλάκον, ὅπως ἐπὶ τῶν ἐκ Καβακίων καὶ Κων)πόλεως προερχομένων ἀτμοπλοίων, τὰ ὁποῖα διήνυσαν 15ήμερον πλοῦν, ἐνεργῆται αὐστηροτάτη κατ' ἄτομον ἐπίσκεψις καὶ κατόπιν ἐπιτρέπηται ἡ ἐλευθεροκοινωνία αὐτῶν.

ΝΕΟΝ ΚΡΟΥΣΜΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 5 Ἰανουαρίου.—Χθὲς ἐσημειώθη τὸ Ἓν χολερικὸν κρούσμα.

(Ἀθ. Πρ.)

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ

ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ

Ἕνεκα κωλύματος δὲν συνῆλθε χθὲς τὸ Συμβούλιον τῶν Πληρεξουσιοδικῶν ἵνα ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀποφυλακίσεως τοῦ Τσέγκου. Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, τὸ Συμβούλιον θὰ συνέλθῃ ἀφεύκτως [illegible] περὶ τὴν 10ην π. μ. ἵνα διασκεφθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΑΡΦΗ

Τὴν 10ην πρωινὴν ὥραν τῆς προσεχοῦς Τετάρτης ἐκλήθη ὅπως παραστῇ πρὸ τοῦ ἀνακριτοῦ ὁ δημοτικὸς πάρεδρος κ. Βάρφης, ὅστις, ὡς γνωστὸν κατηγορεῖται διὰ τὰς ἐκλογικὰς παραβάσεις.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Ὁ ἐνεργῶν τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὰ ἐκλογικὰ ἀνακριτὴς ἐκάλεσεν εἰς ἀπολογίαν τὸν κ. Μερκούρην τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὥραν 10ην π. μ.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ, ΕΙΣ ΤΟ ΑΛΓΕΡΙΟΝ

Κατὰ χθεσινὰς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις πρὸς τὰ ἐν Πειραιεῖ Γραφεῖα τῆς Ἀγγλικῆς Ναυτικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας «Λόϋδ», γνωστοποιηθείσας εἰς τὸν Κεντρικὸν λιμενάρχην Πειραιῶς κ. Δ. Μιζράτην, τὸ Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνιον ἀτμόπλοιον «Μωραΐτης» τοῦ ἐφοπλιστοῦ κ. Μωραΐτου, καθ' ἣν ὥραν εἰσέπλεεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀλγερίου, ὅπως ἀνθρακεύσῃ καὶ ἐξακολουθήσῃ τὸν μέχρι Ν. Ὑόρκης πλοῦν του, συνεκρούσθη μετὰ τοῦ ὀγκώδους σάλτ.

Ἐκ τῆς συγκρούσεως ταύτης ἐθραύσθησαν τὰ δύο πτερύγια τοῦ ἔλκους τοῦ «Μωραΐτου».

Τὸ πρὸς τὴν Ἀσφάλειαν «Λόϋδ» ἀποσταλὲν τηλεγράφημα δὲν ἀναφέρει, ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπισκευασθῇ ἐν Ἀλγερίῳ ἢ βλάβη τοῦ «Μωραΐτου».

Ὑποτίθεται ὅμως, ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀδύνατον, καθότι δὲν ὑπάρχει, ὡς γνωστὸν, δεξαμενὴ ἐν Ἀλγερίῳ καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἂν δὲν ἐμβαπτισθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του τὸ ὑπερωκεάνιον, πάντως θὰ ἐπιβραδυθῇ οὗτος ἐκ τῆς βλάβης, ἣν ὑπέστη ἐκ τῆς συγκρούσεως ταύτης.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ, ΜΕΤΑ ΛΕΜΒΟΥ

Ἐνῷ χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰσέπλεεν εἰς τὸν λίμενα Πειραιῶς ἡ τορπιλλοθέτις «Εὐκαιρία» συνεκρούσθη μετά τινος λέμβου ἐξ ἀντιθέτου πλεούσης, εἰς τὴν ὁποίαν προὐξένησε σοβαρὸν ρῆγμα εἰς τὴν πλευράν, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν ἐν κιβώτιον περιέχον εἴδη κινηματογράφων ἀρκετῆς ἀξίας.

Οἱ ἐπὶ τῆς λέμβου ἐπιβαίνοντες κατώρθωσαν νὰ σωθῶσιν ἐπιβάντες ἄλλης λέμβου τυχαίως διερχομένης ἐκεῖθεν.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ

Διὰ Β. Διατάγματος ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Ναυτικοῦ οἱ ἀντιπλοίαρχοι Ι. Δαμιανὸς καὶ Πέτρος Γκίνης ὡς τμηματάρχαι καὶ οἱ ὑποπλοίαρχοι Γ. Κακουλίδης, Δ. Δημόπουλος καὶ Διον. Λάμπρος.

Ἀπωλέσθη τὸ φυλλάδιον τοῦ συνταξιούχου Ἀντωνίου Γεωργοῦ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν Εὐριπίδου ἀριθ. 62.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΗΣ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑΣ

Θρίαμβον ἀληθῆ κατήγαγε χθὲς ἡ συναυλία τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας ἐν τῷ Βασιλικῷ Θεάτρῳ, βρίθοντι κόσμου ἐκλεκτοῦ, ἔχοντος ἐπὶ κεφαλῆς ὁλόκληρον τὴν Βασιλικὴν ἡμῶν Οἰκογένειαν μετὰ τῆς νέας ἡμῶν Πριγκηπίσσης Μαρίας. Ἂν ἐξαιρέσῃ κυνεῖς τὴν ἀταξίαν, ἡ ὁποία ἐπεκράτησεν εἰς τὴν διανομὴν τῶν θέσεων, καὶ τὴν παντελῆ σχεδὸν ἔλλειψιν ὑπηρεσίας ἐν τῷ θεάτρῳ, κατὰ τ' ἄλλα ἡ χθεσινὴ συναυλία ἀφῆκε τὰς λαμπροτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

Ἡ ὀρχήστρα δεξιῶς διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Λάβδα, ἔπαιξεν ἀμέπτως τὰ ὡραιότερα καὶ θελκτικώτερα τῶν μουσουργημάτων τῆς κλασικῆς μουσικῆς, καὶ ἀπέσπασεν εὐλόγως ραγδαῖα κατ' ἐπανάληψιν τὰ χειροκροτήματα τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου.

Ἐπηκολούθησε κατόπιν τὸ ᾆσμα τῆς καλλιφώνου καὶ θελκτικωτάτης κυρίας Μαρίας Τ. Μομφερράτου, δρεψάσης τὰς παγκοίνους ἐπευφημίας τῆς κοσμοπληθοῦς [illegible] ἐρασιτέχνις καὶ καλλικέλαδος ἀοιδὸς κυρία Νίνα Φωκᾶ, ἡ ὁποία καὶ εἰς τὸ πρῶτον καὶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς συναυλίας ἐθαυμάσθη κυριολεκτικῶς.

Παρουσιάσθη κατόπιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ χαριτωμένη μικροῦλα τοῦ κ. Ἀντ. Βαλσαμάκη, Μαρία, ἡ γνωστὴ εἰς τὴν «Πατρίδα» καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐκ Ρουμανίας Ἕλληνας Μπεμπέκα, ἡ ὁποία ὑπὸ τὰ ραγδαῖα χειροκροτήματα τοῦ ἐνθουσιῶντος κόσμου ἀπήγγειλεν ὡραιοτάτην καὶ ἁβροτάτην ᾠδὴν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὴν Πριγκήπισσαν Μαρίαν, ὡς καὶ τὴν «Μάμμην» τοῦ Β. Οὐγκώ.

Ἐθαυμάσθη ἐπίσης καὶ ἡ τέχνη ἄλλης μικροῦλας, τῆς δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Ζίφου, ἡ ὁποία ἐχειρίσθη τὸ βιολί της ὡς τέλειος καλλιτέχνης.

Τὰς ἀοιδοὺς ὡς καὶ τὸ βιολὶ τῆς δεσποινίδος Ζίφου συνώδευσαν ἐπὶ τοῦ κλειλοκυμβάλου λίαν εὐγενῶς ἡ δεσποινὶς Ἄρτεμις Σακορράφου καὶ ὁ κ. Σ. Κέπετζης.

Ἂν σημειώσῃ κανεὶς κατὰ καθῆκον τὴν μόνην ἔλλειψιν, ὅτι οὔτε ἐπαίχθη οὔτε ἀπηγγέλθη κανὲν Ἑλληνικὸν ᾆσμα, τὸ σύνολον διεξήχθη λαμπρότατα καὶ τιμητικώτατα ὑπὲρ τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἑορτάζει αὔριον ὁ κ. Ἰωάν. Μ. Χρυσικόπουλος ἔμπορος.

— Δὲν ἑορτάζει αὔριον οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἰωάννης Κυριακίδης.

— Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἰωάννου, δὲν ἑορτάζει ἕνεκα μεγίστου πένθους ὁ ἐνταῦθα ἀγαπητὸς φίλος ἱεροδιάκονος Ἰωάν. Χ. Κονιδάρης, τελειόφοιτος τῆς Θεολογίας.

— Δὲν ἑορτάζει οὐδὲ δέχεται ἐπισκέψεις ὁ γραμματεὺς τῆς Εἰσαγγελίας κ. Ἰωάννης Σέρβης.

— Δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἰωάννης Γιαννόπουλος τελ. νομικῆς.

— Δὲν ἑορτάζει αὔριον ὁ κ. Ἰωάννης Μιτυληναῖος.

— Δὲν ἑορτάζει αὔριον οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις, ἕνεκεν ἀσθενείας, ὁ ἐσημέριος τῆς ἁγίας Φωτεινῆς Ἰωάννης Ζησιμόπουλος, οἰκονόμος.

— Δὲν ἑορτάζει αὔριον ἀσθενῶν ὁ κ. Ἰωάννης Σανῆλος, ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

— Ἑορτάζει αὔριον ὁ ἰατρὸς κ. Ἰω. Φαραντάτος, ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

— Δὲν ἑορτάζει αὔριον οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἰωάννης Καλύβας.

— Ἀνεχώρησε χθὲς δι' Εὐρώπην ὁ μεγαλέμπορος κ. Σακκῆς πρὸς προμήθειαν τῶν καλοκαιρινῶν ὑφασμάτων διὰ τὸ γνωστὸν τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας ἀριθ. 17 κατάστημά του.

— Σήμερον ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ἑορτάζει ὁ κ. Θεοφ. Α. Παπᾶς, ἀλευρέμπορος.

— Ὁμοίως ἑορτάζει ὁ κ. Φωτ. Ἠλιόπουλος, πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρτοποιῶν.

— Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου δὲν ἑορτάζει ὁ ἐν Πειραιεῖ κ. Ἰω. Πασχίδης, ἀρτοποιός, ἕνεκα πένθους.

— Δὲν ἑορτάζει ἕνεκα πένθους ὁ κ. Φώτιος Μακόπουλος, ἀρτοποιὸς ἐν Πειραιεῖ.

— Ἑορτάζει αὔριον ὁ κ. Ἰω. Τζιτζᾶς, καθηγητὴς τοῦ χοροῦ, ὁδὸς Διομείας 4.

— Ἑορτάζει ὁ ἀνοικτόκαρδος φίλος βαφεὺς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ζήνωνος 4 κ. Ι. Ράλλης. Εὔχομαι ἔτη πολλά. [Γ. Σ.

— Ἑορτάζει αὔριον ὁ κ. Ἰω. Σ. Βαλτῆς, φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς.

— Δὲν ἑορτάζει αὔριον εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Ἰωάν. Θ. Μιχαλινός.

— Ἐπίσης δὲν ἑορτάζει αὔριον ὁ κ. Ἰωάννης Δ. Λούζης, γεωπόνος τοῦ δήμου Πειραιῶς.

— Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν σήμερον δα Φωτεινὴν Ντάνου, εὐχομαι ἔτη πολλά. Γ. Σ.

— Ἑορτάζει αὔριον ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Ἰωάννης Ἀν. Διακάκης, διευθυντὴς τῆς ὁμωνύμου ἀτμοπλοΐας.

— Ἑορτάζει ἐν Πειραιεῖ αὔριον ὁ κ. Ἰωάννης Τσιφλᾶκος, ὑγειονόμος.

— Δὲν ἑορτάζει ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Ἰω. Α. Θεοχιλόπουλος, δημοσιογράφος.

— Ἑορτάζει ὁ ἐν Πειραιεῖ ὑγειονομικὸς ἰατρὸς κ. Ἰωάννης Δρίτσας.

— Δὲν ἑορτάζει ὁ παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταχυδρομείῳ τηλεγραφητὴς Α' τάξεως κ. Ἰω. Κουρούπης.

— Ἑορτάζει σήμερον εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ κ. Θεώνη Κ. Ρ. Μαυρομιχάλη, λοχαγοῦ.

— Ἐπίσης ἑορτάζει ἡ μικρὰ θυγάτηρ τοῦ κ. Π. Μαυρομιχάλη, Θεωνίτσα.

— Δὲν ἑορτάζει ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Ἰω. Λετιάσης.

— **ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ σας, μικρὰ καὶ μεγάλα, ἀλύσεις, κορδέλλες, φιόγκους, κτλ. προμηθευθῆτε ἀπὸ τὸν ἀδαμαντοπώλην κ. Γ. Πομόνην, Ἑρμοῦ 47.**

— **Φοντάν, φρουϊ-γκλασέ, πετιφοὺρ, ποικιλοσχήμους καὶ εὐγεύστους τούρτας** οἱ ἀναγνῶσταί μας θὰ εὕρουν διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου μόνον εἰς τὸ ἀγαπητὸν ζαχαροπλαστεῖον τὸ «Ἀϊ-Λάϋφ» (πλατεῖα Συντάγματος) παρασκευαζόμενα ἀπὸ τὸ μοναδικὸν βούτυρον τῆς Δωρίδος.

— **Ὁ Ὀφθαλμίατρος κ. Δ. Λυρίτσας** δέχεται καθ' ἑκάστην 2—4 μ. μ. Ὁδὸς Μητροπόλεως 39.

ΠΕΡΙΕΡΡΟΣ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Πρό τινων ἡμερῶν εἶχε σταλῆ μαρτυρικὴ κλῆσις κατά τινος Δ. Τσερτόλια εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅστις πράγματε ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας ἀνεκρίθη.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐράδυνε νὰ προσέλθῃ ἐξεδόθη ἔνταλμα βιαίας προσαγωγῆς τὸ ὁποῖον εἰς τῶν ἀστυνόμων Πειραιῶς μετὰ παραδόξου σπουδῆς ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ, παρ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἀτυχοῦς ὅτι ἀνεκρίθη.

Ἀλλὰ ἡ σύλληψις αὕτη τοῦ ἀμέσως ἐννοεῖται ἀποφυλακισθέντος ἐπόμενον νὰ ἔχῃ τραγικὰς συνεπείας, καθόσον ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης γίνεται ἀπόπειρα σκευωρίας κατ' ἄλλου ἀστυνόμου, σκευωρίας, ἥτις ὑπενθυμίζει τὸν μῦθον τῆς κωλούρου ἀλεποῦς.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΡΑΚΤΩΝ

Οἱ συλληφθέντες πρὸ ἡμερῶν Ρωμοῦνοι παραχαράκται, κρατοῦνται ἀκόμη εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἐκτὸς τοῦ Μαχαραπούλου, ὅστις, ὡς καὶ χθὲς ἐγράφομεν, ἀπελύθη ὡς μὴ ἐνεχόμενος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς κιβδηλοποιΐας.

Ὁ [illegible] εἰς μακρὰν ἀνάκρισιν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς ἀστυνομίας κ. Παλαμάρα πρὸς πληρεστέραν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἐνοχῆς των.

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ἀπελαθοῦν, καθ' ὅσον ὑπάρχει φόβος νὰ ἐξασκήσουν τὸ ἔντιμον ἐπάγγελμά των καὶ ἐδῶ, ὄχι δὲ μόνον κατασκευάζοντες ρωμουνικὰ ἑκατοντάδραχμα ἀλλὰ καὶ ἑλληνικά.

ΑΙ ΔΥΟ ΠΟΛΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ

Ὑπὲρ τῶν Ἀνιάτων.—Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ηὐδόκισεν νὰ ὁρίσῃ ὅπως ὁ χορὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων γείνῃ τὴν 15 τρέχοντος. Ὁ χορὸς θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, παραχωρηθὲν εὐμενῶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ἐν χρηματόδεμα. — Τὴν παραμονὴν τῆς πρωτοχρονιᾶς παρὰ τὸ ταχυδρομεῖον εὑρέθη χρηματόδεμα, τὸ ὁποῖον παρεδόθη εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦ ταχυδρομείου, ἵνα τὸ ἀποδώσῃ εἰς ὁποῖον ἀνήκει ἂν οὗτος παρουσιασθῇ.

Δάσος περὶ τὸ Στάδιον.—Κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διέταξε νὰ χορηγηθοῦν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν 80ι Ἀκακίαι πρὸς ἀναδάσωσιν τοῦ περὶ τὸ Στάδιον χώρου.

Μὲ τὸ ξίφος.— Ὁ Θ. Δημητρόπουλος συμπλακεὶς χθὲς παρὰ τὴν Πλάκαν μετὰ τοῦ Ι. Καστρωμένου, ἀπεπειράθη νὰ τὸν φονεύσῃ, ἐπιτεθεὶς κατ' αὐτοῦ διὰ ξίφους, τὸ ὁποῖον, χάρις εἰς τὰς περὶ ὁπλοφορίας κωμικάς μας διατάξεις, εἶχεν ἀγοράσει ἀπὸ τὸν δρόμον. Εὐτυχῶς ἐπενέβησαν διαβάται τινὲς καὶ τὸ ἀπευκταῖον ἀπεσοβήθη.

Ἀμαξοδρομικόν.— Τὴν 9ην π. μ. τῆς χθὲς εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἅμαξα ὁδηγουμένη ὑπ' ἀγνώστου παρέσυρε τὸν 67ετῆ Μ. Νικολαΐκον ἐργατικὸν καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος, ἰδίᾳ εἰς τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας.

Ἀφεσεις. — Ἐκ τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ δοθείσης πρό τινος χοροεσπερίδος τῇ ἐνεργείᾳ τῶν κ. κ. Ἀναστ. Παπαπαύλου, Πέτρου Ι. Βούρβαχη, Δημ. Ἐμ. Καπετανάκη καὶ Π. Γ. Καισηρούμπα, εἰσεπράχθησαν φράγκα χρυσᾶ 345.45, ἅτινα ἐστάλησαν εἰς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην Θεόκλητον ὅπως διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων.

Ἡ σημερινὴ «Ἀλήθεια».—Πλουσιώτατον εἶν ὅλην καὶ εἰκόνας καὶ τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς εἰκονογραφημένης «Ἀληθείας». Ὁλοσέλιδος καὶ μοναδικὴ εἰκὼν τῆς τελετῆς τῶν Θεοφανείων εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν μὲ αὐτόγραφον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Πατριάρχου

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 28 Ἰανουαρίου.—Σελ. ᾳ ἡμ.

Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου

ἐκ Ν. Ὑόρκης, ἀγγέλλουν, ὅτι καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἥτις, ὡς ἐγράψαμεν, εἶχεν ἐπιβάλει δεκαημέρους καθάρσεις, τελουμένας ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας, διὰ τὰς ἐκ Κων)πόλεως προελεύσεις, κατόπιν τῆς ὑφέσεω. τῆς χολέρας, μετέβαλε τὰς καθάρσεις εἰς αὐστηρὰν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν, τελουμένην ἐπίσης ἐν Νεαπόλει, διὰ πᾶσαν ἐξ Ἀνατολῆς προέλευσιν μετανάστου κατευθυνομένου εἰς Ἀμερικήν.

ΑΡΣΙΣ ΚΑΘΑΡΣΕΩΝ

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 26 Ἰανουαρίου.— Εὐχαρίστως ἀναγράφω ὅτι ἀπὸ 10 ἤδη ἡμερῶν οὐδὲν νέον χολερικὸν κρούσμα συνέβη. Ἡ ὡς ἐκ τούτου ἀνακούφισις τοῦ δημοσίου εἶνε μεγίστη, οὐχὶ τόσον ἐκ τοῦ ἐκλιπόντος κινδύνου, ἀλλ' ὅσον ἐκ τῆς ἐλπίδος ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ἡ προτέρα ἐμμορικὴ κίνησις, καθότι τὸ ἐμπόριον εἶχε τελείως παραλύσει ὡς ἐκ τῶν ἐπιβληθεισῶν καθάρσεων.

Τὸ δὲ Συμβούλιον τοῦ Ὑγειονομείου ἐξέδωκε τὴν ἑξῆς ἐγκύκλιον :

«Ἀποφάσει τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου πάντα τὰ ἐν ἰσχύϊ μέτρα κατὰ τῶν ἀναχωρήσεων καὶ προσελεύσεων ἐκ Κων)πόλεως καταργοῦνται.

«Ἀποφάσει τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου εἰς τὰ ἐκ Κων)πόλεως ἀναχωροῦντα πλοῖα θὰ παραδίδωνται ὑγειονομικὰ πιστοποιητικὰ ἔγγραφα καθαρά.»

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΕΝ ΚΑΣΤΟΡΙΑ

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25 Ἰανουαρίου.— Συνεπείᾳ τῆς ἐπὶ τοῦ φονευθέντος πρό τινος χρόνου βοεβόδα Κούζου κατασχεθείσης ἀλληλογραφίας διετάχθησαν ἀθρόαι συλλήψεις Βουλγάρων διδασκάλων καὶ ἱερέων τῆς ἐπαρχίας Καστορίας.

ΦΟΝΟΣ ΕΜΠΟΡΟΥ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΚΑΛΑΜΑΣ

ΙΔΙΑΙΤ. ΤΗΛΕΓΡ. ΤΟΥ ΕΜΠΡΟΣ

ΚΑΛΑΜΑΙ, 27 Ἰανουαρίου.—Τὴν νύκτα ἔξωθι τῆς πόλεως παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἄγνωστοι φονεύσαντες ἐλήστευσαν τὸν ἔμπορον Μελιγαλᾶ Παναγ. Γυφτάκην.

Αἱ λῃστεῖαι καθημεριναὶ ἔφθασαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Ὑπάρχει μεγίστη ἀνάγκη ἐνισχύσεως τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ μοίραρχος κ. Μαθαρίκος δραστηρίως ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις.

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΚΤΥΠΩΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΝ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ ΓΕΝΗ ΜΑΧΑΛΑ

Η ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ

Ο ΚΑΠΟΥΚΕΧΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΒΕΖΥΡΗ

(ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25 Ἰανουαρίου. — Ἐπεισόδιον σκανδαλῶδες, οὗτινος ἥρως ἐγένετο Ὁ θωμανὸς ἀνακτορικὸς μεγιστᾶν, ἐξετυλίχθη τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐν τῷ γνωστῷ προαστείῳ Γενῆ Μαχαλᾶ τοῦ Ἄνω Βοσπόρου ὑπὸ τὰς ἑξῆς περιστάσεις :

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀρρεναγωγείου Γενῆ Μαχαλᾶ ἀρχιμανδρίτης Ἰωακεὶμ, ὁ ὁποῖος συγχρόνως διατελεῖ ἐπόπτης τῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δέρκων ὑπαγομένων σχολείων ἐπέστρεφε κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἡμέραν καὶ περὶ ὥραν 4ην εἰς τὸ χωρίον ἐκ περιπάτου μακροῦ ἔξωθεν τοῦ χωρίου ἐν συνοδείᾳ τοῦ διδασκάλου Βασιλειάδου, ὅτε ἀφικομένων αὐτῶν εἰς ὁδὸν βορβορώδη καὶ λίαν στενὴν, παρὰ τὴν μικρὰν ἀγορὰν τοῦ χωρίου, ἐφάνη ἐλαύνουσα ἀντιθέτως ἰδιωτικὴ καὶ πολυτελὴς ἀνοικτὴ ἅμαξα, τῆς ὁποίας ἐπέβαινεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ μεταφραστικοῦ γραφείου τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ἀνακτόρων καὶ ἐλεγκτὴς τῶν βουλγαρικῶν βιβλίων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Σόλιαλι Ἀλῆ βέης.

Ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ἐλαυνούσης ἁμάξης καὶ πρὸ παντὸς τοῦ κινδύνου, ὁ ὁποῖος ἐπέκειτο διὰ τῆς διαβάσεως αὐτῆς ἐκ τῆς στενωτάτης ἐκείνης ὁδοῦ, ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰωακεὶμ προσεκάλεσε τὸν ἁμαξηλάτην νὰ σταματήσῃ ἐπὶ ὀλίγας στιγμὰς, τὸ ὁποῖον ἐποίησεν οὗτος αὐτοστιγμεί· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἠρέθισε, καθὼς φαίνεται, τὸν ἀλαζονικώτατον ἀνακτορικὸν μεγιστᾶνα, ὅστις πηδήσας ἄνευ ἀναβολῆς τῆς ἁμάξης, ὕψωσε τὴν ὀζώδη αὐτοῦ ῥάβδον καὶ τὴν κατήνεγκεν ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀρχιμανδρίτου ὑβρίσας συγχρόνως αὐτὸν διὰ τῶν χυδαιοτέρων ἐκφράσεων.

Καὶ ὁ μὲν Σόλιαλι Ἀλῆ βέης ἀμέσως μετὰ τὴν διάπραξιν τῆς βαναύσου αὐτῆς ἐπιθέσεως ᾤχετο ἀπιὼν ἀνενόχλητος, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐκ τῶν θεατῶν τῆς βδελυρωτάτης σκηνῆς ἀπεπόλμησε νὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ τοῦ ὑβρισθέντος Ἀρχιμανδρίτου, ὁ δὲ τελευταῖος οὗτος κατευθυνθεὶς αὐθωρεὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δέρκων εἰς Θεραπεῖα, ἐκοινοποίησε τὴν ἐπαίσχυντον πρᾶξιν, ζητήσας συγχρόνως ἱκανοποίησιν παρὰ τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

Τὴν ἑπομένην ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ταύτης ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀρχιδιάκονον μετέβη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐζήτησε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων πρὸς παροχὴν ἱκανοποιήσεως εἰς τὸν ὑβρισθέντα ἀρχιμανδρίτην. Πράγματι δὲ τὴν Τετάρτην ἀπεστάλη παρά τε τῷ Μ. Βεζύρῃ Φερὴτ πασᾶ καὶ τῷ ἀρχιγραμματεῖ τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ἀνακτόρων Ταχσὴν πασᾶν ὁ καπουκεχαγιᾶς τῶν Πατριαρχείων Ἀντώνιος Οἰκιάδης ἐφέντης, εἰς ὃν παρεσχέθησαν διαβεβαιώσεις, ὅτι θὰ γίνῃ ἡ προσήκουσα ἐπὶ τοῦ ἐπεισοδίου ἀνάκρισις καὶ θὰ τιμωρηθῇ ὁ παρεκτραπεὶς ἀνακτορικὸς ὑπάλληλος, «ἐὰν ὁπωσδήποτε ἐξυβρίσθη, ὡς διατείνεται τὸ Πατριαρχεῖον, ὁ ἐρηνεύων ἀρχιμανδρίτης».

Ἡ συγκίνησις ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαυξάνει οὐ μόνον ἐν τῷ Γενημαχαλᾶ, ἀλλὰ καὶ ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ Ἄνῳ Βοσπόρῳ, ἐπαπειλοῦνται δὲ θλιβεραὶ σκηναί, ἐν περιπτώσει μὴ ἱκανοποιήσεως τῆς τρωθείσης φιλοτιμίας τῶν Γενημαχαλιωτῶν.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

(ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25 Ἰανουαρίου. — Συνεπείᾳ καταγγελίας τοῦ ἐν Καΐρῳ αὐτοκρ. Ἐπιτρόπου, ὅτι πολλοὶ Νεότουρκοι ὑπάλληλοι τῆς Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως καί τινες ἄλλοι πρόκειται νὰ κατέλθωσι καὶ ἐντεῦθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπως μετάσχωσι τῶν ἐργασιῶν τοῦ αὐτόθι συνερχομένου κατὰ τὸν προσεχῆ Μάϊον συνεδρίου τῶν Τούρκων, ἤρχισαν ἀπὸ ἑβδομάδος ἀθρόαι συλλήψεις, διενεργούμεναι ὑπὸ τῆς μυστικῆς ἀνακτορικῆς ἀστυνομίας.

Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων συγκαταλέγονται μέχρι τῆς σήμερον ὁ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τμηματάρχης Ἀσὰφ βέης, ὁ ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Σουλτάνου ἀντισυνταγματάρχης Τιμοὺρ βέης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀξιωματικοί.

Αἱ προσπάθειαι τοῦ Σουλτάνου, ὅπως ματαιωθῇ τὸ συνέδριον, ἐναυάγησαν τελειωτικῶς.

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ὀδησσοῦ, πρὸ ἡμερῶν 6 ἄτομα ἐν οἷς καὶ μία νεᾶνις εἰσῆλθον εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. κ. Φ. Ὀρλὼφ καὶ Λ. Δουριὰν κείμενον ἐν τῇ ἄκρᾳ τῆς ὁδοῦ Τιραλσπόλκαγια καὶ ἐζήτησαν χρήματα. Ἐνῷ δὲ συνεζήτουν μετὰ τῶν ὑπαλλήλων ἀπουσιαζόντων τῶν ἰδιοκτητῶν. ἐπῆλθεν ἔρις, καθ' ἣν εἷς τῶν εἰσελθόντων πυροβολήσας ἐτραυμάτισεν ἐπικινδύνως εἰς τὴν κοιλίαν τὸν ὑπάλληλον Γκόλδεν.

Εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν πυροβολισμῶν ἔσπευσεν ἡ ἀστυνομία ἥτις ἐφόνευσε δύο τῶν ἐπιδραμόντων, ἕνα ἐτραυματίσεν ἐπικινδύνως, ἕνα ἐλαφρῶς καὶ ἕνα συνέλαβε ζῶντα. Οἱ ἄλλοι διέφυγον μετὰ τῆς νεάνιδος, ἥτις ἔρριψε βόμβαν ἐκραγεῖσαν ἄνευ βλάβης. Ἐκ τῶν παρισταμένων ἐτραυματίσθησαν εἷς στρατιώτης καὶ μία γραῖα.

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΠΕΙΛΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΝ

Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟΠΕΡΣΙΚΩΝ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΡΙΚΩΦ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ "ΕΜΠΡΟΣ,,

(ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ)

ΒΙΕΝΝΗ, Δευτέρα πρωία. — Τηλεγραφήματα ἐκ Λισσαβῶνος ἀναγγέλλουσιν ὅτι καθ' ὅλην τὴν Πορτογαλίαν ἐπικρατεῖ ἡσυχία. Τὰ αὐστηρὰ ἐν τούτοις μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ἐξακολουθοῦσι. Τὰ Ἀνάκτορα φρουροῦνται ὑπὸ τριπλασίας σχεδὸν δυνάμεως τῆς συνήθους.

Πάντες οἱ ἐχθροὶ τοῦ πρώην δικτάτορος ὑπουργοῦ ἀποφυλακισθέντες μετὰ τὴν Βασιλικὴν ἀμνηστείαν διακηρύσσουν ὅτι θὰ τὸν καταδιώξουν μέχρι τῶν ἄκρων τοῦ κόσμου, θεωροῦντες αὐτὸν ὡς ὑπαίτιον ὅλης τῆς καταστάσεως.

Η ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ, Δευτέρα πρωία. — Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ἡ ὑπουργικὴ κρίσις, ἥτις ἐφαίνετο ἀναπόφευκτος ἀπεσοβήθη μετὰ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἐν τῇ Σκουψίνᾳ ἐπιστολὴν τοῦ Σέρβου διαδόχου δηλώσαντος ὅτι παραιτεῖται τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιχορηγήσεως. Εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ τύπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁμολογεῖ ὅτι ὀφείλεται ἡ ἀποσόβησις τῆς κρίσεως.

Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟΠΕΡΣΙΚΩΝ

ΒΙΕΝΝΗ, Δευτέρα πρωία. —Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κων)πόλεως, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐδέχθη χθὲς εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὸν αὐτόθι πρεσβευτὴν τῆς Περσίας, μετὰ τοῦ ὁποίου συνδιελέχθη ἐπὶ μακρὸν περὶ τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν, αἵτινες ὠξύνθησαν τόσῳ ἐπικινδύνως ἐκ τοῦ ζητήματος τοῦ καθορισμοῦ τῶν συνόρων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνδιαλέξεως ταύτης ἐγνώσθη, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» ὅτι ὁ Σουλτάνος ὑπέγραψεν ἐραδὲν διὰ τοῦ ὁποίου ἀνακαλεῖ τὸν ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ ἐδάφους τουρκικὸν στρατόν.

Γενικῶς πιστεύεται ὅτι εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ὁ Σουλτάνος προέβη οὐχὶ κατόπιν τῆς συνδιαλέξεως, ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Περσίας, ἀλλ' ἐκ τοῦ φόβου μὴ Τουρκοπερσικὸς πόλεμος προκαλέσῃ καὶ Ρωσοτουρκικὸν τοιοῦτον.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΡΙΚΩΦ

ΒΙΕΝΝΗ, Δευτέρα πρωία. — Ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας Παπρίκωφ ἐν συνεντεύξει ἣν ἔδωκε πρὸς συνεργάτην τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου, δηλοῖ ὅτι αἱ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι κατόπιν τῶν ληφθέντων δραστηρίων μέτρων ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως θὰ παύσουν, ὅτι ἡ Βουλγαρία ἐμφορεῖται τῶν ἀγαθωτέρων προθέσεων νὰ διατηρήσῃ ἀρίστας σχέσεις μετὰ τῆς Τουρκίας, καὶ ὅτι τὸ ἥμισυ τῶν κατοίκων τῆς Σόφιας εἶνε Μακεδόνες, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν κρίσιν του ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Μακεδονία εἶνε Βουλγαρική.

Διαβεβαιώσεις ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐδόθησαν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, ἥτις ὅμως φαίνεται δυσπιστοῦσα εἰς τὰς βουλγαρικὰς ἐξαγγελίας περὶ καταστολῆς τῶν συμμοριῶν, πολλάκις διαψευσθείσας.

ΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΑΙ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΡΙΚΩΦ

(ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25 Ἰανουαρίου.—Εἰς τοὺς ἐνταῦθα πολιτικοὺς κύκλους μετὰ ζωηροτάτης εὐχαριστήσεως ἠκούσθη ὅτι τὸ ὑπὸ τὸν κ. Μαλινὼφ νέον βουλγαρικὸν ὑπουργεῖον ἐμφορεῖται ὑπὸ συνδιαλλακτικωτάτων διαθέσεων ἀπέναντι τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως.

Πρῶτον ἔργον τοῦ στρατηγοῦ Παπρικώφ, μόλις ἀναλαβόντος τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπῆρξε νὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐν Σόφιᾳ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου ἀντιστρατήγου Σαδὴκ πασᾶ καὶ νὰ διαβεβαιώσῃ αὐτὸν περὶ τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων τῆς ἡγεμονικῆς κυβερνήσεως.

Ὁ στρατηγὸς Παπρικώφ διεβεβαίωσεν ἐπὶ πλέον τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Σουλτάνου περὶ τῆς προσωρινῆς διαλύσεως τοῦ Μακεδονο- Ἀδριανουπολιτικοῦ κομιτάτου καὶ περὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἡγεμόνος ἵνα αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς ἡγεμονικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπικυριάρχου ταύτης ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον συσφιγχθῶσιν, προσεκάλεσε δὲ ἐπὶ τούτοις τὸν ἀντιστράτηγον Σαδὴκ πασᾶν Ἐλμοαγτὰτ ὅπως συνεργαζόμενοι θέσουν τὰς βάσεις συνεννοήσεως ἐγκαρδίου καὶ σταθερᾶς μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων κρατῶν πρὸς τὸ καλὸν ἀμφοτέρων.

Αἱ διαβεβαιώσεις αὗται γνωσθεῖσαι ἐνταῦθα παρήγαγον τὴν ἀγαθωτάτην ἐντύπωσιν, γενικῶς δὲ φρονεῖται ὅτι ἐπίκειται νέα βελτίωσις τῶν διπλωματικῶν σχέσεων τῆς ἡγεμονίας καὶ τῆς ἐπικυριάρχου αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, αἱ ὁποῖαι ἐσχάτως καὶ ἄδικα εἶχον χαλαρωθῆ.

Η ΕΚΡΗΞΙΣ ΤΟΥ „ΜΟΝΤΕΝΕΓΚΡΟ"

ΑΙΤΗΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ 200000 ΔΡΑΧ.

Ἡ ἑταιρία Φλόριο ἐκοινοποίησε χθὲς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν αἴτησιν θεραπείας ζητοῦσα ἀποζημίωσιν 200 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν βλάβην τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἐν Πειραιεῖ τὸ ἀτμόπλοιόν της «Μοντενέγκρο» ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἡ ὁποία ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ πρό τινος ἐν Πειραιεῖ ἐξ ὑπαιτιότητός τος ὑπαλλήλου τοῦ Ταχυδρομείου.

ΦΟΝΟΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΙΔΙΑΙΤ. ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΒΟΛΟΣ, 27 Ἰανουαρίου.—Συμμορία λῃστανταρτικὴ προσέβαλε τὸ ἑλληνικὸν χωρίον Βόλτσιστα. Τινὲς τῶν κατοίκων θελήσαντες ν' ἀμυνθῶσι δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀντέσχωσι πρὸ τῆς ἀνωτέρω βίας. Οὕτως ἡ συμμορία ἠδυνήθη νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὁποῖον συλλαβοῦσα 11 ὁμογενεῖς ἀπέσφαξεν αὐτοὺς ἀγρίως.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 25 Ἰανουαρίου. — Εἰς σοβαρωτάτας ἀποκαλύψεις προέβησαν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐν Μοναστηρίῳ, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ἡ ὕπαρξις συνεννοήσεως καὶ συνεργασίας μεταξὺ Αὐστριακῶν καὶ Βουλγάρων.

Ἐκ τινος ὑπονόμου χυνομένης εἰς τὸν διαρρέοντα τὴν πόλιν τοῦ Μοναστηρίου παραπόταμον Ὑδραγόραν ἐξήρχοντο διάφορα τετριμμένα τεμάχια χάρτου.

Μυστικοὶ ἀστυνομικοὶ ὑποψιασθέντες περισυνέλεξαν τινὰ τῶν τεμαχίων τούτων, ἅτινα ἐξετασθέντα εὑρέθη, ὅτι προήρχοντο ἐξ ἐγγράφων τοῦ Βουλγ. κομιτάτου. Ἐπειδὴ ἡ ὑπόνομος προήρχετο ἐκ τῆς οἰκίας καὶ τοῦ σιδηρουργείου τοῦ Αὐστριακοῦ μηχανικοῦ Νόβακ, 300 στρατιῶται τὴν Δευτέραν περὶ τὴν μεσημβρίαν περιεκύκλωσαν τήν τε οἰκίαν καὶ τὸ σιδηρουργεῖον.

Ἡ γενομένη ἔρευνα ἀπεκάλυψεν ὅτι ἡ οἰκία τοῦ μηχανικοῦ Νόβακ διατελοῦσα ὑπὸ αὐστριακὴν προστασίαν, ἐχρησίμευεν ὡς κεντρικὸν γραφεῖον τοῦ Βουλγαρικοῦ κομιτάτου. Τὰ κατασχεθέντα ἔγγραφα λέγεται ὅτι εἶνε μεγάλης σπουδαιότητος, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὑπάρχουσι καὶ 40 ἐπιστολαὶ τοῦ φονευθέντος Βουλγάρου ἀρχηγοῦ Ντίμκου καὶ ἄλλων ἀρχηγῶν.

Ἐκτὸς τῶν ἐγγράφων ἀνεκαλύφθησαν πολεμεφόδια, 2 ξιφολόγχαι, 1 ὅπλον 2 περίστροφα καὶ μεγάλη ποσότης βομβῶν καὶ δυναμίτιδος, εἰς δὲ τὸ σιδηρουργεῖον ἀνεκαλύφθησαν καλούπια καὶ χυτήριον διὰ κατασκευὴν μικρῶν τηλεβόλων καὶ διάφορα μηχανήματα κατασκευῆς φυσιγγίων.

Αἱ ἀποκαλύψεις αὗται κρατοῦσιν ἐν ἀναστατώσει τὰς ἀρχὰς Μοναστηρίου. Κατάπληξιν δὲ προξενεῖ καὶ ἡ διάδοσις καθ' ἣν ἐκ τῶν κατασχεθέντων ἐγγράφων ἐνοχοποιεῖται τὸ Καθολικὸν σεμινάριον τῶν Λαζαριστῶν καὶ τὸ Αὐστριακὸν Προξενεῖον, ὅπερ ὡς γνωστὸν πρὸ τριετίας πρωτηγωνίστησε κατὰ τὴν μεγάλην δρᾶσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ κομιτάτου.

Ἡ ἔρευνα ἐγένετο παρουσίᾳ τοῦ προξένου τῆς Αὐστρίας, ἀδείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ Νόβακ ἐφυλακίσθη. Ἴδωμεν ὅμως ἂν θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἔκτακτον, ἢ θὰ ἰσχύσωσιν ἄλλαι ἐπιρροαὶ καὶ ἀπολυθῇ.

Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΔΙΚΗ

Ὁ πατὴρ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων φονευθέντος ἐν τῷ Γ' ἀστυνομικῷ τμήματι Χρ. Ἰωάννου, γέρων Πανούσης Ἰωάννου ἐπέδωκε χθὲς διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου κ. Λυμπερίου Κωστοπούλου εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς πολιτικὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἀστυν. ὀργάνων τοῦ ἐνταῦθα Γ' ἀστυνομ.τμήματος, τὰ ἀκοῦα συλλαβόντα ὡς μεθυσμένον τὸν υἱόν του Χρ. Ἰωάννου ἔδεσαν αὐτὸν καὶ τὸν ἐλάτρευσαν τόσον εἰς τὰ ἀστυνομικὰ μπουρούμια δεμένον, ὥστε ἀπεβίωσεν.

Οἱ κατηγορούμενοι χωροφύλακες παραπεμφθέντες ἐπὶ δουλεύματος τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν ἐκλήθησαν νὰ δικασθῶσι τὴν 5ην προσεχοῦς Φεβρουαρίου.

ΦΟΝΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25 Ἰανουαρίου.—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα πρὸς τὸ Ἀτ-Παζὰρ τοῦ Μοναστηρίου ἐφονεύθη παντάκις πυροβοληθεὶς παρ' ἀγνώστων ὁ Βούλγαρος ἐκ Κορεστίων Πέτρος Λοζάνος.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

Τὴν παρελθοῦσα νύκτα ἐγένετο ἔναρξις πυρκαϊᾶς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς «ὁδοῦ Γ' Σῆφρίου οἰκίαν τοῦ κ. Ἀμπελᾶ. Τὸ πῦρ προελθὸν ἐκ τῆς καπνοδόχου κατεσβέσθη ἐγκαίρως, χωρὶς νὰ προξενήσῃ ζημίας.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ „ΕΜΠΡΟΣ"

Η ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τῆς πλατείας ὅπου ἀγαπῶ νὰ ἡσυχάζω ὑπὸ τὸν γλυκὺν φθινοπωρινὸν ἥλιον, παρετήρουν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν δύο χαριτωμένα μικρὰ παιδάκια ἕνα ἀγοράκι καὶ μίαν κόρην. Ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ μὲ τὸν ἴδιον λεπτὸν των τύπον, τὸ χρυσὸν των χρῶμα, τὴν τραγουδιστὴν των φωνὴν, τὰ γαλανὰ μάτια των, ἦσαν ὡς δύο ἄγγελοι.

Ἀδιάφοροι πρὸς τὰ ἄλλα παιδιά, μὲ σοβαρότητα ἀνωτέραν τῆς ἡλικίας των, ἔκαιζαν μεταξύ των, χωρὶς θόρυβον, χωρὶς φιλονικίας, πάντοτε μόνοι καὶ πάντοτε τὸ ἴδιον παιγνίδι· ὅλον τὸ ἀπόγευμα, ἀνασκουμπωμένοι μέχρι τῶν γονάτων, ἐφωδιασμένοι μὲ ἕνα πτυάρι, καὶ ἕνα ξύλινον κουδᾶ, ὑψωνον εἰς τὸ κῦμα προτειχίσματα, ἀπὸ ἄμμον καὶ χαλίκια, ἕως ὅτου τὸ βράδυ ἤρχετο νὰ τὰ ἀποσπάσῃ ἡ ὑπηρέτρια, ἀπὸ τὴν ἀτελείωτον αὐτὴν ἐργασίαν των.

Ἕνα βράδυ ἤκουσα νὰ φωνάζουν «Παῦλε». Τὸ ἀγοράκι ἐστράφη· εἶδον αἴφνης τὸ πρόσωπόν του νὰ φωτίζεται ἀπὸ λατρευτὸν μειδίαμα. Ἐξέβαλε κραυγὴν, ἔρριψε μακρὰν τὸν κουδᾶν καὶ τὸ πτυάρι, ἔλαβε τὴν ἀδελφήν του ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ γεμάτοι χαρὰ ὥρμησαν καὶ οἱ δύο νὰ κρεμασθοῦν εἰς τὸν λαιμὸν μιᾶς νεαρᾶς γυναικὸς ἡ ὁποία ἔφθανε μὲ ἔνδυμα ταξειδίου. Ἦτο ἡ μητέρα τῶν φίλων μου.

Τοῦ λοιποῦ, τὴν ἐπανεῦρον ἐκεῖ, τὴν ἰδίαν ὥραν, ἀκουμπισμένην εἰς ἕνα βράχον, μὲ ἕνα κέντημα εἰς τὸ χέρι, ἐνῷ τὰ μικρὰ ἐξηκολούθουν ὅπως καὶ πρὶν νὰ ὑψώνουν τὰ εὔθραυστα φρουρία των.

Ἐδυθίζετο εἰς ἀπόλυτον μένωσιν. Δὲν ἔδιδε προσοχὴν εἰς ὅ,τι συνέβαινε γύρω της. Ἐφαίνετο μάλιστα ὅτι ἠγνόει ὅτι πέριξ της ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι ὑπάρξεις ἐκτὸς τῶν τέκνων της.

Πάντοτε σκυμμένη ἐπὶ τοῦ ἐργοχείρου της δὲν ὕψωνε παρὰ ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὴν κεφαλήν της, διὰ νὰ ἐπιτηρήσῃ τὰ παιγνίδια των, ἢ διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἐκεῖ κάτω βαθεῖα εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς θαλάσσης, μακρυά, πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς πλατείας. Πολλάκις δι' ἑνὸς κιν

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Π. ΚΑΛΑΝΟΣΑΚΗΣ

Ἀπὸ δεκαετίας ἤδη ὁ τιμώμενος συντάκτης μας κ. Δ. Κουρούπος ἀντιπροσωπεύει παρ' ἡμῖν εἰς Βιέννην, ὡς ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ ἀκριβεῖς καὶ ἀμερολήπτους εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως, συνοδευομένας ἀπὸ τὴν ἐμπειρισμένην κρίσιν καὶ τὴν πεφωτισμένην διάνοιάν του, τῶν ὁποίων τὴν σοβαρότητα τὸ κοινὸν ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσῃ πολλάκις. Ἐδῶ, σώφρων καὶ ἄβρὸς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἀντιπροσωπεύει μετ' ἀξιοπρεπείας τὸν Ἑλληνικὸν τύπον ἐν τῇ ξένῃ, ἀναδειχθεὶς ἄξιος τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΟΦΟΡΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῶν Ἐθνικῶν δικαίων διεκρίθη ἐξόχως ἐν τῷ Βιενναίῳ τύπῳ, γράψας πολλάκις ἄρθρα ἅτινα ἔδωκαν ἀφορμὴν εὐφήμου μνείας τοῦ ὀνόματός του καὶ χρησιμοποιήσας δεξιῶς τὰς πολλὰς σχέσεις του μετὰ τῶν Αὐστριακῶν δημοσιογράφων εἰς οὓς τυγχάνει προσφιλέστατος. Ἦτο λοιπὸν μία δικαία ἱκανοποίησις τῆς ἀξίας του ἡ ἀγγελθεῖσα διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως παρασημοφορία του, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ καὶ πρωτίστως ὁ «Ἔμπρὸς», τοῦ θλίβουσιν ἐγκαρδίως τὴν χεῖρα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Ἀπὸ ὅλας τὰς χρωματιστὰς εἰκόνας τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσε μέχρι τοῦδε τὸ «Ἔμπρὸς» ἡ μόνη ἥτις ὑπῆρξεν ἀνταξία τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς δαπάνης, ἦτις ἐγένετο δι' αὐτάς, ἦτο ἡ τοῦ χθεσινοῦ μας φύλλου. Δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ χθὲς μόλις ἠρχίσαμεν πράγματι τὰς χρωματιστὰς εἰκόνας.

Τὸ θαῦμα τοῦτο τὸ ὁποῖον οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Ἔμπρὸς» ἐδέχθησαν μὲ ἔκπληξιν καὶ χαρὰν ὅστις ἀπὸ τόσας ἀξιοθρηνήτους ἀποτυχίας, ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Louis Brochard ἀρχιμηχανικὸν τῶν πιεστηρίων τοῦ «Πτὶ Ζουρνὰλ» τὸν ὁποῖον μᾶς ἀπέστειλεν ἐκ Παρισίων τὸ κατάστημα Μαρινόνη ὅπως ἀναλάβῃ διά τινα χρόνον τὴν διεύθυνσιν τοῦ πιεστηρίου μας καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν πιεστῶν τοῦ «Ἔμπρὸς».

Ὁ κ. Brochard τέταρτος ἐκ Παρισίων μηχανικὸς τὸν ὁποῖον ἀποκτᾷ ἤδη τὸ «Ἔμπρὸς» διὰ τὰς χρωματιστὰς εἰκόνας μετὰ τοὺς κ. κ. Videau, Νόελ καὶ Ἀσμπὲρ ἐκ τῶν ὁποίων ὁ τελευταῖος ἦλθε δίς, προσκληθέντες διὰ τὴν ἐγκατάστασιν διαφόρων πιεστηρίων μας καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν, ἀποτελεῖ ἀξιοθαύμαστον εἰδικότητα διὰ τὰς χρωματιστὰς εἰκόνας. Εἶνε καλλιτέχνης ἀτεράμιλλος ὅστις νομίζει τις ὅτι μεταδίδει ἅλην του τὴν λεπτεπίλεπτον εἰδικότητα εἰς τὸ ἄψυχον μηχάνημα ὅπερ ἀπέδωκε χθὲς τόσον ἔξοχα ἀποτελέσματα.

Αἱ δεσχίρεται περὶ τὴν ἔκδοσιν χρωματιστῶν φύλλων εἶνε τοσοῦτον ἀνυπέρβλητοι, ὥστε πλὴν τῶν Κυριακάτικων ἐκδόσεων ἑκατομμυρίων Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, οὐδεμία ἐφημερὶς ἐν τῷ κόσμῳ τολμᾷ νὰ ἐκδώσῃ τοιοῦτο εἰς ταυτόχρονον της ἔκδοσιν. Πιθανῶς δὲ καὶ ἡμεῖς βραδύτερον θὰ μεταφέρωμεν εἰς ἑκάστου ἑβδομαδιαῖον παράρτημα τὴν καινοτομίαν ταύτην. Θὰ θεωρηθῇ δὲ ἀπίστευτον ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἡ πρόσθετος δαπάνη ἑκάστου χρωματιστοῦ φύλλου ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας δραχμάς.

Ὁπωσδήποτε τὸ «Ἔμπρὸς» θεωρεῖ ἑαυτὸ εὐτυχὲς ὅτι κατώρθωσε χθὲς διὰ πρώτην φορὰν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ φύλλον του εἰκόνας τοιαύτης ἐντελείας καὶ ἀποδέχεται τὴν εὐμενῆ κρίσιν τοῦ κοινοῦ, ὅπερ ἐνθουσιωδῶς συνεχάρη τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Ἔμπρὸς», ὡς πλήρη ἐπιζηλίωσιν διὰ τοὺς μέχρι τοῦδε μόχθους καὶ δαπάνας.

τικὰς ἐκλογὰς, ὁ εἰσαγγελεὺς ἀντεισαγγελεὺς ἐν τῇ ἀγορεύσει του ἀπεκάλεσε τοὺς Κρῆτας «ἀγρίους εἰθισμένους εἰς καυγαδίσματα καὶ μισθωτὰ ὄργανα τῶν διαφόρων κομματαρχῶν», ὁ δὲ προεδρεύων τοῦ δικαστηρίου ἐπέτρεψεν εἰς τινα τῶν μαρτύρων νὰ ἀποκαλέσῃ τοὺς Κρῆτας Τουρκοφίλους.

Ἐν προηγουμένῃ συνεδριάσει τοῦ Πλημμελειοδικείου, ὅτε ἐδικάζοντο ἄλλοι Κρῆτες διὰ τὰς ὁμοίας σκηνὰς, ὁ αὐτὸς εἰσαγγελεὺς ἀντεισαγγελεὺς ἀπεκάλει τοὺς Κρῆτας μισθωτὰ ὄργανα εἰθισμένα εἰς τὴν διάπραξιν στυγερῶν ἐγκλημάτων.

Τοιαύτη δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν ἀνωτέρω φράσεων ὥστε οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων κ. κ. Ν. Κοτσελόπουλος καὶ Γ. Ἀναστασόπουλος ἠναγκάσθησαν ἐν εὐλόγῳ ἀγανακτήσει νὰ διαμαρτυρηθῶσι καὶ ὁ μὲν πρῶτος νὰ ἀποκαλέσῃ στυγερὰν τὴν φράσιν τοῦ κ. εἰσαγγελέως καὶ ἀνάρμοστον εἰς χεῖλη εἰσαγγελικὰ, ὁ δὲ δεύτερος νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν ἔπρεπε ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ἀποκαλέσῃ εὐτελεῖς μπράβους τοὺς Κρῆτας οἵτινες πάντοτε ἔχυσαν τὸ αἷμά των εἰς ἀγῶνας πατριωτικούς.

Κύριε Πρόεδρε,

Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἐλέγξωμεν τὸν κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὴν γλῶσσαν ἣν μετῆλθεν ὁμιλῶν περὶ τῶν Κρητῶν.

Ἀπευθυνόμεθα ὅμως πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, τὴν κοινὴν μητέρα ἐλευθέρων καὶ ἀλυτρώτων ἀδελφῶν, ἥτις λαμβάνουσα γνῶσιν τῶν λεχθέντων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐλπίζομεν, ὅτι θέλει συστήσει πρὸς κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ὅπως παύσῃ πλέον ἡ ἀπὸ τοῦ εἰσαγγελικοῦ βήματος κατὰ τῶν Κρητῶν ἄδικος καὶ δριμεῖα γλῶσσα, ἥτις μᾶς συντρίβει καὶ μᾶς ἀπεγνωτεύει ὡς παριστῶσα τοὺς Κρῆτας λαὸν κακοῦργον, εὐτελῆ καὶ ἀνάξιον τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως.»

Γενομένης ὁμοφώνως δεκτῆς τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, ἀπεφασίσθη νὰ ἐκλεγῇ 10μελὴς ἐπιτροπὴ, ἥτις θὰ διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς σήμερον.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΦΩΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν γενομένην χθὲς τὸ πρωὶ δημοπρασίαν τοῦ λιμενικοῦ φόρου Πειραιῶς, τελευταῖος πλειοδότης ἀνεκηρύχθη ὁ κ. Μιλτιάδης Τρίγκος διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1908, ἀντὶ 132,200 δραχμῶν.

ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΥΠΟΨΙΑ

Τὴν παρελθοῦσαν χθὲς εἰς ὑπάλληλος φρουρᾶς ἐν Πειραιεῖ ἐπιστρέφων εἰς τὴν οἰκίαν του, ἴσως ὀχι καὶ τόσον νηφάλιος, εἶδε κάποιον νὰ ἐξέρχεται αὐτῆς, ὁ ἀποῖος καθέλου παράδεξον νὰ ἦτο καὶ λωποδύκης.

Ὁ λίαν εὐαίσθητος ὅμως κατὰ τὴν φιλοτιμίαν υἱὸς, νομίσας ὅτι ἡ θύτρα τῆς μητέρα του, ἐπωφελήθη τῆς ἀπουσίας του δι' ἐρωτικὰς συνεντεύξεις, τὴν ἐκτύπησε τόσον ἀγρίως δι' ἑνὸς ρυμπάλου, τὸ ὁποῖον εὗρε πρόχειρον, ὥστε ἡ δυστυχὴς ἔπεσεν ἀναίσθητος πλέουσα εἰς τὸ αἷμά της.

Καὶ ὁ μὲν ἱκανοποιηθεὶς φιλότιμος υἱὸς, ὅμα εἶδε τὴν μητέρα του αἰμόφυρτον καὶ ὀναίσθητον, ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ τρομαχὴς εἰς φυγὴν, τὴν δὲ δυστυχῆ μετέφερον εἰς τὸ Τάνειον Νοσοκομεῖον, ὅπου κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν διατρέχει κίνδυνον θανάτου.

ΚΡΟΥΣΜΑ ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βέλου κρούσμα διφθερίτιδος ἐσημειώθη ἐπὶ τοῦ ἐπτάετοῦς παιδὸς Γ. Μελίπη εἰς Σερατσῆ τῶν Φερρῶν.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΛΕΧΑΙΝΑ. — Εἰς τὸ χωρίον Ρετοῦνι τοῦ δήμου Μυρτουντείων ἐτραυμάτισε θανασίμως διὰ πιστολίου τὴν Ἀνδριάνα θυγατέρα τοῦ Ἀθ. Μηλωνᾶκη ὁ Σ. Σάγγαλης.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. — Εἰς Βρυσᾶτι ὁ Β. Ζιούβας ἐτραυμάτισε διὰ δρεπανίου τὸν Β. Πετρουτσόπουλον.

— Εἰς Βασιλικὸν τῆς Συκιῶνος ὁ Κ. Λεονάρδος μετ' ἄλλων ἀπήγαγον τὴν Φωτεινὴν Δημητρίου.

— Εἰς Ἁγίους Θεοδώρους τῆς Περαχώρας ὁ Ἠλίας Στοϊμέρας ἐτραυμάτισε τὴν Μαρίαν χήραν Π. Λουκᾶ ὡς καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Ἀθανασίαν.

ΑΙ Α'Υ'ΠΝΙΑΙ

Ἡ ἐπιροὴ τοῦ στομάχου

Γνωρίζετε πάντες τὴν κατάστασιν ἐκείνην, ἥτις σᾶς κάμνει νὰ μετρᾶτε μετ' ἀγωνίας τὰς ὥρας ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τῆς πρωΐας· ἡ ἀϋπνία σᾶς κρατεῖ εἰς τοὺς ὄνυχάς της καὶ ὁ ὕπνος ὅταν πλέον σᾶς καταλαμβάνῃ δὲν εἶνε παρὰ μία εἰρωνεία. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἡμέρας, κατόπιν τῆς ἀϋπνίας, σᾶς καταβάλλουν. Γίνεσθε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν χειρότερα καὶ ἡ παρακαταθήκη τῆς δυνάμεώς σας διὰ τὴν ζωὴν ἐλαττοῦται σημαντικῶς. Ἡ δυσπεψία, οἱ πόνοι τοῦ στομάχου, αἱ στομαχικαὶ διαταραχαὶ εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ αἴτια τῆς κακῆς ταύτης καταστάσεως. Σᾶς συμβουλεύομεν νὰ θεραπευθῆτε τάχιστα, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ πάθητε μέγιστα κακά. Τὰ καταπότια Πίνκ εἶνε τὸ ἄριστον καὶ δραστηριώτερον φάρμακον διὰ τὴν θεραπείαν τῆς καταστάσεως ταύτης.

Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεῖα πρὸς δραχ. 4 τὸ κουτίον ἢ δραχ. 21 τὰ 6 κουτία. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σα, ἐν Πειραιεῖ. Κεντρικὴ ἀποθήκη εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ φαρμακεῖον Θ. Καζάζη.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κουτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σα, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀθόνιγγιαν τῆς χρήσεως Ἑλληνιστί.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΙΓΙΝΗΤΩΝ

Γενομένων χθὲς τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Αἰγινητικοῦ Συνδέσμου, ἐν τῷ Δημοτικῷ Σχολείῳ Καραμάνου ἐξελέγησαν Πρόεδρος μὲν παμψηφεὶ ὁ κ. Ἀναστ. Ν. Τρίμης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰ. Κουκούλης, ταμίας ὁ κ. Κ. Σακιώτης καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Διονύσιος Οἰκονόμου, Σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Δ. Βουτέρης, Γρηγ. Κάτσος, Γ. Δημόπουλος, Γ. Πανόργιος, Δημ. Οἰκονόμου, Ἀνδρ. Τσολάκος, Ν. Μπήλιος καὶ Κ. Λεούσης.

ΔΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΑ

Δὲν ἀρκεῖ ἡ δροσερότης τοῦ προσώπου· δέον καθ' ἑκάστην νὰ φροντίζητε διὰ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν σας. Τὸ ἄριστον δὲ μέσον πρὸς τοῦτο εἶνε ἡ ΚΡΕΜ ΣΙΜΟΝ τῶν Παρισίων, ἧς ἡ τεσσαρακονταετὴς ἐπιτυχία καθιέρωσεν αὐτῆ ὑγιεινὴν ἀξίαν. Εἶνε ἀπηλλαγμένη πάσης οὐσίας λιπαρᾶς καὶ οὐδέποτε ἀλλοιοῦται. Νὰ τὴν μεταχειρίζεσθε μὲ ἓν πανίον καὶ νὰ τὴν ἀλείφετε ἐλαφρῶς.

Ζητεῖτε τὴν μάρκαν ὡς ἔναντι

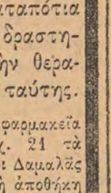

Εἰδικὸν Ἰατρεῖον

ΚΑΛΛΟΝΗΣ

τοῦ ἰατροῦ Σ. Α. Ρόκκου

Θεραπεύονται τὰ ἐλαττώματα τοῦ προσώπου καὶ σώματος, τὰ ἐξανθήματα, γαγγρένες, σπιράκια, τριχόπτωσις, πityρίασις, ρυτίδες, παχυσαρκία, ἰσχνότης. Ριζικὴ ἐξαίρεσις τῶν τριχῶν ἐκ τοῦ προσώπου κόμης καὶ σώματος.

Καθ' ἑκάστην 10 1)2—12 καὶ 3 1)2—6

37—Ὁδὸς Πανεπιστημίου—37.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΥΠΟΨΗΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ. — Εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Τραυλοῦ ἀπέθανεν ἐξαφνα χθὲς ὁ Ι. Μαρκαντωνάκος ἐκ συγκοπῆς. Τὸ πτῶμα τοῦ μετεφέρθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον διὰ τὴν νεκροψίαν.

ΑΠΑΓΩΓΗ... ΚΑΡΓΟΥ. — Οἱ αἰώνιοι ἄγνωστοι τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου τῆς γείτονος ἀπήγαγον χθὲς τὴν χαριτωμένην κόρην... σοσσόν τοῦ Γ. Κοτμᾶ μετὰ τοῦ ἵππου, λαβόντες φαίνεται καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαγωγῆς καὶ τὰς 70 δραχμὰς, τὰς ὁποίας ὁ ἀτυχὴς εἶχε κρύψει ἐν αὐτῷ ἐντὸς σακκιδίου.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΠΙΠΕΩΣ. Συνελήφθη παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τοῦ 6ου τμήματος ὁ ἵππεὺς τοῦ τρίτου συντάγματος Παῦλος Ροδοβίζης, διότι ἐν εὐθυμίᾳ διατελῶν παρηνώχλει μίαν κυρίαν συνοδευομένην ὑπὸ τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων της ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τῆς Ὁμονοίας. Ὁ ἵππεὺς οὗτος ἀφοῦ πρώτον συνέλθῃ θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ Φρουραρχεῖον.

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ νύκτα ἄγνωστοι ἀφήρεσαν ἐκ τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ γραφείου τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας Λόϋδ Γόστλερ Μάρνς δύο κλινοσκεπάσματα.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ὁ Γ. Πρέκας, διότι διὰ τοῦ κάρρου του παρέσυρε τὴν σούσταν τοῦ Κ. Θάνου ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν τοποθετημένα 25 στάμναι πλήρους ὕδατος αἵτινες ἐθραύσθησαν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΘΕΙΣ χθὲς εἰς τὸ ἕκτον ἀστυνομικὸν τμῆμα ὁ κ. Ἰωάννης Πασαλῆς, ἀνέφερεν ὅτι ἀπὸ τῆς 6 1)2 ἐξηφανίσθη ἐκ τῆς οἰκίας του ἡ ἐννεαετὴς θυγάτηρ του ὀνόματι Μαρία.

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΛΩΠΟΔΥΤΑΙ ἐπωφελούμενοι τῆς ἀπουσίας τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀντιπροσώπων τῆς ἀσφαλείας Λόϋδ, ἀπεπειράθησαν νὰ διαρρήξουν τὸ γραφεῖόν των.

Εὐτυχῶς ἠννοήθησαν ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ φρουροῦ χωροφύλακος, ὅστις τοὺς κατεδίωξεν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τοὺς συλλάβῃ.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η «ΔΡΑΣΙΣ». — Ἐνεργηθεισῶν χθὲς τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Πανελληνίου συλλόγου ἡ «Δράσις» ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Τίμος Δεπάστας δημοσιογράφος, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δ. Πεῖζης καλλιτέχνης, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Ι. Δ. Δαμηλάτης δημοσιογράφος, εἰδικοὶ γραμματεῖς οἱ κ. κ. Ι. Σκληρὸς φοιτητὴς τῆς Νομικῆς καὶ Ἀλ. Τσόλης φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς, Ταμίας ὁ κ. Ν. Νικολαΐδης καλλιτέχνης, κοσμήτωρ ὁ κ. Γ. Ἀσημάκης δημοσιογράφος, καὶ σύμβουλοι οἱ κ. Γ. Βεθανέπουλος ἰατρὸς, Σπ. Βακατάσης καλλιτέχνης καὶ Χρ. Κουτσογιαννόπουλος δημοσιογράφος.

Τὸ Σωματεῖον τοῦτο διοργανοῖ διὰ τὴν προτελευταίαν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκρεω, 17 Φεβρουαρίου μεγάλην χορευταρίαν ἐν τῷ ἐνταῦθα Δ. θεάτρῳ, εἰσιτηρίων παραχωρηθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου. Ἡ διοργανωτικὴ τῆς χορευταρίδος ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη ἐκ τῶν κ. κ. Τ. Δεπάστα, Πεῖζη, Ἀσημάκη, Δαμηλάτη, Νικολαΐδη καὶ Σκληροῦ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ἐν τῇ «Ἑταιρίᾳ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» διδάξουσι τὴν μὲν ὥραν 7ην μ. μ. ὁ κ. Σπ. Παπανικολάου Φυσικὴν μετὰ πειραμάτων, τὴν δὲ 8ην μ. μ. ὁ κ. Ἀνστ. Παναυλῆς Φυσικὴν Ἱστορίαν μετὰ εἰκόνων.

ΘΕΑΤΡΑ

Ο «ΚΑΕΨΤΗΣ» ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. — Ἀβίριον τὴν ἑσπέραν δίδεται ἐπὶ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Β. θεάτρου μία ἐπιτυχία τῆς θερινῆς περιόδου «ὁ Κλέπτης» τοῦ Μπερνστάιν κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Π. Καλογερικου. Τὸν ρόλον τῆς Μαρίς θὰ ὑποδυθῇ καὶ πάλιν ἡ δις Μαρίκα Κοτοπούλη τῆς ὁποίας ἡ ὑπόκρισις εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἐκρίθη γενικῶς ἀνωτέρα τῆς Γαλλίδος ἠθοποιοῦ κ. Μέντ.

Η ΕΣΠΕΡΙΣ ΤΗΣ ΣΟΡΓΚΑ. Τὴν προτεραίαν Δευτέραν εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν ἡ Ἱνδὴ πριγκήπισσα Σόργκα ἔδιδε μὲ πρόγραμμα ἐκλεκτὸν τὴν ἀποχαιρετιστήριόν της ἑσπερίδα, καθ' ἣν θὰ ψάλλῃ τὰ ὡραῖα τῆς πατρίδος της ἄσματα καὶ τὰς ἐκλεκτοτέρας τῆς Ἰταλικῆς μουσικῆς συνθέσεις.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Κινηματογράφος Πατὲ μὲ νέον πρόγραμμα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Πανελλήνιον Ἡμερολόγιον. Ὀλίγον ἀρχὰ, ἀλλὰ πάντοτε ἐν καιρῷ καὶ ὅλως ἀθορύβως ἐκυκλοφόρησε τὸ «Πανελλήνιον Ἡμερολόγιον» τοῦ 1908, ἕνας τόμος χρυσέβετος ἐκ 416 σελίδων. Ἡ ποικιλία τῆς ὕλης, ὁ πλοῦτος τῶν ὡραίων μελετῶν, διηγημάτων, ἄρθρων καὶ ἐντυπώσεων ὀφειλομένων εἰς τοὺς καλλιτέρους καλάμους καὶ αἱ ὡραῖαι αὐτοῦ εἰκόνες τὸ καθιστῶσι τέλειον εἰς τὸ εἶδός του. Οἱ ἐκδόται αὐτοῦ κ. κ. Κ. Οἰκονόμος καὶ Χρ. Κουταλάκης δύνανται νὰ καυχῶνται ὅτι προσέφεραν ἕνα βιβλίον ἄξιον πάσης ὑποστηρίξεως.

Ὅστις χρησιμοποιεῖ καθ' ἑκάστην τὸ ὀδοντότριμμα Ὀδὸλ κατὰ τὰς δεδομένας ὁδηγίας κάμνει ὅ,τι καὶ ἡ ἐπιστήμη συνιστᾷ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὀδόντων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Δύο ἐκλεκταὶ ὑπάρξεις ἡνώθησαν χθὲς ἐν Πειραιεῖ. Ἡ σεμνὴ καὶ μεμορφωμένη δεσποινὶς *Ζουμπουλιὼ Νιώτη*, ἀδελφὴ τοῦ ἀγαπητοῦ τοῖς πᾶσιν ἐν Πειραιεῖ νέου κ. Σταύρου Νιώτη, καὶ ὁ διακεκριμένος μηχανικὸς κ. *Σωτήριος Κουράντης*. Ραίνοντες τοὺς νεονύμφους μὲ δροσόλουστα ἄνθη, εὐχόμεθα αὐτοῖς τὸν βίον ἀνέφελον. Ν. Π. Λ.

— Ἐτελέσθησαν χθὲς οἱ ἀρραβῶνες τῆς δεσποινίδος Μαρίκας Σακελλᾶ μετὰ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Λαμπίρη.

— Χθὲς ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεῖ οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου κ. Δημητρίου Μιχαλοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Σταυρούλας Ζαφειροπούλου. Οἱ φίλοι του εὐχόνται βίον εὐδαίμονα καὶ εὐτυχῆ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην ὁ κ. Χαράλαμπος Τσεμπελῆς, ἔμπορος, πρὸς προμήθειαν εἰδῶν γυναικείου στολισμοῦ διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 27 νέον κατάστημα νεωτερισμῶν Ι. Κανδρεβιώτου καὶ Χ. Τσεμπελῆ.

— Ἀνεχώρησε χθὲς διὰ τὰ μεγαλείτερα εὐρωπαϊκὰ κέντρα ὁ κ. Θωμᾶς Τσαμπούλας ὁ ἐκ τῶν συνεταίρων τοῦ μεγάλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἀδαμαντοπωλείου «Σ. Μάρκου καὶ Θωμᾶ Τσαμπούλα».

— **Οἱ κάλοι** θεραπευονται **ἀσφαλῶς, ταχέως** καὶ **ἄνευ κινδύνου** διὰ τοῦ **τυλοφθόρου Ρεῦνιέ** (Conricors Regnier). Pharmacie Françaies, Σταδίου 31. Τὸ φιαλίδιον δραχ. 1.

— Ὁ ἰατρὸς **Γ. Ἐμμανουὴλ**, ἐπὶ μακρὸν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσας καὶ ἐν Παρισίοις διευθύνας ἰδιωτικὴν κλινικὴν, δέχεται τὰ νοσήματα τῶν **Οὐροποιητικῶν ὀργάνων** καὶ τῶν **Ἀφροδισίων παθῶν.**

18 Ἁγίου Κωνσταντίνου 18

— **Ζητήσατε κολώνια Βελισσαρίου ὁδὸς Σταδίου 67.**

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 23 Ἰανουαρίου.—Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν (Λόϋδ) μεσημβρίαν. Εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σερβίαν (Φλόριο) 10 π. μ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν (διὰ Θεσσαλονίκης) (Φλόριο) 10 πρὸ μεσημβρίας.

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ ΕΤΕΟΚΛΕΟΥΣ Δ. ΤΑΓΑΡΑ

47—ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ—47

Θέλετε νὰ σώσετε τοὺς ὀδόντας σας; Σπεύσατε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ Ὀδοντοπολιατρεῖον τοῦ κ. Ἐτεοκλέους Δ. Ταγαρᾶ νὰ στηρίξετε ἀσφαλῶς τοὺς κλονισμένους ὀδόντας, νὰ σφραγίσετε καὶ τοὺς μᾶλλον προσβεβλημένους δι' ὅλως νέας θεραπείας (κατὰ ἡ παλαιὰ) καὶ ἐντὸς τριῶν μόνον ἐπισκέψεων καθ' ἣν ἰᾶται τελείως ὁ πολφὸς ἄνευ τῆς καταστρεπτικῆς διὰ τὸν ὀδόντα καυτηριάσεως ἢ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐξαγωγῆς τοῦ νεύρου. Κατασκευάζει ὀδοντοστοιχίας ἢ μεμονωμένους ὀδόντας τεχνητοὺς διαφόρων συστημάτων ἐφαμίλλους τῶν εὐρωπαϊκῶν μὲ τελείαν ἐφαρμογὴν. Θεραπεύει τὰς παντοειδεῖς παθήσεις τοῦ στόματος καὶ τῶν οὐλῶν τῆς νευραλγίας καὶ ὀδονταλγίας.

Ὧραι ἐπισκέψεως ἀπὸ 9ης π. μ.—5 μ. μ.

Τὸ **Κατάστημα** φωτιστικῶν εἰδῶν Ἀθανασοπούλου καὶ Τζανάκα ἐπρομηθεύθη **Θερμάστρας ἀερτιόφωτος** πρὸς 7,30 ἑκάστην, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ δωματίου.

Ἐκπίπτει δὲ ὅλας τὰς τιμὰς τῶν λαμπῶν, πολυελαίων καὶ λοιπῶν εἰδῶν κατὰ 30 ο)ο.

Ὁδὸς Σταδίου 24.

ΑΡΧΑΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ 20,000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Β. Ν. ΒΟΥΝΗΣΕΑ

Περιεχόμενα: Τοπογραφία, ἔκτασις, πληθυσμὸς, ἀστυνομικὰ τμήματα, συνοικίαι, ὁδοί, πλατεῖαι, ἀρχαιότητες, νέα μνημεῖα, ναοί, νοσοκομεῖα, δημόσια γραφεῖα, σχολεῖα, πρεσβεῖαι, προξενεῖα, τράπεζαι, ἑταιρίαι, δρομολόγια σιδηροδρόμων, δρομολόγια ἀτμοπλοίων, ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις τῶν ταχυδρόμων. Συνεδριάσεις δικαστηρίων κλπ. πρὸς δὲ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΚΡΙΒΕΙΣ

ὅλων τῶν ἐπιστημόνων, βιομηχάνων, βιοτεχνῶν, ἐμπόρων, τεχνιτῶν κλπ. **Βιβλίον τῆς τσέπης ἐκ 200 σελίδων.**

20 ΛΕΠΤΑ 20

Σπεύσατε οἱ παντὸς εἴδους ἐπαγγελματίαι νὰ ἐγγράψητε τὰς διευθύνσεις σας ἀντὶ **Μιᾶς δραχμῆς** πληρώνοντες **Λεπτὰ 50** ἅμα τῇ ἐγγραφῇ καὶ λεπτὰ 50 ἅμα τῇ λήψει τοῦ βιβλίου.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΕΤΟΣ 7ον (13ον) ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΡΙΤΗ 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1908 Τιμὴ τοῦ φύλλου λεπτὰ 5 Ἀριθμὸς 2216

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 8		
Ἑξάμηνος	» 15	Χρυσᾶ φράγκα	25
Ἐτησία	» 30	» »	45

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1 καὶ 15 ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι

Αἱ συνδρομαὶ καὶ αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται ὀνομαστικῶς πρὸς τὸν κ. Γερ. Πετροβίκην

ΝΕΟΝ ΑΣΤΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΕΤΡΟΒΙΚΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Δ' Σελίδι ὁ στίχος . . . . . Λεπτὰ 20
Ἐν τῇ Γ' Σελίδι ὁ στίχος . . . . . » 45

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας, διὰ διατριβάς, ὡς καὶ διὰ καταχωρίσεις Α' καὶ Β' σελίδος ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡΙΘ. 34

Η ΑΥΣΤΡΟΡΡΩΣΣΙΚΗ ΕΡΙΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΣΟΒΑΡΑ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΡΕΝΤΑΛ

Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΒΙΕΝΝΗΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

[Ἀντὶ ἄλλων σχολίων περὶ τῆς αὐστρορρωσσικῆς διαφορᾶς, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ προσλαμβάνῃ ὀξὺν χαρακτῆρα, μεταφράζομεν ἐκ τοῦ χθεσινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ταχυδρομείου τὰς κυριωτέρας εἰδήσεις, τὰς ἀφορώσας αὐτήν:]

Καθὰ τηλεγραφοῦν ἐκ Βιέννης, αἱ τελευταῖαι δηλώσεις τοῦ βαρώνου Αἴρενταλ ἐνώπιον τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπειῶν ἐπροξένησαν βαθυτάτην ἀΐσθησιν εἰς τοὺς ἐν Βιέννῃ κύκλους. Ἡ δήλωσις τοῦ Αἴρενταλ, ὅτι θεωρεῖ τὸ ζήτημα τοῦ σιδηροδρόμου Μητροβίτζης ὡς καθαρῶς Αὐστοτουρκικὸν ζήτημα, θεωρεῖται ὡς ἀποδεικνύουσα, ὅτι ἡ Αὐστρία εἶνε ἀποφασισμένη νὰ μὴ ἀνεχθῇ τὴν εἰς αὐτὸ ἀνάμιξιν οὐδεμιᾶς Δυνάμεως.

Ὁ εὐσταθὴς καὶ ἀποφασιστικὸς τόνος τοῦ Αἴρενταλ ἐξέπληξε τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπειῶν, φόβος δ' ἐπικρατεῖ μὴ καταστήσῃ βαθυτέραν τὴν διάστασιν Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας εἰς τὸ Βαλκανικὸν ζήτημα.

Ἐδοποίησις πρὸς τὴν Ρωσσίαν

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» δημοσιεύει κύριον ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον λέγει, ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ Αἴρενταλ ἀπηυθύνοντο κυρίως ὄχι πρὸς τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπειῶν, ἀλλὰ πρὸς **τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσσίας, ὅστις, εὐλόγως εἰκάζεται, ὅτι εἶνε ὁ ἐμπνεύσας τὴν ἐκστρατείαν τοῦ ρωσσικοῦ τύπου** κατὰ τῶν ἐπὶ τοῦ Αἵμου Αὐστροουγγρικῶν σχεδίων.

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος», παρατηρεῖ, ὅτι ὁ Αἴρενταλ ἀπέκρουσεν ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπειῶν **περιφρονητικῶς καὶ ἐντόνως τὴν ρωσσικὴν καταγγελίαν,** ὅτι διὰ τῶν σιδηροδρομικῶν σχεδίων του παρεβίασε τὴν Μυρστέγειον συμφωνίαν. Ἡ βεβαίωσις τοῦ Ἰσβόλσκη, ὅτι τὸ μικρὸν μέχρι Μητροβίτζης σιδηροδρομικὸν τμῆμα δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸ καθεστὼς, καὶ ὅτι δύναται νὰ διακυβεύσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν βαλκανικῶν Κρατῶν, εἶνε γελοία. Ἑπομένως δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι ἡ ἐκστρατεία τοῦ ρωσσικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ τύπου διευθύνεται κυρίως ὄχι κατὰ τοῦ ἀθώου σιδηροδρόμου τῆς Μητροβίτζης, ἀλλὰ κατὰ τῆς Μυρστεγείου συμφωνίας. Ἡ αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἐπετέλεσε πάντοτε μετ' εὐθύτητος τὰς πρὸς τὴν Ρωσσίαν ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις· ἀλλ' **ἡ συνεννόησις, αὕτη θὰ καθίστατο εἰς τὴν Αὐστρίαν ἀφόρητος εἰς ὅλα τὰ κόμματα,** ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐμποδίζῃ τὴν Αὐστρίαν νὰ στρώσῃ ἕνα σιδηρόδρομον ἐπωφελῆ εἰς τὰ οἰκονομικά της συμφέροντα. **Τοῦτο οὐδὲν Κράτος εἶνε δυνατὸν ν' ἀνεχθῇ.**

Ἡ βιεννναία ἐφημερὶς τὸ προφανῶς ἐμπνευσμένον ἄνθρον της παριστάνει, λέγουσα, ὅτι σκιά τις ἐκάλυψε τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν· ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἀμεριμνησία τῆς τελευταίας δεκαετίας διεταράχθησαν.

Συνέντευξις μὲ Ρῶσσον διπλωμάτην

Ὁ «Ν. Ἐλεύθ. Τύπος» δημοσιεύει συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ρώσσου συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Μουράβιωφ, πρώτου γραμματέως τῆς ἐν Βερολίνῳ ρωσσικῆς πρεσβείας.

Ὁ Μουράβιωφ, ἀφοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι μεταβαίνει εἰς Βουδαπέστην διὰ ν' ἄρῃ τὰς ἀπὸ του 1848 χρονολογουμένας ἀντιπαθείας τῶν Οὔγγρων κατὰ τῆς Ρωσσίας, ὡμίλησε περὶ τῆς σημερινῆς διαφορᾶς, εἰπὼν ὅτι τὰ σιδηροδρομικὰ σχέδια τοῦ Αἴρενταλ ἀλλοιώνουν τὸ ἐπὶ τοῦ Αἵμου καθεστώς, πρὸς ὄφελος τῆς Αὐστρίας. Ἑπομένως δὲ εἶνε ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν Μυρστέγειον συμφωνίαν. Ὁ Μουράβιωφ τὰς σοβαρωτάτας αὐτὰς δηλώσεις συνώδευσε διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων:

—Δὲν ἀμφιβάλλω ἐντούτοις, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον θὰ ἐξομαλυνθῇ ταχέως καὶ ὅτι μεταξὺ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ρωσσίας θὰ συζητηθῇ ἂν πρέπῃ ἢ κατὰ πόσον πρέπει νὰ διατηρηθῇ ἡ Μυρστέγειος συμφωνία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιθέσεις τοῦ γαλλικοῦ τύπου κατὰ τοῦ Αἴρενταλ, τηλεγράφημα τοῦ «Ν. Ἐλευθ. Τύπου» ἀποδίδει αὐτὰς εἰς ρωσσικὴν ἐμπνευσιν.

Ἀνακοινωθὲν περὶ τῆς στάσεως τῆς Γερμανίας

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς δημοσιεύει ἀνακοινωθὲν ἐκ Βερολίνου περὶ τῆς στάσεως τῆς Γερμανίας:

«Ὁ φὸν Αἴρενταλ—λέγει τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο—ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Γερμανικὴν Καγκελαρίαν τὰ σχέδιά του, προτοῦ ὁμιλήσῃ περὶ αὐτῶν ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπειῶν, **ἡ δὲ γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη ταῦτα μετὰ συμπαθείας.** Ἀλλ' ἡ βεβαίωσις, ὅτι ἡ Γερμανία ἤσκησε πίεσιν ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου, ὅπως ἐγκρίνῃ τὰ αὐστριακὰ σχέδια, εἶνε ψευδής. Ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται μόνον, ὅτι ἡ Γερμανία ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τῆς στρώσεως τοῦ σιδηροδρόμου, διότι ἀποτελεῖ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, τὸ χίντερλαν (τὴν ὄπισθεν κειμένην πλουτοφόρον χώραν) τῆς Δυστροουγγαρίας, ὅπως αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ χίντερλαν τῆς Τουρκίας».

Ἡ Ἰταλία σύμφωνος μὲ τὴν Αὐστρίαν

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Μιλάνου ἐπληροφορήθη παρὰ προσώπου ὑψηλὴν κατέχοντος θέσιν τὰ ἑξῆς:

— Οἱ αὐστριακοὶ κύκλοι μετ' ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως ἐξαίρουν τὴν γαλήνιον στάσιν τοῦ ἰταλικοῦ τύπου, ἥτις, λόγῳ ἀντικειμενικότητος κρίσεων, ὑπερέβη τὰς προσδοκίας μας. Πᾶσα ἄλλως ἀνησυχία τῆς ἰταλικῆς κοινῆς γνώμης ὡς πρὸς τὰ σιδηροδρομικὰ σχέδια, τὰ ἀναγγελθέντα ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπειῶν, θὰ ἦτο ἀβάσιμος, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι τὰ σχέδια ταῦτα κατηρτίσθησαν **ἐν πληρεστάτῃ συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ ληφθέντων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου συμφερόντων αὐτῆς.** Θὰ σᾶς εἴπω ἀκόμη, ὅτι περὶ αὐτῶν ἐγένετο λόγος καὶ κατὰ τὴν σννέντευξιν τοῦ Δέζιο, ὅπου, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διαστάσεως, ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη πληρεστάτης συμφωνίας, μεριμνώσης περὶ τῶν συμφερόντων ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν. **Διὰ τοῦτου θέλω νὰ εἴπω, ὅτι ἡ Ἰταλία, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν ἡμετέρων σχεδίων, ἐνέκρινε ταῦτα, εὑροῦσα τὴν αὐτὴν εὐμενῆ διάθεσιν ἐκ μέρους ἡμῶν ὡς πρὸς τὰ συμφέροντά της. Καὶ νομίζω, ὅτι σαφῶς ἐξεφράσθην.** Ἡ Αὐστροουγγαρία καὶ ἡ Ἰταλία ἔχουν οἰκονομικὰ συμφέροντα εἰς τὴν Ἀνατολήν. Καὶ διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωσι ταῦτα, ἔχουν ἀνάγκην νὰ δημιουργήσωσι νέας ἀρτηρίας συγκοινωνίας. Λοιπόν, διατί τὰς ἀρτηρίας ταύτας νὰ μὴ δημιουργήσωσιν ἀπὸ κοινοῦ; Διατί νὰ μὴ ἐπιτρέψωσιν αὐτοὶ νὰ κατασκευάσουν αὐτὰς τὰς γραμμάς, καὶ ἄλλοι τὰς ἄλλας;

Παραξενεύεσθε, διότι εἰς τὴν Αὐστρίαν οἱ κληρικόφρονες ἀντιτίθενται διαρκῶς κατὰ τῶν ὑμετέρων ἐν Ἀλβανίᾳ συμφερόντων. **Πιστεύσατε ὅμως, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι εἶνε ἐντελῶς ξένοι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις ταύτας, διὰ τὰς ὁποίας λυποῦνται βαθέως, διότι ἡ πρόθεσις ἡμῶν εἶνε νὰ καταστήσωμεν τὴν πρὸς τὴν Ἰταλίαν φιλίαν στενὴν καὶ εἰλικρινῆ.** Καὶ εἰλικρινεῖς εἶνε αἱ προθέσεις ἡμῶν, τὰς ὁποίας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μεταβάλουν αἱ ὑστεροβουλίαι μερικῶν κληρικοφρόνων.

Ἡ διὰ τοῦ σαντζακίου τοῦ Νόβι-Παζὰρ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ θὰ στρωθῇ, διότι ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ στρώσωμεν αὐτήν. Δὲν θὰ ἐπηρεασθῶμεν εἰς τὴν ἀπόφασίν μας ταύτην ἀπὸ κανένα. Οἱ σύμμαχοί μας γνωρίζουν τὰς προθέσεις μας καὶ ἐγκρίνουν αὐτὰς ἐξ ὁλοκλήρου. Ἐπέτρεψε τοῦτο εἰς τὴν Ἰταλίαν, διὰ νὰ μὴ πιστεύεται, ὅτι τρέφομεν σχέδια ἀντίθετα πρὸς τὰ ἰταλικὰ συμφέροντα καὶ διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν καὶ ἐπὶ τῆς εὐμενείας τῆς ἰταλικῆς κοινῆς γνώμης.

Τὸ μέλλον θὰ δείξῃ, ὅτι ἡ πολιτική μας καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ Τιττόνη ἦτο ἡ ὀρθή, ἰδίως δ' ὅτι ὑπῆρξεν εὔνους πρὸς τὰ ἰταλικὰ συμφέροντα.

Νέον ἄρθρον τοῦ «Χρόνου»

Ὁ γαλλικὸς «Χρόνος» ἐπανέρχεται εἰς τὸ ζήτημα τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Μητροβίτσης, ἀπαντῶν εἰς τὰς σφοδρὰς ἐπιθέσεις τοῦ αὐστριακοῦ τύπου διὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον του.

Εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον του, ὁ «Χρόνος» διατείνεται, ὅτι τὰ αὐστριακὰ σχέδια μόνην τὴν ὑποστήριξιν τῆς Γερμανίας ἔχουν πραγματικῶς.

«Πᾶσαι αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες—λέγει ὁ «Χρόνος»—ὑπερεχάρησαν διὰ τὴν ἀπόπειραν ταύτην. Ἐὰν ἐφρόνουν, ὅτι τὰ ἀγγελθέντα σχέδια δὲν ἦσαν τόσον ἐπωφελῆ εἰς τὴν πατρίδα των, ὁ ἐνθουσιασμός των θὰ ἦτο μικρότερος».

Ὁ «Χρόνος» ἐξαίρει τὸ γεγονός, ὅτι ὁμοφώνως, ὅ τε ἀντιδραστικὸς καὶ ὁ φιλελεύθερος ρωσσικὸς τύπος, καταγγέλλει τὰ αὐστριακὰ σχέδια.

«Τοῦτο ἀποδεικνύει—ἐπιλέγει ὁ «Χρόνος»—ὅτι δὲν ἐπλανήθημεν οὔτε ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα, οὔτε ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν σχεδίων τοῦ Αἴρενταλ. Ἐκ τούτου ὅμως πρέπει καὶ νὰ σ μπεράνωμεν, ὅτι τὰ ἀντιμετωπίζοντα ἄλληλα συμφέροντα εἶνε ἀσυμβίβαστα; Ὄχι βέβαια. Τὰ βαλκανικὰ ζητήματα εἶνε ἐπιδεκτικὰ μέσων λύσεων καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἱκανοποιητικὴ συμφωνία, ὡς πρὸς τὰ σιδηροδρομικὰ ζητήματα. Τὸ καθεστὼς θὰ παρεβιάζετο, ἐὰν ἡ Αὐστρία ἐπετύγχανε τὴν παραχώρησιν σιδηροδρόμων, χωρὶς ἡ Ρωσσία νὰ λάβῃ οὐδὲν ἀντάλλαγμα. Ἀλλ' ἡ πλάστιγξ ἤθελεν ἰσοσταθμήσει, ἐὰν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δίσκους αὐτῆς ἐτίθεντο ἴσα βάρη. Δὲν ὑπάρχει τι τὸ δυνάμενον νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν ρωσσικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς προόδους τῆς αὐστριακῆς ἐπιρροῆς εἰς τὸ βιλαέτιον τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀξιοῦ; Ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τοιοῦτον ἀντιστάθμισμα ὑπάρχει. Εἶνε δὲ πιθανόν, ὅτι ἡ αὐστριακὴ καὶ ἡ ρωσσικὴ διπλωματία θὰ συζητήσωσι τὸν τρόπον ἐπιτεύξεως τοιαύτης συμφωνίας.

«Αἱ δηλώσεις του Μουράβιωφ πρὸς τὸν «Ν. Ἐλεύθ. Τύπον» παρέχουσι τὴν ἐλπίδα ταύτην. Ἡ συμφωνία, τὴν ὁποίαν ὑπηνίχθη, θὰ εὐχαριστήσῃ πιθανὸν τὴν Γαλλίαν, φίλον τῆς Αὐστρίας, ἀλλὰ καὶ σύμμαχον τῆς Ρωσσίας. Καὶ ἡ συμφωνία αὕτη ὡς ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ τὴν διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας τῶν Μεγ. Δυνάμεων εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ θὰ παγιώσῃ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Ὁ βαρῶνος Αἴρενταλ εἴμεθα βεβαιοι ὅτι θὰ κατανόησῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην».

Αἱ ρωσσικαὶ ἐντυπώσεις

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως, τὰ ἄρθρα καὶ τὰ τηλεγραφήματα τῶν ρωσσικῶν ἐφημερίδων προβλέπουν περιπλοκὰς εἰς τὴν Ἀνατολήν. Τὸ ὄργανον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δούμας, Γούσωφ, εἰς στενὴν διατελοῦν συνάφειαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, δημοσιεύει τηλεγραφήματα ἐκ Καυκάσου, παριστῶντα τὴν κατάστασιν ὡς ἀνησυχητικήν. **Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κάρς, ἡ ρωσσοτουρκικὴ σύρραξις θεωρεῖται ἀναπόφευκτος.**

Πάντα ταῦτα—προσθέτει τὸ τηλεγράφημα—παραδέχομαι, ὅτι εἶνε ὑπερβολαί, ἀλλ' ἡ δημοσιογραφικὴ ρκστρατεία δὲν στερεῖται βάσεως. **Ἡ αὐτοτελὴς ἐν Κων)πόλει ἐνέργεια τῆς Αὐστρίας διέρρηξε κατ' οὐσίαν τὴν αὐστρορωσσικὴν συμφωνίαν** καὶ ὅταν ὁ βαρῶνος Αἴρενταλ ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ δύο Δυνάμεις εἶνε ἀκόμη ἡνωμέναι εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὅπου συνεχίζουν τὴν αὐτὴν πολιτικήν, οἱ λόγοι του διὰ τὴν Ρωσσίαν εἶνε κενοὶ ἐννοίας. **Ἡ αὐστρορωσσικὴ συμμαχία ἔληξεν καὶ οὐδεὶς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δύναται νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸ ἔθνος ν' ἀνανεώσῃ αὐτήν.**

Τί ζητεῖ ἡ Ρωσσία ὡς ἀντιστάθμισμα

Τὰ ἀντισταθμίσματα, τὰ ὁποῖα ὑπαινίσσεται ὁ «Χρόνος» εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον του, ὅτι θὰ ἱκανοποίσουν τὴν Ρωσσίαν, κατὰ τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» εἶνε τὰ ἑξῆς:

Αον) Σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ τοῦ Δουνάβεως εἰς τὴν Ἀδριατικὴν καὶ ὡρισμένως ἀπὸ Ραδούγεβατς εἰς Δουλσῖνον. Ἡ γραμμὴ αὐτὴ θὰ ἔτεμνε καθέτως τὴν βοσνιακὴν γραμμήν, τὴν βαίνουσαν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, θὰ ὠφέλει δὲ τὴν Ρωσσίαν, διότι αὕτη θὰ ἠδύνατο διὰ τοῦ Δουνάβεως νὰ ἐξάγῃ τὰ πετρέλαιά της· τὴν Ρουμανίαν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σιτηρῶν της· τὴν Σερβίαν, ἥτις ἐπιδιώκει λιμένα εἰς τὴν Ἀδριατικήν· τὴν Βουλγαρίαν, ἥτις θὰ ἔβλεπεν εὐχαρίστως τοὺς Σέρβους ἀποσπῶντας τὴν προσοχὴν των ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν· τὴν Ἰταλίαν, ἐπιζητοῦσαν δρόμον διευθύνσεως εἰς τὴν βαλκανικὴν χερσόννησον. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν δύνανται νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν γραμμὴν ταύτην, ἡ Ρωσσία δὲ, ὡς φυσικὸς προστάτης τῶν Σλαύων, θὰ ἐπιζητήσῃ τὴν πραγματοποίησίν της δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων.

2) Σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ Σόφιας εἰς Σκόπεια, **ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Βουλγάρους νὰ προσεγγίσωσι περισσότερον πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφούς των καὶ νὰ συγκοινωνῶσι ταχύτερον μὲ τὸ Αἰγαῖον.**

Τοῦτο εἶνε τὸ ρωσσικὸν πρόγραμμα, ἢ μᾶλλον ἡ ρωσσικὴ ἀπάτησις, εἰς τὰ αὐστριακὰ σχέδια. Ἐν τῷ μεταξὺ (παρατηρεῖ ἡ «Μικρὰ Παρισινή») πρέπει νὰ ἴδωμεν τί θὰ κάμῃ καὶ ἡ Τουρκία κατὰ τῆς σιδηροδρομικῆς αὐτῆς εἰσβολῆς. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θ' ἀναβάλῃ ὅλα τὰ σχέδια, ὁ γινώσκων δὲ τὴν Πύλην τείνει νὰ πιστεύσῃ, ὅτι αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ πολιτική της.

Κατὰ τῆς αἰσιοδοξίας τοῦ Αἴρενταλ

Ἡ βιεννναία «Τσάιτ» ἐκπλήσσεται διὰ τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ Αἴρενταλ, βασιζομένου εἰς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Σουλτάνου, ὅπως καταρτισθῶσι τὰ σχέδια τῆς νέας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς διὰ τοῦ σαντζακίου τοῦ Νόβι-Παζάρ. Ἀμφίβολον εἶνε (λέγει ἡ βιεννναία ἐφημερὶς) ἂν ὁ Σουλτάνος θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν αὐτὴν εὐμένειαν καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ὅλαι αἱ ὁδοὶ εἰς Ἀθήνας

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» (τηλεγραφεῖ ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου»), ἀπαντῶν εἰς τὸν ρωσσικὸν τύπον ἀποκρούει τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι δῆθεν ὁ σιδηρόδρομος Μητροβίτσης σκοπὸν ἔχει νὰ διαιρέσῃ τὴν Σερβίαν ἀπὸ τὸ Μαυροβούνιον.

Ὁ «Ν. Ἐλεύθ. Τύπος»—λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς—πιθανὸν νὰ ἔχῃ δίκαιον, δὲν ἠμπορεῖ ὅμως ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη, ἀπὸ ἐμπορικῆς ἀπόψεως, φαίνεται ἐντελῶς περιττή, τοὐλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν γραμμὴν Βιέννης—Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὁποίαν ἀρκεῖ ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς Λαρίσσης—Θεσσαλονίκης. Διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης ἐπιτυγχάνεται καὶ ἡ σύνδεσις τῆς μοναρχίας μετὰ τοῦ Πειραιῶς καὶ δι' ὁδοῦ συντομωτέρας ἢ ἡ χαραχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἴρενταλ.

Σήμερον δύναταί τις νὰ φθάσῃ εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τῆς Σερβίας, καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Βουδαπέστης—Βελιγραδίου—Νύσσας εἰς διάστημα χρόνου βραχύτερον ἢ διὰ τοῦ προτεινομένου ἤδη σιδηροδρόμου τοῦ Νόβι—Παζάρ.

Καὶ τοῦτο—ἐπάγεται ὁ ἀνταποκριτὴς—εἶνε ἓν ἐκ τῶν ἀδυνάτων σημείων τῆς ὑποθέσεως, τὸ ὁποῖον ὁ βιεννναῖος τύπος ἀποφεύγει νὰ θίξῃ. Ἐν τοσούτῳ τὰ σιδηροδρομικὰ σχέδια τοῦ Αἴρενταλ, μεταξὺ τῆς θυέλλης αὐτῆς τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ξένου τύπου, ἀρχίζουν νὰ πίπτουν εἰς ἀνυποληψίαν καὶ μεταξὺ τῶν αὐστριακῶν κύκλων ἀκόμη.

Πολλοὶ λέγουν, ὅτι ὅλαι αἱ ὁδοὶ ἄγουν εἰς Ρώμην, ἀλλ' ἐπίσης ὅλαι αἱ ὁδοὶ ἄγουν καὶ εἰς Ἀθήνας, καὶ ὅτι ἐὰν, διὰ νὰ μεταβῶμεν εἰς Ἀθήνας, πρόκειται νὰ πάρωμεν τὸν δρόμον τοῦ βαρώνου Αἴρενταλ, δὲν θὰ φθάσωμεν ποτέ!

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αὐστρία

Ὁ «Ν. Ἐλεύθ. Τύπος» λέγει, ὅτι τὰ ἐχθρικὰ κατὰ τῆς Αὐστρίας ἄρθρα τοῦ γαλλικοῦ τύπου κινδυνεύουν νὰ ἀπογοητεύσουν τὴν Γαλλίαν τῶν πολλῶν συμπαθειῶν, τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνει ἐν Αὐστρίᾳ.

Σοβαρὰ ἡ κατάστασις

Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἠχοῦς τῶν Παρισίων» λέγει, ὅτι ἡ κατάστασις ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ Αἴρενταλ, θεωρεῖται σοβαρά. Εἰς τὴν Βιέννην πολλοὶ ὑποθέτουν, ὅτι ὁ Αἴρενταλ ἠκολούθησε λίαν ἐσπευσμένως τὰς ἐκ Βερολίνου εἰσηγήσεις. Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ εἶνε διὰ τοῦτο δυσηρεστημένος κατὰ τοῦ Αἴρενταλ! Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀντικατάστασίς του θεωρεῖται προσεχής.

Τὰ ἀπειλητικὰ ἄρθρα τῆς «Νοβόγιε Βρέμυα»

Ἀνάλογον αἴσθημα ἐπικρατεῖ καὶ ἐν Πετρουπόλει κατὰ τοῦ Ἰσβόλσκη. Ἡ «Νοβόγιε Βρέμυα», ὑπὸ τὸν τίτλον «Προσεγγίζομεν πρὸς τὴν θύελλαν» δημοσιεύει σφοδρότατον ἄρθρον, ζητοῦσα ἐντονωτέραν πολιτικήν. **Διὰ τοὺς Ρώσσους, ὅπως καὶ διὰ τοὺς Ρωμαίους** (λέγει ἡ ρωσσικὴ ἐφημερὶς) **δὲν εἶνε ἀναγκαία ἡ εἰρήνη μετὰ τὴν ἥτταν.**

Κατὰ τὴν «Νοβόγιε Βρέμυα», μετὰ τὴν ἔκβασιν τοῦ ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου, τὰ ἔθνη τείνουν παραπολὺ νὰ ὑποτιμοῦν τὴν Ρωσσίαν.

Καὶ εἰς τὴν Πετρούπολιν γίνεται λόγος περὶ παραιτήσεως τοῦ Ἰσβόλσκη.

4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1908

Εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐδόθη πλήρης ἱκανοποίησις εἰς τὴν Προνομοῦχον διὰ τὰς ἀδίκους ὑπονοίας, αἱ ὁποῖαι ἐπερρίφθησαν ἐναντίον της, σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν περιφήμων ἀποδείξεων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεγνώρισε τὴν καλὴν αὐτῆς πίστιν, διότι ἐβεβαιώθη, ὅτι ἡ ἀπόδειξις, τὴν ὁποίαν προσήγαγεν ὁ κ. Κρεστενίτης, ἐξεδόθη ἐξ ἀπροσεξίας ὑπὸ τοῦ Πρακτορείου Πατρῶν καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἑταιρίας.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ περίστασις πρέπει νὰ διδάξῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διαρκῶς θέλουν νὰ φαντάζωνται τὴν Προνομοῦχον ὡς δολοπλοκοῦσαν ἐναντίον τοῦ Κράτους καὶ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, ὅτι ἡ καχυποψία των εἶνε ἀδικαιολόγητος καὶ ὅτι πρὶν νὰ τὴν ἐξωτερικεύσουν ὀφείλουν τοὐλάχιστον νὰ μελετοῦν σοβαρώτερον τὰς πράξεις τῆς ἑταιρίας.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ Ἑταιρία, ἐγείρουσα ἀγωγὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἐναντίον ὅλων ἐκείνων ποῦ τὴν ἐδυσφήμησαν, ὅτι ἐξηφάνισε τὰς ἐκδοθείσας ἀποδείξεις, ἐνῶ αὗται εὑρέθησαν κατατεθειμέναι εἰς τὸ τελωνεῖον Πατρῶν, θὴ ἠδύνατο ἴσως νὰ κερδίσῃ περισσότερα παρὰ ἀπὸ τὴν σταφίδα.

Ὑποβληθεῖσα χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τροποποίησις τῆς σταφιδικῆς συμβάσεως, λύει, ὑποθέτομεν, ὁριστικῶς τὸ ζήτημα καὶ ἱκανοποιεῖ ὅλας τὰς λογικὰς ἀξιώσεις. Ἡ Ἑταιρία δικαιοῦται νὰ κρατήσῃ ἐκ τῶν ἐγγυήσεων δραχμὰς 35, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βιομηχανικοῦ κέρδους, ὑπολογισθέντος εἰς δραχμὰς 2. Εἶνε πιθανὸν ὅτι, μετὰ τὴν νέαν ταύτην ὑποχώρησιν τῆς Ἑταιρίας, ἡ ἀναπτυχθεῖσα ἀντίδρασις κατὰ τῆς σταφιδικῆς συμβάσεως θὰ ἐξατμισθῇ καὶ ὅτι ἡ ἐπιψήφισις αὐτῆς δὲν θὰ συναντήσῃ πλέον κανὲν σοβαρὸν ἐμπόδιον.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸ Κράτος, ἀμεῖβον τὴν φιλολογικὴν ἐργασίαν τοῦ Δ''Ἀννουντσιο, προσφέρει εἰς αὐτὸν μίαν ἕδραν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης. Ἐδῶ οἱ κορυφαῖοι τῶν λογογράφων μας δὲν κρίνονται ἄξι

νικὸν Κράτος, ἔστω μὴ συμμεριζόμενον τὰς γλωσσικὰς αὐτοῦ δοξασίας, ἀναγνωρίζει τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ καὶ ἀμείβει ταύτας. Ὁ ἐν λόγῳ καθηγητὴς εἶνε σπουδαῖος γλωσσολόγος. Τοῦτο οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ. Ἐὰν ἐκ τῶν μελετῶν αὐτοῦ ἤχθη εἰς τὰ συμπεράσματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἤχθη ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν ἑλλην. γλῶσσαν, τοῦτο ἀφορᾷ αὐτόν.

Ὡς πρὸς τὴν πρότασιν περὶ ἐνεργειῶν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ γαλλικῇ λέγει ὅτι πρὶν ἢ ἀποφασίσωμεν τοῦτο, ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τί γίνεται εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα.

Πῶς διδάσκεται εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἡ γαλλικὴ τὸ γνωρίζομεν ὅλοι. Φαντασθῆτε τώρα τί θὰ γίνῃ ἐὰν ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀκολουθοῦσα τὸ παράδειγμα, τὸ ὁποῖον θὰ τῆς δώσῃ ἡ ἑλληνική, ἀναμιχθῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα.

Νομίζω, κύριοι, ὅτι δὲν πρέπει κἂν νὰ συζητῶμεν περὶ τῆς προτάσεως. Ἂς ἀφήσωμεν τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἡσυχον νὰ κανονίζῃ τὰ τῆς διδασκαλίας τῶν διαφόρων γλωσσῶν εἰς τὰς σχολάς της.

Ὁ κ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ λέγει ὅτι ὁ διδάσκων ἐν Παρισίοις τὴν ἑλληνικὴν θεωρεῖται καὶ ὑπὸ τῶν συγγενῶν του ὡς μωρός.

Ὁ κ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ νομίζει ὅτι δύναται ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ πληροφορήσῃ τὴν γαλλικὴν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἡ ὁποία διδάσκεται ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ καθηγητοῦ, δὲν εἶνε ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ὁ κ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ φρονεῖ ὅτι μετὰ τὰ λεχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἄλλης τινος διαμαρτυρίας.

Ἡ γενομένη συζήτησις ἀπέδειξεν ὅτι σύσσωμος ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία καταδικάζει τὴν διδασκομένην γλῶσσαν. Συμφωνεῖ μετά τοῦ κ. Δραγούμη ὅτι δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ γίνῃ ἐνέργειά τις παρὰ τῇ γαλλικῇ Κυβερνήσει, διότι ἐνδεχόμενον εἶνε νὰ παρεξηγηθῇ αὕτη.

Ὁ κ. ΣΤΑΗΣ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του μὲ τὸν κ. Δραγούμην, ὅστις λέγει, ἐνῷ εἶνε ὁ πρῶτος διαμαρτυρηθεὶς κατὰ τοῦ ἐκχυδαϊσμοῦ τῆς γλώσσης, ἤδη προβάλλει ὑπερασπιστὴς ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος γράφει, ἀκούστε εἰς ποίαν ἑλληνικήν.

(Ὁ ρήτωρ ἐνταῦθα ἀναγινώσκει ἀποσπάσματα τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ψυχάρη τὸ «Ταξεῖδι»).

ΡΑΛΛΗΣ. Τί ζητεῖτε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐνεργήσῃ;

Δὲν ἐρωτᾶτε τὴν Κυβέρνησιν τί ἔκαμε μὲ τὸν σχολάρχην ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος λέγεται Ἑβρότας;

ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸν εἰσήγαγον εἰς τὸ ἐπωπτικὸν συμβούλιον.

ΦΩΝΑΙ. Μπράβο. Μπράβο.

Ὁ κ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ καταθέτει νομοσχέδιον περὶ χορηγίας διαφόρων ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων.

Ἡ φορολογία τῶν δασικῶν προϊόντων

Ὁ κ. ΓΑΤΣΟΣ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ ἀδικωτάτου τρόπου τῆς φορολογίας τῶν δασικῶν προϊόντων. Ὁμοίας συστάσεις ποιοῦνται οἱ κ. κ. Λαναρᾶς, Κασσαβέτης καὶ Μπακόπουλος.

Ὁ κ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ λέγει, ὅτι πρὶν ἢ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὸ ζήτημα δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς μέτρον τι, φοβούμενος ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην ἐνδεχομένης μειώσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ὁ κ. ΒΟΖΙΚΗΣ εὑρίσκει, ὅτι ἡ βάσις τῆς φορολογίας, τὴν ὁποίαν ὁρίζει τὸ ἐκδοθὲν Βασιλ. Διάταγμα εἶνε καὶ παρὰ τὸν νόμον καὶ ἄδικος.

Τοῦτο πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ νὰ μὴ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς ἐλαττώσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, διότι ἔργον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν εἶνε νὰ αὐξάνῃ δι' οἵων δήποτε μέσων, ἔστω καὶ διὰ παρανόμων, τὰ δημόσια ἔσοδα.

Ὁ ἀστυνόμος κ. Γιάκας

Ὁ κ. ΜΠΑΡΜΠΙΤΣΙΩΤΗΣ παρακαλεῖ: 1) νὰ καταρτισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ βουλευτῶν ἐξ ἁπάντων τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἥτις κατερχομένη εἰς Πειραιὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς τοῦ ἀστυνόμου Δ. Γιάκα, καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν Πειραιεῖ διαμονῆς του ὡς ἀστυνόμου, νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν αὐτῆς καὶ τὴν ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλήν.

2) Νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅπασαι αἱ ἐκκρεμεῖς μηνύσεις καὶ αἱ σχετικαὶ δικογραφίαι κατὰ τοῦ ἀστυνόμου τούτου.

3) Νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἀντισυνταγματάρχου κ. Κωνστ. Καλαντζῆ, τοῦ ἐνεργήσαντος γενικὰς ἀνακρίσεις περὶ τῶν ἀστυνομικῶν σκανδάλων Πειραιῶς, ἥτις ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς.

4) Νὰ κατατεθῶσιν αἱ δικογραφίαι τῶν ἐκδοθεισῶν ποινικῶν ὑποθέσεων κατὰ τοῦ ἀστυνόμου Γιάκα ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν.

5) Νὰ κατατεθῇ ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Ἀττικῆς, ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὰς παρκμονὰς τῶν παρελθουσῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, δι' ἧς συνιστᾶτο ἡ μὴ ἀπομάκρυνσις ἐκ Πειραιῶς τοῦ ἀστυνόμου Γιάκα, ὡς παρέχοντος τὰπαιτούμενα ἐγγύα πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τοῦ ἐκλογικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

6) Νὰ κατατεθῇ ἡ μήνυσις κατὰ Γιάκα ὑπὸ τοῦ δικηγόρου Σπυρ. Παρασκευοπούλου καὶ ἡ σχετικὴ αὐτῆς δικογραφία.

7) Νὰ κατατεθῶσιν αἱ τρεῖς μηνύσεις Ἀλεξ. Πετροπούλου, Ἰωάν. Φουντούκου καὶ Σ.Μπέτσου καὶ αἱ σχετικαὶ αὐτῶν δικογραφίαι, κατὰ τοῦ δικηγόρουΠαρασκευοπούλου καὶ τῶν συνενόχων αὐτοῦ, καθόσον αὗται εἶνε σχετικαὶ πρὸς τὴν κατὰ Γιάκα μήνυσιν τοῦ δικηγόρου Παρασκευοπούλου.

8) Νὰ κατατεθῶσιν ἅπασαι αἱ μηνύσεις τοῦ ἀστυνόμου Γιάκα κατὰ τοῦ ἀρτοποιοῦ Θεοδ. Δουκάκη ἐπὶ πωλήσει λιποβαροῦς καὶ κακῆς ποιότητος ἄρτου ὡς καὶ αἱ μηνύσεις τῶν ἑκάστοτε ἀστυνόμων Πειραιῶς κατὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

9) Νὰ κατατεθῇ τὸ πρωτόκολλον τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, δι' οὗ ἐκηρύχθη ἔκπτωτος ὁ χορηγητὴς τοῦ ἄρτου εἰς τὸ Σωφρονιστήριον (Ἀβέρωφ) Θ. Λουκάκης ὡς χορηγὼν ἄρτον κακῆς ποιότητος καὶ ἐλλιποβαρῆ.

10) Νὰ κατατεθῇ ἡ γενικὴ ἔκθεσις τοῦ ἀστυνόμου ὑποδιευθυντοῦ Πειραιῶς περὶ τοῦ κατασκευαζομένου ἄρτου κακῆς ποιότητος καὶ ἐλλιποβαροῦς ὑπὸ Θ. Λουκάκη.

11) Νὰ κατατεθῇ ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀστυνόμου Γιάκα περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐπὶ χρήμασι χαρτοπαιξίας ἐν Πειραιεῖ καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὰς παρομονὰς τοῦ νέου ἔτους.

12) Νὰ κατατεθῶσιν αἱ ἐκθέσεις τοῦ ἀστυνόμου Γιάκα περὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ λειτουργούντων ᾠδικῶν καφείων καὶ οἴκων ἀνοχῆς.

13) Νὰ κατατεθοῦν αἱ ἐκθέσεις τοῦ αὐτοῦ ἀστυνόμου περὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ λειτουργούντων πρακτορείων μεταναστεύσεων.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων

Ὁ κ. ΛΑΝΑΡΑΣ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῶν ἐκτρόπων ἐνεργειῶν τοῦ Νομάρχου Μαγνησίας, ὁ ὁποῖος ἄγνωστον διὰ ποῖον λόγον ἐπιδιώκει τὴν διάλυσιν τοῦ ἐν Βόλῳ λαμπροτάτου σωματείου τῶν ραπτοεργατῶν.

Ἐπίσης καταγγέλλει ὅτι πολλὰ ἔκτροπα συμβαίνουν κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ν. Ἀγχιάλου καὶ Εὐξεινουπόλεως.

Ὁ κ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ παρκαλεῖ νὰ τῷ καθορισθοῦν τὰ συμβαίνοντα ἔκτροπα ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ὁ κ. Δ.ΡΑΛΛΗΣ λέγει ὅτι τὰ ἔκτροπα ταῦτα εἶνε πολλὰ καὶ ὀφείλει τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργήσῃ ταχέως πρὸς κατάπαυσιν αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, λέγει, ἐγένετο καὶ τὸ ἔκτροπον νὰ ἐνοικιασθοῦν τὰ κτήματα τὰ ὁποῖα εἶχον ὁρισθῆ πρὸς διανομήν. Οὕτω δὲ ἔχομεν πάλιν μισθωτάς, οἱ ὁποῖοι καλλιεργοῦν τὰ κτήματα ταῦτα.

Ὁ κ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ παρακαλεῖ τὸν ἐπερωτήσαντα κ. βουλευτὴν νὰ τῷ ἀναφέρῃ ἐν σημειώσει πᾶν ὅ,τι ἔκτροπον παρετήρησε, καθόσον ἐπιθυμεῖ νὰ εἶνε ἐνήμερος εἰς τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν τῶν καταγγελλομένων, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ὁ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ λέγει, ὅτι ἐκ τῶν πινάκων, τοὺς ὁποίους κατήρτισεν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβληθεισῶν δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὴν διανομὴν, προκύπτει ἔλλειμμα γαιῶν, ἀνερχόμενον εἰς τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν 240,000 στρεμμάτων. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε σπουδαιότατον καὶ ἡ Βουλὴ θὰ ἀναγκασθῇ λίαν προσεχῶς νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε ἐγένοντο πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, δύναταί τις νὰ εἴπῃ ἐν συνειδήσει, ὅτι τὰ πράγματα ἐγένοντο κανονικὰ καὶ μετὰ τῆς δεούσης ἐπιμελείας.

Ὁ κ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ λέγει, ὅτι διὰ τὸ ἔλλειμα θὰ γίνῃ κατόπιν σκέψις, θὰ ὑποδείξῃ δὲ ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ πόσα καὶ ποῖα κτήματα θὰ χρειασθῇ νὰ ἀγορασθοῦν. Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶνε τοῦτο. Τὸ ζήτημα εἶνε διατί νὰ μὴ χρησιμοποιηθοῦν αἱ ὑπάρχουσαι γαῖαι, αἱ γαῖαι, αἱ ὁποῖαι ὡρίσθησαν νὰ διανεμηθοῦν καὶ διατί αἱ γαῖαι αὗται νὰ ἐκμισθωθοῦν καὶ νὰ μὴ δοθοῦν πρὸς καλλιέργειαν εἰς αὐτοὺς τοὺς πρόσφυγας;

Ἡ ἀκτοπλοΐα ἐν Τουρκίᾳ

Ὁ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ μιᾶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκρίσεως πρὸς πρωινὴν ἐφημερίδα, ἀναφερούσης, ὅτι ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἀκτοπλοΐας θὰ περατώσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολὴν καὶ ὅτι ἀποφαίνεται εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀκτοπλοΐας ἐν τοῖς ὀθωμανικοῖς παραλίοις, ζητοῦσα ὅμως τὸν καθορισμὸν σημείων τινῶν πρὸς παρεμπόδισιν περιπλοκῶν ἐν τῷ μέλλοντι, λέγει, ὅτι δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τί ἀκριβῶς ἐγένετο ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι. Ἐλπίζει ὅμως, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη νὰ συζητήσῃ κἂν περὶ οἱωνδήποτε παραχωρήσεων ἐκ μέρους αὐτῆς.

Ἡ συνθήκη τοῦ Κάλιτζα ρητῶς ἀναγράφει ὅτι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἀπολαύουν παντὸς πλεονεκτήματος, τοῦ ὁποίου ἤθελον τύχει εἴτε τὰ ὀθωμανικά, εἴτε τῶν ἄλλων κρατῶν τὰ πλοῖα.

Ἡ διάταξις αὕτη τῆς συνθήκης εἶνε σποτδαιοτάτη δι' ἡμᾶς μέγα δὲ τὸ πλεονέκτημα ἡμῶν, καθόσον ἐὰν μὲν ἤθελον ἐπιβαρυνθῇ τὰ ὀθωμανικὰ πλοῖα, ἡμεῖς δὲν ἠθέλομεν ὑποστῇ τὰς αὐτὰς συνεπείας, διότι θὰ ὑπαγόμεθα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ξένων πλοίων καὶ θὰ ἀπολαμβάνωμεν τὰ πλεονεκτήματα αὐτῶν. Ἐπίσης ἐὰν ἐπεβαρύνοντο τὰ ξένα πλοῖα, ἡμεῖς θὰ εἴχομεν τὰ πλεονεκτήματα τῶν ὀθωμανικῶν.

Ἡ διάταξις τῆς συνθήκης εἶνε ρητὴ καὶ δὲν ἐπιδέχεται συζήτησιν.

Τοῦτο ἐλπίζω ὅτι δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἀν ἄλλως συνέβη, μέγας κίνδυνος ὑπάρχει.

Ἡ πολιτεία τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δὲν εἶνε πολιτεία εἰλικρινής. Εἶνε πολιτεία τείνουσα εἰς τὸ νὰ ἀποστερήσῃ ἡμᾶς τὰ ἀναφαίρετα ἡμῶν δικαιώματα. Ὀφείλομεν νὰ προσέχωμεν πολὺ εἰς πᾶν διάβημα ἡμῶν. Ἐν δὲ τῷ προκειμένῳ ὀφείλομεν, ἀποφεύγοντες πᾶσαν συζήτησιν, νὰ ἐξιώσωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης.

Ὁ κ. ΑΛ. ΣΚΟΥΖΕΣ δηλοῖ, ὅτι τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ ἀνταποκρίσει πᾶν ἄλλο ἢ βλέψεις τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Πρεσβείας εἶνε. Δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς ἀνακοίνωσίν τινα καθόσον τὸ ζήτημα εὑρίσκεται ὑπὸ διαπραγμάτευσιν. Εὐθὺς ὡς αἱ διαπραγματεύσεις λήξουν θέλει ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ φρονεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δεχθῇ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καμμίαν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖον ρητῶς ἀναγνωρίζει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ συνθήκη, διότι ἐὰν προέλθωμεν εἰς συζήτησιν κινδυνεύομεν νὰ χάσωμεν τὸ δικαίωμα ἡμῶν τοῦτο.

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Τὸ ζήτημα εἶνε· ἡ Κυβέρνησις προέβη εἰς παραχώρησίν τινα ἢ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ἐβασίσθη μόνον ἐπὶ τῆς συνθήκης; καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ Βουλὴ θέλει πληροφορηθῇ εὐθὺς ὡς ἀνακοινωθοῦν αἱ ἐνέργειαι τῆς Κυβερνήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνεργείας ταύτας, βεβαιῶ τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐγκαταλίπει τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ πρέπει νὰ ἵστατας.

Ἡ Βουλὴ μετὰ τοῦτο εἰσέρχεται εἰς τὴν

ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ

Προκειμένου ν' ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς σταφιδικῆς συμβάσεως ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἀνερχόμενος τὸ βῆμα λέγει τὰ ἑξῆς:

Ὁ λόγος τοῦ κ. Θεοτόκη

Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ (Πρωθυπουργός). Κατά τινα τῶν τελευταίων συνεδριάσεων, κύριοι, ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐξ Ἠλείας συζητῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς συμβάσεως τῆς μετὰ τῆς προνομιούχου ἑταιρίας συνομολογηθείσης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Προνομιοῦχος ἑταιρία ἐν Πάτραις κατάλληλον ἔδωκεν ἀποδείξεις εἰς τοὺς καταθέτας τῶν ἐγγυήσεων, ἐξ ὧν προέκυπτεν ὅτι κατὰ τὴν ἔννοιαν ἣν ἀπέδιδεν εἰς τὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συνομολογηθεῖσαν συμφωνίαν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν ἐγγυήσεων, ἡ ἔννοια ἦτο ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐγγυήσεις ἔδει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἄρθρον 7 τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως ἐν ὅλαις αὐτοῦ ταῖς διατάξεσιν ἀν γνωσε δὲ καὶ τὴν ἀπόδειξιν τὴν ὁποίαν εὗρεν ἐν Πάτραις καὶ προσέθηκεν ὅτι ἡ ἑταιρία κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα ἀργότερον ἀποσύρῃ τὰς ἀποδείξεις ὅτι ἡ ἑταιρία ἀργότερον μεταμελη θεῖσα προέβη εἰς διαβήματα ὅμως ἀφαιρέσῃ ἐκ τῆς κυκλοφορίας τὰς ἀποδείξεις. Καθήκον λοιπὸν ἐπεβάλλετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα ἐξετάσῃ τὰ λαβόντα χώραν, καὶ ἴδῃ ποῖα ἦσαν τὰ γεγονότα τὰ πραγματικά. Ἐκ τῆς ἐξετάσεως προέκυψαν τὰ ἑξῆς. Ὅτι μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν μεταξὺ ἑταιρίας καὶ Κυβερνήσεως διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐγγυήσεων, ἡ ἑταιρία ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον εἰς τὰ ὑποκαταστήματά της διὰ τῆς ὁποίας διέτατε ταῦτα, ἵνα μεταχειρισθῶσι τριπλοτύπους ἀποδείξεις πρὸς πιστοποίησιν τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγυήσεων.

Τοιαῦτας τριπλοτύπους ἀποδείξεις μετεχειρίσθησαν πολλὰ ὑποκαταστήματα. Τὸ ὑποκατάστημα ὅμως Πατρῶν μὴ ἔχον ἔτοιμα τὰ τριπλότυπα, ἔκαμε χρῆσιν τῶν ἀποδείξεων, αἱ ὁποῖαι ἔμειναν ἀπὸ τοῦ 1905. Καὶ πράγματι ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἡμῶν, ὅτι τοιαῦται ἀποδείξεις τοῦ 1905, ἐν ταῖς ὁποίαις ἐμνημονεύετο ρητῶς τὸ ἄρθρον 7, ἐδόθησαν ἐκ τοῦ ὑποκαταστήματος Πατρῶν 225, ἐδόθησαν δὲ τοῦ νέου τύπου, δηλ. τοῦ τριπλοτύπου 86 καὶ ἐδόθησαν καὶ 24 χειρόγραφοι.

Δ. ΡΑΛΛΗΣ. Ποίας ἐποχῆς εἶνε αἱ μὲν καὶ ποίας αἱ δέ;

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ὅλαι εἶνε τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1907. Τὰ ἄλλα ὑποκαταστήματα προκύπτει, ὅτι εἰς τὰς διασαφήσεις τῶν τελωνείων δηλ. Αἰγίου, Ζακύνθου καὶ Ληξουρίου πᾶσαι αἱ ἀποδείξεις φέρουν χρονολογίαν τοῦ Αὐγούστου 1907. Τῶν τελωνείων Κατακώλου καὶ Ἀργοστολίου τὰ παραστατικὰ ἔγγραφα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου δὲν ἔχουσιν ὑποβληθῆ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Αὐτὴ εἶνε μία ἔκθεσις περὶ τῶν ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ὑπαρχουσῶν διασαφήσεων, εἰς τὰς ὁποίας εἶνε προσηρτημέναι αἱ ἀποδείξεις. Ἀλλὰ ἐλάβομεν τὴν πληροφορίαν, ὅτι αἱ μὲν τοῦ πρακτορείου Ἀργοστολίου εἶνε συντεταγμέναι κατὰ τὸν ἑξῆς τύπον τοῦ τριπλοτύπου.

Ἡ Προνομιοῦχος Ἑταιρία

Ὑποκατάστημα Κεφαλληνίας

Αὔξων ἀριθ. 258.

Πιστούμενος λογαριασμὸς

Ἐγγύησις τοῦ φόρου εἰς εἶδος

Ὁ κ. Τραυλὸς κάτοικος Ἀργοστολίου, ἐπλήρωσεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ ὑποκαταστήματος τῆς Προνομιούχου Ἑταιρίας δρ. 2,284 καὶ 15 ο)ο, προσήγαγε δὲ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου δελτία παρακρατήσεως διὰ λίτρ. 20,244 φόρον εἰς εἶδος καὶ εἰσφοράν ἐπὶ σταφιδοκάρπου βαρελίων τόσων. . . φορτωθέντων εἰς Ἀργοστόλιον ἐπὶ ἀτμοπλοίου.

Ἐν Ἀργοστολίῳ. . .

Ὁ διευθυντὴς»

Βλέπετε ὅτι ὅλαι ἔχουσι τὸν νέον τύπον τοῦ τριπλοτύπου.

Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ. Τοῦ Κατακώλου;

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Τοῦ Κατακώλου δὲν ὑπεβλήθησαν. Διασαφήσεις ἐξαγωγῆς μηνὸς Αὐγούστου ἀποδείξεων ἐγγυήσεων σταφιδοκάρπου ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον συνεπείᾳ τηλεγραφικῆς διαταχῆς. Δὲν εἶχον φθάσει εἰσέτι ὅμως. Ἔχομεν ἐντοῦτοις ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος τὸ ὁποῖον ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὴν Ἑταιρίαν.

«Πύργος

Προνομιοῦχον Ἀθήνας

Ἀνακριβὲς τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κρεστενίτου, ὅτι ὑποκατάστημα Πύργου ἐχρησιμοποίησε διπλοτύπους ἀποδείξεις καταθέσεως ἐγγυήσεων 1905, χρησιμοποιήσαν μόνον τριπλοτύπους ἀποδείξεις, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4,515 τῆς 10ης Αὐγούστου 1907 ἐπιστολὴν τῆς Ἑταιρίας, διὰ τῆς ὁποίας παρηγγέλλοντο ὅπως κάμωσι χρῆσιν τῶν τριπλοτύπων».

Ἐξ ὅλων αὐτῶν προκύπτει, ὅτι Πρακτορεῖά τινα ἔκαμον χρῆσιν τῶν ἀποδείξεων τοῦ νέου τύπου, τὸ δὲ Πρακτορεῖον Πατρῶν, εὗρε προχείρους τὰς ἀποδείξεις αὐτάς καὶ ἔκαμε χρῆσιν αὐτῶν.

ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Καὶ πῶς τὰς ἀφήρεσεν;

Ἡ ἀνάληψις τῶν ἀποδείξεων

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων προκύπτει, ὅτι ὁ τελώνης Πατρῶν ἐζήτησεν ὅπως προσαχθῶσιν εἰς αὐτὸν αἱ ἀποδείξεις, ἵνα ἐπισυνάψῃ ταύτας εἰς τὰς διασαφήσεις καὶ τοῦτο ὅπως δυνηθῇ νὰ ὑποβάλῃ τὰναγκαῖα δικαιολογητικὰ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ. Τὸν λόγον κ. Πρόεδρε.

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ἔχομεν ἔγγραφον τοῦ τελώνου Πατρῶν τῆς 27 Ὀκτωβρίου, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέψατε νὰ σᾶς ἀναγνώσω ἵνα ἴδητε ποία ὑπῆρξεν ἡ ἐνέργεια τοῦ τελώνου ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναγινώσκει τὸ τηλεγράφημα τοῦ τελώνου Πατρῶν ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1907 πρὸς τὴν Ἐνιαίαν, δι' οὗ ζητεῖ νὰ παραγγελθῇ τὸ ὑποκατάστημα Πατρῶν νὰ τῷ χορηγήσῃ τὰς ἀποδείξεις.

Ι. ΣΠΕΝΤΖΑΣ. Ἐπετρέπετο ἐξαγωγὴ μὲ τὴν ἁπλῆν βεβαίωσιν τοῦ ὑπαλλήλου;

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Μάλιστα. Ἀλλ' ἡ ἁπλὴ βεβαίωσις δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποτελέσῃ δικαιολογητικὴ διασαφήσεων. Κατόπιν τῶν αἰτήσεων τούτων προβαίνει εἰς συλλογὴν καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποδείξεων αὐτῶν δι' ἑτέρων ἐποδείξεων τὰς ὁποίας ἔδιδεν εἰς τοὺς καταθέτας τῶν ἐγγυήσεων.

ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ. Ἄλλου τύπου.

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Τοῦ τύπου ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἀνεφέρατε. Διότι εἶπον ὅτι οἱ καταθέται συμφέρον εἶχον νὰ ἔχουν τὰς ἀδείας καταθέσεως, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς τὸ ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰμφισβητήσῃ εἶνε τοῦτο, ὅτι ἡ ἀνάλυσις τῶν ἀποδείξεων αὐτῶν ἐγένετο ὅπως προσαρτηθῶσι εἰς τὰς διασαφήσεις καὶ πράγματι ἐκ 225 διασαφήσεων περὶ ὧν ἐποιήσαμεν λόγον εἶνε προσηρτημέναι αἱ ἀποδείξεις αἱ κατὰ τύπον ὀν ἀνέφερεν ὁ κ. βουλευτής. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι τοῦτο ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἀποδείξεων.

ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ. Ἔχετε τοιούτας διασαφήσεις;

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ. 225 ὁμοίας.

Δὲν ὑπῆρχε κακὴ πρόθεσις

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ὅπως δὲ πεισθῆτε ἔφερον ἐδῶ καὶ μίαν διασάφησιν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει παραλαβὴ ὑπὸ τὸν τύπον ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπεβάλετε εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ τι περισσότερον, ὅτι δὲν ἔλαβον τὸν κόπον νὰ διορθώσουν τὸ ἔτος 1905, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι μετεχειρίσθησαν αὐτὰς τὰς ἀποδείξεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἔμενον εἰς τὸ γραφεῖον. Ἔχομεν 225 διασαφήσεις προσηρτημένας εἰς τὰς ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας ἔδωκε μὲ τὸν τύπον τὸν παλαιόν. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἀπλούστατα ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἐπιθυμία ἐξαφανίσεως τῶν ἀ

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΙΤΗΣ

Ένας έμπορος από την Ἀταλάντην τηλεγραφεῖ πρὸς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ ἐκεῖ εἰρηνοδίκης, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησε πληροφορίας διὰ κάποιον ἀνακριτήν, τοῦ ἀπήντησε :

— Γιὰ κλητῆρα μὲ πῆρες; Πήγαινε ἔξω !

Ὁ ἔμπορος ἐπῆγε μὲν ἔξω, διηυθύνθη ὅμως κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον καὶ κατεκεραύνωσε τὸν εἰρηνοδίκην διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν ἀθηναϊκὸν τύπον.

Θαυμάζω τὴν εὐαισθησίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκδικητικότητα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Ὁ εἰρηνοδίκης δὲν τοῦ ἐφέρθη βέβαια εὐγενῶς, ἀλλὰ τὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς δὲν εἶχε καμμίαν ὑποχρέωσιν νὰ τοῦ δώσῃ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἐζήτει. Ὁ ἔμπορος ἔπρεπε νὰ πευθυνθῇ εἰς τὸν κλητῆρα καὶ ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τὸ ὑπέδειξε μὲ κάποιον τραχὺν τόνον. Ἀλλ' ἡ συμπεριφορά του δὲν ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐγερθῇ πανελλήνιον ζήτημα, ἀφοῦ μάλιστα εἶνε συνειθισμένοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ κακομεταχειρίζωνται τοὺς πολίτας. Κάθε ἄλλος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐμπόρου πιθανὸν νὰ ἐθλίβετο δι' ὅ,τι τοῦ συνέβη. ἀλλὰ δὲν θὰ διενοεῖτο ποτὲ νὰ καταστήσῃ εἰς ὅλον τὸν Ἑλληνισμὸν γνωστὸν τὸ μικροεπεισόδιόν του. Αὐτὸς ὅμως τὴν φράσιν τοῦ εἰρηνοδίκου ἐξέλαβεν ὡς θανάσιμον προσβολὴν, ὡς μέγα καὶ φοβερὸν σκάνδαλον, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ διατυμπανισθῇ παντοῦ, διὰ νὰ ἀδῇ γνῶσιν ὁ Βασιλεὺς, ἡ Κυβέρνησις, ἡ Βουλὴ καὶ ὅλοι οἱ ἔσω καὶ ἔξω Ἕλληνες. Ἡ ἐπιθυμία του βεβαίως ἔγεινε καὶ ἡ ἐκδίκησίς του κατὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ὑπῆρξε πλήρης.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ εἶχον ὅλοι οἱ πολῖται τὴν εὐαισθησίαν τοῦ ἐμπόρου τῆ- Ἀταλάντης. Ἐὰν ἠσθάνοντο τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν εἶνε ραγιάδες καὶ ἂν ἐσυνείθιζον τὸν ἑαυτόν των μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐμβαίνοντες εἰς δημόσιον κατάστημα ἔπρεπεν ἀπαραιτήτως νὰ γείνουν φιλοφρόνως δεκτοὶ, κανεὶς ὑπάλληλος δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ τοὺς κακομεταχειρισθῇ. Δυστυχῶς, καταπίνοντες τὰς προσβολὰς, ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς τραχεῖς ὑπαλλήλους νὰ γίνωνται βαναυσότεροι.

Ἐὰν εἰς κάθε περίστασιν κακῆς συμπεριφορᾶς ἑνὸς ὑπαλλήλου πρὸς πολίτην ἐγίνετο ὁ θόρυβος, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν ὁ ἔμπορος τῆς Ἀταλάντης, νομίζετε ὅτι θὰ ὑπῆρχον ὑπάλληλοι τραχεῖς ; Ἐγὼ φρονῶ ὄχι. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὁ εἰρηνοδίκης Ἀταλάντης, ἀφοῦ ἀναγνώσῃ τὰ τηλεγραφήματα τοῦ ἐμπόρου πρὸς τὰς ἐφημερίδας, θὰ συλλογισθῇ πολὺ ἂν πρέπει νὰ πετάξῃ καὶ ἄλλον πολίτην ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του, ἔστω καὶ ἂν τοῦ ζητῇ πληροφορίας, τὰς ὁποίας δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ δώσῃ.

Α.

ΑΦΩΣΙΩΜΕΝΑΙ ΣΥΖΥΓΟ

Ποῖος θὰ ἐφαντάζετο ποτε τοιαύτην αὐτοθυσίαν ἐκ μέρους γυναικῶν διὰ τοὺς συζύγους των ; Καὶ ὅμως αἱ Ἰνδαὶ δίδουν ἕνα χαρακτηριστικώτατον μάθημα πρὸς τὰς ὁμοφύλους των τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Κατόπιν τοῦ δρακοντείου κατὰ τῶν Ἀσιανῶν νόμου ποῦ ἐψηφίσθη ἐσχάτως εἰς τὸ Τρανσβααλ, πλεῖστοι Ἰνδοὶ ἐφυλακίσθησαν διὰ ν' ἀποτίσουν πολυχρονίους ποινάς.

Αἱ σύζυγοι ὅμως τῶν φυλακισθέντων, καίτοι Μωαμεθανίδες, δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὸ «κισμὲτ», ἀλλὰ συνῆλθον εἰς κοινὴν σύσκεψιν, κατόπιν δὲ ὁμοφώνου ἀποφάσεως ὑπέβαλον διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ μέτρον τῆς φυλακίσεως τῶν ἀνδρῶν των.

Αἱ Ἰνδαὶ εἰς τὴν διαμαρτυρίαν των λέγουν, ὅτι ἡ καταδίκη τῶν συζύγων των ὑπῆρξεν ἄδικος, ἀλλ' ἀφοῦ ἅπαξ κατεδικάσθησαν, θ' ἀποτίσουν ἀγογγύστως τὴν ποινήν των καὶ μετὰ θάρρους, μίαν δὲ μόνον θερμὴν παράκλησιν διατυπώνουν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, νὰ φυλακισθοῦν καὶ αὐταὶ μαζῆ μὲ τοὺς ἄνδρας των !

Ποῖος ἐπερίμενε τοιαύτην ἀντίληψιν συζυγικὴ καθηκόντων καὶ τοιαύτην συζυγικὴν στοργὴν ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν τῶν Ἰνδιῶν ;

Ὡμισμένοι οἱ Ἰνδοὶ ὡς σύζυγοι εἶνε οἱ εὐτυχέστεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, ἔχοντες τοιούτας τρυφερὰς συζύγους !

Ο ΦΡΑΓΚΟ ΦΥΓΑΣ

Καὶ τὸ ξῆς ἄγνωστον ἐπεισόδιον τῆς ἐκ Λισσαβῶνος ὑπευσμένης φυγῆς τοῦ πρώην δικτάτωρος Φρίγκο. Κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του δὲν ἐπρόφασε νὰ παραλάβῃ οὔτε τὴν βαλίτσαν του, ὅταν θὰ ἀφίχθη εἰς τὴν Μαδρίτην ἡ πρώτη διαταγή του πρὸς τὸν ὑπάλληλον τοῦ ξενοδοχείου ἵνα νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα καφὲ καὶ νὰ στείλῃ νὰ τοῦ ἀγοράσῃ ἀμέσως δύο ὑποκάμισα.

Ὁ πρώην πανίσχυρος δικτάτωρ δὲν εἶχεν ὑποκάμισο νὰ φορέσῃ ! Ἐκεῖνο ποῦ ἐφοροῦσε ἦτο καταλερωμένον καὶ κατάμαυρον ἐκ τῆς πολυημέρου χρήσεως καὶ τοῦ ταξειδίου.

—Δύο ὑποκάμισα ἀμέσως πρὸ παντὸς ἄλλου, εἶπεν ὁ Φράγκο.

Καὶ ἕως ὅτου τοῦ κομίσουν τὰ ὑποκάμισα ἔμεινε κατάκλειστος μὴ δεχθεὶς οὔτε τοὺς ἐπιστηθιωτέρους φίλους του ποῦ ἐπῆγαν νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΙΜΦΛΟΥΕΝΤΖΑΣ

Ἡ ἰμφλουέντζα θερίζει κυριολεκτικῶς τὸ Βερολῖνον. Ποτὲ ἄλλοτε οὔτε οἱ περίφημοι γεροντότεροι δὲν ἐνθυμοῦνται τέτοιο κακό. Κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν πάσχουν ἀπὸ ἰμφλουέντζαν εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν πλέον τῶν 25,000 ἀνθρώπων. Ὁλόκληροι οἰκογένειαι εἶνε κρεββατωμέναι ἀπὸ τὴν ὕπουλον ἀσθένειαν. Πολλὰ καταστήματα περιώρισαν τὰς ἐργασίας των καὶ ἄλλα τὰς ἐσταμάτησαν σχεδὸν ἐλλείψει ὑπαλλήλων, ἀσθενούντων ἐξ ἰμφλουέντζας. Οἱ ἰατροὶ ἐννοεῖται εὑρίσκονται εἰς τὴν δόξαν των. Δὲν προφθάνουν νὰ ἐπισκέπτωνται ἀσθενεῖς. Εἶνε εὐκαιρία πολύτιμος αὐτὴ τῆς ἐπιδημίας, διότι καθ' ὅλον τὸ ἄλλο ἔτος μένουν σχεδὸν ἄεργοι καὶ ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκμεταλλευθοῦν. Τινὲς μάλιστα θέλουν ν' ἀποδώσουν τὴν ἐπιμονὴν τῆς ἐπιδημίας εἰς τὴν...ὑστεροβουλίαν τῶν ἰατρῶν !

ΑΘΗΝΑΙ

(**Ἔναρξις πυρκαϊᾶς**). Χθὲς ἐγένετο ἔναρξις πυρκαϊᾶς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν ὑπ' ἀριθ. 33 οἰκίαν, ἡ ὁποία κατεσβέσθη τῇ συνδρομῇ τοῦ πυροσβεστικοῦ λόχου ἐγκαίρως καταφθάσαντος ἐπὶ τόπου. Αἱ προελθοῦσαι ζημίαι ὑπῆρξαν ἐντελῶς ἀσύμαντοι.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

(**Νέοι πρόσφυγες**). Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Μαργαρίτα» τῆς ἑταιρίας Τζὼν ἀφίχθησαν χθὲς 12 οἰκογένειαι προσφύγων ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο ΠΡΟ·Υ·ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Χθὲς ὑπεβλήθη εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1908 ὑπὸ τοῦ δημάρχου κ. Μερκούρη.

Ὁ προϋπολογισμὸς ὀλιγίστας μόνον διαφορὰς παρουσιάζει. Οὕτω τὰ ἔσοδα αὐξάνονται κατά τι εἰσέτι τῶν συνήθων αὐξομειώσεων τῶν μισθουμένων κτημάτων ὡς π.χ. τὰ ἐκ τοῦ Α' νεκροταφείου ἔσοδα αὐξάνονται ἀπὸ 20,000 εἰς 45,000 ἐκ τῆς ἐπικειμένης νέας ἐνοικιάσεως τῶν κηπαρίων, ἐκ μέρους δὲ τῶν κερδῶν τῆς ἑταιρίας Ἀεριόφωτος θὰ προκύπτῃ μερίδιον ἐξ 125,000 ὑπὲρ τοῦ δήμου, ὅπερ θέλει συμψηφίζεσθαι ἔναντι τῶν μεγάλων πληρωμῶν τοῦ δήμου πρὸς τὴν ἑταιρίαν.

Εἰς τὰ ἔξοδα ἀφ' ἑτέρου γίνεται αὔξησις διὰ τὰς δενδροφυτείας, τὸν φωτισμὸν καὶ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ α' νεκροταφείου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν. Μεταξὺ τῶν ἐξόδων ὡσαύτως ἀναγράφεται πίστωσις διὰ τὴν τοκοχρεωλυσίαν δανείου ἐξ 1,000.000. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει συναφθῆ διὰ τοὺς ἑξῆς σκοπούς :

1) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν 4 δημοτ. σχολείων κατὰ τοὺς κανόνας τῆς νεωτέρας παιδαγωγικῆς, δι' ἃ θέλουσι δαπανηθῆ 300 χιλ. δρ.περίπου.

2) Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑδραυλικοῦ δικτύου, δι' ἣν θέλουσι δαπανηθῆ 450,000 δρ.· καὶ

3) Διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ Δημοτ. Θεάτρου διὰ δαπάνης 250,000 δρ.

Τὰ ἔργα ταῦτα ἐὰν ἐκτελεσθῶσι θὰ εἶνε λίαν προσοδοφόρα διὰ τὸν Δῆμον καὶ ἐπομένως τὸ βάρος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου ἀντισταθμώνεται καὶ μὲ πλεόνασμα μάλιστα.

Οὕτω λοιπὸν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ἀναγκῶν τοῦ Δήμου καὶ τὴν πρόνοιαν περὶ ἐπειγόντων ἐκτάκτων ἔργων, μεθ' ὅλα ταῦτα ὑπάρχει ἰσοζύγιον πλῆρες ἐξησφαλισμένον καὶ διὰ μικροῦ περισσεύματος, καθ' ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς δρ. 4,368,231.80

Τὰ δὲ ἔξοδα » » 4,363,265.45

Ἀποθεματικὸν » 4,966.35

Εἶτα ὁ κ. δήμαρχος ὡμίλησε περὶ τῆς ἐκδηλωθείσης ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τάσεως πρὸς ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δήμου διὰ τῆς προσθήκης ὑπερόγκων ἀφ' ἑνὸς δαπανῶν καὶ τῆς ἀφαιρέσεως ἀφ' ἑτέρου σπουδαίων ἐξ αὐτοῦ ἐσόδων ὅπως διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῶν σφαζομένων ζῴων ὅστις ἀπὸ τοῦ 1900 ἐζημίωσε τὸν Δῆμον 600 χιλ. δραχ.

Διὰ τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ νόμου ὁ Δῆμος ἐπεβαρύνθη μὲ τὸ ποσὸν τῶν 250 χιλ. δραχ. ἐτησίως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ἐπιβαρύνει τὸν Δῆμον μὲ ποσὸν ἀντιπροσωπεῦον τὸ 1)6 τῶν πραγματικῶν αὐτοῦ ἐσόδων.

Ἀλλὰ τὸ σημαντικὸν κτύπημα κατὰ τῆς ἰσορροπίας τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Δήμου εἶνε ἡ διὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς αὔξησις τοῦ πρὸς τοὺς πιστωτὰς αὐτοῦ διανεμητέου ποσοῦ κατὰ 180 χιλ. τὸ ἔτος.

Συνοπτικῶς ἐξέθεσα ὑμῖν, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μερκούρης, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Δήμου. Τὰ οἰκονομικὰ βεβαίως δὲν δύναταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι δὲν εὑρίσκονται εἰς καλὸν σημεῖον. Ἐκ τῶν τακτικῶν πόρων δυνάμεθα νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς τακτικὰς δαπάνας.

Ἀλλ' ὅταν ἔρχεται τὸ Κράτος καὶ ἐπιβάλλῃ πρόσθετον ἐπιβάρυνσιν ἐξ 600 χιλ.δρ.ἐτησίως, γεννᾶται τὸ ἐρώτημα, πόθεν θὰ ἐξευρεθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο, ὅταν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔσοδα πραγματικὰ τοῦ δήμου διατίθενται ὑπὲρ ἄλλων δήμων, ὡς τὸ ἐκ τοῦ νόμου τῶν σφαζομένων ἔσοδον ἐξ 80 χιλ. κατ' ἔτος, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ὑποδεικνύει τὸν τρόπον καὶ δὲν δημιουργεῖ νέας πηγὰς πρὸς κάλυψιν τοῦ ποσοῦ τῶν 600 χιλ. δραχμῶν ;

Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι ὑπ' ὄψει τῆς Βουλῆς εὑρίσκονται τὰ δημοτικὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ἂν ψηφισθῶσι δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ἐσεδόν τι. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ ὑπάρχει αὐτὴ ἡ τάσις τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐξόδων μας θέλει παραλύει πᾶσα προσπάθειά μας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πόρων μας καὶ χρησιμοποίησιν αὐτῶν διὰ τὸ καλὸν τῆς πόλεώς μας.

Καὶ ἀφοῦ ὁ κ. Δήμαρχος κατέδειξε ποίων σημαντικῶν βλαβῶν θὰ γείνῃ αἰτία ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη τοῦ δήμου, κατέληξεν εἰπών :

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε ποιοῦμεν τὴν δήλωσιν ταύτην κατηγορηματικῶς : Ἡμεῖς, ἡ δημοτικὴ τοιοῦτοτίν ἀρχὴ, αὐτὸν τὸν προϋπολογισμὸν συνετάξαμεν, οὔτε δυνάμεθα νὰ συντάξωμεν ἄλλον καὶ ἐπὶ ἄλλων βάσεων.

Ἂν ἡ προϊσταμένη μας ἀρχὴ δὲν ἐγκρίνῃ τὰς ἡμετέρας σκέψεις καὶ ἐπιμήσεις, βεβαίως θὰ ἔχῃ καὶ τὴν πρόνοιαν νὰ μᾶς ὑποδείξῃ τίνι τρόπῳ θὰ δυνηθῶμεν νὰ διοικηθῶμεν χωρὶς νὰ βαρυνθῶσωμεν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Δήμου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ ΠΑΛ· ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Αἱματηρὰ συμπλοκὴ ἔλαβε χώραν χθὲς εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος μεταξὺ φυλακισμένων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν κοιλίαν καὶ τὴν κεφαλὴν ὁ κατάδικος Μιχ. Νταγκλερίδης δι' αἰχμηροῦ σιδηροῦ ὀργάνου ὑπὸ τοῦ ἐπίσης κρατουμένου Σπ. Μέγκουλα.

Ἡ συμπλοκὴ θὰ ἐλάμβανε μεγαλειτέρας διαστάσεις ἐὰν ἡ φρουρὰ δὲν ἔσπευδεν ἐγκαίρως νὰ καταστείλῃ αὐτήν.

Ὁ τραυματίας μετεφέρθη ἐν τελείᾳ ἀναισθησίᾳ εἰς τὸ Πολιτικὸν νοσοκομεῖον, ὁ δὲ δράστης ἀπεμονώθη τῶν λοιπῶν φυλακισμένων, καθειρχθεὶς εἰς τὸ πλέον σκοτεινότερον δωμάτιον τῶν φυλακῶν.

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

εἶνε ἡ εὔχροια καὶ ὁ ἀμυδρὸς οὗτος ἀριστοκρατικὸς χρωματισμὸς εἶνε ἡ ἀληθὴς καλλονή. Ὑγιὴς καὶ λεία ἐπιδερμὶς : αὐτὰ εἶνε τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τῆς **ΚΡΕΜ ΣΙΜΟΝ** (ἀπηλλαγμένης λιπαρῶν οὐσιῶν), τῆς Πούδρας **ΣΙΜΟΝ** ἐξ ὀρύζης, (ἀπηλλαγμένης βισμουθίου) καὶ τοῦ σάπωνος **ΣΙΜΟΝ.**

Ζητεῖτε τὴν μάρκαν ὡς ἔναντι

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Η ΤΟΥΡΚΟΠΕΡΣΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΤΡΟΠΑΙ ΠΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΝ

(Τηλεγραφήματα ἀπ' εὐθείας)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4 Φεβρουαρίου.—Εἰς τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον» τηλεγραφοῦν ἐκ Πετρουπόλεως, ὅτι ὁ τόπος ἐξακολουθεῖ νὰ δημοσιεύῃ ἀνησυχητικὰς εἰδήσεις ἐκ Καυκάσου καὶ Κριμαίας, ἀποβλεπούσας τὰς κινήσεις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἀκτῖνα τῶν περσικῶν καὶ τουρκικῶν συνόρων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4 Φεβρουαρίου.—Εἰς τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου, ὅτι ὑπάρχουν ἐνδείξεις, ὅτι ἓν μέρος τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων ἐξερεθίζουν τὴν Τουρκίαν πρὸς κήρυξιν ἐπιθετικοῦ πολέμου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 4 Φεβρουαρίου.—Βεβαιοῦται, ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας, ὅστις ἀνεκλήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ διὰ τὸν διάδοχον τοῦ ὁποίου ἡ Πύλη ἔδωκεν ἤδη τὴν συγκατάθεσίν της, μένει εἰς τὴν θέσιν του.

ΒΙΕΝΝΗ, 4 Φεβρουαρίου.—Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφοῦν, ὅτι ἡ ἐκκένωσις τοῦ Σαχδζβουλὲς (Περσία) ἀνεβλήθη, ἕνεκα βραδύτητος τῶν ἀποσταλέντων τηλεγραφημάτων. Ἤδη τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα ἀπεστάλησαν δι' ἄλλης ὁδοῦ.

(Ἀθην. Πρακτορεῖον)

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ σύμβασις, τὴν ὁποίαν κατέθηκε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γ. Θεοτόκης καὶ δι' ἧς τροποποιεῖται ἡ προηγουμένη σύμβασις, ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1908 συμβάσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως ταύτης ἐντὸς τῆς παρούσης βουλευτικῆς συνόδου, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

ΑΡΘΡ. μόνον. **Ἡ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρ. 3 τῆς ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1908 συμβάσεως περιόδος «Ἀλλὰ πέραν τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1908 ἡ ὑποχρέωσις τῆς Ἑταιρίας περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἀγορὰν σταφιδοκάρπου ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει διαθέσιμον χρηματικὸν ποσὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω», ἡ περίοδος αὕτη διαγράφεται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς :**

«Πάντως δὲ οὐχὶ πέραν τῆς 9 Αὐγούστου 1908. Ἐὰν δὲ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης δὲν ἤθελον τυχὸν συμπληρωθῇ δι' ἀγορῶν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, αἱ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν αὐτῆς ἐλλείπουσαι, ἐκπροσωπούμεναι δὲ ἀπὸ τὰς χρηματικὰς ἐγγυήσεις λίτραι 17,801,991 ἐνετικαὶ σταφιδοκάρπου, ἐκ τοῦ ἀπομείναντος ἀδιαθέτου χρηματικοῦ ποσοῦ, ἡ ἑταιρία δικαιοῦται νὰ κρατήσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς, λόγῳ κατ' ἀποκοπὴν συμφωνηθέντος τιμήματος καὶ βιομηχανικοῦ κέρδους ἐπὶ τοῦ μὴ εἰσαχθέντος εἰς τὰς ἀποθήκας της ποσοῦ σταφιδοκάρπου ἐκ τῶν λιτρῶν ἐνετικῶν 17,801,991, δρ. 35 κατὰ ἐλλεῖπον ἐνετικὸν χιλιόλιτρον.

Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ εἰς τὴν ἑταιρίαν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνήκοντος μέρους, ὑπολειφθησόμενον εἰσέτι εἰς χεῖρας τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν χρηματικὸν ποσὸν, ἀχθήσεται ὑπὸ ταύτης ἀμέσως εἰς νέον ἔντοκον πρὸς 3 τοῖς ο)ο ἐτησίως λογαριασμὸν καὶ χρησιμοποιηθήσεται ἀποκλειστικῶς εἰς μείωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τῆς ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1905 συμβάσεως ἐπταδράχμου δικαιώματος κατὰ τὸ σταφιδικὸν 1908—1909 ἔτος καὶ κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κανονισθησόμενα.

Ἡ Προνομιοῦχος Ἑταιρία, ἐνεργοῦσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης σταμβάσεως, τὴν κατάθεσιν τῶν δρ. 2,581,317 καὶ 70 ο)ο παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν, ὑποχρεοῦται νὰ συνομολογήσῃ μετ' αὐτῆς τόκον πρὸς 3 τοῖς ο)ο ἐτησίως διὰ τὸ ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1908 καὶ ἐφ' ἑξῆς χρονικὸν διαστημα, πᾶν δὲ ποσὸν τόκου, ἐντεῦθεν προερχόμενον, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὴν κρίσιν της ὑπὲρ ἐθνικοῦ ἢ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ μετὰ τὴν 9 Αὐγούστου 1909.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Ἡ ἐκ τῆς ὑποβληθείσης τροποποιήσεως ἐντύπωσις εἶνε ἄριστη. Οἱ βουλευταὶ τῶν ἀφιδοφόρων ἐπαρχιῶν ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως ἀναμολογοῦν ὅτι καλλιτέρα λύσις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῇ εἰς τὸ ζήτημα καὶ ἐξαίρουν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Δ. Ράλλης μόνον φαίνεται πολέμιος τῆς συμβάσεως, ἔχων τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἑταιρία ἔπρεπε νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἀγοράσῃ ἡμέσως τὰ 18 ἑκατ. καὶ ὅτι δὲν δικαιοῦται νὰ λάβῃ τι ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐγγυήσεων. Ἡ ἀντίδρασις τοῦ κ. Ράλλη θὰ προκαλέσῃ συζητήσεις ἐπὶ τῆς συμβάσεως, αἱ ὁποῖαι ὅμως κατὰ τὴν πεποίθησιν πάντων θ' ἀπολήξουν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῆς.

Η ΕΞΕΛΕΓΞΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, τῇ εἰσηγήσει τοῦ τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου καὶ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τοῦ Στόλου κ. Κοφινᾶ, ἀνέθηκεν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Μπαρλᾶν τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ Γενικοῦ Σφραγιστηρίου.

Τὴν ἐξέλεγξιν ταύτην ὁ κ. ὑπουργὸς διέταξε κατόπιν τῶν ὅσων ἀνεκαλύφθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν δίκην τοῦ Ζευγώλη. Ὁ κ. Μπαρλᾶς ἀπὸ σήμερον θ' ἀρχίσῃ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ Γεν. Σφραγιστηρίου, ἐντὸς δὲ ὀλίγων ἡμερῶν θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τὴν ἔκθεσίν του.

Η ΔΗΘΕΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΤΡΟΥ

(Τηλεγράφημα ἀπ' εὐθείας)

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 4 Φεβρουαρίου.—Διαψεύδεται ἐπισήμως ἡ εἴδησις περὶ ἐπικειμένης παραιτήσεως τοῦ βασιλέως Πέτρου.

(Ἀθην. Πρακτορεῖον)

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΡΟΥ

Εἶνε μοναδικὴ ἡ θεραπευτικὴ ἰδιότης τοῦ Ἐλιξηρίου Μύλφορδ κατὰ τοῦ χρονίου βρογχικοῦ κατάρρου καὶ τῶν σχετικῶν ἐνοχλήσεων. Τοιοῦτον δὲ ἔχουν μόνον τὰ Φαρμακεῖα : Δ. καὶ Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Σόλωνος 108 Φιλελλήνων 6

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1908

Καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἰανουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους 1908 κατετέθησαν παρὰ 1635 καταθετῶν

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,064.038.95

Καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἰανουάριον τοῦ παρελθόντος ἔτους 1907 εἶχον κατατεθῆ παρὰ 943 καταθετῶν

ΔΡΑΧΜΑΙ 548,381,20

Ὁ Διευθυντὴς
ΔΙΟΝ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΠΙΑΝΩΝ

Ι. ΡΑΓΟΥΖΑ ΚΑΙ ΥΙΟΥ

2—ΕΡΜΟΥ - ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ—2

ΑΘΗΝΑΙ

Χορδίζονται—ἐπιδιορθοῦνται

Ἐνοικιάζονται καὶ πωλοῦνται μὲ μηνιαίας δόσεις **Κλειδοκύμβαλα** τῶν περφημισμένων Εὐρωπαϊκῶν Ἐργοστασίων.

Thurmer—Krauss—Röniseh—Urbas—et Reshauer

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΔΙΑ ΠΕΝΤΕ ΕΤΗ

ΩΡΑ 5Η ΠΡΩΙΝΗ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ,

(ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΕΚ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ)

ΝΕΟΝ ΑΣΤΥ

ΤΡΙΤΗ, 5 Φεβρουαρίου. — Σελ. 17 ἡμ. Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6 λ.49.—Δύσις ὥρα 5 λ.40. Ἀγάθης μάρτυρος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. — Ἀπόψε εἰς τὸ Βασιλικὸν διὰ πρώτην φορὰν τὸ παθητικώτατον δρᾶμα τοῦ Μπερνστάϊν ὁ «Κλέπτης», ἔργον καταλεγόμενον μεταξὺ τῶν πρώτων ἀριστουργημάτων τῆς συγχρόνου δραματικῆς τέχνης.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

4 Φεβρουαρίου

Αἱ χαμηλαὶ πιέσεις αἱ κατέχουσαι χθὲς τὴν Β. Εὐρώπην μετατοπισθεῖσαι πρὸς Α. κατέλαβον τὴν Ρωσσίαν, ἐκεῖθεν δὲ ἐπεκτάθεῖσαι πρὸς Ν. ἐκάλυψαν ὁλόκληρον τὴν Α. Εὐρώπην. Τὴν Γαλλίαν, Ἰταλίαν καὶ Κ. Εὐρώπην ἐξακολουθοῦσι νὰ καλύπτουσι πιέσεις ὑψηλαί. Ἕνεκα τῆς τοιαύτης διανομῆς τῆς βαρομετρικῆς πιέσεως, ὁ καιρὸς ἐν μὲν τῇ Ρωσσίᾳ εἶνε χιονοβόλος μὲ θερμοκρασίαν ὀλίγον χαμηλήν, ἐν τῇ ΒΔ. Εὐρώπῃ βροχερός, καὶ ἐν τῇ λοιπῇ, ἔνθα ἡ πίεσις διετηρήθη ὑψηλή, καλός.

Ὁ καιρὸς ἐν μὲν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι σήμερον ἔκλινε πρὸς βροχήν, ἐν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ ἦτο βροχερός. Τὴν 8ην π. μ. βαρόμετρον ἐν Ἀθήναις 763,6 θερ. 12,0 ἡ μεγιστ. 13,8 καὶ ἡ ἐλαχ. 7,0.

Θάλασσα ἐν ὅλῃ τῇ Μεσογείῳ κυματώδης.

(Ἐθν. Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν)

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἰω. Φωτίου)

4 Φεβρουαρίου

1881	120,000,000 5 ο/ο..... Δρ.	280.—
1884	170,000,000 5 ο/ο..... »	280.—
1887	135,000,000 4 ο/ο..... »	286.—
1889	125,000,000 4 ο/ο..... »	205.—
1890	Σιδ. Πειρ.Λαρίσ.Συν. 5 ο/ο »	272.—
1895	70,000,000 ΔάνειονΠατρ... »	3.40
1896	170,000,000 φρ.χρ.ἠγγ.2.50»	
1898	76,340,005 Ἐθν.Δάν. 5 ο/ο »	105.75

Ὁμολογίαι

Νέαι Λαχειοφόροι 2 1)2 ο/ο....Δρ.		100.75
Δαχ. Δάν. Ἐθν. Τρ. λαχ. 3 ο/ο.. »		458.—
Ὁμ. Δάν. Ἑταιρ. ΣΠΑΠ 5 ο/ο.. »		127.—
» » Ἀθηνῶν-Πειραιῶς 3 1)2. »		428.—
» Προεκτάσ.Πειραιῶς 5 ο/ο.... »		193.—
» » » 5 ο/ο.... »		193.—
» Σιδηρόδρ.Θεσσαλίας 5 ο/ο.... »		485.—
» » » 5 ο/ο.... »		195.—
» » Π. Α. Πελοπον.5 ο/ο »		160.—
» » Ἀθ.-Πειραιῶς 4 ο/ο.. »		428.—

Μετοχαὶ Τραπεζῶν

Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος...Δρ.		3870.—
Κρητικῆς Τραπέζης..... »		137.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν..... »		124.50
Τραπέζης Ἀνατολῆς..... »		134.75

Μετοχαὶ Ἑταιριῶν

Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς... »		350.—
» Ἀθ.-Πειρ.-Πελοπ.... »		101.25
» Θεσσαλίας..... »		128.50
Ἑταιρίας Μεταλλουρ. Λαυρίου.... »		67.—
» Δημ. καὶ Δημ. Ἔργων.. »		60.25
» Ἐργοληψιῶν..... »		—.—
» Πυριτιδοποιείου..... »		80.—
» Πανελλην. Ἀτμοπλοΐας.. »		138.—
Ἑταιρ. Ἠλεκτρικῆς..... »		96.—
» Μονοπωλίων..... »		322.—
» Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν.... »		1250.—
Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Μεταλλείων... »		59.—
Ἑνιαίας Διαχειρίσεως..... »		292.—
Ἰδρυτικοὶ τίτλοι αὐτῆς..... »		54.—

Νομίσματα

Ναπολεόνιον τοῖς μετρητοῖς.....Δρ.		22.30
Λίρα Ἀγγλίας..... »		27.90
» Τουρκίας..... »		25.40

Συνάλλαγμα ὄψεως

Ἐπὶ Παρισίων.....Δρ.		112.—
» Λονδίνου ..... »		28.20)—
» Αὐστρίας κορ. ὄψεως..... »		117.—
» Γερμανίας ὄψεως..... »		138.—
» Τουρκίας ..... »		25.55

ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3 Φεβρουαρίου

Γαλλικὸν..... Φρ.		97.10)—
Τράπεζα Ἀθηνῶν..... »		118)—
Ἠλεκτρικῆς..... »		86 1)4
Σιδηρόδρομοι Θεσσαλίας..... »		115)—
» Πελοποννήσου..... »		92)—
» Ρωμυλίας..... »		178)—
» Λαύρια ..... »		61 1)4
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου..... »		25.19)—

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3 Φεβρουαρίου

Ἀγγλικὸν..... Φρ.		87.1)8
Ὀθωμανικὸν..... »		95.75
Ἑλληνικὸν..... »		49.—
Μονοπώλια..... »		49.—
Πάγιον..... »		39.—

ΔΙΟΡΘΩΤΗΣ πεπειραμένος, ἐργασθεὶς ἐπὶ πλεῖστα ἔτη, ζητεῖ θέσιν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Περίληψις

τῆς ὑπ' ἀριθ. 2346 ἔτους 1907 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ Μιχαὴλ Φραγκοπούλου κατοίκου Πατρῶν ὡς ἐκκαθαριστοῦ τῆς ἐν Μάντζεστερ ὑπὸ διάλυσιν ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μ. Δ. Φραγκόπουλος καὶ Σα» καὶ τῶν Δημητρίου Κωστοπούλου κατοίκου Πατρῶν ὡς καὶ τῶν προσεπικαλουμένων Γεωργίου Κωστοπούλου καὶ Ἀνδρέου Κωστοπούλου κατοίκων Πατρῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς ἄλλως κατοίκων Παρισίων τῆς Γαλλίας.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ τε καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ τῶν προσεπικαλουμένων εἰς παρέμβασιν.

Δέχεται τὴν ἀπὸ 14 Νοεμβρίου ε. ε. παρεμπίπτουσαν ἀγωγήν.

Κηρύσσει ἐπανειλημμένην τὴν συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1902 ἀγωγῆς ὑφισταμένην ἐκκρεμῆ δίκην καὶ διακοπεῖσαν ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Κ. Κωστοπούλου.

Διατάσσει τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις Δημ. Κωστοπούλου.

Κηρύσσει τοὺς Γεώργιον καὶ Ἀνδρέαν Κωστόπουλον ἐντερημένους τοῦ δικαιώματος τῆς τριταναποκοπῆς τῆς παρούσης.

Ἐπιβάλλει εἰς βάρος τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις Δ. Κωστοπούλου τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ αἰτοῦντος ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθωρεί.

Ὁ προεδρεύων Ὁ ὑπογραμματεὺς

Γ. ΒΕΡΟΥΤΣΟΣ — Π. Μιχόπουλος

Ἀκριβὴς περίληψις

Ἐν Πάτραις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1908

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

Γ. Μ. Γεωργόπουλος.

ΝΕΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἰσχύον ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1908

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8. μ. μ. διὰ Σῦρον, Τῆνον καὶ Μύκονον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. (μέσον Ἰσθμοῦ) Διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν, Ἀγίαν Κυριακὴν, Μάραθον, Πύλον, Μεθώνην, Κορώνην, Νησίον, Καλάμας, Καρδαμύλην, Σελινίτσαν, Λιμένιον, Γύθειον, Ἐλληνὰν καὶ Πειραιᾶ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 μ. μ., διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλίδα Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 9 μ. μ., δι' Ἐλληνὰν, Γύθειον, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας, Νησίον, Κορώνην, Μεθώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἀγίαν Κυριακὴν Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Μεσολόγγιον, Πάτρας, Κόρινθον καὶ Πειραιᾶ.

Πρακτορεῖα συνδεόμενα διὰ τηλεφώνου. Ἐν Ἀθήναις ἔναντι σταθμοῦ Ὁμονοίας. Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Τζελέπη. **Ἀριθ. τηλεφώνου 12**

Ὁ πράκτωρ

Ἡρ. Κατσιμαντῆς

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

ΓΕΩΡΓ. ΚΑΙ ΑΙΚΑΤ. ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑ

Ἔπιπλα παντὸς εἴδους. Ποικιλία εἰδῶν **ἐπιπλοστρωσίας** (ταπετσαρίας). **Ἐργασία** καλλιτεχνική, **στερεότης** ἡγγυημένη, **ποιότης** ὑλικῶν ἐξαίρετος. Τιμαὶ ὡρισμέναι καὶ ἀσυναγώνιστοι. Τὰ μικρὰ κέρδη **ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν.**

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΑΛΑ ΚΑΙ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

Δευτέραν 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

Δευτέραν 8 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Τῆνον, Κόρθιον καὶ Ἄνδρον.

Τρίτην 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Κύμην καὶ Σκῦρον.

Τρίτην 8 π. μ. Διὰ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ **Ἀγ. 40.**

Πέμπτην 8 π. μ. Διὰ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ **Βρινδήσιον.**

Παρασκευὴν 7 μ. μ. Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Λεωνίδιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον.

Παρασκευὴν 8 μ. μ. Διὰ Γύθειον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Καλάμας καὶ Νησίον.

Σάββατον μεσημβρίαν. Διὰ **Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον** καὶ **Βάρναν.**

Σάββατον 7 μ.μ. Διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ληξούριον καὶ Ἀργοστόλιον.

Σάββατον 8 μ.μ. Διὰ Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Ναύπακτον Πάτρας, Ἰθάκην, Βασιλικὴν, Λευκάδα, **Πρέβεζαν, Σαλώραν.** Βόνιτσαν Κόπραιναν, Καρβασσαρᾶν, **Πάργαν, Σαϊάδαν** καὶ Κέρκυραν.

Πρακτορεῖον ἐν Ἀθήναις Πλατεῖα Ὁμονοίας καὶ ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 66 παραπλεύρως τοῦ Ξενοδοχείου «Ὀλύμπια». Ἀριθ. τηλεφώνου Ἀθηνῶν 154.

Ἐν Πειραιεῖ δὲ πλησίον τοῦ καφενείου Τζελέπη καὶ παραπλεύρως τῆς ἰταλικῆς ἀτμοπλοΐας Φλώριο Ρουμπατῖνο. Ἀριθμὸς τηλεφώνου Πειραιῶς 14.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 7 μ. μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥραν 7 μ. μ., διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 8. μ. μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελίνιτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ὥραν 8. π. μ. διὰ Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 8. μ. μ. διὰ Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ὥραν 12 π. μ. κατ' εὐθεῖαν δι' **Ἀλεξάνδρειαν.**

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

Πρακτορεῖα

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66 (πλατεῖα Ὁμονοίας) ἀριθ. τηλεφώνου 252.

Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Ἀριθ. τηλεφώνου 94.

Ὁ ἰατρὸς κ.

ΣΠΥΡΙΔ. ΚΑΝΕΛΛΗΣ

δέχεται τοὺς ἐκ στηθικῶν νοσημάτων **βογχικῶν, πνευμονικῶν, καρδιακῶν** πάσχοντας καθ' ἑκάστην, ὥραν 3—5 μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὁδὸς **Χαριλάου Τρικούπη, 24.**

Χαρτὶ Μουσικῆς — ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΙΑΝΩΝ — Χαρτὶ Μουσικῆς

ΠΙΑΝΑ

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΕΣ

50 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἀνελάβομεν τὸ μονοπώλιον τῶν μεγαλητέρων ἐργοστασίων Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας τῶν κ.κ. Weissbrod, Stichel, Neupert, Evans, Arnold, Bogs et Voigt.

ΜΟΥΣΙΚΑ *Τεμάχια, Βιολιὰ, Μανδολῖνα, Κιθάρες, Χορδαί, Ἐξαρτήματα κτλ.* **ΜΕ 5 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ**

100 ΔΡΑΧΜΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΜΕΝΑ Ἢ ΑΔΕΤΑ ΜΕ 5 ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΟΔΟΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ ΠΑΡΑ ΤΑ ΧΑΥΤΕΙΑ *Α' πάροδος ὁδοῦ Πατησίων*

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ**

Αἱ γενικῶς ἀποδεδειγμέναι ἀλάνθαστοι ἐπιτυχίαι τῆς **Τριχοφυΐνης** καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀνατολὴν, μὲ ἠνάγκασαν νὰ γνωστοποιήσω, ὅτι οἱοσδήποτε μεταχειρισθῇ τὴν **Τριχοφυΐνην** χωρὶς ἀποτελέσματος εὐνοϊκοῦ, ἤτοι χωρὶς νὰ ἀναφυῶσι νέαι τρίχαι καὶ νὰ παύσῃ ἡ τριχόπτωσις, θὰ λαμβάνῃ ὡς ἀμοιβὴν **500** δραχμάς. **Ἀτάρκεια τῆς χρήσεως 15 ἡμέραι.**

Τιμᾶται δραχ. 5. Εὑρίσκεται παρὰ τῷ ἐφευρέτῃ Ἀστερίῳ Ρουσσοπούλῳ, ὁδὸς Σόλωνος 1 καὶ Κανάρη 17.

Ἐπίσης εἰς τὰς φαρμακαποθήκας Δ. Βυρίνη καὶ Θ. Μαγκάκη, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 18 καὶ 28.

Γαλλικὸν φαρμακεῖον Γ. Ἐλευθεροπούλου, ὁδὸς Σταδίου, 31.

Φαρμακεῖον Σ. Βόρσα, ὁδὸς Εὐριπίδου.

Ἐν Πειραιεῖ φαρμακεῖον Γ. Ἐλευθεροπούλου, Λεωφόρος Χατζηκυριακοῦ.

Ἐν Πάτραις παρὰ τῷ κ. Δ. Καλλιβωκᾶ.

Ἐν Τρικκάλοις παρὰ τῷ κ. Χ. Λεονταρίδῃ.

Ἀριθμὸς τηλεφώνου Α. Ρουσσοπούλου 356

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΔΕΜΑΤΩΝ, ΧΕΙΡΟΠΡΓ. ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΕΚ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

Γ. ΡΕΒΕΛΑΚΗ

61—Ὁδὸς Κολοκοτρώνη—61

(Πλατεῖα Καλαμιώτου)

Κλύσματα διάφορα	Ὀφθαλμοὶ τεχνητοὶ
Ζῶναι κοιλίας	Ζυγοὶ διάφοροι
Ὀμφαλεπίδεσμοι	Κάλτσαι ἐλαστικαὶ
Εἴδη ἐκ καουτσοὺκ	Ξυράφια αὐτόματα
Γάντια μασσάζ	Οὐροδοχεῖα- ἀκρατείας
Ὀρθοπεδικοὶ στηθόδεσμοι	Καπόται Ἀγγλικαὶ
	Σουσπανσουὰρ
Πτυελίστραι ἀσθενῶν	Λορνιόν
Προσκέφ. ἐλαστικὰ	Βαρόμετρα
Ὀμματοϋάλια	Θερμόμετρα
Καθετῆρες	

Πάντα ταῦτα αὐτοπροσώπως ἐξεκέγγησαν παρὰ τῶν μεγαλειτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ρεβελάκη.

Ἀριθ. τηλεφώνου 362

ΣΠΑΡ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π.μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
6.50 π. μ. Διὰ Κόρινθον Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8. 30 π. μ. Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
11.30 π. π. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον Πάτρας.
1.20 π.μ. Ταχεῖα διὰ Πάτρας κατὰ Δευτέραν, Τετάρτην, Σάββατον.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.10 π.μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας
8.15 π.μ. Ταχεῖα δι' Ἀθήνας κατὰ Τρίτην Πέμπτην Παρασκευήν.
11. 35 π.μ. Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον Ἀθήνας.
9.45 π.μ. δι' Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας. Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.45 π. μ. Διὰ Πύργον Κυλλήνην Ὀλύμπια

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π.μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
1.00 π. μ. Διὰ Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
4.20 μ. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

2.50 μ. μ. Ταχεῖα ἐκ Πατρῶν (τρὶς ὡς ἄνω)
4.40 μ.μ. Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ.μ. Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.10 μ. μ. Ἐξ Ὀλυμπίων, Κυλλήνης Πάτρων, Καλαβρύτων.
8.20 μ.μ. Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Ναυπλίου.

ΟΔΟΝΤΟΚΟΝΙΣ ΣΥΡΑΚΟΥ

Ὅπως ἡ **ΚΟΛΩΝΙΑ ΣΥΡΑΚΟΥ** κατέκτησεν ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολὴν, τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀφρικὴν μέχρι τοῦ Σουδὰν, οὕτω καὶ ἡ **ὀδοντόκονις Συράκου** κατέκτησε τοὺς Ἀθηναίους κυρίους καὶ κυρίας, ὑπηρέτας καὶ ὑπηρετρίας, ἐμπόρους καὶ ὑπαλλήλους, καθηγητὰς καὶ φοιτητὰς, διδασκάλους καὶ μαθητὰς καὶ τέλος ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας. Τὸ κουτὶ λεπτὰ 50.

Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου 16

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ,,
Τρίτη, 5 Φεβρουαρίου 1908 (38)

Η. ΟΥΕΛΛΣ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ

ΙΘ'.

Ὁ κ. Βέδφορδ μόνος

Ἔλαβα βαθεῖαν ἀναπνοήν. Ἔθεσα τὰς χεῖρας εἰς τὰς πλευρὰς τῶν χειλέων μου: «Κέβαρ!» ἐφώναξα καὶ ἡ φωνή μου ἦτο ὡς ἀπήχησις ἀπομεμακρυσμένου ἤχου.

Παρετήρησα πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ μανδηλίου· παρετήρησα ὅπισθέν μου πρὸς τὰς εὐρυνομένας σκιὰς τῶν δυτικῶν λόφων· παρετήρησα πρὸς τὸν ἥλιον ὅστις μοῦ ἐφάνη ὅτι εἶπεν ἐσπευσμένως πρὸς τὸ τέρμα τοῦ οὐρανοῦ.

Ἠσθάνθην ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσω ἀκαριαίως ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ σώσω τὸν Κέβαρ. Ἐξέβαλα τὸ γιλέκον μου καὶ ὑψώσας αὐτὸ ὡς σημεῖον ἐπί τινος τῶν λογχοειδῶν στελεχῶν διηυθύνθην κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ μανδηλίου. Ἴσως νὰ ἦτο ἀπόστασις δύο περίπου μιλίων,—ζήτημα ὀλίγων ἑκατοντάδων ἁλμάτων. Ἀνέφερα ἤδη πῶς νομίζει κανεὶς ὅτι κρέμαται εἰς τὸν ἀέρα ὅταν κάμνῃ τὰ σεληνιαῖα ἐκεῖνα ἅλματα. Ἐν ἑκάστῃ μετεωρίσει ἀνεζήτουν τὸν Κέβαρ καὶ ἠπόρουν ποῦ νὰ ἐκρύπτετο. Εἰς ἕκαστον ἅλμα ἠσθανόμην τὸν ἥλιον ὀπισθέν μου δύοντα. Ἑκάστην φορὰν ποῦ ἔπιπτον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μου ἤρχετο ἡ ἐπιθυμία νὰ γυρίσω.

Τὸ τελευταῖον ἅλμα μ' ἔφερε κάτωθεν σχεδὸν τοῦ μανδηλίου καὶ εὑρέθην εἰς ὀλίγων ποδῶν ἀπόστασιν ἐξ αὐτοῦ. Ἀνηγέρθην καὶ περιειργάσθην τὸν περὶ ἐμὲ κόσμον. Μακρὰν ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν εὐρεῖαν κατωφέρειαν ὑπῆρχε τὸ ἄνοιγμα τῆς σήραγγος ἐκ τῆς ὁποίας εἴχαμεν ἐξέλθει, ἡ δὲ σκιά μου ἐξετείνετο ἕως ἐκεῖ· τὸ ἔθιγεν ὡς ἡ ἐπεκτεινομένη σκιὰ τοῦ δακτύλου κατὰ τὴν νύκτα.

Οὔτε φωνὴ οὔτε ἀκρόασις ἀπὸ τὸν Κέβαρ. Μόνον ἡ φρικίασις καὶ τὸ τρίξιμο τῶν θάμνων ἐζωήρευε. Αἰφνιδίως καὶ βιαίως ἐφρικίασα.

—Κέβ... ἤρχισε καὶ κατενόησα ἀπαξ ἔτι τὸ ἀνωφελὲς τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς εἰς τὴν ἀραιότητα ἐκείνην τοῦ ἀέρος.

Σιγή. Σιγὴ θανάτου.

Μετ' ὀλίγον ὁ ὀφθαλμός διέκρινε κάτι μικρὸν τι ἀντικείμενον κείμενον ἴσως εἰς ἀπόστασιν πενῆντα περίπου μέτρων εἰς τὴν κλιτὺν ἐν μέσῳ συμπλέγματος κεκλιμένων καὶ τεθραυσμένων κλώνων. Τί ἦτο; Τὸ ἐγνώριζα ἀλλ' ἤθελα νὰ κάνω ὅτι δέν το γνωρίζω.

Τὸ ἐπλησίασα. Ἦτο ὁ μικρὸς κοῦκκος τοῦ κρίκετ ποῦ ἐφοροῦσεν ὁ Κέβαρ. Δέν τον ἔθιξα ἀλλ' ἐστάθην παρατηρῶν αὐτόν.

Κατόπιν διέκρινα ὅτι οἱ περὶ αὐτὸν διεσκορπισμένοι κλῶνοι εἶχον βιαίως θραυσθῆ καὶ ἀνατραπῆ. Ἐδίστασα πρὸς στιγμὴν ἀλλὰ προχωρήσας τὸν ἀνέλαβα.

Ἱστάμην μὲ τὸν κοῦκκον τοῦ Κέβαρ εἰς τὴν χεῖρα παρατηρῶν τὰ περὶ ἐμὲ ἐπανεστατημένα στελέχη καὶ τὰς ἀκάνθας. Ἐπί τινων ἐξ αὐτῶν ὑπῆρχον μικροσκοπικαί τινες κηλῖδες, σὰν κάτι τι μαῦρο τὸ ὁποῖον δὲν ἐτολμοῦσα νὰ θίξω. Δωδεκάδα περίπου μέτρων περαιτέρω ἡ πνέουσα αὔρα παρέσυρεν εἰς τὴν θέαν κάτι τι μικρὸν καὶ ζωηρῶς λευκόν.

Ἦτο μικρὸν τεμάχιον χάρτου, σφιγκτὰ συνεσφιγμένον. Τὸ ἀνέλαβα καὶ διέκρινα ἐρυθρὰς κηλῖδας ἐπ' αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἔπεσαν ἐπὶ μισοσβυσμένων σημείων διὰ μολυβδοκονδύλου. Τὸ ἤνοιξα καὶ εἶδον μυστηριώδη καὶ διακεκομμένην γραφὴν καταλήγουσαν εἰς κυρτὴν γραμμήν.

Ἐβάλθην νὰ τὸ ἐπεξηγήσω.

«Ἐπληγώθην εἰς τὸ γόνυ, ὁ κοῦκκος μου νομίζω πῶς ἐσχίσθη κ' ἐγὼ ἀδυνατῶ νὰ κάμω ἕνα βῆμα...» ἤρχιζε μὲ ἀρκετὰ εὐκρινῆ γραφήν. Κατόπιν ἐξηκολούθει ὀλιγώτερον εὐαναγνώστως: «μὲ κυνηγοῦν ἀπὸ ὥρας εἶνε δὲ ζήτημα μόνον...» ἐφαίνετο ὅτι εἶχε γραφῆ ἡ λέξις «χρόνου» ἀλλ' ἀπελείφθη χάριν δοσαναγνώστου τινος λέξεως «διὰ νὰ μὲ πιάσουν. Χαλοῦν τὸν κόσμον γύρω μου».

Κατόπιν ἡ γραφὴ καθίστατο συγκεχυμένη. «Ἀκούω» ὑποθέτω ἐνοοῦσε ὅτι ἤκουε τὰ βήματα τῶν ἀκολούθως δὲ ἡ γραφὴ ἐπὶ πολὺ ἦτο τελείως δυσανάγνωστος. Κατόπιν ἠκολούθει μικρὰ σειρὰ λέξεων ἀρκετὰ εὐδιακρίτων: «ἐντελῶς διαφορετικὸν εἶδος Σεληνιτῶν διευθυνομένων ἐναντίον...» Ἡ γραφὴ ἐδῶ ἦτο βεβιασμένη καὶ γριφώδης.

«Ἔχουν μεγαλειτέρας κεφαλὰς, ἰσχυότερα σώματα καὶ πολὺ κοντὰ σκέλη. Κάμνουν ἐλαφρὸν θόρυβον καὶ κινοῦνται κανονικώτατα... Ἂν καὶ εἶμαι πληγωμένος ἡ παρουσία των ἐντεῦθεν μοῦ δίδει ἐλπίδας...» Αὐτὸ βεβαίως ἦτο τῆς φύσεως τοῦ Κέβαρ. «Δὲν μ' ἐπυροβόλησαν οὔτε ἀπεπειράθησαν νὰ μὲ... βλάψουν. Σκοπεύω...»

Κατόπιν ἤρχετο ἡ αἰφνιδία κυρτὴ γραμ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ 6 Φεβρουαρίου

Σήμερον ἔλαβε πέρας ἐν τῷ 'Εκτάκτῳ Δικαστηρίῳ ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἐξακολουθοῦσα δίκη τῶν 31 βουλγάρων ἐξ 'Αχρῖδος καὶ περιχώρων, περὶ τῆς ὁποίας εἰς προηγούμενα φύλλα ἐγράφησαν τὰ δέοντα. Τῆς δίκης ταύτης τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τὸ ἑξῆς : οἱ 1) Μῆτρε Γροσδάνωφ ἐκ τοῦ χωρίου Κονσκό, 2) Βολκὰν Γ. Βρετὼφ ἐκ τοῦ χωρίου Βεργόστης, 3) Κώστα Δ. Διατὼφ ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου, 4) Μπλάτζε Τάνεφ ἐκ Σκρεβότινο, 5) Μποτζὶν Σπάσωφ ἐκ Μραμορέτς, 6) Πὸπ Σιλιὰν Πὸπ Ρίστωφ ἐκ Βίρμπιαν, 7) 'Αρσο Σπάσεφ ἐξ 'Αχρῖδος, 8) Νάστο 'Ιβάνωφ ἐξ 'Ιρτζάνης, 9) Μποτζὶν Γροσδάνωφ ἐκ Σδρέρορετς, 10) Βέλιαν Ρίστωφ ἐκ Τσερβένοβας, 11) Ρίστε Πέτρωφ ἐκ Μπελτσέστης, 12) Μήλενκο Σδρέζο ἐξ 'Ιρμπίνεβο ἠθωώθησαν λόγῳ ἀνεπαρκείας ἀποδείξεων.

Οἱ 13) Δημήτρη Βάνεφ ἐξ 'Αχρῖδος, βουλγαροδιδάσκαλος ἐν Σλέπτσε, 14) Ζλάτκα Κλήμωφ ἐξ Στρούγας, βουλγαροδιδασκάλισσα ἐν Σλατένα, 15) «Φάντσε 'Αργύρωφ, βουλγαροδιδασκάλισσα ἐξ 'Αχρῖδος, ἀπεφυλακίσθησαν ὡς ἀνεύθυνοι νομίμως, καθότι τὰς πρὸς τὸν ἀρχιβοεβόδαν Δεχὰν ἐπιστολὰς ἀπεδείχθη ὅτι τὰς ἔγραψαν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου.

Οἱ λοιποὶ κατηγορούμενοι : 16) Εὐγένη Σιμιανὼφ ἐκ Βρανετσέστης (Κιρτσόβου), βουλγαροδιδάσκαλος ἐν Μοναστηρίου (Γενῆ Μαχαλᾶ) καὶ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Κιμπρίτωφ» γράψας τὴν γνωστὴν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ Περιφερειακοῦ Κομιτάτου Μοναστηρίου ὡς ἀνώτατον μέλος αὐτοῦ πρὸς τὸν βοεβόδαν Δεχὰν διὰ τὸ ζήτημα τῆς αἰχμαλωτίσεως τοῦ 'Αγγλου ὑπηκόου Οὐήλς, 17) Κλῆμε Βαγγέλωφ ἐκ Στρούγας, διδάσκαλος ἐν Ρέσνῃ, 18) 'Ιβὰν Νικόλα Μελτσινὼφ διδάσκαλος ἐξ 'Αχρῖδος, 19) Πὸπ 'Ορδὰν Πὸπ 'Ατανάσωφ ἐκ Σεμπίτζε, 20) 'Αλεξὰνδρ Κουσμανὼφ ἐκ Μορουνέτστης, 21) 'Αλεξὰνδρ Κλημὼφ ἐκ Λέτζανι, διδάσκαλος εἰς τὸ Μραμορέτς, 22) Χαραλάμπο Πετκὼφ ἐξ 'Αχρῖδος, διδάσκαλος εἰς Δραολάβιτσα, 23) Νικόλα Στεφανὼφ διδάσκαλος ἐκ Γιαγκοβέτσης (Ρέσνα), 24 Κλῆμε Κενέφτσεφ διδάσκαλος ἐξ 'Αχρῖδος, 25) Ναοὺμ Μπινμπιλὼφ ἐκ Πρεσοβιάν, 26) Γιουρτσὶν 'Αλέξωφ ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου, 27) Ρούση Πὸπ Τοδὼρ ἐκ Βέλμε, 28) Στέφαν Χρήστωφ ἐξ 'Αχρῖδος, παντοπώλης εἰς 'Ιρλέτστα, κατεδικάσθησαν συμφώνως τῷ 38ῳ ἄρθρῳ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου εἰς ἰσόβια δεσμὰ ἐν φρουρίῳ.

Οἱ 29) 'Εφτὴμ Μπούδλεφ διδάσκαλος ἐξ 'Αχρῖδος εἰς δεκαετῆ, 30) Πὸπ Γεώργη Πὸπ 'Αγγελὼφ παπᾶς ἐκ τοῦ χωρίου Σλατένα εἰς πενταετῆ καὶ 31) ὁ Τεμέλκο Μπλάτζεφ ἐξ 'Οσδελὲν εἰς τριετῆ καταναγκαστικὰ ἔργα.

Δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως ἦσαν ὁ κ. Μιχαὴλ Νιτσώτας, ὁ Χασήπ, Χασάν, Σεραφεὶμ καὶ Σουπχῆ ἐφ.

ΚΤΩ ΜΟΝΟΝ ΤΟΥΣΙΑ

τθε τελείως ὅσοι καὶ ὅσαι

ντοῖα δερματικὰ νοσήματα ἰδίως ἐξανθήμα
ατα καὶ οἰμορροΐδας

εἶ νὰ προμηθευθῆτε τὴν

ΠΑΙΔΙΝΗΝ ΣΙΜΟΝ

ισιστικὸν ὕδωρ ἔχον ὡς βάσιν τὸ μέλι
κευασμένον ὑπὸ **Φ. ΣΙΜΟΝ**
κὸν Φάρμακον διὰ τὰ συγκαύματα

ΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ῇ ἐνεργείᾳ του δοκιμασθὲν ὑπὸ ἐπισήμων ἰατ
εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα
οθήκη παρὰ τοῖς **Ν. ΚΡΑΛΛΗ** καὶ

κονται καὶ ἅπαντα τὰ φαρμακευτικὰ καὶ
μὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ
ΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
ειτουργοῦσα ὑπὸ τὸν Ἔλεγχον τοῦ Κρ
καὶ παντὸς ἀσφαλιζομένου.

ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3

ΑΠΕΖΙΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ΕΝ ΤΟΥΡΚΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩ
ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ — ΣΥΝΔΥΑΣΜ

ΜΕΝΗΣ, Πρόεδρος, πρῴην Κράτους.
ρῴην βουλευτής, εἰσοδηματίας
ΗΣ, Βουλευτής, εἰσοδηματίας
, Κτηματίας.
ΝΩΝ, Βουλευτὴς εἰσοδηματίας
εἰσοδηματίας.
ΙΑΣ, Βουλευτὴς

Ἀσφάλειαι ΤΑΜΙΕΥΤΗ
Ἀσφάλειαι ΠΡΟΙΚΟΔΟΤ
Ἀσφάλειαι Μικταὶ
Ἀσφάλειαι ἐν ΠΕΡΙΠΤΩΣ
Ἀσφάλειαι ΣΥΝΘΕΤΟΙ
Ἠσφαλισμένον Κεφάλα μέχρι σήμερον
Δρ. **6.000.00**

δρ. 72 ἐτησίως πᾶς ἠσφαλισμένος ἔχει τὴν κα
ν ἀκοπώτερον καὶ προνοητικώτατον τρόπον πρὸς
ὴν μᾶλλον προσοδοφόρον **Ἀσφάλειαν.**
» α' ἐξασφαλίζει τὴν ἠγγυημένην ἀπόδοσιν, β' δι
σπράττουσα τὰς δόσεις τμηματικῶς ἄνευ οὐδεμιᾶς
εἰς τοὺς ἀσφαλιζομένους της μετὰ τὴν καταβολὴν
ν δόσεων καὶ μεγάλας εὐκολίας εἰς πληρωμὴν
ὴν δυσχέρειαν περὶ τὴν καταβολὴν τῶν δόσεων
σμένους της τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνωσιν ἢ κα
ιαν τοῦ συμβολαίου των.
ς α' Ἀνατολῆς» δέον νὰ θεωρηθῇ τῶν τελειοτέρω
δῶν αὐτῷ Εὐρωπαϊκῶν Ἑταιρειῶν.
ονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Κεντρικὸν
ἀριθ. 9. ἔναντι Αὐτοκρ. Ὀθωμ. Τραπέζης.
Κεντρικὸν Γραφεῖον τῆς Ἑταιρείας
Ἐν Θεσσαλονίκῃ

ωρ ἐν Θεσσαλονίκῃ — Διευθύνον
Καλλιδόπουλος — **Γ. Λεοντ**
ομοῦ Μοναστηρίου — **Ι. Ζηνόπ**
ούρλας

MÉRO — 10 centimes 120e ANNÉE — N° 42

DES DÉBATS
ET LITTÉRAIRES

MERCREDI 12 FÉVRIER
1908

DIRECTION ET ADMINISTRATION
17, Rue des Prêtres-Saint-Germain-l'Auxerrois, 17
PARIS — Ier

ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE : DÉBATS-PARIS
TÉLÉPHONE..... Administration 103,00 / Rédaction..... 103.01

TOUTES LES LETTRES ET COMMUNICATIONS
doivent être adressées :
17, rue des Prêtres-Saint-Germain-l'Auxerrois, 17

brûlera, l'un de ces jours : qu'importe à nos sociologues ?...

Les personnes qui préfèrent les *Pèlerins d'Emmaüs* à des manigances plus modernes feront bien de protester : cela, d'ailleurs, n'aura pas la plus petite influence ; mais, enfin !...

ANDRÉ BEAUNIER.

***

Les chiens de Bayreuth. Le baryton Gura, qui fut un des créateurs de la *Tétralogie*, a laissé un volume de Souvenirs, dont les *Nouvelles de Munich* tirent l'anecdote suivante : Pendant le *Festspiel* inaugural de 1876, la municipalité de Bayreuth imagina soudain d'établir, sur les chiens, une taxe assez élevée, ce qui eut pour effet immédiat de jeter sur le pavé une foule de bêtes abandonnées. Ceci ne fait point honneur à la constance des habitants de Bayreuth ; mais, comme disent les économistes, on ne saurait prévoir toutes les répercussions de l'impôt. Auguste Wilhelmy, virtuose célèbre, qui avait accepté dans l'orchestre de Wagner le pupitre de premier violon, s'émut de voir errer dans les rues ces malheureuses bêtes. Il en réunit un grand nombre, les emmena à son domicile et leur fit faire la pâtée. Mais, bientôt, excédé de leurs cris, il lui fallut songer à s'en défaire. Un jour donc, à l'heure où les musiciens se rendaient à la répétition, il se mit à la fenêtre et débita un boniment si plein d'humour et si persuasif qu'en arrivant sur la colline sacrée chaque artiste traînait derrière lui un des pensionnaires de Wilhelmy. On les parqua sous un hangar contigu au théâtre et l'orchestre commença de décrire la fuite de Siegmund. Tout alla bien d'abord ; mais, pendant un pianissimo, comme Sieglinde versait l'hydromel à son hôte épuisé, un concert d'aboiements domina la plainte du violoncelle, et le maître irrité ordonna qu'on remît en liberté ces chanteurs importuns. La séance finie, l'aventure lui parut plus drôle et il voulut avoir à déjeuner Wilhelmy pour se la faire conter. Le violoniste montra, paraît-il, une verve incomparable en rejouant à Wahnfried son rôle de marchand de chiens. Aussi quelques jours après, pendant une autre répétition, comme il venait de jouer un solo avec un style parfait : « Très beau ! très beau ! s'écria Wagner ; admirablement beau ! Vous avez presque mérité que je vous donne un chien ! » Et le grand homme s'amusa de ce mot comme d'une chose très spirituelle.

LA POLITIQUE MAROCAINE

Le ministre des affaires étrangères a fait hier à la Chambre, à propos des questions posées par M. Jaurès, des déclarations intéressantes. Elles sont de deux sortes : les unes se rapportent aux opérations conduites par le général d'Amade et sur lesquelles le gouvernement s'était déjà expliqué lors de la dernière interpellation ; — les autres ont eu pour sujet les démarches faites par le sultan et son compétiteur aux représentants de l'Allemagne au Maroc et transmises au gouvernement français.

Sur le premier point, M. Pichon n'avait qu'à répéter ce qu'il a dit précédemment, et c'est ce qu'il a fait avec beaucoup de netteté. Nous sommes à Casablanca provisoirement et avec un mandat très déterminé. Mais nous n'en sortirons qu'après avoir fait notre tâche. Exception faite des socialistes unifiés, toute la Chambre est d'accord pour que nous agissions conformément à nos droits et à notre honneur. Ce qui a donné lieu à quelque incertitude, c'est que les nouvelles arrivant coup sur coup de Ber-Rechid semblaient annoncer une action nouvelle. Le public qui a le défaut d'être simpliste, mais qui ne manque pas toujours de bon sens, n'a pas bien aperçu au premier abord comment les dernières opérations du général d'Amade rentraient dans la méthode exposée par le gouvernement et approuvée par la Chambre. Après l'occupation de Casablanca et les opérations nécessaires de police dans les environs, on était allé à Médiouna, puis à Ber-Rechid, puis à Settat. N'était-ce pas là des sacrifices d'hommes répétés, de grands efforts, des dépenses ? pour quel résultat ? Le gouvernement avait-il un peu modifié sa politique et volontairement ou non ne se laissait-il pas prendre dans l'engrenage marocain ? Les paroles prononcées par M. Pichon il y a quelques jours à peine avaient été très claires ; mais les actes, grossis ou mal présentés par les informations, l'avaient paru un peu moins. L'opinion publique commençait à dire qu'elle ne comprenait pas ce qui se passait. M. Pichon a donc renouvelé ses déclarations de prudence et de modération : nous poursuivons l'organisation de la police dans les ports selon la teneur de l'Acte d'Algésiras, et tout ce qui se fait dans le territoire des Chaouïas n'est que pour pacifier des tribus turbulentes qui compromettent la sécurité des étrangers, et la liberté du commerce. Le ministre l'avait déjà dit ; il n'est pas mauvais qu'il l'ait répété ; il sera mieux encore que selon son vœu il ne soit plus harcelé de questions, et que pour cela les faits, correspondant exactement à sa politique, ne laissent plus place à aucune incertitude.

L'autre question sur laquelle le ministre a tenu à répondre était plus nouvelle, sans l'être entièrement. Nous avions déjà lu dans les journaux allemands que le sultan et son compétiteur s'étaient adressés aux représentants de l'Allemagne au Maroc et s'étaient plaints de l'attitude de la France. Cette information avait paru d'abord un peu étonnante, et l'on s'était même demandé comment le sultan avait pu être amené à cette démarche. Elle est exacte, M. Pichon a raconté hier à la tribune que le conseiller de l'ambassade d'Allemagne lui avait fait connaître récemment la démarche verbale du sultan transmise par le ministre d'Allemagne à Tanger. Il a ajouté que le gouvernement allemand avait répondu au sultan qu'il ne pouvait intervenir en dehors des puissances signataires de l'Acte d'Algésiras et que, d'ailleurs, la France avait toujours assuré s'en tenir strictement à cet Acte. Les plaintes d'Abd el Aziz ont eu pour origine, d'après les renseignements donnés par M. Pichon, la conversation d'un de ses ministres avec un agent consulaire allemand. Aucun grief précis, d'ailleurs, ne semble avoir été formulé par le ministre marocain. M. Pichon conclut qu'il ne faut pas trop attacher d'importance à l'incident et il veut seulement retenir de tout ce qui s'est passé le procédé correct du gouvernement de Berlin. Ce procédé, à vrai dire, trouve des censeurs en Allemagne ; les *Nouvelles de Hambourg*, par exemple, regrettent très vivement que l'Allemagne ait paru garder ce rôle de puissance protectrice du Maroc qu'elle avait pris il y a quelques années, et se soit mise en cas de recevoir les confidences d'Abd el Aziz ou de ses ministres. C'est, en effet, une question. La presse officieuse allemande d'autre part a parlé de la communication faite à M. Pichon avec des détails qui ont paru un peu appuyés et une insistance qui appellerait des réserves. M. Pichon parlant à la tribune ne pouvait que reconnaître la correction de la démarche.

N'y a-t-il rien maintenant à retenir de cette affaire au point de vue de la politique marocaine ? M. Pichon n'a pas voulu insister. Nous ne le voulons pas davantage. Cependant la démarche d'Abd el Aziz, quelles qu'aient été les circonstances qui l'aient facilitée, est un fait ; la réponse du gouvernement allemand en est un autre ; la communication au gouvernement français en est un troisième. Il est difficile de ne pas en tenir compte et de ne pas voir leur sens. C'est une habitude très ancienne chez les souverains du Maroc, quand ils ont des difficultés, de tâcher d'en sortir en opposant les unes aux autres les puissances européennes. Moulaï Hafid, en y recourant, est dans son rôle. Abd el Aziz y est beaucoup moins. Dans le parallèle qu'il faisait dernièrement à la tribune entre les deux sultans, M. Pichon aurait pu tenir compte de cette indication. Nous avons eu autrefois avec Abd el Aziz des rapports dont nous avons eu beaucoup à nous plaindre ; ils se sont améliorés. Mais ce n'est pas parce qu'il a signé l'Acte d'Algésiras que le sultan a changé de méthode politique. Il aura suffi de peu de chose sans doute pour qu'il envisage une démarche à laquelle il n'avait peut-être pas pensé, mais qui ne lui a pas semblé étonnante. On lira plus loin un curieux récit de ce qui s'est passé d'après le *Times*. Ce n'est qu'un petit incident : soit. Mais il est instructif. Il montre quel est le genre politique du sultan. Il ouvre ainsi de singulières perspectives sur l'imbroglio où se risqueraient les puissances européennes si elles avaient la mauvaise idée de se mêler des affaires intérieures du Maroc. Ce qui se passe sur le territoire des Chaouïas a suffi pour que Abd el Aziz de lui-même ou sur l'avis de ses conseillers fît une démarche. Se plaint-il de ce qu'on fait trop ou pas assez ? on ne sait. Mais tout peut devenir sujet de plainte. Le gouvernement allemand, en lui répondant que s'il avait des griefs c'était aux puissances signataires d'Algésiras qu'il devait s'adresser, lui a suffisamment montré, ainsi qu'à tout le monde, la complication de cette procédure. Mais ce ne sont là que des hypothèses. Nous nous en tenons strictement aux clauses d'Algésiras, comme l'indique la réponse de l'Allemagne elle-même au sultan, et par suite le sultan n'a rien à dire.

Tout ce qui se passe montre une fois de plus qu'il ne faut pas se mêler des affaires intérieures du Maroc, et garder entre les deux sultans une situation extrêmement réservée, neutre, impartiale. Il y a déjà longtemps que nous le disons, à l'encontre des partisans, de moins en moins nombreux il est vrai, d'une intervention. Les événements se chargent à chaque instant de confirmer notre thèse. Ce que nous avons à faire au Maroc, nos intérêts, notre action légitime et reconnue, n'est pas à la merci d'incidents dynastiques. Les déclarations de M. Pichon, hier, à la Chambre montrent qu'il reste fidèle à la politique digne mais réservée et prudente qu'il a exposée ; il n'a qu'à la pratiquer exactement.

A L'ÉTRANGER

Le Différend austro-russe

La situation internationale créée par la façon dont le gouvernement austro-hongrois a posé la question du chemin de fer de Mitrovitza reste très confuse : cette affaire n'a, en effet, provoqué encore aucune déclaration officielle en dehors de l'Autriche-Hongrie et on en est encore réduit à des commentaires et racontars de presse.

Hier soir le comte Esterhazy, parlant à la Délégation hongroise au nom du baron d'Aerenthal a dit que le Sultan, faisant faire un pas de plus à l'affaire de la ligne de Mitrovitza, a envoyé au ministère turc des travaux publics un iradé approuvant le plan de la ligne dont la construction, si le temps est favorable, devrait commencer au mois de mars. Les ingénieurs autrichiens seront choisis parmi les employés austro-hongrois du chemin de fer d'Orient.

En ce qui concerne le côté austro-russe de la question, le comte Esterhazy a dit : « L'accord austro-russe au sujet des Balkans repose sur le principe de l'abstention réciproque de tout projet d'agrandissement territorial dans les Balkans et sur le respect de l'indépendance et des progrès des Etats des Balkans. L'accord a été et sera un point de repos (*ruhepunkt*) dans la question d'Orient. Il a été, il est et sera un accord fort et vigoureux qui n'est pas affecté par l'abandon des projets russes d'expansion impérialiste en Extrême Orient. »

Mais rien n'indique qu'en Russie on trouve que la demande de concession du chemin de fer de Mitrovitza est compatible avec ce respect déclaré de l'accord austro-russe. D'après les bruits qui courent, le gouvernement de Saint-Pétersbourg aurait décidé de résister à la politique d'expansion austro-hongroise qui se dessine dans les Balkans. M. Zinovief, ambassadeur de Russie à Constantinople, ferait de l'opposition à la concession du chemin de fer et en aurait avisé ses collègues étrangers. Quant au prince Ouroussof, ambassadeur russe à Vienne, il aurait informé M. Isvolsky de l'intention de M. d'Aerenthal, avant son discours, et demandé un congé. L'officieuse *Correspondance politique*, de Vienne, se borne à déclarer que l'ambassadeur n'est pas rappelé à Saint-Pétersbourg. Elle dit : « En ce qui concerne le bruit d'après lequel l'ambassadeur de Russie à Vienne, le prince Ouroussof, partirait pour Saint-Pétersbourg, en réponse à une prétendue sommation, nous apprenons, de source autorisée, que cette nouvelle est absolument sans fondement et qu'il n'est aucunement question pour l'ambassadeur de faire un tel voyage. »

On fait observer dans certains milieux qu'un des premiers effets de l'affaire du chemin de fer de Mitrovitza a peut-être été de rendre difficile la collaboration austro-hongroise dans l'affaire macédonienne, malgré toutes les déclarations que l'on peut faire à Vienne et à Budapest sur la solidité de l'accord austro-russe. Comme le dit le correspondant du *Times* Vienne, on peut se demander comment, « si le baron d'Aerenthal avait engagé des négociations pour obtenir une faveur de la Turquie, pouvait-il espérer à la fois établir une pression suffisante sur le sultan pour assurer l'acceptation par la Turquie des réformes judiciaires ou même pour vaincre la résistance turque au renouvellement des mandats des fonctionnaires et des officiers étrangers en Macédoine ? La Russie était-elle au courant des négociations pour le tracé ? Et quelle fut l'attitude de l'Allemagne vis-à-vis de ces négociations ? Le ministre austro-hongrois des affaires étrangères a-t-il fait un pas réel vers l'adoption d'une politique énergique dans les Balkans, ou bien a-t-il été victime d'intrigues du savant diplomate de Yildiz-Kiosk, qui a pu espérer amener le baron d'Aehrenthal à porter, sans le savoir, un coup formidable à cette même entente

---

Saint-Marc Girardin, le jour où l'on apprit la mort de la duchesse d'Orléans, tombant comme suffoqué de douleur sur le fauteuil de sa chaire, rejetant chapeau, cache-nez et canne d'un grand geste tragique et commençant dans le tremolo d'un sanglot : « Messieurs, une nouvelle.... » L'amphithéâtre parut s'effondrer à son tour sous les applaudissements. C'est ainsi qu'on faisait alors la leçon à la tyrannie.

M. Nisard, en éloquence française, impérialiste accompli, rétablissait l'équilibre politique de la Faculté. Il ne professait plus, étant directeur de l'Ecole normale et inspecteur général. Mon ami Albert Dumont m'a rapporté de lui des paroles prononcées au temps même que je rappelle : « Que l'Empereur soit grand dans les grandes choses, cela s'entend ; mais dans les petites ! Ah ! M. Dumont, si vous l'aviez entendu, l'autre soir, à Compiègne, me disant : « M. Nisard, prenez-vous des mouillettes ? » Il est vrai que Dumont, en sa qualité d'historien, inventa peut-être cette anecdote du *five o clock* de César.

Le suppléant de Nisard était le lettré délicat Demogeot. Les premières leçons de Demogeot eurent un si vif succès que l'auditoire l'obligea, malgré sa sage résistance, à monter au grand amphithéâtre. Le premier jour, salle pleine aux deux tiers, et tribunes closes. Le second, en janvier, salle vide aux deux tiers. On grelottait, il fallut redescendre. Ce fut la mort du cours. La suppléance passa à Gandar.

Emile Saisset. Histoire de la philosophie. Un petit homme tout brûlé par la fièvre et la passion du whist. La plus belle parole de professeur que j'aie entendue. C'était le temps où les philosophes universitaires se syndiquaient contre le panthéisme. Saisset menait la bataille dans ses livres et à la Sorbonne. Je n'oublierai jamais telles leçons sur les *Quatre Causes* d'Aristote ou les *Hypostases* de Plotin. Il prit un jour le fameux argument de saint Anselme et le traita aux réactifs de la logique pure. L'argument s'évapora comme la fumée d'un encensoir.

Adolphe Garnier. Philosophie. Un philosophe fluet, très doux, parole lente, hésitante, doctrine tout écossaise. Il fut le dernier représentant d'une philosophie parcimonieuse, bourgeoise, étriquée, fondée sur le bon sens. Aujourd'hui cette primauté du bon sens semblerait un scandale. M. Garnier ne s'échauffait que pour défendre sa raison contre les attentats de la métaphysique. Une théorie le tourmentait tout particulièrement, cette idée qu'en Dieu tout est présent, immobile vision où le passé et l'avenir, dans les insondables profondeurs de l'éternité écoulée et de l'éternité future, se rejoignent en un présent perpétuel. Etrange et transcendante rêverie, qui fait de Dieu je ne sais quelle vertigineuse somnambule ; et qui fut, dit-on, imaginée pour sauvegarder l'intégrité du libre arbitre des humains. Quand il la rencontrait aux détours de quelque leçon, M. Adolphe Garnier devenait plus pâle, plus mince, et faisait des gestes impétueux. « Non, jamais, je ne consentirai à une telle entorse donnée à ma raison ! » Je crois bien, entre nous, qu'il n'avait pas tort.

L'histoire se partageait entre M. Rosseuw-Saint-Hilaire (c'était le beau temps des Saint-Hilaire) et M. Wallon. Ici, mes souvenirs sont trop nuageux. La géographie était le fief de M. Guignault, qui professait au Collège de France un cours d'antiquités mythologiques. Il en gardait, dans le discours familier, la noblesse homérique : « Vous allez en Grèce, Monsieur, méfiez-vous de Borée ! » C'est le vent de la bronchite autour de l'Acropole.

La littérature grecque n'était alors dotée que d'une seule chaire, où M. Egger venait de succéder à M. Boissonnade. Cet helléniste revenait toujours, dans ses leçons, par quelque rapide échappée au grammairien d'Alexandrie Apollonius Dyscote, père de la grammaire, patriarche des grammairiens de toute race et de toute langue. La mémoire de M. Egger fut prodigieuse. Pendant de longues années, aveugle, il put encore professer sur les textes grecs intacts en son esprit. Plus d'une fois, devenu son collègue, je l'ai reconduit, à l'issue de quelque soutenance, de la Sorbonne à la rue Madame. Entre les deux grilles du Luxembourg, rassuré pour sa marche, il continuait sans peine son argumentation sur la pointe d'aiguille de deux lignes de grec. Assis en sa bibliothèque, il en feuilletait les volumes, sans hésitation ni erreur, par la main de ses visiteurs.

Les littératures étrangères qui, après Fauriel, avaient été le domaine d'Ozanam, étaient, en 1857, occupées par M. Arnould, venu de Poitiers et qui semblait toujours professer à Poitiers. Il avait gardé la tradition d'éloquence provinciale, la recherche des grands effets décoratifs, le goût de la peinture symbolique. Je me souviens d'une leçon qui me parut déconcertante après trois années d'assiduité à Nancy, aux cours de M. Mézières. M. Arnould développa cette idée unique : Hérodote lisant ses *Histoires*, aux Jeux olympiques et Dante lisant son poème chez les Scaliger de Vérone (ou peut-être chez les Polenta de Ravenne ?), c'est le même phénomène historique, la même scène initiale d'une civilisation naissante... Je ne demandais pas mieux. Mais je n'en suis pas encore bien sûr.

Enfin, voici le douzième des Grands Dieux : M. Hase, gigantesque, courbé, face glabre, cheveux jaunes, énormes lunettes d'or. Allemand d'origine, il avait enseigné du grec à Napoléon III enfant. L'empereur lui donna une chaire de *grammaire comparée*. M. Hase joignait à une candeur enfantine un laisser aller tout primitif en sa vie intime et un cynisme dans les propos qui lui faisaient une légende. Bibliothécaire à la rue Richelieu, quand il sentit sa fin venir, il monta une dernière fois dans sa chaire, déposa sur la table cinq manuscrits grecs et tint ce discours à ses cinq auditeurs fidèles.

— Messieurs, je sens Cerbère qui me mord les talons. Je vous fais mes adieux et vous prie de vous partager ces manuscrits en souvenir de moi. Je fus cinquante ans bibliothécaire et n'ai jamais volé de manuscrits. Ils sont bien à moi. Gardez-les sans scrupule. Nous nous retrouverons peut-être...

Il acheva par un geste vague qui témoignait d'une espérance incertaine, s'en alla tranquillement, lentement, courbé, et ne revint jamais.

EMILE GEBHART.

austro-russe, dont il fut l'un des architectes et qui sert, depuis 1903, de base à l'action européenne en Macédoine »?

Mais nous le répétons, on ne sait rien d'officiel sur cette affaire qui met certainement en mouvement toutes les chancelleries de l'Europe.

Les Affaires du Maroc

LES INTENTIONS D'ABD EL AZIZ

D'après des lettres de Rabat, Abd el Aziz aurait décidé de diriger une mehalla sur Fez. Cette nouvelle n'a rien d'invraisemblable, car, comme le faisait remarquer récemment notre correspondant de Tanger, une grande partie de la population de la capitale marocaine n'a accepté Moulaï Hafid que par force et par crainte du pillage de ses biens. L'état d'anarchie qui règne à Fez ne peut d'ailleurs que contribuer à augmenter le nombre des partisans du sultan du Nord.

DANS LA CHAOUIA

Un télégramme du général d'Amade annonce qu'à Bouznika, à la suite d'une reconnaissance de nos troupes, 300 tentes de la fraction des Beni Ould de la tribu Ziaïda ont fait leur soumission.

Aucune attaque ne s'est produite contre les colonnes du Tirs et du littoral.

Au retour de la dernière poursuite qui s'est terminée à Settat, cent israélites des environs, dépouillés et menacés de mort par les Marocains, se sont attachés à notre colonne ; ils viennent d'être dirigés sur Casablanca où leurs coreligionnaires sont en mesure de les recueillir et de leur venir en aide.

En face de nos postes de Ber-Rechid et de Medjouna, les Medrakas s'agitent toujours ; ils s'en prennent toujours surtout aux tribus soumises et aux goumiers marocains nouvellement recrutés.

L'ALLEMAGNE ET LES SULTANS

Le correspondant du *Times* à Tanger envoie les détails suivants sur les négociations d'Abd el Aziz avec l'Allemagne. Sa version paraît être la plus vraisemblable de celles mises en circulation à ce sujet, en tenant compte toutefois des sentiments parfois hostiles à la politique française, manifestés par ce correspondant.

Le 21 octobre, le sultan m'accorda une longue audience au cours de laquelle, après m'avoir déclaré qu'il avait une très haute opinion de M. Regnault, il m'assura qu'il avait une entière confiance dans le gouvernement français et spécialement dans son représentant pour lequel il éprouvait une vive sympathie et dont il entendait suivre les conseils en tous points.

Il comprenait, disait-il, qu'aucune puissance ne pouvait l'aider en dehors de la France, l'Acte d'Algésiras rendant relativement peu importante la position de l'Allemagne au Maroc, et il répéta plusieurs fois qu'il voulait à tout prix conserver les meilleures relations avec la République française.

Le sultan avait promis de remplacer El Torrès à Tanger par El Guebbas, et de révoquer certains de ses vizirs, mais Abd el Aziz est incapable d'avoir une idée ni des projets suivis, et le jour même où la mission française quittait Rabat, il confia à un consul étranger qu'il était très heureux de se voir débarrassé d'elle.

M. Regnault, qui agit constamment avec tact, franchise et amitié, ne dut point connaître ce changement d'attitude.

En tout cas, le sultan ne tint pas ses promesses; il est probable qu'il ne pouvait se consoler de ce que la mission française ne lui eût pas procuré un gros emprunt immédiatement.

Vers la fin de janvier, Ben Sliman, ministre des affaires étrangères, alla se plaindre au vice-consul d'Allemagne à Rabat de ce que la France outrepassait les pouvoirs à elle conférés par l'Acte d'Algésiras. Cette plainte fut consignée par écrit en présence de Ben Sliman et expédiée à Berlin par l'intermédiaire de la légation d'Allemagne à Tanger.

C'est ainsi qu'au moment où il envoyait El Mokri à Paris, avec mission de faire de chaleureuses déclarations d'amitié pour la République française, Abd el Aziz tentait d'ouvrir une intrigue avec l'Allemagne.

De son côté, Moulaï Hafid a poursuivi une politique en quelque sorte analogue. Tout en donnant à l'Europe l'assurance de sa bienveillance et de son intention de maintenir les termes des traités et de l'Acte d'Algésiras, Moulaï Hafid promet aux indigènes d'exterminer tous les chrétiens dans une guerre sainte. Il semble bien qu'entre les deux sultans il n'y a que cette différence qu'Abd el Aziz a de bonnes intentions qu'il ne met jamais à exécution, tandis que Moulaï Hafid a de mauvaises intentions qui ne se réalisent pas plus d'ailleurs, que celles de son rival.

OBSÈQUES DES MARINS DE LA « JEANNE-D'ARC »

Les obsèques des trois marins morts à l'hôpital maritime de Gibraltar, des suites des blessures reçues lors de l'explosion de chaudière survenue à bord du croiseur cuirassé *Jeanne-d'Arc*, ont eu lieu hier après-midi.

Les corps avaient été placés sur des prolonges d'artillerie et le cortège était précédé par la musique du cuirassé *Duncan*, vaisseau-amiral de l'escadre anglaise de la Méditerranée. Des détachements des compagnies de débarquement et de la garnison rendaient les honneurs, et plus de quarante couronnes avaient été envoyées par les corps de troupe et les navires anglais.

Alsace-Lorraine

L'INCIDENT PFLEGER

L'incident soulevé à la Délégation d'Alsace-Lorraine, par le discours du docteur Pfleger, a eu dans tout le pays une répercussion considérable. Il faut noter tout d'abord l'insistance singulière qu'a mise M. de Kœller à amener de la part des collègues de M. Pfleger un désaveu formel. Le secrétaire d'Etat y est revenu jusqu'à trois fois. Aucun des membres de l'Assemblée n'a osé affronter la colère gouvernementale et l'état d'inquiétude et de gêne provoqué par les violentes diatribes du jeune député haut-rhinois se serait prolongé jusqu'à la fin de la séance, si M. Blumenthal n'avait pas très habilement remis les choses au point en comparant les procédés de M. de Kœller à une enquête de juge d'instruction. Dans une assemblée parlementaire le ton de ce fonctionnaire est tout à fait déplacé. « La réalisation d'une autonomie aussi large que possible pour l'Alsace-Lorraine, a conclu le maire de Colmar, ne peut pas être acceptée par la population, comme la récompense d'une bonne conduite enfin constatée, mais le pays revendique cette autonomie comme un droit absolu dont il a longtemps été privé. »

M. l'abbé Wetterlé qui, à la tribune, n'a pas su défendre son ami politique, proteste énergiquement, dans son *Journal de Colmar*, contre l'attitude de M. de Koeller. L'Alsace-Lorraine ne veut pas de l'autonomie pour prix de son humilité. « Nous ne sommes pas des enfants, mais des hommes que de longs malheurs ont mûris et qui entendent bien, sans jamais dépasser la mesure des critiques permises, sans pousser à la révolte contre les institutions existantes, garder leur entière liberté d'appréciation et ne rien sacrifier de leur dignité à de bas calculs.

« Les membres du gouvernement doivent être assez forts pour pouvoir entendre une critique justifiée sans perdre immédiatement leur sang-froid, les représentants du peuple assez courageux pour ne dissimuler aucune vérité à ceux dont ils ont mission d'éclairer le jugement.

» Nos libertés, nous les revendiquons comme un droit sacré, nous ne les acceptons pas comme une aumône. La « paix des cimetières » n'est pas et ne sera jamais notre idéal. Nous ne sommes pas et nous ne voulons pas être des enfants sages. »

Portugal

APRÈS LES FUNÉRAILLES

La dernière cérémonie des funérailles a eu lieu hier après-midi par le transfert des corps exposés depuis le service funèbre de samedi à leur place définitive dans les caveaux contigus à l'église.

L'exposition publique a duré jusqu'à trois heures. L'église était pleine d'une multitude qui se pressait et se bousculait pour défiler devant le catafalque que gardaient huit officiers, sabre au clair, parmi lesquels des officiers de navires de guerre anglais. La poussée était si forte que des femmes se sont évanouies ou ont eu des attaques de nerfs et qu'on a dû les transporter, criant et sanglotant, avec les plus grandes difficultés. Beaucoup portaient de jeunes enfants dans leurs bras. La plupart d'entre elles et surtout les plus âgées, pleuraient abondamment devant les cercueils.

La comtesse de Paris et la duchesse de Guise sont arrivées hier soir à Lisbonne. Elles ont été reçues à la gare par le duc d'Oporto. Elles se sont rendues au Palais des Necessitades.

Le prince de Connaught a quitté Lisbonne à bord du croiseur *Exmouth*.

LA SITUATION POLITIQUE

Le Conseil des ministres s'est occupé seulement de la rédaction du décret faisant grâce aux marins qui ont participé aux émeutes de 1906. Ce décret sera soumis demain au Conseil d'Etat.

M. d'Alpoim, chef des progressistes dissidents, est rentré à Lisbonne. Il est allé s'inscrire au palais.

M. FRANCO

Ce matin, M. Franco et sa famille sont partis de Marseille directement pour Gênes par l'express de 7 h. 22. Deux inspecteurs de la Sûreté ont pris place dans le même train.

Vu l'heure matinale, il n'y avait aucun curieux sur le quai de la gare, et le départ inopiné de M. Franco n'a donné lieu à aucun incident.

Russie

PROJET DE LOI CONTRE LA PRESSE

La plainte officielle déposée par M. Bompard, ambassadeur de France, auprès du ministère des affaires étrangères, au sujet d'un article publié dans le *Grajdanine*, a relevé une lacune dans les lois existantes. Il manque notamment un paragraphe de loi qui protège contre les offenses de presse les chefs d'Etat étrangers et leurs représentants. En conséquence, ainsi que nous l'avons déjà annoncé hier, le ministre des affaires étrangères a engagé des pourparlers avec le ministère de la justice, qui a entrepris d'élaborer des projets de loi pour la création de dispositions légales correspondantes.

Etats-Unis

UN TRAITÉ D'ARBITRAGE FRANCO-AMÉRICAIN

M. Root, ministre des affaires étrangères, et M. Jusserand, ambassadeur de France, ont signé un traité tendant à soumettre à l'arbitrage toute question qui pourra être en litige entre la France et les Etats-Unis.

Ce traité devra être soumis à l'approbation du Sénat américain et du Parlement français ; les clauses ne seront pas publiées jusque-là, mais on croit qu'il est conçu dans des termes identiques au projet de traité signé par M. Olney, secrétaire d'Etat, et lord Pauncefote, et soumettant à l'arbitrage tous les conflits pouvant s'élever entre les Etats-Unis et la Grande-Bretagne, projet que le Sénat américain refusa de ratifier.

Egypte

MORT DE MUSTAPHA KAMEL PACHA

Une dépêche du Caire annonce la mort, à l'âge de trente-cinq ans, de Mustapha Kamel Pacha, chef du parti national égyptien, dont il avait lui-même défini le programme en ces termes : « Rendre les Egyptiens capables de se gouverner eux-mêmes, leur donner une Constitution qui mette fin à l'arbitraire et au pouvoir absolu ; couronner cette œuvre par l'autonomie et la liberté. » Mustapha Kamel Pacha avait fait ses études de droit à Toulouse et dirigeait au Caire un journal, l'*Etendard*, qui était imprimé en arabe, en français et en anglais. Le journal prit une part active aux polémiques suscitées par le départ de lord Cromer et la nomination de sir Edmund Gorst qu'il s'efforça de présenter comme les conséquences directes de l'incident de Denshawaï.

LES AFFAIRES DE MACÉDOINE

La situation pénible de l'empire ottoman affecte les intérêts moraux et matériels de tous ses sujets. Il est par conséquent naturel d'en rechercher l'amélioration. Aussi oserais-je soumettre certaines considérations à la haute équité et à la généreuse indulgence des puissances signataires des traités de Paris et de Berlin.

M. Stanciof a cru devoir répondre à la récente note austro-russe en formulant les vues du gouvernement bulgare sur l'application des réformes et même en énonçant des conseils.

Une démarche de cette nature constituant une ingérance caractérisée dans les affaires intérieures de la Turquie, je rappellerai que, lorsque la Sublime Porte lui adressa des représentations à propos des excès anti-grecs dans la Roumélie orientale, la Bulgarie déclara qu'elle considérait la note ottomane non avenue parce qu'elle constituait une immixtion dans les affaires intérieures de la « principauté ». La Bulgarie faisait, en outre, ressortir que les persécutions contre les Grecs n'étaient que la répercussion des violences dont les Bulgares avaient été victimes en Macédoine et que, dès lors, la Turquie devrait d'abord rétablir l'ordre sur son territoire.

Je ferai observer à cet égard qu'un Etat souverain, lorsque ses intérêts sont en jeu, adresse parfois des observations à un autre Etat indépendant. A plus forte raison, un Etat suzerain est-il toujours fondé, dans des cas exceptionnels, à adresser des remontrances à un Etat vassal.

On feint d'oublier à Sofia que la principauté de Bulgarie a été créée, par les traités, sur le modèle des anciennes principautés danubiennes, avec moins de droits et avec plus de devoirs. Or, la Sublime Porte est intervenue à plusieurs reprises dans les affaires de la Moldovalachie. Il suffira de rappeler la mission militaire d'Omer Pacha en 1850, les missions politiques subséquentes de Juad Pacha et de Safvet Pacha à Bucarest, l'annulation des élections moldaves en 1857, demandée par la France, la Russie, la Prusse et le Piémont à la Porte, et ordonnée par celle-ci. Ces circonstances prouvent que l'Europe invoquait et reconnaissait le droit d'intervention du gouvernement ottoman et que ce dernier continuait à l'exercer. Et si l'Angleterre et l'Autriche ne s'associèrent pas à cette quadruple pression, c'est qu'elles soutenaient davantage, à un autre point de vue, l'autorité de la cour suzeraine.

Mais en admettant par impossible le bien fondé de la présente théorie bulgare, quant au territoire de la Principauté proprement dite, elle ne s'appliquerait guère à la Roumélie orientale où se sont surtout accomplis tant d'excès.

En effet, la Roumélie orientale a été maintenue par les traités sous la souveraineté directe du Sultan. Le prince de Bulgarie en a été nommé simplement vali par un firman spécial spécifiant comme condition essentielle que les droits de tous les habitants seraient sauvegardés et leur bien-être assuré. Or, d'horribles violences y ont été commises avec la connivence et la complicité de personnalités officielles bulgares et sont, en tous cas, demeurées impunies. Dès lors, le firman a été manifestement violé et la Bulgarie a ainsi, de ses propres mains, frappé de nullité le seul titre en vertu duquel l'administration conditionnelle de cette province lui avait été confiée. Du reste, la distinction entre la principauté et la Roumélie orientale a été rappelée dans des actes postérieurs au firman, revêtus de la signature de délégués officiels bulgares.

Aussi, en adressant des remontrances à son vali au sujet d'actes criminels perpétrés au préjudice de sujets ottomans et étrangers, vivant dans une province ottomane, la Porte ne s'immisçait pas dans les affaires intérieures de la « principauté » : elle usait d'un droit strict et absolu.

Mais tandis que la Bulgarie a contesté à la cour suzeraine et souveraine des prérogatives aussi évidentes, comment se fait-il qu'elle, vassale, cherche constamment à s'ingérer dans les affaires intérieures de l'empire? La Bulgarie, fût-elle indépendante, n'est pas et ne pouvait pas être signataire des traités de San-Stefano et de Berlin, auxquels elle doit son individualité politique, c'est-à-dire son existence même. Or, ses hauts fonctionnaires ont souvent invoqué, dans des discours et dans des papiers officiels, l'article 23.

La principauté de Bulgarie avait été créée sous certaines conditions et restrictions bien déterminées, consignées dans des dispositions spéciales et auxquelles elle ne se conforme pas. En d'autres termes elle se prévaut des avantages conférés par les traités, elle les outrepasse même, mais elle n'entend pas remplir les obligations correspondantes et parallèles que ces mêmes traités lui imposent. Cependant le Congrès de Berlin avait décidé que toutes les clauses du traité formeraient, à l'instar de n'importe quel acte contractuel, un indivisible « ensemble ». Il n'a jamais entendu laisser subsister et faire prévaloir la validité des seules stipulations onéreuses pour la Turquie et préjudiciables à la portion la plus considérable de ses habitants.

La responsabilité du gouvernement bulgare et de ses agents dans les événements des trois vilayets de Roumélie résulte de témoignages neutres et impartiaux, publiés dans les Livres Jaunes et Bleus; elle résulte aussi des révélations de MM. Natchévitch et Mikaïlovitch. Je me réserve de l'établir avec plus de précision dans une étude spéciale.

Les « hauts faits », pour employer l'expression de M. Steeg, des bandes bulgares ont pu s'y accomplir pendant plusieurs années sans contre-guérilla. Ce n'est qu'au mois d'octobre 1904 que M. Constans place l'apparition des bandes grecques. Or, quelque condamnables qu'en puissent être les méfaits, ils ont eu un caractère de représailles, puisque l'ambassadeur de France écrivait : « A cette recrudescence de vendetta bulgare, les Grecs ont *répondu* par la formation de bandes. »

Mais à supposer que les bandes grecques et serbes aient commencé les premières, à supposer que ce soient au contraire les bandes bulgares qui aient pratiqué des représailles, en quoi les Grecs inoffensifs de la Roumélie orientale étaient-ils coupables d'actes commis en Macédoine et pourquoi devaient-ils en être rendus responsables et traités d'une façon aussi barbare au point de se voir acculés à une expatriation en masse?

Et néanmoins, on tente de légitimer cette iniquité historique, alors que le Cabinet de Sofia n'a pas fait acte de gouvernement en prévenant à temps de sanglants désordres et des destructions de propriétés, quoique officiellement averti, ni en les réprimant d'une façon exemplaire, une fois qu'ils se sont produits. Il a ainsi montré qu'il ne peut pas ou qu'il ne veut pas remplir les devoirs élémentaires incombant à un Etat qui a la prétention de réunir les conditions normales d'une organisation régulière et moderne. Ce n'est pas l'altération systématique de faits notoires ni les équivoques et les confusions voulues qui pourraient donner le change à cet égard.

Toutefois, en présence des récriminations que la Bulgarie et quelques journalistes ont répandues dans la presse, afin de neutraliser l'effet des reproches fondés, il y aurait peut-être un moyen de procéder à une vérification par une enquête à confier à une commission internationale présidée, par exemple, par Hilmi Pacha. En examinant principalement les Livres Bleus et Jaunes, en recueillant des témoignages sur les lieux et en écoutant à la rigueur des délégués des Etats balkaniques, elle rechercherait les dates auxquelles les bandes bulgares, grecques, serbes, roumanisantes, arnaoutes ont respectivement débuté ; leur nombre et le nombre de ceux qui les composaient ; le chiffre exact des victimes, leur âge, leur sexe, leur race, leur religion ; enfin combien parmi les morts et blessés étaient ou sont sujets réels de la Turquie, de la Grèce, de la Roumanie, de la Serbie ou ressortissants authentiques de la Bulgarie.

On pourrait être ainsi définitivement fixé sur toutes les responsabilités et sur le droit que l'un ou l'autre des Etats balkaniques s'arroge de parler au nom des victimes ; mais rien, en tout cas, ne justifiera les manœuvres bulgares qui ont engendré et entretenu les bouleversements de la Macédoine, compromis la paix de l'Orient et occasionné tant de soucis à la diplomatie de l'Europe. Il y a sur ce point capital surabondance et concordance de preuves.

Malheureusement, la Bulgarie a eu intérêt à interpréter les ménagements excessifs dont elle a été l'objet comme une indication implicite d'une indulgence particulière. On est resté trop longtemps inactif et impassible en présence des agissements des Comités révolutionnaires et du Congrès macédonien fonctionnant impunément à Sofia ; de la formation des bandes ; de l'enrôlement des officiers bulgares ; de leur impunité ; des expéditions d'armes et d'explosifs ; des incursions en Macédoine ; des forfaits nombreux auxquels on s'y livrait ; des discours subversifs prononcés contre la Turquie par des ministres, en plein Sobranyé ; des propos et des pamphlets incendiaires propagés par les propres agents du mouvement que personne ne châtiait ; enfin, des constantes tentatives d'intervention et d'intimidation de la Bulgarie. On n'a jamais songé à redresser efficacement ces coupables écarts. On n'a jamais songé à contraindre la Bulgarie à exécuter divers articles formels des traités, tandis qu'on adoptait ailleurs des mesures coercitives inconciliables avec les résolutions et les engagements du Congrès de Berlin (protocoles, 15, 16, 17 et 18). On a toléré ses emprunts de guerre, ses armements démesurés, la formation d'une armée hors de proportions avec ses besoins légitimes, ses aspirations ostensibles et les ressources du Trésor.

Or la Bulgarie avait été uniquement autorisée à organiser une milice dont le chiffre, nécessairement limité, devait être fixé conjointement par la Russie et la Turquie et qui était destinée à former un appoint des forces turques, mais jamais à devenir un facteur dans une combinaison hostile. Les traités sont catégoriques à cet égard.

D'autre part, il y a une sorte de conspiration du silence autour des attentats contre la Banque et le « Guadalquivir » à Salonique, contre le colonel Elliott, etc., alors que les excès reprochés aux éléments non bulgares donnaient lieu à une agitation intense.

Ce n'est pas tout : le Sultan a accordé au prince Ferdinand le titre d'Altesse Royale; il l'a nommé maréchal dans l'armée ottomane ; il lui a décerné les plus hautes décorations ; il l'a autorisé à fonder des Ordres bulgares ; il l'a comblé de toute sorte d'autres faveurs.

La Bulgarie y a répondu par le dénigrement ininterrompu de tout ce qui est ottoman et par des procédés révolutionnaires incompatibles avec la fidélité due au Sultan et avec le respect des dipositions solennelles arrêtées, d'un commun accord, par les puissances.

ÉCHOS

Le Président de la République inaugurera vendredi prochain, à deux heures, l'exposition de peinture et de sculpture de l'Automobile-Club de France.

***

Le prince Eitel, second fils de l'empereur d'Allemagne, qui avait déjà traversé la France, la semaine dernière, pour se rendre à Lisbonne où il devait représenter son père aux funérailles du roi Carlos, est, depuis hier soir, à Paris. Il y est arrivé par le Sud-Express, et a été salué à sa descente de train, sur le quai de la gare du quai d'Orsay, par le prince Radolin, ambassadeur d'Allemagne à Paris, qui l'a conduit jusqu'à l'hôtel du quai d'Orsay où quinze chambres avaient été retenues pour lui. Quelques membres de la colonie allemande qui attendaient le prince au contrôle de sortie l'ont acclamé.

***

Le général Niox vient de recevoir du comte de Turenne d'Aynac, pour le musée de l'Armée, plusieurs objets intéressants. Ce sont : un petit tableau représentant le maréchal de Turenne cédant son cheval à un soldat blessé ; le projet en cire d'un monument à la mémoire du maréchal, et une trompette qui fut donnée au régiment des guides par la reine Victoria, lors de sa visite à l'empereur Napoléon III et à l'impératrice Eugénie.

***

A la dernière séance de la Société des Antiquaires de France, le président, M. Martha, s'est fait l'interprète de ses collègues, à l'occasion de la mort de M. Amédée Hauvette, et a donné lecture du discours qu'il a prononcé sur sa tombe.

M. l'abbé Thédenat a fait ensuite le don à la Société d'une épreuve du médaillon de Mabillon, par M. Baille, statuaire. Puis, après lecture par le comte Durrieu d'une Note sur une miniature qu'un compte de Charles d'Angoulême, découvert par M. d'Herbonez, permet de considérer comme l'œuvre de Jean Bourdichon et dater de 1482 à 1485, M. Maurice Prou a communiqué, de la part du chanoine Lucotte, la reproduction d'une statue de l'église de Vanneau-le-Chatel, dans la Marne, qu'on peut attribuer au dix-huitième siècle. Enfin, le comte de Loisnes a communiqué une miniature de la duchesse de Polignac, exécutée, en 1776, par Vastier, et M. Louis Bonnard a été élu correspondant à Chartres.

***

Soirée d'élections hier à l'Association générale des étudiants, pour le renouvellement du bureau du comité. Ont été élus : président, M. Julien ; vice-présidents, MM. Beugnot et Saullard ; trésorier, M. Serrey ; trésorier adjoint, M. Viard ; secrétaires, MM. Déchaux et Gaudron, bibliothécaire, M. Aubry.

***

Le dépouillement du scrutin pour l'élection de quinze syndics a eu lieu, hier soir, au siège de l'Association des Journalistes républicains, rue Vivienne.

Ont été élus : MM. Ranc, Mario Sermet, Jules Lemaître, Théodore Henry, Emile Cère, Léon Bernard-Derosne, Paul Desachy, Robert Kemp, Paul Ginisty, Eugène Lautier, de Lanessan, Paul Bluysen, Edmond Hément, Hector Depasse, Jean Bernard.

***

Le Parlement anglais a été saisi hier, par M. Pearce, un député écossais, d'une question bizarre. M. Pearce estime que, pendant les mois d'été, ses compatriotes se lèvent trop tard, et il a imaginé, pour les corriger de cette mauvaise habitude, le projet de loi dont voici la substance. Pendant les quatre dimanches du mois d'avril, on avancera, chaque dimanche, entre deux et trois heures du matin, la pendule de vingt minutes. De cette façon, au mois de mai, quand il sera à Paris six heures du matin, il sera à Londres sept heures vingt. Au mois de septembre on fera l'opération contraire, de façon à ce que le 1er octobre, on soit revenu à l'heure normale. Si ce beau projet était adopté, pendant quatre mois de l'année, Londres avancerait d'une heure vingt minutes sur les pays du Continent. Cela est fort joli ; mais comment, même en avançant les pendules, M. Pearce obtiendra-t-il de ses compatriotes que ceux-ci se lèvent, déjeunent, « lunchent » et dînent une heure et demie plus tôt qu'à leur ordinaire ?

***

Cours et conférences de demain mercredi 12 février :

A la Faculté des Lettres : M. Faguet, les poètes du dix-neuvième siècle qui continuent la tradition du dix-huitième siècle, amphithéâtre Richelieu, à une heure et demie.

Au Collège de France : M. Bédier, formation des légendes épiques, salle 3, à quatre heures. — M. Bénédite, les scènes de la vie rurale dans les décorations des tombes égyptiennes, salle 3 *bis*, à 4 heures et demie. — M. Chuquet, la jeunesse de Gœthe, salle 8, à une heure.

σκέφθη αὐτοπροσώπως ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος, παραμείνας παρ' αὐτῷ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἡ τοιαύτη ἔνδειξις τῆς Βασιλικῆς ἐκτιμήσεως εἰς πολιτικὸν εἶνε πρωτοφανὴς καὶ σχολιάζεται εὐμενῶς παρὰ τοῦ τύπου.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΓΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΒΑΣΣΑΡΑ

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

ΚΑΡΒΑΣΑΡΑΣ, 25 Φεβρουαρίου (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ λαὸς τοῦ Καρβασσαρᾶ καὶ τῶν περιχώρων συνελθὼν σήμερον αὐθορμήτως εἰς πάνδημον συλλαλητήριον καὶ συσκεφθεὶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προεκτάσεως τοῦ σιδηροδρόμου Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος, λαβὼν δὲ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀδράνειαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς πολιτείας ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας τῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἀχελώου μερῶν ἅτινα εὑρίσκονται ἐν οἰκτρᾷ καὶ ἀρχεγόνῳ καταστάσει καὶ προβλέπων τὰ ἀγαθὰ τῆς τοιαύτης ἐπεκτάσεως καὶ τὴν ἐμπολιτιστικὴν σημασίαν ἐν ταυτῷ δὲ καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν μεγίστων ἐθνικῶν συμφερόντων ψηφίζει τὰ ἑξῆς:

Ἀναμαρτύρεται ἐντόνως διὰ τὴν ὑπὸ πάσαν ἔποψιν μέχρι τοῦδε ἄστοργον ἐγκατάλειψιν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ὑπὸ τῆς Πολιτείας.

Ἱκετεύει τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν ὅπως μὴ ἀναβάλῃ ἐπὶ πλέον τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἐξ οὗ μάνιστα συμφέροντα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους ἐξαρτῶνται.

Παρακαλεῖ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ τὴν Βουλὴν ὅπως συνηγορήσουν ὑπὲρ τῆς δικαίας αὐτοῦ ἀξιώσεως.

Ἀποδέχεται εὐχαρίστως πᾶσαν θυσίαν, τείνουσαν εἰς πραγμάτωσιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ.

Παρακαλεῖ τοὺς βουλευτὰς τῶν νομῶν μας ὅπως δραστηρίως καὶ πάσῃ δυνάμει ἐργασθῶσι πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου.

Διορίζει τὴν κάτωθι ἐπιτροπὴν ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ ἡμᾶς καὶ ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ὅπου δεῖ.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Ι. Σιρᾶτος, δήμαρχος, Μ. Σαρακωμένος, Σ. Πετίνης, Β. Παπαθανάσης, Ε. Καραγιάννης, Α. Χαβίνης, Κ. Καραπάνος, Χ. Ζήσης, Σ. Θάνος.

Τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα ἀπεστάλη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ τοὺς βουλευτὰς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Ἄρτης.

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΖΗΤΟΥΣΙ ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΟΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 21 Φεβρουαρίου (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Οἱ Σέρβοι ἠξίωσαν πάλιν τὸ ἄνοιγμα τοῦ ἐν Κιρτσόβῳ ναοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε κλεισθῆ, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἀρχῶν, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Μητροπολίτου Δεβρῶν, ἕνεκα τῶν ὑπερφιάλων σερβικῶν ἀξιώσεων. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ζητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν διορισμὸν ἐν Δέβρῃ Σέρβου Πρωτοσυγγέλλου, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ποτὲ ἐν Σκοπίοις ὑπάρξαντος Φερμπλιανοῦ.

Ἡ ἀξίωσις αὕτη διετυπώθη προχθὲς τρίτην ἡμέρᾳ ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Σερβίας κ. Νενάδοβιτς, ἐπισκεφθέντος τὸν Οἰκουμ. Πατριάρχην, ἐπανελήφθη δὲ προχθὲς διὰ τοῦ διερμηνέως τῆς Σερβικῆς Πρεσβείας κ. Τσόλιτς, ὁ ὁποῖος ἠπείλησε μάλιστα πλήρη διακοπὴν τῶν σχέσεων μεταξὺ Πατριαρχείου καὶ Σερβικῆς Κυβερνήσεως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ὑποχωρήσωσι ταῦτα ἐν τῷ ζητήματι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Συνόδου ἔσπευσε νὰ ἀνακοινώσῃ τὰς σερβικὰς ἀξιώσεις, ὑποστηρίξας τὸν διορισμὸν ἐν Κιρτσόβῳ Σέρβου Πρωτοσυγκέλλου, ἀλλ' ἡ Ι. Σύνοδος κατὰ πλεονοψηφίαν ἀπέκρουσεν ὀμφότερα τὰ αἰτήματα τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ι. Συνόδου ἀνεκοινώθη αὐθημερὸν διὰ τοῦ διερμηνέως κ. Τσόλιτς εἰς τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Σερβίας, τηλεγραφηθὲν δὲ εἰς τὸν μητροπολίτην Δεβρῶν κ. Ἄνθιμον.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

πλήρες, μετὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, εἰς 10 λεπτα φυλλάδια.

Ἔκδοσις: Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΦΟΒΟΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 21 Φεβρουαρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὁ Παν. Μητροπολίτης Βάρνης κ. Νεόφυτος, Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος ἐν Δράμᾳ, ἀγγέλλει, ὅτι πρό τινων ἡμερῶν ἐδέξατο τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτόθι Ἄγγλου συνταγματάρχου Lyonel Bonham, τοῦ ἀντικαταστήσαντος τὸν περίφημον Ἕλλιοτ, ὁ ὁποῖος μετέβη νὰ ἀναφέρῃ αὐτῷ, ὅτι ἐν Βισοτσάνῃ, κώμῃ ἀπεχούσῃ περὶ τὴν ὥραν ἐκ Δράμας, ἠν ἐπεσκέφθη μετὰ τῶν τριῶν συναδέλφων αὐτοῦ Ἄγγλων, λειτουργοῦσιν ὀρθόδοξος ναὸς καὶ σχολεῖον, καθ' ὃν χρόνον οἱ Βούλγαροι, εἰ καὶ πολυάριθμοι ὄντες, στεροῦνται ἀμφοτέρων, ἤτοι καὶ ἐκκλησίας καὶ σχολείου, «ἐκάλεσε δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ φιλοβούλγαρος Ἄγγλος συνταγματάρχης τὸν Πατριαρχικὸν Ἔξαρχον νὰ ἐπιτρέψῃ, ὅπως ἐν τῷ ἐν Βισοτσάνῃ ὀρθοδόξῳ ναῷ ἐκ περιτροπῆς λειτουργοῦνται οἵ τε ὁμογενεῖς καὶ οἱ Βούλγαροι», ὅπως ἐγένετο πρὸ ἐτῶν ἐν Βολάκῳ τῆς Δράμας.

Η ΔΟΘΕΙΣΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὴν ὑπερφίαλον ταύτην ἀξίωσιν τοῦ Ἄγγλου συνταγματάρχου ὁ Παν. Ἄγγελος Βάρνης ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶνε τῆς ἁρμοδιότητός του ν' ἀπῳφανθῇ, προσέθηκεν ὅμως ὅτι καθ' ἃ νομίζει «οἱ ἀποσκιρτῶντες κανονικῆς Ἐκκλησίας οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσιν ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν», ἀπαράλλακτα ὅπως συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς Καθολικοῖς.

Ὁ συνταγματάρχης Bonham ἀπῆλθε σφοδρῶς δυσηρεστημένος διὰ τὴν δοθεῖσαν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν ἀναμφιβόλως οὐδόλως ἀνέμενεν, καὶ ἐμμένων εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ περὶ συναδελφώσεως τῶν ἐν Βισοτσάνῃ ὁμογενῶν μετὰ τῶν Βουλγάρων.

Ἕνεκα τοῦ γεγονότος τούτου, καθ' ἃ γράφει ὁ Ἅγιος Βάρνης πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα, φοβεῖται ἐξέγερσιν τῶν ἐν Βισοτσάνῃ Βουλγάρων, ὑποθαλπομένων ὑπὸ τῶν ρηθέντων Ἄγγλων ἀξιωματικῶν καὶ πραξικοπηματικὴν κατάληψιν τοῦ αὐτόθι ἡμετέρου ναοῦ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Ἐνεκρίθη συνοδικῶς ἵνα εἰς τὸν Παν. ἅγιον Βάρνης γείνῃ ἡ δέουσα πατριαρχικὴ ἀπάντησις.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΟΙ ΦΟΝΟΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΠΩΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ

ΣΟΦΙΑ, 21 Φεβρουαρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἐπιστολὴ ἐκ Μακεδονίας ἐπιβεβαιοῖ τὴν πρὸ ἑβδομάδων κυκλοφορήσασαν φήμην περὶ τοῦ φόνου τοῦ Μιχαὴλ Δάεφ, ὁπλαρχηγοῦ τῆς περιφερείας Δράμας. Οὗτος, καίπερ φίλος τοῦ Σανδάνσκου, ὑποπτος ἐσχάτως γενόμενος, ἕνεκα τῶν σχέσεων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας του μετὰ τοῦ Γκαρβάνωφ, συνελήφθη εἰς ἐνέδραν, στηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Τάσκα, καὶ ὁμολογήσας τὰς σχέσεις καὶ τὰς συμπαθείας του πρὸς τὸ ἀντέθετον τῷ Σανδάνσκου στρατόπεδον Σαράφωφ-Γκαρβάνωφ κατεδικάσθη εἰς θάνατον, καὶ καθ' ἃ ὁμολογεῖ ἡ ἐγκύκλιος, ἐξετέλεσεν ὁ ἴδιος τὴν θανατικήν του ποινήν, γενόμενος αὐτόχειρ.

ΘΡΗΝΟΣ ΚΑΙ ΟΛΥΡΜΟΣ

Οἱ φίλοι τοῦ Δάεφ κλαίουσι τὴν ἀπώλειαν ταύτην διὰ τὴν περιφέρειαν Δράμας, διότι πιστεύουν ὅτι ὁ νεαρὸς οὗτος ὁπλαρχηγὸς (μόλις 28 ἐτῶν) εἶχεν ἐνσπείρει τὸν φόβον καὶ τρόμον εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς περιφερείας ἐκείνης καὶ καταστήσει ἀδύνατον τὴν αὐτόθι προσέγγισιν ἑλληνομακεδονικῶν στιφῶν, ἀποκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου (ὡς λέγουσιν) Ἑλληνοκτόνος.

Τὴν θέσιν τοῦ Δάεφ κατέλαβεν ὁ Θ. Πανέτσας, ὁ δολοφόνος τῶν Σαράφωφ καὶ Γκαρβάνωφ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Δράμας.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ

Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Σανδάνσκου, ἥτις ἀπεστάλη πρὸς ὅλα τὰ κομιτάτα τῶν τεσσάρων ἐπαναστατικῶν περιφερειῶν (Σκοπίων, Μοναστηρίου, Θεσσαλονίκης καὶ Θράκης) κύριον σκοπὸν ἔχει νὰ δικαιολογήσῃ τὸ ὑπὸ τὸν Γιάννην Σανδάνσκου κομιτάτον τῆς ἐπαναστατικῆς περιφερείας Σερρῶν διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐξενεχθείσας θανατικὰς ἀποφάσεις κατὰ τῶν Σαράφωφ, Γκαρβάνωφ καὶ Δάεφ καὶ τὰς ἐκτελέσεις αὐτῶν. Ἡ δικαιολογία αὕτη ἐκρίθη τόσῳ μᾶλλον ἀπαραίτητος, καθόσον οἱ φόνοι οὗτοι ἐνεποίησαν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν παρὰ τοῖς Βουλγάροις τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῖς Μακεδονοβουλγάροις, οἱ δὲ ὁπαδοὶ τῶν Σαράφωφ καὶ Γκαρβάνωφ ἀπειλοῦσιν ἀντεκδικήσεις.

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Βουλγαρικὸς Τύπος ὁμοθύμως κατεδίκασε τοὺς ἀλληλοσπαραγμοὺς ἐν τῇ Ἐσωτερικῇ Διοργανώσει καὶ συνέστησε συμφιλίωσιν τῶν ἀλληλομαχομένων στρατοπέδων, ἀλλ' αἱ συμβουλαὶ αὗται δυσκόλως θὰ εὕρωσιν ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν κομιτάτων, τῶν ὁποίων τὰ ἀμοιβαῖα πάθη καὶ μίση ἔφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον. Προσεχῶς ἐπίκειται ἡ συγκρότησις ἐπαναστατικοῦ συνεδρίου, ἀλλ εἶνε ἀμφίβολον ἂν οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Σανδάνσκου θὰ τολμήσωσι νὰ λάβωσι μέρος. Οἱ φίλοι καὶ ὁπαδοὶ τῶν δολοφονηθέντων νομίζουσιν ὅτι ἐν μόνον μέσον θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ὁμόνοιαν ἐν τῇ Ἐπαναστατικῇ Διοργανώσει, ἡ ἐξόντωσις τοῦ Σανδάνσκου, τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι ἐννοοῦσι νὰ ἐπιδιώξωσιν ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἤδη διεδόθη ὅτι ὁ τουρκικὸς στρατὸς περιεκύκλωσε τὸ παρὰ τὰ μεθόρια (πλησίον τῆς Ζουμαγιᾶς) χωρίον Βόνσκο, πληροφορηθεὶς ὅτι ἐν αὐτῷ εὕρηται κεκρυμμένος ὁ Σανδάνσκου μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του. οὗτινος ἀξιοῖ τὴν παράδοσιν, ἀπειλῶν ἄλλως νὰ καταστρέψῃ ὁλόκληρον τὸ χωρίον.

Αἱ ΥΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ

Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Σανδάνσκου, τῆς ὁποίας ἐπιφυλαττόμεθα νὰ μεταδώσωμεν εὐρυτάτην περίληψιν διὰ τοῦ προσεχοῦς ταχυδρομείου εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πατρίδος», ἐνδιαφέρει ἡμᾶς διὰ τὰς πολυτίμους ἐν αὐτῇ ὁμολογίας περὶ τοῦ στενοῦ συνδέσμου τῆς Σταμπουλωφικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ κομιτάτου Σαράφωφ-Γκραβάνωφ πρὸς διοργάνωσιν καὶ ἀποστολὴν στιφῶν εἰς Μακεδονίαν. Ἀσαύτως διὰ τὴν ὁμολογίαν ὅτι ἡ στάσις τῆς Βουλγαρίας ἐν Μακεδονίᾳ προὐκάλεσε τὴν δημιουργίαν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Σερβικῶν στιφῶν.

«Εἶνε πασίγνωστον—γράφει ἡ ἐγκύκλιος—ὅτι τὰ γειτονικὰ κράτη τοῦ Ἁγίου Σερβία, Ἑλλὰς καὶ Βουλγαρία, ἐλαυνόμενα ὑπὸ τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν των συμφερόντων ἕκαστον, προσπαθοῦσιν ὑπὸ διαφόρους μορφὰς νὰ καταλάβωσιν ὀχυρὰς θέσεις, ἐν ἐνδεχομένῃ ἐπιλύσει τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος.

»Ἡ Βουλγαρία ἐν τούτοις, ὡς ἡ ἰσχυρότερον ἐνδιαφερομένη, ἤρχισε πρώτη νὰ ἐκμεταλλεύηται τὸ ἐλευθερωτικὸν (ἐπαναστατικὸν) ἔργον, χάριν πολιτικῶν καὶ δυναστικῶν αὐτῆς σκοτῶν. Καὶ οὕτω ἡ Βουλγαρία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐξέθεσε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Διοργανώσεως καὶ προὐκάλεσε τὴν ἔνοπλον ἐπέμβασιν τῶν ξένων ἐθνικῶν προπαγανδῶν, ἐξ οὗ ἡ χώρα (ἡ Μακεδονία) μετετράπη βαθμηδὸν εἰς στάδιον ἀδιαλείπτων καταστροφῶν καὶ ἀγώνων, ἡλαττώθη ἡ ὑπηρεσία τῆς Διοργανώσεως, ἥτις ἐξέκλινεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς φυσικῆς αὐτῆς ἐξελίξεως. Ἡ Βουλγαρία μετῆλθε πᾶν μέσον, ἵνα ἐνσπείρῃ διχονοίας μεταξὺ τῶν σκαπανέων τοῦ Ἐσωτερικοῦ τῆς (Μακεδονίας), μοχθοῦσα νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἐσωτερικὴν Ὀργάνωσιν καὶ καταστήσῃ αὐτὴν ἴδιον ἑαυτῆς ὄργανον.

»Ἡ κατακτητικὴ πολιτικὴ ἑκάστου μέρους τῆς Βουλγαρίας, ὁμοία μὲ τὴν τῆς Σερβίας καὶ Ἑλλάδος, μᾶς ἐπιβάλλει ἀνυπερθέτως νὰ κανονίσωμεν τὰς σχέσεις ἡμῶν πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς ξένην ἐχθρικὴν δύναμιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ δι' αὐτὴν (τὴν Βουλγαρίαν) τὸ ζήτημα εἶνε ζωτικώτατον καὶ σοβαρὸν καὶ ἀπορροφᾷ τὰς κυριωτέρας αὐτῆς μερίμνας, διότι ἡ Βουλγαρία ἔχει ἀνάγκην διεκδικήσεως νέων πηγῶν οἰκονομικοῦ ἐδάφους, διὰ τοῦτο θέτει εἰς ἐνέργειαν πᾶν δυνατὸν μέσον, ὅπως εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν Ἐσωτερικὴν Διοργάνωσιν καὶ ὅπως διευθύνῃ αὐτὴν συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἰδίων αὐτῆς συμφερόντων.

»Κατόπιν πολλῶν ἀγώνων προσπαθειῶν, τὰς ὁποίας κατέβαλεν εἰς διαφόρους ἐποχάς, ὅπως ἠδημιουργήσῃ ὁμάδα (ἐπαναστατικὴν) ἐθνικιστικὴν (βουλγαρίζουσαν), ἥτις νὰ ἀποβῇ ἀγωγὸς τῶν τῆς Βουλγαρίας συμφερόντων, ἐπέτυχε τέλος τοῦ σκοποῦ της; ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐπέφερε τὴν ἀποσύνθεσιν καὶ τὸν διχασμὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἐσωτερικῆς Διοργανώσεως».

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗ

ΝΕΑΙ ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ

ΒΙΕΝΝΗ, 25 Φεβρουαρίου. — Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ὁ Βουλγαρος ἀρχηγὸς Δάεφ, ὁ ὀργανωτὴς τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ταγματάρχου Ἕλλιοτ, Ἄγγλου στρατιωτικοῦ ἀπεσπασμένου παρὰ τῇ Μακεδονικῇ ἐπιτροπῇ, ἐδολοφονήθη παρὰ τῶν μελῶν τοῦ ἀντιθέτου Κομιτάτου.

Κατ' ἄλλα τηλεγραφήματα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ παρὰ τὴν Βέχανην, ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Καστορίας συμπλακέντος μετὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ βουλγαρικοῦ σώματος, ὀνόματι Μαλκώφ, ὡς ἐπίσης καὶ εἷς κομιτατζῆς ἐφονεύθησαν.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΕΛΛΗΝΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ-ΤΟΥΡΚΩΝ

Ἕτερα τηλεγραφήματα τουρκικῆς πηγῆς ἀγγέλλουσιν ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Βορβοτικὸ εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς Καστορίας, Ἑλληνομακεδονικὸν σῶμα ἀποτελούμενον ἐξ ἑκατοντάδος περίπου ἀνδρῶν προσβληθὲν ὑπὸ Τουρκικοῦ ἀποσπάσματος ἐφόνευσε δύο στρατιώτας καὶ ἐτραυμάτισε τρεῖς.

Ἄλλο σῶμα ἐπετέθη κατ' ἀγροτικοῦ κτήματος ἐν Οὐλᾷ φονεῦσαν τρεῖς Κουτσοβλάχους.

Ἀθ. Πρ.

ΣΕΡΒΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ο ΕΝΟΣΥΣΙΑΣΜΟΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 25 Φεβρουαρίου.—Ἡ εἴδησις, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων, ἐπεθύμουν νὰ διατρανώσῃ τὰς πρὸς τὴν Σερβίαν συμπαθείας του, ὠνόμασε μίαν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ὁδὸν Καραγεώργεβιτς, ἐγένετο δεκτὴ μετ' εὐχαριστήσεως παρὰ τῆς Δημοσίας Γνώμης ἐν Σερβίᾳ.

Ὁ «Χορικὸς Σύλλογος» Βελιγραδίου ὡς καὶ πολυάριθμοι κάτοικοι τῆς πρωτευούσης ἑτοιμάζονται ν' ἀναχωρήσουν προσεχῶς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἀθηνῶν.

(Ἀθην. Πρακτ.)

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ

ΑΠΟ ΠΛΟΥΣ "ΨΑΡΩΝ,,

Κατὰ χθεσινὰς εἰδήσεις, γνωσθείσας εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὸ ἐν Ναυστάθμῳ ναυλοχοῦν καὶ ἐν παροπλισμῷ εὑρισκομενὸν θωρηκτὸν «Ψαρὰ» διετάχθη ὅπως ἑτοιμασθῇ καὶ ἀποπλεύσῃ εἰς Κέρκυραν, ὅπως ἐξέλθῃ εἰς προϋπάντησιν τοῦ ἐκεῖ ἀναμενομένου αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου. Ἐκ τῆς γενομένης ὅμως ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μέλος ἦτο καὶ ὁ ἀρχιναυπηγὸς κ. Βίμπος, ἀπεδείχθη, ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτελέσῃ πλοῦν, διότι καὶ ὁ ἄξων τοῦ ἕλικος εἶνε τελείως κατεστραμμένος καὶ ὅτι ἐπεχείρησαν νὰ ἀποσύρωσι περικόχλιόν τι τὰ ὕδατα εἰσέρρευσαν ἄφθονα καὶ τὸ σκάφος ἐβυθίσθη κατὰ δύο πόδας.

Πάραυτα ἐκλήθησαν δύται, οἵτινες ἔκλεισαν τὴν ὀπήν, οἱ δὲ ναῦται δι' ἀντλιῶν ἐκένωσαν τὰ εἰσρεύσαντα ὕδατα.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΔΗΜΟΥΛΗ — ΧΑΛΙΟΥΛΙΑ

Τὸ γραφὲν ὅτι ὑπεβλήθη ἤδη εἰς ἀνάκρισιν ὁ ἐκ τῶν μαρτύρων τῆς μονομαχίας Δημούλη - Χαλιούλια ἀνθυποπλοίαρχος κ. Τυπάλδος εἶνε ἀπολύτως ἀνακριβὲς καὶ φαντασιώδες, καθότι ὁ κ. Τυπάλδος εἰς οὐδεμίαν μέχρι τῆς χθὲς τούλάχιστον ἀνάκρισιν ὑπεβλήθη.

Πιθανώτατα ὁ κ. Τυπάλδος νὰ παρουσιασθῇ σήμερον ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ὑπὸ τοῦ κ. Κοντογιάννη ἐκλήθησαν ἐπίσης ὅπως προσέλθωσι ἐντὸς τῆς σημερον καὶ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες οἱ κ. κ. Τσουκαλᾶς, Παπαχρήστου, Διάμπεης καὶ Μπολαμπένης, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμεύσαν ὡς μάρτυρες τῶν Χαλιούλια-Δημούλη κατὰ τὴν πρώτην μονομαχίαν.

Η ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Πληροφορίαι αὐθεντικῆς πηγῆς βεβαιοῦν, ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ μετάθεσις τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Ριφαάτ βέη εἰς Πετρούπολιν, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Χουσνῆ πασσᾶ τιθεμένου εἰς διαθεσιμότητα. Ἐνταῦθα θὰ διορισθῇ πρεσβευτὴς ὁ Σεφᾶ βέης, διευθυντὴς τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΑΛΙΚΗΣ

Σήμερον ἀναχωρεῖ διὰ Πάτρας καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μάλταν ἡ Α. Υ. ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Τιμῶν δεσποινίδος Λύδερς.

Ἡ Α. Ὑψηλότης μεταβαίνει εἰς Μάλταν πρὸς συνάντησιν τοῦ πατρός της πρίγκηπος Βάττεμβεργ, ναυάρχου, θὰ παραμείνῃ δὲ ἐκεῖ περὶ τὰς δύο ἑβδομάδας.

ΟΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΙΕΝΝΗ 25 Φεβρουαρίου. — Ὁλόκληρος ὁ Εὐρωπαϊκὸς Τύπος ἀπασχολεῖται σχολιάζων τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου πρὸς τὸν ναύαρχον λόρδον Γουηδμάουθ, ὅστις γενικῶς κατακρίνεται ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, φεραύσης καθαρῶς ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα.

Ὁ Γερμανικὸς τύπος ἰδίως ἐπιτίθεται σφοδρῶς κατὰ τῶν «Καιρῶν» οἵτινες ἐδημοσίευσαν τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολήν, ἰσχυριζόμενος ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἔχοντες πάντοτε ζωηρὰν ἀντιζηλίαν πρὸς τὴν Γερμανέαν ὡς ἐκ τῶν τελευταίων ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν της, ἀφορμὴν ἐζήτουν πρὸς ἐπίθεσιν.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Γουλιέλμου κρίνεται ὡς οὐδεμίαν ἐνέχουσα ἐπίσημον σημασίαν καὶ φέρονται εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου πλεῖστα παραδείγματα ἡγεμονικῶν ἐπιστολῶν γραφομένων ἀνευθύνως.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ἐπιτίθεται κατὰ τῶν «Καιρῶν» ἐπὶ τῇ ἀκαίρῳ ἀνακινήσει τοῦ ζητήματος.

Σ. Σ. Τὸ χθεσινὸν «Βῆμα» τῆς Ρώμης πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς Τύπος ἀπαιτεῖ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κάϊζερ, ὡς καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ λόρδου Γουηδμάουθ.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΙΝΑΣ-ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ, 25 Φεβρουαρίου.— Τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλουσιν, ὅτι αἱ σχέσεις Ἰαπωνέας καὶ Κίνας ἐπετάθησαν εἰς βαθμὸν ἐπέφοβον, τῆς πρώτης ἐπιζητούσης, ὅπως ἐπέμβῃ κυριαρχικῶς εἰς τὰ πράγματα τῆς Σινικῆς Αὐτοκρατορίας.

ΩΡΑ 4Η ΠΡΩΪΝΗ

ΔΙΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗΝ ΤΟΥ ΔΡΑΓΟΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΒΙΕΝΝΗ, 4η πρωϊνή.— Ἀγγέλλεται ἐκ Μοναστηρίου, ὅτι ἡ δίκη τῶν δύο Ἑλλήνων, τῶν κατηγορουμένων διὰ τὸ Βουλγαρικὸν τερατούργημα τοῦ Δράγος, ἤρξατο χθὲς τὴν πρωΐαν ἐνώπιον τοῦ αὐτόθι ἐκτάκτου δικαστηρίου.

Οἱ δύο Ἕλληνες κατηγοροῦνται, ὅτι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν γενομένην σφαγὴν ἐν τῷ χωρίῳ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, πληροφορηθεῖσα τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, ἀπηύθυνε διακοίνωσιν πρὸς τὴν Πύλην, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτει τὴν ἀκύρωσιν τῶν γενομένων ἀνακρίσεων, δοῦσα ἐπισήμους διαβεβαιώσεις, ὅτι τὸ κακούργημα διέπραξαν Βούλγαροι κομιτατζῆ

ΠΑΤΡΙΣ

Γ. Μ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΡΙΤΗ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Σελήνη 7 ἡμερῶν

Ἀν. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 23.—Δύσ. ὥρ. 5 λ. 59

Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΤΡΙΤΗ 26 Φεβρουαρίου. Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν, (Λόϋδ) 10.1)2 π. μ. Εἰς Ἤπειρον, (Τζῶν) 11 π. μ. Εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σερβίαν (Διακάκη) 5 μ. μ. Εἰς Σμύρνην Δαρδανέλλια, Κων)τολίν, Θρᾴκην. Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν, (Ρωσσικὸν) 10 π. μ.

ὑπόθεν ἐπέστρεψαν περὶ τὴν νύκτα ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ζωηρότητι.

— Εἰς τοῦ Ξαθρείου

Εἰς τὴν ἔξοχον τοποθεσίαν ταύτην ἰδίως παρετηρήθη μεγάλη συγκέντρωσις πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον ἐσέρετο ὁ περιποιητικὸς τοῖς πᾶσι καταστηματάρχης τοῦ ἐκεῖ ἐξοχικοῦ ἑστιατορίου κ. Σταμ. Τραμουντάνας. Καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὸ θέαμα ἦτο ἐξόχως μαγευτικὸν καὶ θεαματικὸν ἕνεκα τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ἀπόπλου τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ἀτμοπλοίων καὶ λέμβων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν πλήρεις κόσμου ἐν ἅμματι ἐορτάζοντος τὰ Κούλουμα.

— Εἰς τὴν Πειραϊκὴν χερσόνησον

Ἡ Πειραϊκὴ χερσόνησος ἦτο τὸ δημοκρατικὸν κέντρον ὅλου τοῦ πτωχοῦ κοσμάκη, ὁ ὁποῖος μὲ ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε ἠθέλησε νὰ διέλθῃ τὴν ἡμέραν του καὶ νὰ χαλάσῃ τὰ κούλουμα εἰς τὴν βραχώδη ἀκτὴν τοῦ Πειραιῶς. Καὶ οὕτω ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἄσματα, ἰαχαί, μουσικὰ ὄργανα ἠκούοντο καὶ κόσμος χορεύων καὶ διασκεδάζων ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἐθαύμα.

Οὐχ ἧττον ὅμως πολὺ πλῆθος ἐποικιλλε τὴν ζωὴν τῆς ἐν ἄλλαις ἡμέραις ἐρήμου τοποθεσίας ταύτης, ἐξελθὸν χάριν περιπάτου καὶ ἐν πυκνότητι διερχόμενον τὴν ὁδὸν ἀπὸ Σκουλούδη μέχρι Β. Περιπτέρου.

— Ἡ Φραντζὺς καὶ ἡ Καστέλλα

Καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας ὡραίας τοποθεσίας τοῦ Πειραιῶς παρετήρει τις συγκέντρωσιν πολλοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος εἶχε καταλάβει τὰ ὑπάρχοντα ζυθοπωλεῖα καὶ μικροεστιατόρια. Ὁ δὲ πρὸς τὸ μέρος τῆς Καστέλλας καὶ τοῦ Κουκουνδούρου περίπατος εἶχεν ἀρκετὴν ζωηρότητα καὶ ἕνεκεν τῆς συγκοινωνίας τῶν τραμ καὶ διότι πολὺς κόσμος χάριν περιπάτου διὰ τῆς Καστέλλας διηρθύνετο εἰς τὸ Νέον Φάληρον.

— Εἰς τὸ Νέον Φάληρον

Ἐδῶ ἡ συγκέντρωσις εἶχε πολὺ διαφορετικὸν χαρακτῆρα καὶ ἀπεῖχε τοῦ νὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα λαϊκῆς ἑορτῆς, διότι ἐπὶ τὸ Φάληρον ὁ κόσμος δὲν ἐξῆλθε διὰ νὰ φάγῃ, νὰ πίῃ, νὰ χορεύσῃ καὶ νὰ διασκεδάσῃ, παρὰ μόνον ὅσως κάμῃ τὸν μονότονον καὶ συνήθη περίπατον, ὅπερ μὲν περιπατῶν ἐπὶ τῆς πλατείας, ὅπερ δὲ καθηλωμένος ἐπὶ καθεκλῶν, μὲ σοβαρότητα Ρωμαίου συγκλητικοῦ καὶ ἐπὶ τῶν καθισμάτων τῆς ἐξέδρας.

— Ἡ ἐπικρατήσασα τάξις

Σχετικῶς ὅμως μὲ τὰ παρελθόντα ἔτη, καίτοι ὁ κόσμος εἶχε διασκορπισθῆ εἰς μεγάλας ἐκτάσεις καὶ ἡ Ἀστυνομία μὲ τὰ ἀνεπαρκῆ τῆς δυνάμεώς της δὲν ἠδύνατο παντοῦ νὰ προφθάσῃ, ἐν τούτοις ἐπεκρατήσεν ὅπως ὁπῆστε τάξις, ἐξαιρέσει μικροσυρπλοκῶν καὶ μικροτραυματισμῶν, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς ἐκόσμησαν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς χαρᾶς τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον.

— Τραυματισμοὶ

Οὕτω χθὲς ἕνεκα προηγουμένων ἀφορμῶν ὁ Ν. Χασανδρᾶς ἐτραυματίσθη ὑπὸ τοῦ Κ. Μπαρλάκου διάμαχαίρας εἰς τὴν νεφρικὴν χώραν. Ὁ δράστης μετὰ τὴν πρᾶξιν του ἐτράπη εἰς φυγήν.

— Ἐπίσης ὁ Κ. Καραμαλέγκος ἐτραυματίσθη παρ' ἀγνώστου διὰ μαχαίρας εἰς τὸν ἀγκῶνα.

— Ὡσαύτως εἰς ναύτης ὀνόματι Ἰωάννου ἐτραυματίσθη παρ' ἀγνώστου διὰ σουγιᾶ εἰς τὴν ὀσφυακὴν χώραν.

— Κλοπαὶ

Ἀγνωστοι λωποδῦται ἀφήρεσαν χθὲς τοῦ Ὀθωμανοῦ Χασὰν εἴκοσι δύο λίρας καὶ τρία μετζήτια καὶ ἐξηφανίσθησαν. Ὁ ἀστυνόμος κ. Παπακωνσταντίνου συνέλαβε μερικοὺς ὑπόπτους.

— Οἱ αἰώνιοι ἄγνωστοι ἐπίσης ἀφήρεσαν ἐκ τῆς παρὰ τὴν ὁδὸν Μουρομιχάλη οἰκίας τοῦ Χ. Καρανικολάου διάφορα τιμαλφῆ ἀντικείμενα.

— Δυστυχήματα

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ Ι. Κατέχης κατέπεσεν ἐκ τῆς σούστας του παρὰ τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός του.

— Ὡσαύτως νεᾶνις τις ὀνόματι Φρόσω, ἀγνώστου ἐπωνύμου, ἐπιστρέφουσα μετὰ τῆς οἰκογενείας της ἐξ τινος διασκεδάσεως κατέπεσεν ἐκ τοῦ κάρρου καὶ ὑπέστη μώλωπας εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός της.

— Κύων λυσσῶν

Χθὲς κύων λυσσῶν ἔδηξεν εἰς τὸν πόδα πενταετῆ παῖδα ἀγνώστου ἐπωνύμου. Ὁ κύων καταδιωχθεὶς ἐφονεύθη.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. Κ. ΣΑΜΨΩΝ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΝ

Δὲν εἶνε μόνον γίγας εἰς τὸ ὄνομα τεπώνυμον, ἀλλὰ καὶ γίγας εἰς τὴν ὀδοντοϊατρικὴν ἐπιστήμην. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων νοσημάτων τῶν ὀδόντων, θεραπεύει καὶ τὴν περιοστίτιδα, νόσημα τὸ ὁποῖον θεραπεύεται διὰ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὀδόντων· ἀλλ' ὁ κ. Σάμψων θεραπεύει καὶ τὸ νόσημα τοῦτο ἄνευ ἐξαγωγῆς τοῦ ὀδόντος. Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ὀδόντος ἐνεργεῖται ἀνωδύνως, κατασκευάζει ὀδοντοστοιχίας καὶ θεραπεύει τὰ πάσχοντα οὐλα διὰ νέας μεθόδου. Τὸ πρωτάκουστον δὲ εἰς τὸν ἰατρικὸν κόσμον εἶνε ὅτι μετεμφυτεύει καὶ ὀδόντας, δηλαδὴ τὸν πάσχοντα ὀδόντα ἐξάγει ἐπιμελῶς, τὸν βουλώνει καὶ τὸν ἐπαναθέτει εἰς τὴν θέσιν του, δηλαδὴ θεραπεία μιᾶς ὥρας, ἐνῷ διὰ νὰ βουλώσῃ τις ἕνα ὀδόντα ἀπαιτεῖται μήν.

Τὸ ὀδοντοϊατρεῖον παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου καὶ Ἱπποκράτους ἔναντι τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

διὰ μελαγχολίαν, σπερματόρροιαν κλπ.

Τὸ καλλίτερον φάρμακον διατασσόμενον ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων, ἰατρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν **Ἀθηνῶν**, ὧν τὰς δημοσιεύσεις εὑρίσκετε ἐν τῷ φυλλαδίῳ, ὅπερ στέλλομεν **δωρεάν**.

Ἀποκλειστικὴ πώλησις εἰς τὸ «**Νέον Θεραπευτήριον**», ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 35 Ἀθῆναι.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΑΤΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΣ

Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Γ. Φέξη σᾶς δίδει βιβλία νομικὰ, ἰατρικὰ, φιλολογικὰ, λεξικὰ, μυθιστορήματα, κτλ. δεμένα ἢ ἄδετα καὶ πληρώνετε εἰς 5δράχμους μηνιαίας δόσεις.

ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Σ. Π. ΚΩΣΤΑΚΗ

10-Ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου-10

ΝΕΩΤΑΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ χρονίας βλεννορροίας ἀνώδυνος καὶ ταχεῖα (μέθοδος Kollmen, Beone, Lnys, Finger).

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΥΦΙΛΙΔΟΣ ριζικῆς ἄνευ ὑποτροπῆς (μέθοδος Fournier).

ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ἀνικανότητος καὶ **σπερματορροίας** διὰ νεωτάτης μεθόδου.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ τῶν νόσων τῶν **ΓΥΝΑΙΚΩΝ**.

Ἄκρα ἀσηψία καὶ ἀντισηψία. Εὐρεῖα χρῆσις ἠλεκτρισμοῦ. Μαλάξεις ἠλεκτροκινητικαί.

Ὧραι ἐπισκέψεως 8—11 π. μ. 3—6 μ.μ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὰ γραφεῖα τῶν κ. κ. Γ. Μόρφυ καὶ Γιοῦ-Κρῶβ καὶ Στίβενς, Αὐστρο-Ἀμερικάνας, καὶ Ἀχαϊκῆς Ἀτμοπλοΐας μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη, κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου «Παρισίων». *(Ἐκ τῶν γραφείων)*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ

Η„ ΑΝΑΤΟΛΗ„

33-Ὁδὸς Σταδίου-33

Ἀσφάλεια ζωῆς, προικοδοτήσεως, ταμιεύσεως, μετοχῆς κλπ.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντὴς: **Σ. Α. ΡΟΚΚΟΣ** ἰατρὸς

Θεραπεύεται ἄνευ ἐγχειρήσεως καὶ ἄνευ διακοπῆς τῆς ἐργασίας τῶν ἀνδρῶν, κυριῶν καὶ παίδων ἡ

ΚΗΛΗ

(κοινῶς κατέδασμα) οἱασδήποτε μορφῆς· δηλαδὴ μηροκήλη, ὀσχεοκήλη, ὀμφαλοκήλη, βουβωνοκήλη. Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ κυρίας. Εὑρίσκονται προσέτι καὶ κατασκευάζονται ἐλαφροὶ ἐπιστημονικοὶ καὶ τέλειοι **κηλεπίδεσμοι** (δέματα) παντὸς εἴδους.

Τὸ Θεραπευτικὸν Ἰνστιτοῦτον λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ 1904 καὶ ἐθεραπεύθησαν χιλιάδες ἀρρώστων ἐν αὐτῷ. Θεραπεύεται προσέτι ἡ **ἀνδρικὴ ἀδυναμία** ἀποτελεσματικῶς. Ἡ θεραπεία γίνεται καὶ δι' ἀλληλογραφίας ἤτις δέον νὰ διευθύνηται πρὸς τὸ Θεραπευτικὸν Ἰνστιτοῦτον

11-Ὁδὸς Γερανίου-11

ΔΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1908

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ: 27 Ἀπριλίου (10 Μαΐου), 29 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου), 26 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου) καὶ 31 Δεκεμβρίου 1908 (13 Ἰανουαρίου 1909).

4	**Μεγάλα Κέρδη**	**ἐξ**	**100,000**	**Δρ.**	**400,000**
4	**Κέρδη . . .**	**ἐξ**	**25,000**	»	**100,000**
4	**Κέρδη . . .**	**ἐκ**	**10,000**	»	**40,000**
12	**Κέρδη . . .**	**ἐκ**	**5,000**	»	**60,000**
20	**Κέρδη . . .**	**ἐκ**	**1,000**	»	**20,000**
1644	**Κέρδη . . .**	**ἐξ**	**100**	»	**164,400**
2312	**Κέρδη . . .**	**ἐκ**	**50**	»	**115,600**

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27)10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι **μόνον 300,000** *τετραδράχμων γραμματίων ὑπ' ἀριθ. 1—300,000.* **Μόνον** *οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς* **κληρωτίδος κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην.** *Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσι* **μονόδραχμα** *γραμμάτια, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000, θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοί.*

Γραμμάτια πωλοῦνται: *Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχὰς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ σταθμάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς* **δραχμὰς τέσσαρας** *ἕκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς* **δραχμὴν μίαν** *ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.*

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἡ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.**

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΗΡΞΑΤΟ ΗΔΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ - GRAND HOTEL

Ἔχει δωμάτια ὑπερογδοήκοντα, ἀνατολικομεσημβρινὰ πάντα, λουόμενα ὑπὸ τῆς θαλπωρῆς τοῦ Ἀττικοῦ ἡλίου.

Ἔχει ἐπίπλωσιν ὅλως καινουργῆ καὶ πλουσιωτάτην.

Ἔχει θέαν ἀπαράμιλλον πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, πρὸς τοὺς Βασιλικοὺς κήπους, πρὸς τὰς θαλάσσας τῶν Φαλήρων καὶ πρὸς τὸν Λυκαβηττόν.

Ἔχει μαγειρικὴν Εὐρωπαϊκὴν πρώτης τάξεως.

Ἔχει καθαριότητα ἀπαστράπτουσαν καὶ ὑπηρεσίαν προθυμοτάτην.

Ἔχει φωτισμὸν ἠλεκτρικὸν ἄπλετον.

Ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς τούτου τοποθετεῖται ἐν αὐτῷ καὶ ἀνυψωτὴρ ἀναπαυτικώτατος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΡΑΦΦΙΝΗΣ

Ο "ΑΣΤΗΡ„

Ν. ΧΑΤΖΗΑΝΔΡΕΟΥ & Δ. ΣΕΦΕΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Γνωστὸν ποιοῦμεν εἰς τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πελάτας μας καὶ καταναλωτὰς **παραφφίνης** ὅτι παρέχομεν **παραφφίνην ἀρίστης ποιότητος** ἐφάμιλλον πρὸς τὴν καλλιτέραν Εὐρωπαϊκὴν τοιαύτην.

Αἱ παραγγελίαι γίνονται πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐργοστασίου.

243 — Ὁδὸς Ἑρμοῦ — 243

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣΗΣ ΤΟ 1886

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧ. 5,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΤΜΗΜΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΝ. Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία.
» ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ. Ἀγοραπωλησίαι χρεωγράφων.
» ΕΜΠΟΡΙΟΥ.
» ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΥΡΟΣ καὶ ΖΩΗΣ ὁ Γαλλικὸς «Φοῖνιξ».

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

3 1)2 ο)ο πρώτην ζήτησιν	4 1)2 ο)ο ἐν ἔτος
4 ο)ο 3 μηνῶν	5 ο)ο δύο ἔτη
4 1)4 ο)ο 6 μηνῶν	5 1)2 ο)ο τρία καὶ πλέον

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν 1)2 ο)ο ὀλιγώτερον

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΣΙΜΕΝΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ν. ΖΑΒΟΓΙΑΝΝΗ, ΖΑΜΑΝΟΥ ΚΑΙ Σ^ΙΑΣ

CIMENT—PORTLAND—ARTIFICIEL

„Ο ΤΑΥΡΟΣ„

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ἀριθ. τηλεφ. **139**

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δηλοποιεῖ ὅτι

ἐνοικιάζεται τὸ ἐν τῇ Στοᾷ Ἀττάλου ἀριθ. 175 καὶ 177 μικρὸν μαγαζεῖον, ὅπερ κατέχει ἤδη ὁ βιβλιοπώλης Ι. Σκορδαρᾶς.

Πληροφορίαι εἰς τὸ Λογιστήριον.

Ὁ Πρύτανις
(Τ.Σ.) **Μ. ΚΑΤΣΑΡΑΣ**

ΧΡΟΝΙΑΣ ΒΛΕΝΝΟΡΡΟΙΑΣ

Μὲ ἠλεκτρικὸν φῶς ἐντὸς τῆς οὐρήθρας, ἀνευρίσκοντες ἐκ Χρονίας Βλεννορροίας βλάβας, θεραπεύομεν δι' ἐργαλείων, οὐχὶ φαρμάκων.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ι. ΧΑΡΑΜΗΣ

ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

σπουδάσας ἐν Οὐρολογικῇ Σχολῇ Παρισίων Guyon *καὶ Λονδίνου* Thomson
Ὑφηγητὴς Ἐθν. Πανεπιστημίου

Κύστεως, Νεφρῶν, Φλεγμονῆς, Λίθων Κύστεως, Προστάτου

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΚΥΣΤΕΩΣ ΜΕ ΦΩΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ

Ὁδὸς 3ης Σεπτεμβρίου 18Α
Σταθμὸς Λαυρίου

ΣΩΜΑ ΚΟΜΨΟΝ ΑΝΕΥ ΑΛΠΑΝΗΣ

Κορσέδες ὑγείας καὶ καλλωπισμοῦ ἐπὶ μέτρῳ καὶ διὰ κάθε σῶμα **διὰ κοράσια καὶ κυρίας**, μὲ ἀληθινὴν παρισινὴν τέχνην ἐκ τῶν τελευταίων εἰδικῶν οἰγουρινίων πάντοτε, καὶ πρώτης ποιότητος ὑλικὰ εἰς τὸ ἤμισυ τῆς ἀξίας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, κατασκευάζονται εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς Κας Χρυσ. Κ. Σμυρνιωτοπούλου, πρώτης ἀποφοίτου τῆς Madame Cardinal, ἀνεγνωρισμένης δὲ καὶ θαυμαζομένης παρὰ τῶν κομψοτέρων δεσποινίδων καὶ κυριῶν τῆς πρωτευούσης.

Δοκιμαὶ καὶ μέτρα κατ' οἶκον. Διὰ τὰς ἐπαρχίας δείγματα καὶ τιμολόγιον δωρεάν.

Διεύθυνσι: ὁδὸς Μεθώνης ἀριθ. 9 (πάροδος ὁδοῦ Ἱπποκράτους).

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΑΤΗΡΙΩΝ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ **Σταδίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 16** μεγάλη οἰκία τοῦ **Μετοχικοῦ Ταμείου** τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, ἔνθα εὑρίσκεται νῦν τὸ κατάστημα τῆς **Ἑταιρείας τῶν Πρατηρίων.**

Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρείας ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ.

ΠΕΤΡΟΣ ΙΓΛΕΣΗΣ ΠΡΟΣΦΥΗΣ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ

Τιμήσας τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ὡς εὐσυνείδητος τεχνίτης, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν βαρβάρων, Βουλγαρίᾳ, κακοδιωκόμενος δὲ ὑπὸ τῶν κακούργων τοῦ μεγάλου ὡρολογοποιοῦ μου ἐν Φιλιππουπόλει, κατέβην εἰς τὴν μητέρα Πατρίδα, ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀθήναις. Προσκαλῶ λοιπὸν τοὺς ἐπιθυμοῦντας μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ εἰλικρίνειαν νὰ ἐπισκευάσωσι τὰ ὡρολόγιά των, καθὼς καὶ τοὺς θέλοντας νὰ ἀγοράσωσι νέα ἐκ τῶν καλλίστων καὶ εὐθηνῶν ἐξ Ἑλβετίας ὡρολογίων τῆς ἐκλογῆς μου νὰ μὲ ἐπισκεφθῶσι καὶ ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὦσι βέβαιοι ὅτι θὰ εὐχαριστηθῶσι.

Αἰόλου 193 ἀπέναντι Ἐθνικῆς Τραπέζης

ΝΕΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ι. ΚΟΜΗΝΟΥ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γραμμὴ Εὐβοϊκοῦ

Ἑκάστην Δευτέραν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 8 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν διὰ Χαλκίδα Αἰδηψὸν καὶ Βόλον.

Γραμμὴ Κορινθιαμβρικοῦ

Ἑκάστην Τρίτην 9 π. μ. διὰ Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Βασιλικὴν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν, καὶ Καρβασαρᾶν

Γραμμὴ Ἰονίου πελάγους

Ἕκαστον Σάββατον 9. π. μ. διὰ Λουτράκιον, Ἰτέαν, Γαλαξίδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ληξούριον Ἀργοστόλιον.

Ἡ γραμμὴ Εὐβοϊκοῦ θὰ ἐκτελῆται διὰ τῆς θαλαμηγοῦ «Ἀστραπῆς», ἡ δὲ τοῦ Ἀμβρακικοῦ καὶ Ἰονίου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Δελφῖνος».

Ἀμφότερα τὰ ἀτμόπλοια φωτίζονται ἀπλέτως δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς, ἔχουσι δὲ τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος, καθαριότητος καὶ ἀντοχῆς.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἐν Πειραιεῖ κάτωθι ξενοδοχείου «Κοντινεντάλ». Ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ ἔναντι σταθμοῦ Ὀμονοίας κουρεῖον ὁ «Βόλος». Τηλέφωνον ἀρ. θ. 35.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν 7 μ. μ.—Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 7 μ.μ.—Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 8ην μ. μ.—Διὰ Μονεμβασίαν, Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάλιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 8 μ. μ.—Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Θῆραν καὶ Θήραν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς. Κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ὥραν 8ην π. μ.— Διὰ Σύρον Τῆνον, Ἄνδρον, καὶ Κόρθιον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ. Ἐν Ἀθήναις Σταδίου 66 (Πλ. Ὀμονοίας). Ἀρ. Τηλεφώνου 252. Ἐν Πειραιεῖ (Πλατ. Καραϊσκάκη) ἀριθ. τηλεφώνου 94. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Μάγειρος ζητεῖ ἐργασίαν ἐν οἰκίᾳ ἢ καταστήματι μὲ μετρίαν μισθοδοσίαν. Πληροφορίαι πρὸς ἡμῶν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ

Μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων ἐπικρατεῖ ἡ ἀβεβαιότης ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Κανεὶς ἀκόμη δὲν γνωρίζει ἐὰν ἡ Βουλὴ θὰ συγκληθῇ εἰς ἔκτακτον, ἢ ἐὰν θὰ δοθῇ μόνον πρόσθετος ἀποζημίωσις εἰς βάρος τῆς ἐκτάκτου Συνόδου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὅστις κατ' ἀρχὰς εἶχε κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς δευτέρας γνώμης, τηρεῖ νῦν μεγάλην ἐπιφυλακτικότητα, ἀναμένων φαίνεται τὰ πράγματα ἵνα ἐξ αὐτῶν κανονίσῃ τὸ ζήτημα.

Ἐὰν δηλαδὴ πεισθῇ, ὅτι δὲν εἶνε εὔκολος ἡ συγκέντρωσις τῶν βουλευτῶν, τότε κατ' ἀνάγκην θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἔκτακτον.

Η ΕΠΙΨΗΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ὑπάρχουν καὶ οἱ βεβαιοῦντες, ὅτι τὰ πράγματα θὰ μείνουν ὡς ἔχουν, εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν θὰ ζητηθῇ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὁποίου θὰ κηρυχθῇ ἡ λήξις τῆς παρούσης Συνόδου. Τοιουτοτρόπως τὰ ναυτικὰ νομοσχέδια θὰ παραπεμφθοῦν εἰς τὴν ἔκτακτον Σύνοδον, ἥτις θὰ γείνῃ εὐθὺς μετὰ τὸ Πάσχα.

**Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου οὐδὲν ἔχει ἀποφασίσει, μόνον δὲ εἶνε γνωστὸν, ὅτι θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, πρὸς τοῦτο δὲ θὰ ἀποστείλῃ μέχρι τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς προσκλήσεις εἰς ὅλους τοὺς ἀ

ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΑΡΙΘΜΟΣ [171]— 2001 ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 ΤΡΙΤΗ, 6 Μαΐου 1908

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ			ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος.....	Δρ.	9	.....	
Ἑξάμηνος.....	»	16	Χρυσᾶ φράγκα.....	20
Ἐτησίως.....	»	30	Χρυσᾶ φράγκα.....	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος ἐξ 128 τοὐλάχιστον σελ. μεγάλου 4ου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α'. ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 20
Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ὁ πρίγκηψ Τρουμπετσκόη ἐξακολουθεῖ γνωρίζων εἰς τοὺς ρώσσους διὰ σειρᾶς συνεντεύξεων τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατούσας γνώμας καὶ σκέψεις περὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος. Τώρα δημοσιεύει ἐν τῷ «Λόγῳ» (Σλόβο) τῆς Πετρουπόλεως ὅσα ἤκουσε «παρὰ προσώπου περίβλεπτον ἐν τῇ πολιτικῇ καθέξαντος θέσιν, νῦν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει εὑρισκομένου καὶ ἀναμφιβόλως στενὰς ἔχοντος σχέσεις μετὰ τῶν μακεδονικῶν κομιτάτων καὶ τῶν ἐξασκούντων ἐπιρροὴν κύκλων». Ὁ πρίγκηψ παραλείπει τὸ ὄνομα τοῦ ἕλληνος αὐτοῦ πολιτικοῦ, πλὴν τοῦτο εὐκόλως ἐννοεῖται.

Ἡ συνέντευξις αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Πλὴν τῶν ἐπισήμων προσώπων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ μάλιστα ἐπεθύμουν νὰ γνωρίσω τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ φιλοπολέμου ἑλληνισμοῦ, τοῦ χειραγωγοῦντος ἐν Ἀθήναις τὴν δρᾶσιν τῶν μακεδονικῶν κομιτάτων.

Ἐν τούτοις τὸ ἔργον τοῦτο ἀπεδείχθη πολὺ δυσκολώτερον παρ' ὅ,τι ἐγὼ ἐνόμιζον. Ὑφίσταται ἐν Ἑλλάδι σιωπηλή τις συνωμοσία, τείνουσα εἰς τὴν ἀπὸ τῶν ξένων ἀπόκρυψιν καὶ τῶν φωτὸς φαεινοτέρων γεγονότων.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἐθελονταί, οἵτινες ἐγκατέλιπον τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ὅπως μετάσχωσι τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων, ἠξιοῦντο τιμῶν ἐθνικῶν ἡρώων. Ἐὰν δέ τις τούτων φονευθῇ ὑπο τουρκικῆς ἢ βουλγαρικῆς σφαίρας, ὑπὲρ τῆς μνήμης ἐκείνου ψάλλονται ὑπὸ *ψευδώνυμον* μνημόσυνα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, παρισταμένου τοῦ ἄνθους τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Καὶ νομίζει τις ὅτι δυνάμει προηγουμένης κοινῆς συμφωνίας οὐδεμία ἐφημερὶς ἀναγράφει τι περὶ τούτου.

Εἰς τὰς χήρας τῶν ἐν Μακεδονίᾳ φονευομένων ἀνταρτῶν δίδεται ἐν μυστικότητι χρηματικὴ βοήθεια, ἐνίοτε δ' ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ πεσόντος διοργανοῦνται συναυλίαι. Περὶ πάντων ὅμως τούτων οἱ ξένοι οὐδὲν πρέπει νὰ γνωρίζωσιν οὐτοι δὲν πρέπει ν' ἀκούωσιν οὐδὲ νὰ βλέπωσιν ὅ,τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των τελεῖται.

Συνέβη ἐφημερίς τις νὰ γράψῃ πλείονα τῶν ὅσων ἔπρεπε περί τινος τῶν ἡρώων τούτων· εὐθὺς τὴν ἑπομένην ἡ ἐφημερὶς ἐκείνη ἐδέχθη τὰς μομφὰς τῶν ἄλλων· πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ προδίδωντσι μυστικὰ τοῦ ἔθνους καὶ νὰ τίθεται εἰς δυσχερῆ θέσιν ἡ κυβέρνησις, ἡ διαβεβαιοῦσα τὴν Εὐρώπην, ὅτι πᾶσαι αἱ φῆμαι περὶ συμμετοχῆς ἑλλήνων ἀξιωματικῶν εἰς τὸ ἐν Μακεδονίᾳ κίνημα εἶνε ψευδεῖς;

⁂

«Ἐπέτυχον ἐν τούτοις, ἐξακολουθεῖ ὁ πρίγκηψ Τρουμπετσκόη, νὰ συνομιλήσω διὰ μακρῶν μεθ' ἑνὸς προσώπου ἀναμφιβόλως πλησιέστατα πρὸς τὰ κομιτάτα εὑρισκομένου, ἀν καὶ ὅλως ἀποφεύγοντος, ὡς οἴκοθεν ἐννοεῖται, νὰ δηλώσῃ τοῦτο φανερῶς.

Ὁ συνομιλητής μου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μοὶ ἐξέθηκε τὰς βλέψεις του περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως. Ἰδοὺ δὲ κατὰ προσέγγισιν τὸ περιεχόμενον τῆς θεωρίας του ἐξ ὅσων ἐγὼ ἐπέτυχον νὰ συγκρατήσω ἐκ τῆς ὁμιλίας, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, ἐκ τοῦ ζωηροῦ μονολόγου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ δὲν ἠθελον νὰ διακόψω.

— Θὰ σᾶς δώσω ὅλως ἀρνητικὴν κρίσιν περὶ τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἔργου τῶν Δυνάμεων.

«Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ ἑλληνικῆς ἀπόψεως δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀποβλέψωμεν ἄλλως. Ἀληθῶς πᾶν ὅ,τι ἐγένετο τελευταῖον ὅλως ἀρίσταται, ἐν τῇ πραγματικότητι, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐννοίας τῆς Βερολινείου Συνθήκης. Τὸ 23 ἄρθρον ἐκείνης προϋποθέτει τὴν εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας. Καὶ, σημειώσετε, ἐκεῖ γίνεται λόγος περὶ *ἐπαρχιῶν* καὶ οὐχὶ περὶ διοικητικῶν διαιρέσεων, περὶ βιλαετίων ἐχόντων τεχνικὴν ὅλως ὀνομασίαν. Τὰ βιλαέτια παρίστανται ὡς ὅλως αὐθαίρετοι συνδυασμοὶ διαφόρων χωρῶν ἀπὸ σκοποῦ διατμηθεισῶν καὶ διαμελισθεισῶν ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, εἶνε συνδυασμοὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐξασθένησιν τῶν ἱστορικῶν καὶ φυλετικῶν δεσμῶν τοῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν τούρκων πληθυσμοῦ. Αἱ Δυνάμεις ὄχι μόνον παρεδέχθησαν τὴν τουρκικὴν διαίρεσιν, ἀλλ' ἀπεφάσισαν νὰ εἰσαγάγωσι μεταρρυθμίσεις μόνον εἰς τὰ τρία βιλαέτια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Ἡ αὐθαίρετος διαίρεσις τῶν τούρκων ὄχι μόνον ἐκυρώθη, ἀλλὰ καὶ ἐξετελέσθη οὐχὶ μετ' ὀλιγωτέρας αὐθαιρεσίας ὁ ἀποχωρισμὸς καὶ σχηματισμὸς ἑνὸς σώματος συνισταμένου ἐκ τῶν τριῶν βιλαετίων, ἅτινα ἔλαβον ὅλως ὁμοιόμορφον ὀργάνωσιν. Ἄγνωστον δὲ διατί τὸ τμῆμα ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσάγονται αἱ μεταρρυθμίσεις, ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς Μακεδονίας.

«Ἐὰν ρίψητε ἓν βλέμμα εἰς τὸν χάρτην, εὐκόλως θὰ πεισθῆτε καὶ ὑμεῖς ὅτι, ἐὰν ἀποβλέψῃ τις εἰς τοὺς κατοίκους, οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχε νὰ στερηθῇ τῶν εὐεργετικῶν μεταρρυθμίσεων τὸ δυτικὸν καὶ ἀνατολικὸν τμῆμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Αἱ κατὰ μῆκος τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης χῶραι ὑπὸ ἱστορικὴν καὶ φυλετικὴν ἔποψιν καθαρῶς διαιρουῦνται εἰς δύο· πρὸς βορρᾶν ἡ Ἀλβανία, πρὸς νότον δ' ἡ ὅλως ἑλληνικὴ Ἤπειρος. Ἐν τούτοις οἱ τοῦρκοι αὐθαιρέτως διεμέλισαν τὰς ἐπαρχίας ταύτας προσθέντες τὰ τμήματα αὐτῶν εἰς τὸ βιλαέτιον τοῦ Μοναστηρίου. Διατί ἡ Ἤπειρος δὲν συμπεριλαμβάνεται ὁλόκληρος εἰς τὴν σφαῖραν τῶν μεταρρυθμίσεων; Διατί ἐξ ἄλλου στεροῦνται τῶν μεταρρυθμίσεων τὸ βιλαέτιον τῆς Ἀδριανουπόλεως ἤ, ὡς θὰ ἔλεγον ἐγώ, ἡ Θράκη; Μὴ ἡμεῖς οἱ ἕλληνες δὲν βλέπομεν ἐν τούτῳ βοῶσαν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀδικίαν τῆς Εὐρώπης;

«Ἐν τῇ πραγματικότητι οἱ ὁμοεθνεῖς μας παρουσιάζουσι τὸ ὑπερέχον στοιχεῖον ἐν τῷ πληθυσμῷ ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης μέχρι τῶν θυρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὸ ὑπὸ μεταρρύθμισιν τμῆμα ἐδημιούργησε φοβερὰν περιπλοκὴν, διήρεσεν εἰς τρία τμήματα τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ ἀκριβῶς διὰ τῆς διαιρέσεως ταύτης κατέφερε μέγα κτύπημα κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἡ κατὰ τῶν ἑλλήνων προκατάληψις ἐνισχύετο δι' ἀκατανοήτου εὐνοίας πρὸς τοὺς βουλγάρους. Εἰς ἐκείνους τὰ πάντα ἐπετρέποντο. Τὰ βουλγαρικὰ ἀνταρτικὰ σώματα ἀτιμωρητεῖ ἐκακούργουν μέχρι τοῦ 1903. Τὰ παράπονα τῶν ἑλλήνων δὲν ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν. Οἱ ἕλληνες περιεφρονοῦντο καὶ ἐν αὐτοῖς ἔβλεπον συμμάχους τῶν τούρκων. Ὅτε δὲ ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἐξῆλθε τῶν ὁρίων τῆς ὑπομονῆς του καὶ ἔστρεψε τὸ βλέμμα του πρὸς τὰς Ἀθήνας ζητῶν βοήθειαν, ὅτε ἐξ αἰσθήματος αὐτοσυντηρήσεως ἠναγκάσθημεν νὰ ὁπλίσωμεν τὰ ἀνταρτικὰ σώματά μας πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν βουλγαρικῶν, τότε, καὶ μόνον τότε, ἡ Εὐρώπη ἤλλαξε τὰς περὶ τῆς δράσεως τῶν «ἐπαναστατῶν» βλέψεις της καὶ εὐνόητον ὅτι ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν ἑλλήνων ἐπεσωρεύθη τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν ἀγανακτήσεων.

«Ἐὰν αἱ Δυνάμεις ἐνήργουν ὅλως ἀμερολήπτως, ἔπρεπε πρὸ παντὸς νὰ ἐμποδίσουν τὸν σχηματισμὸν ἀνταρτικῶν σωμάτων ἐν Σοφίᾳ. Ἂς ἐξάσκῃ ἑκάστη ἐθνότης τὴν *προπαγάνδαν* της εἰρηνικῶς διὰ τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐκκλησίας. Τότε θὰ ἐβλέπομεν ἑαυτὸν εἶνε πολλοὶ οἱ βούλγαροι ἐν Μακεδονίᾳ.

«Οἱ εὐρωπαῖοι νομίζουν ὅτι ἡ γλῶσσα ὁρίζει τὴν ἐθνικότητα. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές. Ὑπάρχει σωρεία χωρίων ἑλληνικῶν τὴν καταγωγὴν καὶ τὰς συμπαθείας, πλὴν παραδεχθέντων τὴν σλαυϊκὴν γλῶσσαν.

«Ἐκεῖνα θέλουν νὰ εἶνε ἑλληνικά, νὰ μείνουν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πατριαρχείων· ἀλλ' οἱ εὐρωπαῖοι τοῖς λέγουν: «Σεῖς εἶσθε βούλγαροι καὶ δηλωθῆτε παρακαλοῦμεν ὡς ἐξαρχικοί».

«Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς κουτσοβλάχους. Ἡ γλῶσσά των δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὴν ρουμανικὴν ὡς καὶ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν, ἀλλ' οὗτοι ἀπὸ αἰώνων θεωροῦν ἑαυτοὺς ἕλληνας καὶ εἶνε θερμοὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ πατριῶται. Τὸ σπουδαῖον ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ εἶνε ὅτι ἐκεῖνοι *θέλουν* νὰ εἶνε ἕλληνες. Καὶ ἰδοὺ τώρα ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις πράξασα πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο ὅπως κάμῃ τοὺς βλάχους ἐκείνους παρὰ τὴν θέλησίν των ρουμάνους.

«Ἐπαναλαμβάνω, ἡμεῖς ἀπροθύμως ἐλάβομεν τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας. Γνωρίζομεν ὅτι αἱ ὑλικαὶ ἡμῶν δυνάμεις εἶνε ἀσθενεῖς, ὅτι αἱ Δυνάμεις δύνανται νὰ τρέψωσι τὸ ζήτημα ὁπως ἐκεῖναι νομίσωσι καλλίτερον. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ εἴμεθα ἐν τῇ ζωῇ, ἐν ὅσῳ δὲν ἔχει ἐκλείψει ἐξ ἡμῶν τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα, θ' ἀγωνιζώμεθα ὑπὲρ τῶν δικαίων μας καὶ θὰ παρέχωμεν τὰς ὑπηρεσίας μας εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἐκ πολιτισμοῦ καλλίτερον τῆς Εὐρώπης ἐκείνης, ἥτις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν μεταρρυθμίσεων φροντίζει μόνον διὰ τὰς μηδαμινὰς αὐτῆς ὠφελείας καὶ ὑπὸ τὸ σύνθημα τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας δημιουργεῖ «μεταρρυθμιστέαν ἐπαρχίαν» μεθ' ὅλων τῶν κυρίων σημείων μιᾶς αὐτονομίας. Καὶ διατί τοῦτο; Διότι εὐκολώτερον εἶνε διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ τὴν ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τῆς Τουρκίας καὶ νὰ τὴν ἑνώσωσι μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ὅπως τοῦτο ἐγένετο ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ, ὅπου ὑπῆρχον τοσοι ἕλληνες!»

⁂

«Ἐνταῦθα ὁ συνομιλητής μου διέκοψε τὸν μονόλογόν του διὰ νὰ μοὶ δείξῃ τὸν ἐπεξεργασθέντα ὑπ' ἐκείνου χάρτην, τὸν ὁρίζοντα τὰ φυλετικὰ ὅρια, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται ἑκάστη ἐθνότης νὰ προβάλῃ τὰς ἀξιώσεις της.

Ὁλόκληρον τὸ βιλαέτιον τῶν Ἰωαννίνων μετὰ τοῦ παρακειμένου τμήματος τοῦ βιλαετίου Μοναστηρίου παρίσταται ὡς ἀποτελοῦν τὴν ἀναμφιλέκτως ἑλληνικὴν Ἤπειρον. Εἰς τὴν χώραν ταύτην τὴν ἑλληνικὴν ἀνήκει καὶ ἡ Μακεδονία, ἡ συνορεύουσα πρὸς βορρᾶν πρὸς τμῆμα τῆς Παλαιᾶς Σερβίας, καὶ δύο ἐκ τῶν βορείων καζάδων τοῦ βιλαετίου τῆς Θεσσαλονίκης. Πρὸς ἀνατολὰς περιβάλλεται αὕτη ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Νεστοῦ(;), ὁλόκληρος δὲ ἡ Νότιος Μακεδονία εἶνε ἀποκλειστικῶς ἑλληνική καὶ μόνον ἐν τῷ βορείῳ αὐτῆς τμήματι ὑπάρχει ποιά τις φυλετικὴ ἀνάμιξις.

Ἡ Ἤπειρος δὲ καὶ ἡ Μακεδονία εἶνε τὰ μετριώτερα καὶ νόμιμα μερίδια τῆς μελλούσης κληρονομίας, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν «μὴ σωβινιστικὸν» ἑλληνισμόν. Τοιαύτη ἦτο ἡ γενική μου ἐντύπωσις ἐκ τῆς λίαν ἐνδιαφερούσης ταύτης συνεντεύξεως.

Ὁ συνομιλητής μου κατεῖχεν ἄλλοτε περίβλεπτον θέσιν ἐν τῇ πολιτικῇ. Ἤδη καταλέγεται ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει καὶ εὑρίσκεται εἰς στενὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἐξασκουσῶν ἐπιρροὴν σφαιρῶν. Πλὴν τούτου, ὡς ἤδη παρετήρησα, ἡ φήμη τῷ ἀποδίδει τὴν χειραγωγίαν τῶν ἑλληνικῶν ἐν Μακεδονίᾳ κομιτάτων καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης πρέπει νὰ κρίνωμεν τὰς ὑπ' ἐκείνου ἐξενεχθείσας ἰδέας καὶ γνώμας περὶ τῶν προβλημάτων τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνισμοῦ καὶ περὶ των ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους πρόκειται ν' ἀγωνισθῇ ἐκεῖ».

ΞΕΝΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τῆς Γαλλίας οἱ σοσιαλισταί, οἱ ὁποῖοι ταντοῦ ἤρχισαν νὰ χώνουν τὴν μύτην των, ἡττήθησαν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πείθει τὸν Ἀρδουὲν νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν παρισινὴν «Πρωΐαν» τὰς ἀκολούθους σκέψεις:

«Χθὲς ὅταν ἐξύπνησα ἐσκέφθην, ὅτι εἶνε ἀπαραίτητον νὰ λάβω τὰς σχετικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Ἐφυλλομέτρησα λοιπὸν τὰς πολιτικὰς ἐφημερίδας καὶ ἀνέγνωσα τὸ ἀκόλουθον, ὅπερ ἀποσπῶ ἀπὸ τὸν «Γαλάτην».

«Εἶνε καταφανὲς ὅτι ἡ Δημοκρατία ὑπισθοδρόμησε».

Ἀλλ' ἀναγνώσας κατόπιν ἄλλην ἐφημερίδα, τὴν «Αὐγήν», εἶδα νὰ λέγῃ καὶ τὸ ἑξῆς:

«Αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἀποτελοῦν μίαν νίκην τῆς Δημοκρατίας».

Εἰς τρόπον ὥστε μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν βεβαιώσεων ἐφημερίδων ἐπίσης ἀξιοπίστων, εὑρέθην εἰς θέσιν λίαν περίπλοκον.

Ἐν τούτοις μοῦ ἐφάνη ὅτι ὅλαι αἱ ἐφημερίδες εἰς ἓν σημεῖον μόνον ἔμειναν σύμφωνοι, εἰς τὸ ὅτι οἱ σοσιαλισταὶ τὴν ἔπαθαν διὰ καλά.

Αὐτὸ τὸ κατακέφαλα κτύπημα τὸ ἔβλεπε κανείς. Τὸ ἠσθάνετο εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἤτο μοιραῖον! Καὶ κατεφέρθη.

⁂

«Λοιπὸν; Οἱ σοσιαλισταὶ ἐπίστευον ὅτι τὸ κοινὸν ἦτο τόσον ἠλίθιον, ὥστε ν' ἀδειάζῃ τὰ θυλάκιά του ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης; Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὁμολογουμένως ἔχουν μίαν ἁπλοϊκότητα καταπληκτικήν. Πολὺ ὀλίγον γνωρίζουν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι τὸ μέγα δημόσιον ἐσκέπτετο καὶ ἔλεγε:

«— Ἐφ' ὅσον οἱ πολῖται διεσκέδαζον καταδιώκοντες τοὺς καλογήρους καὶ τοὺς ἐφημερίους, ἐπειδὴ ἡ καταδίωξις αὕτη δὲν μᾶς ἐζημίωνε καὶ ἐπειδὴ οὐδαμῶς αἱ ἱστορίαι αὗται μᾶς ἐνδιέφερον, τοὺς ἀφήσαμεν νὰ κάμουν τὸ κέφι των. Τώρα ὅμως τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει. Θέλουν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας μας, κατὰ τῆς περιουσίας μας, θέλουν νὰ παράσχουν εἰς τὸν δημόσιον εἰσπράκτορα τὸ δικαίωμα νὰ χώνῃ τὴν μύτην του εἰς τὰς ἐργασίας μας, νὰ μᾶς ἐρωτᾷ τί κερδίζομεν, τί ἔχομεν καὶ τί δὲν ἔχομεν καὶ ἀκόμη θέλουν ν' αὐξήσουν τοὺς φόρους τῆς μέσης τάξεως διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν συντάξεις καὶ εἰσοδήματα εἰς τὴν σοσιαλιστικὴν των πελατείαν καὶ μᾶς τσακίζουν μὲ διαφόρους ἐξοντωτικοὺς νόμους ὡς τῆς Κυριακῆς Ἀργίας καὶ μᾶς κατατσακίζουν μὲ τὰ διάφορα συνδικάτα των.

Δὲν ἠμποροῦμεν πλέον νὰ ἐργασθῶμεν μὲ τὴν ἡσυχίαν μας. Ἄ! μὰ δὲν ὑποφέρονται πλέον!»

Καὶ δι' αὐτὸ ἔσχον τὰ ὑποτελέσματα αὐτὰ αἱ τελευταῖαι ἐκλογαί. Ὑπῆρξαν τὸ κατακέφαλα κτύπημα τῆς Λερναίας αὐτῆς Ὕδρας, ἡ ὁποία ἠπείλησε νὰ μᾶς ἐξοντώσῃ. Ἀποτελοῦν κυρίως εἰπεῖν μίαν προειδοποίησιν. Ἀλλὰ πάντως προειδοποίησιν ἀξίαν λόγου.

Ἀρδουὲν»

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

Μέσα εἰς τὴν ἀπόλυτον μονοτονίαν καὶ τὴν ὁμοιομορφίαν τῶν ἑλληνικῶν καφενείων, ὅπου ὅλα εἶνε τὰ ἴδια, ἀπὸ τοὺς πελάτας ἕως τὸν καφὲ καὶ ἕως τὰς εἰκόνας τὰς κρεμασμένας εἰς τοὺς τοίχους, ἰδοὺ μία ἐξαίρεσις. Τὸ καφενεῖον τῆς Γορτυνίας.

Ὅλα του εἶνε παράξενα, πρωτότυπα καὶ ξεχωριστά. Αἱ τοῖς αἴθουσαί του εἶνε γεμᾶται πάντοτε, ἀπὸ ἕνα κόσμον ἀνδρῶν ἐυρισμένων καὶ γυναικῶν μὲ μεγάλα καπέλλα καὶ μὲ κτυπητὰ χρώματα. Αὐτὸ—θὰ εἰπῆτε—συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ καφενεῖα. Καὶ ὅμως ἡ Γορτυνία δὲν ἔχει πελάτας ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὅπως ὅλα τὰ καφενεῖα. Ἐδῶ τὸ ὡραῖον φῦλον δὲν ἔρχεται δειλὸν καὶ διστακτικὸν ὅπως ἀλλοῦ. Ἐδῶ εἶνε ἰσοπολιτεία τῶν θαμώνων. Γυναῖκες καὶ ἄνδρες, ὅπως δὲν διαφέρουν πολὺ εἰς τὸ πρόσωπον—οἱ ἄνδρες εἶνε ἐυρισμένοι—δὲν διαφέρουν εἰς τίποτε. Ἀφοῦ αἱ γυναῖκες εἰς τὸ θέατρον ἐργάζονται ὅπως οἱ ἄνδρες, καὶ κάποτε καὶ καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας, γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἐκεῖ εἶνε ἴσοι, μὲ ἴσα δικαιώματα.

Εἰς τὴν μίαν αἴθουσαν θὰ ἰδῆτε μίαν εἰκόνα τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη, δεσπόζουσαν τῆς αἰθούσης, λυγερωτάτου μὲ τὸ χέρι εἰς τὴν μέσην. Καὶ τὸ γκαρσόνι τὸ ὁποῖον ἀκούει διαρκῶς δράματα καὶ κωμῳδίας καὶ ἀναμνήσεις δόξης καὶ θριάμβου, ἔχει μάθει καὶ αὐτὸ ἐκφράσεις θεατρικάς.

— Πῶς τὸν παίρνετε τὸν καφέ σας;

— Σὰν καφὲ δὲ Βαγκόττα, λέγει ὁ ἠθοποιὸς μεταβάλλων ὀλίγον τὴν γνωστὴν φράσιν τῶν «Πειρατῶν τῆς Σαβάνης».

Καὶ τὸ γκαρσόνι διαλαλεῖ εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ καφενείου.

— Ἕνα σᾶν καφὲ δὲ Βαγκόττα.

Ἀμέσως μετὰ δύο λεπτὰ—ἰδοὺ ἀκόμη μία διαφορὰ ἀπὸ τ' ἄλλα καφενεῖα — ὁ καφὲς ἔρχεται βραστὸς γλυκὺς καὶ ραντισμένος μὲ κονιάκ. Εἰς κανὲν ἄλλο καφενεῖον ὁ καφὲς ὅταν καβουζδῆται δὲν ραντίζεται μὲ κονιάκ, καὶ ὅταν παραγγέλλεται δὲν ἔρχεται τόσον γρήγορα.

⁂

Τὸ καλοκαῖρι τὸ καφενεῖον τῆς Γορτυνίας ἀπλώνεται εἰς τὸ πεζοδρόμιον, καὶ οἱ θαμῶνές του ἐξαπλώνονται εἰς τὸ ὕπαιθρον, πλούσιοι εἰς ἀνέκδοτα καὶ ἀναμνήσεις, διότι τώρα δὲν ὑπάρχουν οὔτε χαρτιά, οὔτε τάβλι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀντὶ νὰ παίζουν ὁμιλοῦν.

Καὶ εἶνε πολὺ ἐνδιαφέρουσα μία ὁμιλία κύκλου ἠθοποιῶν. Ἡ γεωγραφία ἀνακατεύεται κατὰ τρόπον ἀσύλληπτον καὶ φανταστικόν. Μεταξὺ τεσσάρων ἀνθρώπων καθισμένων εἰς τὸ αὐτὸ τραπεζάκι ὁ πρῶτος ἔρχεται: ἀπὸ τὴν Σαμψοῦντα, ὁ δεύτερος ἀπὸ τὸ Ζαγαζίκ, ὁ τρίτος ἀπὸ τὸ Ροστόβι καὶ ὁ τέταρτος ἀπὸ τὴν Κυπαρισσίαν. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ὑφήλιος ὁλόκληρος.

Ἔπειτα καθεὶς ἔχει νὰ διηγηθῇ κάτι. Ἀπὸ τραπεζάκι εἰς τραπεζάκι ἀκούονται ἱστορίαι εὐτυχίας καὶ ἀπογοητεύσεως, ἐπεισόδια θλιβερὰ καὶ ἐπεισόδια ξεκαρδιστικά, νόται φαιδρότητες καὶ μελῳδίαι πένθους, βοημισμοὶ καὶ θριάμβοι, γαραὶ καὶ δάκρυα, ρούβλιά, λίραι καὶ πεῖνα, πάθος ἔντονον καὶ σαρκαστικὴ φιλοσοφία.

Ὅλη ἡ ζωή, ταχὺς κινηματογράφος, ἐναλλάσων διαρκῶς εἰς εἰκόνας, τὴν μίαν περισσότερον ἀπροσδόκητον ἀπὸ τὴν ἄλλην· ὅλη ἡ ζωὴ περνᾷ μέσα εἰς αὐτὰς τὰς διηγήσεις.

Καὶ τὴν ὅραν ποῦ εἰς ὅλα τ' ἄλλα καφενεῖα ὅλοι οἱ θαμῶνες ἐξαντλήσαντες ὅλα τὰ θέματα, ἀφίνουν τὴν ὁμιλίαν νὰ ξεψυχήσῃ σιγὰ σιγὰ ἀπὸ ἀτροφίαν, εἰς τὴν Γορτυνίαν δὲν ἔχουν τελειώσει τ' ἀνέκδοτα καὶ ἐπεισόδια, αἱ ἱστορίαι αἱ παλαιαὶ καὶ αἱ χθεσιναί, αἱ ἀναμνήσεις τοῦ μακρυνοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ σημερινοῦ ἀπογεύματος. Ἀργὰ τὴν νύκτα οἱ ἠθοποιοὶ ὅταν φεύγουν διὰ νὰ κοιμηθοῦν ἔχουν ἀκόμη κάτι νὰ διηγηθοῦν μεταξύ των καὶ συνέβη πολλάκις ἐκεῖνοι ποῦ ἐπῆγαν εἰς τὰς τέσσαρας τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Γορτυνίαν, νὰ μὴν ἔχουν τελειώσει τὰς ἱστορίας των ὅταν κλείσῃ τὸ καφενεῖον καὶ νὰ διευθυνθοῦν εἰς τὸ γαλακτοπωλεῖον διὰ νὰ τὰς συνεχίσουν ὡς τὸ πρωΐ.

⁂

Ἀλήθεια, τί ἐναλλαγὴ θεμάτων καὶ τί κινηματογράφος ζωῆς γρήγορος καὶ τί ἀένανος μεταβολὴ ἐντυπώσεων εἰς τὴν ὁμιλίαν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι γυρίζουν τὸν κόσμον θριαμβευταὶ ἢ πεινασμένοι, ὑπερήφανοι ἢ ἀτυχεῖς, φιλόδοξοι ἢ ταπεινοί, ἐγωισταὶ ἢ μετριόφρονες.

Χθὲς τὸ βράδυ ἐκάθησα ἔπειτα ἀπὸ καιρὸν πολὺν εἰς ἕνα τραπεζάκι τῆς Γορτυνίας. Μία ἠθοποιὸς διηγεῖτο κάποιαν ἀτυχίαν καὶ μὲ τὰ μάτια γεμᾶτα ἀπὸ δάκρυα τὰ ὁποῖα ἤρχοντο κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν ψυχήν της, ἔλεγε:

— Καὶ μήτως ἤμουν μόνη μου. Εἶχα καὶ τὸ παιδί μου μαζῆ. Κ' ἔπρεπε νὰ στέλνω κ' ἐδῶ στὴ μητέρα μου.

Ὀλίγα λεπτὰ ἐξηκολούθησεν ἀκόμη ἡ ὁμιλία ὅλων εἰς αὐτὸν τὸν τόνον. Οἱ ἄνθρωποι εἶχον εὐρεθῆ εἰς κάποιον δυστυχισμ

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΔΙΑ ΤΟ Ζ΄ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ "ΑΘΗΝΩΝ,,

Οἱ ἐν Ἀθήναις, ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τακτικοὶ ἀναγνῶσται τῶν «Ἀθηνῶν» ἀποκόπτοντες καθ' ἑκάστην τὸ δελτίον τοῦτο καὶ παραδίδοντες τὰ δελτία τοῦ μηνὸς εἰς τὰ γραφεῖά μας ἢ εἰς τοὺς ἐφημεριδοπώλας, παρὰ τῶν ὁποίων ἀγοράζουσι τὸ φύλλον, θὰ λαμβάνωσι διὰ τοῦ Πρακτορείου καὶ τῶν Ὑποπρακτορείων τῶν ἐφημερίδων τὰ μηνιαῖα Παραρτήματα τῶν «Ἀθηνῶν».

ΔΕΛΤΙΟΝ διὰ τὸ ἕβδομον Παράρτημα «Ἀθηνῶν»

πρόεδρος τῆς Δούμας πρίγκηψ Βολκόνκι, ὅστις εἶχε τὴν προεδρείαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὅταν λοιπὸν εἶδεν εἰς τὴν θύραν κάποιον φέροντα χρυσῆν ἀλυσίδα εἰς τὸν λαιμόν, τὸν ἐξέλαβε διὰ τὸν πρίγκηπα Βολκόνσκι καὶ τοῦ ἀπηύθυνεν ἀνάλογον πρὸς τὴν περίστασιν προσφώνησιν εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν. Ὁ ἄνθρωπος ἤκουσε τοὺς φιλικοὺς λόγους τοῦ βασιλέως χωρὶς νὰ κάμῃ τὸ ἐλάχιστον κίνημα.

«Εἰς τὸν προθάλαμον τέλος ἔσπευσεν ἄλλος κύριος, ὁ ὁποῖος παρουσιάσθη ὡς ὁ ἀντιπρόεδρος Βολκόνσκι. Ὁ Βασιλεὺς ταχέως συνελθὼν ἐπανέλαβε τὴν προσφώνησίν του. Μετ' ὀλίγον ἔμαθεν, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν εἶχεν ἐκλάβει ὡς ἀντιπρόεδρον τὸν θυρωρὸν τῆς Δούμας! Ὁ Βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἐκ τῶν «*Καδδὲτ*» βουλευτὴς Σινγάρεφ θαυμάσιος ρήτωρ ἤλεγχε βιαίως τὰ τρωτὰ τῆς σιδηροδρομικῆς διοικήσεως ἐν Ρωσσίᾳ. Ὁ Βασιλεὺς χωρὶς νὰ ἐννοῇ λέξιν παρετήρησεν, ὅτι ὁ ῥήτωρ αὐτὸς εἶνε ἔξοχος. Ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ ὀνόματός του καὶ τοῦ κόμματος, εἰς ὃ ἀνῆκε καὶ ἔμαθεν ὅτι ἦτο ἀντιπολιτευόμενος βουλευτής. «Ναί» εἶπεν ὁ Βασιλεὺς γελῶν, «ἡ ἀντιπολίτευσις συνηθίζει νὰ ὁμιλῇ καλά». Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐζήτησε νὰ τοῦ δείξουν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τῶν «*Καδετ*» Μίλιουκωφ καὶ ἔφυγε μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀφοῦ ἀπεχαιρέτησεν ἐγκαρδίως ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι τὸν συνώδευσαν καὶ τοὺς ηὐχαρίστησε θερμῶς».

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΡΙΤΗ 6 ΜΑΪΟΥ

Σελήνη 20 ἡμερῶν

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρ. 5 λ. 50. — Δύσις ὥρ. 7. 3

Ἰω6 τοῦ πολυάθλου

Η ΕΘΝΙΚΗ φιλοτιμία ἐκρεμασθη ἐπὶ τέλους ὁλόκληρος ἀπὸ αὐτὴν τὴν πάλην Τιβέριο-Μανωλούδη. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἄλλος τρόπος νὰ μὴ παλαίσῃ μὲν ὁ κ. Μανωλούδης, ἢ νὰ νικηθῇ ὁ κ. Μανωλούδης καὶ ὅμως νὰ μὴ καταστραφῶμεν ὡς ἔθνος καὶ ὡς φυλή;

Ἂν πιστεύσωμεν μερικὰς συναδέλφους, ὁ κ. Μανωλούδης κρατεῖ εἰς τὰ νευρώδη χέρια του ὅλην τὴν νεοελληνικὴν φήμην. Ἀλλοίμονον ἂν ὁ κ. Μανωλούδης καταληφθῇ ἀπὸ συνάχι ἀπόψε καὶ δὲν προσέλθῃ εἰς τὸ Θέατρον. Εἴμεθα χαμένοι. Καὶ τρὶς ἀλλοίμονον ἂν ἡ πλάτη τοῦ κ. Μανωλούδη «φάγῃ χῶμα». Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως. Ν' ἀλλάξωμεν ὑπηκοότητα ὅλοι. Ἂς ἔλθουν νὰ μᾶς πάρουν οἱ Ρῶσσοι ἢ οἱ Αὐστριακοί. Ἂς γίνωμεν Βούλγαροι ἢ Ἀλαμπουρνέζοι. Λόγον ὑπάρξεως δὲν ἔχομεν ἐπὶ τέλους. Φτοῦ μας!

Ἡ ἱστορία αὐτὴ τῆς πάλης εἶνε βέβαια καλὴ ὡς ὑπόθεσις κωμῳδίας καὶ ἀκόμη καλλίτερα ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς σκηνὴ ἐπιθεωρήσεως. Ἀλλὰ ἐπαράγινε εἰς τὰς ἐφημερίδας. Οἱ εὐτυχισμένοι ἀναγνῶσται ὀκτασελίδων καὶ ἑξασελίδων εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑρίσταται διὰ τὸν Τιβέριο καὶ Μανωλούδην συγκινήσεις περισσοτέρας ἀπὸ ἐκείνας ποῦ ἔδωκεν ὁ παλαιὸς παλληκαρᾶς τῆς ἀρχαιότητος, ὁ Σαμψών, ὅταν ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ τὴν ψυχήν του μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. Καὶ αὐτὸ ἐπὶ τέλους φέρει το ἀντίθετον ἀποτέλεσμα ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ ἐπιδιώκεται διὰ τῆς πάλης. Ἂν ὁ Τιβέριο καὶ ὁ Μανωλούδης ἐνισχύουν τὰ ἀθλητικὰ ἔνστικτα ἑνὸς λαοῦ, ἡ πολὺ ἀνάγνωσις καὶ τὸ πολὺ ἐνδιαφέρον ἐκνευρίζουν.

Θὰ συμβῇ ἑπομένως καὶ ἂν νικήσῃ ὁ Μανωλούδης, ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἕνα λαὸν ἐκνευρισμένον. Τί διάβολον δυσκολίας ποῦ παρουσιάζουν μερικὰ ἁπλούστατα ζητήματα.

Ἀνακτορικά

Ἐδέχθη χθὲς εἰς ἀκρόασιν ὁ Βασιλεὺς τὰς διαφόρους Ἀρχὰς τῆς πόλεως, τὴν δὲ μεσημβρίαν ἐδέχθη τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μακρόν.

Συγχαρητήρια πρὸς τοὺς Βασιλεῖς

Ἐπὶ τῇ τελέσει τῶν γάμων τῆς Μ. Δουκίσσης Μαρίας Παυλόβνας, ἐγγονῆς τοῦ Βασιλέως μας, οἱ Βασιλεῖς τῆς Ρουμανίας ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον θερμότατον συγχαρητήριον τηλεγράφημα.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν ἀμέσως εὐχαριστῶν.

Ὁ κ. Δαμηλάτης εἰς τὰ Ἀνάκτορα

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἡμέραν παρουσιάσεως τῶν Ἀρχῶν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ἐγένετο δεκτὸς παρ' αὐτῷ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Δαμηλάτης.

Εἰς τὸν Βασιλέα ἀνέφερεν ὁ κ. Δαμηλάτης τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς ληξάσης ἑβδομάδος τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του. Ταῦτα δὲ εἶνε τὸ δράμα τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου καὶ τὸ δυστύχημα ἐν Πειραιεῖ συνεπείᾳ τῆς ἐκρήξεως τῆς δυναμίτιδος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀποστράτου κελευστοῦ Κ. Γιαβρῆ.

Ὁ Βασιλεὺς μετ' ἐνδιαφέροντος ἤκουσε τὰς λεπτομερείας τοῦ δυστυχήματος καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του πῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρα πώλησις δυναμίτιδος.

Ὁ κ. Δαμηλάτης προσέθηκεν εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι ἡ δυναμῖτις εἶνε χρήσιμος εἰς τὸ ἐμπόριον πρὸς ἀνόρυξιν φρεάτων καὶ φουρνέλλων, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ χρῆσις αὐτῆς ἐπιτρέπεται.

Ἀλλὰ διὰ τῆς δυναμίτιδος, προσέθηκεν ὁ Βασιλεὺς, ἁλιεύουν οἱ ἁλιεῖς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἐπικίνδυνον δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους καὶ βλαβερὸν διὰ τὴν ἁλιείαν.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ κ. Δαμηλάτης, ὅτι ἡ δικαιοδοσία τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς δὲν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῶν λιμένων καὶ ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐναπόκειται εἰς τὰς λιμενικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δι' ἔλλειψιν ἀτμακάτων δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλλωνται.

Ὁ Οὐΐλλιαμ Μίλλερ

Διαμένει ἀπό τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα προερχόμενος ἐκ Ρώμης ὁ δεινὸς μεσαιωνοδίφης καὶ πολύτιμος τῆς Ἑλλάδος φίλος κ. Οὐΐλλιαμ Μίλλερ, εἰς ὃν ὀφείλομεν τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μεγάλης ἱστορικῆς σημασίας ἐν Λακεδαίμονι Γερακίου καὶ ἄλλων μεσαιωνικῶν τόπων. Ὁ κ. Μίλλερ, ἀπελθὼν τῆς ὡμης πρὸ μηνὸς, περιέτρεξε τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν βορείαν Στερεὰν Ἑλλάδα, ποιησάμενος νέας λίαν ἐνδιαφερούσας μεσαιωνικὰς μελέτας καὶ παρατηρήσεις ἐν Ἰωαννίνοις, Ἄρτῃ, Ὑπάτῃ καὶ ἐν Βουρνίτσῃ Λοκρίδος. Ἐπεσκέφθη ἐπίσης ἐν Πελοποννήσῳ τὴν Κυλλήνην καὶ τὸ Χλωμοῦτσι.

Τιβέριο καὶ Μανωλούδης

Κοσμοπληθμὼρα χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Θέατρον Ἀρνιώτου, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ παλαίσῃ μετὰ τὸν τόσον φυλετικὸν θρύβον τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ὁ Ρωμαῖος Τιβέριος πρὸς τὸν Ἕλληνα Μανωλούδην. Καὶ ὁ μὲν Τιβέριο ἀνέμενε μὲ ρεδιγκόταν καὶ ὑψηλὸν πῖλον, ἀλλ' ὁ Μανωλούδης δὲν ἐνεφανίσθη, ἐνῷ κατὰ τὰς γενομένας συμφωνίας ἔπρεπε ἀπὸ πολλῆς ὥρας νὰ εἶνε ἐκεῖ.

Ὁ κόσμος ἤδη ἤρχισε δυσανασχετῶν, διότι εἶχε διαδοθῆ ὅτι ὁ ψαριανὸς παλαιστὴς δὲν θὰ προσήρχετο νὰ παλαίσῃ, ὁπότε ὁ Τιβέριο ἰδὼν καὶ ἀποῖδὼν ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ μὴ δυνάμενος νὰ παλαίσῃ μόνος ἐξεφώνησε τὸν ἀκόλουθον λόγον:

«Τζεντιλίσσιμο πούμπλικο,

Ὁ σινιὸρ Παναγιώτη Μανωλούδη δὲν ἦλθε νὰ παλαίσῃ. Μ' ἐγέλασεν καὶ ἔφυγεν ἀπὸ φόβον. Θὰ τὸν πιάσω ἔξω καὶ εἰς πέντε λεπτὰ θὰ τὸν ρίψω κάτω δεκα πέντε φορές. Ἐκατάλαβε πῶς ἐγὼ εἶμαι γνήσιος Ἕλλην καὶ ἀγαπῶ περισσότερον τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ αὐτὸν ποῦ δὲν εἶνε γνήσιος Ἕλλην».

Καὶ πολλὰ μὲν χειροκροτήματα ἠκούσθησαν. Ἀλλὰ καὶ πολλαὶ ἀποδοκιμασίαι ἐξηγέρθησαν. Ὁ κόσμος εἶχεν ἔλθει διὰ νὰ ἴδῃ παλαίουσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰταλίαν (sic). Τότε καὶ ὁ Ἀρνιώτης ἠναγκάσθη νὰ ἐκφωνήσῃ καὶ αὐτὸς λόγον, καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν πταίει αὐτὸς ἂν ὁ Μανωλούδης δὲν ἐφάνη συνεπής, ἀλλ' ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ χρήματα τῶν εἰσιτηρίων εἰς τοὺς θέλοντας νὰ τὰ ἐξαργυρώσουν.

Καὶ ὅσοι δυσηρεστήθησαν ὀπὸ τὴν τροπὴν τοῦ πράγματος τὰ ἐξηργύρωσαν ἐνῷ οἱ ἄλλοι παρέμειναν νὰ ἴδουν τὸ σύνηθες πρόγραμμα καὶ τὰς ἀσκήσεις τοῦ Τιβερίου.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς περιπετειώδους αὐτῆς παραστάσεως ἠθελήσαμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν κυκεῶνα αὐτὸν καὶ ἠρωτήσαμεν τὸν παριστάμενον Ὀλυμπιονίκην κ. Περικλῆν Κακούσην, ὅστις ἐγνώριζε πῶς εἶχον τὰ πράγματα. Καὶ ὁ κ. Κακούσης ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὡς ἑξῆς μᾶς τὰ ἀφηγήθη.

— Ἡ πάλη τοῦ Πειραιῶς εἶχε γίνει κατόπιν συμφωνίας. Ὁ Διονυσιάδης γνωρίζων, ὅτι θὰ ἐκέρδιζεν. ἔκαμεν ἓν γραμμάτιον, διὰ τοῦ ὁποίου ὑπεχρεοῦτο νὰ πληρώσῃ 1000 δρ. εἰς τὸν Τιβέριον μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ παλαίσῃ πρὸς τὸν Μανωλούδην καὶ νὰ πέσῃ τρίς.

Ὁ Τιβέριος ἐδέχθη καὶ ὄντως ἔπεσε. Εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, διότι κάθε παλαιστὴς δὲν θεωρεῖται ἀήττητος. Πότε νικᾷ καὶ πότε νικᾶται. Ἀλλ' ὁ «Χρόνος» ἔλαβε τὸ ζήτημα ὡς φυλετικὸν καὶ ἤρχισε νὰ λέγῃ ὅτι ὁ Τιβέριος ἀπεπειράθη νὰ δωροδοκήσῃ τὸν Μανωλούδην καὶ ἄλλα πολλά. Προχθὲς τὸ Σάββατον εἴδατε ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἡ πάλη διὰ σήμερον.

Ὄντως ὁ Ἀρνιώτης προεξώφλησε τὸ λῆγον αὔριον συνάλλαγμα καὶ ὥρισε νὰ γίνουν δύο πάλαι, ὥστε νὰ μὴ ζημιωθῇ καὶ αὐτός. Ἀλλ' ἐνῷ ἀνεμένετο ὁ Μανωλούδης δὲν ἦλθε. Τώρα ἐξηγήσατέ το σεῖς.

— Εἶνε ρωμαλέος ὁ Μανωλούδης;

— Ὅτι ἔχει δύναμιν, ἔχει βέβαια, ἀλλ' ὄχι καὶ ὡς παλαιστής. Ἂν εἶχε θὰ ἐλάμβανε μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας. Μίαν φορὰν ὅμως ἐνεγράφη διὰ τοὺς Πανελληνίους καὶ δὲν παρουσιάσθη. Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε. Δὲν θὰ συνέβαινε τίποτε ἂν ὁ «Χρόνος» δὲν ἐλάμβανε τὸ ζήτημα ὅπως τὸ ἔλαβε. Φανταισθῆτε ὅτι ἔγραψε πῶς ἐγὼ...ἐπλαστογράφησα τὸ γραμμάτιον, συνελήφθην καὶ ἐφυλακίσθην τρεῖς ἡμέρας ἐπὶ πλαστογραφίᾳ.

— Καὶ ἡ ἀλήθεια ποία εἶνε;

— Ὅτι ἐφυλακίσθην διότι ἔδωκα δύο γροθιαῖς! Τώρα πῶς ἀπὸ δύο γροθιαῖς, ἔγινε πλαστογραφία τὸ ἀμάρτημά μου αὐτὸ ἐναπόκειται εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν γραφόντων...»

Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ὁ κ. Π. Κακούσης. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ὁ Μανωλούδης, ἐφ' ὅσον τὸ πρᾶγμα ἔλαβε τὴν κωμικὴν τροπὴν φυλετικοῦ ζητήματος ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῇ καὶ ἂς ἡττᾶτο ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἡττηθῇ.

Ἡ κατακλεὶς εἶνε ὅτι μετὰ τὰ γενόμενα ὁ Ἀρνιώτης ἐλογομάχησε πρὸς τὸν Τιβέριο, ὅστις καὶ ἀπεσύρθη τοῦ θεάτρου.

Οἱ τυχηροὶ τοῦ Λαχείου

Ὁ βουλευτὴς Αἰγίνης κ. Πολυζώης, παρουσιασθεὶς χθὲς εἰς τὸν κ, Κοφινᾶν ἐδήλωσεν, ὅτι ἐκέρδισε 5 χιλιάδας δραχμῶν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 285,676 λαχείου του.

Ὁ Λαρισαϊκὸς

Καθὰ μᾶς ἐβεβαίωσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καλογερόπουλος ἀπολύτως ἀνακριβὴς εἶνε ἡ δημοσιευθεῖσα εἴδησις ὅτι ἡ ἑταιρία ἀπέρριψε τὴν παροχὴν εἰς αὐτὴν ὑπὸ ὅρους τῆς ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως.

Ὁ κ. ὑπουργὸς φρονεῖ ὅτι ἡ ἑταιρία δὲν θὰ ἀπορρίψῃ τὴν παροχὴν ταύτην τοῦ ὑπουργείου· ἄλλως τε δὲν ὑπάρχει καὶ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὅπως ἀπαντήσῃ αὕτη εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου, ἥτις διεβιβάσθη ταχυδρομικῶς ἕνεκεν τοῦ μακροσκελοῦς αὐτῆς. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς ἑταιρίας θὰ φθάσῃ τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

Ὁ Τσάμπερλαιν ἀνέρρωσε

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἄγγλων φιλελευθέρων ἑνωτικῶν κ. Ἰωσὴφ Τσάμπερλαιν, ὅστις διαμένει ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐν Μαντῶν τῆς Γαλλίας χάριν τῆς ὑγείας του, ἀνέρρωσε τελείως κατὰ τὰς ἐκεῖθεν διαβιβαζομένας εἰδήσεις. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐπιστρέφει προσεχῶς εἰς Ἀγγλίαν, ἵνα ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀγῶνος περὶ προστατευτικοῦ δασμολογίου.

Ὁ κ. Α. Κρασσᾶς

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας διακόπτονται τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου μας. Καὶ τῆς διακοπῆς αὐτῆς ἐπωφελούμενος ἀναχωρεῖ εἰς Βιέννην ὁ σεβαστὸς καθηγητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου κ. Ἀλκ. Κρασσᾶς, ἵνα ὑποβληθῇ εἰς θεραπείαν τοῦ βλαβέντος ἀπο τινος δεξιοῦ αὐτοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἡ μικρὰ αὕτη βλάβη ὑπῆρξεν ἀφορμὴ νὰ ἀνακοπῇ τοῦ ἐμβριθοῦς καὶ διαπρεποῦς νομομαθοῦς ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, ἧς διήνοιξε καὶ ηὔρυνε τοὺς ὁρίζοντας διὰ τῶν περισπουδάστων αὐτοῦ συγγραμμάτων.

Διὰ τοῦτο ἀναχωροῦντα τὸν κ. Κρασσᾶν θὰ συνοδεύσουν περὶ ταχείας καὶ ἐντελοῦς θεραπείας οὐ μόνον αἱ θερμαὶ εὐχαὶ τῶν φίλων τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ, ἀλλὰ καὶ αἱ ζωηραὶ εὐχαὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τῆς Ἑλλάδος κόσμου χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, ἧς εἶνε ἐμπνευσμένος μυσταγωγός.

Τὸ χθεσινὸν φθινόπωρον

Οἱ Ἀθηναῖοι χθὲς ἐξύπνησαν κατάπληκτοι. Ἐνῷ ἡτοιμάζοντο νὰ βγάλουν ἀπὸ τὰ ἐρμάρια δεκάδας μανδηλίων διὰ τὴν καταπληκτικὴν ζέστην τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰς ἡμέρας αὐτάς, ἠναγκάσθησαν τοὐναντίον νὰ βγάλουν πάλιν τὰς φανέλλας των τὰς ὁποίας εἶχαν τυλίξει διὰ τέσσαρας τουλάχιστον μῆνας μέσα εἰς τὴν ναφθαλίνην. Ἀπροσδόκητον ψύχος ἐπανέφερε τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἢ μᾶλλον ὑπερεπήδησε τὸ θέρος καὶ μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ προσεχὲς φθινόπωρον. Ἄνεμος σφοδρὸς ὅσον καὶ ψυχρὸς ἐφύσησεν ἀπὸ τῆς πρωΐας ἐγείρων ὄχι μόνον σκόνην ἀφόρητον ἀλλὰ καί λιθαράκια μὲ τὰ ὁποῖα ἀπεστραβώθησαν ὅσοι Ἀθηναῖοι εἶχον μείνει σῶοι ἀπὸ τὴν περίφημον καὶ πρωτοφανῆ τοῦ προχθεσινοῦ Σαββάτου σκόνην. Ἂν ἐξακολουθήσῃ τὸ φθινόπωρον αὐτὸ, τὸ θέρος ἀναβάλλεται ἐπ' ἀόριστον ὅπως καὶ ἡ πάλη Τιβέριο-Μανωλούδη.

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας

Εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς ἰατροῦ.

— Τὶ ὥρα μικρὲ νὰ εὕρω τὸν κύριόν σου μόνον;

— Εἰς τὰς 4—6 τὸ ἀπόγευμα. Εἶνε ἡ ὥρα ποῦ δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς καὶ εἶνε πάντοτε ὁλομόναχος...

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ἐδημοσιεύθη καὶ ἐκυκλοφόρησε χθὲς εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ἡ διαδήλωσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν δ' τριμηνίαν καὶ καθ' ὅλον ἐν γένει τὸ ἔτος 1907.

Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1907 ἐξηλέχθησαν λογαριασμοὶ ταμείων 103, τελωνείων 16, ὑποδεσσέτρων τελωνειακῶν ἀρχῶν 86, προξενείων 27, ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν 77, τηλεγραφείων 129, δευτερευόντων διατακτῶν 1, ἐπιτροπῆς καταδιώξεως ἀρουραίων 1, ἀποθηκῶν πετρελαίου 9, ἐπιτροπῆς ὑδραυλικῶν ἔργων Θεσσαλίας 1, ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων Ζακύνθου 1, ἐφέσεις κατὰ διοικητικῶν ἐν γένει ἀποφάσεων 10, αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως 50.

Ἐξεδικάσθησαν λογαριασμοὶ ταμείων 121, τελωνείων 18, ὑποδιεστέρων τελων. ἀρχῶν 88, προξενείων 26. ταχυδρ. ἐπιταγῶν 79, τηλεγραφείων 177, δευτερευόντων διατακτῶν 1, ἀποθηκῶν πετρελαίου 10, ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων Ζακύνθου, ἐπιτροπῆς ὑδραυλικῶν ἔργων Θεσσαλίας 1, ἐπιτροπῆς καταδιώξεως ἀρουραίων 1, ἐλλείψεις χρημάτων ἢ ὑλικοῦ 1, ἐφέσεις καταδικαστικῶν ἐν γένει ἀποφάσεων 20, αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως 52.

Ἐξηλέγχθησαν συντάξεις 135 καὶ ἐξεδικάθησαν τοιαῦται 134. Ἐξηλέγχθησαν, ἐθεωρήθησαν καὶ ἐνεγράφησαν εἰς τὰ παρὰ τῷ συνεδρίῳ τηρούμενα βιβλία παραχωρητηρίων ἐθνικῶν κτημάτων 51 παραχωρητήρια. Ὡσαύτως 13,815 χρηματικὰ ἐντάλματα τῶν διαφόρων ὑπουργείων.

Ἀποφάσεις ἐντὸς τοῦ ἔτους 1907 ἐξεδόθησαν.

Ἐπὶ λογαριασμοῦ: ταμείων 429, ὑποταμείων 8, τελωνείου 56, τελων. ἀρχῶν 253, προξενείων 127, ταχυδρ. ἐπιταγῶν 170, τηλεγραφείων 528, δευτερευόντων διατακτῶν 110, ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων Ζαννείου 1, ἀποθηκῶν πετρελαίου 23, ἐπιτροπῆς καταδιώξεως ἀρουραίων 1, ὑδραυλικῶν ἔργων Θεσσαλίας 2, ἐπιχορηγήσεως τοῦ Συνεδρίου 1.

Ἐπὶ ἐλλείψεων χρημάτων ἢ ὑλικοῦ 1, ἐπὶ ἐφέσεων παρὰ διοικητικῶν ἀποφάσεων 57, ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως 138, ἐπὶ χρηματικῶν ἐνταλμάτων 30 καὶ μίαν πειθαρχικὴν ἀναθεώρησιν.

Ἤτοι ἐν ὅλῳ ἀποφάσεις 1923 ἀπέναντι 1909 ἀποφάσεων τὸ 1906 καὶ 1589 ἐκδοθεισῶν τὸ 1905· ἤτοι κατὰ τὸ ἔτος 1907 ἐξέδωκε τὸ Συνέδριον ἀποφάσεις πλείονας μὲν τῶν τοῦ 1906 κατὰ 114, πλείονας δὲ τῶν τοῦ 1905 κατὰ 334.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Τὸ ἐπειδόδιον Χαλκίδος

Τὸ ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς διέταξε τὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Ραζέλον, ἵνα ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐν Χαλκιδι ἀναφυὲν μεταξὺ τῶν κ.κ. Μάλλιου καὶ Παγκάλου, ἀστυνόμου, ἐπεισόδιον.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν μεράρχων

Ὡς ἐγνώσθη χθὲς εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους κατηρτίσθη πίναξ τῶν προβιβασίμων ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων ὅπλων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν μεράρχων.

Αἱ ληφθεῖσαι ὅμως ἀποφάσεις, ὡς διεδόθη εἰσὶν αὐστηραί, καθ' ὅσον μέγας ἀριθμὸς τῶν ἀντισυνταγματαρχῶν, ταγματαρχῶν καὶ λοχαγῶν δία τοῦ πεζικοῦ ἐκρίθησαν στάσιμοι.

Συμπληρωματικοὶ προβιβασμοὶ

Συνεπείᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχιάτρου κ. Τυπάλδου ἐπέρχονται αἱ ἑξῆς μεταβολαὶ εἰς τὸν ὑγειονομικὸν κλάδον.

Θὰ προαχθοῦν εἰς τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους βαθμοὺς οἱ κ. κ. Παπαθεοδώρου, ἐπιάτρος, Ξηρὸς ἰατρὸς, Παρασκευόπουλος ὑπίατρος καὶ Ψυχούλης ἀνθυπίατρος.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχιάτρου διορίζεται ὁ κ. Μανοῦσος. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ του Β'. Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου, ἧν κατεῖχεν ὁ ἀποθανὼν ἀρχίατρος, διωρίσθη ὁ ἀρχίατρος κ. Ἀγγελίδης.

Αἱ θεριναὶ στολαί

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν κατὰ διαταγὴν τοῦ Φρουραρχείου, πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς, θὰ φορέσουν τὰς θερινὰς στολάς των.

Τοποθετήσεις

Διὰ βασ. διατάγματος τοποθετοῦνται εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ ταγματάρχης κ. Τσακανίκας, καὶ ὁ ὑπίλαρχος κ. Λούζης. Ὁ πρῶτος ἀναλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ κ. Φωστηροπούλου, λαβόντος ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν δύο ἐτῶν διὰ τὸ Βέλγιον.

Ὁ ἀνθυπίατρος κ. Ἀσημάκης τοποθετεῖται εἰς τὸ β' στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον.

Νέος ἀνθυπίατρος

Κενωθείσης μιᾶς θέσεως ἀνθυπιάτρου ἐν τῷ στρατῷ διωρίσθη εἰς αὐτὴν ὁ κατὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν ἐκ τῶν πρώτων ἐπιτυχὼν ἰατρὸς κ. Ἐμμ. Σωφρόνης.

Ἀνάκλησις ὑπαξιωματικῶν

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἶχε διαβιβασθῆ ὑπὸ τοῦ ἐν Κρήτῃ διοικητοῦ τῆς Κρητικῆς Πολιτοφυλακῆς κ. Μομφερράτου, ἀναφορὰ διὰ τῆς ὁποίας κατηγγέλλοντο τέσσαρες ὑπαξιωματικοὶ δι' ἀναξιοπρεπῆ συμπεριφοράν. Τὸ ὑπουργεῖον ἀνεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ τοῖς ἐπέβαλε στέρησιν τοῦ βαθμοῦ των ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

ΝΑΥΤΙΚΑ

Γυμνάσια τορπιλλῶν

Παρουσίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου κ. Βουδούρη, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ὑποβρυχίου Ἀμύνης καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν ἐγένοντο χθὲς γυμνάσια ἐκσφενδονίσεως τορπιλλῶν. Τὰ γυμνάσια ταῦτα σχετικῶς ἐπέτυχον.

ΑΛΛΟ ΚΡΟΥΣΜΑ ΠΑΝΩΛΟΥΣ

— Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν

Τὰ λιμενικὰ ἔγγραφα τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀτμοπλοίου «Πρ. Σοφία», τῆς ἑταιρείας Διακάκη, ἀνέφερεν ὅτι ἐσημειώθη ἐκεῖ νέον πανωλικὸν κροῦσμα ἐπὶ ἰθαγενοῦς. Ὁ προσδληθεὶς ἀπεμονώθη.

ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΕΙΣ ΑΓΙΟΥΣ ΣΑΡΑΝΤΑ

Ὁ νομάρχης Κερκύρας τηλεγραφεῖ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Απο τον Ευρωπαϊκον Τυπον

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

[**Εἰς τὴν «Ἡμερησίαν» τῆς Πράγας, ὄργανον εὐρύτατα κυκλοφοροῦν καθ' ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν, εὐμενῶς δὲ διακείμενον πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς ὑποθέσεις, ἐδημοσιεύθη προσφάτως ὑπὸ τοῦ εἰς Βιέννην πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του διαμένοντος διδάκτορος τῆς νομικῆς ἐκ Κρήτης κ. Γ. Παπαντωνάκη τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον**]:

«Πληροφορίαι τινὲς ἐκ Κ)πόλεως παριστῶσι καὶ αὖθις τὰς μεταξὺ Πύλης καὶ ὑποτελοῦς Βουλγαρίας σχέσεις ὡς τεταμένας· ἀφορμὴν δ' εἰς τοῦτο παρέσχε, καθὰ ἐπισήμως βεβαιοῦται, ἡ κατάσχεσις εἰς χεῖρας βουλγάρων κομιτατζήδων ἐπιστολῆς βουλγάρου ὑπουργοῦ, καθορίζοντος δι' αὐτῆς τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν στιφῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐνοχοποιοῦντο σοβαρῶς καὶ οἱ βούλγαροι ἐπίσκοποι τῶν μακεδονικῶν βιλαετίων· τὸ περιστατικὸν δὲ τοῦτο κατέστησε τὴν θέσιν τοῦ ἐν Κων)πόλει Ἐξάρχου δυσχερῆ ἀπέναντι τῆς Πύλης καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἀποστείλῃ τὸν γραμματέα του εἰς Σόφιαν, ὅπως λάβῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἀπὸ τὴν ἐπίσημον Βουλγαρίαν!

Ὁ κ. Γρηγόρωφ ἐπέστρεψεν εἰς Κ)πολιν· δὲν ἐγνώσθησαν ὅμως καὶ αἱ ἐπίσημοι ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας ἐκόμισεν εἰς τὸν ἅγιον Ἔξαρχον. Ἀλλ' οἱαιδήποτε καὶ ἂν ἦσαν αὗται, εἴτε δ' ἐγνωρίζοντο εἴτε μή, ἓν παραμένει ἀδιαφιλονίκητον: Ὅτι ἡ τακτική, τὴν ὁποίαν μετέρχεται ἡ ὑποτελὴς Ἡγεμονία ἐν Μακεδονίᾳ, δὲν μεταβάλλεται, περὶ τούτου δ' ἔπρεπε νὰ εἶνε πεπεισμένη ἡ Τουρκία. Μία νέα ἀπόδειξις τῆς τουρκικῆς πολιτικῆς μυωπίας ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας εἶνε καὶ ἡ πρὸ δύο ἑβδομάδων γνωσθεῖσα συγκατάθεσις περὶ διορισμοῦ βουλγάρου ἐπισκόπου εἰς χηρεύουσάν τινα θέσιν ἐν Μακεδονίᾳ. Τίνα λοιπὸν σκοπὸν ἐξυπηρέτησαν τὰ μέχρι τοῦδε χορηγηθέντα βεράτια περὶ διορισμοῦ ἐπισκόπων βουλγάρων εἰς Μακεδονίαν; Δὲν ἀντελήφθησαν ἀκόμη οἱ Τοῦρκοι πολιτικοὶ ὅτι ὑπὸ τὸν μανδύαν ἑκάστου βουλγάρου ἐπισκόπου ἐν Μακεδονίᾳ κρύπτεται δυναμῖτις καὶ συστηματικῶς ἐπιδιώκεται ἡ κατάλυσις τῆς τουρκικῆς ἐν Μακεδονίᾳ κυριαρχίας; Δὲν ἐννοοῦν οἱ Τοῦρκοι ὑπουργοί, πράγματι, ὅτι πᾶσα προσθήκη βουλγάρου ἐπισκόπου εἰς τὰ βιλαέτια σημαίνει τὴν αὔξησιν παραγόντων πρὸς ταχυτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου; Ὁ Σουλτᾶνος παραπονεῖται καὶ διαμαρτύρεται ἐντόνως κατὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀναμίξεων εἰς τὰ τοῦ Κράτους του.

Καὶ ὅμως, τόσον αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὅσον καὶ οἱ ἰδιοτελεῖς ὑπουργοί του, εἶνε ἡ ἀρχικὴ αἰτία τῶν φυλετικῶν ἐρίδων ἐν Μακεδονίᾳ, αἵτινες προεκάλεσαν τὰς ἐκεῖ ἀναμίξεις τῶν ξένων καὶ ηὔξησαν ἐπὶ μᾶλλον τὰς ὀρέξδις των καὶ προελείαναν τὸ ἔδαφος τῆς καταστροφῆς τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὅλα ταῦτα, ὅσα ἐκεῖ τελοῦνται, εἶνε ἀποτελέσματα τῆς τυφλῆς τουρκικῆς πολιτικῆς, τῶν τελευταίων ἐτῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς πολιτικῆς, τοῦ Φερήτ, ὅστις, τὸ μὲν συντηρητικὸν ἑλληνικὸν στοιχεῖον καταδιώκει παντοιοτρόπως, εἰς κάθε εὐκαιρίαν, ὑποστηρίζει δὲ, ἢ ἀνέχεται τὴν ἀποδεδειγμένην ἐγκληματικότητα—τὸ στοιχεῖον ἀκριβῶς ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Τουρκία χρεωστεῖ τὰς ὀδυνηρὰς ταπεινώσεις καὶ τοὺς ἐξευτελισμούς της.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ὁ Σουλτᾶνος καὶ οἱ πολιτικοί του δὲν ἐξέλθουν τῆς ὀλεθρίας πλάνης εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιμένουν καὶ δὲν ἐννοήσουν ὅτι εἰς τὰ ὑπὸ τὸ κράτος των στοιχεῖα πρέπει νὰ παρέχεται ἀνάλογος πρὸς τὴν στάσιν καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν μεταχείρισις, ὄχι μόνον τὰς ξένας ἀναμίξεις δὲν θ' ἀποσοβήσουν ἐκ τοῦ κράτους των, ἀλλὰ τὴν καταστροφήν του ἐπιταχύνουν ὑσημέραι ταχύτερον».

Γ. Παπαντωνάκης

καταστημάτων Γαλλῆ, καὶ οὕτω μετέστησαν εἰς τὸν μαλλιαρισμὸν, ἀπώλετο δὲ οὕτω διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν ἡ ἐνδεχομένη καλὴ φιλολογικὴ ἐργασία αὐτῶν, καθ' ὃν τρόπον ἄλλοτε ἡ ἀρετὴ τῶν εἰς τὸν Μωαμεθανισμὸν μεθισταμένων χριστιανῶν ἐχάνετο διὰ τὸν Χριστιανισμόν. Οὗτος εἶνε ὁ τρίτος καρπὸς τοῦ μαλλιαρισμοῦ. Τούτους οὐδ' αὐτὸς ὁ Θωμᾶς δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀρνηθῇ, ἀφοῦ τοὺς βλέπομεν πάντες.

Τὰ ὀλέθρια ταῦτα κατορθώματα τοῦ μαλλιαρισμοῦ καθ' ἑκάστην βλέπων καὶ ἀναλογιζόμενος τὰ ἐκ τούτων μέλλοντα νὰ προκύψωσιν εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν κακὰ, λυποῦμαι σφόδρα, ὅπως θὰ λυπηθῇ, δὲν ἀμφιβάλλω, καὶ πᾶς ἄλλος Ἕλλην, καὶ θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἶχον φωνὴν ἰσχυροτέραν τῆς τοῦ Στέντορος ἐκείνου, ὥστε νὰ βοήσω πρὸς τοὺς ἀποπλανηθέντας: Χριστιανοί μου, παραδέχομαι (διότι ἐκ φύσεως οὔτε φιλύποπτος οὔτε φιλέψογος εἶμαι) ὅτι καὶ σεῖς ὡς Ἕλληνες ἐργάζεσθε πρὸς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος μας· ἀλλὰ βλέπετε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἔργων σας. Βεβαίως θὰ σᾶς εἶνε σκληρὸν νὰ εἰπῆτε δημοσίᾳ ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου, ὅτι ἀφοῦ ἐπὶ δύο δεκαετηρίδας καὶ ἐπέκεινα τοσαῦτα ἐμοχθήσατε καὶ ἐδαπανήσατε, τώρα ἀναγκάζεσθε νὰ ὁμολογήσετε τὴν πλάνην σας ἢ καὶ νὰ ἀποστῆτε τοῦ προσφιλοῦς σας ἔργου, δι' οὗ καὶ μόνον ἴσα ἴσα ἐξήλθετε ἐκ τῆς ἀφανείας. Ἀλλὰ ἀνάγκη νὰ ἐνθυμῆσθε ὅτι καιρὸς παντὶ πράγματι καὶ δὴ καιρὸς πολεμεῖν οὕτω καὶ καιρὸς ἡσυχάζειν. Σεῖς ἠθέλετε νὰ συντελέσετε εἰς δημιουργίαν νέας σαφοῦς, ζώσης κλπ. κλπ. ὅπως ἐλέγετε, γλώσσης. Πολὺ καλά. Τότε τί ἤθελεν ἡ ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης ἡ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Σύλλα; τί ἤθελεν ἡ μετάφρασις ἢ μᾶλλον ἡ ἐκχυδάϊσις καὶ ἡ βεβήλωσις τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου; τί ἤθελε τὸ ὄνομα Ρωμιοὶ ἀντὶ τοῦ Ἕλληνες, ἀφοῦ μάλιστα σεῖς οἱ ἴδιοι τὸ Ρωμιοὶ τὸ ἐννοεῖτε ἐπὶ τοῦ Ἀτσίγγανοι; Τί ἤθελεν εἰς τὰς ξένας ἐφημερίδας, Γαλλικὰς, Ἀγγλικὰς καὶ Γερμανικὰς ἐκστρατεία ἐναντίον ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας γλώσσης;

Τὶ ἤθελαν οἱ ξένοι, οἱ κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων ἀναρμόδιοι κριταί; Τὶ ἤθελεν ἡ ὕβρις κατὰ πάσης εὐγενοῦς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας ὡς Λεβαντίνων; ὡς Μουντζουρομιχάλη κλπ; Τὶ ἤθελεν ἡ τερατώδης ὕβρις κατὰ πάντων τῶν διδασκάλων τοῦ ἔθνους ἡμῶν; *(οἱ δασκάλοι δὲν ἔχουνε μήτε νοῦ μήτε καρδιὰ,* διατείνεται ὁ κ. Ψ.) κτλ. κτλ. Τί ἤθελον πάντα ταῦτα νὰ ἀναμειχθῶσιν εἰς τὸ περὶ τῆς γλώσσης ζήτημα; Ἆρά γε δὲν ἠσθάνεσθε, ὅτι ὅσῳ περισσότερα ἀλλότρια πράγματα ἀναμείξετε, ὅσῳ περισσότερα πάθη ἐξεγείρετε, τοσούτῳ βεβαιοτέρα καὶ ταχυτέρα θὰ εἶνε ἡ ἀποτυχία σας; *(πρβλ. τὰ πρὸ 5 ἐτῶν ἐν ἔτει 1903* γεγραμμένα ἐν τῷ «Ἐμπρὸς» τῆς 27 Μαΐου «ἡ τροπὴ αὕτη εἶχεν ἀρχίσει πολὺ πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κ. Ψυχάρη...*ἡ ἀνάμιξίς του μὲ τοὺς φανατισμοὺς καὶ τὴν ἀντιπάθειαν ποῦ ἐκίνησεν ἐπεβράδυνε καὶ ἀνέκοψεν ἀντὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν κίνησιν, ἥτις εἶχεν ἀρχίσει).* Ἂν δὲν ἐννοῆτε αὐτὰ, τότε τὶ νὰ σᾶς εἰπῶ; δὲν εἶσθε...

Δικαιολογεῖσθε, ὡς ἤκουσα, ὅτι ἀληθῶς κατηντήσατε εἰς τὰ ἄκρα, ἀλλὰ τοῦτο ἔγινεν ἵνα μὴ οἱ ἐναντίοι προβαίνωσι περαιτέρω εἰς τὸν ἐξαρχαϊσμόν· διὰ τῆς δικαιολογίας ταύτης μοὶ φαίνεται ὅτι πράγματι ἀποδεικνύετε ἀληθέστατον τὸ πολλάκις λεγόμενον περὶ ὑμῶν, (τὸ ἤκουσα καὶ χθὲς ἀκόμη παρά τινος κυρίας), ὅτι ὅλη. ζῶντες ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ μακρὰν πάσης ἑλληνοφώνου ἀληθῶς κοινωνίας εὑρίσκεσθε ἐν μακαρίᾳ ἀγνοίᾳ περὶ τῶν γλωσσικῶν παρ' ἡμῖν πραγμάτων, ἐντεῦθεν καὶ τολμᾶτε νὰ πλάττετε ὅ,τι θέλετε,

praktischer, nutzbringender Arbeit zu kommen. (Lebhafter Beifall und Händeklatschen.) Damit werden wir am besten die Regierung zwingen, daß auch sie jene Vorlagen unterbreite, welche bald erledigt werden müssen. (Lebhafter Beifall.)

Nächste Sitzung morgen um 11 Uhr vormittags.

* * *

Die Verwaltung Bosniens und der Herzegowina.

Im Einlaufe befand sich eine Interpellation der Abg. Dr. Sylvester u. Gen. an den Ministerpräsidenten betreffend die verfassungsmäßige Einflußnahme der Regierung auf die Gesamtpolitik der Monarchie in Bosnien und Herzegowina. In der Interpellation werden folgende Anfragen gestellt: Ist der Ministerpräsident geneigt, sich amtliche Aufklärungen über die Stimmung der Bevölkerung in Bosnien und der Herzegowina sowie über die wahren Ursachen der dortigen Vorkommnisse zu verschaffen und sie dem Hause mitzuteilen? Ist er geneigt, seinen verfassungsmäßigen Einfluß auf die gemeinsame Verwaltung geltend zu machen, damit durch ein für alle drei Bevölkerungsgruppen Bosniens und der Herzegowina gleicher Weise gerechtes und wohlwollendes von Voreingenommenheit freies Vorgehen der dortigen Behörden das Entstehen und weitere Anwachsen gegenseitiger Verbitterungen verhindert werde.

Die türkisch-bulgarischen Beziehungen.

Von Dr. Georg Papantonakis.

Nach zuverlässigen Informationen aus Konstantinopel sind die Beziehungen zwischen der Hohen Pforte und der bulgarischen Regierungen sehr gespannt. Anlaß dazu gab ein bei Komitadschis beschlagnahmter Brief eines bulgarischen Ministers, durch welchen den bulgarischen Banden Instruktionen für ihre Aktion gegeben werden sollten und durch welchen die bulgarischen Bischöfe in Makedonien stark kompromittiert erscheinen. Letzterer Umstand hat die Stellung des bulgarischen Exarchen in Konstantinopel sehr schwierig gemacht, weshalb er seinen Sekretär, Herrn Gregorow, nach Sofia sandte, um Instruktionen für sein Verhalten der Hohen Pforte gegenüber einzuholen. Herr Gregorow ist schon nach Konstantinopel zurückgekehrt, aber die mitgebrachten Instruktionen der bulgarischen Regierung sind nicht bekannt geworden. Wie nun immer dieselben auch lauten mögen, eins bleibt unter allen Umständen unzweifelhaft: daß die Direktive der bulgarischen Politik in Makedonien unverändert bleibt. Darüber dürfen sich die türkischen Politiker keinem weiteren Irrtume hingeben, obwohl sie Bulgarien gegenüber nicht allzuviele Proben des Scharfsinns geliefert haben.

Ein neuer Beweis der kurzsichtigen Politik der Türkei gegenüber Bulgarien ist die vor zwei Wochen gegebene Erlaubnis zur Besetzung eines vakanten Bischofssitzes in Makedonien. Denn welchen Zweck verfolgten die bis jetzt gewährten „Berats" zur Ernennung von bulgarischen Bischöfen in Makedonien? Wissen die türkischen Politiker nicht, daß das Gewand jedes bulgarischen Geistlichen in Makedonien Dynamit birgt, daß von ihm die Abschaffung der türkischen Herrschaft systematisch angestrebt wird? Begreifen die türkischen Minister wirklich nicht, daß mit jedem neuen bulgarischen Bischof in den makedonischen Vilajets ein neuer Machtfaktor für die Erreichung dieses Zweckes geschaffen wird?

Der Sultan beklagt sich und protestiert jedes Mal nachdrücklich gegen die europäischen Einmischungen in seinem Reiche. Und doch, sowohl seine eigene, wie auch die Politik seiner geldgierigen Minister ist die Urquelle der nationalen Zwistigkeiten in Makedonien, welche die fremden Einmischungen herbeiführen, habgierige Gelüste erwecken und den Untergang seines Reiches vorbereiten.

Dies alles sind die Folgen der, besonders in den letzten Jahren, verblendeten Politik der türkischen Minister, und speziell des Großveziers, gegen das konservativste und loyalste christliche Element, die Griechen, welche bei jeder Gelegenheit und auf jede Art systematisch verfolgt werden. Dagegen werden die Bulgaren, das nachweisbar verbrecherischeste und umstürzlerische Element, welches die verderblichen Rassenkämpfe verursacht und dem Sultan viele und schmerzliche Demütigungen durch die europäischen Einmischungen bereitet hat, reichlich belohnt.

Solange also der Sultan und seine Ratgeber diesen ihren verderblichen Irrtum nicht einsehen; solange sie nicht begreifen, daß sie alle Völker des türkischen Reiches in gleichem Maße nach Recht und Verdienst behandeln müssen, werden sie nicht nur die fremden Einmischungen nicht vermeiden können, sondern: sie werden den Untergang des türkischen Kaiserreiches beschleunigen!

nach den Erfahrungen der Arbeiter-Unfall-Versicherungsanstalten hinsichtlich der ersten Anmeldung der Betriebe zu schließen, bei weitem nicht erschöpfend sein und es wird eine solche bloß personelle Zusammenfassung der Versicherungspflichtigen zu zwei Landesstellen oder zwei Sektionen einer Landesstelle im Zuge der Entwicklung die Umgehung des gesetzlichen Versicherungszwanges begünstigen. Aber die beiden auf individueller Anmeldung der Versicherungspflichtigen fußenden Landesstellen oder Sektionen haben das Recht, falls sie auf noch nicht gemeldete aber versicherungspflichtige Personen stoßen, deren Heranziehung zur Anmeldung zu veranlassen. Durch den Nachweis, daß der Dienstgeber seiner Anmeldepflicht bei einer der Landesstellen oder Sektionen Genüge geleistet hat, wäre das grundlegende Verfahren ebenso beendet, als wenn eine einheitliche Landesstelle im rein territorialen Sinne des Wortes bestünde.

2. Es wird der Zweifel geäußert werden, ob in Böhmen zwei solche durch personelle Zusammenfassung gebildete Landesstellen mit genügender Garantie für die stete Erfüllbarkeit ihrer Verpflichtungen werden bestehen können. Daß dieser Einwand aber unstichhältig ist, kann am besten aus den eingangs länderweise angeführten statistischen Daten geschlossen werden, da jede der beiden event. zu kreierenden Landesstellen bezw. Sektionen für sich noch immer eine höhere Zahl Versicherter aufweisen wird, als die in der Statistik in der zweiten Gruppe rangierenden bezüglichen Landesstellen in Galizien oder Mähren.

3. Ebenso wenig begründet wäre der Zweifel, daß bei einer solchen Gestaltung die eine Landesstelle der anderen günstige Risiken entziehen würde. Abgesehen davon, daß man heute vor definitiver Anerkennung der Ersatzinstitute und Ersatzverträge nicht einmal weiß, wie viele Angestellten und welche Risiken rein territoriale Landesstellen in sich fassen würden, hat man im gegenwärtigen Zeitpunkte genügend statistische Daten, um festzustellen, welche Risiken jede der beiden personell gebildeten Landesstellen umfassen würde.

Die Frage, wie sich eine solche individuelle Bildung zweier Landesstellen speziell für Böhmen in dem jetzigen Zeitpunkte noch erreichen ließe, ist allerdings dadurch kompliziert, daß der Landesausschuß des Königreiches Böhmen durch Mehrheitsbeschluß schon sein Gutachten für eine ungeteilte Landesstelle auf territorialer Basis abgegeben hat und mit Ministerialverordnung vom 1. April 1908 R. G. Bl. Nro. 63 inzwischen auch die Mustergeschäftsordnung erflossen ist, welche sich auf den rein territorialen Standpunkt stellt.

Der im wirtschaftlichen Leben stehende praktisch und theoretisch wirkende Fachmann auf dem Gebiete der sozialen und privaten Versicherung vermag nur in mühevoller, täglicher Arbeit weiter zu wirken und, beseelt von bestimmten Grundideen sozialen Charakters, keinen Unterschied zwischen den Angehörigen verschiedener Klassen und Nationen zu machen. Sache der Politiker und der Vertreter großer wirtschaftlicher Interessengruppen ist es, unter Wahrung der sachgemäßen Behandlung die eventuellen Folgerungen aus den bloß fachlichen Erörterungen zu ziehen. Auch sie werden aber bei ihren Entschließungen kraft ihrer Zugehörigkeit zu einem großen Kulturvolke unter dem Grundgesetze stehen, daß das Bewußtsein der schweren Arbeitspflicht, das die von ihnen Vertretenen beseelt, auch bei der sachgemäßen Ausgestaltung eines nieuen wichtigen Versicherungszweiges sie nicht verlassen wird.

Ende der Studentenstreikbewegung.

Innsbruck, 12. Mai. (Priv.) Nach den heute stattgefundenen Konferenzen zwischen dem Rektor Skala und den Studenten ist die Streikbewegung als beendet anzusehen.

Wien, 12. Mai. (Priv.) Der akademische Senat der Wiener Universität hat die mit der Studentenschaft vereinbarte Kundgebung beschlossen, womit die Streikbewegung als beendet gelten kann.

Kinder-Betten

aus Eisen oder Messing.

Ignaz Gottwald,

Prag, Graben Nr. 2. 16018

"ΠΑΤΡΙΣ" 19 Μαΐου 1908.

αΐου 1908 "Πατρίς" 19 Μαΐου 908 Π. Μελᾶ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΑΛΗΘΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ — ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Κύριε Διευθυντά

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ «Ἐμπρὸς» τῆς 15ης Μαΐου ἐδημοσιεύθη ὑπό τινος, ὅστις μετριοφρόνως ἀνωνυμοποιήσας ἑαυτὸν ὑπογράφεται «ἓν μέλος τοῦ παλαιοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου», ἀρθρίδιον, δι' οὗ τεχνηέντως, ὡς νομίζει ὁ συντάκτης αὐτοῦ, ἐπισκοτίζεται σοβαρὸν σημεῖον τῆς συγχρόνου ἐθνικῆς μας ἱστορίας, ἀφορῶν τὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῇ ὀργανώσει τοῦ πρὸ τεσσάρων καὶ ἡμίσεος ἐτῶν αὐτομάτως ἀρξαμένου Ἑλληνομακεδονικοῦ ἀγῶνος. Εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀρθριδίου τούτου ἀφορμὴν, ὡς λέγει, ἔλαβεν ὁ συντάκτης αὐτοῦ ἐκ συνεντεύξεως, ἣν ἐδημοσίευσε πρό τινων ἡμερῶν ὁ «Νεολόγος Πατρῶν» μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Βάρδα καὶ ἐν ᾗ δῆθεν λέγεται, ὅτι ὁ ἀείμνηστος ἐθνικὸς ἥρως Παῦλος Μελᾶς «ἐξῆλθε μετὰ τώματος εἰς Μακεδονίαν πρὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου». Ἐπὶ τῆς ἀνακριβείας δὲ ταύτης ἐπικοδομῶν προχωρεῖ ὁ ἀνώνυμος ἀντιπρόσωπος τοῦ «παλαιοῦ Κομιτάτου», ἀπονέμων μὲν εἰς τὸν ἥρωα ἐπαίνους, ὧν οὗτος δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἀλλὰ διεκδικῶν δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ τὴν δόξαν τῆς πρωτοβουλίας ἐν τῇ ὀργανώσει τοῦ Ἑλληνομακεδονικοῦ ἀγῶνος.

⁂

Εἶνε συμφέρον ἐν τοῖς μεγάλοις ἐθνικοῖς ἀγῶσι νὰ τίθενται τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα εἰς τὴν θέσιν των ἐγκαίρως, δηλαδὴ εἰς πᾶσαν ἀφορμὴν καὶ πᾶσαν ἀπόπειραν μεταθέσεως αὐτῶν, διότι οὐδὲν ὀλεθριώτερον τῆς ἠθικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἰδεωδῶν ἑνὸς Ἔθνους, ὅταν τὸ Ἔθνος τοῦτο εὑρίσκεται ἀπόμη ἐν τῷ δοκιμάζειν ποῖα εἶνε τὰ προσφορώτερα πρὸς πλήρωσιν τῶν ἰδεωδῶν του μέσα. Ὁ κύριος τοῦ παλαιοῦ Κομιτάτου ζητεῖ δόξαν. Δικαίωμά του. Ἀλλ' ἂς ζητήσῃ αὐτὴν ἐκεῖ, ὅπου πράγματι τὴν εὑρίσκει τις: ἐν ταῖς θυσίαις. Ἐκείνην τὴν δόξαν, ἥτις ἀκεραία ἀνήκει εἰς τὸν ἥρωα, δὲν θὰ τῷ ἐπιτρέψωμεν ποτὲ,—ἂς τὸ πάρῃ ἀπόφασιν—νὰ ὑποκλέπτῃ δι' ἀσαφῶν καὶ κακοπίστων δημοσιογραφικῶν δηλώσεων.

⁂

Καὶ τώρα ἂς ἔλθῃ ὁ ἴδιος νὰ πεισθῇ περὶ τῆς κακοπιστίας του. Ὁ «Νεολόγος Πατρῶν» ἐν τῇ συνεντεύξει του μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Βάρδα ἔγραψε τὰ ἑξῆς: «*Ὁ πρῶτος, ὅστις ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς ἀποστολῆς ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων, ἦτο ὁ Παῦλος Μελᾶς. Αὐτὸς ἐζήτησε, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀκόμη Κομιτᾶτον, τὴν ἐξεύρεσιν δέκα γερῶν ἀνδρῶν, ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς Μακεδονίαν* (ὅπου μὲ εἴκοσιν ἄλλα παιδιὰ, Μακεδόνας ἀποφασίσαντας αὐτοβούλως νὰ ἐξεγερθῶσι κατὰ τῶν βουλγαρικῶν βιαιοτήτων, ἐσχηματίσθη τῷ 1903 τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸν καπετὰν Βαγγέλην ἐκ Στρεμπρένου ἑλληνομακεδονικὸν σῶμα, ὅπερ ἔδρασε σπουδαίως, ἐφονεύθη δ' ἐκ τῶν δέκα ὁ Γεώργιος Σεϊμένης ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κ.τ.λ.). *Ὁ πρῶτος σπόρος λοιπὸν ἐρρίφθη ἀπὸ τὴν μεγάλην ψυχὴν τοῦ Μελᾶ. Κατόπιν ἔγεινε τὸ Κομιτᾶτον, συνεκροτήθησαν σώματα καὶ ἀπεστάλησαν εἰς Μακεδονίαν* (ὅπου ὑπῆρχον ἤδη ἀρκετὰ ἐντόπια, τῇ ἐνθαρρύνσει τοῦ Μελᾶ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν σχηματισθέντα ἐκ Μακεδόνων) *ἔνθα ἔπεσεν ὁ Μελᾶς....*».

Ποῦ, εἰς ὅλα ταῦτα, βλέπει ὁ κύριος τοῦ παλαιοῦ Κομιτάτου, ὅτι ὁ Μελᾶς «*ἐξῆλθε μετὰ σώματος πρὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου*»; Οὐδαμοῦ βεβαίως. Ἑπομένως κακοπιστεῖ ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

⁂

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται, ἂν, ὅταν ὁ Παῦλος Μελᾶς κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1904 ἐξῆλθεν εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ κεφαλῆς πυρῆνος—περὶ ὃν ἀμέσως συνεκεντρώθησαν ὑπερτριπλάσιοι Μακεδόνες, οἱ πλεῖστοι Βουλγαρόφωνοι—δὲν πρόκειται, λέγομεν, ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπῆρχεν ἢ δὲν ὑπῆρχε τὸ Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον καὶ ἂν παρ' αὐτοῦ, ὡς εἶνε ἡ ἀλήθεια, ἢ ἀλλαχόθεν ἔλαβεν οὗτος τὰ ὑλικὰ μέσα τῆς παρασκευῆς τοῦ σώματός του. *Πρόκειται περὶ τοῦ πῶς καὶ ποῦ ἐκυοφορήθη ἡ ἰδέα τῆς Ἑλληνομακεδονικῆς ἀμύνης*, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ σωτηρία τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τοῦτο μόνον ἐνδιαφέρει τὸ Ἔθνος, προφανῶς δὲ τοῦτο ἐπίσης μόνον ἐνδιαφέρει τρυφερῶς καὶ τὸν κύριον τοῦ «παλαιοῦ Κομιτάτου».

Ἂς τὸ μάθωσι λοιπὸν τοῦτο ὅσοι ἐκ τῶν πονούντων τὸν ἀγῶνα τὸ ἀγνοοῦσι—δὲν λέγομεν «ἂς τὸ μάθῃ καὶ ὁ ἄνω κύριος», διότι οὗτος τὸ γνωρίζει κάλλιον παντὸς ἄλλου, ἀλλ' ὑποκρίνεται ὅτι τὸ ἀγνοεῖ.

⁂

Κοιμωμένου λοιπὸν τοῦ ἄνω κυρίου, κοιμωμένων καὶ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ τε παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κομιτάτου, κοιμωμένων καὶ ἡμῶν τῶν γραφόντων τὰς γραμμὰς ταύτας, συγκοιμωμένου δὲ μακαρίως σύμπαντος τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ, ὁ Παῦλος Μελᾶς ἐγρηγόρει καὶ εἰργάζετο. (Τὸν Μάϊον τοῦ 1903 ἀπέστειλε τοὺς Γ. Περάκην, Εὐθ. Καούδην, Γ. Δισκόνιμον καὶ Λαμ. Βραχνᾶν εἰς Θεσσαλονίκην, ἀλλ' ἠμποδίσθησαν ἐκεῖ καὶ μετέβη μόνον ὁ πρῶτος εἰς Βιτώλια, εἶτα δὲ διὰ Σόροβιτς εἰς Καστορίαν, ὁπόθεν μέσῳ Γρεβενῶν ἐπέστρεψε φέρων τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ὅπως τὸν Ἰούνιον ἰδ. ἔ. ἐξέλθωσιν οἱ ἄνω μετὰ Μ. Καντουνάτου, Γ. Ζουρίδη, Στρ. Μπουνάτου, Νικ. Λουκάκη, Γ. Στρατινάκη καὶ Γ. Σεϊμένη. Διατελῶν εἰς διαρκῆ ἐπικοινωνίαν πρὸς τοὺς τρομοκρατουμένους Ἑλληνομακεδονικοὺς πληθυσμοὺς, λαμβάνων ἐπιστολὰς Μακεδόνων, οἵτινες τῷ ἔγραφον ὅτι εἶνε ἀποφασισμένοι ν' ἀντιδράσωσι πάσῃ θυσίᾳ κατὰ τῶν Βουλγαρικῶν ἐνεργειῶν, ἀλλ' ὅτι μὴ ὑπαρχούσης ἐν τῷ τόπῳ ὀργανώσεως ἔχουσιν ἐν ἀρχῇ ἀνάγκην ἐνισχύσεως ἔξωθεν καὶ παραδείγματος, ὅπερ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐπτοημένους καὶ νὰ παρασύρῃ τοὺς διστάζοντας καὶ ὑποδεχόμενος εἰς τὸν οἶκόν του τοὺς ἐκ τῆς ταλαιπώρου χώρας προσφεύγοντας εἰς Ἀθήνας ὅπως σωθῶσι καὶ ἀκούων τὰς ἱκεσίας αὐτῶν, ἐσχημάτισε πρῶτος τὴν πεποίθησιν ὅτι ἂν προσεφέρετο τὸ παράδειγμα τοῦτο, πάντες οἱ μέχρι τοῦδε τρομοκρατημένοι θὰ ἠκολούθουν. Ἡ ἰδέα λοιπὸν τῆς Ἑλληνομακεδονικῆς ἀμύνης ἐβλάστησε κατὰ πρῶτον ἐν Μακεδονίᾳ. Καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς διὰ τῆς ἀποστολῆς πυρήνων, οἵτινες νὰ ὀργανώσωσιν ἐν ἀρχῇ τοὺς Ἑλληνομακεδόνας ὀφείλεται εἰς τὸν Παῦλον Μελᾶν. Μετὰ τὴν κατὰ τὸ 1903 δοκιμαστικὴν ἀποστολὴν τῶν 10 πρώτων ἀνδρῶν εἰργάσθη οὗτος ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1903—1904 πυρετωδῶς, περιτριβόμενος ὑπὸ ἐπιλέκτων τινῶν ἐνθουσιώντων, ὡς αὐτὸς, νέων, ὡς ὁ Βάρδας, ὁ Ρούβας καὶ νῦν ἄλλοι. Τὸν δὲ Φεβρουάριον τοῦ 1904 μετέβη μεταμφιεσμένος ἄνευ σώματος εἰς Μακεδονίαν, ὅπως ἰδίοις ὄμμασιν ἀντιληφθῇ, ἂν ἡ πεποίθησις, ἣν ἐν Ἀθήναις εἶχε σχηματίσει ἀνταποκρίνετο εἰς τὰ πράγματα, ἂν δηλ. πράγματι ὁ Μακεδονικὸς πληθυσμὸς εἶχεν ἀπόφασιν νὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τῆς Βουλγαρικῆς τρομοκρατίας. Μετὰ ἑνὸς μηνὸς περιοδείαν ἐπανῆλθεν ἐνθουσιῶν περισσότερον ἢ πρίν.

⁂

Μόλις τότε εἶχεν ἀρχίσει γενικευομένη ἐν Ἑλλάδι ἡ ἰδέα τῆς ἀμύνης. Πανελλήνιοι μυστικοὶ ἔρανοι, ὀργανωθέντες ὑπὸ ἄλλων καὶ ὄχι ὑπὸ τῶν Κυρίων τοῦ «παλαιοῦ Κομιτάτου», ἀπέδωσαν ποσὸν ἀρκετὸν ὥστε νὰ ἀντικρυσθοῦν αἱ δαπάναι τῶν πρώτων παρασκευῶν. Τὴν διαχείρισιν δὲ τοῦ ἐκ τῶν ἐράνων τούτων συλλεγέντος ποσοῦ ἐνεπιστεύθησαν τότε οἱ διάφοροι μυστικοὶ σύλλογοι εἰς μίαν ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ἥτις αὐτοβούλως ἀπένειμε μετ' ὀλίγον ἑαυτῇ τὸν πομπώδη τίτλον τοῦ «ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ».

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην φυσικὰ, ἀπετάνθη καὶ ὁ ἀείμνηστος Μελᾶς ὅταν κατ' Ἰούλιον τοῦ 1904 ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ κεφαλῆς σώματος, παρ' αὐτῆς δ' ὡσαύτως ἐζήτησαν τὰ μέσα καὶ πάντες ὅσοι συγχρόνως μετ' αὐτοῦ, ἢ μετ' αὐτὸν ἐξῆλθον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικῶν ἡμῶν δικαίων. Ἀλλὰ τὰ μέσα ταῦτα, ἀφορῶντα τὴν παρασκευὴν ὀλιγαρίθμων πυρήνων, ἦσαν ἐλάχιστόν τι ἀπέναντι τῶν ὑλικῶν θυσιῶν εἰς ἃς ὁ Μακεδονικὸς Ἑλληνισμὸς αὐθορμήτως προέβαινε πρὸς παρασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἀνὰ τὴν χώραν συγκροτουμένων σωμάτων. Ἐπειδὴ δ' ὁ ὑφιστάμενος τὰς μεγαλειτέρας θυσίας εἶνε καὶ ὁ περισσότερον πονῶν, καὶ ἐπειδὴ ὁ περισσότερον πονῶν εἶνε καὶ ὁ ἁρμοδιώτερος ὅπως ἀποφασίζῃ, ὅταν ἡ «Ἐπιτροπὴ» ἡ αὐτοτιτλοφορηθεῖσα «Κομιτᾶτον» ἠθέλησεν, ἀκαίρως δευτεροφιλοδοξοῦσα, ν' ἀναλάβῃ καὶ ἓν εἶδος διευθύνσεως τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ἀγῶνος, ἐξηγέρθη ἡ χώρα, ἐπίεσε τοὺς πατριωτικοὺς συλλόγους, καὶ οὗτοι ὑπέδειξαν καταλλήλως εἰς τὰ μέλη τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀναμιχθέντα καὶ εἰς ἄλλα ὑπὲρ τὴν ἐντολήν των ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς ὅλον αὐτὸν τὸν θόρυβον, καὶ θὰ ἔκαμνον καλὰ νὰ παραιτηθῶσιν.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑλληνομακεδονικοῦ ἀγῶνος.

Ὁ ἀμφιβάλλων, μετὰ τὰς ἀνωτέρω λεπτομερεῖς ἐξηγήσεις, δύναται νὰ ζητήσῃ παρ' ἡμῶν προφορικὰς τοιαύτας, ἃς προθύμως θέλομεν δώσει.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΟΥΡΙΔΗΣ ΝΙΚ. ΛΟΥΚΑΚΗΣ
(ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν ἄλλων)

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ κ. Δ. ΡΑΛΛΗ

Χθὲς τὴν 8 π. μ. ὥραν ἀνεχώρησε δι' Ὕδραν καὶ Σπέτσας διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ὕδρα» ὁ ἀρχηγὸς τῆς μείζονος Ἀντιπολιτεύσεως κ. Δ. Ράλλης, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν φίλων του βουλευτῶν κ. κ. Καλλιφρονᾶ καὶ Μανέττα καὶ τῶν κ. κ. Δεωνίδα, Βερβενιώτου, Γιολδάση καὶ Λεούση.

Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἐν Πειραιεῖ ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Ράλλην πολλοὶ φίλοι του, οἱ ὁποῖοι τὸν συνώδευσαν μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου.

Η ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΑΖΗΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ὁ τελώνης Πειραιῶς κ. Ἀνδριόπουλος κατήγγειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρώην ἀποθηκάριον τῆς ἀποθήκης τῶν ἀζητήτων τοῦ τελωνείου κ. Ἀναστασόπουλον, διότι κατὰ τὴν γενομένην ἐπιθεώρησιν τῆς ἀποθήκης ταύτης παρετηρήθησαν πολλαὶ ἀνωμαλίαι καὶ ἐλλείψεις ἐμπορευμάτων.

Διὰ τῆς αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφορᾶς του ὁ κ. Ἀνδρεόπουλος ζητεῖ τὴν κάθοδον τακτικοῦ ἀνακριτοῦ πρὸς ἐνέργειαν αὐστηροτάτων ἀνακρίσεων.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ σαλονάκι χρυσοκέντητον, ὡς καὶ ἄλλα διάφορα ἔπιπλα. Ὁδὸς Ἀκαδημείας ἀριθ. ΥΥ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

— ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΛΗΞΟΥΡΙ — ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΑΛΛΗΝ — ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ὁ ποιητὴς εἶνε κατενθουσιασμένος μὲ τὸ Ληξοῦρι καὶ τοὺς Ληξουριώτας. Ἐκφράζεται ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ αὐτῶν.

— Μὲ ὑπεδέχθησαν, μᾶς ἔλεγεν, ἐγκαρδιώτατα εἰς τὴν παραλίαν, μὲ ὡδήγησαν εἰς τὴν δημαρχίαν, ὅπου ὁ δήμαρχος μοῦ ἔσφιγξε τὸ χέρι ἀδελφικώτατα καὶ μὲ συνέστησεν εἰς τοὺς συμπολίτας του.

Καθ' ἣν στιγμὴν μὲ συνίστα, ἔλαβεν ἐπιστολὴν τοῦ ἀγαπητοῦ μου φίλου κ. Δασίου νομάρχου, ἥτις ἦτο εἶς ὕμνος πρὸς τὴν ἐργασίαν μου καὶ ἓν βραβεῖον ἀρετῆς πρὸς τοὺς κόπους μου.

Ἐννοῶ νὰ ἀναφέρω πάντοτε τὸ προσφιλὲς αὐτὸ ὄνομα τοῦ νομάρχου, διότι εἰς τὸν μαῦρον οὐρανὸν τῆς πατρίδος μας ὀλίγους φωτεινοὺς ἀστέρας βλέπει τις τοιαύτης ἐντάσεως καὶ τοιαύτης μαρμαρυγῆς.

— Αἱ γνωριμίαι

Εἰς τὸ Ληξοῦρι ἐγνώρισα τὸν Λιναρδάτον, τὸν Εὐαγγελᾶτον, τὸν Φαρακλὸν, τὸν Κατσαΐτην, τοὺς Λιβιεράτους, τὸν Μηλιαρέσην, τοὺς Δελλαπόρτηδες, τὸν Φορέστην, τὸν Λειβαδᾶ, τὸν Διβάρην, τὸν ἀρτοποιὸν Μηλιαρέσην, τὴν εὐγενεστάτην δεσποινίδα Χ. Τάκου, τὸν Μαρκέτο, τὸν Βουτσινᾶν.

Ἔκαμα ἐκεῖ μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἐν Κρήτῃ πεσόντος Δανάλη, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστη ὁλόκληρον τὸ Ληξοῦρι.

Εἰς τὸ μνημόσυνον ὡμίλησε συγκινητικώτατα ὁ ἀγαπητός μου φίλος κ. Δάσιος, ἐλθὼν ἐπίτηδες ἐξ Ἀργοστολίου.

Καὶ ὁ ποιητὴς ἐπεράτωσεν ὡς ἐξῆς τὰς ἐντυπώσεις του περὶ Ληξουρίου:

— Τὸ Ληξοῦρι, οὐρανὸς γαλανὸς, γαλανὴ θάλασσα, ἑστία γραμμῶν, μεγάλοι ἄνδρες, μεγάλες καρδιές, μεγάλα ἰδανικὰ, ὅλα μεγάλα. Ληξοῦρι, γῆ ἀγαθὴ, βλαστάνουσα βαθυστίλους δρῦς, τοὺς Ἰακωβάτους. Γῆ ἀγαθὴ γεννῶσα Μανιάτας. Γῆ εὔανδρος ἀποστέλλουσα εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἐπιστήμονας, τοὺς Λιβιεράτους. Γῆ γόνιμος γεννῶσα τοὺς πατριωτικοὺς καὶ γενναίους Λιβιεράτους.

— Ἀνὰ τὰ χωριά.

Ἐκ Ληξουρίου ὁ ποιητὴς κατηυθύνθη πρὸς τὰ χωριὰ τῆς Πάλλης.

Καὶ πρῶτον ἐπῆγεν εἰς τὰ Μονοπαλᾶτα, ἔπειτα εἰς τὰ Θεοδωρᾶτα, ὅπου ἐριλοξενήθη εἰς τὸ καλὸ σπῆτι τοῦ δημάρχου. Ἔπειτα ἐπῆγεν εἰς τὰ Λουκαρᾶτα καὶ τὸν Σχοινιάν, ὅπου ἐδέχθη τὴν πατριωτικωτάτην προσφώνησιν τῶν χωρικῶν.

— Ἐκεῖ, μᾶς ἔλεγεν, ἐπῆρα τὸν πλούσιον ὀβολὸν τῆς κυρίας Παπαδιᾶς Λιβιεράτου καὶ τοῦ κ. Μονοκρούσου καὶ κατόπιν μετέβην εἰς τὰ Μανζαδινᾶτα.

Ἔπειτα πῆγε στὴν Ἁγίαν Θέκλην, ὅπου ἐτέλεσε μνημόσυνον, κατόπιν εἰς τὰ Προνᾶτα, τὰ Καρλᾶτα, τὰ Κουβελᾶτα, τὰ Καμιναρᾶτα. Τέλος ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ χωρία τῆς Πάλλης, ἀποκομίσας ἐκεῖθεν τὰς ὡραιοτέρας τῶν ἐντυπώσεων καὶ τὰς γλυκυτέρας τῶν ἐλπίδων.

Αἱ ἐν γένει ἐντυπώσεις τοῦ ποιητοῦ ἐξ ὅλης τῆς Κεφαλληνίας εἶνε, ὡς ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν, κολακευτικώταται.

— Γενικαὶ ἐντυπώσεις.

Τέλος ἔφυγα, μᾶς ἔλεγεν ὁ ποιητής. Ἔφυγα, ἀλλὰ πῆρα μαζῆ μου καὶ τὴν Κεφαλλονιά. Πῆρα μαζί μου μίαν εἰκόνα μεγάλη τὴν ὁποίαν τώρα καλλιτεχνῶ, τὴν ὁποίαν τώρα παραδίδω εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ νὰ τὴν ἰδοῦν, διὰ νὰ τὴν θαυμάσουν, διὰ νὰ τὴν μιμηθοῦν.

Κεφαλληνία πατρίς. Κεφαλληνία νοικοκυρωσύνη. Κεφαλληνία ἐργασία. Κεφαλληνία τιμή. Κεφαλληνία ἅγιος οἰκογενειακὸς δεσμός!

ΑΥΡΙΟΝ

Ἡ προσφώνησις τοῦ ποιητοῦ πρὸς τοὺς Ἀργοστολίτας.

Ο ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΛΑΜΠΡΟΣ Ι. ΧΑΡΑΜΗΣ

Ὑφηγητὴς Ἐθν. Πανεπιστημίου

Μὲ φῶς ἠλεκτρικὸν εὑρίσκει τὴν ΧΡΟΝΙΑΝ ΒΛΕΝΝΟΡΡΟΙΑΝ ἐντὸς οὐρήθρας θεραπεύει δι' ἐργαλείων οὐχὶ φαρμάκων.

Νοσήματα:

Κύστεως, Νεφρῶν, Ἡπαμμιτάσεως, Λίθους Κύστεως, ἐξάγει διὰ τριβῆς. Στενωμάτων

Σταθμὸς Λαυρείου 18α Γ' Σ]βρίου

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ σήμερον ἐν Ἀμπελοκήποις καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν Κηφισσιᾶς οἰκία μετὰ κήπου, ἔχουσα τρία δωμάτια, μαγειρεῖον, ἀποθήκας, σταῦλον καὶ ἅπαντα τὰ χρειώδη δι' ὀλιγομελῆ οἰκογένειαν πρὸς δραχ. 70 κατὰ μῆνα. Ἔχει καὶ λαμπρὸν πόσιμον ὕδωρ.

Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐν Ἀμπελοκήποις ζυθοπωλεῖον Δημητρίου Μανέλλα.

ΤΕΛΕΥΤ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ Σ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΝΕΑΙ ΤΡΑΓΙΚΑΙ ΛΕ

— Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΥ
— ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
— ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΟΥΡ

Αἱ χθεσιναὶ εἰδήσεις περὶ τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Σάμον εἶνε εἰς ἄκρον θλιβεραί.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, κατόπιν τῆς ἀδιαφορίας τῶν προστατίδων Δυνάμεων, ἀφεθεῖσα μόνη της, ἀπεφάσισε νὰ ὀργιάσῃ κυριολεκτικῶς κατὰ τῶν δυστυχῶν Σαμίων, ποδοπατήσασα καὶ προνόμια καὶ ὅλα τὰ διεθνῆ νόμιμα.

Τὰ χθεσινὰ τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν, ὅτι ὁ Ρεοὺφ πασσᾶς ἀφιχθεὶς εἰς τὴν νῆσον ἀπηλευθέρωσε — κατὰ ποῖον τρόπον ἄγνωστον — τὸν πολιορκηθέντα Ἡγεμόνα καὶ καταγίνεται πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ.—Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

Ὁ Ρεοὺφ πασσᾶς διέκοψε πᾶσαν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς νήσου, θέσας πρὸς φρούρησιν τὰ καταπλεύσαντα ἀντιτορπιλλικά, ἅτινα περιπλέουν τὴν νῆσον, μὴ ἐπιτρέποντα οὐδὲ τὴν ἀποβίβασιν τροφίμων.

Τὸ χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἀφιχθὲν τηλεγράφημα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου ἀγγέλλει, ὅτι κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς Πύλης τρία μόνον τάγματα στρατοῦ κατέφθασαν εἰς Σάμον καὶ ὅτι ὁ Ρεοὺφ μόλις ἀπεβιβάσθη ἤρξατο τὰς ἀνακρίσεις του πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ὑπευθύνων.

Οἱ Σάμιοι, πρὸ τῆς συγκεντρώσεως τοσούτου στρατοῦ, ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ὄρη ἔνοπλοι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς των.

Κατ' ἄλλας εἰδήσεις, νέος στρατὸς ἀπεβιβάσθη, προερχόμενος ἐκ Σμύρνης.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνταποκριτής μᾶς ἀνήγγειλε χθὲς τὴν ἑξῆς εἴδησιν :

«ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 16 Μαΐου.—Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐσπευσμένως ἐπιβιβασθέντα τουρκικοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησαν κατευθυνόμενα εἰς Σάμον δύο περίπου τάγματα στρατοῦ. Ἐδόθησαν δὲ διαταγαὶ ὅπως καὶ ἕτερος στρατὸς εἶνε ἕτοιμος πρὸς ἀπόπλουν εἰς πρώτην διαταγήν.»

Ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῆς ἀνωτέρω εἰδήσεως καὶ ἐκ τῆς προχθεσινῆς ὅτι ἀνεχώρησαν ἐκ Σμύρνης, Χίου καὶ Λεβεαγὰτς ἄλλα τάγματα, τὸ ὅλον πέντε, ἡ χθεσινὴ εἴδησις περὶ ἀποστολῆς τριῶν μόνον ταγμάτων εἶνε μόνον Τουρκικὴ διαβεβαίωσις ἐκ τῶν συνήθων τῇ Πύλῃ.

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Κατὰ τὰ νεώτερα τηλεγραφήματα ὁ Ρεοὺφ πασσᾶς ἔχων φαίνεται διαταγὰς ἐκ μέρους τῆς Πύλης ἅμ' ὡς ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν νῆσον ἀπηλευθέρωσε τὸν Ἡγεμόνα καὶ ἀνεπέτασεν ἐπὶ τοῦ Διοικητηρίου τὴν Τουρκικὴν σημαίαν καταβιβάσας τὴν Σαμιακήν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Τουρκία ἀπεφάσισε νὰ καταλύσῃ τὸ ἐν Σάμῳ καθεστὼς ἐγκαθιστῶσα Τουρκικὴν κυριαρχίαν.

ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

Καθὼς μᾶς ἀνήγγειλε πρῶτος ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτής μας προχθὲς καὶ ὡς ἐβεβαιώθη ἐκ τῶν χθεσινῶν τηλεγραφημάτων, οἱ σκοποὶ τῆς Τουρκίας εἶνε ὅπως ματαιώσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῶν διεθνῶν στρατευμάτων, ἐκ Κρήτης, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς νέας διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ κ. Ζαΐμη.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Χθὲς τὴν 1 μ. μ. κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς προερχόμενον ἐκ Σάμου τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Αὐστριακῆς ἀτμοπλοΐας «Μπουκοβίνα».

Ὁ κυβερνήτης τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου μᾶς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι προσήγγισεν εἰς Σάμον τὴν ἑσπέραν τῆς παμελθούσης Παρασκευῆς καὶ ὅτι αἱ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ νήσῳ καταστάσεως πληροφορίαι του ὑπῆρξαν πολὺ ἀνησυχητικαί.

ΤΕΛΕΙΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

Καὶ πρῶτον ἡ ἐλευθεροκοινωνία τῆς «Μπουκοβίνας» ἐπετράπη μετὰ αὐστηροτάτας διατυπώσεις κατόπιν τῶν ὁποίων προσήγγισε τὸ ἀτμόπλοιον εἰς τὸ Βαθὺ καὶ ἀπεβίβασε τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Προξενείων, παραλαβὸν συνάμα, ἐξαιρετικῶς ἴσως ὡς συμβατικὸν, καὶ τὸ ταχυδρομεῖον. Ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα δὲν ἐπετράπη νὰ ἀποβιβάσῃ, καθὼς καὶ νὰ λάβῃ τοιούτους ἀπὸ τὴν νῆσον.

Πλὴν τούτου ὁ κυβερνήτης τῆς «Μπουκοβίνας» παρετήρησεν ἐξερχόμενα τοῦ λιμένος δύο Τουρκικὰ ἀντιτορπιλλικὰ ἅτινα περιπλέουν, ὅπως μὴ προσεγγίσῃ ἀτμόπλοιόν τι εἰς τὴν νῆσον ἐκ τῶν ἐκτελούντων τὴν γραμμὴν Σμύρνης-Σάμου· καὶ οὕτω ἡ συγκοινωνία εἶνε τελείως διακεκομμένη.

Καθ' ἃ δὲ οἱ παραδόταντες εἰς τὸ ἀτμόπλοιον τὸ ταχυδρομεῖον κλητῆρες τῶν ἐν Σάμῳ Εὐρωπαϊκῶν προξενείων ἐπληροφόρησαν τὸν κυβερνήτην τοῦ Αὐστριακοῦ, ἡ πρωτεύουσα τῆς Σάμου στρατοκρατεῖται, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἀναχώρησις εἰς πάντας, καὶ στρατὸς διαρκῶς καταφθάνει εἰς Σάμον καθὼς καὶ πολεμεφόδια ἐκ Σμύρνης, μεταφερόμενα διὰ τοῦ Τουρκικοῦ πολεμικοῦ «Ντικελί». Ἡ ἀποσταλεῖσα ἐνίσχυσις εἰς τὴν φρουρὰν Σάμου ἀνέρχεται εἰς 1500 ἄνδρας.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΧΑΛΗΛ ΠΑΣΣΑ

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὁ μεταβὰς εἰς Σάμον Τοῦρκος ναύαρχος Χαλὴλ πασσᾶς, πρὸς παγίωσιν τῆς τάξεως καὶ ἀπονομὴν δικαιοσύνης, εὐθὺς ὡς ἀπεβιβάσθη παρήγγειλεν εἰς τοὺς Σαμίους νὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα, ὑποσχεθεὶς αὐτοῖς πλήρη ἀμνηστείαν, ἀλλ' οἱ Σάμιοι κατέχοντες τὸ Ἄνω Βαθὺ καὶ ἐστρατοπεδευμένοι πολεμικώτατα, ἀπήντησαν ὅτι θὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα τότε μόνον, ὅταν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν νῆσον ὁ τουρκικὸς στρατὸς καὶ συντελεσθῇ ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ὑπαιτίου τῶν αἱματηρῶν σκηνῶν ἡγεμόνος τῆς νήσου.

Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς Σαμίους ἐπαναστάτας νὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα δὲν εἶνε ἡ ἐνίσχυσις τῆς φρουρᾶς ὑπὸ στρατιωτῶν, ἀλλὰ ἡ ἔλλειψις ἄρτου καὶ τροφίμων, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιφέρῃ ὁ αὐστηρὸς ἀποκλεισμὸς, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀποβίβασις τροφίμων διὰ τοὺς Σαμίους, οἱ ὁποῖοι ἐπρομηθεύοντο τοιαῦτα πρότερον ἐκ Κων)πόλεως καὶ Σμύρνης.

ΚΑΤΑΥΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ

Φαίνεται ὅμως ὅτι σκοπὸς τῶν Τούρκων εἶνε, ὡς καὶ πρὸ ἡμερῶν ἐγράψαμεν, ἡ κατάλυσις τῶν προνομίων τῆς νήσου, τὴν ὁποίαν θέλουσι νὰ ἐπιβάλλωσιν ἐξαναγκάζοντες τοὺς ἀτυχεῖς Σαμίους διὰ τῶν σφαγῶν νὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα καὶ νὰ παραδεχθῶσι τὴν παραμονὴν τῶν στρατευμάτων ἐν τῇ νήσῳ· ὅπως δὲ μὴ γίνωσι γνωστὰ ἐκτὸς τῆς νήσου τὰ τουρκικὰ ὄργια, ἐπεβλήθη ἡ ἐπὶ τῶν τηλεγραφημάτων λογοκρισία καὶ ὁ αὐστηρότατος ἀποκλεισμός.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ

Κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ἐπισήμους πληροφορίας, ἡ κατάστασις ἐν Σάμῳ ἐμπνέει μεγίστας ἀνησυχίας.

Οἱ κάτοικοι, ἐγκαταλείψαντες τὴν πόλιν, ἐτράπησαν εἰς τὰ ὄρη, ὅπου ἀναμένουν ἔνοπλοι τὴν ἐπέμβασιν τῶν προστατίδων Δυνάμεων.

Ἡ πόλις στρατοκρατεῖται. Οἱ Τοῦρκοι εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ λιμένος, ὡ; καὶ εἰς τὰ πέριξ τῆς πόλεως, ἐτοποθέτησαν φυλακάς.

Ὁ Αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος Ρεοὺφ πασσᾶς, ὡς βεβαιοῦται κατέλυσεν εἰς τὸ Διοικητήριον, ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ ὁποίου ἀνεπετάσθη ἡ Τουρκικὴ σημαία, καταβιβασθείσης τῆς Σαμιακῆς.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο κρίνεται ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διπλωματικῶν κύκλων ὡς ἐνέχον μεγίστην σημασίαν, καταδεικνῦον τὰς βλέψεις καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Τουρκίας.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΟΥ ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΙΔΗΣΙΣ

Καίτοι ὅλαι αἱ ἰδιωτικαὶ πληροφορίαι βεβαιοῦν, ὅτι εἰς τὴν νῆσον ἀπεστάλησαν νέαι στρατιωτικαὶ δυνάμεις ὑπὸ τῆς Πύλης, τὸ ὑπουργεῖον ἐν τούτοις τῶν Ἐξωτερικῶν οὐδεμίαν ἐπίσημον πληροφορίαν εἶχε μέχρ τῆς ἑσπέρας τῆς χθές.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερι κῶν, μεταβὰς χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του, ἀπέστειλε μακρὰ τηλεγραφήματα εἰς τ Προξενεῖα Σμύρνης, Θεσσαλο νίκης ὡς καὶ εἰς τὴν Πρεσβείαν

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο

Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ Τ

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΤΟ ΞΝΔΙΑΦΕΡΟ

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Χθὲς τὴν νύκτα εἴδομεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σκουζὲν, τὸν ὁποῖον ἠρωτήσαμεν περὶ τοῦ ἀληθοῦς ἢ μὴ τῶν ἀνησυχητικῶν εἰδήσεων, αἵτινες καταφθάνουν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ περὶ τῶν ἐν Σάμῳ πραγμάτων.

— **Ἡ Κυβέρνησις, μᾶς εἶπε ὁ κ. Σκουζὲς, οὐδεμίαν πληροφορίαν ἔχει οὔτε περὶ σφαγῶν ὡς ἀναγράφεται εἰς τὰς ἑσπερινὰς ἐφημερίδας, ἀλλ' οὐδὲ κἀ περὶ ἀποβιβάσεως νέου Τουρκικοῦ στρατοῦ. Τὸ γεγονὸς τῆ ἀποβιβάσεως νέου στρατοῦ εἰμά θαμεν καὶ ἡμεῖς ἐξ ἰδιωτικῶν πληροφοριῶν, ἕνεκα δὲ τοῦ λόγου τούτου ἀπέστειλα σήμερο τὴν πρωΐαν τηλεγραφήματα εἰ τὰ κέντρα ἐκεῖνα, ὁπόθεν εἶν δυνατὸν νὰ μάθωμεν ἐὰν πράγ ματι ἀνεχώρησε Τουρκικὸς στρα τὸς διὰ νὰ πληροφορηθῶμε κατὰ πόσον ἡ εἴδησις αὕτη περ ἀποστολῆς νέου στρατοῦ εἶνε ἀ ληθής.**

Οὐδεμίαν ἄλλην πληροφορία περὶ τῶν ἐν Σάμῳ συμβαινόν των ἔχομεν, διότι ὡς γνωρίζε τε, ἀπὸ τὴν νῆσον δὲν δυνάμεθ νὰ ἔχωμεν, ἀπ' εὐθείας τοὐλά χιστον, εἰδήσεις.

— *Περὶ τῶν διαθέσεων περ ἐπεμβάσεως τῶν προστατίδων Δυ νάμεων ἔχετε καμμίαν πληροφορία*

— **Τὸ γραφὲν ὅτι αἱ προστά τιδες τῆς νήσου Δυνάμεις ἐδή λωσαν κατηγορηματικῶς, ὅ τι πρὸς τὸ παρὸν δὲν δύνανται ν ἐπέμβουν, ἀλλ' ὅτι θὰ ἐξακρι βώσουν ἐξ ἰδίων πηγῶν τὰς α φορμὰς τῶν συμβάντων, ἀφίνο σαι ἐν τῷ μεταξὺ τὴν Τουρκία νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν δ εἶνε ἀκριβές. Ἤδη ὁ πρεσβευ τὴς τῆς Γαλλίας μοὶ ἀνήγγειλε ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του, διαπνε ομένη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀ ποκαταστάσεως τῶν πραγμάτω διέταξε τὴν ἐν Σμύρνῃ Γαλλ κὴν φυλακίδα νὰ ἀναχωρήσ εἰς Σάμον.**

Ἐπίσης σήμερον ἕτερος πρε σβευτὴς μεγάλης Δυνάμεως μο ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ τρεῖς Μεγάλαι Δυνάμεις οὐδὲν ἀπεφάσισαν κ ὅτι ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ζητήματο τούτου συσκέπτονται οἱ ἐν Κων πόλει πρεσβευταί.

— *Περὶ νέων προσφύγων ἡ Κυ βέρνησις ἔχει καμμίαν νεωτέραν ε δησιν ;*

— **Σήμερον εἴχομεν τὴν εἴδη**

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧ. ΚΕΡΔΟ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩ

Κληρώσεις : 29 Ἰουνίου

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜ

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣ

1 Μέγα Κέρδος.....
1 Κέρδος.....
1 Κέρδος.....
3 Κέρδη.....
5 Κέρδη.....
411 Κέρδη.....
578 Κέρδη.....

1000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας

Γραμμάτια πωλοῦνται: *Εἰς χὰς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθ τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ μὴν μίαν ἕκαστον, ἰσχῦον διὰ μίαν*

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν **τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀ εἰς Ἀθήνας.**

320 Times of India 19th June 1908

ATHENS RE-VISITED.

Greece and Macedonia.

(FROM OUR OWN CORRESPONDENT.)

ATHENS, May 22.

Our Constantinople correspondent has been frequently charged with an anti-Greek bias in his letters on the Near Eastern question. He gives today a statement of the Greek case from the mouths of her own Premier and Foreign Minister.

I fear that your readers are by this time thoroughly weary of the Macedonian question. Here in Athens it is impossible to escape from it; it is the one and only topic of conversation amongst all classes and conditions of men. Not of men only, for the Athenian maid and the Athenian dame have the question at their finger tips, and woe betide the luckless wight who is suspected of being pro-Bulgar in sentiment. Of course for a Greek that is an impossibility, but for the stranger within their gates, there may be a few who do not see eye to eye with the worthy President of the Hetairia Hellinismos. Indeed, hotels have been known to refuse their hospitality to the correspondents of newspapers which have not been strictly orthodox in their views on this, to Greece, vital question.

I claim to have something more than a superficial acquaintance with the Macedonian question and I shall endeavour to approach it from an impartial standpoint. The statesmen of the Near East seem to lack that calm judicial manner which as a rule characterises our English politicians, they are too often led astray by the exuberance of their own verbosity. They lack too that courtly manner which is, or was the hallmark of the English Statesman. Stambouloff was a bourgeoise of the lowest type, yet he was permitted to control the fortunes of Bulgaria for many years. Vladan Georgevitch, the Gypsy "Vet" who held poor Alexander of Servia in thrall for years and finally struck at the kindly boy who had raised him from the mire to opulence, had the manners of the dust bin rather than those of the stable. Rhallys, at one time Premier of Greece, was certainly not of the Louis Quinze School. Now however the subjects of King George have at their head a statesman who is a born Courtier. Tall, well groomed, handsome, with an extremely winning smile, Mr. Theotoky is a statesman endowed with all the charm of the "haute noblesse," one feels, (at any rate bearing in mind the history of the Near East for the past thirty years), I felt that here is a statesman capable of leading his fellow men by the force of his own high example, and who does not depend on the knife or the dungeon to enforce his views. The Greek Premier does not believe in "Government by the Press" and he has been careful to give a wide berth to the "interviewer"; thanks however to a mutual friend he was good enough to receive me this morning and to explain very freely his views on the present situation in the Balkans.

"Frankly", said the Premier, "I have no faith in the efficacy of Sir Edward Grey's scheme, I think that he has entirely failed to grasp the true condition of affairs in Macedonia, he has been led away by the specious arguments of the Balkan Committee, and has not taken into consideration the aims and aspirations of the three great races which inhabit the Balkan Peninsula. He has divided them up into Greeks and Slavs and the divisions he has introduced into the Administrative Districts have been so arranged that the Slavs would have a majority in the population were his scheme accepted. But I am convinced, that neither Italy nor Austria will ever accept it, and it goes without saying that they will have the support of Germany. There is as much antagonism between Serb and Bulgar as there is between Greek and Bulgar, and when the inevitable redistribution of the Administrative Districts of Turkey takes place, due regard must be paid to the ethnographical distribution of the three chief Christian races in European Turkey. This is not difficult. The whole, not a part of the vilayet of Kossov, should be included in the Reform Scheme. and the northern portion of what Western Europe calls Macedonia should be converted into a new vilayet or province in which the Serbs would have an undoubted majority. The southern portion of the three provinces stretching from the frontiers of Epirus to Thrace and including a part of Thrace is to all intents and purposes peopled, so far as the Christian element is concerned, by Greeks and by Greeks only. To the north of this stretch of territory is a belt of land in which the Bulgarians undoubtedly predominate; this should be converted into a third province. You would in this way have three provinces in which Turks and Serbs; Turks and Bulgars; and Turks and Greeks would exist side by side; you would be free from the racial conflicts which for so many generations have deluged Macedonia with blood. If Christians are to be freely admitted to Administrative Posts there would be no friction, Serbs would fill the posts in the northern, Bulgarian in the central, and Greeks in the southern province. In course of time the few Greeks in the northern district would naturally gravitate to the south and the Serbs in the south would wend their way north, whilst the Bulgars would concentrate in the centre.

"The present scheme as proposed by Sir Edward Grey will result in the creation of that Greater Bulgaria which Austria and England refused to tolerate thirty years ago, and which neither Austria nor Italy will tolerate to-day. It will introduce a new element of discord into the Balkans by so enlarging Bulgaria that she will menace the security of Greece, Servia, and Roumania; it will hem Constantinople round with a circle of Slav States. Already the Black Sea is a Russian lake in which Turkey no longer possesses a harbour and into which she dare not send a fleet. The balance of power in the Mediterranean will be destroyed, for with Salonica a Slav port the Russian Fleet will always have free access to the Aegaean. It is impossible to fathom the policy of England in this affair, just as it was impossible for us to understand the policy which underlay the late Anglo-Russian Agreement with regard to Persia. Does any English statesman believe that Bulgaria will ever be anything but the humble henchman of Russia? You saw with what enthusiasm the Grand Duke Vladimir was received a few months ago. You can remember the delirious joy attending the reception of another Grand Duke when Bulgaria six years ago celebrated the Plevna Jubilee. The Tsar is always styled the "Tsar-Liberator" throughout Bulgaria; Bulgaria is to all intents and purposes a Russian province and will ever remain so. Is there a man in England who believes that a Greater Bulgaria will be a buffer against Russian aggression in the Near East? It will be but a stepping stone to Constantinople. We at any rate have no illusions on this point. We foresee that a Greater Bulgaria means the death knell to all our hopes of commercial expansion and of future greatness."

"And now said the Premier" let me turn to another matter. We Greeks have been much hurt at the attitude adopted by the English Government and the English Press on the Macedonian question. Hitherto we have always looked upon England as our truest friend. We remember all that you did for us in the struggle against Turkey and the help you extended to us in our early efforts for freedom; but now your press and your Government are openly pro-Bulgar. The revolutionary bands which are recruited in Bulgaria and which cross the Turkish frontier unmolested, destroying all Greek villages which refuse to renounce the Patriarch, are lauded as patriots. The Greek bands which were only called into existence by the Rayas of Macedonia to defend themselves from the Bulgarians are stigmatised as brigands. Every misdeed of the Greeks is exaggerated, the crimes of the Bulgars are never allowed to see the light of day. The Government of King George has ever set its face against these bands, we have done our utmost to prevent the violation of the Turkish frontier; but it is impossible to prevent individuals or even small parties from evading the vigilance of our own and the Turkish guards. If blame attaches to us in this matter it attaches equally to the Turks who are or should be as anxious as we are to prevent the ingress into Turkish territory of armed bands whether Greeks or Bulgarian. It is idle to deny the fact that these bands have the sympathy of the whole nation. You must bear in mind that there are few families in Greece which are not closely connected by blood ties with families in Macedonia. It is useless to expect that youths will allow their relatives in Macedonia to be murdered in their hundreds without making an effort to defend them. Even in these cases the Greek bands are held up to execration in the English Press although from your own Bluebooks it has been proved that the majority of the crimes committed in Macedonia in the last ten years have been the work of Bulgarian and not of Greek bands. Believe me the course that England is now pursuing must end in war; it can never in any way ameliorate the situation."

Mr. Skouses, the Minister for Foreign Affairs, was also good enough to give me an interview and he dwelt with even more emphasis than the Premier on the difficulties, which had been thrown on the Greeks by the action of the Bulgars. They had practically destroyed twenty-three villages in Eastern Roumelia which were peopled by Greeks. In some cases these villages had been razed to the ground, notably in the case of Anchialos on the Black Sea, 24,000 refugees from Eastern Rumelia had sought shelter on Greek Soil; these were in the main villagers who escaped with but what they stood up in. On the Motion in the Chamber of Deputies of Mr. Dragoumis, the venerable and universally respected leader of the Opposition, a Committee was formed to give aid and work to the Refugees. Lands have been granted to them in Thessaly and fresh villages are springing up on Greek soil named after those destroyed by the Bulgars. Greece which can ill afford such a charge has spent upwards of a million sterling in giving food to the starving.

It is a matter of life and death to Greece to prevent the creation of a Greater Bulgaria. So long as Macedonia is an integral part of the Ottoman Empire there is always the hope that whenever the final division of that Empire takes place Greece will come into her own again, but with Macedonia incorporated with a Greater Bulgaria, which will be nothing more nor less than a Russian province, all hope of Greek expansion is at an end. It is for this reason that the Greeks are straining every nerve to kill the Slav bugbear before it has been absorbed by the Great Colossus of the North. It is to support this idea that funds are pounding into the coffers of the Hetairia Hellenismos from all parts of the world and that Greeks from north and south, from east and west are wending their way to Macedonia there to uphold the cause of Hellenism.

THE AGA KHAN CASE.

Important Evidence.

On Thursday, at the Original Side of the High Court, Bombay, the Hon'ble Mr. Justice Russell resumed the hearing of the Aga Khan case. Mr. Inverarity continued the examination-in-chief of Lady Alishah, who retailed from memory the minute particulars of allowances made, not by way of a right, but as a bounty, by the Aga Khan for the time-being, and by herself as the guardian of the present Aga Khan, during the minority of the latter; to the different members of the family. She gave the approximate years in which the allowances were made, how and when they were increased, and what was then the age of the various recipients. She also gave particulars from her memory as to the regular payments made by the first Aga Khan and his successors to those persons, who were in no way related to them.

Lady Alishah, further examined by Mr. Inverarity, said:—The sum paid to Jangishah during the time of Shah Hasanali was Rs. 500 and in Alishah's life-time it was also the same. A year after Alishah's death she increased it to Rs. 677 and it was paid to him upto the time of the death of Mariam Khanum, his mother. After her death, it was increased to Rs. 777. Jangishah requested her to give Marian Khanum's allowance to him and she complied. Mariam Khanum died a few years before Jangishah. Samsudin got Rs. 200 a month till four or five months before Jangishah's death. After Jangishah's death Samsudin Shah was paid Rs. 100, which would have been paid to Mariam Khanum, in addition to Rs. 200.

It was increased to Rs. 777 ten or twelve years ago.

His Lordship: He has got nothing more since ten or twelve years?

Witness: No my Lord.

Continuing she said that Samsudinshah's allowance of Rs. 777, was given to him two or three months after his death. Concerning allowances given to Bibi Saheb's children, witness said that her son Lutafali was not married in Hasanali's time. He was married in the time of Aga Ali Shah Jainalabadin, and he married at one and the same time. Lutafali did not get any allowance in Alishah's time. He died after Alishah. He died about eleven or twelve years ago. He got no allowance at any time. He was thrice married. His second and third marriage took place in Persia. There were no presents given to him at any time out of the offerings. Two years after his death his children, who were in Persia, were brought to their grand-mother, Bibi Saheb in Bombay. She paid no money to anybody on account of the children until two years after they arrived in Bombay. She then gave Rs. 50 a month for five or six months for them to Bibi Saheb. She did not give that as a matter of right. If Bibi Saheb said that Rs. 50 were paid as allowance to Lutafali in the time of Alishah, and that amount was given to her, it was not true. Saheb Karan was twenty-two years old when he got his first allowance. He got Rs. 40 a month. It was increased afterwards to Rs. 70 three or four years after he was given his first allowance. His three children were still living. No cash allowance had ever been made to them or to their parents for them. Bibi Begam, daughter of Bibi Saheb has received no cash allowance at any time. She was now over 50 years of age. She married Nasershah, son of Sardar Mahomed Baker Khan.

[illegible] ALLOWANCE

India he was getting it. He died about 9 years ago. He was paid at first Rs. 200 in her time in Alishah's time and afterwards it was increased by her to Rs. 250. He left four sons and two daughters sons' names were Murtaza Khan and Awal Cassam. They former never received any cash allowance at all. They were aged 29 and 26 respectively and Awal Cassam got Rs. 120 a month when he was 18 or 19. Of the four daughters, whose age averaged between 24 and 32, none of them got any cash allowance. Shahbudinshah had five daughters, Tula, Turi, Khatya, Jariantaj and Bibi Tumani. Their age averaged between 30 and 25. Three were married. None of the five daughters of Shahbudin Shah ever got a cash allowance. Nurudinshah's son Hassam Shah never got a cash allowance. He was 19 when he was killed. Cassamshah was first given an allowance when he was 17 or 18. He got Rs. 350 a month. Shahi Sultan Begum got no allowance at all. She was 16 when she died. Nothing was paid to her parents for her. Malek Sultan Begum got no cash allowance at all although she was 23 or 24. She was 16 or 17 when she was married. Ali Raza Khan, son of Futma Begum was aged 35. He got no cash allowance. His brother Abbas Kuli Khan was aged 33. He did not receive any allowance.

PAYMENTS TO DESCENDANTS.

Witness was next asked about payments made to descendants Surdar Awal Hussain Khan, brother of Hasanali. Khulil Khan, nephew of Hasan Ali, got no regular allowance. She remembered that she once sent Rs. 300 for him. There were a large number of descendants of Sardar Awal Hoosein Khan, grown up and married. It was not true that the whole of them got a regular allowance. It was not true that brothers and sisters of Hasanali were entitled to residence, food, carriages etc. They never made any claim in Hasanali's time. Nobody set up such a claim in the time of Alishah. It was not true that the elders of the family met to fix the allowance. Such a thing never existed. It was not true that she and Akbarshah and Jangishah met and fixed the allowance. Akbarshah and Jangishah had nothing to do with the allowances fixed by her. They never interfered with her. There was no fixed scale of allowance. She gave to everybody according to her pleasure. There was no fixed scale in Hasanali's time. Nobody could venture to meddle with him. It is false that the offerings made to the Aga Khan for the time being were for the benefit of the family. No such claim was made in Hasanali's time. No such claim was made in Alishah's time. She never heard of such a claim before Kuchakshah put it up. Witness denied the truth of the statement made by Malek Taj Begum that witness said to Jangishah and Akbarshah, that her son was a mere child and she might manage the affairs with their advice as her child was their brothers' son. It was not true that they said that the family was one and the interests were the same and it did not matter as to manage the affairs. She did not manage the affairs out of favour to anybody, but she managed them for the sake of her son and he gave them allowances out of bounty. Jangishah or Akbarshah never made such a claim as was made in this suit, nor did they allege that the offerings made to the Aga Khan were not his property. It was not true that Hasanali possessed extensive properties in Persia in her time. No extensive properties came to her hands as the guardian of her son. There was a property at Bagdad which belonged to her personally. She inherited money from her father in the time of Hasanali and from that money she purchased the estate. She had not sold single property as alleged in the plaint. To her knowledge, her son had not sold a single property purchased by either Hasanali or Alishah. She never purchased any property in the name of a nominee. That allegation was absolutely untrue. Khoshro Lodge was purchased in her name. A house near the Jamatkhana was purchased by her about five years ago out of her own money. Those were the only properties which stood in her name. She had purchased a property at Mahableshwar out of her own money. It was not a fact that during the time of Hasanali every male or female on attaining majority received cash allowance by right. Paragraph 30 of the plaint was false. Paragraph 14 of the plaint was likewise false. The allowances, food, carriages and horses which different members had got were supplied out of bounty, and favour and it depended upon the pleasure of the giver that applied to the time of all the Aga Khans and her time. It was not true as mentioned in paragraph 23 of the plaint that the persons mentioned therein lived as joint and undivided family. The whole paragraph was false. When she came when the family increased the members bought horses out of their own cash allowance but the up-keep of the horses was paid for by Hasanalishah. Whenever wanted a carriage, he bought it out of his own pocket-money. Camaria Bandeali and two or three servants were each given a carriage and horses. There was no number of servants fixed. When she went to live at Mazagaon, the furniture was bought by her husband from his own money. Akbarshah purchased furniture, when he went to live in a separate house, out of the moneys given to him on the occasion of his wedding. No member had a right to get a wedding present. It was not true that in the occasion of the wedding of Haji Bibi two or three lakhs of rupees were spent.

A MYTHICAL CONVERSATION.

Witness then categorically denied the statement of plaintiff and her witnesses as to the wedding presents, and about a son demanding six to seven lakhs and a daughter three to four lakhs on the occasion of wedding and gave exact sums of moneys spent on marriages of different persons, which she said was done not because they were entitled to the same, or had any right whatsoever but it was sheer out of kindness that the wedding presents were given. She denied the truth of the statement made by Bibi Saheb that there was any dispute of about inheritance and unless it was settled, she (witness) would not give her any money for the wedding of Bibi Muhar. There was no conversation between her and Bibi Saheb. Bibi Saheb asked for money but she declined to give cash, and instead presented Rs. 1,500 worth of embroidered clothes. This was the only conversation that took place and nothing more. If Bibi Saheb said that Lutafali's marriage expenses were paid by Hasan Ali it was not true as he married after the death of Hasanali, who made allowances to many people who were not related to him. He remitted money to many people in Mehelat and Arabia, who were not related but who were utter strangers to him. He sent them regular monthly allowances. To some he paid lump sums on different occasions. Mirza Ahmed got Rs. 60 a month in Hasanali's life-time, with food and residence. After his death his widow was given Rs. 40 a month with food and residential quarters. She received that upto her death, which occurred five years after the death of Alishah. Her daughter, who was in Arabia, was paid Rs. 100 a month. Her second daughter was paid Rs. 40 a month. That was continued upto the present time. Mirza Kuchak was another man not related to the Hasanali, and he got Rs. 40 a month. He died in the life-time of Hasanali. His widow was given the amount after his death. Witness then enumerated the names of a number of strangers who were given allowances by the Hasanali and also by the present Aga Khan. Saheb Karon Mirza, a grand son of Futehalishah, the late Shah of Persia, was also given a cash allowance in the time of Hasanali. He died a year or two after Hasanali's death. That allowance was continued by Alishah down to the time of recipient's marriage. Besides Nasershah, the allowance of Mahomedali Khan was also discontinued. He was a distant relation of Hasanali who stopped the allowance. Because he married a certain relation of Hasanali, without the latter's permission, Hasanali stopped the allowance.

Mr. Inverarity asked the witness about the Pallonji Hotel property which was settled on Vakaf to show that no fraud was perpetrated as regards the property as alleged by Haji Bibi.

Mr. Bahadurji. [illegible] going to contest this

Mr. Bahadurji: I don't dispute that because the Vakanama has already been put in. But what we contest is that the proceeds are not spent on "Vakaf."

Witness, continuing, said that the proceeds of the Pallonji Hotel were not spent on any members of the family but they were spent in charity. It is not true that they were spent by any member of the family. She had added to the "Vakaf" property from the surplus income of the "Vakaf" property.

His Lordship: Is the income devoted to "Vakaf."

Witness: Yes My Lord. It is devoted to Vakaf. There was another property which was called the Share Bazar property and the income was devoted to Vakaf. The property occupied by Messrs. Payne etc. was bought by Alishah out of his own money.

At this stage Lady Alishah being again taken ill she asked his Lordship to allow her to leave the court an hour earlier than usual.

His Lordship: I saw her lying back in the chair. I am very sorry for her. I think we must stop here at once, and proceed with the reading of the evidence taken on commission.

The reading of the evidence was then proceeded with.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ Α. Θ. Π. ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Η ΚΑΒΑΛΛΑ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ... ΣΩΜΑΤΩΝ!

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 3 Ἰουνίου.— Τὴν **Α.Θ.Π.** τὸν **Οἰκουμεν. Πατριάρχην** ἐπεσκέφθη προχθὲς ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἀπό τινων ἡμερῶν παρεπιδημῶν **Ἄγγλος** συνταγματάρχης Bouham, ἀρχηγὸς τῶν **Ἀγγλων ἀξιωματικῶν** τοῦ διαμερίσματος **Δράμας** καὶ διάδοχος τοῦ ἀπαισίας μνήμης συνταγματάρχου **Ἔλλιοτ**, τοῦ ὑποκινητοῦ καὶ δημιουργοῦ τοῦ μητροπολιτικοῦ ζητήματος **Δράμας**.

Κατὰ τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην συνέντευξιν, ἡ ὁποία ὑπῆρξε μακρὰ καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν παρέστατο, ἐκτὸς τοῦ **Παναγ.** μητροπολίτου **Βάρνης κ. Νεοφύτου**, τέως **Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου** ἐν **Δράμᾳ** καὶ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ **Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου Παυλάκης** ἐφέντης **Καραθεοδωρῆς**, λόγος πρωτίστως ἐγένετο περὶ τῶν ἐν **Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων** καὶ τῆς δράσεως τοῦ ὁμογενοῦς κλήρου αὐτόθι.

Ὁ Ἄγγλος συνταγματάρχης ἐδήλωσεν ἐπὶ τούτοις ὅτι ἡ **Ἀνατολικὴ Μακεδονία** εἶνε **Ἑλληνική**, πανθομολογουμένου οὕτως ὅτι πρωτεύει ἐν αὐτῇ τὸ **Ἑλληνικὸν** στοιχεῖον, ἀλλὰ προσέθηκεν ὅτι δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ καταδιώκωσιν οἱ **Ἕλληνες** τοὺς **Βουλγάρους**, διότι τοιουτοτρόπως θὰ χάσωσιν ἠθικῶς, ὅπως ἔχασαν ἤδη ἐνώπιον τῶν ὀμμάτων τῆς πεπολιτισμένης **Εὐρώπης**.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΑΛΗΘΕΙΑ...

Ὁ συνταγματάρχης Bouham εἶπε προσέτι, ὅτι καθὰ ἀποδεδειγμένον τυγχάνει, ἅπαντες οἱ ἐν **Μακεδονίᾳ** ἀρχιερεῖς καὶ οἱ **Ἕλληνες** κληρικοὶ συνεργάζονται ἐτὰ τῶν σωμάτων τῆς **Ἐθνικῆς Ἀμύνης**, τὰ ὁποῖα οὐδὲν ἄλλο ἐπιτυγχάνουσιν ἢ νὰ ἐπιδεινώσι τὴν θέσιν τοῦ ἐν **Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ**, εἰς ὃ καὶ συνέστησεν εἰς τὴν **Α. Θ. Π.** τὸν **Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχην**, ὅπως ἐπιστηθῇ προσηκόντως ἡ προσοχὴ τοῦ **Ἑλληνικοῦ** κλήρου ἐπὶ τῆς καταστάσεως ταύτης, ἧς ἡ παράτασις, εἶπε, θὰ ἐπιφέρῃ μεγάλα δεινὰ διὰ τὸ **Πατριαρχεῖον** καὶ τὸν **Ἑλληνισμόν**.

Ἐν τέλει ὁ **Ἄγγλος** συνταγματάρχης ἐδήλωσεν, ὅτι καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, ἡ **Καβάλλα** εἶνε ἡ ἕδρα τῶν κομιτάτων (ἑλληνικῶν) τῆς **Ἀνατολικῆς Μακεδονίας (!!)** καὶ ὡς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του προσήνεγκε τὸ γεγονὸς, ὅτι οἱ **Βούλγαροι** ἐργάται ἔχουν ἀποκλεισθῆ ἀπὸ τῶν διαφόρων ἐν **Καβάλλᾳ ἑλληνικῶν** ἐργοστασίων καὶ προσεκάλεσε τὴν **Α. Θ. Παναγιότητα**, ὅπως εἰλικρινῶς ἀνομολογήσῃ τὸ δίκαιον καὶ βάσιμον τῶν ἰσχυρισμῶν καὶ δηλώσεών του.

ΤΙ ΑΠΗΝΤΗΣΕΝ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Εἰς ἀπάντησιν ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκ. Πατριάρχης εἶπεν ὅτι ἐὰν ἐν**Μακεδονίᾳ συμβαίνουν συγκρούσεις καὶ ἀλληλοσπαραγμοὶ Βουργάρων καὶ Ἑλλήνων, αἰτία ὁ πρωτίστως τῆς καταστάσεως ταύτης εἶνε οἱ Βούλγαροι, οἱ ὁποῖοι κατήρξαντο χειρῶν ἀδίκων, καθὰ ἀποδείκνυται καὶ ἐκ τῶν λιβέλλων τῶν διαμειβομένων εἰς τὰς βουλγαρικὰς ἐφημερίδας ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐπαναστατικῆς ὀργανώσεως. καὶ ὧν τινες ἐδημοσιεύθησαν μέχρι τοῦδε καὶ ἐν τῷ ἐπισήμῳ πατριαρχικῷ ὀργάνῳ, τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ.»**

Προκειμένου περὶ τῆς κατηγορίας, ὅτι ὁ ἱερὸς κλῆρος ἡμῶν συνεργάζεται ἐν Μακεδονείᾳ μετὰ τῶν ἑλληνικῶν ληστανταρτικῶν σωμάτων, ἡ Α.Θ.Π. ἐχαρακτήρισε συκοφαντικὴν καὶ παντάπασιν ἀνυπόστατον τὴν βαρεῖαν ταύτην κατηγορίαν, προσέθηκε δὲ ὅτι ἅπαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ δὲν ἔπαυσαν ἐργαζόμενοι ὅσον τὸ δυνατὸν συνετώτερον καὶ νομοταγέστερον, ἀλλ' ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐξευρίσκουσι πάντοτε νέας κατηγορίας, ὅπως ὑποκινῶσι τὸν διωγμὸν ἐναντίον τῶν ἡμετέρων ἀρχιερέων, ἐκ λόγων φυλετικῶν.

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ

Ὅσον διὰ τὴν τελευταίαν κατηγορίαν, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἀπεκλείσθησαν ὑπὸ τῶν ἐν Καβάλλᾳ Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων, ἡ Α. Θ. Π. ἐδήλωσεν ὅτι οἱ ἐν Καβάλλᾳ ὁμογενεῖς ἐργοστασιάρχαι εἶνε ἀναμφιβόλως ἐλεύθεροι εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐργατικοῦ των προσωπικοῦ καὶ τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον οἱ Βούλγαροι ἐργάται ὑποκαθιστῶνται ὄργανα τοῦ δολοφονικοῦ Κομιτέτου καὶ ῥίπτουσι βόμβας, ὅπως ἐν τῷ γνωστῷ Ἑλληνικῷ καφενείῳ τῆς Δράμας προπέρυσιν.

Ὁ συνταγματάρχης Bouham **ἠθέλησε ν' ἀντικρούσῃ τὸν Πατριάρχην, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ τέποτε ἀπολύτως καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀπέλθῃ.**

Ἐν τούτοις πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ φιλοβούλγαρος Ἄγγλος συνταγματάρχης συνέστησε τὴν εἰς Δράμαν ἐπάνοδον τοῦ Πανιερ. Ἀγίου Βάρνης κ. Νεοφύτου, διότι ἡ μὴ ἐπάνοδός του εἰς Δράμαν οὐδὲν ἕτερον θὰ ὑποσημαίνῃ εἶπεν, ἢ θρίαμβον τῶν Ἑλλήνων!

(Σ. Σ. Α. Ὁ Bouham **ἠθέλησε λέαν ἀκαίρως νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὰς ἐναντίον τοῦ τέως Πατριαρχικοῦ ἐπιτρόπου ἐν Δράμᾳ ὑποβληθείσας ὑπό τε τῆς Δημογεροντίας τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως βαρυτάτας κατηγορίας).**

ΝΕΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4 Ἰουνίου. — **Εἰς τὸ Μακεδονικὸν μαρτυρολόγιον νέα θύματα προστίθενται καθ' ἑκάστην. Οὕτω ἐκ Στρωμνίτσης ἀγγέλλεται ὁ φόνος τοῦ ὁμογενοῦς Ν. Λεώτη. Δύο Βούλγαροι προχθὲς εἰς λέαν κεντρικὸν μέρος τῆς πολίχνης ταύτης καιροφυλακτήσαντες ἐπετέθησαν διὰ μαχαιρῶν κατὰ τοῦ ὁμογενοῦς καὶ θανάσιμα τραύματα κατήνεγκον κατ' αὐτοῦ. Μετά τινας ὥρας ὁ Ν. Λεώτης ἀπεβίωσεν.**

Ἕτερος φόνος καθ' ὁμογενοῦς διεπράχθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων εἰς τὸ χωρίον Κωστούρινον τῆς Στρωμνίτσης.

Καὶ ἄλλοι φόνοι Βουλγάρων κατ' ὀθωμανῶν καὶ Βουλγάρων κατὰ Βουλγάρων καὶ Σέρβων, καὶ πράξεις Σερβικῶν συμμοριῶν, καὶ κακουργήματα Τουρκαλβανῶν, καὶ ἐκδικήσεις καὶ ἐμπρησμοὶ καὶ διαρπαγαί, ὧν ἡ λεπτομερὴς ἀναγραφὴ καταντᾷ πλέον ἀνούσιος ἐπανάληψις τῶν ἰδίων γεγονότων μὲ παραλλαγὴν ὀνομάτων, ἀναγγέλλονται διαρκῶς.

Τῆς παιζομένης εἰς βάρος τῆς Μακεδονίας κωμῳδίας τῶν μεταρρυθμίσεων ἀπότοκος εἶνε ἡ διηνεκὴς ἀνωμαλία τοῦ τόπου, ἥτις θὰ παραταθῇ μέχρις ὁριστικῆς λύσεως τοῦ Μακεδονικοῦ καὶ τοῦ προέρχοντος ἐκ λόγων πολιτικῶν καὶ γεωγραφικῶν Ἀλβανικοῦ ζητήματος.

Παραγγείλατε τὰ ὑποκάμισά σας εἰς τὸ νέον ἐργοστάσιον ἀσπρορρούχων. Πραγματικὴ εὐφυΐα. Στοὰ Ἀρσακείου 7.

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ

ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 4 Ἰουνίου.— Κατανυκτικωτάτη καὶ εἰς ἄκρον συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ προχθὲς τελεσθεῖσα ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸν ἐνταῦθα μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Παύλου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου ποιμενάρχου τῆς Κορινθίας ἀρχιεπισκόπου Κολιάτσου.

Ἡ ἱερὰ αὕτη τελετὴ ἐγένετο παρευρισκομένων ἁπάντων σχεδὸν τῶν Κορινθίων τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Λαμπάκη ἰδιαιτέρου γραμματέως τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ ὑφηγητοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ὡς ἐλάχιστος φόρος εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ καὶ ἀείμνηστον ἱεράρχην τῆς Κορίνθου.

Ὁ κ. Λαμπάκης μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ψαλεῖσαν ἁρμονικώτατα ὑπὸ τοῦ ἐκ καλλιφώνων νέων χοροῦ τοῦ ναοῦ, ἐξεφώνησεν ὡραιότατον λόγον ἐξάρας τὰς ἀπείρους ἀρετὰς τοῦ σοροῦ διδασκάλου του.

Μετὰ τοῦτο ἀνεπέμφθη κατανυκτικὴ δέησις ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ναοῦ καλλιμαρμάρου τάφου τοῦ μνημονευομένου ἱεράρχου, κεκαλυμμένου διὰ σωρείας ἀνθέων σταυρῶν καὶ στεφάνων.

Ὁ κ. Λαμπάκης ὑπὲρ τῶν Χριστιανικῶν ὀνομάτων

Ὁ κ. Λαμπάκης λάτρης τῶν ἀρχαίων χριστιανικῶν ὀνομάτων ἀνεδέξατο χθὲς ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ θυγάτριον τοῦ ἡμοδιδασκάλου κ. Ἀντωνίου Σακελλαρίου δώσας εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Χλόη, τὸ ὁποῖον ἔφερε ἐκ τῶν πρώτων ἀσπασθεῖσα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Καὶ ἄλλοτε ὁ κ. Λαμπάκης κληθεὶς εἰς βαπτίσεις ἔδωκεν ὀνόματα χριστιανικὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

12-Ὁδὸς Λυκούργου-12

Ἐκτελοῦνται ἀγοραί, πωλήσεις καὶ ἀνταλλαγαὶ κτημάτων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΙΝΙΚΗΣ "Ο ΣΩΤΗΡ,,

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Χρόνον» καὶ ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν «Ἐγὼ» ἐδημοσιεύθη διατριβή, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κενωθείσης ἕδρας τῆς Μαιευτικῆς. Μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται, ὅτι οἱ ἐντῇ κλινικῇ «Ὁ Σωτὴρ» γενόμεναι γυναικολογικαὶ ἐγχειρήσεις δὲν ἐγένοντο δῆθεν ὑπὸ τοῦ κ. Λούρου, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλου τοῦ κ. Λούρου βοηθοῦντος. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Κλινικῆς θεωρεῖ ἐπιβεβλημένον αὐτῇ καθῆκον νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἅπασαι αἱ ἐγχειρήσεις. σοβαραὶ καὶ μὴ τοιαῦται, αἵτινες ἀνοφέρονται εἰς τὸ μητρῷον τῆς Κλινικῆς, ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τοῦ μαιευτῆρος κ. Λούρου.

Ἂν δὲ ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐλάμβανε μέρος κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐγχειρήσεων, τοῦτο ἔπραττε κατὰ κανόνα γενικὸν, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν γιὰ τὸν κ. Λοῦρον, ἀφοῦ ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς ἐγχειρήσεις ἁπάντων τῶν πρότερον εἰς τὴν Κλινικὴν χειρουργούντων διαπρεπῶν χειρουργῶν σεβασμοῦ ἕνεκεν.

Ἐπίσης ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸ συμβὰν ἀτύχημα θανάτου εἰς πάσχουσαν ὑπὸ τοῦ κ. Λούρου χειρουργηθεῖσαν, βεβαίως οὐδεμία εὐθύνη δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν μαιευτῆρα, καθόσον πάντες οἱ χειρουργοί, ὡς ἐκ τῶν στατιστικῶν ἐμφαίνεται, ἔχουσι καὶ δύστυχήματα, ὅταν ἐκτελῶσι σοβαρὰς ἐγχειρήσεις. Ὁ δὲ κ. Λοῦρος ἐξετέλεσεν ἐν τῇ Κλινικῇ ὑπὲρ τὰς 200 τοιαύτας καὶ δὲν ἔσχεν ἢ ἕνα μόνον θάνατον καὶ τοῦτον παρὰ λίαν ἐξηντλημένη πασχούση ἐκ καθολικῆς φυματιώσεως τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Περὶ τούτων δύναται νὰ βεβαιωθῇ πᾶς τις ἐκ τῶν ἐπισήμων βιβλίων τῆς Κλινικῆς.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Κλινικῆς «Ὁ Σωτήρ).

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

ΜΕΘΑΝΩΝ

1ης ΜΑΪΟΥ—30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1908

Α'. Χλωροῦχα—Θειοῦχα

Θεραπεύουσι πανθομολογήτως.

Τὰς χρονίας παθήσεις τῆς μήτρας· δυσμηνορροίας, ἐνδομητρίτιδας, αἱμορραγίας, λευκορροίας, σαλπιγγίτιδας, κυτταρώδεις ἄλλας. Θαυματουργοῦσι διὰ κολποδιαστολέως.

Τὰς ἐν γένει νευρικὰς καὶ μυικὰς παθήσεις, κεφαλαλγίας, ἡμικρανίας, ἀτονίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἀρθριτικοὺς, ρευματισμοὺς, ἰσχιαλγίας, ὀσφυαλγίας, ἐξαρθρώσεις, διατρέμματα, ψευδαγκυλώσεις, κατάγματα.

Τὰς δερματικὰς παθήσεις· πυτιριάσεις κεφαλῆς καὶ δέρματος, ἐκζέματα, κνῆφας, λεχῆνας, ἐπαλειφομένου γαλακτώματος ὑδροθείου.

Τὰς δι' ὑδραργύρου, ἀρσενικοῦ καὶ μολύβδου δηλητηριάσεις, τοὺς κατάρρους τῆς ρινὸς καὶ λάρυγγος καὶ τονωτικὰ εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν διὰ χειραδικὴν διάθεσιν, ραχιτισμὸν καὶ λυμφατικὴν κρᾶσιν.

Εἰς ἀπόστασιν δ' ἀπὸ τούτων 1500 μ.

Β'. Αἰθεροῦχα- ἀνθρακικομεθῆ

Λουτρὰ τῶν Φράγκων λεγόμενα, ἐτῶν 700, κατὰ δύο νομίσματα τῆς φραγκικῆς ἐποχῆς, εὑρεθέντα ἐπὶ τῶν σωζομένων μεγαλοπρεπῶν ἐρειπίων των ἐν τῷ ἰδίῳ χώρῳ.

Θερμοκρασία φυσικὴ 35ο, ἤτοι 28 Ρέωμ.

Αἱ διάφοροι χημικαὶ ἀναλύσεις ἐπιστοποίησαν μεγίστην καὶ πρωτάκουστον ποσότητα **λιθίου** (0,0082) καὶ ἀνθρακικοῦ ἀερίου.

Θαυματουργοῦσι κυριολεκτικῶς εἰς τὰς παθήσεις τῶν νεφρῶν, τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων, τῆς κύστεως, δυσουρίας, συχνουρίας, τῆς καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητος, τῶν χολολίθων, τῆς ψαμμιάσεως καὶ μάλιστα τῆς λιθιάσεως, διότι ψάμμος καὶ λίθοι κατὰ τὰ 10 πρῶτα λουτρὰ διαλύονται ἄνευ πόνων καὶ διὰ τῶν οὔρων ὡς λάσπη (θολώματα) ἀποβάλλονται καὶ τῆς οὐρικῆς ἀρθρίτιδος.

Πένονται εὐχαρίστως

Ἡ μετάβασις δι' ἁμάξης (Landaú)

Τὰ οἰκονομικώτερα λουτρὰ ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι.

Βεβαιῶ δ' ἐφέτος ὅτι τὸ «Μέγα Ξενοδοχεῖον» ὑπὸ νέον ἐνοικιαστὴν διηυθετήθη ἄμεμπτον καὶ εὐθηνόν.

Συγκοινωνία καθημερινὴ ἀτμοπλοϊκῶς, 7 μ.μ. καὶ 2 μ.μ. ὅτε ὁ ναῦλος λεπτὰ 50.

π Ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ἰαματ. ὑδάτων.

Στ. Π. Ἀλούπης

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ

Τὴν συσκευὴν καὶ ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων εἰς οἱονδήποτε μέρος Σιδηροδρομικῶς ἢ Ἀτμοπλοϊκῶς εἰς τοὺς ἀναχωροῦντας δι' ἐξοχὰς

ΤΟ BAZAR

Τὸ πλουσιώτερον εἰς ποικιλίαν εἰδῶν κατάστημα.

Τὸ εὐθηνότερον καὶ καθαρώτερον.

Τὸ ἀκριβέστατον καὶ εἰλικρινέστατον.

Τὰ ἐκλεκτότερα καὶ εὐθηνότερα εἴδη.

Γωνιαῖον Στοὰ Ἀρσακείου.

Δεχόμεθα παραγγελίας ταχυδρομικῶς καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ζητήσατε τιμοκατάλογον.

ΤΑ ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουνίου ἤρχισεν ἡ λειτουργία τῶν γνωστῶν πλέον καταστάντων ἰαματικῶν λουτρῶν Βουλιαγμένης. Τὰ μόνα κατάλληλα διὰ τοὺς ρευματισμοὺς, ἀρθρίτιδα, ἀι' ὅλας τὰς γυναικείας παθήσεις, ὡς καὶ δι' ἅπαντα τὰ δερματικὰ νοσήματα, ἐπίσης οἱ ὑποφέροντες ἐκ τοῦ στομάχου πρέπει νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν ἀνωτέρω λουτρῶν ἵνα θεραπευθῶσι τελείως.

Οἱ ῥέκται νέοι ἐνοικιασταὶ τῶν ἀνωτέρω λουτρῶν μὴ φεισθέντες κόπων καὶ χρημάτων ἀνεκαίνισαν τελείως τὰ λουτρὰ φροντίσαντες πρὸς τούτοις ὅπως λειτουργεῖ τέλειον ἐστιατόριον, ὡς καὶ πλῆρες παντοπωλεῖον ἐφάμιλλον τῶν πόλεων. Αἱ τιμαὶ τῶν δωματίων ἀπὸ 1—30 Ἰουνίου δραχ. 2 ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου δραχ. 3, ὁμοίως ὑπάρχουσιν καὶ παραπήγματα ἐνοικιαζόμενα πρὸς 1 δραχ. τὴν ἡμέραν. Αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων λογικώταται.

Συγκοινωνία ἅπαξ τῆς ἡμέρας διὰ τοὺς Πειραιεῖς διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ψαρᾶ», διὰ δὲ τοὺς Ἀθηναίους τακτικὴ λειτουργία τῶν λεωφορείων τὴν 7 π. μ. ὥραν ὡς καὶ ἐκ τοῦ Π. Φαλήρου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ψαρᾶ». Ὥρα ἀναχωρήσεως: Ἐκ Πειραιῶς 8 π. μ. Ἐκ Νέου Φαλήρου 8.30 π. μ. Ἐκ Π. Φαλήρου 9 π. μ.

Διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν διὰ μὲν τὸν Πειραιὰ εἰς τὸ οἰνοπνευματοποιεῖον τῶν κ. κ. Κορωναίου καὶ Ἀναγνωστοπούλου ὁδὸς Ἀποστόλου 3 παρὰ τὴν Ἀγορὰν, διὰ δὲ τὰς Ἀθήνας παρὰ τὸ καφενεῖον Σ. Κριεκούκη ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 26 (Ἁγία Κυριακή).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Ἰουνίου τὸ Μέγα Κατάστημα ΧΡ. ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΥ θὰ μένῃ κλειστὸν τὰς Κυριακὰς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΕΛΕΥΘ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ & Σ^ΙΑ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀθηναΐδος καὶ Καλαμιώτου

(γωνία)

Φορέματα διπλόφαρδα	ὁ πῆχ.	Δρ.	0,80
Ἰουλιὲν μαλλομέτ.φάρ. 26)8	»	»	2,90
Βουὰλ ὁλόμαλλα	»	»	1,30
Ταυταλῖνες διπλόφαρδες	»	»	0,55
Τσίτια διὰ ὑποκάμισα	»	»	0,40
Ζεφύρια » »	»	»	0,50
Ζοὺτ ἐπίπλων	»	»	1,70
Πλοὺτ ἐπίπλων	»	»	3,50

Προσόφια διάφορα, σερβίτσια, κουβέρτες λευκὲς καὶ χρωμαιστὲς ὡς καὶ ἅπαντα τὰ λευκὰ εἴδη διὰ προῖκας.

Τιμαὶ εἰλικρινεῖς

ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἐξεδόθη τὸ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΤΕΥΧΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ 63 ΕΙΚΟΝΑΣ

ΚΑΙ

Εἶνε καταπληκτικώτερο καὶ ὡραιότερο ἀπὸ τὸ πρῶτο.

Κάθε κεφάλαιο ἔχει ἀξίαν ὁλοκλήρου βιβλίου.

Καὶ τί κεφάλαια:

1. Εἰς 16 σελίδας περίληψις ἱστορίας 10000 ἐτῶν.
2. Ἡ βιογραφία τῆς Γῆς μας. Καταπληκτικὸ κεφάλαιο μὲ 14 εἰκόνας.
3. Πῶς ἡ ζωὴ κατέστη δυνατὴ ἐπὶ τῆς Γῆς. Σωστὸ ρωμάντσο.
4. Ἡ κυριαρχία τῆς Γῆς καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος τὴν κατέκτησε, τὸ πλέον λεβέντικο κεφάλαιο.
5. *Ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς εἰς τὴν γῆν.*
6. Φέρτε ἄρμ. ! Ὅπου ἐμφανίζεται ἡ Α. Μ. ὁ ἄνθρωπος.

— **ΑΥΤΗ ΕΙΝΕ**, Κύριοι, **ΙΣΤΟΡΙΑ**

— Ὡς τώρα τὸ Ἑλληνικὸν δὲν εἶχεν Ἱστορίαν.

— Ἡ «Ἀκρόπολις» τοῦ τὴν δίνει.

— Φιλοτιμηθῆτε νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομηταί.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Θανοπούλου γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. πελάτας του ὅτι ἀπὸ πρώτης Ἰουνίου θέτει εἰς ἐνέργειαν τὰ δύο ἁμάξια αὐτοῦ πρὸς διανομὴν τῶν ὀψωνίων διὰ τοὺς παραθερίζοντας εἰς Κηφισσίαν, Ἀμαρούσιον, Νέον καὶ Παλαιὸν Φάληρον, κανονίσαν δρομολόγιον διὰ μὲν τὴν Κηφισιὰν καὶ Ἀμαρούσιον ἑκάστην Κυριακὴν καὶ Πέμπτην, διὰ δὲ τὰ Φάληρα ἑκάστην Τρίτην καὶ Σάββατον.

ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

εὑρίσκετε ἕτοιμα στοῦ

Π. ΝΙΚΛΑ

ΟΔΟΣ ΑΛΙΤΣΑΣ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ γενικῆς φήμης ἀπολαμβάνων ἐργοστάσιον πλησέδων ὁδὸς Φωκίωνος 11 Κας Κατίνας Βιτσαρᾶ φέρει εἰς γνῶσιν τῆς πολυπληθοῦς πελατίας του νὰ ἀποφεύγουν τὰς παραποιήσεις, καθότι αὐτὸ καὶ μόνον εἶνε εἰδικὸν τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐργασίας τὰς ὁποίας κατασκευάζουσιν τὰ ἄλλα καταστήματα δύναται νὰ κατασκευάσῃ αὐτὰς, εἰς πολὺ κατωτέρας τιμάς.

Μετ' ὑποτίμησεως

Κατίνα Βιτσαρᾶ

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ 1ης Ἰουνίου τὸ Maison de Blanc τῶν Χαρμαντᾶ καὶ Τσούχλου Ἑρμοῦ 70 ἐκποιεῖ τὰ ὑπολειπόμενα φορεματάκια ἐνδυμασίας παίδων κλπ. εἴδη μὲ 20 ο/ο ἔκπτωσιν λόγῳ τέλους τῆς ἐποχῆς.

ΣΑΚΚΗΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

17—Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας—17

Φορέματα διπλόφαρδα ριγὲ	πῆχ.	λεπτ.	80
Ἰουλιὲν μαλλομέταξα	»		2,90
Ἰουλιὲν μαλλομέταξα ριγὲ	»		3,60
Βουὰλ ὁλόμαλλα διπλόφαρδα	»		1,30
Μακιτζέτες μαλλομέταξες	»		4,00
Ταυταλίνες διπλόφαρδες	»		0,55
Λινὰ ριγὲ καὶ καρὸ	»		0,95
Βατίστες λευκὲς ἀζοὺρ	»		0,40
Ὑποκαμισάκια Americain	ἕκαστον		2,80
Βολὰν ἐσωτ. χρωμ. ἕκαστον	»		3,25
Ὑποκαμισάκια κεντημένα Μοὺλ	»		4,20
Ὑποκαμισάκια λινὰ κεντημένα	»		8,00
Ὑποκαμισάκια κεντημένα	»		2,60

Εἴδη λευκὰ διὰ προῖκας ἀσυναγώνιστα.

Τιμαὶ ἀπολύτως ὡρισμέναι.

Δωροῦνται βεντάλιαι καὶ κτενάκια

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΑΙ

Ζάκχαρις Α. Ζ. Δρ. 1,60. Καραμελλὰ Δρ. 1,65, Καφφέδες ἀρίστης ποιότητος, ἀπὸ Δρ. 2,80—3,60. Ὀρόζια ἀπὸ δρ. 0,70—1,20 Βούτυρο καὶ τυρία ἐκλεκτά. Σάπων Ζακύνθου, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἐδώδιμα εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια νωπότατα καὶ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνέστους.

ΣΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ *(Στοὰ Ἀθανάτων)*

ΣΑΚΚΑΚΙΑ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ

Ἀλπακᾶ, σόφινα, λινὰ, λινομέταξα, μεταξωτὰ, γελέκα πικὲ, ζ

κου ὀφθαλμοὺς τοὺς πλήρεις δακρύων ἐ[illegible]σης δὲ καὶ ἐκπλήξεως.

— Δὲν ἠξεύρω τίποτε, ἐγώ, κύριε.

— Πῶς, δὲν ἠξεύρετε τίποτε! Ἀ! Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι πρέπει ν' ἀπαντήσετε εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου ἄλλως θὰ τὰ χαλάσωμεν πολὺ χρήγορα.

»Λοιπὸν, εἴμεθα σύμφωνοι, δὲν ὠφελεῖ μ' ἐμὲ νὰ κάμετε τὸν ἔξυπνον!

»Ἐννοεῖτε νὰ μοῦ ἀπαντήσετε, ναὶ, ἢ ὄχι;

— Δὲν ἔχω τίποτε ν' ἀποκρύψω, κύριε.

— Πολὺ καλά. Ποῦ καὶ πῶς ἐμάθατε τὸν θάνατον τῆς συζύγου σας;

(Ἀκολουθεῖ)

Απο Τον Εξω Κοσμον

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Εθνικον γυναικειον συνεδριον

Τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον τῶν Γαλλίδων γυναικῶν συνῆλθεν εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν Παρισίοις. Τὸ μέγα τοῦτο γυναικεῖον σωματεῖον ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰ ἐξοχώρα μέλη τῆς Γαλλικῆς κοινωνίας ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰ τμήματα φιλανθρωπικά, ἀναιρεσιμῆς τῶν παίδων, ὑγιεινῆς, νομοθετήσεως ὠφελίμων ἔργων, καθιερώσεως τῆς γυναικείας ψήφου καὶ παροχῆς ἐργασίας εἰς ἀπόρους. Τὸ μέγα τοῦτο σωματεῖον περιλαμβάνει 12,000,000 μελῶν εὐρίσκεται δ' εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μὲ τὰ γυναικεῖα σωματεῖα ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Εἰς τὴν Ἰταλίαν πρόεδρος εἶνε ἡ βασίλισσα Ἑλένη καὶ ἀντιπρόεδρος ἡ βασιλομήτωρ Μαργαρίτα.

Κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν συγκροτηθεῖσαν ἐν Παρισίοις γενικὴν συνέλευσιν ἐγένετο ἐπίσημος διάκρισις μεταξὺ τῆς εἰρηνοφίλου τάσεως τοῦ σωματείου καὶ τῆς ἀντιστρατιωτικῆς ἐνεργείας αὐτοῦ. Αἱ Γαλλίδες γυναῖκες εἶνε εἰρηνόφιλοι, ἀλλὰ καὶ φιλοπάτριδες».

Η θανατικη ποινη

Μετὰ τὰ ἐσχάτως λαβόντα χώραν δύο φρικώδη ἐγκλήματα, τὰς δολοφονίας τοῦ ζωγράφου Στενὲλ καὶ τοῦ τραπεζίτου Ραμῆ ἡ κοινὴ γνώμη κατεξανέστη ὑπὲρ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς θα[illegible]ς ποινῆς. Συγχρόνως σχεδὸν ὑπεβλήθ[illegible] τὰ σχετικὰ νομοσχέδια εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας. Κυρίως δὲν πρόκειται περὶ ψηφίσεως νέου νόμου, διότι ἡ θανατικὴ ποινὴ ὑφίσταται ἐν Γαλλίᾳ ἀλλ' εἶχε καταργηθῆ σιωπηρῶς· πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν, ὁ περιορισμὸς τῆς προεδρικῆς χάριτος ἥτις εἶχεν ἀποθρασύνει τοὺς δολοφόνους καὶ τοὺς διαφόρους κακούργους, οἱ ὁποῖοι ἐμφωλεύουν εἰς τὰ κέντρα τῶν Παρισίων. Οἱ κλέπται καὶ οἱ δολ[illegible]νοι εἶνε βέβαιοι ὅτι ἐὰν ἀνακαλυφθοῦν, τὸ πολὺ πολὺ νὰ ἀποσταλοῦν ἰσοβίως εἰς τὰ κάτεργα τῆς Γουϊάννης ἢ τῆς Νέας Καληδονίας. Καὶ οἱ περισσότεροι κακοῦργοι προτιμοῦν αὐτὸ τὸ ταξείδι εἰς τὰς ἀποικίας, ὅπου εἰμποροῦν νὰ ζήσουν εἰς τὸν καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον ἀέρα, νὰ γίνουν ἰδιοκτῆται, νὰ νυμφευθοῦν καὶ νὰ κτήσουν ἀκόμη καὶ οἰκογένειαν.

Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ θανατικὴ ποινὴ διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ μόνον κατὰ τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους στραγγαλίζουν ἢ σφάζουν οἱ κακοῦργοι.

Η φωνη

Ἡ φωνὴ εἰς πολλὰ ἐπαγγέλματα εἶνε τὸ ὄργανον τῆς ἐργασίας, τὸ ἐπαγγελματικὸν ἐργαλεῖον. Οἱ ἐφημεριδοπῶλαι, οἱ μικροπωληταὶ τῶν ὁδῶν, οἱ κήρυκες τῶν δημοπρασιῶν, οἱ μεσῖται τοῦ χρηματιστηρίου, οἱ δικηγόροι, οἱ καθηγηταί, οἱ διδάσκαλοι, οἱ ῥήτορες, οἱ ἱεροκήρυκες, οἱ ἠθοποιοὶ καὶ οἱ ἀοιδοί, ὅλοι μεταχειρίζονται τὴν φωνὴν ὡς πόρον ζωῆς.

Διὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ ἐπαγγέλματα αὐτὰ, ὑπάρχουν ἐπαγγελματικαὶ ἐθνικαὶ σχολαὶ καὶ δι' ἄλλα δὲν ὑπάρχουν καθόλου. Οἱ πωληταί, οἱ κήρυκες τῶν δημοπρασιῶν, οἱ μεσῖται τοῦ χρηματιστηρίου, οἱ καταγινόμενοι εἰς διαλέξεις πολιτικὰς ἢ ἐπιστημονικὰς δὲν ἐσπούδασαν εἰς εἰδικὰς σχολάς.

Διὰ τοὺς δικηγόρους ὑπάρχουν ἐθνικαὶ σχολαὶ τοῦ δικαίου, ὅπου ἡ φωνὴ, τὸ ὄργανον τῆς ἐργασίας δὲν καλλιεργεῖται.

Διὰ τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους ὑπάρχουν εἰδικὰ σχολεῖα, ὅπου ὅλαι αἱ παιδαγωγικαὶ τάσεις καλλιεργοῦνται ἐκτὸς τῆς κυριωτέρας, τῆς φωνῆς, τοῦ ὀργάνου τῆς ἐργασίας, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀναγκαιότατα εἰς χιλιάδας διδασκάλων καὶ εἰς ἑκατομμύρια μαθητῶν.

Τελωνειακα γελοια

Ἐντὸς τῆς ταχείας ἀμαξοστοιχίας Παρισίων-Κωνσταντινουπόλεως Ἔχει διέλθει ἤδη τὸ Μόναχον καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία διασχίζει τὰ μελαγχολικὰ τοπία τῆς Γερμανίας.

Μετὰ τὸ πρόγευμα εἷς διπλωμάτης παρατηρεῖ ἀπὸ τὴν θυρίδα τοῦ ἐστιατορίου τοὺς τηλεγραφικοὺς στύλους. Φθάνουν εἰς τὴν Βιέννην...

Αἴφνης στρέφεται.

— Γκαρσόν, ξύλα γιὰ τὰ δόντια.

Ὁ διπλωμάτης ἐξακολουθεῖ τὰς ὀνειροπολήσεις του· ἀλλὰ τὰ ξυλάκια δὲν ἔρχονται.

— Ἔ! γκαρσόν! ποῦ εἶνε τὰ κουρντάν;

Τὸ γκαρσὸν νομίζον ὅτι εἶχον λησμονηθῆ ἀπήντησε μὲ πολλὴν δυσκολίαν:

— Δὲν ἔχομεν, κύριε.

— Πῶς; Μὰ χθὲς τὸ βράδυ εἴχετε.

— Μάλιστα, κύριε. Ἀλλ' εἰς τὰ γερμανικὰ σύνορα μᾶς τὰ φορολογοῦν καὶ ἐπειδὴ τὰ γκαρσόνια πληρώνουν τὸ τελωνεῖον... ἀφίνομεν τὰ κουρντὰν εἰς τὰ σύνορα!!!

Ερασιτεχνης καλλιτεχνης

Ὁ Πρίγκηψ Τουμπερσκεῦ ἐξέθηκεν ἐν Παρισίοις μίαν σειρὰν τῶν τελευταίων ἔργων του. Ὁ εὐγενὴς Ρῶσσος εἶνε ὡς γνωστὸν γλύπτης πρώτης γραμμῆς ἀλλὰ τὸ ἰδιάζον, τὸ καταπλῆσσον τοῦ λεπτοῦ ταλάντου του εἶνε, ὅτι ὅλα τὰ ἔργα του εἶνε μικρογραφίαι, τῶν ὁποίων τὸ μέγεθος δὲν ὑπερβαίνει τὰ τριακονταπέντε ἑκατοστόμετρα. Εἶνε ὅλα ἀγαλμάτια κομψὰ ἀποπνέοντα χάριν καὶ καλαισθησίαν ἀριστοκρατικήν. Τὰ πρότυπα ἄνδρες ἢ γυναῖκες ἀνήκουν σχεδὸν ὅλα εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ταλάντου. Βλέπετε τὴν μεγάλην δούκισσαν Σεργίου, τὴν πριγκήπισσαν Τουμπερσκεῦ, σύζυγον τοῦ γλύπτου, τοὺ,σὶρ Οὐίλλιαμ Ἔδεν, τὸν πρίγκηπα Μετσέρσκη, τὸν κόμητα τοῦ Μοντεκιοῦ, τὸν κόμητα Βίττε, τὸν κόμητα Τολστόη, τὸν Ἀνατὸλ Φρὰνς, τὴν κυρίαν Δεκορή.

Κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἐποζάρισε πρὸ τοῦ γλύπτου. Αὐτὸ εἶνε τὸ ἐκπληκτικὸν· ὁ καλλιτέχνης παρετήρησε μόνον μὲ προσοχὴν ἐπί τινα λεπτὰ τὰ πρότυπά του καὶ κατόπιν μόνος εἰς τὸ ἐργαστήριόν του ἐλάξευσε τὴν φυσιογνωμίαν μὲ τόσην ζωὴν, τόσην παρατηρητικότητα καὶ εἰςτὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῶν χαρακτηριστικῶν. τὸν Τολστόη μὲ ἔνδυμα μουζίκου παρατηροῦντα ἐταστικῶς πρὸ αὐτοῦ, τὸν κόμητα Βίττε σκεπτικὸν ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο θυγατέρων του, τὸν σὶρ Οὐίλλιαμ Ἔδεν μὲ ἔνδυμα ἐσπερίδος, τέλειον τύπον ἀνθρώπου τῆς ἀριστοκρατικῆς λέσχης, τὴν μεγάλην δούκισαν Σεργίου ἐν μελαγχολικῇ στάσει κλπ.

Τὸ ἐνσταντανὲ φωτογράφου δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποτυπώσῃ πιστότερον τὰ πρόσωπα οὐδὲ θὰ εἶχε τὸ ἐκλεκτικὸν τοῦ γλύπτου.

Ὑπερφυσικὴ κυρίως εἶνε ἡ ἀποτύπωσις τῆς κόρης καὶ τοῦ παιδίου ὅταν μάλιστα τὰ συνδυάζῃ μὲ κατοικίδια ζῶα. Ὅλαι αἱ παραστάσεις κορασίδων μὲ κυνάρια εἶνε ἀληθινὰ ποιήματα λεπτότητος, κομψότητος καὶ πνεύματος, ὅλα ἐνθυμίζουν τὰς ὡραιοτέρας ἐπινοήσεις τῶν Ταναγραίων κορῶν εἰς μελέτην, παρατηρητικότητα καὶ καλαισθησίαν.

SACHER-MASOCH

ΨΥΧΩΝ ΣΑΓΗΝΕΥΤΡΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

VII

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ

«Τὸ κάθε πρόσωπον εἶνε ὡσὰν βιβλίον ποῦ μέσα εἰς αὐτὸ εὑρίσκονται ἀλλόκοτα πράγματα».

Σαϊκσπηρ (Μάκβεθ)

Ἐπὶ τρεῖς μακρὰς ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι τῷ ἐφάνησαν ὁλόκληρος αἰωνιότης, ὁ κόμης ἀνέμεινεν εἰδοποίησιν ἀπὸ τὴν Δραγομίραν.

Τὴν ἑσπέραν τῆς τρίτης ἡμέρας, ὁ Βαριχὰρ,μὲ οἰκοστοσαολὴν ἀριστοκρατικὴν παρουσιάσθη εἰς τὴν ἀριστοκρατικὴν λέσχην ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔπαιζεν ὁ Σολτὺκ καὶ τῇ ἐνεχείρισεν ἐπιστολήν.

Ὁ κόμης τὴν διέτρεξε.

— Θὰ ὑπάγω, εἶπεν.

Ἔδωκεν ἀργυροῦν νόμισμα εἰς τὸν Βαριχὰρ, κατῆλθε γοργὸς τὴν κλίμακα, ἐπήδησεν ἐπὶ τοῦ ὀχήματος, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκόν του καὶ ἐκαλλωπίσθη μετὰ λεπτολόγου ἐπιμελείας.

***

Μετὰ μίαν ὥραν τὸ ὄχημά του ἐσταμάτα πρὸ τοῦ οἴκου τῆς Δραγομίρας.

Τὸ ἀπέπεμψε καὶ ἀνῆλθε τὴν κλίμακα ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Βαριχάρ.

Οὗτος ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ὁ Σολτὺκ εὑρέθη εἰς αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς.

Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀφῆρει τὴν γοῦνάν του, ἡ Δραγομίρα ἐπροχώρησε πρὸς αὐτὸν καὶ τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

— Εἶσθε μόνη; ἠρώτησεν οὗτος φέρων τὴν χεῖρα τῆς νεάνιδος εἰς τὰ χείλη του.

— Ναί.

Ἡ Δραγομίρα ἀπέσυρεν ἠρέμα τὴν χεῖρά της καὶ ἐκάθησε πρὸ τῆς ἑστίας.

Ὁ κόμης μὲ τὰς δύο χεῖρας ἀποτεθειμένας ἐπὶ τοῦ ἐρεισινώτου τοῦ ἀνακλίντου τὸ ὁποῖον τῷ εἶχεν αὕτη ὑποδείξει, προσεπάθει ν' ἀναγνώσῃ ἐπὶ τῆς μορφῆς της.

Ἀλλ' ἡ μορφὴ αὕτη ἦτο ψυχρὰ καὶ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἐκφράσεως ὡς συνήθως καὶ οἱ ὡραῖοι κυανοῖ ὀφθαλμοὶ εἶχον ὁμοίως τὴν παγερὰν αἴγλην των.

Παρὰ τὴν συγκίνησίν του ὁ Σολτὺκ παρετήρησεν ὅτι ἡ Δραγομίρα εἶχε καλλωπισθῆ πρὸς χάριν του.

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποῦ τὴν ἔβλεπε κατ' εἶκον μὲ δῆθεν ἀτημέλητον περιβολὴν— μὲ τὴν περιβολὴν αὐτὴν τὴν ὁποίαν αἱ ὡραῖαι γυναῖκες ἐπιμελοῦνται μετὰ ἐξιδιασμένης τέχνης.

Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι εἶχεν ἐνοχληθῆ παρ' αὐτοῦ ἐνῷ ἀνεπαύετο, ὅτι διὰ νὰ τὸν δεχθῇ εἶχε φορέσει ἐν βίᾳ τὴν τυχοῦσαν ἐνδυμασίαν.

Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἐξαισιωτέρα ἁρμονία ἐπεκράτει εἰς τὴν περιβολήν της, τῆς ὁποίας ὅλα τὰ μέρη συνεφώνουν ὡς τὰ μέρη τῆς γοητευτικωτέρας μελῳδίας.

Τίποτε δὲ ὡραιότερον ἀπὸ τὴν διευθέτησιν τῆς λαμπρᾶς της κόμης, ἡ ὁποία κατέπιπτε μέχρι τῶν ὤμων της ἐν τῇ δαψιλεστέρᾳ ἀταξίᾳ.

Οὐχὶ τυχαίως ἐξέλεξε μικρὰς ἐμβάδας ἐκ μαύρου λειοσηρικοῦ, αἱ ὁποῖαι ἦσαν μαργαριτοστόλιστοι.

Οὐχὶ τυχαίως ὁ βραχίων της ἔφερεν ἀντὶ παντὸς ἄλλου κοσμήματος ἁπλοῦν ὀλόχρυσον βραχιόλι.

Οὐχὶ τυχαίως ἐπίσης ἔφερεν ἐπὶ τῆς κόμης μίαν ἐρυθρὰν καμέλιαν.

Καὶ αὐτὴ ἐπίσης ἀνεκάλυψεν ἀμέσως, ὅτι ὁ κόμης εἶχε παραμείνει πρὸ τοῦ κατόπτρου του ὁσῳδήποτε καὶ ἂν ἐβιάζετο νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐπίσκεψίν της.

Ἀλλ' ἂν ἡ σκέψις ὅτι ἡ Δραγομίρα ἐφρόντισε νὰ τοῦ ἀρέσῃ, ἐγέννησεν ἐλπίδας παρὰ τῷ κόμητι ἡ ὡραία νεᾶνις μικροῦ δεῖν ἐξέσπα εἰς γέλωτα βλέπουσα βοστρυχισμένην τὴν κόμην του καὶ τὸν ἀλλόκοτον λαιμοδέτην του καὶ ὀσφραινομένη τὸ ἄρωμα τὸ ὁποῖον ὑπεράφθονον προέχεον τὰ ἐνδύματά του.

Τὴν στιγμὴν ταύτην διὰ πρώτην φορὰν ὁ Σολτὺκ τῇ ἐφάνη ἀσθενὴς καὶ πάραυτα ἠσθάνθη ἑαυτὴν ἀρκετὰ ἰσχυρὰ διὰ νὰ τὸν ἀπατήσῃ.

— Θὰ μοῦ ἐξηγήσετε ἐπὶ τέλους τὸ αἴνιγμα τὸ ὁποῖον μὲ βασανίζει ἐπὶ ἑβδομάδας; ἠρώτησεν ὁ Σολτύκ.

— Ναί, ἀπήντησεν αὕτη ἀταράχως.

— Εἶσθε ἡ ὡραιοτέρα γυνὴ τὴν ὁποίαν εἶδα ποτέ μου, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ ἡ πλέον ἀλλόκοτος. Εἶσθε μυστηριώδης ὡς ἡ Σφίγξ, ἴσως ὅσῳ καὶ αὐτὴ σκληρά.

— Εἶνε ἀληθές· δὲν ἔχω καρδιάν.

— Δὲν θὰ μὲ κάμετε ὡς τόσον νὰ πιστεύσω, εἶπεν, ὅτι εἶσθε δαίμων.

— Δὲν εἶμαι οὔτε καλὴ οὔτε κακή.

— Τί εἶσθε τότε;

— Ἐξυπηρετῶ μίαν ἰδέαν, ἄνευ ἐχθρότητος καὶ ἄνευ ἀγάπης.

— Καὶ ἡ ἰδέα αὐτή;...

— Ἐμπιστεύομαι εἰς σᾶς, κόμη Σολτὺκ, καίτοι ἀνεκάλυψα εἰς σᾶς σήμερον μίαν κακὴν ἰδιότητα, διττῶς κακὴν καθόσον ἐξαγγέλλει μικρολογίαν καὶ ἀδυναμίαν.

— Ποία εἶνε ἡ ἰδιότης αὐτή;

— Εἶσθε ματαιόδοξος, ἀγαπητέ μου κόμη καταβάλλετε κόπους διὰ νὰ μοῦ ἀρέσετε· αὐτὸ μὲ διασκεδάζει πολύ.

Μειδίαμα φευγαλέον διῆλθεν ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης ὄψεώς της.

Ὁ Σολτὺκ εἶχε γείνει ὁλοπόρφυρος.

— Ἀ! εἶσθε σκληρὰ, ἐψιθύρισε, σκληρὰ ὡς ὡραία τίγρις, ἡ ὁποία παίζει μὲ τὸ θῦμα περὶ τοῦ ὁποίου εἶνε βεβαία.

— Νοῖ, εἶσθε ματαιόδοξος, ἐξηκολούθησεν ἡ Δραγομίρα καὶ μολαταῦτα, ἐν τῷ μέσῳ τόσων ἀνδρεικέλων εἰς ἀνὴρ· ἐν τῷ μέσῳ τόσων προσωπείων, εἶσθε μία ἀνθρώπινος μορφή. Οὕτως ἔχω πίστιν εἰς σᾶς.

— Δύνασθε νὰ ἔχετε πίστιν. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς εἰπῶ ποίαν ἀκατανόητον, ὑπερφυσικὴν δύναμιν ἔχετε ἐπ' ἐμοῦ. Δὲν εἶσθε ἡ νεᾶνις εἰς τὴν ὁποίαν κάμνει κανεὶς ἐρωτικὰς ἐκδηλώσεις. Μαντεύετε τὴν σκέψιν, ἀναγινώσκετε τὰς συγκινήσεις ἐπάνω εἰς τὰ πρόσωπα. Ἠξεύρετε πρὸ πολλοῦ ὅτι σᾶς ἀγαπῶ.

— Ναί, τὸ ἠξεύρω.

— Καὶ ἠξεύρετε ἐπίσης πόσον πολὺ σᾶς ἀγαπῶ;

— Ναὶ τὸ ἠξεύρω ἐπίσης.

— Ἠξεύρετε, Δραγομίρα, ὅτι δὲν ὑπάρχει συγκίνησις τῆς ψυχῆς μου ἡ ὁποία νὰ μὴ σᾶς ἀνήκῃ, ὅτι μόνον περὶ ὑμῶν φροντίζω, ὅτι σᾶς ὀνειροπολῶ, ὅτι ἡ σκέψις σας μὲ κάμνει νὰ παραληρῶ; Ἠξεύρετε ὅτι εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἐγκαταλείψω τὰ πάντα, τὰ πάντα νὰ θυσιάσω πρὸς χάριν σας;

Ἔνευσεν ἐλαφρῶς ὑποδηλοῦσα ὅτι τὸ ἤξευρε.

— Καὶ ἠξεύρετε ὅτι ἡ ψυχρότης σας, ἡ εἰρωνεία σας μὲ καθιστῶσι παράφρονα;

(Ἀκολουθεῖ)

ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ν. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ

Ο "ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ,,

Ὁδὸς Βερανζέρου ἀρ.26 Σταθ.Λαυρίου

	Διατίμησις Λουτρῶν			
	1	10	20	30
Ντοὺς (ψυχρά).	0,60	5.50	10	12
Σκωτικὰ (ψυχρὰ καὶ θερμὰ)	1,50	13	24	35
Θερμὰ ἁπλᾶ (Simples)	1,00	8	15	23
Θειοῦχα καὶ Σιδηροῦχα (Sulfureux).				
Ἀλκαλικὰ καὶ Πιτροῦχα (Ferrougineux).	1,50	13	24	35
Ἀλατοῦχα καὶ Ἀμυλοῦχα	2,00	18	35	53
Ἡμίλουτρα Στομάχου. Hald-Bad.	1,50	13	24	35
Ἀρωματικά. Aromatiques.	2,50	—	—	—
Βισοῦ καὶ τοῦ Πενὲς (Uichy Pénés)	4,00	—	—	—

Μασὰζ Εὐτυχία Νοτάρη.

Πρὸς τούτοις δίδονται λουτρὰ Αἰδηψοῦ, Λουτρακίου, Ὑπάτης, Μεθάνων, Κυλλήνης, Μπαρὲζ κ. λ.

Ἐκτελεῖται δὲ πᾶσα συνταγὴ μὲ οἱαδήποτε φάρμακα καὶ πᾶσα χημικὴ ἢ ἰατρικὴ σκευασία· Αἱ τιμαὶ ὅλων τῶν λουτρῶν Μ. Μ. εἶνε κατὰ πολὺ ἐλαττωμέναι.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ἐν Σικάγῳ πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν τοῦ «Ἐμπρὸς» καὶ εἰσπραξιν συνδρομῶν ἀναγνωρίζεται ὁ κ. Ἠλίας Καλασούντας

Ε. ΜΑΡΛΙΤΤ

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

»Θὰ ἀφίσετε τὸ Schonwerth εὐθὺς ὡς εἶσαι εἰς κατάστασιν ν' ἀναχωρήσῃς, ἔχει διὰ τὴν Φραγκονίαν, ἀλλὰ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, διὰ τὸ Φολκερχάουζεν, καθόσον ὁ Μαινὼ ἐννοεῖ νὰ διευθύνῃ ὁ ἴδιος τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του...

»Καὶ εἰξεύρεις, ἀγάπη μου, ποῦ θ' ἀνάψωμεν φέτος τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων;...

»Εἰς τὸ Ρύδισδορφ, ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν ὅπου ὁ πατέρας μᾶς συνήθροιζεν ἄλλοτε γύρῳ του.

» Ὁ Μαινὼ ἐνοικίασε τὸ πάρκον καὶ τὸν πύργον ἀπὸ τοὺς δανειστὰς διὰ πολλὰ ἔτη.

» Θὰναχωρήσω, πρὸ ὑμῶν διὰ νὰ ἑτοιμάσω τὰ πάντα.

» Τὰ ἔπιπλα παρηγγέλθησαν, καὶ ὁ Μάγκος μοῦ γράφει ὅτι ἡ γραῖα Λένα πλανᾶται ἔκφρων ἐκ τῆς χαρᾶς εἰς τὸν παλαιόν μας πύργον, φωνάζουσα ὅτι ἡ αἴγλη τῶν Τράχεμβεργ θὰ ἐπανέλθῃ.

» Βεβαίως, δὲν θὰ ἔχωμεν τὴν μητέρα μαζί μας. Ἀλλ' εἶνε αὕτη ὅσον καὶ ἡ Λένα εὐτυχὴς, καθόσον ὁ Μαινὼ τῇ προσέφερε μίαν ἐπιχορήγησιν διὰ νὰ κατοικήσῃ κατὰ βούλησιν εἰς Ρύδισδορφ ἢ εἰς Δρέσδην, καὶ αὐτὴ ἐπροτίμησε χαίρουσα τὴν τελευταίαν αὐτὴν διαμονήν.

» Θὰ περιμείνῃ ὅμως τὴν ἄφιξίν σου, ἔπειτα, λέγει, θὰ ὑπάγῃ νὰ ἀπολαύσῃ τὰς τελευταίας ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς εὐδοκεῖ νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς ἀτυχῆ γυναῖκα ἔρημον καὶ ἀναξιοπαθοῦσαν... Τὰ πιστεύει αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγει,Λιάνα μου, καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ διὰ νὰ τὴν συγχωροῦμεν.

»Ἡ Κυρία Λὸχυ μᾶς ἀκολουθεῖ. Ὁ Μαινὼ θέλει νὰ εἶνε πάντοτε πλησίον σου, τόσῳ πολὺ ἐκτιμᾷ τὴν καλήν της καρδιὰν καὶ τὴν πίστιν της.

» Θὰ ἤθελεν ἐπίσης νὰ μὴ τὴν χώρισῃ ἀκόμη ἀπὸ τὸν Γαβριὴλ, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ μαθήματα τοῦ Οἰκοδιδασκάλου θ' ἀρκέσουν ἐπί τινα ἀκόμη καιρόν.

» Ἔπειτα ὁ νεαρὸς βαρῶνος Γαβριὴλ δὲ Μαινὼ θὰ μεταβῇ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἰς Δύσσελδορφ νὰ σπουδάσῃ ζωγραφικὴν πρὸς τὴν ὁποίαν τρέφει ἀληθῆ ἔρωτα.

» Ὁ σωτήρ σου Δάμμερ διωρίσθη Ἀρχιβασοφύλαξ τοῦ Φολκερχάουζεν.

» Θὰ ὁδηγήσῃ ἐκεῖ μετὰ δύο μῆνας τὴν γενναίαν του μνηστὴν, γενομένην σύζυγόν του, καὶ ὁ γηραιὸς πατὴρ ἐγκαθίσταται μαζί των...

» Μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε περίπου ὅλα ὅσα εἶχα νὰ σοῦ εἰπῶ, ὅλα ὅσα ὁ ἄρχων καὶ κύριός σου θεωρεῖ ἐπίκαιρον νὰ μάθῃς. Κολακεύεται νὰ φρονῇ ὅτι διέθεσε τὰ πάντα κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος θὰ ἐπισύρῃ τὴν ἐπιδοκιμασίαν σου...

» Ἄκουσε, ἀγάπη μου, δὲν εἶμαι ἀπὸ τοὺς εὐκόλως ἐνθουσιαζομένους, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀπὸ τοὺς πολὺ διαχυτικοὺς, καὶ ἐντούτοις θὰ ἤθελα εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας νὰ ἀναπέμπω πρὸς τὸν Θεὸν ὕμνον ἀγαλλιάσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ὅταν βλέπω πόσον ἀγαπᾶται, ἡ ἀγαπητή μου ἀδελφὴ, τὸ καλλίτερον μέρος τοῦ ἑαυτοῦ μου.

»Καὶ τί θὰ εἰπῆς ὅταν μάθῃς ὅτι ἡ Οὐλρίχη, ἡ κόμησα δε Τράχεμβεργ, ἐνοικίασε τὰ παραρτήματα τοῦ πύργου τοῦ Ρύδισδορφ ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς αὐτὰ μέγα ἐργοστάσιον τεχνητῶν ἀνθέων;

»Ὁ Μαινὼ ἐπιδοκιμάζει τὸ σχέδιόν μου. Μοῦ παρέχει, ἐννοεῖται λόγῳ δανείου, τὰ κεφάλαια τ'ἀναγκαιοῦντα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην.

» Ἐλπίζει μετ' ἐμοῦ ὅτι διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς οἰκονομίας, θὰ κατορθώσω νὰ ἐλευθερώσω μέρος τῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα ἀπηλλοτριώθησαν ἀπὸ ἀργίαν καὶ ἀσωτείαν. Ὁ Θεὸς νὰ μοῦ δώσῃ τὴν ἀπαραίτητον δύναμιν διὰ νὰ ἐπιτύχω τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον τόσῳ διαπύρως ἐπιθυμῶ!

***

Ἐσιώπησαν, ἐνῷ ἡ νεαρὰ γυνὴ, μὲ τὰς χεῖρας ἡνωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους, τὴν ἠκροᾶτο ὡς ἐν ἐκστάσει.

Ἀλλὰ ἔν νέφος ὑπεσκίασεν αἴφνης τὸ πρόσωπόν της, καὶ ταπεινοῦσα τὴν φωνήν.

— Ἀκόμη μίαν λέξιν, Οὐλρίχη, εἶπεν ἡ Λιάνα. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος... ἐκεῖνος ὁ ...

Ὁ ἐγκληματίας;.. ὑπέλαβεν ἡ Οὐλρίχη μὲ τὴν σταθερὰν της φωνήν. Ἠμπορεῖς νὰ ἦσαι ἥσυχος, Λιάνα μου. Ἐδραπέτευσε, καὶ δὲν θὰ τὸν ἰδῇς ποτὲ πλέον.

«Ὁ λαὸς ἦτο τόσῳ ἐξεγηγερμένος ἐναντίον του, ὥστε θὰ τὸν ἐλιθοβόλει προτοῦ κατορθώσουν νὰ τὸν συλλάβουν καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Δούκισσα περιπεσοῦσα ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τοῦ λαοῦ της λόγῳ τῆς προστασίας,τὴν ὁποίαν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῷ ἐπεδαψιλευεν, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς τὴν Μεσημβρίαν. Ἀνεχώρησεν ἤδη...

***

Ὁ Μαινὼ εἰσῆλθεν. Ἠκολουθεῖτο ἀπὸ τοὺς δύο παῖδας.

— Ραοὺλ, πόσα δὲν σοῦ ὀφείλω!... ἀνέκραξεν ἡ Λιάνα.

— Εἰς ἐμέ;... εἰς ἐμέ;... Καὶ διατί; Ὡς ἐγωιστὴς πεπωρωμένος, ἀδιόρθωτος, ἔλαβα ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐθεώρησα ὅτι θὰ ὑποβοηθήσουν τὴν εὐτυχίαν μου.

Καὶ τώρα... ἡ εὐτυχία αὐτὴ ἐξαρτᾶται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΜΟΥ ΣΥΖΥΓΟΝ.

ΤΕΛΟΣ

ΠΡΟΣΠΕΡΟΥ ΜΕΡΙΜΕ

ΚΟΛΟΜΒΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Ποῖος νὰ θελήσῃ μίαν ἀθλίαν ὀρφανήν;... Καὶ ἔπειτα ὁ ἄνδρας ποῦ θὰ μὲ κάμῃ νὰ ἀλλάξω τὰ μαῦρα πρέπει νὰ ἀναγκάσῃ τὰς γυναῖκας ἐκεῖ πέρα νὰ τὰ φορέσουν.

— «Αὐτὸ καταντᾷ πλέον παραφροσύνη,» διενοήθη ὁ Ὄρσος. Ἀλλὰ δὲν ἀπήντησεν, ὅπως ἀποφύγῃ πᾶσαν περὶ τοιούτου θέματος συζήτησιν.

«Ἀδελφέ μου, εἶπεν ἡ Κολόμβα θωπευτικῶς, ἔχω νὰ σοῦ προσφέρω κάτι. Τὰ φορέματα

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

18

commencer par s'en prendre aux auteurs principaux des maux existants et obliger la Bulgarie à respecter les traités en désarmant ; à dissoudre les comités et à interdire désormais la formation et l'incursion des bandes.

Ces mesures auraient probablement pour conséquence, si elles sont loyalement exécutées, d'amener la Turquie à réduire son armée, à alléger ainsi d'autant le budget macédonien et à lui permettre de pourvoir, dans une large proportion, aux nécessités nouvelles. Elles la mettraient, en outre, en mesure de détruire plus rapidement les bandes grecques et serbes, si elles ne disparaissaient pas d'elles-mêmes dès qu'elles n'auraient plus à lutter contre des bandes rivales. Le pays serait ainsi définitivement pacifié et le double objet financier et administratif, poursuivi par les cabinets, atteint.

Cette politique, conforme à l'équité, à la légalité internationale et à la logique, serait sans doute impopulaire auprès des agitateurs, qui ont assez marqué leur compromettante préférence pour certains programmes dangereux et inefficaces ; mais le rétablissement de l'ordre et l'application des réformes se-

LE NI

RNAL D

POLITIQUES ET

ΠΡΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 1908

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΤΟΝ ΙΓΝΑΤΙΕΦ

Διότι ὅπου ἐπικίνδυνον γλέντι, ἐκεῖ καὶ γυναῖκες. Εἶνε θελκτικαὶ διὰ τὴν παιδικὴν μανίαν μὲ τὴν ὁποίαν "κυνηγοῦν τὸν κίνδυνον. "Αν συμβῇ δυστύχημα εἶνε ἕτοιμες νὰ φωνάξουν μέχρι τρίτου οὐρανοῦ. Ἀλλὰ ἐρόσον τὸ δυστύχημα δὲν συμβαίνει γελοῦν καὶ κοροϊδεύουν μὲ τὸν κίνδυνον, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ὁ κίνδυνος πλέον καταντᾷ γελοῖος! "Ενα τραῖνο σκορπίζον γέλοια Ἀγγλίδων κοροϊδευτικὰ τοῦ κινδύνου μᾶς παρέλαβε καὶ ἐχάθη εἰς τὴς τρύπες τοῦ βουνοῦ. "Εως ἕνα σημεῖον τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀστεῖον. Ἀλλὰ ὅταν αἴφνης τὸ τραῖνο ἐγλύστρησεν αἰφνιδίως εἰς ἕνα βάθος καὶ ὥρμησε πάλιν πρὸς τὴν κορυφὴν, ὅταν ἔκαμεν αὐτὴν τὴν ἀπρόοπτον ἀκροβασίαν, τὸ αἷμα ἔπηξεν εἰς τὰς φλέβας τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐντὸς τοῦ ἰλιγγιώδους αὐτοῦ μισοῦ τοῦ δευτερολέπτου ὅλοι μετενόησαν διὰ τὴν διασκέδασιν. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν αἰσθάνεται κανεὶς μίαν μικρὰν ψύχρα εἰς τὸ στῆθος, ὀλίγον πάγον ὁ ὁποῖος χύνεται ὄχι εἰς τὴν καρδίαν ἀκριβῶς, ἀλλὰ εἰς τὸ διάφραγμα, ἐκεῖ ὅπου ὁ "Ομηρος ἐννοοῦσε κατοικοῦσαν τὴν ψυχὴν, εἰς τὸ περίεργον διάφραγμα τὸ ὁποῖον αἰσθάνεται τόσον καλὰ τὰς αἰφνιδίας χαρὰς καὶ τοὺς αἰφνιδίους τρόμους.

Ἀλλὰ μετὰ μισὸ δευτερόλεπτον λησμονοῦνται ὅλα. Οἱ ἐπιβάται γελοῦν διότι ἐτρόμαξαν. Μετὰ δύο λεπτὰ, ἄλλη τοῦμπα τοῦ τραίνου καὶ ἄλλος τρόμος. Κατόπιν ἡσυχία. Μετὰ ἕνα λεπτὸν καταβύθισις τοῦ τραίνου εἰς τὴν σήραγγα, αἰφνιδία ἄνοδος εἰς τὸ φῶς, ἄλλη τρύπα, νέον πήδημα καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ ἕως κάτω αὐτὴ ἡ ἱστορία. Τὰ τραῖνα παίζει, τὰ παιδία παίζει, οἱ γιγάντειοι καὶ σεβάσμιοι νόμοι τῆς μηχανικῆς παίζουν! Ὁρίστε!

Τέλος τὸ τραῖνο σᾶς ἀφίνει εἰς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον σᾶς παρέλαβε, καὶ φεύγετε ἀφοῦ ἐδρκιμάσατε κάτι πραγματικῶς περίεργον. Ὁ τρόμος πρὸ πολλοῦ κατετάχθη μεταξὺ τῶν διασκεδάσεων. Οἱ ἄνθρωποι δὲν διασκεδάζουν ἂν δὲν τρομάξουν. Ἡ κόρη τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικῆς Ἀλίκη, μία ἐκ τῶν κωμικωτέρων ὑπάρξεων ποῦ ἐγέννησαν ποτὲ τὰ Ἀμερικανικὰ δολλάρια, διηύθυνε πρὸ ὀλίγου ὁλοταχῶς μίαν ἁμαξοστοιχίαν, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸν τρόμον. Μὲ τὴν αὐτὴν διάθεσιν οἱ ἐπισκέπται τῆς Ἐκθέσεως πληρώνουν ἐδῶ εἰς τὸν τρελλὸν σιδηρόδρομον ἕξη πέννες καὶ ἀγοράζουν ἕξη ἰλίγγους. Σχεδὸν ἀπὸ καμμίαν δημοσίαν διασκέδασιν δὲν λείπει ὁ τρόμος, στοιχεῖον τῆς εὐθυμίας τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν Οὐγγρικὴν Ἔκθεσιν τοῦ Βουδαπέστου ὑπάρχει ἡ ἑξῆς διασκέδασις. Ἀνεβαίνετε εἰς ὕψος 40 μέτρων. Ἀπὸ τὸ ὕψος αὐτὸ σᾶς παραλαμβάνει μία βάρκα, ἡ ὁποία ἀρχίζει νὰ γλυστρᾷ εἰς τὸν κατήφορο, κατ' ἀρχὰς σιγὰ, ἔπειτα μὲ μεγάλην ὁρμὴν, ἡ ὁποία εἰς τὸ τέλος γίνεται ταχύτης ἔξαλλος. Ἀφοῦ ἡ βάρκα γλυστρήσῃ ὁρμητικῶς εἰς τὴν κατωφέρειαν, πέφτει παταγωδῶς εἰς μίαν λίμνην. Μετὰ τὸ ἀπότομον αὐτὸ πήδημα εἰς τὸ νερὸ, ἀπὸ τὴν ὁρμὴν τὴν ὁποίαν ἔχει, κάμνει τρία τεράστια πηδήματα εἰς τὴν λίμνην, ἀνατινάσσουσα πελώρια κύματα, καὶ μὲ τὰ τρία πηδήματα ἐκσφενδονίζεται εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, διέρχεται κάτω ἀπὸ μίαν γέφυραν, καὶ ἐκεῖ ἀράζει. Οἱ ἐπιβάται, γυναῖκες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, φεύγουν ἐνθουσιασμένοι, διότι τὸ ἐδοκίμασαν καὶ αὐτὸ, ὅταν δὲ ἀκούσῃ κανεὶς τὸ ἀνακάτωμα ἐκεῖνο τῶν παφλασμῶν, τῶν κραυγῶν καὶ τῶν γελώτων εἰς τὸ νερὸ, μέσα εἰς ἑκατομμύρια σταγόνων καὶ ἀφρῶν ποῦ ἀνατινάσσονται, νομίζει πῶς εὑρίσκεται εἰς παιγνίδια δελφινιῶν καὶ Τριτώνων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διασκεδάζει ὁ κόσμος. Ὁ κίνδυνος ἔγεινε ἡδονὴ, καὶ ἡ μηχανικὴ τὸν ἐκμεταλλεύεται, καὶ τὸν πωλεῖ εἰς τὰς ἐκθέσεις. "Αλλοτε αὐτὰ τὰ πράγματα ὠνομάζοντο δυστυχήματα, τώρα ὀνομάζονται διασκέδασις.

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΕΙΣ ΙΤΑΛΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΟΣ

(ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΡΩΜΗ 19 Ἰουνίου.

Νομίζω ὅτι ἐνέχει ποιόν τι ἐνδιαφέρον ἡ γνώμη διαπρεποῦς δημοσιολόγου, τοῦ Κάτωνος Φαρνέττη, περὶ τοῦ ζητήματος τῶν σιδηροδρόμων εἰς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη, ζητήματος τὸ ὁποῖον, ὑπὸ τὰς σημερινὰς πολιτικὰς περιστάσεις ἔχει μεγίστην ἀξίαν, καθόσον ἐκ τῆς λύσεως αὐτοῦ πιθανὸν νὰ προέλθῃ νέα πολιτικὴ ζήμωσις. Πρέπει δὲ νὰ γνωσθῇ ἀκόμη μετὰ πόσου ζήλου καὶ μετὰ πόσης ἐπιμελείας ἐμελέτησαν οἱ Ἰταλοὶ τὸ σιδηροδρομικὸν πρόβλημα τὸ ἀφορῶν τὰ Βαλκανικὰ Κράτη.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς τῆς δωδεκάτης παρελθόντος Μαρτίου, συνεζητήθη ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῶν Βαλκανίων.

Ἴσως θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσταί μου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Αὐστριακοῦ σχεδίου τῆς ἑνώσεως τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Βοσνίας μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης, διὰ τῆς πεδιάδος Βαρδᾶρ, ὅτι ἄρχεται ἀπὸ τῆς Μητροβίτσης, εἰς τὸ σαντζὰκ τοῦ Νόβι Παζόρ.

Κατὰ τὴν συζήτησιν πέντε εἶνε οἱ σιδηρόδρομοι ὧν πρόκειται ἡ κατασκευή: ὁ Αὐστριακὸς Οὐβὰκ-Μητροβίτζης, ὁ Σερβικὸς, Σλαυολατινικὸς ἀποκαλούμενος, Ραδουγέβακ-Ἀδριατικῆς, ὁ Βουλγαρικὸς Κλουστεντὴλ-Σκοπείων, ὁ Ἰταλικὸς-Βαλλόνας-Μοναστηρίου καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαρίσσης-Θεσσαλονίκης.

Οἱ σιδηρόδρομοι οὗτοι ἐξητάσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν. Τώρα ὁ Φαρνέττη ἐξετάζει τὴν ὑφισταμένην σχέσιν μεταξὺ τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως, μετὰ παρατηρήσεων τὰς ὁποίας θεωρῶ ἐνδιαφερούσας νὰ σημειώσω. Ἀρχίζει ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀπόψεως τῶν σχεδιαζομένων σιδηροδρόμων.

Ἡ Σερβία, μὴ ἔχουσα θαλασσίους λιμένας, θὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν Σλαυολατινικὸν σιδηρόδρομον ὅπως προαγάγῃ τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τῆς Αὐστρίας. Δὲν εἶνε ὅμως πιθανὴ αἰσθητὴ μεταβολὴ διότι τὰ δύο Κράτη ἔχουσιν ἀπ' εὐθείας ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, ἑνοῦνται ἤδη δι' ἄλλου σιδηροδρόμου, θὰ εἶνε δὲ δυσχερεστάτη ἡ ἀπόκτησις πλεονεκτημάτων ἐν τῇ Ἀδριατικῇ ἀφοῦ τὸ μέγιστον μέρος τῶν μέχρι τῆς θαλάσσης σιδηροδρομικῶν γραμμῶν δὲν θὰ εἶνε Σερβικὸν, ἐκτὸς τῆς ὑπαρχεώσεως νὰ μεταφέρωνται τὰ ἐμπορεύματά της καὶ διὰ θαλάσσης.

Διὰ τὴν Βουλγαρίαν δὲν φαίνεται καθαρὰ ἡ ὠφέλεια τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει διὰ τῆς στροφῆς πρὸς τὴν Δύσιν ἐπὶ γραμμῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὄχι ἰδικῶν της καὶ πρὸς ξένους λιμένας, τοῦ ἐμπορίου της τὸ ὁποῖον διευθύνεται σήμερον πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ ἐθνικῶν σιδηροδρόμων καὶ εἰς βουλγαρικοὺς λιμένας. Εἰς ἀντιστάθμισμα θὰ εἶχε τὴν διαφορὰν τῶν θαλασσίων ναύλων οἱ ὁποῖοι θὰ αὔξηνον ἐὰν τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐμπορευμάτων εἰς Βάρναν καὶ τὸν Πύργον δὲν ἐφορτώνετο ἐπὶ ἀτμοπλοίων **λαμβανόντων ἐπιχορήγησιν**, τὰ ὁποῖα ἐνίοτε ταξειδεύουσι κενά. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνδιαφέρει τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη, οἱ ὑπάρχοντες ἤδη βαλκανικοὶ σιδηρόδρομοι ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας των καὶ δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν μεγαλείτερα ποσὰ ἐμπορευμάτων.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν οἰκονομικῶν λόγων εἶνε καὶ ἄλλοι. Ποῖον ἐμπορικὸν συμφέρον δύναται νὰ ἔχῃ σιδηρόδρομος κατ' εὐθείαν ἀπὸ Βοσνίας εἰς Θεσσαλονίκην, ἀφοῦ τὸ Αὐστριακὸν ἐμπόριον ἐξυπηρετεῖται ἤδη διὰ Βελιγραδίου—Νύσσης—Θεσσαλονίκης, καὶ ὅταν ἡ κατανάλωσις τῆς παραγωγῆς τῆς Βοσνίας εἶνε ἐξησφαλισμένη εἴτε πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας εἴτε πρὸς τὴν Ἀδριατικήν, διὰ τῶν ὑπαρχόντων σιδηροδρόμων.

Λέγεται περὶ τῆς Ἰταλίας ὅτι οἱ ὅροι τοῦ ἐμπορικοῦ συναγωνισμοῦ θὰ βελτιωθοῦσι μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σερβικοῦ καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ σιδηροδρόμου. Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τῶν φίλων τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας δὲν πρέπει νὰ πλανᾷ τοὺς Ἰταλούς. Αἱ δύο γραμμαὶ διέρχονται διὰ τῆς αὐστριακῆς γραμμῆς εἰς τὸ Βερίσκοβιτζ καὶ εἰς τὰ Σκόπεια, καὶ καταλήγουν εἰς τὴν Ἀδριατικὴν, ἡ πρώτη κατ' εὐθεῖαν καὶ ἡ δευτέρα ἀφοῦ ἀνέλθῃ τὴν γραμμὴν Σκοπείων—Αερίσκοβιτζ.

Ἀλλ' εἰς τὴν Ἀδριατικὴν δὲν εἴμεθα μόνοι. Εἰς τὸ Ἀντίβαρι καὶ εἰς τὴν Μεδούαν ἐπικοινωνοῦν τόσα ἐκ Τεργέστης καὶ ἐκ Φιούμης ὅσα ἐκ Βενετίας καὶ ἐκ Βάρης.

Ἑπομένως δὲν ἔχομεν κανὲν εἰδικὸν πλεονέκτημα. Ἐνῷ τοὐναντίον ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ τὸ πλεονέκτημα ἀνήκει εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ Βερίσκοβιτς θὰ δυνηθῇ μόνη νὰ κυκλοφορῇ τὰ προϊόντα της ἐπὶ τῶν νέων γραμμῶν.

Ἀλλ' ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἄς

μεταβῶμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Οὐβὰκ ὅπου σταματοῦν οἱ αὐστριακοὶ σιδηρόδρομοι μέχρι τοῦ σταθμοῦ Μητροβίτσης, ὅπου σήμερον ἄρχεται ὁ Τουρκικὸς σιδηρόδρομος ὁ ἀναχωρῶν ἐκ Θεσσαλονίκης, ὑπάρχει διάστημα ἑκατὸν πεντήκοντα περίπου χιλιομέτρων, ἐξυπηρετούμενον δι' ἁμαξιτῶν ὁδῶν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἐμπόδιον ἢ τοὐλάχιστον δυσχέρειαν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ τοῦ διευθυνομένου πρὸς τὴν Μακεδονίαν. Ὁ σιδηρόδρομος Οὐβὰκ—Μητροβίτσης, ἐκμηδενίζει τὴν δυσκολίαν ταύτην.

Καὶ ὁ σλαυολατινικὸς καὶ ὁ βουλγαρικὸς σιδηρόδρομος θὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν αὐστριακὴν προέλασιν, ἥτις ὅταν φθάσῃ εἰς Θεσσαλονίκην, θὰ δυνηθῇ νὰ κρατῇ εὐκόλως τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ ἀναγκαστικὴν προστασίαν καὶ νὰ τῇ ἐπιβάλῃ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς καὶ νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς σκοποὺς αὐτῆς, τοὺς λιμένας της.

Αἱ συνέπειαι θὰ εἶνε φοβεραὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος μετὰ τῶν νήσων, ἀποτελεῖ συνεχὲς παρακολούθημα ἐξαιρετικῶν θαλασσίων θέσεων, αἱ ὁποῖαι εὐκόλως μετασχηματίζονται εἰς πρώτης τάξεως ναυτικὰς βάσεις κυριαρχούσας τοῦ Αἰγαίου Ἀρχιπελάγους, τοῦ Ἰονίου καὶ ἐμμέσως τῆς Ἀδριατικῆς.

Εἰς αὐτὴν τὴν εἴσοδον τῆς Ἀδριατικῆς εὑρίσκεται ἡ Κέρκυρα καὶ ὀλίγον πρὸς μεσημβρίαν ὁ κόλπος τῆς Ἄρτης, τὰς θέσεις δὲ ταύτας ἐὰν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ἡ Αὐστρία, θὰ ἐξουδετέρωναν τὴν ἀσήμαντον βάσιν τοῦ Τάραντος καὶ θὰ ἐπέτρεπον εἰς τὴν δύναμιν ταύτην νὰ μετασχηματίσῃ τὴν Ἀδριατικὴν εἰς κλειστὴν θάλασσαν.

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

1ον. Ὑπὸ ἐμπορικὴν ἔποψιν οἱ βαλκανικοὶ σιδηρόδρομοι δὲν ἔχουν μεγάλην ἀξίαν οὔτε διὰ τὴν Αὐστρίαν οὔτε διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ δύνανται νὰ συντελέσουν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν χωρῶν τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ διασχίσουν, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας μᾶλλον παρὰ ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας.

2ον. Οἱ ὅροι τοῦ συναγωνισμοῦ, θὰ χειροτερεύσουν διὰ τὴν Ἰταλίαν ἐὰν ἡ Αὐστρία ἐπεκτείνῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων.

3ον. Ὑπὸ στρατιωτικὴν ἔποψιν, ὅλοι οἱ σιδηρόδρομοι οὗτοι παρουσιάζουν πλεονεκτήματα ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας. Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς Ἰταλίας παρουσιάζει παθητικόν.

Καὶ τότε.

— Προκειμένου περὶ τῶν Βαλκανικῶν σιδηροδρόμων εἶνε κατάδηλον, κύριε Φαρνέττη, ὅτι ἡ Ἰταλία ἔχει καθῆκον διὰ τὰ μέλλοντα συμφέροντά της νὰ ἑνωθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τῶν κοινῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ προτιμήσῃ πέραν τοῦ Ἀδριατικοῦ μίαν Ἑλλάδα ἐλευθέραν καὶ ἰσχυρὰν μᾶλλον παρὰ νὰ βοηθήσῃ μίαν οἱανδήποτε Σλαυϊκὴν εἰσβολήν. Ἡ Ἰταλία πρέπει νὰ προίδῃ ὅτι τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα θὰ λυθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος καὶ πρὸ παντὸς πρέπει νὰ ζητήσῃ ὅπως ἐπὶ τῆς Ἠπείρου κυματίσῃ ἡ ἔνδοξος ἑλληνικὴ σημαία. Καὶ τοῦτο οὐχὶ ἐκ ποιητικῆς αἰσθηματικότητος, ἀλλ' ἐκ πρακτικῶν συμφερόντων.

A. LALIA—PATERNOSTRO

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΗΚΟΡΔΕΛΛΑ

Ἕνας κινηματογράφος χθὲς περιήρχετο τὰ κέντρα καὶ ἔπερνε εἰκόνας ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον ἀθηναϊκὴν ζωήν. Ἕνα χαμίνι τὸ ὁποῖον ἐπιμόνως παρηκολούθει τὰς ἐργασίας τοῦ κινηματογράφου ἐπλησίασε καὶ ἠρώτησε τί φωτογραφίζει ἡ μηχανή.

— Πέρνει νέες κορδέλλες γιὰ τὸν κινηματογράφο, τοῦ εἶπεν ὁ ἐπιχειρηματίας.

Καὶ τὸ χαμίνι ἀφελῶς :

— Ἄ, ἔτσι... Ἀμ' τότε τράβα κορδέλλα.... Τί νὰ σοῦ κάνῃ αὐτή.

***

ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΑΚΙΑ

Αἱ ἐξοχαὶ καὶ αἱ γειτονικαὶ νησίδες ἐπλημμύρισαν ἀπὸ κόσμον ἀθηναϊκὸν ὁ ὁποῖος ἐγκαταλείπει τὴν ὀλεγομένην ἀτμοσφαῖραν τῆς κοντοτοβριθοῦς πόλεως διὰ νὰ ζητήσῃ ὀλίγην σκιὰν καὶ ὀρόσον εἰς τὰς θαλασσολούστους ἀκτάς.

Ἀλλ' αἱ ἐξοχαὶ καὶ αἱ νῆσοι ἔχουν ἕνα παράπονον. Ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ποὺ πηγαίνουν ἐκεῖ πολὺ ὀλίγον ἐνδιαφέρον δεικνύουν διὰ τὰς καλλονάς των καὶ ὅτι πολὺ σπανίως ἀνοίγουν τὸ παράθυρον πρὸς τὴν θάλασσαν διότι ἀνοίγουν εἰς τὸ πόκερ.

***

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑΝ

Ὅταν κοπάσῃ ἡ τρικυμία, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ὁ σάλος τοῦ πελάγους καὶ ἡ βοὴ ἡ πληροῦσα τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν. Καὶ ὁ Ποσειδῶν κ. Θεοτόκης, ἀφ' οὗ ἔκαμε τὰ μυαλὰ τόσων φιλοδόξων βουλευτῶν καὶ χιλιάδων ἀνθρώπων ἐνδιαφερομένων δι' αὐτοὺς νὰ πάρουν ἀέρα, διέταξεν ἐπὶ τέλους τὸν Αἴολον καὶ ἔκλεισε τοὺς ἀσκούς του. Καὶ ἡ τρικυμίατῶν ψυχῶν καὶ τοῦ κόμματος ἔπαυσεν, ἀλλὰ μία ὑπόκωφος βοὴ παραπόνων καὶ δυσαρεσκειῶν ἀκούεται ἀκόμη. Πάντες συζητοῦν διὰ τὴν μεταρρύθμισιν εἰς πάντα τὰ κέντρα καὶ τὴν σχολιάζουν. Ἀποτελεῖ αὕτη τὸ θέμα τῆς ἡμέρας καὶ θὰ τὸ ἀποτελῇ μέχρις ὅτου ὁ χρόνος παρηγορήσῃ τοὺς σκληρῶς ἀδικηθέντας. Αὐτὰ ἔχει ὁ κόσμος.

***

ΤΙ ΚΑΠΝΙΟ ΦΟΥΜΑΡΕΙ

Ὁ κ. Θεοτόκης εἶνε ὁ μανιωδέστερος ἴσως καπνιστής. Καὶ ὅταν ἐργάζεται δὲ καὶ ὅταν συνδικιλέγεται μὲ τοὺς φίλους του τὸ τσιγάρον δὲν λείπει ἀπὸ τὸ στόμα του. Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε κανεὶς δὲν εἴξευρε τί καπνὸ.... φουμάρει ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν ὀφείλομεν εἰς τὴν τελευταίαν ὑπουργικὴν μεταρρύθμισιν. Καθ' ἣν στιγμὴν μετέβαινον οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ εἰς τὰ Ἀνάκτορα διὰ νὰ ὁρκισθοῦν, οἱ δημοσιογράφοι, οἵτινες ἀνεμένον ἔξωθεν, ἔσπευσαν νὰ ζητήσουν πληροφορίας. Ἀλλ' ὁ κ. Θεοτόκης δὲν ἔδωκε τοιαύτας. Καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν πλησιάσας πρὸς τὸ τσιγάρον, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέρριψε τὸ ἤγειρε. Καὶ τὸ τσιγάρον ἦτο εὐωδεστάτον.

— Νά! μία πληροφορία, βρὲ παιδιά, ἀνέκραξεν. Ἐὰν ὁ κ. Θεοτόκης μᾶς κρύβει τί καπνὸν φουμάρει, τὸν προδίδει τὸ τσιγάρο του.

Καὶ πράγματι εἰς τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἀνεγράφετο ἡ φίρμα γνωστοῦ καπνοπωλείου.

***

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

Ἡ πρώτη νέα θεατρικὴ ἐπιθεώρησις δίδεται αὔριον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Συντάγματος. Φέρει τὸν τίτλον «Κινηματογράφος» καὶ εἶνε ἔργον τοῦ κ. Πολ. Δημητρακοπούλου. Εἰς μίαν ἐκ τῶν σκηνῶν αὐτοῦ ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς Ψευτάουτσερ προσφωνεῖ δύο Κινέζους διοργανωτὰς τῆς Ἑλλάδος ὡς ἑξῆς :

«Γιὰ στρέψε καὶ κάτω καὶ κύττα καλὰ,
νὰ ἰδῇς καὶ χωράφια σπαρμένα μυαλὰ,
ποὺ ὁποιος προστάνει, στραβὸς καὶ κουφός,
πηγκαίνει, τερίζει καὶ βγκαίνει σοφός.
Γιὰ κύττα τὸ πλῆτος ἀντρώπως μεγκάλως,
νὰ παίρνῃς τὸν ἕνα, νὰ ντέρνῃς τὸν ἄλλος.
Νὰ τόπος ποὺ τρέχει τὸ μέλι καὶ γκάλα
κι' εἶν' οὖλα μεγκάλα, μεγκάλα, μεγκάλα.

Νὰ τοῦτο εἶν' οὖλο τὸ ἔντοξος κώρα,
ποὺ γκίγκαντας εἶχε καὶ πρῶτα καὶ τώρα.
Μ' ἂν φαίνωνται τώρα τὸ γκίγκαντες νάνοι,
αὐτὸ ντὲν πειράζει, τὸ ἔντιο τοὺς κάνει.
Καὶ τέλος μὴ βλέπῃς πῶς ἔκουν κατάντια,
μὰ βλέπε ποὺ φέρνουν φωκόλα καὶ γκάντια.
Σὺ βλέπε τὸ λόρντους ποὺ τρῶνε τὰ σκόρντα,
καὶ ὄκι τὸ λόρντα, τὸ λόρντα, τὸ λόρντα!...»

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ὁ Κρὴς μηχανικὸς κ. Σ. Πεζανὸς ἐξέδωκε μελέτην, τὴν ὁποίαν ἴσως θὰ ἔχῃ ὑποβάλει καὶ εἰς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας ἐν Κρήτῃ. Ἕνεκα τῶν μεγάλων ἀνωμαλιῶν τοῦ Κρητικοῦ ἐδάφους, ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμου κατὰ μῆκος τῆς νήσου, θεωρεῖται δυσχερέστατον ἔργον, τὸ ὁποῖον θαπαιτήσῃ δικπάνας ἀνωτέρας τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς Κρητικῆς Πολιτείας· καὶ μόνον μία μικρὰ γραμμὴ πρὸς τὸ πεδινὸν μέρος τῆς νήσου, ἀπὸ Ἡρακλείου εἰς Καλοὺς Λιμένας ἐθεωρεῖτο δυνατή. Ἀλλ' ὁ κ. Πεζανὸς διὰ μελέτης τοῦ ἐδάφους καὶ ὑπολογισμῶν τῆς δαπάνης καὶ τῶν ὠφελειῶν, φθάνει εἰς ἀντίθετα συμπεράσματα· ὅτι μία γραμμὴ ἀπὸ Κισσάμου μέχρι Σητείας μὲ τὰς ἀναγκαίας διακλαδώσεις, ὄχι μόνον δὲν εἶνε ὅσον τὴν φαντάζονται δυσχερὲς ἔργον, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶς δὲν εἶνε ὑπὲρ τὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, τοῦ ὁποίου τὴν παραγωγὴν καὶ τὰ εἰσοδήματα θὰ πολλαπλασιάσῃ.

GUY BOOTHBY (9)

Ο ΔΟΚΤΩΡ ΝΙΚΟΛΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εἰς τὴν ἰδικήν μας καὶ ἄλλας χώρας τὰς ὁποίας εἴμεθα συνηθισμένοι νὰ ὀνομάζωμεν *πολιτισμένας* πρὸ πολλοῦ ἐγελοιοποιοῦντο παρὰ τῶν ἡμιμαθῶν ὅσα δὲν ἠδύναντο ἀμέσως ν' ἀντιληφθῶσι. Τὸ ἥμισυ τῶν Ἄγγλων νομίζουν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄγνωστος κόσμος. Παρατήρησε ὅμως πόσον ἀντιφατικὸν πλάσμα εἶνε ὁ ἄνθρωπος. Ἐὰν εἶνε θεοσεβὴς ἰσχυρίζεται ὅτι πιστεύει ὅτι ὅταν θνήσκῃ τὸ σῶμα, ἡ ψυχὴ μεταβαίνει εἰς τὸν οὐρανὸν, δηλαδὴ εἰς τὸν Ὄλυμπον, τὰ Ἠλύσια, τὴν Ἀκαρδίαν, τὸν κῆπον τῶν Ἑσπερίδων, τὸν Βαλαλᾶ, τὸν Παράδεισον ἢ τὴν Νιρβάναν, κατὰ τὴν περίστασιν. Δὲν ἔχει ἀσφαλῆ ἰδέαν ἢ μᾶλλον δὲν εἶνε ἱκανὸς νὰ ὁρίσῃ ποῦ κεῖται αὐτὸς ὁ οὐρανός. Ἔχει ἀορίστους ἰδέας περὶ αὐτοῦ, καὶ μολονότι ἐκ τῆς θρησκείας του ὑποχρεοῦται νὰ πιστεύῃ ὅτι ὑπάρχει τοιοῦτο μέρος εὑρίσκεται ἐν τούτοις ἐντὸς ἀδυσσώδους ἀγνώστου.

Πῶς νὰ τὸ ὀνομάσωμεν αὐτὸ, θεοσοφίαν ; Κατ' αὐτὸν εἶνε αὐτόχρημα ἀνοησία καὶ ἀνάξιον πάσης συζητήσεως ὅτι ἡ ζωϊκὴ ὕπαρξις τοῦ ἀνθρώπου ἔχει δευτέραν καὶ διαρκεστέραν ὕπαρξιν μετὰ θάνατον.

Ἐν ἄλλαις λέξεσι διὰ νὰ ἁπλοποιήσω τὸ νόημά μου, εἶνε βέβαιον ὅτι ἂν τὸν περιπαίζετε ὅπως ἐκεῖνος ἐμπαίζει τὴν θεοσοφίαν καὶ τὸν πνευματισμὸν θὰ ἐθεώρει τὸν ἑαυτόν του προσβεβλημένον. Ἰδοὺ ποῦ ἔγκειται ἡ ἀντίφασίς του.

Ἐὰν σᾶς περιγράψω, ὅσα περίεργα εἶδον εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὰς πολυτίμους πληροφορίας τὰς ὁποίας συνέλεξα, ἐγὼ πρῶτος πιστεύω ὅτι θὰ μ' ἐκλάβητε ἢ κανένα μάγον ἢ ὡς πολὺ εὔπιστον ἄνθρωπον. Σοῦ λέγω, Βρούς, ὅτι εἶδον πράγματα, τὰ ὁποῖα θ' ἀνατρέψουν πάντα γνωστὸν νόμον τῆς φύσεως. Μερικὰ τῶν πειραμάτων τούτων ἔχουν καὶ τὸ ἀπατηλόν των μέρος, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα εἶνε γνήσια. Σὺ ὅμως εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐννοήσῃς ποῦ ἔγκειται ἡ ἀπάτη αὕτη. Ἀλλ' ἀρκετὰ ὡμιλήσαμεν. Θὰ σοῦ ἀποδείξω τώρα καὶ ἐμπρακτως τὰς θεωρίας μου.

Εἰς τὰς λέξεις αὐτὰς ὁ Νικόλας ἠγέρθη καὶ ἐξήγαγεν ἀπὸ ἓν ἄλλο ἐρμάριον ἓν ποτήριον καὶ μίαν φιάλην ὕδατος τὰ ὁποῖα ἐτοποθέτησεν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καθήσας κατόπιν ἐπλήρωσε τὸ ποτήριον ὕδατος μέχρι στεφάνης.

Τὸν παρετήρουν προσεκτικὰ ἀπορῶν τί θὰ γίνῃ κατόπιν.

— Παρατήρησε καλὰ αὐτὸ τὸ ποτήριον, εἶπε. Εἶνε βλέπεις ἐντελῶς γεμᾶτο. Θέλω νὰ βεβαιωθῆς καλὰ περὶ αὐτοῦ.

Ἐξήτασα τὸ ποτήριον καὶ εἶδα ὅτι ἦτο τόσον πλῆρες ὥστε θὰ μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ κινήσω χωρὶς νὰ χύσω μέρος τοῦ περιεχομένου.

— Πολὺ καλά. Τώρα θὰ σοῦ ἀποδείξω τὴν ἔννοιαν: «Νοῦς κατὰ τῆς ὕλης». Τὸ ποτήριον αὐτὸ εἶνε ἐντελῶς πλῆρες. Τώρα παρηκολούθει με.

Ἐπὸ ἕνα παρακείμενον δίσκον ἔλαβε πυρεῖον καὶ ἤναψεν ἓν κηρίον καὶ ὅταν ἡ φλὸξ ἔκαιε καλὰ τὸ ἐκράτησεν ἐπὶ τοῦ ὕδατος οὕτως ὥστε νὰ πέσῃ σταγὼν κηρίου ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

— Τώρα, εἶπε, θ' ὦ νὰ παρατηρήσῃς ἐκ τῆς θέσεώς σου προσεκτικὰ αὐτὸ τὸ κη-

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 20
Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

Ν ΠΕΡΣΙΑΝ

κονογραφημένου Βήματος» τῆς Ρώμης]

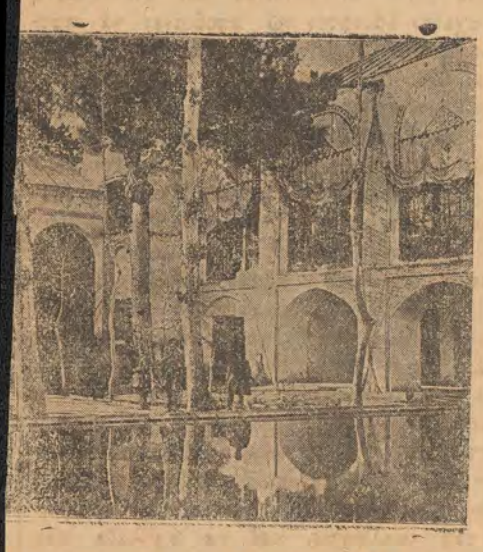

τελούμενα, ἄσκοπον δὲν θεωροῦμεν νὰ παρα- Μωχάμετ Ἄλη καταργεῖ τὸ Σύνταγμα τῆς πέπειαν τῶν Ἀχαιμενιδῶν, πάντως εἶνε ἐφάστᾳ τὴν ἐξωτερικὴν εἴσοδον εἰς τοὺς κήπους

ἑνὸς ἀσπασμοῦ ὑπὲρ τὰ δύο δευτερόλεπτα !

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τῆς μὶς Μὼδ Ἄδαμς εἶνε ἑνὸς λεπτοῦ καὶ τεσσαράκοντα ἑπτὰ δευτερολέπτων, ἤτοι 107 ἐν ὅλῳ δευτερολέπτων.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ κ. Σ. Ε. ΠΕΖΑΝΟΥ

[Ἐξεδόθη μία μελέτη, διὰ τῆς ὁποίας καταβάλλεται πειστικὴ προσπάθεια ὅπως ἀντὶ δικτύων ἁμαξιτῶν ὁδῶν κατασκευασθῇ ἐν Κρήτῃ σιδηροδρομικὸν δίκτυον ὅπερ θ' ἀπαιτήσῃ ἐν ὅλῳ 18, 191,000 δραχμάς].

Ὁ ἐν Ἀλμυρῷ διαμένων μηχανικὸς κ. Σ Ε. Πεζάνος ἐξέδωκεν εἰς κομψὸν βιβλιάριόν του μίαν μελέτην περὶ κατασκευῆς Σιδηροδρόμων ἐν Κρήτῃ. Καὶ μόνη ἡ προθυμία τῆς ἐργασίας χωρὶς νὰ προηγηθῇ διαγωνισμὸς ἤ ἔστω καὶ ἀπωτέρα τις ἐλπὶς ἐκτελέσεως ἑνὸς τόσον μεγάλου σχεδίου, ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐπισπάσῃ τὰ συγχαρητήρια πρὸς τὸν σχόντα τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ πραγματευθῇ τὸ ζήτημα. Δὲν γνωρίζομεν τὸν κ. Σ. Ε. Πεζάνον, οὐδὲ γινώσκομεν ἐὰν ἐπιτοπίως καὶ ἐπισταμένως ἐμελέτησε τὸ ζήτημα. Διὰ τοῦτο, σήμερον ἀρκούμεθα χρονογραφικῶς ν' ἀναφέρωμεν τὴν μελέτην αὐτοῦ περὶ τῶν Κρητικῶν Σιδηροδρόμων παραθέτοντες ταὐτοχρόνως καί τινας λίαν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας.

Κατ' αὐτὸν ὁλόκληρος ἡ νῆσος δύναται νὰ ἐξυπηρετηθῇ διὰ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ὁλικοῦ μήκους 598 χιλιομέτρων, ἐξ ὧν τὰ 330 εἶνε ἀπαραίτητον νὰ κατασκευασθοῦν καὶ τεθοῦν εἰς χρῆσιν ὁμοῦ, βραδύτερον δὲ τὰ ἐπίλοιπα 268. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος θ' ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸ Καστέλλι τῆς Κισσάμου ἐν γενικαῖς δὲ γραμμαῖς θὰ διέρχεται διὰ τοῦ Ἀλικιανοῦ, τῶν Χανίων, τοῦ Ἰτζεδδὶν, τοῦ Βάμου, τῆς Γεωργιουπόλεως, θὰ φθάνῃ εἰς Ρέθυμνον, θὰ διασχίζῃ κατὰ μῆκος τὴν κοιλάδα τοῦ Μυλοποτάμου, θὰ εἰσέρχεται εἰς Μαλεβίζιον, θὰ κατέρχεται εἰς Ἅγιον Μύρωνα καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἡράκλειον, ὁπόθεν διὰ τῶν Ἀρχανῶν θὰ φθάνῃ εἰς Καστέλι τῆς Πεδιάδος ὁπόθεν διχαζομένη θὰ φθάνῃ τὸ μὲν διὰ τῆς Νεαπόλεως Λασηθίου εἰς Ἁγ. Νικόλαον, τὸ δὲ διὰ Βαρβάρας καὶ Κασάνων εἰς Ἴνι. Αἱ γενικαὶ ἀποστάσεις ἔχουν οὕτω :

1) Καστέλλι Κισάμου—Χανιὰ	χιλ.	42
2) Χανιὰ—Ρέθυμνον	»	70
3) Ρέθυμνον—Ἡράκλειον.....	»	108
4) Ἡράκλειον—Πεδιὰς.....	»	39
5) Πεδιὰς — Ἁγ. Νικόλαος...	»	57
Πεδιὰς — Ἴνι	»	14
		330

Κατὰ τὴν μελέτην οἱ Κρητικοὶ σιδηρόδρομοι πρέπει νὰ ἐξομοιωθῶσι πρὸς σιδηροδρόμους τοπικούς. Ὁ σιδηρόδρομος θ' ἀπαιτήσῃ 5 μόνον μέτρα.

Αἱ γενικαὶ δαπάναι τῶν ἁμαξιτῶν τῆς Κρήτης ὁδῶν ἀνέρχονται εἰς 12—15,000 κατὰ χιλιόμετρον. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ σιδηροδρομικὴ κατασκευὴ θ' ἀπαιτήσῃ πλειοτέρας τινὰς δαπάνας, ὁ κ. Πεζάνος ἀναβιβάζει τὰς δαπάνας τῆς ὑποδομῆς πλάτους 3 μέτρων εἰς 22, 000 δραχμὰς κατὰ χιλιόμετρον.

Κατόπιν τὰ σιδηρᾶ ἐλάσματα, ἡ στρῶσις καὶ τὸ ἔρμα τῆς γραμμῆς, αἱ οἰκοδομαί, ὁ τηλέγραφος καὶ τὰ λοιπὰ ἐξαρτήματα ὑπολογίζονται εἰς 21,000.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τροχαῖον ὑλικὸν ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀπαιτοῦν 14 ἀτμάμαξαι πρὸς 42.000 δρ. ἐν ὅλῳ 588.000, ἅμαξαι 30 ἐπιβατῶν καὶ 40 ἐμπορευμάτων ἐν ὅλῳ ἑτέρας 500,000 δρ. καί τινα ἄλλα ἀπαραίτητα ἀξίας ἐν τῷ συνόλῳ 1.165.5000. Ἤτοι ἡ δαπάνη κατὰ χιλιόμετρον διαιρεῖται εἰς 3,500 δραχμάς.

Κατὰ τὴν μελέτην ἡ δαπάνη κατὰ χιλιόμετρον θὰ ἀπαιτήσῃ 55.125 δρ. ἐν ὅλῳ δὲ 18.191.250,

Καὶ ἐξακολουθεῖ εἶτα ἡ μελέτη νὰ ὑποδεικνύῃ τοὺς τρόπους καθ' οὓς θὰ ἐξυπηρετῆται τὸ συναφθησόμενον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ δάνειον.

Ὁ κ. Πεζάνος παρέχει ἐπίσης στατιστικοὺς πίνακας τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων, καὶ παραθέτει λεπτομερῆ πίνακα τῶν μελλόντων νὰ ἐξυπηρετηθῶσιν ἐκ τοῦ προτεινομένου σιδηροδρόμου οὓς ἀναβιβάζει εἰς 210,340 ἐν συνόλῳ. Ὁ ἀριθμὸς φαίνεται ὑπερβολικὸς, διότι δὲν παρατηρεῖται ὅτι λαμβάνεται πραγματικῶς ὑπ' ὄψει ἡ παντελὴς ἔλλειψις ὁδῶν ἐν Κρήτῃ, νήσῳ ἥτις καὶ εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη εἶνε δύσβατος καὶ εἰς τὰς μεγάλας ἀνατολικὰς πεδιάδας ἕνεκα τῆς ὑπερβαλλούσης ἰλύος.

Τὸ ἐγχείρημα δὲν εἶνε εὐχερὲς, χρήζει δὲ πάντως συντονωτάτης μελέτης. Δὲν ἀρνούμεθα ὅμως ὅτι ἡ παρατιθεμένη ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Ε. Πεζάνου μελέτη περὶ τῶν δαπανῶν, ἃς θ' ἀπῄτει ἡ κατασκευὴ τοῦ μελετηθέντος δικτύου τῶν ἁμαξιτῶν ὁδῶν εἶνε ἀρκετὰ πειστικὴ, ὥστε ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ σιδηροδρομικὰ ὠφέλη, εὐθὺς ἀμέσως νὰ καταδικασθῇ.

ΠΑΝΣΛΑΥΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΓΝΑΤΙΕΦ

ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

— **Αἱ παραμοναὶ τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου**
— **Τὸ φυλλάδιον «Αἱ Εὐθύναι»**
— **Ποῖος τὸ ὑπέκλεψεν**

ΕΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

Κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου τῇ ἐνεργείᾳ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πατριωτῶν ἤ μᾶλλον τῇ εὐγενεῖ αὐτοθυσίᾳ Ἕλληνος διερμηνέως παρὰ τῇ Ρωσσικῇ Πρεσβείᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁλόκληρος φάκελλος περιέχων ἅπασαν τὴν προπαγανδικὴν ἀνθελληνικὴν καὶ ἀντιτουρκικὴν δρᾶσιν τῶν Ρώσσων ἀνὰ τὸν Αἶμον, ὑπεκλέπτετο ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς Ρωσσικῆς Πρεσβείας καὶ παρεδίδετο εἰς τὸν Μέγαν Βεζύρην Μιδχὰτ Πασᾶν. Τῇ φροντίδι τότε τοῦ ἀλησμονήτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς Τουρκίας τὰ ἔγγραφα τοῦ φακέλλου ἐκείνου ἐξεδίδοντο εἰς φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ Εὐθύναι» (Les Responsabilités) καὶ ἀπεκάλυπτον τὸν ἀπαίσιον καὶ τὸν ὑποχθόνιον κατὰ τῆς Ἀνατολῆς ἀγῶνα τῆς Ρωσσίας. Τὸ περιλαβὸν τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἔγγραφα φυλλάδιον ἐξεδόθη εἰς 60—70 ἀντίτυπα καὶ ἐκυκλοφόρησεν ἐν στενῷ διπλωματικῷ κύκλῳ. Ἐν τῶν φυλλαδίων τούτων, περιελθὸν, ἅμα τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ, εἰς διαπρεπῆ πολιτικὸν, εὐμενῶς ἐδόθη ἡμῖν πρότινος πρὸς ἀνάγνωσιν. Τὰ ἔγγραφα τοῦ φυλλαδίου τούτου, διαφωτιστικώτατα καὶ ἀποκαλυπτικώτατα, ἔχουσι στενὴν τὴν σχέσιν πρὸς τὴν δρᾶσιν τῶν Ρώσσων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς κυρίως τοῦ Ἰγνάτιεφ καὶ ἐντεῦθεν καὶ διευκρινίζουτι τὰ περὶ τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα καὶ τὸ σχίσμα. Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων, ἃ ἀπὸ τῆς σήμερον δημοσιεύομεν, καταφαίνεται ὁποῖαι ἦσαν, εἶνε καὶ θὰ εἶνε αἱ βλέψεις τῶν ὁμοδόξων τοῦ Βορρᾶ καὶ ἀποκαλύπτονται αἱ μέθοδοι, δι' ὧν ἐπεζήτησαν καὶ ἐπιζητοῦσιν οἱ Σλαῦοι τὸν ὅλεθρον Τούρκων, Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν. Τὰ ἐν τοῖς περὶ ὧν πρόκειται ἐγγράφοις γραφόμενα οὐ μόνον ἀποτελοῦσι ζῶσαν ἱστορίαν, διπλωματικὴν καὶ ἐπίσημον, τῆς μέχρι τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ πρόλογον καὶ πνωθυστέραν ἀναπαράστασιν τῶν ἤδη περὶ ἡμᾶς τελουμένων, πρὸς δὲ καὶ διδακτικώτατον μάθημα, ἐξ οὗ πολλὰ δυνάμεθα ν' ἀρυσθῶμεν διδάγματα. Τούτου ἕνεκα δημοσιεύοντες αὐτὰ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν μελετώντων τὰ καθ' ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφων, πλεῖστα διευκρινιζόντων θέματα καὶ μαρτυρούντων ὁπόσον ἀντιπατριωτικὴ, ὁπόσον ἀντεθνικὴ, ἵνα μή τι ἄλλο εἴπωμεν, εἶνε ἡ πολιτεία ἐκείνων, οἵτινες, ποιούμενοι διακρίσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων Σλαύων, ὁτὲ μὲν *Ἀετῶν τῶν Μαύρων Ὀρέων* διθυραμβικῶς ὑπεραμύνονται, ὁτὲ δὲ *τῶν ἡρωϊκῶν Σέρβων* τὴν φιλίαν ἐπιζητοῦσιν. Τὰ πράγματα εἶνε τόσῳ σαφῆ καὶ τόσῳ εὐκρινῆ, ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἰγνάτιεφ τόσῳ ὁμοιάζει, τόσῳ εἶνε παρεμφερὴς πρὸς τὴν σήμερον περὶ ἡμᾶς ἀνελισσομένην, ὥστε εἶνε καιρὸς νὰ μάθωμεν τὰ πράγματα καὶ τὰς ἀληθείας, ἃς ἡ διακρίνουσα ἡμᾶς πώρωσις καὶ ἄγνοια ἀπροσίτους τοῖς πολλοῖς κατέστησεν. Ἐπειδὴ δὲ, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἰγνάτιεφ, πολὺς γίνεται λόγος περὶ τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ, ἀποδιδομένου εἰς σύλληψιν καὶ εἰς ἔμπνευσιν τοῦ ἀποθανόντος ρώσσου στρατηγοῦ καὶ διπλωμάτου, παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ Πανσλαυϊσμὸς εἶνε ἔργον τῆς Πολιτικῆς Διαθήκης τοῦ Μεγάλου Πέτρου, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν ταῖς στήλαις ταύταις, ἔργον, εἰς ὃ οἱ Διάδοχοι τοῦ Μεγάλου Πέτρου μετὰ θέρμης ἐπεδόθησαν, περιλαβόντες ἐν τοῖς Αὐτοκρατορικοῖς ἐμβλήμασιν αὐτῶν τὸν Δικέφαλον Βυζαντιακὸν Ἀετὸν καὶ βραδύτερον διὰ τοῦ Ὀρλὼφ, ἵνα μὴ ἀνατρέξωμεν εἰς ἄλλα ἱστορικὰ γεγονότα, προκαλέσαντες τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην ἐπανάστασιν, ἥτις ἀπεψίλωσε κατοίκων τὴν Ἑλλάδα καὶ ἥτις, ἐπιτυγχάνουσα καὶ ἐπεκτεινομένη, τὸ Βυζαντιακὸν Σκέμμα θὰ προσεκόμιζε πρὸ τοῦ θρόνου τῶν Τσάρων! Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες, ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀντιδράσαντες κατὰ τῶν Πανσλαυϊστικῶν σχεδίων, διά τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τῶν Φαναριωτῶν λογάδων ἐματαίωσαν αὐτὰ, ἐξηγρίωσαν καὶ τοὺς Ρώσσους, οἵτινες ἐγκατέλειψαν ἀνάνδρως τὴν Πελοπόνησσον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀτάκτων ὀρδῶν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Ἀρ. 1.

Ὁ κ. Χ. . .

Ἐν Πέραν τῆς Κων)πόλεως τῇ 4 Μαρτίου 1871.

Πρὸς τὸν κ. Υ. . . εἰς Βιέννην

Αἱ πλήρεις ἐνδιαφέροντος πληροφορίαι, ἃς ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἀνακοινώσῃ περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου πρὸς τὸν ἡμέτερον ἐν Ραγούζῃ πρόξενον, παρέσχον μοι μεγίστην εὐχαρίστησιν. Οἱ φίλοι ἡμῶν ἐν Πετρουπόλει θὰ δυνηθῶσιν ἤδη νὰ κρίνωσι τὴν διαφοράν, ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τοῦ κ. Yonine καὶ τοῦ Petrowich, θὰ κατανοήσωσι δὲ τέλος πόσον σπουδαῖον εἶνε ἡμῖν νὰ ἔχωμεν παρὰ τῷ Ἡγεμόνι Νικολάῳ ὑπάλληλον ἱκανὸν, οὗτινος οἱ εὐπροσήγοροι καὶ διακεκριμένοι τρόποι νὰ πορίζωσιν ἡμῶν πάντων τὴν φιλίαν.

Αἱ λεπτομέρειαι, ἃς μοὶ παρέχετε περὶ τῶν σχέσεων ὑμῶν πρὸς τὸν Χαλὴλ Βέην καὶ τῶν στενῶν τούτου δεσμῶν πρὸς τὸν περίφημον Σάξονα πολιτικὸν, δὲν μὲ ἐκπλήττουσι ποσῶς. Γνωρίζω ἀπὸ μακροῦ τὸν Τοῦρκον συνάδελφον ὑμῶν. Ἄλλοτε, ὅταν δὲν ἐσκέπτετο εἰσέτι νὰ γίνῃ μέγας ἄνθρωπος, ἠγάπα τὴν Ρωσσίαν, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται δύναται νὰ μᾶς ἀγαπᾷ Ὀσμανλῆς. Ἀπὸ τῆς ἐκ Πετρουπόλεως ἀναχωρήσεώς του καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ συμμαχίας μετὰ τοῦ Μουσταφᾶ Φαζὶλ ἀπεσπάσθη καθ' ὁλοκληρίαν τῶν πρώην φίλων καὶ δὲν ἐπαύσατο τιμῶν ἡμᾶς διὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀντιπαθείας. Οὐδὲν ἄρα τὸ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟ Θ' ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ "ΑΘΗΝΩΝ,,

Οἱ ἐν Ἀθήναις, ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τακτικοὶ ἀναγνῶσται τῶν «Ἀθηνῶν» ἀποκόπτοντες καθ'ἑκάστην τὸ δελτίον τοῦτο καὶ παραδίδοντες τὰ δελτία τοῦ μηνὸς εἰς τὰ γραφεῖά μας ἢ εἰς τοὺς ἐφημεριδοπώλας, παρὰ τῶν ὁποίων ἀγοράζουσι τὸ φύλλον, θὰ λαμβάνωσι διὰ τοῦ Πρακτορείου καὶ τῶν Ὑποπρακτορείων τῶν ἐφημερίδων τὰ μηνιαῖα Παραρτήματα τῶν «Ἀθηνῶν»

ΔΕΛΤΙΟΝ διὰ τὸ ἔννατον Παράρτημα «Ἀθηνῶν»

παράδοξον, ὅτι ὁ Χαλὴλ Βέης ἀφ' ἧς ἀφίκετο εἰς Βιέννην, προσεκτήσατο τὴν φιλίαν τοῦ von Beust ὅστις, κεκηρυγμένος ἐχθρὸς τοῦ Σλαυϊσμοῦ, δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἐν ταῖς ραδιουργίαις αὐτοῦ δραστηριώτερον τοῦ Χαλὴλ Βέη βοηθόν. Τὸ λυπηρὸν μόνον εἶνε, ὅτι ὁ ὑμέτερος συνάδελφος τῆς Τουρκίας, πιστεύων ὅτι διέφυγε τὸν κίνδυνον, σκευωρεῖ καθ' ἡμῶν καὶ θὰ κρημνίσῃ ἐπὶ τέλους τὴν πατρίδα του εἰς ἐπικειμένην ἄβυσσον. Χάρις εἰς τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην τῶν Τούρκων καὶ τὴν πεισμονὴν τοῦ Πατριάρχου, τὸ μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων σχίσμα ἀπέβη ἀναπόφευκτον. Ἀληθῶς ἐφοβήθην πρὸς στιγμὴν, ὅτι ἡ συνδιαλλαγὴ ἐπέκειτο· ἀλλὰ μὴ θελήσαντος τοῦ Πατριάρχου νὰ ὑποχωρήσῃ, τὰ πράγματα ἐξήφθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε πᾶσαι τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ αἱ προσπάθειαι εἰς οὐδὲν θὰ καταλήξωσιν. Ἀπαιτεῖται ἤδη ἐπίτασις τῆς δραστηριότητος. Ἐὰν ὁ Βεζύρης δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ Πατριάρχου (ὅπερ σχεδὸν βέβαιον), ἡ ἀνάρρησις τοῦ διαδόχου του πρέπει νὰ ἐγκαινισθῇ δι' ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας, τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης, ζητησόντων ὁμοεθνεῖς ἐπισκόπους. Διὰ τούτου τοῦ τρόπου ἐν ἑκάστῃ μεταλλαγῇ Πατριάρχου θὰ προσκτώμεθα ἐκκλησιαστικάς τινας διοικήσεις. Ἐγὼ ἔγραψα ἤδη ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ εἰς Μοναστήριον. Ἀνάγκη ὅπως τὸ ὑμέτερον Κομιτᾶτον ἐνεργήσῃ ὁμοίως ἔν τε Ἑρζεγοβίνῃ καὶ Βοσνίᾳ.

Ἐλάβετε τοὺς στρατηγικοὺς χάρτας τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας; Ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἡμετέρων ἐξερευνητῶν βλέπω, ὅτι ἔχομεν ἱκανῶς προχωρήσει ἐν τῇ συνειδήσει τῶν πληθυσμῶν καὶ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Μουσουλμάνοι εἰσὶν ἕτοιμοι νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς ἐν τῷ ἐλευθερωτικῷ ἡμῶν ἔργῳ. Δόξα τῷ Θεῷ, τὰ πάντα βαίνουσι καλῶς· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον θὰ χαρῶ λαμβάνων τὴν διαταγὴν νὰ ζητήσω τὰ διαβατήριά μου.

Ἀρ. 2

Ὁ κ. Χ.

Ἐν Πέραν τῆς Κων)πόλεως τῇ 14)26) Νοεμβρίου 1872

Πρὸς τὸν κ. Υ... εἰς Βιέννην,

Ἔγραφα ὑμῖν ἐσχάτως περὶ τῶν νέων σκευωριῶν τῶν ἀγαπητῶν ὁμοθρήσκων. Οἱ Φαναριῶται, ἀφ' οὗ ἐξηνάγκασαν τὸν Πατριάρχην αὐτῶν νὰ κατακεραυνώσῃ τὸν σλαυϊκὸν κόσμον, φιλοτιμοῦνται νῦν νὰ ἐκδιώξωσι τῆς Ἐκκλησίας τὸν σεβάσμιον Ἱεράρχην, ὅστις ἐπαξίως κατέχει τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων. Γοητευμένοι διότι εὗρον ἄξιον σύμμαχον τῆς ὑποθέσεώς των, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ περιφήμου Χαλὴλ-Σερίφ, συνέλαβον τὴν εὐφυᾶ ἰδέαν νὰ σφραγίσωσι τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει περιουσίαν τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἔλαβον τὰς δεούσας προφυλάξεις κατὰ τῆς νέας ταύτης πράξεως τῆς ἑλληνοτουρκικῆς δικαιοσύνης. Ἔγραψα πάραυτα πρὸς τὸν G... νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τοῖς Ἄραψι καὶ νὰ ἐξωθήσῃ αὐτοὺς εἰς διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἐκνόμου ἀποφάσεως τῆς φαναριωτικῆς Συνόδου Ἱεροσολύμων. Συγχρόνως ἀπηυθύνθην εἰς Πετρούπολιν, ἐλπίζω δὲ ὅτι θὰ πραγματοποιήσωσιν ἐπὶ τέλους τὸ παλαιὸν σχέδιον, ὃ ἔχω, ἤτοι τὴν κατάληψιν τῶν μεγάλων κτημάτων, ἅτινα ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων κέκτηται ἐν Ρωσσίᾳ.

Βλέπετε, ἀγαπητὲ φίλε, ὅτι ἡ θέσις μου ἐνταῦθα τυγχάνει ἥκιστα ἐπίζηλος. Ἐὰν ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις διαρκέσῃ ἐπί τινας εἰσέτι μῆνας, τὰ ἡμέτερα συμφέροντα θὰ διατρέξωσι σοβαρὸν κίνδυνον, πιθανῶς δὲ θὰ περιέλθωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ θυσιάσωμεν τὴν Ἐξαρχίαν πρὸς ἀποφυγὴν μειζόνων θυσιῶν. Εἶνε μέγα δυστύχημα, ὅτι ἡ ἡμετέρα Σύνοδος δὲν ἀπεδέχθη πρὸ τριετίας τὴν σύγκλησιν Οἰκουμενικῆς Συνόδου! Ἔχοντες τὴν πλειονότητα τῶν ψήφων, θὰ κατωρθοῦμεν ν' ἀποφύγωμεν τὸ σχίσμα καὶ νὰ ἐκδιάσωμεν τοὺν Ἕλληνας εἰς παραχωρήσεις. Ἀλλὰ τίς ἠδύνατο νὰ προΐδῃ τότε τὸ πεῖσμα τοῦ Πατριάρχου; Τῇ ἀληθείᾳ ὅμως δὲν εἶνε οὗτος ὁ ὑπαίτιος, θὰ ἦτο δ' ἕτοιμος νὰ ἐνδώσῃ καὶ σήμερον, ὡς ἄλλοτε, ἐὰν μὴ παρωθεῖτο ὑπὸ τῶν δασκάλων (grammairiens), τῆς διαρκοῦς ταύτης μάστιγος τοῦ Βυζαντίου.

Ἡ μόνη ὑπολειπομένη ἡμῖν ἐλπὶς εἶνε ὑπουργική τις μεταβολὴ, ἣν πάντες ἀναμένουσι κατὰ τὸ Βαϊράμιον.

Ὁ φίλος ἡμῶν Α. καὶ ἡ καλὴ V. S. ἐργάζονται δραστηρίως. Ἐὰν ἐπιτύχωμεν, τὸ Βυζάντιον θὰ ἴδῃ ἐντὸς τῶν τειχῶν αὐτοῦ νέον Ἐθνάρχην καὶ ὁ Ἕλλην Πατριάρχης θὰ τείνῃ πάλιν τὴν χεῖρα, ἐκζητῶν τὸ πανσλαυϊστικὸν χρῆμα.

Ἀρ. 3.

Ὁ κ. Χ...

Ἐν Πέραν τῆς Κων)πόλεως τῇ 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1872

Πρὸς τὸν κ. Υ... εἰς Βιέννην

Τὸ Βαϊράμιον οὐδὲν μετέβαλεν ἐκ τῆς προσωρινῆς καταστάσεως, περὶ ἧς ἔλεγον ὑμῖν ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιστολῇ μου. Παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν ὑγιῶν καὶ πεφωτισμένων πνευμάτων, ἡ σπεῖρα τῶν ραδιούργων ὑπερίσχυσεν, ὁ δὲ θηλυδρίας τῶν Παρισίων παραμένει ὡς πρὶν ἐν τῇ διευθύνσει τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ ἀθλίου ἀσθενοῦς, ὃν ἄκοντα πειρώμεθα νὰ θεραπεύσωμεν.

Ἀνωφελὲς θεωρῶ νὰ μεταδώσω ὑμῖν πάσας τὰς λεπτομερείας τοῦ ἀγῶνος, ὃν διεξάγομεν κατὰ τῆς μερίδος τοῦ Μιδχάτ, προστατευομένου ὑπὸ τῶν συναδέλφων τῆς Δύσεως. Θὰ μ' ἐρωτήσετε ἴσως, πόθεν ἡ προκατάληψις αὕτη τῶν πρέσβεων τῆς Δύσεως ὑπὲρ πολιτικοῦ, ὅστις εἶνε ὁ γνήσιος ἀντιπρόσωπος τοῦ παλαιοῦ τουρκικοῦ συστήματος καὶ οὐδεμίαν ἔχει συνάφειαν πρὸς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, οὕτινος οἱ ἐμοὶ συνάδελφοι ἐπιτηδεύουσι τοὺς ἀφιλοκερδεῖς προστάτας ἐν τῇ χαώδει ἡμῶν Ἀνατολῇ. Ἡ συμπάθεια δι' ἧς περιβάλλουσιν αὐτὸν, προέρχεται ἁπλούστατα ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι ὁ Μιδχὰτ ἐξωθεῖ τὴν ἐχθρότητα αὐτοῦ πρὸς τὴν Ρωσσίαν μέχρι τοῦ γελοίου. Ἡ ὠμότης, ἣν ἔδειξεν ἄλλοτε ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἣν ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ μεμφθῶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν συμφερόντων τῆς Κυβερνήσεως, ἣν ὑπηρέτει, ἐγένετο ἡ κυρία αἰτία τῆς δημοτικότητος αὐτοῦ παρά τισι πρεσβείαις.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ Χαλὴλ ἀπολαύει πάντοτε τῆς συμπαθείας τῶν ἐμῶν συναδέλφων καὶ ἠδυνήθη νὰ διατηρηθῇ προσωρινῶς ἐν τῇ θέσει του, παρὰ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τοῦ Σουλτάνου κατὰ τοῦ λίαν ἀπερισκέπτου ὑπουργοῦ του. Ὁ Χαλὴλ, ἀντὶ νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς θετῆς αὐτοῦ πατρίδος, διαπράττει μωρίας ἐπὶ μωριῶν ἁπλῶς καὶ μόνον ὅπως πικραίνῃ τὸν ἡγεμόνα τῆς γενεθλίου αὐτοῦ χώρας καὶ τοὺς ὁμοφύλους ἀδελφοὺς ἡμῶν. Πρὸ μικροῦ ἔτι ὁ κ. Christich μοὶ ἐνεπιστεύθη ὅτι σχεδὸν ἀδύνατον τῷ ἀποβαίνει νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἰδίας χώρας κατὰ τῆς κακῆς θελήσεως ὑπουργοῦ, ἐμφορουμένου ἐχθρικωτάτων πρὸς τοὺς Σλαύους αἰσθημάτων. Περιστοιχιζόμενος ὑπὸ ὀπαδῶν τῆς περιφημοτάτης Νέας Τουρκίας καὶ ὑπὸ Πολωνῶν, προσδραμόντων ἐκ νέου δίκην κοράκων, περὶ τὸ θνησιμαῖον, διεγείρει κρύφα τοὺς Γέροντας τοῦ Φαναρίου καὶ καθιστᾷ ἀδύνατον πᾶσαν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων συμφωνίαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ φανατικοὶ τοῦ Πατριαρχείου μεγάλως διευκολύνουσι τὸ ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβον. Οἱ ἄγαν ἐκπεφυλισμένοι οὗτοι ἀπόγονοι τοῦ Χρυσοστόμου εἰσὶ περιχαρεῖς ἐπὶ τῇ εὑρέσει προστάτου ἀνταξίου αὐτῶν. Ἔγραψα τελευταῖον εἰς τοὺς ἡμετέρους προξένους νὰ διακόψωσι πᾶσαν ἐπιχορήγησιν καὶ συνδρομὴν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ σχολεῖα τῶν Ἑλλήνων. Πιθανῶς τὸ μέσον τοῦτο θὰ διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ θὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν μάνδραν τὰ ὑπὸ τῆς φαναριωτικῆς προπαγάνδας ἀποπλαναθέντα πρόβατα.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Βουλγάρους. σεμνύνομαι διὰ τὴν εὐστοχίαν καὶ τὴν δεξιότητα αὐτῶν. Κατενόησαν τελείως τὰς συμβουλὰς, ἃς ἔδωκα αὐτοῖς διὰ τοῦ κ. Ο..., συμπεριφέρονται δὲ κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν οὐδὲν εὑρίσκουσιν, ἵνα καταγγείλωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἔλαβον χθὲς ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος Νικολάου, ἀναγγέλλοντός μοι τὴν κακὴν θέσιν τῶν κατ' αὐτὸν ἐν Ἀλβανίᾳ. Ἀτυχῶς ἐκ τοῦ συνημμένου ἐγγράφου θὰ ἴδητε, ὅτι δὲν μοὶ δίδει λεπτομερείας περὶ τῶν ἐπακολουθημάτων τῶν ὑπὸ τοῦ Chevket ἐνεργηθεισῶν συλλήψεων. Ἔγραψέ τι ὑμῖν περὶ τούτου; Ὁ κ. Η... γράφει μοι ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν αὐτοῦ ὅτι οἱ πράκτορες τοῦ Πρίγκηπος, οἱ ἀποσταλέντες ἐσχάτως εἰς Σκούταρι, ἐδέησε νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀμέσως εἰς Κετίγνην ἐκ φόβου μὴ συλληφθῶσιν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Δὲν ἔχετε ἄρά γε μέσον τι πρὸς διευθέτησιε τῆς ὑποθέσεως ταύτης διὰ τοῦ ὑμετέρου Κομιτάτου, ὑποδεικνύοντες αὐτῷ τὴν ὁδὸν, ἣν ὀφείλει νὰ λάβῃ, ἐὰν τὸ Μαυροβούνιον περιήρχετο εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ διατηρήσῃ τοὺς πράκτορας αὐτοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ; Εὐαρεστήθητε νά μοι ἀνακοινώσητε πᾶν ὅ,τι ἐπράξατε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ

Σελήνη 11 ἡμερῶν

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρ. 4 λ. 46. —Δύσις ὥρ. 7. 22

Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ τῆς ἀστυνομίας Τρικκάλων δὲν κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς κλέπτας ποῦ τὸν ἀπήλλαξαν ἀπὸ ἐννεακοσίας δραχμάς. Ἕως ἐδῶ τὸ πρᾶγμα ἐνθυμίζει τὴν «Γκρὰν βία», τοὺς «Μασκαδιέρους» καὶ ἄλλα κωμειδύλλια. Ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἀρχίζει τὸ δρᾶμα. Ὁ κ. διευθυντὴς ἀπελπισθεὶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὰ χέρια του, ἀπετάθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ οἱ ἱερεῖς ἀνέγνωσαν ἐπιτίμιον κατὰ τῶν κλεπτῶν.

Εὐτυχῶς τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον μᾶς μεταδίδει αὐτὴν τὴν εἴδησιν, προσθέτει ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔκαμεν ἐντύπωσιν καὶ ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐξηγέρθη. Διότι θὰ ἦτο πραγματικῶς τερατῶδες ν' ἀνεχθῇ ἡ κοινὴ γνώμη αὐτὸν τὸν διπλοῦν ἐξευτελισμὸν τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἔπαθε βέβαια ἄξια τῆς ἀνικανότητός της, ἀλλὰ ἡ ἐκκλησία τί ἔπταιε ν' ἀναμιχθῇ καὶ πῶς ὁ ἐπίσκοπος Τρικκάλων ἐπέτρεψε τὴν ἀνάμιξίν της; Θὰ εἶνε πλέον ἐλεύθερος ὁ κάθε ἀστυνόμος νὰ κρύπτῃ τὴν ἀνικανότητα ἢ τὴν ἀτυχίαν του ὑπὸ τὰ ἄμφια, καὶ θὰ καθιερωθῇ ἡ μέθοδος νὰ εἰσδύουν τὰ ράσα ἐκεῖ ὅπου δὲν κατώρθωσε νὰ τὸ κάμῃ τὸ σπαθὶ τοῦ ἀστυφύλακος.

Ἐὰν εἶνε πεπρωμένον νὰ γυρίσωμεν εἰς τὰ παλαιὰ, τότε δὲν μᾶς χρειάζεται ἡ ἀστυνομία. Κάθε πολίτης χάνων κάτι τι θ' ἀπευθύνεται εἰς τοὺς ἱερεῖς διὰ νὰ διαβάζουν μίαν κατάραν. Ἐὰν αὐτὸ δὲν φθάνῃ, καὶ ἂν δὲν ἔλθῃ ταχὺ καὶ ἀποφασιστικὸν τὸ ἀποτέλεσμα, τότε θὰ καταφεύγωμεν εἰς τὰς μεσαιωνικὰς λειτουργίας, εἰς τὰς ὁποίας ἀνεκατεύοντο κόκκαλα ἁγίων, σκελετοὶ ἀνθρώπων καὶ πτερὰ νυκτερίδων. Θὰ ἔχωμεν οἰκονομίαν ὅλον τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον διαθέτομεν τώρα διὰ τὴν ἀστυνομίαν. Καὶ ἐπὶ τέλους δὲν θὰ ὑπάρχουν καὶ ἀστυνόμοι διὰ νὰ κλέπτωνται.

Συνεργασίαι

Συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κύριος Μπαλτατζῆς.

Ἐπίσης, μετὰ τὸν κ. Μπαλτατζῆν ἐπεσκέφθη τὸν κ. Θεοτόκην καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γούναρης.

Ὁ πληθυσμὸς καὶ οἱ βουλευταὶ

Ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Χωματιανοῦ ὑπηρεσία τῆς ἀπογραφῆς ἐξακολουθεῖ μετὰ ζήλου καὶ θαυμαστῆς δραστηριότητος τὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίως διενεργηθείσης ἀπογραφῆς καταρτισμὸν διαφόρων στατιστικῶν. Ἤδη μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ τὴν προσθήκην τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικῶν ἀπογραφέντων Ἑλλήνων ἀνευρέθη ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοτῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀνέρχεται εἰς 2, 753,670.

Εἰδικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοτῶν τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς συμποσοῦται εἰς 280,259.

Βουλευταὶ ἀναλογοῦσιν, ὡς γνωστὸν, εἰς ἀνὰ 16 χιλιάδας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ τὸ κλάσμα τῶν 16 χιλιάδων δίδει ἕνα

Υ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΠΕΜΠΤΗ, 26 Ἰουνίου 1908

ΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς 4ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 20
Εἰς 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

Ε. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

[Ὁμιλοῦσαι ἀφ' ἑαυτῶν]

—

Ὑπὸ Θέμου Ἀννίνου

τὰ συναγόμενα ἐκ τῶν παραδειγμάτων συμπεράσματα ἢ καὶ νὰ ἐξευρίσκωσι τὰ κατάλληλα παραδείγματα.

»Τὸ βιβλίον δύναται κάλλιστα νὰ παρέχῃ ἀμφότερα καὶ προσέτι νὰ εὐκολύνῃ μεγάλως τὸ ἔργον τοῦ πολλὰς τάξεις διδάσκοντος διδασκάλου, καθ' ὅσον δύναται οὗτος νὰ παραγγέλλῃ εἰς τοὺς μαθητὰς μιᾶς τάξεως, καθ' ὃν χρόνον διδάσκει ἄλλην τάξιν, νὰ ἐργασθῶσιν ἐπὶ ὡρισμένων παραδειγμάτων τοῦ βιβλίου, οἷον τὸν σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῇ σελίδι δεῖνι ἐπιθέτων, τὸν σχηματισμὸν τοῦ συγκριτικοῦ αὐτῶν, τὸν σχηματισμὸν τοῦ παρατατικοῦ τῶν ἐν τῇ σελίδι δεῖνι ρημάτων κλπ. κλπ.»

Ἦλθον δὲ πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τὴν γνώμην ταύτην, καὶ αὔριον θὰ ἐκθέσω τὰ περὶ τούτου.

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ
Καθηγητὴς τῆς Γλωσσολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΣΧΑΛΗΝ

ΑΞΙΟΝ ΑΠΟΡΙΑΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐχθρῶν τοῦ φίλου μου Πασχάλη, λόγῳ θέσεως, ἐπιβολῆς καὶ κακίας, καὶ ὁ κυριώτερος μοχλὸς τῆς ἐναντίον του σκευωρίας, εἶνε, ὡς σᾶς εἶπα καὶ προχθὲς, εἷς ἰατρὸς δεύτερός του ἐξάδελφος. Καὶ ὁ ἀγαθὸς καὶ ἀνίσχυρος Πασχάλης τὸν ἐκδικεῖται τώρα μὲ τὸ χιοῦμόρ του. Ἀλλὰ καὶ τί ἄλλο θὰ ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ ἐναντίον του, φυλακισμένος εἰς φρενοκομεῖον, παρὰ νὰ ὁμιλῇ δι' αὐτὸν μὲ τὸ μειδίαμα τῆς εἰρωνείας ;... Αὐτὴ ἡ ἐκδίκησις πιθανὸν νὰ μὴν εἶνε ἡ ἡδονὴ τῶν θεῶν, εἶνε ὅμως ἡ ἡδονὴ τοῦ Πασχάλη. Καὶ...τοῦ συνομιλητοῦ του. Διότι, ὁμολογουμένως, ὁ Πασχάλης λέγει πολὺ ἀπρόοπτα πράγματα ὅταν ὁμιλῇ περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ του ἐξαδέλφου. Καὶ εἰς τοῦτο πάλιν τῷ ἔδωσα ἀφορμὴν προχθὲς, ὅταν τῷ ὑπενθύμισα ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ ἰατροῦ φιγουράρει μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

— Καὶ νὰ ἰδῇς ποῦ θὰ γίνῃ ! ἀνέκραξεν ὁ Πασχάλης. Σὲ βεβαιῶ ὅτι ἔχει ὅλα τὰ προσόντα. Δὲν γνωρίζει ὁ καϋμένος γρὺ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην του, ἐνῷ γνωρίζει ὅλα τἆλλα πράγματα καὶ πρόσωπα. Πρὸ πάντων τὰ πρόσωπα ... Εἶδες σχέσεις ποῦ καλλιεργεῖ ; Εἶδες πῶς ξεύρει νὰ διακρίνῃ καὶ νὰ περιποιῆται ἐκείνους ποῦ ἠμποροῦν ὁπωσδήποτε νὰ τοῦ χρησιμεύσουν ; Τὸν παρακολουθῶ χρόνια τώρα καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι εἶνε ἀπὸ τοὺς θαυμασίους ἐκείνους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐξοδεύουν ἄδικα οὔτε μίαν καλημέραν. Καὶ ἡ καλημέρα του πρέπει νὰ πιάνῃ τόπον· εἰδεμὴ δὲν κοπιάζῃ νὰ τὴν προφέρῃ. Ἠμπορεῖ νὰ σὲ ἀγαπῇ, καὶ νὰ κάμῃ 'στὸ δρόμο ὅτι δὲν σὲ βλέπει· ἠμπορεῖ νὰ σὲ μισῇ καὶ νὰ σὲ σταματήσῃ μὲ κομπλιμέντα μισὴν ὥρα, ἀρκεῖ νὰ ξεύρῃ ὅτι εἶσαι τρίτος ἀνεψιὸς τῆς συζύγου ἑνὸς τῶν καθηγητῶν ποῦ θὰ τὸν ψηφίσουν. Αὐτὸς δὲν θὰ γίνῃ καθηγητής ; Ἀλλὰ τότε ποῖος θὰ γίνῃ; Ἐγὼ ποῦ δὲν γνωρίζω παρὰ μόνον ἐσένα ; ἢ ἐσὺ ποῦ δὲν γνωρίζεις παρὰ μόνον ἐμέ ;

⁂

Ὑπενθύμισα τότε εἰς τὸν Πασχάλην μερικοὺς ἄλλους οἱ ὁποῖοι ἔγιναν πρὸ πολλοῦ καθηγηταί, χωρὶς ἴσως νὰ διαθέτουν περισσότερα ἐπιστημονικὰ μέσα ἀφ' ὅσα διαθέτει καὶ ὁ ἀγαπητός του ἐξάδελφος.

— Νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια, ἀπήντησεν ὁ Πασχάλης, ἀμαθέστερος ἀπὸ τὸν ἰδικόν μου δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε κανένας ἀπὸ αὐτούς. Ὅτι ὅμως καὶ αὐτοὶ εἶνε ἀμαθεῖς— οἱ περισσότεροι τοὐλάχιστον—δὲν ἔχω τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν. Εὐτυχῶς μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ διαβάζω ἐφημερίδας. Καὶ πάντοτε ὑπάρχουν, βλέπεις, οἱ ἀντίζηλοι καὶ οἱ ἐπικριταί, οἱ ὁποῖοι μᾶς διαφωτίζουν. Δι' αὐτοὺς πάλιν εὑρίσκονται ἄλλοι ἐπικριταί, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀποδεικνύουν ἐπίσης ἀμαθεῖς... Πάρ' τὸν ἕνα, δηλαδὴ, καὶ κτύπα τὸν ἄλλον. Καὶ ὅμως μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἐπιτηδειότεροι καὶ οἱ ἰσχυρότεροι, γίνονται. Φυσικά ! Διότι ποῖος θὰ γίνῃ ; ἐγὼ ἢ ἐσύ ;

Ὁ Πασχάλης ἔμεινεν ὀλίγας στιγμὰς σκεπτικός. Καὶ ἔπειτα, ἔξαφνα :

Εἶνε ὅμως ἀπορίας ἄξιον ! εἶπε, κ' ἐβυθίσθη πάλιν εἰς σκέψεις.

— Τί εἶνε ἀπορίας ἄξιον ; ἠρώτησα μετ' ὀλίγον ἐγώ. Τὸ ὅτι γίνονται καθηγηταὶ οἱ ἀμαθεῖς ;

— Ὄχι ἀπήντησε ζωηρῶς ὁ Πασχάλης, ἀλλὰ τὸ ὅτι εἶνε ἀμαθεῖς αὐτοὶ ποῦ γίνονται καθηγηταί.

Τὸν ἐκύτταξα μὲ ἀπορίαν.

⁂

— Νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω, εἶπεν εὐμενῶς ὁ Πασχάλης μὲ τὸ γαλήνιον μειδίαμά του. Ξεύρεις ὅσον εὔκολα εἶνε νὰ μάθῃ κανεὶς μίαν ἐπιστήμην; Μὰ, τὸ εὐκολώτερον τοῦ κόσμου ! Τὸ δύσκολον, τὸ ἀδύνατον δι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους θὰ ἦτο νὰ δημιουργήσουν κάτι πρωτότυπον, νὰ προσθέσουν κάτι νέον εἰς τὴν ἐπιστήμην. Ἀλλὰ τὸ νὰ μάθουν τὰ παλαιὰ καὶ τὰ γνωστά, τὸ ν' ἀποστηθίσουν ὅσα ἔγραψαν οἱ ἄλλοι τὸ νὰ κάμουν κτῆμά των τὰς ξένας ἐργασίας, αὐτὸ μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν ἀπαιτεῖ τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὸν κοινὸν νοῦν, τὴν κοινὴν φρόνησιν καὶ τὴν στοιχειώδη θέλησιν. Καὶ ὅμως, καθὼς ἀπεδείχθη πολλάκις, ἄνθρωποι ποῦ φιλοδοξοῦν τὴν πανεπιστημιακὴν ἕδραν καὶ συχνὰ τὴν καταλαμβάνουν, εἶνε ἐντελῶς ἀστοιχείωτοι ! Ὁ τυχὼν τελειόφοιτος ἢ ὁ τυχὼν ὑφηγητὴς,—ἄνευ ἐλπίδος καθηγεσίας,—γνωρίζουν περισσότερά των καὶ εἶνε ἱκανοὶ νὰ τοὺς ἐξελέγξουν. Ἰατροὶ, χημικοὶ, φυσικοὶ, μαθηματικοὶ, φιλόλογοι, φιλόσοφοι, ὅλοι αὐτοὶ οἱ μεγαλόσχημοι σοφοὶ ἔχουν ὑποπέσει εἰς τὰ χονδροειδέστατα λάθη. Ἀγνοοῦν καὶ αὐτὸ τὸ Α-Β τῆς ἐπιστήμης των, Περὶ τούτου δυστυχῶς, δὲν χωρεῖ πλέον ἀμφιβολία. Δὲν νομίζεις ;

— Ναὶ, εἶπα, ἀλλὰ δὲν βλέπω ἀκόμη τί εἶνε αὐτὸ ποῦ σὲ κάμνει τόσον ν' ἀπορῇς.

— Μὴ βιάζεσαι. Αὐτὸ ποῦ μὲ κάμνει τόσον ν' ἀπορῶ καὶ νὰ θαυμάζω καὶ νὰ ἐξίσταμαι εἶνε τὸ ἑξῆς : Πῶς, λέγω, ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν ἀναντιρρήτως τὸν κοινὸν νοῦν καὶ κάτι παραπάνω ἀπὸ τὴν στοιχειώδη θέλησιν καὶ κάμνουν τόσα καὶ τόσα φρονιμώτατα,—πῶς δὲν κατορθώνουν νὰ μάθουν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιστήμης των ; Συλλογίσου ἀλήθεια, πόσον κόπον καὶ ἀγῶνα κάμνουν διὰ νὰ διακριθοῦν, νὰ νικήσουν τοὺς ἀντιπάλους καὶ νὰ γίνουν καθηγηταί ; Συλλογίσου πόσην φαιὰν οὐσίαν ἐξοδεύουν καθ' ἑκάστην διὰ νὰ ἐπιτύχουν αὐτὸν τὸν σκοπόν ! Φαντάσου ποία γιγαντιαία ἐργασία γίνεται καὶ μέσα των καὶ ἔξω των, ἕως νὰ ἐπιστέψῃ ἡ νίκη τῆς ἐκλογῆς τὸν μακροχρόνιον αὐτὸν πόλεμον ! Φαντάσου τὴν δραστηριότητα ποῦ ἀναπτύσσουν, τὴν εὐφυΐαν, τὴν πονηρίαν, τὰς διανοητικὰς καὶ σωματικὰς δυνάμεις ποῦ διαθέτουν, τὴν σπατάλην τῆς ζωτικότητός των καὶ μ' ἕνα λόγον, τὴν φθορὰν τῆς ἰδίας των ψυχῆς...Ἕνα πολλοστημόριον αὐτῆς τῆς ἐνεργείας, ἕνα μέρος μικρὸν τῆς τεραστίας αὐτῆς δυνάμεως, θὰ τοὺς ἔφθανε μὲ τὸ παραπάνω, καταλλήλως χρησιμοποιούμενον νὰ τοὺς ἀποδείξῃ σοφοὺς εἰς τὴν ἐπιστήμην των, ἢ ἐκεῖνο ποῦ λέγομεν, ἀρτίως μορφωμένους. Ὄχι ἐπαναλαμβάνω διὰ νὰ πρωτοτυπήσουν καὶ νὰ μεγαλουργήσουν, ἀλλὰ διὰ νὰ μάθουν τὰ ἐγνωσμένα. Καὶ ξεύρεις τί εἶνε αὐτὰ τὰ ἐγνωσμένα, διὰ κάθε κλάδον ποῦ καλλιεργοῦν τὴν ὑγιεινὴν, τὴν ὀρθοπεδικὴν, τὴν γυναικολογίαν, τὴν λαρυγγολογίαν ; Ὀλίγαι σελίδες πυκνοτυπωμέναι, μία φυλλάδα, ἕνα βιβλίον ἔστω. Ἔ! Ὅλα τὰ ἔκαμαν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ μόνον αὐτὸ τὸ βιβλίον δὲν ἐδιάβασαν. Δὲν εἶνε ἄξιον ἀπορίας ;

⁂

— Αὐτὸ δὲν τὸ ἐσυλλογίσθην ποτὲ, ἀπήντησα· ἀλλὰ πραγματικῶς εἶνε διὰ νὰ θαυμάζῃ κανείς.

— Παίρνω παράδειγμα τὸν ἑαυτόν μου, ἐξηκολούθησεν ὁ Πασχάλης: Κ' ἐγὼ τίποτε βέβαια δὲν προσέθεσα εἰς τὴν ἐπιστήμην μου, τὴν παραμικρὰν πρωτοτυπον ἐργασίαν δὲν ἔχω νὰ ἐπιδείξω. Ἁπλοῦς καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν· Ναὶ, ἀλλὰ πρῶτα-πρῶτα ἐφρόντισα νὰ μάθω καλὰ ἐκεῖνα ποῦ ὤφειλα νὰ διδάσκω, καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι αὐτὸ, ὄχι μόνον δὲν μοῦ ἐστοίχισεν ἐξαιρετικοὺς ἢ μακροχρονίους κόπους, ἀλλὰ καὶ μὲ ὠφέλησε σημαντικά, διότι ὅλοι ἔλεγαν δι' ἐμὲ ὅτι ἦμουν «καλὸς μαθηματικὸς», δηλαδὴ καλὸς διδάσκαλος τῶν μαθηματικῶν. Κανένας βέβαια ὑπουργὸς δὲν συνεκινήθη ποτὲ ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους, καὶ πάντοτε, διὰ νὰ διορίζωμαι, ἔπρεπε νὰ ἐπεμβαίνουν βουλευταί. Ναί· ἀλλὰ δι' ἰδιαιτέρας παραδόσεις μ' ἔπαιρναν κατὰ προτίμησιν ἐξ αἰτίας τῆς καλῆς μου φήμης, καὶ ποτὲ κανένας συνάδελφος καὶ ἀντίπαλος δὲν ἐτόλμησε νὰ τυπώσῃ εἰς ἐφημερίδα ὅτι ἐξίσωσιν πρωτοβάθμιον τὴν ἐξέλαβα ὡς δευτεροβάθμιον.... Διὰ πολλοὺς ὅμως καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δι' ὑποψηφίους, ἀνεγνώσαμεν ἐπανειλημμένως εἰς διατριβὰς τῶν ἀντιπάλων των, ὅτε ὡς χημικοὶ δὲν διακρίνουν ἀκόμη τὸ ὀξὺ ἀπὸ τὸ ὀξείδιον, ἢ ὡς ἰατροὶ συγχέουν τὸν δόγκειον πυρετὸν μὲ τὴν ἑλονοσίαν! Τὸ πιστεύει ἄνθρωπος αὐτό;

⁂

— Ἀλήθεια, εἶπα, φαίνεται τόσον ἀπίστευτον ὥστε θὰ ἤγετο κανεὶς νὰ συμπεράνῃ, μόνον ἀκολουθῶν τοὺς συλλογισμούς σου, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι κατηνάλωσαν τόσην δύναμιν, δραστηριότητα καὶ εὐφυΐαν διὰ νὰ γίνουν καθηγηταὶ, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν ἐφρόντισαν κάποτε, ἔστω καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ, νὰ μάθουν τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιστήμης των, καὶ ὅτι ἑπομένως οἱ ἀντίπαλοι καὶ οἱ ἐπικριταί των εἶνε ἁπλούστατα συκοφάνται.

— Εἰς τὸ συμπέρασμα αὐτὸ ἴσως θὰ ἐφθάναμεν, εἶπεν ὁ Πασχάλης, ἂν δὲν εἴχομεν τὸ πρόχειρον καὶ ζωντανὸν παράδειγμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου ἐξαδέλφου. Δὲν ἠξεύρει ποῦ ἀκριβῶς εὑρίσκεται τὸ πάγκρεας, καὶ ὅμως ἑτοιμάζεται διὰ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

— Δὲν ἔγινεν ὅμως, παρετήρησα τότε μὲ κάποιαν δειλίαν· ἄφησε πρῶτα νὰ γίνῃ!

— Θὰ γίνῃ! ἀνέκραξεν ἐντόνως ὁ Πασχάλης. Ἄνθρωπος ποῦ κατάφερε νὰ μὲ κλείσῃ ἐδῶ-μέσα γιὰ τρελλὸ καὶ νὰ ξεκοκκαλίζῃ τὴν περιουσίαν μου, δὲν θὰ γίνῃ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου; Καὶ ποῖος τότε θὰ γίνῃ; Ἐγὼ ἢ ἐσύ;

— Καὶ τὸ ἀπορίας ἄξιον;

— Μένει ἄξιον ἀπορίας....

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΛΥΝΤΣΕΙΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΓΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

(Σχετικῶς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ «Ρεπόρτερ» γραφέντα διὰ τὴν παρ' ὀλίγον ἐφαρμογὴν τοῦ Λυντσείου Νόμου εἰς ἕνα ἐργάτην, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ν. Λεβίδης μᾶς ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν).

Κύριε Διευθυντὰ τῶν «Ἀθηνῶν»,

Ἐπὶ τῷ δημοσιεύματι τῆς χθὲς ἐν τῇ Ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ Λύντσειος Νόμος ἐν Ἀθήναις» ἕνεκεν τῆς μὴ λήψεως ἐπαρκῶν μέτρων διὰ τὴν προφύλαξιν τῶν ἐργατῶν ἐν τοῖς ἀνεγειρομένοις ἰκριώμασι πρὸς ἐπισκευὴν οἰκοδομῶν, διέταξα τὴν λῆψιν αὐστηρῶν μέτρων παρὰ τῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀποτροπὴν ἐνδεχομένων ἐν τῷ μέλλοντι δυστυχημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1908

Ὅλως ὑμέτερος
Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ

ΜΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Καθ' ἣν ὥραν διεξάγονται Συνέδρια κατὰ τῆς μονομαχίας καὶ ὁ κόσμος τοῦ ὡραίου φύλου κινεῖται, ἵνα τύχῃ τοῦ δικαιώματος τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν πολιτικὸν βίον τῶν Κρατῶν ἐπὶ τῷ τέλει βελτιώσεως καὶ ἐξημερώσεως τῶν ἠθῶν, μέλη τοῦ γυναικείου κινήματος, κυρίαι χειραφετηθεῖσαι μέχρι βαθμοῦ, ὥστε νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἐπιδεικνύουσι τάσεις ὀπισθοδρομικὰς, προσπαθείας πρὸς ἐπαναφορὰν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ἅ καταπολεμοῦσι σήμερον οἱ ἄνδρες. Ἀπόδειξις τῶν τοιούτων ὀπισθοδρομικῶν τάσεων τῶν κυριῶν εἶνε μονομαχία τελευταίως γενομένη ἐν Παρισίοις μεταξὺ δύο δεσποινίδων ὡραιοτάτων, τῆς Ἀδριανῆς Ντ' Ἀλάτσα καὶ τῆς Ντὲ Ναμιάς. Αἱ δύο δεσποινίδες, φίλαι στεναὶ μέχρις ἐπ' ἐσχάτων, ἐμονομάχησαν δι' ἀγνώστους λόγους. Ἡ μονομαχία ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι εἰς τὸ Δάσος τῶν Παρισίων. Οἱ μάρτυρες ἦσαν κυρίαι καὶ οἱ ἰατροὶ ἄνδρες. Μετά τινας συμβολὰς ἡ δεσποινὶς Ντ' Ἀλάτσα ἐπληγώθη κατὰ τὸν βραχίονα... καὶ ἐλιποθύμησεν, ἅμα ὡς εἶδε ρέον τὸ αἷμα αὐτῆς.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ ἀπόστασις τοῦ Ἥλιου

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κέπλερ μέχρις ἐπ' ἐσχάτων ἐπιστεύετο, ὅτι ὁ Ἥλιος ἀπεῖχε τῆς Γῆς 148 ἑκατομμύρια καὶ 500 χιλιάδες χιλιομέτρων. Κατὰ τὰς γενομένας ὅμως νέας καταμετρήσεις ὑπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῶν Παρισίων οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ Κέπλερ ἀποδεικνύονται ἐσφαλμένοι, διότι ἡ ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς τὸν Ἥλιον ἀπόστασις εἶνε 148,410,000 χιλιομέτρων, ἤτοι κατὰ 90,000 χιλιόμετρα μικροτέρα τῆς ὑπὸ τοῦ Κέπλερ ὑπολογισθείσης.

Ἡ καλαισθησία τῆς Στρουθοκαμήλου

Ὁ γάλλος καθηγητὴς Μωπετοῦ ἀναφέρει περιεργοτάτην λεπτομέρειαν περὶ τῶν ἐν Μαδαγασκάρῃ διατρεφομένων Στρουθοκαμήλων, αἱ ὁποῖαι, ὡς αἱ κομψαὶ ἡμῶν κυρίαι, ἰδιαιτέρως ἐκτιμῶσι τὸν στολισμὸν τῶν καλῶν καὶ ὡραίων πτερῶν. Ἐν Τουλεὰρ εἷς ἄρρην εἶχε κατὰ ἀς πτέρυγας καὶ τὸν λαιμὸν ὡραιότατα πτερὰ, τὰ ὁποῖα ὁ φύλαξ, μὴ γνωρίζων τὰς συνηθείας τῶν στρουθοκαμήλων, ἐσκέφθη νὰ κόψῃ. Ἡ θήλεια ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἠρνεῖτο νὰ πλησιάσῃ τὸν κύριον καὶ σύζυγον αὐτῆς, διότι δὲν ἦτο πλέον ὡραῖος ὡς ἦτο προηγουμένως.

Ἐκ παρομοίων παρατηρήσεων οἱ διατρέφοντες στρουθοκαμήλους ἀπεφάσισαν νὰ μὴ κόπτωσι τὰ πτερὰ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐρωτικῶν διαχύσεων τῶν ζευγῶν.

ΠΑΝΣΛΑΥΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΓΝΑΤΙΕΦ

ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

— **Χαλὴλ καὶ Μαχμοὺτ**
— **Οἱ δύο πρόσκοποι τοῦ Σλαυϊσμοῦ**
— **Οἱ ἱππόται καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ Γαλατᾶ**

ΕΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

[Συνεχίζομεν σήμερον τὴν δημοσίευσιν ἐκ τῶν ὑποκλαπέντων ἀποκρύφων ἐγγράφων ἐκ τῆς ἐν Κων)πόλει Ρωσσικῆς Πρεσβείας καθ' ὃν χρόνον ἦτο πρέσβυς ὁ προχθὲς ἀποθανὼν Ἰγνάτιεφ, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὁποῖον σύστημα καὶ ὁποία μεθοδικότης διέπει τὰς ἐνεργείας τῆς Ρωσσικῆς διπλωματίας εἰς τὴν κατασύντριψιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ].

Ἀρ. 4

Ὀκ. Χ.

Ἐν Πέραν τῆς Κων)πόλεως τῇ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1872

Πρὸς τὸν κ. Υ... εἰς Βιέννην,

Ὁ Μεχμὲτ Ρουσδὴ Πασᾶς περιέπεσεν αὖθις ὑπὸ τὴν ὀλεθρίαν ἐπιρροὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὁ πολιτικὸς οὗτος ἀνὴρ ἀμφιρρέπει ἀδιαλείπτως, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ διατελεῖ ψυχῇ τε καὶ σώματι παραδεδομένος εἰς τὰ συμφέροντα τῆς μαγυαροφίλου πολιτικῆς τοῦ Χαλὴλ καὶ Σιας.

Ἐμάθατε ἀναμφιβόλως τὰς περιποιήσεις, ἃς ὁ Σουλτάνος ἔκρινε καλὸν νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ τῷ Σαδραζάμῃ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ Βαϊραμίου. Αἱ περιποιήσεις αὗται, διαδοθεῖσαι πανταχοῦ ὑπὸ τοῦ κόμματος τῆς Νέας Τουρκίας καὶ τῶν τούτου θιασωτῶν, τῶν γραικύλων τοῦ Φαναρίου, ἐνεποίησαν ὀλιβερωτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν μερίδα ἐκείνην τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Σταμπούλ, ἥτις ἐπίσταται ἤδη νὰ ἐκτιμᾷ κατ'

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟ Θ΄ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ "ΑΘΗΝΩΝ,,

Οἱ ἐν Ἀθήναις, ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τακτικοὶ ἀναγνῶσται τῶν «Ἀθηνῶν» ἀποκόπτοντες καθ'ἑκάστην τὸ δελτίον τοῦτο καὶ παραδίδοντες τὰ δελτία τοῦ μηνὸς εἰς τὰ γραφεῖά μας ἢ εἰς τοὺς ἐφημεριδοπώλας, παρὰ τῶν ὁποίων ἀγοράζουσι τὸ φύλλον, θὰ λαμβάνωσι διὰ τοῦ Πρακτορείου καὶ τῶν Ὑποπρακτορείων τῶν ἐφημερίδων τὰ μηνιαῖα Παραρτήματα τῶν «Ἀθηνῶν»

ΔΕΛΤΙΟΝ διὰ τὸ ἔννατον Παράρτημα «Ἀθηνῶν»

ἀξίαν τὰς πομπώδεις ὑποσχέσεις καὶ τὰ αὐστροουγγρικὰ κουφολογήματα.

Ἡ ἑδραίωσις τοῦ Χαλὴλ ἔσχεν ὡς πρῶτον ἐπακόλουθον τὴν μετὰ μείζονος ὁρμῆς ἀνανέωσιν τῶν ἑλληνικῶν ἐπιθέσεων κατὰ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ Ἐξάρχου τῶν Βουλγάρων. Οἱ δύο οὗτοι Ἱεράρχαι, οἵτινες πιθανῶς θὰ ὑποκύψωσιν, ἕνεκα τῆς εἰλικρινοῦς αὐτῶν πρὸς τὰ ἡμέτερα συμφέροντα ἀφοσιώσεως, ἐξετέθησαν εἰς τοιαύτας προσβολὰς τῶν ἡμετέρων πολεμίων, ὥστε θαυμάζω τὴν καρτερίαν αὐτῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἄνθιμος πρὸ πάντων, ὅστις ἐὰν ἤθελεν ἠδύνατο νὰ παράσχῃ σοβαρώτατα πράγματα τῇ Πύλῃ, φέρεται κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον. Μετὰ τὴν πρόσφατον ὕβριν, ἣν προσῆψεν αὐτῷ ὁ διορατικώτατος τουρκοαιγύπτιος διπλωμάτης, ἔσχε τὴν φρόνησιν ν' ἀκολουθήσῃ πιστῶς εἰς τὴν τροχιάν, ἣν ἐχάραξα αὐτῷ. Δὲν θὰ ἀναμείνῃ ἄλλως τε ἐπὶ πολύ, διότι ὡς ἐκ τοῦ φιλυπόπτου καὶ ὁρμητικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Σουλτάνου ἡ ἐνεστῶσα τάξις τῶν πραγμάτων δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν δύο ἢ τὸ πολὺ τριῶν σεληνῶν.

— Διὰ τὴν Παλαιστίνην

Πολλῷ δυσχερεστέρα εἶναι ἡ Θέσις τοῦ Σεβασμιωτάτου Κυρίλλου. Ἐὰν ἡ Πύλη ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκθρόνισιν αὐτοῦ, ἡ Σύνοδος τῶν Ἱεροσολύμων θὰ προβῇ ἀμέσως εἰς ἐκλογὴν νέου Πατριάρχου, οὕτω δὲ στερούμεθα τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ ἁγίου τάφου δικαιωμάτων, Ὅπως προλάβωμεν τὴν καταστροφὴν ταύτην, ἔγραψα πρὸς τοὺς Ρ. . - ,C... καὶ Υ.,., νὰ ἐργασθῶμεν ἐπιτηδείως παρὰ τῷ πληθυσμῷ τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δημιουργίας ἀραβικῆς Ἐκκλησίας, κεχωρισμένης τοῦ Πατριαρχείου, μελλούσης δὲ νὰ ἐκλέξῃ ὡς ἀρχηγὸν τὸν Σεβασμιώτατον Κύριλλον.

— Κλοπὴ ταχυδρομείου

Δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε τὴν δυσαρέσκειαν, ἣν προύξένησέ μοι ἡ εἴδησις αὕτη. Χάρις εἰς τὴν ἀνοησίαν τοῦ ἡμετέρου Μ.. τὸ ἕτερον τῶν προσώπων, ἅτινα μετέσχον τῆς λῃστρικῆς ταύτης πράξεως, εὑρίσκεται προσηταιρισμένον ὑπὸ τοῦ ἐν Ρουχτσουκίω ἡμετέρου πρακτορείου. Ἐὰν ἡ τουρκικὴ ἀστυνομία συλλάβῃ τὸ ἄτομον τοῦτο, φοβοῦμαι ἀποκαλύψεις, αἵτινες, εἰμὶ βέβαιος, μεγίστην θὰ προξενήσωσιν ἡμῖν ζημίαν. Ἐκπλήττομαι ὅτι ἀνὴρ οὕτως ἔμφρων ὡς ὁ κ. Μ... ἠδυνήθη νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν ἄτομον, οὗ ἠγνόει τὰ προηγούμενα. Τὸ ἀσύγγνωστον τοῦτο σφάλμα πρέπει νὰ γίνῃ εἰς ἡμᾶς μάθημα, τοῦ ὁποίου ἄλλως ἐπωφελήθην ἤδη, διατάξας πάντας τοὺς ἡμετέρους προξένους νὰ ἀπέχωσιν εἰς τὸ ἑξῆς παντὸς προσεταιρισμοῦ ἄνευ προγενεστέρας ὑπ' ἐμοῦ ἀδείας.

Ἔμαθον ὅτι ὁ Χαλὴλ προέτεινεν εἰς τὸν Μεχμὲτ-Ρουσδῆ νὰ ἀποστείλῃ εἰς Σόφιαν τὸν πολυθρύλητον ἀπαγχονιστὴν Μιδχὰτ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα Προέδρου τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς. Εὑρισκόμεθα λοιπὸν εἰς τὰς παραμονὰς νέων ἄθλων τοῦ τρομεροῦ τούτου δημίου, ὅστις βεβαίως δὲν θὰ ἀπολέσῃ τὴν εὐκαιρίαν ν'ἀποστείλῃ ad Patres ἑκατοντάδας τινὰς δυστυχῶν γκιαούρηδων.

— Οἱ ἱππόται τοῦ Χαβιαροχάνου

Ἀπείρως εὐχαριστῶ ὑμῖν διὰ τὰς μεστὰς ἐνδιαφέροντος λεπτομερείας, ἃς μοὶ παρέχετε περὶ τοῦ τσεχικοῦ ἀγῶνος. Δυστύχημα ὅμως ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἡ οὕτως εὐγενὴς κατ' ἀρχὴν, δὲν προεφυλάχθη ἀπὸ προδοτῶν. Τὸ παράδειγμα τοῦ Sabina εὗρεν ἀτυχῶς μιμητὰς, τοῦτο δὲ θὰ διακυβεύσῃ τὴν ἱερωτάτην τῶν ὑποθέσεων.

Ἀρ. 5.

Ὁ κ. Χ...

Ἐκ Πέραν τῆς Κων)πόλεως τῇ 7)19 Δεκεμβρίου

Πρὸς τὸν κ. Υ... εἰς Βιέννην

Ὡρισμένως οἱ Ἕλληνες δὲν θέλουσι νὰ μείνωσιν ἥσυχοι. Ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου τοῦ ἀξιοθρηνήτου αὐτῶν προστάτου πλέουσιν εἰς τοιοῦτο τέναγος ραδιουργιῶν, ὥστε πρέπει νὰ ᾖ τις τοσοῦτο τετυφλωμένος καὶ πείσμων πολέμιος τῆς ἀληθείας ὅσον ὁ Χαλὴλ, ἵνα ἐξακολουθῇ πιστεύων πάντα τὰ ψευδολογήματα, ἅτινα προμηθεύουσιν αὐτῷ καθ' ἑκάστην οἱ φίλοι του ἀργυραμοιβοὶ καὶ ῥήτορες τοῦ Φαναρίου.

Χάρις εἰς τὰς δολίας εἰσηγήσεις τῶν ἀθλίων τούτων ἱπποτῶν τοῦ Χαβιαροχάνου ἡ ὀρθόδοξος Ἀνατολὴ ἀπώλεσε τὸν ἔξοχον ἱεράρχην, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν δόξαν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. τὸ δ' ὅτι λυπηρότερον εἶνε τὸ βλέπειν τοὺς Ἕλληνας τούτους τοὺς αὐτοκαλουμένους φίλους τῆς ἐλευθερίας, ἐκλιπαροῦντας τὴν προστασίαν τῶν Αὐστριακῶν καὶ τῶν Πρώσσων καὶ ἐξαιτουμένους τὴν ἐπέμβασιν τῶν Διαμαρτυρομένων εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις, ἐν ᾧ τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀρνοῦνται ἐντελῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς ὁμοδόξου αὐτοῖς Ρωσσίας. Ἡ καθ' ἡμῶν λύσσα των ἐπηυξήθη ἔτι πλέον ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς ὑπὸ τῶν δημοσίων ἀρχῶν καταλήψεως τῶν ἐν Βεσσαραβίᾳ μοναστηριακῶν κτημάτων. Τοσοῦτον ἐπαισθητὴ εἶνε ἡ ἀπώλεια αὕτη εἰς τοὺς Φαναριώτας ἀρχιερεῖς, ὥστε προθύμως στοιχηματίζω, ὅτι παρευθὺς θὰ ἐβλέπομεν προσπίπτοντας ἐνώπιον ἡμῶν πάντας τοὺς Γέροντας τῆς Συνόδου ἵνα ὁμολογήσωσι τὸ πταῖσμά των, ἄν μὴ ἐφοβοῦντο τοὺς δασκάλους τοῦ Γαλατᾶ! Αὐτοὶ εἶνε, ὑποστηριζόμενοι ὑπό τινων τραπεζιτῶν ρητόρων καὶ τῶν ἐφημεριδογράφων τοῦ «Νεολόγου» καὶ τοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου», οἱ ὑποδαυλίζοντες τὸ πῦρ τῆς διχοστασίας.

Τὸ μόνον, ὅπερ ἠδύνατο νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν λυπηρὰν ταύτην βασιλείαν τῶν ραδιουργιῶν, θὰ ἦτο ἀλλαγὴ τοῦ ὑπουργείου ἢ τοὐλάχιστον ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Χαλὴλ, τοῦ μόνου ἔχοντος συμφέρον εἰς πάσας ταύτας τὰς ἐκκλησιαστικὰς ταραχάς. Καθ' ἃ ἔμαθον ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, οὐδόλως ἀπίθανον ν' ἀπαλλαγῶμεν ἐντὸς ὀλίγου τοῦ ἀδιορθώτου τούτου ταραξίου! Ἡ ἀρχαία καὶ πιστὴ φίλη τῆς λίαν ἀξιοτίμου μητρὸς τῆς Κυρίας Novikow ὑπέσχετο προσφάτως ἔτι εἰς τὴν Κυρίαν Ι...w νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐν τοῖς Ἀνακτόροις.

Ἀρ. 6

Ὁ κ. Ζ...

Εκ Πετρουπόλεως τῇ 8)20 Δεκεμβρίου 1872

Πρὸν τὸν κ. Υ... εἰς Βιέννην,

Ἐπειδὴ ὁ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ κρατεῖ ὑμᾶς ἐνήμερον ὅλων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβαινόντων, περιττὸν ν' ἀναφέρω ἐγὼ ὑμῖν πᾶν ὅ,τι ἀπαίσιον μανθάνομεν ἐκ Τσάριγραδ. Ἡ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἄνοδος τοῦ Χαλὴλ Πασᾶ δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ δώσῃ ἡμῖν τὴν ἐλπίδα ἀνακτήσεως τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ἀπωλέσαμεν διὰ τῆς πτώσεως τοῦ Μαχμοὺτ Πασᾶ.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ στρατηγοῦ θὰ κατίδητε εὐκόλως, ὅτι ἐξακολουθεῖ πάντοτε τρέφων τὴν αἰσιοδοξίαν, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ χαρακτῆρός του. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ, λέγω ἐλευθέρως, ὅτι δὲν πιστεύω πλέον εἰς τὰς λαμπρὰς ἐλπίδας τῶν ἡμετέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει φίλων. Ἡ ἀγγλοαυστριακὴ ραδιουργία εἶνε τοσοῦτον ἰσχυρὰ ἐκεῖ ὥστε δὲν ἐλπίζω ἤδη προσεχῆ ἐπάνοδον τοῦ Μαχμοὺτ εἰς τὰ πράγματα καθ' ὅσον μᾶλλον αὐτὸς ὁ Σουλτάνος, ὁ ἀσθενῆ καὶ ἀναποφάσιστον ἔχων τὸν χαρακτῆρα, φαίνεται πεισθεὶς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διατηρήσεως τοῦ παρόντος ὑπουργείου.

Ὁ πρίγκηψ Γορτσακὼφ ἔγραψεν εἰς τὸν στρατηγὸν ν' ἀναστείλῃ ἐπί τινα χρόνον πᾶσαν προσβολὴν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου. Ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Χαλὴλ καὶ τῆς καταστάσεως τῶν πνευμάτων ἐν Τουρκίᾳ προβλέπομεν, ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀναφυῇ εὐνοϊκή τις κατάστασις ἥτις θὰ καταδείξῃ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν δύο τούτων πολιτικῶν καὶ θ' ἀναγκάσῃ τὸν Σουλτάνον νὰ ἐμπιστευθῇ ἐκ νέου τὴν διοίκησιν εἰς τοὺς ἡμετέρους φίλους.

— Οἱ δύο πρόσκοποι

Ἐν τῷ μεταξὺ σκεπτόμεθα, ὅτι συμφέρει νὰ παρασκευάσωμεν τὸ ἔδαφος καθ' ὅλως διάφορον τρόπον. Τὸ Μαυροβούνιον καὶ ἡ Σερβία δύναντα νὰ παράσχωσιν ἡμῖν τὴν προσδωκομένην εὐκαιρίαν· τούτου ἕνεκα θέλετε στρέψει τὴν μέριμναν μῶν ἐπὶ τὰς δύο ταύτας χώρας. Ὑποβοηθοῦντες τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τῶν δύο τούτων προσκόπων τοῦ Σλαυϊσμοῦ ἐξυπηρετοῦμεν πολλῷ ἀποτελεσματικώτερον τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν ἢ δι' ἀνακτορικῶν σκευωριῶν ἀναξίων τῆς μεγάλης ἡμῶν χώρας καὶ τῆς ἰδέας ἣν αὕτη ἀντιπροσωπεύει.

Ἐμάθετε ἀναμφιβόλως τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν περὶ τῆς καταλήψεως τῶν κτημάτων τῆς ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Εἰ καὶ βραδέως πως ἐπέρχεται τὸ μέτρον ἔσται οὐχ ἧττον σωτήριον διὰ τοὺς θρησκευτικοὺς ἡμῶν ἀντιπάλους. Οἱ Ἕλληνες θὰ ἐννοήσωσιν, ὡς πρέπει νὰ ἐλπίζῃ τις, τὸ ἄρρον τῶν κατὰ τῆς Ρωσσίας καὶ Βουλγάρων ἐπιθέσεων τρὸ πάντων ὅταν θὰ ἴδωσι τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἐφ' ᾧ τοσοῦτον ὑπερηφανεύονται, ἐξηρτημένον ἐκ τῆς εὐμενείας ἑνὸς Χαλὴλ, ὅστις ὑποκινεῖ αὐτοὺς καθ' ἡμῶν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἰδίων σύτοῦ μνησικακιῶν.

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΜΠΤΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ

Σελήνη 12 ἡμερῶν

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρ. 4 λ. 46. —Δύσις ὥρ. 7. 21

Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ

Η ΔΙΑΘΗΚΗ τοῦ ἀειμνήστου Καρτάλη ἀποκαλύπτει καὶ τὸν ἀγαπητὸν συγγενῆ, ὁ ὁποῖος δὲν λησμονεῖ κανένα ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατριώτην, ὁ ὁποῖος θέλει τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ μικροῦ χωρίου του, πρὸ πάντων ὅμως τὸν πρακτικώτατον καὶ τετραγωνικοῦ νοῦ ἄνθρωπον. Ἡ δωρεὰ πρὸς ἵδρυσιν τῆς Ἐμπορικῆς σχολῆς Βόλου, ὄχι μόνον διὰ τὸ εἶδος τῆς σχολῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προτίμησιν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως, εἶνε σκοπιμωτάτη καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀείμνηστος Καρτάλης ἐκέκτητο διάνοιαν δυνατὴν καὶ πρακτικήν.

Τῷ ὄντι ἀπὸ κλασικὴν ἐκπαίδευσιν δὲν εἶχεν ἀνάγκην ὁ Βόλος. Ἔχει γυμνάσιον ἐκεῖ καὶ γυμνάσια γύρω. Ἡ ἐμπορικὴ σχολὴ ἦτο ἀναγκαιοτάτη διὰ τὸν πληθυσμὸν τῆς Θεσσαλίας, ἡ ὁποία πρὸ πάντων ἀνάγκην γεωργίας καὶ ἐμπορίου ἔχει διὰ νὰ εὐημερήσῃ.

Εἶνε ὅμως ἰδιαιτέρως εὐχάριστον ὅτι ἡ σχολὴ δὲν γίνεται ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ εἰς τὸν Βόλον. Καιρὸς ἦτο τὸ ἀποκεντρωτικὸν πνεῦμα ν' ἁπλωθῇ ἐπὶ τέλους καὶ ἐπὶ τῶν δωρεῶν, καὶ νὰ παύσῃ ἡ ἀδικία, ἡ ὁποία ἐγίνετο εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις προτιμωμένων διαρκῶς τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ Ἀθῆναι ἔχουν ἤδη ἀρκετὰ νὰ ἐπιδείξουν καὶ αἱ ἐπαρχίαι δικαιότατα πρέπει ν' ἀξιοῦν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν μέριμναν καὶ τὴν γενναιότητα τῶν τέκνων των. Εὐτυχῶς αὐτὴ ἡ ἰδέα ἤρχισε νὰ ὡριμάζῃ πλέον. Ὁ Βόλος ἰδιαιτέρως δὲν ἔχει παράπονα. Προχθὲς ἀκόμη ἄλλος ξενητευμένος Βολιώτης τοῦ ἐχάρισε Μουσεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρωθοῦν αἱ ἀρχαιότητες. Τώρα ἀποκτᾷ τελείαν ἐμπορικὴν σχολήν. Καὶ οἱ πλούσιοι καὶ πρακτικοὶ Βολιῶται δὲν εἶνε ὀλίγοι ἀκόμη. Ὁ Βόλος ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ ἀνθηροτέρα Θεσσαλικὴ πόλις. Καὶ ἤρχισεν ἤδη νὰ γίνεται.

Ἀνακτορικὰ

Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἄνακτος ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὴν 5 μ. μ. ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στεφανόπουλος. Ὁ βασιλεὺς συνωμίλησε μετὰ τοῦ κ. Στεφανοπούλου πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας, κατὰ τὰς πληροφορίας μας δὲ ἐπεδαψίλευσεν αὐτῷ πλείστας ὅσας περιποιήσεις.

Ὁ Βασιλεὺς εἰς Ἀθήνας

Κατῆλθε χθὲς ἐκ Δεκελείας ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τοὺς ὑπουργοὺς κ. κ. Μπαλτατζῆν, Λεβίδην καὶ Στεφάνου.

Διὰ τὴν 12 1)2 εἶχε κληθῇ εἰς συνεργασίαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης, ὅστις ὅμως ἀδιαθετῶν ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ μετέβαινεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Στάην καὶ μετ' αὐτὸν τοὺς τέως ὑπουργοὺς κ. κ. Καλογερόπουλον, Τρικούπην, Βοκοτόπουλον καὶ Σκουζέν.

Τὴν ἑσπέραν ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε ἐπανερχόμενος εἰς Δεκέλειαν.

Ὁ βασιλόπαις Γεώργιος

Ὁ βασιλόπαις Γεώργιος, ὅστις ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ τὸ παρελθὸν Σάββατον μέσῳ Λονδίνου εἰς Κοπενάγην, παρέτεινε μέχρι τέλους τῆς παρούσης ἑβδομάδος τὴν εἰς Παρισίους διαμονήν του.

Ζήτημα ἤδη εἶνε ἂν θὰ δυνηθῇ νὰ παραστῇ εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Λονδίνου.

Οἱ βασιλόπαιδες

Κατ' ἐπισήμους εἰδήσεις οἱ βασιλόπαιδες Ἀνδρέας, Ἀλίκη καὶ Χριστόφορος εὑρίσκονται ἐν Στοκχόλμῃ, ὅπου φιλοξενοῦνται ὑπὸ τοῦ Διαδόχου τῆς Σουηδίας.

Ἡ ἀδιαθεσία τοῦ κ. Θεοτόκη

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἕνεκεν ἀδιαθεσίας οἰκουρήσας δὲν μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ δεχθῇ τὸν πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας Ναμπῆ βέην, εἰς ὃν εἶχεν ὁρίσει τὴν χθὲς, ὡς ἡμέραν ἐπισκέψεως.

Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ κ. Θεοτόκη λοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ κ. Γ. Σκοῦφος εἰδοποιηθεὶς ἐγκαίρως τηλεφωνικῶς περὶ τῆς μὴ μεταβάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν μετέβη εἰς τὴν Τουρκικὴν πρεσβείαν καὶ κατέστησεν γνωστὴν τὴν ἀδιαθεσίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, κατόπιν τῆς ὁποίας ἀνεβλήθη ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ναμπῆ βέη δι' ἄλλην ἡμέραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη,

Ὁ κ. Στάης

Εἶνε εὐχάριστον, ὅτι ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης ἔχει φαίνεται τὴν διάθεσιν νὰ συνεχίσῃ τὸ κατάτῶν μαλλιαρῶν ἔργον τοῦ προκατόχου του κ. Στεφανοπούλου. Ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι ἐπεκύρωσε τὸ διάταγμα τῆς ἀπολύσεως τοῦ σχολάρχου κ. Παναγουλάκου, ὅστις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦ «Ἐμιλίου Ἐβρότα» εἶχε κηρύξει ἐπανάστασιν ἀληθῆ κατὰ τῆς ὀρθογραφίας. Εὐχόμεθα νὰ συνεχίσῃ καὶ ἐπεκτείνῃ τὸ ἔργον του τοῦτο ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας.

Ὁ κ. Λομβάρδος

Ὁ βουλευτὴς Ζακύνθου κ. Λομβάρδος διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν κ. Στεφάνου ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ὑγεία του βαίνει διαρκῶς βελτιουμένη καὶ ὅτι ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ τηλεγραφήματος ὁ κ. Λομβάρδος παρακαλεῖ νὰ διαψευσθῶσι πᾶσαι αἱ δυσμενεῖς περὶ τῆς ὑγείας του φῆμαι.

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι εὐθὺς ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Λομβάρδου ὁ κ. Στεφάνου θέλει παραιτηθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ὁ κ. Γρυπάρης

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης ποιούμενος χρῆσιν τῆς ἀδείας ἣν πρὸ πολλοῦ εἶχε λάβει θέλει ἀπέλθῃ ἤδη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Σαμιακοῦ ζητήματος, εἰς Βιέννην.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐλέγχου

Ὁ πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως μετέβησαν χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Γούναρην.

Εἰς τὴν Ἀρχ. Ἀκαδημίαν τῆς Βιέννης

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐν Βιέννῃ Αὐτοκρατορικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀκαδημείας δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπάκην γνωρίζει αὐτῷ ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις πομψηφεὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἑταῖρον αὐτῆς.

Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια

Ἀπενεμήθη ἡ Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια εἰς τοὺς ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας πρόσφυγας ὁμογενεῖς Στέφ. Τάγκαν, Μιλτ. Ραφτόπουλον, Νικ. Σκιαδαρέσην, Θεοφ. Τριανταφύλλου, Κωνστ. Χουλιαρίδην, Π. Τσουκανᾶν, Ι. Σαμιώτην, Εὐάγ. Δαλούκαν, Ἀργ. Σαμιώτην, Πέτρ. Οἰκονόμου, Θωμ. Γερῖκον, Ἀθ. Ἀγγελίδην, Ι. Λαγκούριον, Παναγ. Κλοπτσούδην, Ἀργ. Καπύρην, Ι. Τζεβελῆν, Ἀχιλ. Τζεβελῆν, καὶ Χαρ. Τζεβελῆν.

Ὁ χθεσινὸς ἄνεμος

Ἀληθὴς ἀνεμοστρόβιλος ἀνεστάτωσε χθὲς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Περὶ τὴν 10ην νυκτερινὴν ὥραν ὁ ἄνεμος ὑπῆρξε τόσον σφοδρὸς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐγερθέντα νέφη κονιορτοῦ τόσον πυκνὰ, ὥστε ἡ κυκλοφορία τῶν ἁμαξῶν καὶ τῶν τραμ διεκόπη ἐπὶ πέντε λεπτα, οἱ δὲ διαβάται μετὰ δυσκολίας κατώρθουν ν' ἀναπνεύσωσιν.

Ὀλίγον μετὰ τοῦτο μολύβδινα νέφη κατεκάλυψαν τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ μεσονύκτιον κοπάσαντος τοῦ ἀνέμου βροχὴ ὁρμητικὴ μετὰ χαλάζης ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν.

Εὐτυχῶς ἡ βροχὴ δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, διότι τὰ νέφη ἀντιπαρῆλθον καὶ ὁ οὐρανὸς διετηρήθη καθαρὸς μέχρι πρωίας.

Προτάσεις ἑταιρίας

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπεβλήθησαν ἐκ μέρους ἑλληνικῆς ἑταιρίας προτάσεις διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς τροχιοδρομικῆς συγκοινωνίας μέχρι Φαλήρου ἀντὶ 10 λεπτῶν. Αἱ προτάσεις αὗται διεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα πρὸς μέλέτην.

Τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων

Λίαν εὐχάριστοι αἱ πληροφορίαι αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς κομψὸν φυλλάδιον, κυκλοφορῆσαν κατ' αὐτὰς καὶ περιλαμβάνον τὰ κατὰ τὸ 1907 πεπραγμένα ἐν τῷ Ἀσύλῳ τῶν Ἀνιάτων.

Ἡ κυρία Ἑλένη Μουρούζη διέθηκε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὲρ τοῦ ἀσύλου τούτου ὁλόκληρον τὸ ἐν Πατησίοις κτῆμα τοῦ υἱοῦ της. Ἐπίσης κατὰ τὸ 1907 διετέθησαν ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου 80 ἀγγλ. λίραι τῆς κ. Σοφ. Ράλλη, 4 ὁμολογίαι τοῦ Ἡνοποιημένου δανείου τῆς κ. Ἑλ. Μελᾶ, 2,000 δρ. τῆς κ. Κατακουζηνοῦ, 6.902.75 προϊὸν ἐράνου ἐνεργηθέντος τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν συγγενῶν τοῦ ἀειμνήστου Μ. Ἰορδανοπούλου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νοσηλευθέντων κατὰ τὸ 1907 ἀνῆλθεν εἰς 92, ἐξ ὧν 35 ἄνδρες καὶ 52 γυναῖκες, παῖδες δὲ 5.

Ἐκ τούτων ἀπεβίωσαν 10, ἐξῆλθον ἕτεροι 10 καὶ ἀπέμειναν νοσηλευόμενοι 72.

Τῇ φροντίδι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀσύλου ὁ οἶκος τῶν Τυφλῶν ἀνέλαβεν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1908 τὴν δωρεὰν συντήρησιν καὶ διατροφὴν μικροῦ ἀομμάτου.

Ἡ ἐξέλεγξις τοῦ λογ)σμοῦ τοῦ ἱδρύματος κατέληξεν εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

Εἰσεπράχθησαν ἐν ὅλῳ κατὰ τὸ 1907 55, 629.76 δρ., ἐξωδεύθησαν δὲ δρ. 56,039.23. Ἡ περιουσία τοῦ Ἀσύλου ἀπετελεῖτο τὴν 31 Δεκεμβρίου 1907 ἀπὸ 184.495.19, ἡ δὲ περιουσία τοῦ κληροδοτήματος τῆς Σοφίας Χλωροῦ ἀπὸ 102.516.12.

Τὰ ταξείδια

Φαίνεται ὡρίσθη πλέον ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ἕκαστος θὰ κανονίζῃ τὰ ταξειδιά του εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τὸ γραφεῖον τῶν ἀδελφῶν Γκιόλμαν, ἂν ἀποφασίσῃ νὰ δημοσιεύσῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐκεῖθεν προμηθευθέντων εἰσιτήρια θὰ κάμῃ μίαν ἀληθῆ ἔκπληξιν.

Θ' ἀποδείξῃ, ὅτι ὅλοι οἱ συνήθως ταξειδεύοντες καὶ ἀποδημοῦντες εἰς τὴν Εὐρώπην ἐπρομηθεύθησαν ἀπὸ τὸ γραφεῖόν των, ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος τὰ εἰσιτήριά των.

Εἶνε δ' ἀληθῶς μία πρόοδος καὶ ἐκπολιτισμὸς, ἂν θέλετε, ἡ ὕπαρξις τοῦ γραφείου τούτου.

Ο διάλογος τῆς ἡμέρας

Δύο παλαιοὶ φίλοι ἀμαξηλάται συναντῶνται.

— Τί γίνεσαι; Γιατὶ μαῦρα;

— Ἔμεινα μόνιππος...

— Δηλαδή;...

— Ἔχασα τὴν σύζυγόν μου...

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤ. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

— Εἰς περιοδείαν

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Χανίων τὴν προσεχῆ Δευτέραν θέλει ἐξέλθει εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας Σελίνου, Ἀποκορώνου καὶ Σφακίων ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Πολιτοφυλακῆς κ. Μομφερρᾶτος πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων τῆς χωροφυλακῆς σταθμῶν.

ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 27 Ἰουνίου 1908

ΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 20
Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ς ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

καταρτισθεῖσα ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ ἀναγράφει ἁπλῶς ὅτι δὶς τοῦ ἔτους ἦτο· τὴν τρίτην Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου καὶ τὴν τρίτην Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου ἡ ἐπίσημος ὥρα θὰ μεταβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἑξῆς συστήματος.

1) Τὴν 2 πρωϊνὴν ὥραν τῆς τρίτης Κυριακῆς τοῦ Ἀπριλίου ὡς ἐπίσημος ὥρα θὰ θεωρηθῇ ἡ τρίτη. 2) Τὴν 3 πρωϊνὴν ὥραν τῆς τρίτης Κυριακῆς τοῦ Σεπτεμβρίου, θὰ ἐπαναληφθῇ τὸ παλαιὸν σύστημα βραδυνομένης κατὰ ἑξήκοντα πρῶτα λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς τὰ ἐπίσημα ὡρολόγια.

— Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, λέγουσιν οἱ ὀπαδοὶ τῆς ὡρικῆς ταύτης μεταρρυθμίσεως, καθ' ὅλον τὸ θέρος οἱ Ἄγγλοι θὰ κερδίζουν μίαν ὥραν εὐεργετικοῦ φωτός. Διὰ νὰ γίνῃ δὲ τοῦτο θ' ἀναγκασθοῦν νὰ κοιμῶνται ἐνωρίτερον μίαν ὥραν πρᾶγμα ὅπερ ἤθελεν εἶσθαι θαυμάσιον διὰ τὴν ὑγείαν.

Εἶνε ἀνωφελὲς νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τοὺς πεπεισμένους περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὅτι μία μεταβολὴ τοῦ ὡροδείκτου εἰς τὰ ἐπίσημα ὡρολόγια δὲν ἀρκεῖ νὰ μεταβάλῃ τὰς συνηθείας ὁλοκλήρου λαοῦ.

Ὁ συντάκτης τοῦ νομοσχεδίου κ. Βίλλετ, ἐξακολουθεῖ νὰ δέχεται συγχαρητήρια καὶ ἐνθαρρύνσεις εἰς τὸν ἀγῶνά του.

ΠΑΝΣΛΑΥΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΓΝΑΤΙΕΦ

ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

— **Ὁ Χαλὴλ καὶ τὸ σχίσμα**
— **Τὸ σερβικὸν κίνημα**
— **Ἡ μάνδρα τοῦ Φαναρίου**

ΕΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

[Συνεχίζομεν καὶ σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποκαλυπτικῶν ἐγγράφων τῆς ρωσσικῆς διπλωματίας τῶν στρεφομένων κατὰ τοῦ καθ' ὅλου Ἑλληνισμοῦ καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῶν Πατριαρχείων],

Ἀρ. 7.

Ὁ κ. Χ...

Ἐν Πέραν τῆς Κων)πόλεως τῇ 7)19 Δεκεμβρίου 1872

Πρὸς τὸν κ. Υ... εἰς Βιέννην

Ὁ Χαλὴλ Πασῆς ἐτήρησεν ἄριστα τὸν λόγον του! Εἶχεν ὑποσχεθῇ τῷ Σ. Ἀνθίμῳ ν' ἀσσοληθῇ μετὰ τὸ Βαϊράμιον εἰς τὸ ἑλληνοβουλγαρικὸν ζήτημα, ἔπραξε δὲ τοῦτο ἀρτίως κατὰ ἰδίαν μέθοδον.

Ὁ Ἔξαρχος, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Μ. Βεζύρου νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐκθέσῃ πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχὰς τῆς βουλγαρικῆς Κοινότητος ἠξιώθη παρὰ τοῦ Χαλὴλ Πασᾶ ὑποδοχῆς ἀξίας τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἀνδρός. Ὁ ὀθωμανὸς ὑπουργός, ἀντὶ ν' ἀκούῃ τῶν ἐξηγήσεων καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ σεβασμίου Ἱεράρχου ἐδήλωσεν αὐτῷ μετὰ πάσης ἐμφάσεως, ὅτι ἡ Πύλη ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ν' ἀκυρώσῃ τὸ ἐπὶ Ἀλῆ ἐκδοθὲν φερμάνιον, ἀφ' οὗ αἱ μεταξὺ τῆς ὀρθοδόξου καὶ τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας σχέσεις δὲν εἶνε πλέον οἷαι πρότερον. Οὔτε αἱ εὐλαβεῖς παρατηρήσεις τοῦ Σ. Ἀνθίμου, οὔτε αἱ διαμαρτυρίαι αὐτοῦ ἴσχυσαν νὰ κλονίσωσι τὸν Χαλὴλ ὁ δ' Ἔξαρχος ἐδέησε ν' ἀπέλθῃ τοῦ ὑπουργικοῦ γραφείου, συναποφέρων τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐπίκειται ἡ πραγματοποίησις μεγίστης ἀδικίας.

Ἐξ ὅσων ἔμαθον, ὁ Χαλὴλ θέλει ν' ἀκυρώσῃ τὸ παλαιὸν φερμάνιον καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸ δι' ἑτέρου, δι' οὗ οἱ βούλγαροι ν' ἀναγνωρίζωνται ἐπισήμως ὡς σχισματικοὶ καὶ ἀπεσχισμένοι τῶν κόλπων τῆς Ὀρθοδοξίας. Ὁμολογῶ ὅτι ἠγνόουν ἄχρις ὥρας τὴν νέαν ταύτην ἰδιότητα τοῦ Χαλήλ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ προσθέσωμεν καὶ πάσας τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ βαθέος θεολόγου καὶ διδασκάλου τῆς δογματικῆς. Τοσαύτην κωμικότητα ἐνέχει ἡ θέλησις αὐτοῦ πρὸς λύσιν δογματικοῦ ζητήματος, καθαρῶς χριστιανικοῦ, ὥστε οὐδαμῶς θὰ τὸ ἐπίστευον, ἂν μὴ ἤμην. οὕτως εἰπεῖν μάρτυς τῶν θεολογικῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ ὁσιωτάτου Πατρὸς Χαλήλ.

— **Τὸ ζήτημα Ἀντιοχείας**

Εἶμαι πολὺ περίεργος νὰ ἴδω πῶς θὰ λύσῃ τὸ τὸ ἐπεισόδιον, ὅπερ ἐντὸς μικροῦ μέλλει νὰ γεννηθῇ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείας. Χάρις εἰς τὰς ἡμετέρας σχέσεις πρὸς τοὺς προϊσταμένους καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου τούτου, ἡ ἀντιοχικὴ σύνοδος θὰ ἐπαναλάβῃ ἀφεύκτως τὴν ἱστορίαν τῶν Ἱεροσολύμων, σὺν τῇ διαφορᾷ, ὅτι ὁ Πατριάρχης θ' ἀποδοκιμασθῇ ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου, ὡς κηρυχθησόμενος καθ' ἡμῶν. Ἴδωμεν πῶς θὰ πολιτευθῇ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ σοφὸς τουρκοαιγύπτιος.

Δὲν εἶνε ἐπάναγκες νὰ εἴπω ὑμῖν, ὅτι ἡ ἀντιοχικὴ ὑπόθεσις δὲν θὰ εἶνε ἡ μόνη· τὸ Ρουστούκιον, τὸ Βιδίνιον, ἡ Βάρνα καὶ ἄλλαι βουλγαρικαὶ πόλεις θὰ δώσωσι πάραυτα σημεῖα ζωῆς. αἱ δὲ τοπικαὶ ἀρχαὶ θὰ εὑρεθῶσιν ἀπέναντι τοῦ ἀναβρασμοῦ τῶν πνευμάτων. ὃν προύκάλεσεν ἡ ἀχαρακτήριστο: μεροληψία τῆς Νέας Τουρκίας. Διεβίβασα ἤδη τὰς ἐμὰς ὀδηγίας περὶ τούτου εἰς τοὺς ἡμετέρους προξένους καὶ πράκτορας, ὀφείλοντας ν' ἀπόσχωσι πάσης ἐπιδεικτικῆς ἀναμίξεως. Rira bien qui rira le dernier.

Ἀρ. 8.

Ὁ κ. Χ..

Ἐν Πέραν τῆς Κων)πόλεως τῇ 28 Δεκεμβρίου (9 Ἰανουαρίου) 1872.

Πρὸς τὸν κ. Υ...εἰς Βιέννην,

Ἀνέγνωτε βεβαίως ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἐκδιδομέναις ἐφημερίσι, καὶ ἰδίως ταῖς τουρκιστὶ γραφομέναις, ὅτι ἡ Πύλη, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τοὺς ἀπό τινος γινομένους ἐξοπλισμοὺς ἐν Σερβίᾳ, (ἀ διέτασσε τοὺς διοικητὰς τῶν ὁμόρων τῇ Ἡγεμονίᾳ ταύτῃ ἐπαρχιῶν καὶ τοὺς σωματάρχας τῶν αὐτόθι σταθμευόντων στρατευμάτων νὰ διατελῶσιν ἕτοιμοι ὡς πρὸς πᾶν ἐνδεχόμενον. Ἡ εἴδησις αὕτη καὶ αἱ φῆμαι περὶ σπουδαίων ἐξοπλισμῶν τῆς Τουρκίας ἠνάγκασαν τὴν σερβικὴν κυβέρνησιν ν' ἀποταθῇ πρὸς τὴν Πύλην, ζητοῦσα ἐξηγήσεις. Ὁ Χαλὴλ Πασᾶς ἀπεκρίνατο εἰς τὸν κ. Christich ὅτι πάντα τὰ θρυλήματα ταῦτα στεροῦνται ὑποστάσεως καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ τὰ διαψεύσῃ ἐπισήμως.

— **Ἕλληνες καὶ Σέρβοι**

Παρὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τὴν ἐπίσημον διάψευσιν, οἱ Σέρβοι δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ὦσιν ἐξησφαλισμένοι ἀπὸ τῶν φιλοπολέμων τάσεων τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου, ἥτις καθ' ἃ βλέπω, λαμβάνει ἱκανῶς ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ πάντων τῶν διατρεχόντων ἐν Σερβίᾳ καὶ ταῖς σλαυικαῖς ἐπαρχίαις τοῦ βορειοδυτικοῦ μέρους τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐπιτελεῖ πᾶν ὅ,τι δύναται ὅπως μὴ καταληφθῇ ἐξ ἀπροόπτου.

Ἔμαθον ἐσχάτως ὅτι ἡ Πύλη, τρέμουσα τὴν προσεχῆ ἔκρηξιν τῆς δυσαρεσκείας, ἣν ἀεννάως προκαλεῖ διὰ τῆς ἀνοήτου αὐτῆς πολιτικῆς, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκστρατεύσῃ, πρὶν ἢ οἱ Σέρβοι δυνησι νὰ ἐπιλάβωνται τῆς πραγματώσεως τῶν ἑαυτῶν σχεδίων. Ὁ Χαλὴλ καὶ οἱ φίλοι του φρονοῦσιν, ὅτι οἱ Σέρβοι, ἀφ' οὗ τιμωρηθῶσιν ὡς οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, θὰ καταστῶσιν ἐπίσης εὐπειθεῖς καὶ δουλοπρεπεῖς, ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες. Πρέπει ν' ἀνήκῃ τις εἰς τὸν ὅμιλον τοῦτον τῶν οἰηματιῶν, εἰς ὃν καὶ τὰ μέλη τῆς Νέας Τουρκίας, ἵνα ὑπολαμβάνῃ τοὺς Σέρβους ἀνάνδρους, ὡς τοὺς Ἕλληνας.

Εὐελπιστῶ ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κυρίων τούτων θὰ ἀνοιγῶσι ταχέως, εἴθε ὅμως νὰ γίνῃ τοῦτο ὀλίγον παρακαίρως διὰ τὸν προσωιλῆ ἄρωστον!

= **Αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες**

Δὲν ἠπάτησαν ἡμᾶς αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, ἀναγγείλασαι πομπωδῶς τὴν μετάστασιν τοῦ Κυρίου C... (ἢ C...Ἐφένδη, κατὰ τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν). Εἰμὶ εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσω ὑμῖν τὸ γεγονὸς τοῦ ο. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. C ..εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας ἧς οὕτως ἀναξίως προΐσταται ὁ Πατριάρχης Ἄνθιμος, δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ μετάνοιαν, οὐδ' εἰς τὴν πεποίθησιν περὶ τοῦ ἀδίκου τῆς ὑποθέσεως, ἣν ἐκπροσωπεῖ ὁ Σ. Ἄνθιμος. Ὁ κ. C.. εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν φαναριωτικὴν μάνδραν, πρῶτον μὲν ἐκ τῶν εἰσηγήσεων τῆς συζύγου του Ἑλληνίδος τὸ γένος καὶ τὸ φρόνημα, ἔπειτα δὲ ἐκ χρηματικῶν ὑπολογισμῶν, λίαν ἰσχυρῶν ἐν ταῖς ἀκταῖς ταύταις.

Κατέχων θέσιν ἱκανῶς σπουδαίαν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Πύλης, ἐφοβήθη ἀφελῶς μὴ συκοφαντηθῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀπολέσῃ ἐπομένως τὸν μισθόν του (8000 ρούβλια περίπου) Ὁ κύριος οὗτος, ὅστις δικαίως ἄλλως τε ἀπολαύει βαθείας ὑπολήψεως μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ, μετέσχε, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, διηύθυνε μυστικῶς ὅλην τὴν πορείαν τῶν βουλγαρικῶν διαπραγματεύσεων. Ἀρκεῖ τοῦτο, ὅπως δεόντως ἐκτιμήσητε τὸ εἰλικρινὲς τῆς πεποιθήσεώς του.

ΤΑ ΣΤΕΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

Ὁ βασιλικὸς οἶκος τῆς Ἰταλίας δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι ἔχει τὸ ἀρχαιότερον στέμμα τῆς Εὐρώπης, τὸ περίφημον σιδηροῦν στέμμα, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐκ τῶν ἥλων διὰ τῶν ὁποίων ἐσταυρώθη ὁ Χριστός.

Ἀλλὰ καὶ οἱ μονάρχαι τῶν ἄλλων κρατῶν ἂν δὲν δύνανται νὰ παρουσιάσωσι στέμματα ἱστορικῆς ἀξίας, ἔχουσιν ὅμως τοιαῦτα θαυμάσια διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν πολυτίμων λίθων καὶ λοιπῶν κοσμημάτων τὰ ὁποῖα φέρουσιν ἐπ' αὐτῶν.

Οὕτως ὁ Τσάρος, παραδείγματος χάριν, κέκτηται στέμμα σχήματος πατριαρχικῆς μίτρας. Πέντε μεγαλοπρεπεῖς ἀδάμαντες ἐπὶ μεγάλου ρουβινίου ἀποτελοῦσι τὸν σταυρὸν τῆς κορυφῆς του. Τὸ στέμμα εἶνε κεκαλυμμένον δι' ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν καὶ μεταξὺ τῶν πολυτίμων τούτων λίθων ὑπερέχει τεράστιος σάπφειρος, ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ μεγαλείτερος τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν.

Τὸ στέμμα τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἔχει μορφὴν ἀληθῶς παράδοξον καὶ συμβολίζει τρόπον τινὰ τὴν ἰδιορρυθμίαν τῆς κεφαλῆς τοῦ κυρίου του. Ἔχει σχῆμα κράνους καὶ φέρει πέριξ ὀκτὼ θυρεούς. Ἐπὶ τῶν τεσσάρων ὑπάρχει σταυρὸς ἐξ ἀδαμάντων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεσσάρων ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀετός. Ἐπὶ τοῦ στέμματος ὑψοῦνται τέσσαρα τόξα, τὰ ὁποῖα ἑνοῦνται εἰς τὴν κορυφὴν, ἀπαστράπτοντα ἐκ τῶν ἀδαμάντων, οἵτινες εἶνε ἐσφηνωμένοι ὁ εἷς παρὰ τὸν ἄλλον. Ἐπὶ τούτων ἐπικάθηται σφαῖρα παριστῶσα τὴν ὑδρόγειον καὶ ἐπὶ ταύτης σταυρός.

Ἡ αὐτοκράτειρα φέρει στέμμα ἀποτελούμενον ἀπὸ χρυσοῦν στέφανον, ἐκ τοῦ ὁποίου ὑψοῦνται γοτθικὰ τόξα μὲ ρόδακας ἐξ ἀδαμάντων. Ἐπὶ τούτων ὁμοίως ὑπάρχει ἡ σφαῖρα καὶ ὁ σταυρός.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἔχει στέμμα σχήματος ὑπερμεγέθους κρίνου καταφόρτου ἐκ ρουβινίων. Ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται καὶ ἥτις ἀποτελεῖ τὸν κεντρικὸν θόλον εἶνε περιβεβλημένη δι' ἐρυθροῦ βελούδου. Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ δύναται νὰ φέρῃ καὶ τὸ στέμμα τῆς Οὐγγαρίας, ὡραῖον χρυσοῦν διάδημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰκονίζεται ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἀρχάγγελοι ἐκ σμάλτου, πλαισιούμενοι ὑπὸ ἀμεθύστων, σαπφείρων καὶ μαργαριτῶν.

Τὰ βασιλικὰ στέμματα τοῦ Βελγίου, τῆς Ὁλλανδίας, τῆς Ἱσπανίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πορτογαλλίας ὁμοιάζουσι πολὺ μεταξύ των κατὰ τὸ σχῆμα. Ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἕνα κεντρικὸν κύκλον ἐκ τοῦ ὁποίου ἀνέρχονται ὀκτὼ φύλλα σχηματίζοντα πυραμίδα εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὁποίας ὑπάρχει μέγας μαργαρίτης. Ἐπὶ τῶν φύλλων στηρίζονται ὀκτὼ τόξα τὰ ὁποῖα ἡνωμένα εἰς τὴν κορυφὴν βαστάζουσι σφαῖραν καὶ σταυρόν.

Ὡραιότατον εἶνε τὸ στέμμα τοῦ Σάχου τῆς Περσίας. Ὑψηλὸν, ἐκ χρυσοῦ ὑφάσματος, κατακόσμητον ἐξ ἀδαμάντων, μὲ κοσμήματα θαυμασίας τέχνης καὶ τεχνητὰ πτερὰ ἐκ σμαράγδων, ρουβινίων, ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν.

Οἱ ἀθησσυνοὶ βασιλεῖς ἔχουσι στέμμα βαρύτατον ἐκ χρυσοῦ, ὕψους 35 περίπου ἑκατοστῶν.

Θαυμάσιον τέλος εἶνε τὸ στέμμα τοῦ βασιλέως τοῦ Σιὰμ, τόσον βαρὺ καὶ τεράστιον ὥστε νὰ παρίσταται ἀνάγκη νὰ στερεοῦται διὰ λωρίδος ἐκ τῆς σιαγόνος. Εἶνε μία ἀληθὴς πυραμὶς ἐξ ἀδαμάντων, ἡ κορυφὴ τῆς ὁποίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα λαμπρότατον τοιοῦτον βάρους ἑκατὸν καρατίων.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

[Ἄρθρον τοῦ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι]

Β'.

Γνωστὴ πᾶσιν εἶναι ἡ μεθοδολογικὴ καὶ παιδαγωγικὴ ἀρχὴ καθ' ἣν ἀπὸ τῶν ἐγγυτέρω ἐρχόμεθα ἐπὶ τὰ ἀπωτέρω, ἀπὸ τῶν ἁπλουστέρων ἐπὶ τὰ πολυπλοκώτερα, ἀπὸ τῶν γνωστῶν ἐπὶ τὰ ἄγνωστα. Λοιπὸν κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ὁ παῖς ἐλθὼν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον διδάσκεται (ἂν μετὰ βιβλίου ἢ ἄνευ αὐτοῦ, μικρὸν ἡμῖν διαφέρει, νῦν, τοῦτο εἶναι ζήτημα δευτερεῦον, ἁπλῶς μεθοδικὸν, τὸ κύριον εἶναι τὸ *νὰ διδάσκηται*) κατ' ἀρχὰς καὶ λαμβάνει αἴσθησιν καὶ ἐπίγνωσιν τοῦ τυπικοῦ ἐκείνου τῆς μητρικῆς αὐτοῦ γλώσσης ὅπερ φέρεται καὶ ἐν τῷ γραπτῷ ἡμῶν λόγῳ· οὕτω λ.χ. μανθάνει ὅτι τὰ πλεῖστα πρωτόκλιτα ἐν τῷ ἑν. ἀριθμῷ ἔμαθεν ἤδη πρότερον κατ' οἶκον καὶ τώρα ἐξεύρει κάλλιστα νὰ κλίνῃ καὶ μεταχειρίζηται ἀπταίστως, (*ἡ χαρὰ τῆς χαρᾶς τὴν χαράν, ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τὴν τιμὴν, ὁ Ἀνδρέας τοῦ Ἀνδρέα τὸν Ἀνδρέαν, ὦ Ἀνδρέα, ὁ εἰρηνοδίκης, τοῦ εἰρηνοδίκη, τὸν εἰρηνοδίκην, ὦ εἰρηνοδίκη*), ὁμοίως τὰ δευτερόκλιτα ἀρσενικὰ καὶ οὐδ. (*ὁ καλὸς, τοῦ καλοῦ, τὸν καλὸν, ὦ καλὲ, οἱ καλοὶ, τῶν καλῶν, τοὺς καλοὺς, τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου, τὸ ξύλον, τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τὰ ξύλα*· ὁμοίως πολλὰ τριτόκλιτα οἷον *τὸ γάλα, τὰ γάλατα,-των, τὸ κρέας, τὰ κρέατα-των, τὸ φῶς, τὰ φῶτα-των* κλπ.· μάλιστα δὲ γινώσκει καὶ μεταχειρίζεται κάλλιστα τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ρήματος (*πλέκω, πλέκεις, πλέκει, πλέκομεν, πλέκετε, πλέκουν, πλέκομαι, πλέκεσαι, πλέκεται κ.λ.π. ἔπλεκα, ἔπλεξα*, κλπ. *εὑρέθην, εὑρέθης, εὑρέθη* κλπ.) Ὁμοίως θὰ μάθῃ ὅτι τὰς ἀντωνυμίας *ἐγὼ, (ἐ)μοῦ, (ἐ)μὲ, σὺ, σοῦ, σὲ* κ.λ.π. ἔμαθεν ἤδη πρὸ πολλοῦ κατ' οἶκον καὶ ἐξεύρει κάλλιστα.

Τὸ μόνον νέον ὅπερ μανθάνει τώρα ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ εἶναι ὅτι ταῦτα πάντα ἀπαρτίζουσι σύστημα καὶ ὅτι καὶ ἕκαστος τῶν τύπων τούτων καὶ πολλαὶ τούτων ὁμάδες ὁμοῦ ἔχουσιν ἴδια ὀνόματα. Ὑπολάβῃ δὲ μηδεὶς ὅτι ἀφοῦ ταῦτα εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τοῦ οἴκου, οὐδεμία ἀνάγκη νὰ διδαχθῶσιν αὐτὰ οἱ παῖδες ἐν τῷ σχολείῳ. Διότι καὶ τοὺς νόμους τῆς λογικῆς φέρομεν ἐν τῷ νῷ ἀπὸ τοῦ οἴκου ἐρχόμενοι εἰς τὸ σχολεῖον καὶ καλῶς τούτους μεταχειριζόμεθα· ἀλλ' ἔχομεν αὐτοὺς ἐν τῇ διανοίᾳ ἀνεπιγνώστους, ἀμυδροὺς, μεμονωμένους, διὸ διδασκόμεθα τὴν λογικὴν, ἵνα τὰ ἀνεπίγνωστα καὶ ἀμυδρὰ καταστῶσιν ἡμῖν σαφῆ καὶ διαυγῆ, τὰ μεμονωμένα συναφθῶσιν εἰς σύστημα, τὰ ἁπλῶς ἐν ἀνάγκῃ ἐφαρμοζόμενα μεταβληθῶσιν εἰς *ὄργανον* πρὸς βάσανον πάσης ἄλλης ἀληθείας, ἵνα, ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἡ πρώην ἀμυδρὰ γνῶσις τούτων γένηται *εἰδολογικὴ ἡμῶν μόρφωσις* Ὅμοιον τι συμβαίνει καὶ ὅταν οἱ μεμονωμένοι γραμματικοὶ τύποι, οὓς ὁ παῖς κατ' οἶκον ἔμαθεν, ἑνωθῶσιν ἐν τῷ σχολείῳ εἰς σύστημα, καταστῶσι συνειδητοὶ καὶ διαυγεῖς ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, καὶ ὀνομασθῶσιν ἰδίοις ἕκαστος ὀνόμασιν. Καὶ ἐνταῦθα ἡ πρώην ἀμυδρὰ γνῶσις τούτων μεταβάλλεται εἰς εἰδολογικὴν μόρφωσιν καὶ ἡ διάνοια τοῦ παιδὸς μανθάνει οὕτω νὰ διακρίνῃ, νὰ ὀνομάζῃ ἕκαστον, νὰ κατατάσσῃ εἰς γενικώτερα καὶ μερικώτερα (γένη καὶ εἴδη), κλπ. κλπ.

Ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ οἴκοθεν κομισθέντος καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας συνειδητοῦ καταστάντος καὶ συστηματοποιηθέντος τυπικοῦ, θὰ ἔλθῃ κατόπιν ὡς δευτέρα δόσις ἄλλο τοῦ τυπικοῦ μέρος, ὅπερ φέρεται μὲν ἐν τῷ ἐπισήμῳ λόγῳ ἡμῶν, δὲν λέγεται δὲ πάντοτε ἐν τῇ συνηθείᾳ, οἷον ἡ γεν. *τοῦ Ἀνδρέου, τοῦ λῃστοῦ, τῆς γλώσσης*, ἡ δοτ. *τῇ γλώσσῃ*, ὁ πληθ. *αἱ τιμαὶ τὰς τιμὰς*, τὰ θηλυκὰ τῶν δευτεροκλίτων εἰς *ος, ἡ νῆσος*, τὰ πλεῖστα τριτόκλιτα, ἡ ἀπαρέμφατος, ἡ μετοχὴ κλπ. κλπ. ὅσα ἀπαρτίζουσι τὸν θησαυρὸν τῆς νέας γραφομένης ἡμῶν γλώσσης.

Ὁμοίως θὰ μάθῃ νὰ αἰσθάνηται κατ' ἀρχὰς τὰ τῆς συντάξεως τῆς οἰκιακῆς γλώσσης, ὅσα ἤδη κατ' ἀλήθειαν ἠξεύρει καὶ ἀπταίστως μεταχειρίζεται, ἔπειτα δὲ θὰ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὰ τῆς συντάξεως τῆς γραφομένης. Ὅταν δ' οὕτω λάβῃ σαφῆ συνείδησιν τῶν ὅσα καθ' ἑκάστην ἀκούει, ἀναγινώσκει, *λέγει καὶ αἰσθάνεται*, καὶ ὡς ἓν ὅλον σύστημα ἀπαρτίζοντα ἐδιδάχθη ὅτι ἔχει ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, τότε εὐκόλως θὰ ἐποικοδομήσῃ ἐπ' αὐτῶν περαιτέρω ὅ,τι ἀνήκει εἰς μόνην τὴν ἀρχαίαν, εἰς ἣν τώρα μεταβαίνων εἰς τὸ Ἑλλην. σχολεῖον προσέρχεται κατὰ μικρόν. Τότε θὰ μάθῃ ὅτι ἀντὶ τοῦ ἡμετέρου *ἔχω εἰπεῖ, εἶχον εἰπεῖ, θὰ εἰπῶ* λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι ἄλλα, ἤτοι *εἴρηκα, εἰρήκειν, ἐρῶ*, ἀντὶ τοῦ *ἔρχεσαι, ὀνομάζεσαι, ἤρχεσο, ὠνομάζεσο* κλπ. ἔλεγον ἐκεῖνοι *ἔρχῃ, ὀνομάζῃ, ἤρχου, ὠνομάζου*· ὅτι ἀντὶ τοῦ *τὰ πρόβατα παρέχουσι γάλα* ἔλεγον ἐκεῖνοι *παραδόξως τὰ πρόβατα παρέχει γάλα*, ὅτι τὸ *ἂν ἤρχετο, ἂν ἠδύνατο* ἐκφέρουσιν ἐκεῖνοι ἄλλως, ἤτοι *εἰ ἤρχετο, εἰ ἠδύνατο* κλπ.

Τοιουτοτρόπως ἡ διδασκαλία καὶ γνῶσις τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ θὰ καταστῇ καὶ ταχεῖα καὶ εὔκολος καὶ ἀσφαλὴς, ἀφοῦ ἄλλο μὲν μέρος, καὶ τοῦτο μέγα αὐτῶν, εἶναι γνωστὸν εἰς τὸν παῖδα ἤδη πρότερον ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ μεταχειρίζεται αὐτὸ καθ' ἑκάστην ἀσφαλῶς, ἄλλο δὲ ἀναγινώσκει καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς ἀναγνωστικοῖς καὶ λοιποῖς βιβλίοις ὥστε ταχέως καὶ σχεδὸν ἀκόπως θὰ μάθῃ καὶ αὐτὸ καὶ θὰ ἔχῃ καὶ αὐτοῦ σαφῆ συνείδησιν, τὸ δὲ ὑπολειφθὲν μέρος τῆς ἀρχαίας θὰ εἶνε σχετικῶς ὀλίγον καὶ δὴ εὐμάθητον.

Ὅτε πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγὼ ἐμάνθανον τὴν ἀρχαίαν γραμματικὴν, ἐμελέτων καὶ ἀπεστήθιζον μετὰ πολλοῦ κόπου ὡς ὅλως νέα καὶ ἄγνωστα εἰς ἐμὲ καὶ ὅσα κάλλιστα ἀπὸ τοῦ οἴκου ἐκόμιζον μετ' ἐμαυτοῦ ἤτοι καὶ τὸ *ὁ λόγος τοῦ λόγου, ἡ χαρὰ τῆς χαρᾶς, λέγω λέγεις* κλπ. ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὰ λατινικὰ mensa mensae, lego legis legit legimus κλπ. Τὸ αὐτὸ δ' ἀκριβῶς μοι συνέβη καὶ ὅτε κατὰ πρῶτον ἤκουσα τὴν λέξιν *σύνταξιν*. Ὅτι ἐγὼ καθ' ἑκάστην *συνέτασσον*, ὅτι μετεχειριζόμην ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ὑποκείμενα καὶ κατηγορούμενα καὶ ἀντικείμενα καὶ προσδιορισμοὺς κλπ. κλπ., οὐδεὶς εἶπέ μοι, καὶ ἐγὼ ἐπιμόνως καὶ οὐδὲν αἰσθανόμενος προσεπάθουν νὰ νοήσω καὶ μάθω ὡς ὅλως νέα καὶ ἄγνωστα ὅσα κάλλιστα ἐγίνωσκον καὶ μετεχειριζόμην. Ὅτε δὲ μετὰ πάροδον πολλῶν ἐτῶν ἀνέλαβον νὰ διδάξω παῖδά τινα τὴν γραμματικὴν, ἠκολούθησα ἄλλην ὁδὸν ἥτις ἀκόπως ὡδήγησεν

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟ Θ΄ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ "ΑΘΗΝΩΝ,,

Οἱ ἐν Ἀθήναις, ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τακτικοὶ ἀναγνῶσται τῶν «Ἀθηνῶν» ἀποκόπτοντες καθ'ἑκάστην τὸ δελτίον τοῦτο καὶ παραδίδοντες τὰ δελτία τοῦ μηνὸς εἰς τὰ γραφεῖά μας ἢ εἰς τοὺς ἐφημεριδοπώλας, παρὰ τῶν ὁποίων ἀγοράζουσι τὸ φύλλον, θὰ λαμβάνωσι διὰ τοῦ Πρακτορείου καὶ τῶν Ὑποπρακτορείων τῶν ἐφημερίδων τὰ μηνιαῖα Παραρτήματα τῶν «Ἀθηνῶν»

ΔΕΛΤΙΟΝ διὰ τὸ ἔννατον Παράρτημα «Ἀθηνῶν»

εἰς γνῶσιν αὐτῆς τὸν παῖδα. Ἠρώτων λ. χ. ὁποία εἶνε αὐτὴ ἐκεῖ; ὁ δὲ ἀπήντα: *ἡ θεία*· πάλιν ἠρώτων (δεικνύων φόρεμα τῆς θείας) τίνος εἶναι τοῦτο; *τῆς θείας*· ποίαν βλέπομεν ἐκεῖ; *τὴν θείαν*. Λοιπὸν ἔλεγον, παρατήρησε πῶς ἡ αὐτὴ λέξις μεταβάλλεται *ἡ θεία τῆς θείας τὴν θείαν*. Ἂν δὲ τὴν καλέσωσωμεν, πῶς θὰ εἰπῇς; *θεία!* Λοιπὸν ἰδοὺ καὶ ἄλλο! Ὁμοίως δι' ἐρωτήσεων κατώρθωσα νὰ εἰπῇ ὁ παῖς μόνος του πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστῶτος *γράφω, γράφεις κλπ.* Μετὰ ταῦτα δὲ ἤνωσα αὐτὰ καὶ συνεξέφερα, προσθεὶς ὅτι τοῦτο κάμνομεν εἰς τὰς πλείστας λέξεις καὶ αὐτὸ λέγομεν *κλίσιν* τῶν λέξεων. Ἀφοῦ δὲ οὕτως ἔμαθεν ὁ παῖς ἐκεῖνος τάχιστα νὰ ἐκφέρῃ ἡνωμένα ὡς ὁμάδας καὶ συστήματα ὅσους τύπους ἐγίνωσκεν, ἤρχισα νὰ προσθέτω εἰς αὐτοὺς ὅσους ἔχει μόνη ἡ γραφομένη, ἤτοι τὴν δοτ. τὸν πληθ. *αἱ τιμαὶ τὰς τιμὰς*, τὰ τριτόκλιτα *ἡ χεὶρ τῆς χειρὸς, ὁ πατὴρ τοῦ πατρὸς* κτλ., μετὰ ταῦτα δὲ τέλος καὶ ὅσους ἔχει μόνη ἡ ἀρχαία γραμματική, οἷον μέλλοντας, παρακειμένους, εὐκτικὰς κλπ. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσω ὅτι οὐδεμίαν παρετήρησα σύγχυσιν. (Τοῦ λόγου ὄντος περὶ τῆς συγχύσεως ἐπιτραπήτω μοι νὰ δηλώσω ὅτι τὴν φράσιν «ἡ διδασκαλία τῆς γραμματικῆς τοῦ νέου γραπτοῦ ἡμῶν λόγου οὐδὲν ἄλλο ἢ σύγχυσιν θὰ φέρῃ» ἣν ἔκρινα ἐπίμεμπτον, δὲν ἤκουσα παρὰ τοῦ σεβαστοῦ μοι διδασκάλου κ. Γ. Μιστριώτου ἀλλὰ παρ' ἄλλου τινὸς οὗ τὰς γνώμας δὲν δύναμαι ἀτυχῶς νὰ σέβωμαι ὅπως τὰς τοῦ σεβαστοῦ μοι διδασκάλου. Καὶ ὁ τρόπος δὲ καθ'ὃν ἐμνημόνευσα τῆς φράσεως ταύτης, ἐδήλου σαφῶς ὅτι δὲν ἀπέδιδον αὐτὴν εἰς τὸν κ. Μιστριώτην). Πρόσθες ὅτι καὶ ἄλλα μαθήματα διδάσκονται οἱ παῖδες οὕτω βαθμηδὸν, οἷον τὴν ἱστορίαν, τὴν ἱερὰν ἱστορίαν κλπ. καὶ οὐδεὶς λόγος γίνεται περὶ συγχύσεως ἐν αὐτοῖς.

Κατ' ἀλήθειαν ἄρα οὐ μόνον σύγχυσίς τις δὲν θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ, ἂν διδαχθῇ ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις παρ' ἡμῖν ἡ γραμματικὴ τοῦ νέου γραπτοῦ λόγου ὅπως λέγω, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς ἀρχαίας γραμματικῆς καὶ τοῦ ἀρχαίου συντακτικοῦ ἡ διδασκαλία θὰ τεθῇ ἐπὶ ὑγιεστέρων βάσεων καὶ θὰ καταστῇ εὐκολωτέρα καὶ τελεσφορωτέρα.

Ἀντείπῃ δὲ μηδεὶς μήτε ὅτι τὰ ὅρια τῆς νέας γραμματικῆς δὲν εἶνε ἀκριβῶς διακεκριμένα ἀπὸ τῆς ἀρχαίας, διὸ καὶ πολλάκις ἀρχαιοπινέστεροι τύποι παραλαμβάνονται εἰς τὸν σημερινὸν λόγον, ἀναγκαία ἄρα καὶ ἡ τούτων γνῶσις, μήτε ὅτι ὁ καθορισμὸς τῶν νέων θὰ ἐσήμαινεν ἀποκλεισμὸν εἰς τὸ ἑξῆς παντὸς ἀρχαιοπινοῦς, ὅπερ κατά τινας, ὡς εἴπομεν, θὰ ἰσοδυνάμει πρὸς στάσιν ἐν ᾗ τῇ προαγωγῇ τῆς γλώσσης. Διότι πρῶτον, ἂν ἐνίοτε λέγηται τύπος τις ἀρχαϊκώτερος, οἷον *δημοσιευθήτω, θεωρηθήτω, μὴ γένοιτο, τὸ μὴ χεῖρον βέλτιον, ἄριστα, κάλλιστα* κτλ., δύνανται οὗτοι πάντες νὰ τίθενται παρὰ τοὺς συνήθεις ἡμῖν, διὰ διαφόρων χαρακτήρων τυπούμενοι καὶ ἐντὸς ἀγκυλῶν ἐγκλειόμενοι, ἵνα γίνηται σαφὲς ὅτι γινώσκονται ἡμῖν σήμερον, κεῖνται δ' ὅμως ἐκτὸς τοῦ συστήματος. Δεύτερον παρατηρῶ ὅτι παραλείπων τὸ ζήτημα ἂν διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς μὲν ἐκ τῶν ἀρχαίων τύπων προάγηται ὄντως ἡ γλῶσσα ὅπως ὀλίγοι τινὲς νομίζουσιν, ἐγὼ δ' ἀρνοῦμαι, ἀρκοῦμαι ἐν τούτοις ὅτι ἡ γραμματικὴ κυρίως εἰπεῖν ὡς διδακτικὴ θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν εὔκολον διδασκαλίαν τῆς γλώσσης ἐν τοῖς σχολείοις, δὲν θὰ κωλύῃ δὲ βεβαίως, ὅπως καὶ ἀνωτέρω παρετηρήσαμεν, τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν συγγραφέων νὰ κάμνωσι χρῆσιν καὶ ἀρχαιοτέρων τύπων, ἂν τυχὸν φρονῶσιν ὅτι τοῦτο εἶνε ἀπαραίτητον. Οὐδὲ ταῦτα ἄρα πρέπει νὰ θεωρηθῶσι κωλύματα τῆς διδασκαλίας τῆς γραμματικῆς.

*

Ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι μέγα ἀγαθὸν φρονῶ ὅτι δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἐκ τῆς συστηματικῆς διδασκαλίας τῆς γραμματικῆς, τοῦ συντακτικοῦ καὶ καθόλου τῆς νέας γραπτῆς ἡμῶν γλώσσης, λέγω τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἀπαισίου μαλλιαρισμοῦ! Σήμερον ὡς γνωστὸν ἡ μὲν γραμματικὴ αὐτῆς διδάσκεται ὁπωσδήποτε ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις ἀλλὰ τὸ συντακτικὸν αὐτῆς οὐχί, ἀσκήσεις εἰς τὸ γράφειν αὐτὴν διετάχθησαν μὲν ἐπανειλημμένως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν γίνονται προσηκόντως διά τε ἄλλα καὶ διότι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐπίπονον, ἔχει ἀνάγκην πολλῆς καὶ μακρᾶς κατ' οἶκον ἐργασίας. Ἐντεῦθεν ἀπέρχονται ἀπὸ τῶν σχολείων τῆς τε κατωτάτης καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως οἱ νέοι ἐλάχιστα ἐπιστάμενοι περὶ τῆς νέας ἡμῶν γλώσσης. Μόνον εἰς γραφὴν τῆς περιφήμου ἐξηγήσεως κάμνουσιν αὐτῆς, καὶ μάλιστα οὐχὶ πάντοτε, χρῆσιν ἢ μᾶλλον κατάχρησιν καὶ στρέβλωσιν. Πρόσθες τούτοις ὅτι οἱ καθηγηταὶ μαθόντες νὰ θαυμάζωσι τὸν ἀρχαῖον λόγον, τούτου μάλιστα τὰς ἀρετὰς ἐξαίρουσι, τοῦ δὲ νεωτέρου οὐχί· ἐντεῦθεν οἱ νέοι ἀγνοοῦσι τὰ κατ' αὐτὸν σχεδὸν ἐντελῶς. Δι' αὐτὸ βλέπομεν συχνὰ ἄνδρας ἐπιστήμονας δεξιωτάτους τἆλλα, ἀπειροτάτους δὲ περὶ τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης, ἢ συχνότερον ἄλλους θέλοντας νὰ φύγωσι τὸν ἐκ τῶν σφαλμάτων τούτων ἔλεγχον καὶ γενομένους μαλλιαροὺς, δημοτικιστὰς κλπ. κλπ. Καὶ ὅμως ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ταῖς χώραις δηλ. ἐκείναις ἃς ἡμεῖς πάντοτε ἐμάθομεν νὰ θεωρῶμεν ὡς πρότυπα παιδευτικῶν μεθόδων καὶ ἄλλης ἐπιστήμης, οἱ νέοι διδάσκονται ἐν τοῖς σχολείοις τῆς τε κατωτάτης καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικὸν τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν γλώσσης καὶ δῖα πολυώρων καθ' ἑβδομάδα καὶ ποικίλων ἀσκήσεων μανθάνουσι νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὰς οὐ μόνον ἀπταίστως ἀλλὰ καὶ ἐπιχαρίτως ἔν τε τῷ πεζῷ καὶ τῷ ποιητικῷ λόγῳ. Ἡμεῖς δ' ἀντὶ τούτων ἐκτρεπόμεθα εἰς ἱερεμιάδας ὅτι ἡ γλῶσσα ἡμῶν εἶνε δύσκολος, νεκρὰ καὶ δὲν ᾐξεύρω τί ἄλλο. Καὶ ἀναντιλέκτως πάντα εἶνε δύσκολα καὶ αὐτόχρημα ὄρη ἀδιάβατα, ἐφ' ὅσον δὲν θελήσῃ τις νὰ ἀσχοληθῇ καὶ μάθῃ αὐτά.

Καὶ ὅμως ὅτι κατ' ἀλήθειαν ἡ γλῶσσα ἡμῶν δὲν εἶνε δύσκολος, ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ὅσοι τῶν ἡμετέρων νέων ἐτράπησαν ἐπὶ τὴν δημοσιογραφίαν, τ.ἔ. ὅσοι ἠσκήθησαν ὁπωσδήποτε, γράφουσιν αὐτὴν εὐκόλως, πολλοὶ δὲ καὶ κομψῶς. Ταῦτα δὲ ἔχων ἕκαστος ὑπ' ὄψει δύναται νὰ φαντασθῇ τίνες θὰ ἐμορφοῦντο παρ' ἡμῖν κάλαμοι, ἂν διδάσκαλοι μὲν φιλόκαλοι καὶ φιλότιμοι ἐδίδασκον καὶ ἤσκουν τοὺς νεωτέρους εἰς τὴν ὀρθὴν καὶ καλὴν χρῆσιν αὐτῆς, δόκιμα δὲ διδακτικὰ καὶ ἀναγνωστικὰ ὁμοιόμορφα αὐτῆς βιβλία συνετάσσοντο καὶ τοῖς νέοις μαθηταῖς ὡς πρότυπον προεβάλλοντο. Προφανὲς δὲ ὅτι ἐὰν ταῦτα ἐγίνοντο καὶ οἱ νέοι ἐν τοῖς σχολείοις ἐπαιδεύοντο καὶ ἐμάνθανον νὰ μεταχειρίζωνται τὴν νέαν, τὴν ἐθνικὴν, τὴν ἐπίσημον ἡμῶν γλῶσσαν, τότε, ἐπειδὴ μόνον ὁ μωὸς κατὰ τὴν παροιμίαν οἴνου παρόντος ὄξος αἱρεῖται λαβεῖν, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ μαλλιαρισμὸς οὐδαμόθεν λαμβάνων πλέον τροφὴν, θὰ ἀπέθνησκεν ἐξ ἀσιτίας καὶ θὰ ἀπηλλάσσετο ἡ Ἑλλὰς τῆς νέας ταύτης πληγῆς Φαραώ. Νῦν δὲ, ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσωμεν τοῦτο παρρησίᾳ, ἡμεῖς οἱ διδάσκαλοι, οἵτινες ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν ἔχομεν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία διὰ τῆς ἀδρανείας καὶ ἀκηδείας αὐτῆς, εἴμεθα οἱ ἀληθεῖς αἴτιοι αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς εὐθύνης ταύτης οὐδεὶς θέλει ποτὲ δυνηθῇ ν' ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς πνευματικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι.

*

Ἐν τέλει παρατηρῶ καὶ τόδε: Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἄνδρες λόγιοι, Γάλλοι, Γερμανοί, Ἄγγλοι καὶ Ἰταλοὶ ἤδη ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐκήρυξαν καὶ κηρύττουσιν ὅτι ἀντὶ πάσης τεχνητῆς παγκοσμίου γλώσσης, ὁποίας ἀπὸ πολλοῦ χρόνου πολλοὶ πολλὰς ἔπλασαν καὶ πλάττουσι, προτιμοτέρα εἶναι ἡ νέα Ἑλληνική, καὶ ὅτι δίκαιον εἶνε αὕτη νὰ ληφθῇ ὡς διεθνὴς γλῶσσα συνεννοήσεως πανταχοῦ. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ προδικάσω περὶ τοῦ πράγματος, ἂν δηλ. εἶναι κατ' ἐμὴν γνώμην πιθανὸν καὶ δυνατὸν ἢ οὐχί. Τοσοῦτο μόνον κρίνω ἀναγκαῖον νὰ εἴπω ὅτι, ἵνα ἡ γνώμη τῶν εὐγενῶν ἀνδρῶν τούτων δυνηθῇ ποτὲ νὰ ληφθῇ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν καὶ παρέχῃ ἐλπίδα ἐπιτυχίας, ἀνάγκη ἀπαραίτητος φαίνεταί μοι, πρὸ πάσης τοιαύτης σκέψεως, νὰ κανονισθῇ ἀκριβέστατα ἥ τε γραμματικὴ καὶ ἡ συντακτικὴ αὐτῆς χρῆσις, ὥστε οἱ μέλλοντες ποτὲ νὰ ἐκμάθωσι καὶ μεταχειρίζωνται αὐτὴν νὰ μὴ εὑρίσκωνται ἑκάστοτε ἐνώπιον πολυτυπίας καὶ ἄλλης ποικιλίας καὶ ν' ἀναγκάζωνται νὰ ἐκλέγωσιν, ἀλλὰ νὰ γινώσκωσιν ὡρισμένως ὅτι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο οὕτω καὶ οὐκ ἄλλως ἐκφράζεται. Γνωστὸν δ' εἶναι καὶ ἄλλως ὅτι πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἐν πάσῃ γλώσσῃ προηγήθη ἡ ἁπλοποίησις, ὁ ἀκριβὴς καθορισμὸς τῆς χρήσεως, καὶ ἔπειτα ἠκολούθησεν ἡ διάδοσις καὶ ἐξάπλωσις τῆς γλώσσης. Οὐδεὶς δὲ λόγος ὑπάρχει πείθων ὅτι σήμερον θὰ γίνῃ τις ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου ὑπὲρ τῆς νέας Ἑλληνικῆς,

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ

Σελήνη 13 ἡμερῶν

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρ. 4 λ. 46. —Δύσις ὥρ. 7. 21

Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ἀμφιβολία, ὅτι ἡ προτεινομένη ὑπὸ Ἑλλήνων κεφαλαιούχων τροχιοδρομικὴ γραμμὴ μέχρι Φαλήρου διὰ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ, εἶνε μία εὐεργεσία πρὸς τὴν πόλιν. Μὲ δέκα λεπτὰ θὰ χαρισθῶσιν εἰς τοὺς φλογιζομένους, σκονιζομένους καὶ λασπωνομένους Ἀθηναίους, δρόσος, θαλάσσιος ἀὴρ, ἀνάπαυσις, ὑγεία. Ὅλα αὐτὰ διὰ δέκα λεπτὰ εἶνε βεβαίως δῶρον. Διότι ἕως τώρα τὸ Φάληρον εἶνε ἀκριβώτατον. Ὀγδοήντα λεπτὰ δι' ἓν ἄτομον δὲν εἶνε βεβαίως πτώχευσις καὶ χρεωκοπία. Ἀλλὰ πουθενὰ δὲν ὑπολογίζονται τὰ ἄτομα. Παντοῦ ὑπολογίζεται εἰς αὐτοῦ τοῦ εἴδους τοὺς λογαριασμοὺς οἰκογένεια ἀπὸ τέσσαρα ἄτομα κατὰ μέσον ὅρον. Διὰ τέσσαρα ἄτομα λοιπὸν δύο ὡρῶν Φάληρον τώρα ἀπαιτεῖ πέντε δραχμὰς, αἱ ὁποῖαι αὐξάνουν ἂν προστεθῇ καὶ λουτρόν.

Εἶνε ἑπομένως εὐεργεσία ἡ νέα γραμμή. Ἀλλὰ—ὑπάρχει καὶ ἐν ἀλλὰ—παρουσιάζεται εἰς τὸ μέσον τὸ φάσμα τῶν ἵππων τὰ ὁποῖα θὰ σύρουν τὰς ἁμάξας. Ἐχρειάσθησαν δέκα ἐτῶν ἀγῶνες, ἐχρειάσθη νὰ ἔχουν ἠλεκτρικὸν τραμ τριτεύουσαι πόλεις τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἐπὶ τέλους ν' ἀπαλλαχθοῦν αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ τὴν πληγὴν τῶν Ἀχαμνοόντων καὶ ἰδοὺ ὅτι τρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς αὐτήν. Ἐκτὸς ἐὰν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ὑπάρχει καὶ ἀτμὸς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν φαίνεται ἀπὸ τὴν γενομένην πρότασιν. Ἂς καθαρισθοῦν λοιπὸν ἀπὸ τώρα αὐτὰ τὰ ζητήματα. Μολονότι ὑπάρχει ἀκόμη καὶ ἡ δυσκολία τῆς ὡραίας λεωφόρου, ἡ ὁποία ἔγινε διὰ πεζοὺς καὶ τὴν ὁποίαν θ' ἀσχημίσῃ ἡ κίνησις τῶν τράμ. Πόσα ἐπιχειρήματα ἐναντίον μιᾶς εὐεργεσίας, ἀλλὰ καὶ πόσον λογικὰ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα!

Οἱ νέοι μηχανικοὶ

Κατὰ τὰ ἐκδοθέντα ἐπίσημα ἀποτελέσματα τοῦ Πολυτεχνείου δίπλωμα μηχανικοῦ ἔλαβον οἱ ἑξῆς κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας:

Α. Γιάνναρης, Ι. Πεσταρίνης, Α. Ὀρλάνδος, Α. Σπυρόπουλος, Θ. Κουλουμόπουλος, Γ. Παπαδόπουλος, Γ. Πανταζῆς, Γ. Οἰκονόμου, Κ. Λούης καὶ Γ. Πικίνης,

Πρόγευμα εἰς τοὺς ὑπουργοὺς

Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὁ Βασιλεὺς θὰ παραθέσῃ ἐν Τατοΐῳ πρόγευμα πρὸς τοὺς νέους ὑπουργούς. Τὴν ἡμέραν τοῦ προγεύματος θὰ καθορίσῃ προσεχῶς ὁ Βασιλεύς.

Ὁ κ. Θεοτόκης

Καὶ χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἀδιαθετῶν δὲν μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παραγγείλας, ὅπως οἱ τμηματάρχαι τῶν διαφόρων τμημάτων μεταβαίνωσιν εἰς τὴν οἰκίαν του πρὸς ὑπογραφὴν ἐπειγόντων ἐγγράφων.

Τὰ ταξείδια τῶν τέως...

Ὁ τέως ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καλογερόπουλος κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐνώπιον τοῦ Ἄνακτος παρουσίασίν του διέμεινε περὶ τὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας συνομιλῶν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων μετὰ τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Ἄναξ προσεκάλεσε τὸν κ. Καλογερόπουλον νὰ μεταβῇ εἰς Κοπενάγην.

— Νὰ ἔλθετε, τῷ εἶπεν, ἐκεῖ διὰ νὰ σᾶς συστήσω ἐπιφανῆ τινα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς ἐπιδείξουν διάφορα σπουδαῖα ἔργα.

Ὁ κ. Καλογερόπουλος ἀναχωρεῖ αὔριον διὰ Χαλκίδα καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἰδηψόν. Μετὰ 15ήμερον διαμονὴν εἰς τὰ λουτρὰ Αἰδηψοῦ ὁ τέως ὑπουργὸς θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἰταλίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Γερμανίαν.

Ἐπίσημοι ἐπισκέψεις

Τὸν κ. Γούναρην ἐπεσκέφθησαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν χθὲς ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. Στεφάνου.

Διπλωματικαὶ ἐπισκέψεις

Ἐπεσκέφθησαν χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Μπαλτατζῆν, διὰ πρώτην φορὰν, πάντες οἱ πρεσβευταὶ καὶ οἱ λοιποὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι

Ἐπισκευαὶ εἰς τὰ Ἀνάκτορα

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς χορηγηθείσης πιστώσεως τῶν 40 χιλιάδων δρ. ἤρχισαν διενεργούμεναι εἰς τὰ Ἀνάκτορα αἱ νέαι ἐπισκευαὶ εἰς τὴν βορεινὴν ἤδη πλευράν. Ἐπὶ τῆς πλευρᾶς ταύτης θὰ τοποθετηθῇ καὶ νέος ἀνελκυστὴρ, θὰ μεταβληθῇ δὲ εἰς μαρμαρίνην ἡ ὑπάρχουσα ξυλίνη κλίμαξ.

Ἐπίσης θέλουσι διαρρυθμισθῇ καὶ ἐλαιοχρωματισθῇ δωμάτιά τινα, θὰ γίνῃ δὲ ἐγκατάστασις καὶ διαμερίσματος λουτρῶνος.

Τὸ δάπεδον τῆς αἰθούσης τῶν Τροπαίων, περὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ ὁποίου πρὸ καιροῦ εἴχομεν ἀναγράψει, ἐπεσκευάσθη προσωρινῶς.

Ἡ ἀντικατάστασις τῶν ὑποβασταζουσῶν αὐτὸ ξυλίνων δοκῶν διὰ σιδηρῶν θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει πιστώσεως χορηγηθείσης ὑπὸ τῆς προσεχοῦς Βουλῆς.

Ὁ κ. Πετμεζᾶς παρὰ τῷ κ. Λεβίδῃ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς κ. Πετμεζᾶς ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν πρωΐαν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Λεβίδην καὶ συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτοῦ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ὁ κ. Χατζηπέτρος

Ὡς ἐλέγετο χθὲς διεξάγονται συνεννοήσεις ὅπως ὁ βουλευτὴς Τρικκάλων κ. Χατζηπέτρος προσχωρήσῃ εἰς τὸ Μαυρομιχαλικὸν κόμμα.

Διαγωνισμὸς ἀκολούθων

Ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς θὰ γίνῃ ἡ πρόκηρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν θέσεων ἀκολούθων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν. Αἱ συμπληρωθησόμεναι θέσεις εἶνε δύο.

Ὁ Ρωμηός

Τὸ Σάββατον αὐτὸ δὲν θὰ ἐκδοθῇ ὁ «Ρωμηός», ὅστις ἄλλως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους αὐτοῦ θὰ ἐκδίδεται ὅταν δὲν εἶνε πολλὴ ζέστη.

Τὰ νέα δικαστήρια

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διώρισεν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων κ. Πατζίρη, τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κ. Βισβίζη καὶ τοῦ νομομηχανικοῦ τῶν δημοσίων κτιρίων, ἥτις ἐντὸς τῆς παρούσης ἑβδομάδος θέλει ἐνεργήσει τὴν παραλαβὴν τοῦ μεταρρυθμισθέντος Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου πρὸς ὁριστικὴν ἐγκατάστασιν τῶν δικαστηρίων.

Ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν δικαστηρίων πρέπει νὰ γίνῃ ὁριστικῶς πρὸς τῆς 1ης ἐλευσομένου μηνὸς ἵνα τὸ Δημόσιον ἀπαλλαγῇ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐνοικίων.

Ἡ Γεωργικὴ ἔκθεσις

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θέλουσι κληθῇ εἰς πρώτην συνεδρίασιν τὰ μέλη τῆς διοργανωθησομένης ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ Γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως πρὸς ἔγκρισιν τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς καὶ πρὸς συζήτησιν τῶν μέσων τῆς ἐπιτυχεστέρας αὐτῆς διεξαγωγῆς.

Τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως πρόεδρος εἶνε ὁ βασιλόπαις Νικόλαος.

Ἡ ἔκθεσις θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἓξ μῆνας, θὰ περιλαμβάνῃ δὲ πλουσίαν συλλογὴν προϊόντων τῶν ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐργοστασίων ὡς καὶ παντὸς εἴδους ἐργαλεῖα καὶ μηχανήματα τῶν ἑξῆς κλάδων.

Τῆς κυρίως γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας καὶ κτηνοτροφικῆς, γαλακτοκομίας καὶ τυροκομίας, ἀμπελουργίας, οἰνοποιΐας, οἰνοπνευματοποιΐας καὶ ἀρωματοποιΐας, ἐλαιοκομίας καὶ ἐλαιουργίας, δενδροκομίας, λαχανοκομίας, ἀνθοκομίας, πτηνοτροφίας, μελισσοκομίας, σηροτροφίας, δασοκομίας, βιομηχανίας, δασικῶν προϊόντων, θήρας καὶ ἁλιείας, ὑδραυλικῶν ὀργάνων καὶ μηχανῶν, μεταγωγικῶν ὀργάνων, συσκευαστικῶν μέσων ὀπωρῶν, λαχανικῶν, ἀνθέων, ἐλαιῶν, κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ χημικῶν προϊόντων, λιπασμάτων, ἐντομοκτόνων, ἀντιπαρασιτικῶν φαρμάκων, οἰνολογικῶν προϊόντων κλπ.

Ἕκαστον τμῆμα θὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰδικῶν. Μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐκθέσεως συγκαταλέγονται καὶ οἱ κ. κ. Βαλαωρίτης, Βλάγκαλης, Βαμπᾶς, Δούμας, Ζαΐμης, Ζαλοκώστας, Ι. Θεοτόκης, Κοντόσταυλος, Σ. Μερκούρης, Ρουσόπουλος, Ὀθ. Ρόμπεκ, Ἀλ. Σκουζὲς, Γ. Στρέιτ καὶ Σκυλίτσης.

Εἰσηγηταὶ τῆς ἐπιτροπῆς ὡρίσθησαν οἱ κ. κ. Γερμανὸς καὶ Χασιώτης.

Συνέδριον Οἰνοπνευματοβιομηχάνων

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 29 τρέχοντος καὶ ὥραν 10 π. μ. ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Λεβίδης, ὅστις θέλει προεδρεύσει τοῦ ὑπὸ τῆς Φυσιοδιφικῆς Ἑταιρίας διοργανουμένου συνεδρίου τῶν οἰνοπνευματοβιομηχάνων, θὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν αὐτοῦ.

Τὸ συνέδριον τοῦτο, οὗτινος ἐπίτιμος πρόεδρος εἶνε ὁ Διάδοχος, σκοπὸν ἔχει τὸν κατάπιν κοινῆς συνεννοήσεως καθορισμὸν τῆς ἐν νοίας τοῦ γνησίου οἴνου, οἰνοπνεύματος καὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν. Τὰ συμπεράσματα τοῦ συνεδρίου τούτου θὰ ὑποστηριχθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ἐν Γενεύῃ κατὰ Σεπτέμβριον τελούμενον Διεθνὲς Συνέδριον πρὸς καταπολέμησιν τῶν νοθειῶν τῶν ἐδωδίμων καὶ ποτῶν.

Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ ἐν τῷ Ζαππείῳ

Τῆς σημερινῆς μεγάλης ἐν τῷ Ζαππείῳ Μεγάρῳ ἑορτῆς ὑπὲρ τῆς Κεντρικῆς Σηροτροφικῆς Ἑταιρίας θὰ ἐφορεύσωσιν αἱ κυραι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σηροτροφικῆς Ἑταιρίας: Αἰκατερίνη Γρ. Ζλατάνου πρόεδρος, Μαρία Στ. Κολιάτσου ταμίας, Ἰωάν. Π. Μαυρογένη γενικὸς γραμματεὺς, δεσποινὶς Ἄννα Βλ. Γαβριηλίδου εἰδ. γραμματεύς καὶ κυρίαι Εὐφροσύνη Παπαδάκη, Εἰρήνη Κοντελίδου, Φανὴ Π. Ζαλοκώστα, Μαρία Παπαϊωάννου, Θ. Κανάρη, Ἐλισσάβετ Ἀλ. Ρωτσίνα, Κυριακοῦλα Καλογερῆ, Ἐρατὼ Ἀνδωρίκη, Εὐφροσύνη Π. Κανάκη, Ἀλ. Μανοπούλου, Δὶς Θάλεια Κτενᾶ, Δὶς Εὐγενία Ζωγράφου σύμβουλοι· καὶ αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες Λιδωρίκη, Εἰρήνη Καλογερῆ, Σπ

LES AFFAIRES DE MACÉDOINE (*)

Il faut espérer que les deux propositions de sir Ed. Grey déclarées « scabreuses » par M. Isvolsk ne reparaîtront plus dans le nouveau projet pour la Macédoine. Le gouvernement ottoman ne saurait évidemment acquiescer à l'institution d'une sorte de gouverneur international, même sous une dénomination différente destinée à masquer son véritable caractère, et il ne saurait non plus consentir à la réduction des effectifs des troupes turques par la voie plus ou moins dissimulée de l'affectation de la presque totalité des revenus aux besoins de l'administration.

Nous nous réservons du reste d'examiner et de discuter dans un parfait esprit de conciliation, mais avec toute le franchise que comportent les droits de l'Etat et des nationalités en présence, les éléments du projet dès que nous en connaîtrons les détails.

Mais il nous semble, dès à présent, nécessaire de préciser nos vues en ce qui concerne l'extension des gardes champêtres pour le cas où on voudrait y insister.

Les autorités des trois vilayets en ont déjà fait un essai relativement étendu, mais il n'a guère été encourageant. Ainsi il résulte des statistiques officielles et très détaillées que nous avons sous les yeux que, depuis leur formation, il y a eu 252 gardiens bulgares, 118 grecs et 34 serbes, qui ont commis des meurtres et autres crimes et qui ont dû être déférés à la justice. En d'autres termes, dans le corps institué précisément pour contribuer à la préservation de l'ordre public et à la répression des crimes, 404 malfaiteurs dangereux se révélèrent.

Cette situation si anormale ne doit pas étonner outre mesure si l'on considère que de redoutables brigands bulgares, arrêtés au milieu de leurs exploits sanguinaires et condamnés au bagne ou à la déportation, avaient été ensuite grâciés par le Sultan sous l'inspiration d'une philanthropie mal entendue de certaines puissances et sont venus reprendre leur place dans les rangs des bandes.

Il y a eu là des responsabilités encourues, et vis-à-vis de la Porte et vis-à-vis des nouvelles victimes ; mais il y a eu aussi un mauvais exemple donné aux gardes champêtres indigènes qui se sont crus fondés à compter, au même titre que les comitadjis, sur l'impunité par le chemin détourné de la clémence.

En tout cas, l'institution des gardes champêtres, c'est-à-dire des paysans armés, est désormais jugée ; mais ce qui la rend encore plus inadmissible et suspecte, c'est qu'elle a été préconisée par des gouvernements bulgares successifs et qu'elle est vivement favorisée par un publiciste bulgarophile ardent.

C'est le *Times* qui nous a fourni ces données et le *Temps* a appris de son côté que l'expérience de corps armés faisant en Italie la police eux-mêmes, dans des régions en grève, et se substituant à la force publique régulière, apparut périlleuse au principe d'Etat et l'on a dû y renoncer.

Quant aux bandes et à leurs méfaits, même le Blue Book du mois de mai dernier affirme que c'est un Bulgare qui a provoqué la triste affaire de Dragosh, et le *Times* qui parlait déjà de « représailles » grecques, prévoit également une recrudescence d'activité révolutionnaire du côté bulgare. On ne saurait mieux fixer de coupables initiatives.

Le *Times* constate en outre que quelques-unes des réformes produisent déjà de bons résultats et il reconnaît, avec le récent Blue Book, que les officiers turcs ont travaillé « cordialement et fidèlement », avec leurs collègues anglais. Du reste M. Robert Windham Graves, délégué financier britannique à Salonique, vient de déclarer que la population musulmane a plutôt des dispositions pacifiques.

Du moment d'ailleurs que l'Europe désire trouver une solution aux difficultés pendantes, elle devrait

(*) Voir le *Journal des Débats* des 6 et 23 mai.

Alors M. Barthou a bien [illegible] accepter d'attendre l'avis de la commission ; mais en faisant cette concession, comme un souverain qui accorderait une grâce, il a mis la condition que le caractère et la durée de cette suspension soit nettement définis. Il nous semble que c'est agir en ministre d'une monarchie autoritaire que d'imposer ainsi ses volontés à une Assemblée où siègent des hommes qui, pendant un long passé politique, ont rendu de signalés services à la République. M. le ministre des travaux publics, dont l'autorité ne paraît pas précisément reposer sur la fixité des opinions, n'a pas travaillé, en cette circonstance, à accroître le nombre des partisans du rachat. Le Sénat est dans son droit, et il remplit le devoir pour lequel il a été créé en contrôlant, avec soin, dans l'intérêt général, les projets que la Chambre vote à l'aveuglette, plus préoccupée de l'effet électoral qu'ils peuvent produire, que de leurs conséquences financières.

Cet incident peut encore permettre à M. Clemenceau de réfléchir. Sans nul doute, la commission sénatoriale des chemins de fer se prononcera en faveur de la reprise des négociations proposée par la Compagnie d'Orléans sur des bases réellement avantageuses. D'un côté, du côté du rachat, c'est l'inconnu plein de dangers, l'aventure onéreuse destructrice de l'équilibre de nos budgets déjà si mal en point ; de l'autre, au contraire, c'est la certitude de bénéfices pour l'Etat, le péril évité d'emprunts à faire, et dans quelles conditions ! à un moment où l'on propose d'organiser un système fiscal de nature à faire fuir les capitaux. Si l'on y réfléchissait bien, dans les milieux gouvernementaux, on verrait qu'il est absolument contradictoire de racheter l'Ouest et de poursuivre l'accomplissement d'une réforme fiscale telle que la conçoit M. Caillaux. L'*Aurore*, du reste, dont on ne peut suspecter le républicanisme et les sentiments démocratiques, déclare « qu'il ne saurait lui déplaire que la commission des chemins de fer ait pris l'initiative d'examiner les propositions récentes de la Compagnie d'Orléans et qu'elle se propose de déposer son rapport avant toute discussion nouvelle ». Et l'*Aurore* ajoute, justement, qu'il ne s'agit pas, en cette affaire, d'une question politique, pas plus que de donner raison « à une personnalité ministérielle ». Notre confrère pense que M. Barthou aurait mauvaise grâce à ne pas laisser la plus large latitude à ceux qui veulent épuiser tous « les moyens d'examen avant de se prononcer ». Or, l'opinion de la majorité du Sénat, son opinion vraie, appuyée sur les travaux de ses commissions techniques, est connue : la Chambre Haute considère le rachat comme une opération très dangereuse pour les finances publiques. Alors, pourquoi s'opiniâtrer dans la mauvaise voie, et prendre une telle responsabilité ? Est-ce par crainte de faire de nouvelles conventions ? M. Clemenceau qui a dit si courageusement leur fait aux socialistes, aurait-il peur, en cette circonstance, de mécontenter ceux qui voient dans le rachat de l'Ouest, la préface de l'expropriation générale ?

Nous rappelons à nos abonnés que toute demande de changement d'adresse doit être accompagnée de la dernière bande et de la somme de 50 centimes.

Σ

αφεῖα ὁδὸς Νομισματοκοπείου 7 | Ἔτος ΚΒ' Ἀριθμ. 6009

Η ΖΑΧΑΡΗ

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΤΩΝ ΖΩΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ὁ ἐκ τῶν τμηματαρχῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Κοφινᾶς ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ μηνιαῖον περιοδικὸν τῶν «Ἀθηνῶν» ἄρθρον περὶ τῶν διεθνῶν μέτρων διὰ τὴν ζάχαρη καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὸ ἄρθρο αὐτὸ ἐξαίρομεν δύο τινά:

Α'

Τὴν κτηνώδη φορολογίαν, τὴν ὁποίαν σχετικῶς μὲ τὰ ἄλλα Κράτη ἔχει ἡ Ἑλλὰς ἀπάνω στὴ ζάχαρη. Ἑπομένως τὴν ὀλίγην κατὰ κεφαλὴν Ἑλληνικὴν ἐξόδευσιν ζάχαρης. Ἑπομένως ὀλίγην ὠφέλειαν τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὴν ζάχαρη μεθ' ὅλον τὸ ἄφθαστον ὕψος τῆς φορολογίας. Διότι καὶ ἂν ἐξοδεύωμεν κἄτι τι περισσότερον ἀπὸ ὅσα φαίνωνται εἰς τοὺς τελωνειακοὺς πίνακας, αὐτὰ εἰσάγονται λαθρεμπορικῶς καὶ πηγαίνουν πούφ! διὰ τὸ Κράτος.

Τὰ λυπηρότατα αὐτὰ διὰ τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν καὶ τὴν πολιτειακήν μας δημοσιευόμενα γεγονότα τὰ διαπιστώνει ὁ ἑπόμενος πίναξ, τὸν ὁποῖον, ἐπιμελέστατα συνταχθέντα, παραλαμβάνομεν ἀπὸ τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Γ. Κοφινᾶ:

ΧΩΡΑΙ	Φορολ. ἀνὰ 100 χιλ. κεκαθαρμ. σακχάρεως	Καταν. σακχ. κατὰ κεφαλὴν εἰς χιλιόγρ.	Τιμὴ πωλ. κατὰ χιλ.
	φρ. χρ.	φρ. χρ.	φράγ. χρ.
Ἀγγλία	10.00	40.71	0.55
Ἡν. Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς	—	31.49	0.44
Ἑλβετία (τελων. τέλος)	7.50	26.41	0.50
Δανία	6.94	25.77	0.70
Γερμανία	17.50	19.13	0.65
Σουηδία	32.64	—	0.85
Νορβηγία	27.—	18 97	0.74
Κάτω Χῶραι	57.—	17.68	1.00
Γαλλία	27.—	15.70	0.74
Βέλγιον	14.—	12.64	0.60
Αὐστρο-Οὐγγαρία	39.90	8.87	0.84
Ρωσσία	29.—	7.55	0.75
Πορτογαλλία	8.34	7.19	0.84
Ἱσπανία	25.—	4 66	0.85
Ἑλλὰς	57.75	4.45	1.30
Τουρκία (τελων. τέλος)	3.30	3.74	0.45
Ἰταλία (φόρος καταναλ.)	70.15	3.27	1.44
Σερβία	33.—	3.12	0.80
Ρουμανία (ἐπὶ πλέον 10 φρ. φόρ. κατ.)	30.—	3.—	0.75
Βουλγαρία (συμπερ. φόρ. καταναλ	25.—	2.94	0.75

Ὡς βλέπετε μόνον ἡ Ἰταλία μᾶς ὑπερβαίνει εἰς τὴν φορολογίαν, ἀλλ' ἡ φτωχὴ Ἰταλία πεινᾷ ὄχι μόνον τὴν ζάχαρη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁλάτι, ἀλλὰ καὶ τὸ ψωμί. Μετὰ τὴν Ἰταλίαν ἐρχόμεθα ἐμεῖς, πεινασμένοι νούμερο δύο.

Ὅσον ἀφορᾷ τῆς Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, ἀκόμη μιὰ φορὰ ἀποδεικνυόμεθα ἡμεῖς πολιτισμοῦ ἀνωτέρου, διότι ἰδοὺ ὅτι ἡ κατανάλωσις ζάχαρης εἶνε ἀνωτέρα εἰς ἡμᾶς, παρὰ εἰς αὐτοὺς, μηδὲ τῆς Τουρκίας ἐξαιρουμένης.

Β'

Τὸ δεύτερον σημεῖον ἐκ τῆς μελέτης αὐτῆς, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξαρθῇ εἶνε τὸ ναυάγιον τοῦ Ζωγραφείου σακχαροποιείου.

Ὁ κ. Γ. Κοφινᾶς λέγει ὅτι ὁ δασμὸς αὐτὸς ὁ ὑπερβολικὸς, μίαν ἔχει δικαιολογίαν νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐγχώριον ζάχαρην. Καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε, προκειμένου νὰ φορολογηθῇ ἡ ἐγχωρία αὐτὴ ζάχαρη, ὑπεστηρίξαμεν τὸ ἐναντίον, τῶν κυρίων Ζωγράφων ὑπισχνουμένων ὅτι τὰ ἔξοδά των βαθμηδὸν θὰ ἐλαττώνωνται, καὶ θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ συναγωνισθοῦν τὴν ξένη ζάχαρη.

Ἀλλὰ τὰ Ζωγράφεια ἀντὶ νὰ πᾶνε ἐμπρὸς, πᾶνε πίσω.

Καὶ ὁ πίναξ τῆς παραγωγῆς των:

Ἔτος	1899	ὀκάδες	230,354
»	1900	»	69,504
»	1901	»	530,504
»	1902	»	680,928
»	1903	»	1,207,305
»	1904	»	778,487
»	1905	»	491,683
»	1906	»	821,421

Διὰ τὸ 1908 λέγει ὁ κ. Γ. Κοφινᾶς ἡ παραγωγὴ θὰ ὀπισθοδρομήσῃ εἰς 500,000. Δηλαδὴ μέσος ὅρος κάτω καὶ τοῦμισοῦ ἑκατομμυρίου. Ἐκεῖνο ποῦ ἐπρόκειτο νὰ μᾶς δώσουν τὰ Ζωγράφεια, εἰσαγωγὴν καλλιεργείας τεύτλων, δὲν ἔγινε. Καὶ ἀφοῦ δὲν ἔγινε σὲ δεκαπέντε ἢ 20 χρόνια ποῦ ἄρχισαν τὰ Ζωγράφεια, φαίνεται ὅτι δὲν θὰ γίνῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος λοιπὸν ἕνα Κόμμα Μεταρρυθμιστικὸν πρέπει νὰ κηρύξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐλαττώσεως τοῦ δασμοῦ τῆς ζακχάρεως καθὼς καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Ὅταν δὲ ἐλαττωθῇ ὁ δασμὸς αὐτὸς, τὰ Ζωγράφεια ἢ θὰ πάρουν φόρα καὶ θὰ μεταβάλουν τὸν ὀργανισμόν τους ἀπὸ ἀνόητον καὶ σπάταλον εἰς σώφρονα καὶ παραγωγικὸν καὶ θὰ δύνανται νὰ παράγουν ζάχαρη φθηνὴν ἢ θὰ καταστραφοῦν καὶ θὰ ἔλθουν ἄλλοι ἱκανώτεροι διὰ τοιούτου εἴδους ἐπιχειρήσεις.

Ἐκτὸς ἐὰν ἡ σταφὶς προλαβοῦσα, μὲ τὴν ἐφεύρεσιν αὐτὴν τοῦ Τασσοπούλου, ἐξορίσῃ τὰ τεῦτλα εἰς τὴν Τευτλίαν.

Η ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΚΑΙ Ο ΕΝ ΣΕΡΡΑΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΩΣ ΕΖΗΤΗΘΗ Η ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ

(ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ,,)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙς, 22 Δεκεμβρίου.— Προ ἓξ περίπου ἡμερῶν ὡς σᾶς ἔγραψα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Ι. Πύλῃ ἡ Κυβέρνησις δι' ὅλως ἀστηρίκτους λόγους καὶ δι' ἀφορμὰς ὅλως φαντασιώδεις ἐζήτησε τὴν ἀνακλησιν τοῦ ἐν Σέρραις προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Σαχτούρη.

Ὁ ἕλλην ἀντιπρόσωπος δὲν ἐδυσκολεύθη ν' ἀποκαλύψῃ τὸ σαθρὸν καὶ συκοφαντικὸν τῶν κατα τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου κατηγοριῶν. Τὴν ἑπομένην ὅμως, ἐὰν αἱ λεπτομέρειαί μου εἶνε ἀκριβεῖς, ἰδιαίτερος ἀπεσταλμένος τῆς Κυβερνήσεως μετέβη εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ ἐζήτησεν ὑπὸ τοῦ κ. Γρυπάρη τὴν ἀνάκλησιν τοῦ κ. Σαχτούρη ἀπαγγείλας κατηγορητήριον κατα τοῦ ἕλληνος προξένου, ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς του. Τὸν κ. Γρυπάρην δὲν ἐξέπληξεν μόνον ἡ ἔκτυπος τακτικὴ τῆς Υ. Πύλης ἔναντι τοῦ κ. Σαχτούρη ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος δι' οὗ ζητεῖται δι' ἰδιαιτέρου ἀπεσταλμένου ἡ ἀνάκλησις ἐντίμου προξενικοῦ ὑπαλλήλου.

Εἰς τὸν ἰδιαίτερον ἀπεσταλμένον τῆς Ὀθ. Κυβερνήσεως ὁ κ. Γρυπάρης ἐξέφρασε ζωηροτάτην λύπην ἐπὶ τῷ δημιουργηθέντι ἐπεισοδίῳ προσθεὶς ὅτι θὰ ἴδῃ τὴν Α. Υ. τὸν Μ. Βεζύρην διὰ τὰ περαιτέρω.

Τὴν ἑπομένην ὁ κ. Γρυπάρης μετέβη εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Μ. Βεζύρου μεθ' οὗ ἔσχεν μακροτάτην καὶ ἐξόχως ζωηρὰν συνέντευξιν.

Ὁ κ. Πρέσβυς ἐτήρησε γλῶσσαν ἀσυνήθως ἔντονον κακίσας πάλιν σφοδρῶς τὴν στάσιν ἀπό τινος τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν Σερρῶν ἔναντι τοῦ κ. Σαχτούρη καὶ τὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, διακρινομένων διὰ τὴν προκατάληψίν της, ἥκιστα ἱκανὴν νὰ διατηρήσῃ ἀγαθὰς τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν. Ἀντὶ ἡ Πύλη νὰ εἰσακούσῃ τὰς καταγγελίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν Σερρῶν, τοῦ Μουτεσαρίφου καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Ἰμπραὴμ πασᾶ, συστηματικῶς καταδιώκοντες τὸν ἕλληνα πρόξενον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τῶν ὁποίων δὲ ἡ ἀπρεπεστάτη διαγωγὴ ἀπεκαλύφθη καὶ ἐκ τινων βασανιστηρίων εἰς ἃ ὑπεβλήθη ὁ Ἕλλην Γεώργιος Κίκος, ἅς ἠναγκάσθη νὰ ὑπογράψῃ δήλωσιν καταγγέλλουσαν τὸν Πρόξενον δι' ἐπιληψίμους πράξεις, ἀντὶ λοιπὸν, ἡ Πύλη νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα κατὰ τῶν δύο αὐτῶν ὑπαλλήλων ἀντιστρέφει τοὺς ρόλους καὶ παρουσιάζεται ὡς αὐτὴ ἔχουσα λόγους νὰ καταγγείλῃ τὸν κ. Σαχτούρην καὶ εἰς ἐπίμετρον νὰ ζητῇ τὴν ἀνάκλησίν του. Ἐκ τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως τὴν ὁποίαν ὑπέστη ὁ Γεώργιος Κίκος αἰτήσει τοῦ γάλλου ἀξιωματικοῦ ἀπεκαλύφθη ὅτι οὗτος ὑπέγραψε τὴν δήλωσιν κατόπιν τῶν βασανιστηρίων εἰς ἃ ὑπεβλήθη.

Ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει καὶ ἄλλα δείγματα ἐξόχως προφανῆ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἰμπραὴμ πασσᾶ κατὰ τοῦ Ἕλληνος Προξένου Σερρῶν κ. Σαχτούρη,

Ἐν γένει ὁ κ. Γρυπάρης ζωηρότατα διεμαρτυρήθη πρὸς τὸν Μ. Βεζύρην διὰ πάντα τά ἀνωτέρω. συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐπεδόθη καὶ ἡ διακοίνωσις περὶ τῆς ὁποίας σᾶς ἔγραψε χθές.

Ο Κ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΑΛΛΩ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 22 Δεκεμβρίου. — Σήμερον τὴν πρωίαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Γρυπάρης μεταβὰς εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν ἔσχε μακρὰν συνέτευξιν μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Κωνστάν.

Ὁ κ. Γρυπάρης παρεκάλεσεν τὸν πολὺν Γάλλον διπλωμάτην ὅπως δοθῶσιν αἱ δέουσαι ὁδηγίαι τῷ Γάλλῳ συν-

ταγματάρχη Βεράν ἐν Σέρραις ἵνα μεταβάλῃ στάσιν ἔναντι τοῦ Ἕλληνος Προξένου τῆς πόλεως ταύτης μεθ' οὗ δὲν εὑρίσκεται εἰς ἀγαθὰς σχέσεις. Ἀτυχῶς οἱ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ νομίζοντες ἔνοχον τὸν κ. Σαχτούρην δι' ἐπιληψίμους πράξεις ζητοῦσι καὶ αὐτοὶ τὴν μετάθεσίν του. Εἶνε λυπηρὸν διότι ὁ συνταγματάρχης Βερρὰν πίπτει θῦμα τοῦ συκοφαντικοῦ ἔργου τοῦ ἀντιπάλου τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν Σέρραις. Ὁ κ. Κωστὰν εὐμενῶς ἤκουσε τὰ παράπονα τοῦ Ἕλληνος προσβευτοῦ.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ Κ. ΜΠΟΚΑΤΣΙΑΜΠΗ

Τακτικὸς πάντοτε ὁ κ. Μποκατσιάμπης, καὶ συνεπὴς εἰς τὰς ὑποσχέσεις του ἐκθέτει εἰς τὸ σπουδαστήριόν του τὰ ἔργα ἅτινα κατὰ τὴν ἐφετεινὴν θερινὴν περίοδον ἐξετέλεσε. Δύο αἴθουσαι πληροῦνται ὑπὸ τῶν ἐλαιογραφιῶν καὶ τῶν ὑδατογραφιῶν του. Ὁ Μποκατσιάμπης εἶνε ἐκ τῶν ζωγράφων ἐκείνων, οὓς δὲν βαρύνεταί τις νὰ βλέπῃ διαρκῶς. Τὰ ἐκτιθέμενα ἔργα εἶνε εὐχάριστα εἰς τὸν θεατὴν καὶ ἑλκύουσι τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. Αἱ ἐλαιογραφίαι του εἶνε τελειαι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ σχεδίου καὶ τοῦ χρωματισμοῦ. Εἷς μέγας πίναξ εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου φαίνεται ἐξ ἀποστάσεως μεγάλης τὸ φρούριον τῆς Κερκύρας, εἶνε ἔργον τέχνης λεπτῆς καὶ πραγματικῆς. Ὁ παρατηρητὴς δὲν δυναται παρὰ νὰ θαυμάσῃ τὸν πίνακα τοῦτον ὅπως καὶ τὰς ἄλλας ἐλαιογραφίας τὰς πλαισιούσας τὸ κύριον ἔργον τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Εἰς τὴν ἄλλην αἴθουσαν σειρὰ ὑδατογραφιῶν ἑλκύει τὸν ἐπισκέπτην καὶ τὸν κρατεῖ καρφωμένον, πρὸ τῆς ἀπεικονιζομένης ὡραίας φύσεως.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ.Μποκατσιάμπη ἂν καὶ μονομερὴς δὲν παρουσιάζει τὸ μονότονον ὅπερ,εἰς τὰ τοιαῦτα εἴδη ἐκθέσεων συνήθως, ἀπαντᾷ τις. Ὁ Μποκατσιάμπης δὲν ἔχει καμμίαν τεχνοτροπίαν, ἀπεικονίζει τὴν φύσιν, εἶναι διερμηνεὺς τῶν φαινομένων, διὰ τοῦτο τὰ ἔργα του εἶναι ἀπηλλαγμένα τῆς μονοτονίας τῶν ἔργων τῶν τεχνοτρόπων, διότι διερμηνεύων τὴν φύσιν, ἀκολουθεῖ ὅλην τὴν ὡραίαν ποικιλίαν σχεδίου καὶ χρώματος τοῦ ὑπάρχοντος εἰς τὴν φύσιν. Ἐκ τούτου τὰ ἔργα τοῦ Μποκατσιαμπη, ὅπως ἄλλως τε ὅλα τὰ καλὰ ἔργα εἶναι πάντοτε καλά. Δηλαδὴ ὅτι ταῦτα καὶ μετὰ πάροδον χρόνοθ ὅταν τὰ ἴδῃ τις καὶ πάλιν πάντοτε παρουσιάζουσι εὐχάριστον τὴν ἐντύπωσιν, ἐνῷ τὰ ἔργα τῆς τεχνοτροπίας, ἂν εἶναι εὐχάριστα εἰς τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, συνηθίζονται εὐκόλως καὶ εὐκόλως κατόπιν μετά τινα χρόνον, δὲν κάμνουσι τὴν ἰδίαν ἐντύπωσιν, ἣν ἔκαμον κατὰ πρῶτον.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη μᾶς ἀποκαλύπτει καὶ ἄλλο εὐχάριστον, ὅτι ὁσημέραι τὸ καλλιτεχνικὸν αἴσθημα τῆς κοινωνίας μας αὐξάνει καὶ ὅτι καθεὶς θεωρεῖ πλέον ἀπαραίτητον νὰ ἔχῃ εἰς τὰς αἰθούσας του καί τινας καλὰς εἰκόνας. Ἡ ζωγραφικὴ εἶνε καὶ αὐτὴ ἀπαραίτητος διὰ τὴν πνευματικὴν τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅπως ἓν καλὸν βιβλίον διδάσκει καὶ ἀναπτύσσει τὸν νοῦν, οὕτω καὶ ἡ καλὴ ζωγραφικὴ ἀναπτύσσει τὸ αἴσθημα τοῦ καλοῦ καὶ ἐξευγενίζει τὴν ψυχήν. Κλείοντες τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς θεωροῦμεν καθῆκόν μας νὰ συγχαρῶμεν τὸν καλὸν ζωγράφον, ὄχι μόνον διὰ τὰ πρῶτά του ἔργα ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἄλλο ἔργον του τὸ ἐκπολιτιστικὸν, τὴν ἐτησίαν του ἔκθεσιν.

Τεχνοκρέτης

ΤΣΑΓΙΑ
ΠΑΖΑΡ, ΚΟΝΣΕΡΤΑ

Τὴν χθεσινὴν ἀπογευματινὴν τοῦ Ἀκταίου τὴν ἐτίμησεν ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια.

— Ὅλων τὰ βλέμματα συνεκεντροῦντο ἐπὶ τῆς Α. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Μαρίας.

— Ἡ ὁποία ἦτο ὀνειρωδῶς ὡραία.

— Μὲ ἀμφίεσιν βελουδίνην κυανόχρουν καὶ πῖλον τῆς αὐτῆς ἀποχρώσεως, μὲ τεπὲν εἶδος μπερὲ καὶ δύο πτερὰ ἐπίσης κυανόχρα.

— Καὶ διαρκῶς ἀντηλάσσοντο αἱ ἀκόλουθοι διάλογοι :

— Τὴν εἶδα καὶ ἀπὸ κοντά.

— Μὰ εἶνε πλέον ἡ ὡραία !

— Τί μάτια ! ὡραιότερα δὲν εἶδα !

— Λαιμὸς κύκνειος !

— Τί σιλουέττα ! κάθε κίνησίς της, κάθε πόζα της, εἶνε ἕνα ποίημα, μία ζωγραφιά.

— Καὶ ὁ θαυμασμὸς ἔφθασε εἰς λυκαβητοειδὲς ὕψος.

— Κατ' ἀρχὰς ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἔμεινεν εἰς τὴν αἴθουσαν ποῦ ἐχόρευαν.

— Κατόπιν τοῖς προσεφέρθη τέϊον εἰς ἰδιαιτέραν αἴθουσαν ὑπὸ δεσποινίδων Πειραιωτοπουλισσῶν.

— Ἡ Βασ. Οἰκσγένειὰ παρέμεινε σχεδὸν μίαν ὥραν.

— Ἦτο ἡ πρώτη Ἀθηναϊκὴ συγκέντρωσις ποῦ παρευρέθη ἡ Νέα μας πριγκηποποῦλα.

— Θὰ τῆς ἔκαμε ἐντύπωσιν τὸ πολύχρωμον τῶν ἀμφιέσεων.

— Ἡ αἴθουσα εἶχε ὄψιν ὀλίγον τι καρναβάλικην.

— Μερικαὶ ἐκ τῶν παρευρισκομένων ἦσαν ἐνδεδυμέναι ἢ μᾶλλον διακεκοσμημέναι σὰν τὰς κυριωτέρας ὁδούς μας κατὰ τὰς ὑποδοχάς.

— Ἀρκεταὶ ἐν εἴδει ἀναμένων βεγγαλικῶν.

— Ἁπλότης καὶ μονοχρωματισμὸς εἶνε κάτι τι ποῦ δὲν μπορεῖ ἀκόμη νὰ γείνῃ καταληπτὸν σὲ πολλαῖς.

— Ἐχόρευαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ αἰώνιες φρίγγες.

— Μὰ γιατὶ δὲν τῆς ρίχνουν στὴν θάλασσα νὰ παίζουν μὲ πετραδάκια ἂν εἶνε μικραῖς.

— Ἐὰν συμβαίνῃ τὸ ἐναντίον, κρύψιμο γάμπας καὶ σήκωμα μαλλιῶν.

— Ἐκεῖνο τὸ μεταξὺ γυναικὸς καὶ μπιμπεροῦ εἶνε ἐκνευριστικώτατον.

— Ζαὶ μία γκάφα.

Συνήθως μαζὺ μὲ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσητηρίων εἰς αὐτὰς τὰς ἀπογευματικὰς συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ κυλικεῖον.

— Ὄχι ἰδιαιτέρως καὶ ἀκριβοπληρονώμενον.

— Καὶ τὸ εἰς τὸν Παρνασσὸν μπαζὰρ ὑπὲρ τοῦ ἀσύλου τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης ἐπέτυχε.

— Κόσμος πολύς.

— Ἡ δεσποινὶς Σοφία Δεληγιώργη προεξεῖχε μὲ τὴν λεπτεπίλεπτον καὶ ἀβροτάτην εὐμορφιά της.

— Ἡ συναυλία τῆς Μανδολινάτας θὰ γείνω στὰς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον.

— Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν τὸ ὑπὲρ τῶν προσφύγων μπαζὰρ ἐπίσης εἰς τὸν Παρνασσόν.

— Ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τὴν προεδρευομένην ὑπὸ τῆς κυρίας Ζλατάνου.

— Ἡ μουσικὴ τοῦ Ναυτικοῦ θὰ παιανίζῃ.

— Στὰ τραπεζάκια κυρίες καὶ δεσποινίδες ἐκ τῶν γνωστοτέρων.

— Ἡ εἴσοδος μονόδραχμος.

— Δὲν πρέπει νὰ λείψῃ κανείς.

— Ὁ σκοπὸς ὑψηλότατος !

ΤΗΣ ΗΜ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΔΙΑ ΤΟ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ. Δ. Γ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΗΣ

Ἐπὶ τοῦ φλέγοντος ζητήματος τῆς ἡμέρας ἀπετάθημεν πρὸς τὸν κ. Δ. Γεωργιάδην, ἕνα ἐκ τῶν συμβούλων τῆς Προνομιούχου, ἀντιπροσωπεύοντα τοὺς μετέχοντας εἰς τὴν Ἑταιρίαν Γάλλους καὶ Ἄγγλους κεφαλαιούχους, διὰ νὰ ζητήσωμεν τὴν γνώμην του ὡς πρὸς τὴν μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Προνομιούχου ὑφισταμένην διαφωνίαν, ἡ ὁποία ὁριστικῶς θὰ κανονισθῇ τὸν προσεχῆ Ἰούνιον.

Ὁ κ. Δ. Γεωργιάδης περιωρίσθη νὰ μᾶς διατυπώσῃ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν τετραγωνικὴν σαφήνειαν τοὺς ἑξῆς συλλογισμούς :

«Θὰ ἤμην; εἶπε, καθ' ὅλα σύμφωνος μὲ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως συμμορφωθῇ ἡ Προνομιοῦχος μὲ τὴν θεωρίαν της, ὡς πρὸς τὸ νὰ κρατήσωμεν 33 δρ. κατὰ χιλιόλιτρον, ἐὰν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐφήρμοζε τὴν ἰδικήν της θεωρίαν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς περιστατικοῦ :

»Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, πάντων δὲ ὀλιγώτερον ἡ Κυβέρνησις, ὅτι πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Προνομιούχου ἀνεγράφετο εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν ὡς φόρος ἔγγειος ἐπὶ τῆς σταφίδος εἴσπραξις 4,500,000. προερχομένων ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου εἰσπραττομένου τότε εἰς εἶδος. Ἀλλ' ἐκ τοῦ παρακρατήματος ἐκείνου οὐδέποτε κατώρθωσεν ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰσπράξῃ περισσότερα ἀπὸ 1,500,000 δρ. Ἤτοι ἡ σταφὶς ἐπωλεῖτο πρὸς 35—40 δρ. τὴν χιλιάδα. Ἐπῆλθεν ἡ φοβερὰ κρίσις, ἡ σταφιδικὴ, ἥτις ἔκαμε τὴν Κυβέρνησιν νὰ καταφύγῃ ὡς πρὸς ἄγκυραν σωτηρίας εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Προνομιούχου.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΚΙΠΟΛΕΙ ΠΡΕΣΒΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟΝ

(Ἰδιαιτ. ὑπηρ. «Ἀκροπόλεως»)

ΒΙΕΝΝΗ, 24 Δεκεμβρίου. — Τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλουσιν ὅτι οὐδεὶς τῶν πρεσβευτῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων παρέστη εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν προσκύνημα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀποδοκιμασίας αὐτῶν ἔναντι τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰς δύο τελευταίας διακοινώσεις της αἱ ὁποῖαι κατατείνουν εἰς τὸ νὰ περιπλακῇ τὸ ζήτημα τῶν μεταρρυθμίσεων.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν συνῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς εἰς δευτέραν συνεδρίασιν διὰ νὰ λαβῇ ὁριστικὰς ἀποφασεις περὶ τῆς τύχης τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς καὶ τῶν εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Βουλευτηρίου καταδικασμένων εἰς ἀχρηστίαν καὶ κινδυνευόντων νὰ σαπισθῶσι βιβλίων. Οἱ συνελθόντες βουλευταὶ ἦσαν οἱ κ. κ. Λεβίδης, πρόεδρος τῆς Βουλῆς, Α.Τ. Μπασιας, ἀντιπρόεδρος, Καβαλλιερατος, ἔφορος, Καρταλης, Τοπαλης, Ἐμπειρικος, Ι. Ραλλης καὶ Καλαμαρης,

Μετ' ἀνταλλαγὴν ἀρκετῶν σκέψεων ἡ ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ συνταξῃ ἔκθεσιν πρὸς τὴν Βουλὴν ὅπως ἐγερθῇ νέον Βουλευτήριον μετὰ βιβλιοθήκης εὐρυχώρου εἰς τὸν κῆπον τοῦ Κλαυθμῶνος.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει της θὰ προτείνῃ ὅπως οἱ διοριζόμενοι ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς ἔχουν ὡρισμένα προσόντα, μὴ ὑπόκεινται δὲ εἰς μεταθέσεις ἀλλὰ νὰ εἶνε μόνιμοι.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη νὰ συνταχθῇ εὑρετήριον καθ' ὕλην τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς ὡς καὶ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Περὶ τοῦ διακανονισμοῦ ὅλων τούτων τῶν λεπτομερειῶν θέλει ψηφισθῇ εἰδικὸς νόμος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τοῦ νῦν Βουλευτηρίου, ὡς καὶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου.

Τὸ νέον Βουλευτήριον θὰ ἀνεγερθῇ καθ' ὑπόδειγμα τῶν Εὐρωπαϊκῶν τοιούτων. Θὰ ζητηθοῦν δὲ τὰ σχέδια τοῦ Ἰταλικοῦ, τοῦ Αὐστριακοῦ, τοῦαὐστριακοῦ, τοῦ οὐγγρικοῦ, τοῦ Ἱσπανικοῦ, τοῦ Ἑλβετικοῦ ὡς καὶ ἄλλων βουλευτηρίων πρὸς μελέτην.

ΕΛΛΗΝ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

(Ἰδιαιτ. ὑπηρ. «Ἀκροπόλεως»)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 22.—Εἰς εὐρύτατον κύκλον διεδόθη εἰς τὴν πόλιν μας ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ διορίσῃ πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας ἐν Λονδίνῳ τὸν πρῴην ἡγεμόνα τῆς Σάμου Γεωργιάδην ἐφένδην.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛ. ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΜΕΡΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1888 ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀνέθετο εἰς τοὺς ἐν Κων)πόλει καὶ Μακεδονίᾳ πράκτορας αὐτῆς νὰ παράσχωσι τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ νέας (ὄχι τὰς παλαιὰς καὶ πραγματικὰς) ἤτοι φιλοβουλγαρικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀγῶνος τῶν Βουλγάρων, τὰς δὲ σχετικὰς ἐκθέσεις τῶν πρακτόρων της τούτων ἐδημοσιεύσε τῷ 1889 ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3. Τόμῳ τῆς Κυανῆς Βίβλου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπίσημος ἀλληλογραφία περὶ τῶν ἀνατολικῶν ὑποθέσεων».

Ἐπακολούθημα τῶν Ἀγγλικῶν τούτων ἐθνογραφικῶν ἐκθέσεων ἐγένετο τῷ 1890, ὅτι ὁ Μέγας ἡμῶν Πατριάρχης, Διονύσιος ὁ Ε'. ὁ Ὁμολογητής, ἐκήρυξε τὴν Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ ἐπὶ ἓξ μῆνας.

Ὁ κ. Στέφ. Δραγούμης, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀνέθετό μοι τότε νὰ σχολιάσω τὰς ἐθνογραφικὰς ἐκείνας τῶν Ἄγγλων προξένων ἐκθέσεις ἐνέκρινε δὲ τὴν ἐργασίαν μου ἐκείνην καὶ ἀπεφάσισε νὰ δημοσιευθῇ καὶ διανεμηθῇ ἐν ξένῃ γλώσσῃ διὰ τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων ὅπου ἔδει. Τὴν ἀπόφασίν του ταύτην ἐξετέλεσεν ὁ διάδοχός του κ. Λ. Δεληγεώργης, διανείμας τὸ γνωστὸν ἀγγλιστὶ φυλλάδιον «ἡ Ἀγγλικὴ Κυανῆ Βίβλος περὶ Μακεδονίας», ἄγνωστον ἔτι εἰς τοὺς περὶ τὸ «Ἀνατολικὸν Δελτίον».

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ τούτῳ ἂς ἀναγνώσωσιν οἱ Κύριοι οὗτοι τὴν σελίδα 21 ὑπὸ τὸ κεφάλαιον τέταρτον «Θρησκεία-Ἐκκλησία» τὰς ἑξῆς δηλώσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως :

«Ὁ κ. Blunt ἀναγνωρίζει στωπηρῶς πάντοτε, ὅτι καὶ ἄλλο ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐθνογραφίαν τῶν Χριστιανῶν τῆς Μακεδονίας στοιχεῖον, τὸ θρησκευτικὸν καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικόν. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ποιεῖται τὸν λόγον περὶ δογμάτων καὶ περὶ θρησκείας, ἀριθμεῖ δὲ πόσοι ἐν τῷ Βιλαετίῳ Θεσσαλονίκης ὑπόκεινται τῷ Ἐξάρχῳ καὶ πόσοι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, ποῦ δὲ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ τούτοις συναφῆ ἱδρύματα ἀνήκουσιν ἢ ὄχι τοῖς Βουλγάροις. Εἰς πολλὰς ὅμως καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ὑποπίπτει συγχύσεις.

α) Ἀδιακρίτως ποιεῖται τὸν λόγον περὶ θρησκεύματος ἢ θρησκευτικοῦ ζητήματος καὶ περὶ Ἐκκλησίας ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ἐνῷ εἶνε εἰς θέσιν ὁ κ. Blunt νὰ γνωρίζῃ (1), ὅτι μεγίστη ὑφίσταται διαφορὰ ἐν τῇ ἀξίᾳ τῶν δύο τούτων ζητημάτων. Ἀφ' ἑνὸς μὲν γράφει περὶ σχίσματος, σχισματικῶν καὶ περὶ δογμάτων, ἅτινα πάντα σχετίζονται πρὸς τὴν θρησκείαν, πρὸς αὐτὸ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως (2), ἀφ' ἑτέρου δὲ ποιεῖται τὸν λόγον περὶ τῶν ὑποκειμένων ἐκκλησιαστικῶς τῷ Πατριάρχῃ καὶ τῶν ὑποκειμένων τῷ Ἐξάρχῳ.

β') Ἀδιακρίτως ἅμα καὶ ἀδίκως ἀναγράφει τὰς ἑξῆς λέξεις «Ἑλληνικὴ Θρησκεία», «Ἕλλην Πατριάρχης». Διαβεβαιῶ ἐν τούτοις, ὅτι κάλλιον ἐμοῦ γινώσκει ὁ κ. Blunt, ὅτι δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Θρησκεία, ἀλλὰ «Θρησκεία Ὀρθόδοξος», ἀναγραφομένη ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως ὡς «μία ἁγία, καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία». (3) Γινώσκει ἐπίσης κάλλιστα ὁ κ. Blntt, ὅτι ἐν Τουρκίᾳ οὔτε Ἕλλην Πατριάρχης, οὔτε Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, οὔτε Ἕλληνες Μητροπολῖται ὑπάρχουν ἀλλ' Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ «Μεγάλη ἢ Μήτηρ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία» τοῦ Ἀνατολικοῦ Ὀρθοδόξου Θρησκεύματος, ἀσκοῦσα τὴν ἀνωτάτην πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἄλλων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, εἴτε Ἀδελφῶν (Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Κύπρου) εἴτε Θυγατέρων αὐτῆς (Ρωσίας, Ἑλλάδος, Σερβίας, Ρουμανίας, Μαυροβουνίου)».

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω δηλώσεις ἀναγινώσκονται ἐν τῷ εἰρημένῳ φυλλαδίῳ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰ περὶ σχηματισμοῦ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τοῦ Ὀρθοδόξου Θρησκεύματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, ἐνισχυθέντος ὑπὸ Φιρμανίων, Διεθνῶν πράξεων ποικιλωτάτων καὶ πλείστων, ὑπ' αὐτοῦ τέλος τοῦ Κορανίου καὶ τῆς Διαθήκης τοῦ Μωάμεθ.

Μετά τινας δὲ ἄλλας ἐξηγήσεις περὶ τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ φιρμανίου τῆς Ἐξαρχίας καὶ τῶν ἐντεῦθεν ὑποχρεώσεων τῶν ὀπαδῶν τοῦ νέου θρησκεύματος, περὶ τῶν νομίμων αὐτῶν συμφερόντων, περὶ τῆς πλάνης τοῦ Ἰγνάτιεφ καὶ τῆς τῶν διαμαρτυρομένων καὶ καθολικῶν Δυνάμεων, ἔτι δὲ περὶ τῆς μεγίστης εὐκολίας τῶν Βουλγάρων εἰς τὸ ἀλλαξοπιστεῖν, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Ποπεδονότσεφ ποιῆσαι τρέμειν καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ' ἐπίσχεσιν τοῦ κακοῦ.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις, λέγω, ταύτας, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φυλλαδίῳ ἡ ἑξῆς ἐν συμπεράσματι διακήρυξις τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου:

«Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἀφηγήσεων σαφέστατον προκύπτει τὸ συμπέρασμα, ὅτι εἶνε καὶ ἡ θρησκεία ἐθνολογικὸν διὰ τὴν Μακεδονίαν γνώρισμα, οὐχὶ μόνη ἀλλ' ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνολογικῶν γνωρισμάτων. Δὲν διϊσχυρίζομαι, ὅτι πᾶς ὀρθόδοξος βουλγαρόφωνος, καθαγιαζόμενος δηλονότι ὑπὸ Μητροπολίτου, χειροτονηθέντος ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῷ Πατριάρχῃ ὑποκειμένου, δὲν εἶνε βούλγαρος(4). Λέγω μόνον, ὅτι ὁ βουλγαρόφωνος μὲν οὗτος εἶνε ἀμφίβολος τὴν ἐθνικότητα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐρευνηθῶσι παρ' αὐτῷ καὶ τὰ ἄλλα ἐθνικὰ γνωρίσματα (5), ὅτι δὲ τοὐναντίον ὁ μὴ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν ὀρθόδοξος βουλγαρόφωνος εἶνε ἀληθὴς καὶ ἀναμφισβήτητος Βούλγαρος(6).

«Ἀθηθῶς δὲ ὑπάρχει, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἡγουμένοις εἶπον, ἐν Μακεδονίᾳ ἀρκετὸς βουλγαρικὸς πληθυσμός, (7) ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μελενίκου καὶ ἀλλαχοῦ, ὀρθοδοξῶν, τὴν πνευματικὴν δηλονότι τοῦ Πατριάρχου δικαιοδοσίαν ἀναγνωρίζων, ὁ ὁποῖος δὲ ταὐτοχρόνως κατώρθωσε καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα νὰ διαφυλάξῃ τῇ προστασίᾳ τοῦ πατριαρχικοῦ ἤτοι τοῦ Ὀρθοδόξου Μητροπολίτου.

. . . . . .

«Περὶ τῶν Βουλγάρων τούτων Ὀρθοδόξων οὐδένα λόγον ποιεῖται ὁ κ. Blunt ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκθέσει· Ἐξ ὅμως ἡμέρας μετὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, ἐνῷ εἰσέτι ὁ κ. White (1) δὲν εἶχεν εἰσέτι στείλει αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀνελογίσθη ὁ κ. Blunt τὴν σοβαρὰν ταύτην παράλειψιν (2), ἐφ' ᾧ ἔσπευσε νὰ στείλῃ πρὸς τὸν κ. White τὴν ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1888 συμπληρωματικὴν ἔκθεσιν, ἣν ἐπισυνάπτω ὧδε ὑπὸ τύπον παραρτήματος, οὕτω δὲ ἡ Ἀγγλικὴ Πρεσβεία ἠξιώθη νὰ στείλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὰς δύο συγχρόνως ἐκθέσεις τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενείου, τήν τε ἀπὸ 8 καὶ τὴν ἀπὸ 14 Δ)βρίου τοῦ 1888».

«Ἡ ὑπαρξις τοιούτων Βουλγάρων, γνησίων μὲν κατὰ τὸ ἐθνικὸν βουλγαρικὸν φρόνημα, πιστῶν δὲ τῇ Ὀρθοδοξίᾳ, ἀποδεικνύει ταὐτοχρόνως, ὅτι ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει μερὶς Βουλγάρων, πιστευόντων ἀδιστάκτως, ὅτι οὔτε ἡ θρησκεία οὔτε ἡ Ἐκκλησία ἀποτελοῦσι φραγμὸν κατὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐθνικῶν βουλγαρικῶν συμφερόντων».

«Ἐὰν παρὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω λογικώτατα ἐπιχειρήματα, οἱ ἄρχοντες τῶν βουλγάρων ἐξακολουθῶσι πιστὸν μὲν τῷ ὀρθοδόξῳ δόγματι τὸ βουλγαρικὸν κηρύσσοντες Ἔθνος, φυλετικὴν δὲ καὶ μὴ ἀνεγνωρισμένην ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν ἔχοντες ἐκκλησίαν, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἀποδέχονται τὴν Ἐκκλησίαν ἤτοι τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν, ὡς ἀναμφισβήτητον καὶ ἐπαρκὲς καθ' ἑαυτὸ ἐθνολογικὸν γνώρισμα, ὅπερ ἐγώ, καίτοι Ἕλλην, δὲν παραδέχομαι, μὴ θέλων ἐπὶ τοσοῦτον ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν νὰ μεροληπτήσω συμφερόντων. Τοὐναντίον θέλω δείξει κατωτέρω, ὅτι ἐν Τουρκίᾳ ἡ Ἐκκλησία εἶνε μὲν σοβαρὸν ἐθνολογικὸν γνώρισμα, ἀλλ' ὑπὸ ὅρους τινάς. Τὸ βέβαιον οὐχ' ἧττον εἶνε, ὅτι δι' ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1858 πρός τε τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὴν Πύλην ἐγγράφων φυλετικὴν οἱ πρόκριτοι τῶν βουλγάρων ἐζήτησαν ἐκκλησίαν, δηλοῦντες οὕτω, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην των ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποτάσσει ἑαυτὸν χριστιανός τις τῆς Μακεδονίας, ἀποτελεῖ δι' αὐτὸν ἀναμφισβήτητον ἐθνολογικὸν γνώρισμα, οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ γλῶσσα καὶ τὸ σχολεῖον αὐτοῦ».

«Μετὰ τὰς παρεμπεσούσας ταύτας ἀπαραιτήτους ἐξηγήσεις ὑποστηρίζω, ὅτι εἶνε καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ δηλονότι ἐξουσία, σπουδαῖον ἐθνολογικὸν ἐν Μακεδονίᾳ γνώρισμα ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους : 1ον ὅτι οἱ τὴν ἐξαρχίαν ἀναγνωρίζοντες Βουλγαρόφωνοι εἶνε ἀναμφισβητήτως Βούλγαροι τὴν ἐθνικότητα (3). 2ον)ὅτι οἱ τὸ Πατριαρχεῖον ἀναγνωρίζοντες ὀρθόδοξοι Βουλγαρόφωνοι, ἂν μὲν ἔχωσιν ἐν τοῖς ναοῖς ὡς γλῶσσαν τελετουργικὴν τὴν Ἑλληνικήν, ἐνῷ συγχρόνως Ἑλληνιστὶ ἐκπαιδεύουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, εἶνε τὸν ἐθνισμὸν Ἕλληνες βουλγαρόφωνοι· ἂν ὅμως ἔχωσιν ἐν τοῖς ναοῖς τὴν βουλγαρικὴν ὡς τελετουργικὴν γλῶσσαν καὶ ἐν βουλγαρικῇ γλώσσῃ τὰ ἴδια ἐκπαιδεύουσι τέκνα, εἶνε ὀρθόδοξοι Βούλγαροι τὸν ἐθνισμόν».

Τοιαύτας ἰδέας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκήρυξεν ἀγγλιστὶ μάλιστα, οἱονεὶ προβλέπον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἁγίου Καντερβουρίας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ὅτε διηυθύνετο ὑπὸ πολιτευτῶν, ἀναζητούντων τοὺς εἰδικοὺς δημοσιογράφους καὶ τοὺς παρὰ τῇ κλίνῃ τοῦ πολυτίμου ἀρρώστου μας, τοῦ Αἵμου, ἀσκηθέντας ἐπὶ μακρὸν καὶ προκινδυνεύοντας ἀφειδῶς

Γ. Ξ. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

---

(1) Οἱ περὶ τὸ «Ἀνατολικὸν Δελτίον» δὲν τὰ γνωρίζουσι δυστυχῶς.

(2,3) Τὴν δογματικὴν ταύτην διαφορὰν, ἔργῳ οὐχὶ λόγῳ κηρυχθεῖσαν καὶ διαπραχθεῖσαν καὶ διαπραττομένην ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Βουλγαρίας, ἀγνοοῦσιν οἱ περὶ τὸ «Ἀνατολικὸν Δελτίον» Ἕλληνες καὶ Ὀρθόδοξοι.

(4) (5) Τὴν πολιτικὴν ἢ ἐθνικὴν συνείδησιν.

(6) Ἐν τῷ φυλλαδίῳ μετὰ μαθηματικῆς σαφηνείας καὶ ἐν ἁρμονίᾳ ἀδελφικῇ μετὰ τοῦ φιλοβουλγάρου Blunt ἀναγράφονται τὰ ἐθνογραφικὰ γνωρίσματα. Κατὰ τοῦτο ἡ ἐθνογραφία εἶπε περὶ Μακεδονίας τὴν τελευταίαν της λέξιν ἐν τῷ φυλλαδίῳ, ὅπερ θὰ μείνῃ κτῆμα ἐσαεὶ τῆς Ἐπιστήμης.

(7) Γνωρίζω μάλιστα καὶ ἕνα Βούλγαρον Μητροπολίτην (ἵνα μὴ εἴπω δύο) ὑπηρετοῦντα πιστότατα καὶ διαπρεπῶς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐν περισπουδάστῳ Ἑλληνικῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Τουρκίας, καίτοι μὴ ἀποκρύψαντά ποτε τὴν ἐθνικήν του καταγωγὴν καὶ φρόνημα.

---

(1) Ὁ τότε ἐν Κων)πόλει Ἄγγλος Πρεσβευτής.

(2) Ἔσχε τύψιν συνειδήσεως, ὅτι παρέλειψε νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ὑπὲρ τοῦ Πατριάρχου ἀκαταμάχητον τοῦτο ὅπλον, τὸ ἀποστομόνον τοὺς Δυνατοὺς ἐχθρούς μας καὶ ἰδίᾳ τοὺς Ἄγγλους ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας φυλετίζει.

(3) Οἱ Σχισματικοὶ τῆς Ἀδριανουπόλεως π.χ. εἶνε Ἑλληνόφωνοι, ὡς φαίνεται ἐν τῷ περὶ Γλώσσης κεφαλαίῳ τοῦ Φυλλαδίου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΈΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 18
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . » 9
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . » 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΔΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 7 ॥ ΕΞΑΜ

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ Φ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕ

ΈΤΟΣ ΙΒ' ΑΡΙΘΜΟΣ 4,0

Τ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚ

ΤΟ „ΕΜΠΡΟΣ„

ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΑΔΙΚΙΑΙ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ Μητροπολίτου Δράμας φαίνεται ὅτι ἐπαναλαμβάνεται εἰς βάρος τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν. Ὅπως δὲ καὶ τότε, οὕτω καὶ τώρα ὡς κυριωτέρα ἐναντίον αὐτοῦ κατηγορία φέρεται ὅτι ὁ ἱεράρχης οὗτος δὲν ἀπέβαλε τὸ κληρικὸν σχῆμα διὰ νὰ ταχθῇ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ κατὰ τὰς συμπλοκὰς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἑλληνομακεδόνων καὶ δὲν ἀφώρισε τοὺς Χριστιανούς, οἵτινες δὲν συμμερίζονται τὰς σκέψεις τῶν Βουλγάρων ἢ τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως, ὅταν ἀπηγχόνιζε παρανόμως τοὺς δύο Ἕλληνας. Ἀλλ' ἐὰν ἡ αἰτουμένη ἀπομάκρυνσις αὐτοῦ ἀφορμὴν ἔχῃ τὸν τελευταῖον λόγον, συνετέλεσεν ἆρά γε περισσότερον ὁ Μητροπολίτης εἰς τὴν ἐξέγερσιν τῶν Ἑλλήνων ἢ τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα ὑπὸ τοῦ Μουτεσαρίφου; Καὶ εἶνε περισσότερον ἔνοχος αὐτὸς ἢ ἡ Πύλη, ἥτις δὲν ἀπέδωκεν οὐδεμίαν σοβαρὰν σημασίαν εἰς τὰ διαβήματα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ προεκάλεσε διὰ τῆς δολοφονίας τοῦ Παναγιώτου ὅλα τὰ γεγονότα δι' ὅσα ὑπεύθυνον θεωρεῖ τὸν Ἱεράρχην τοῦτον; Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἀφορμὴ αὕτη δὲν ἦτο εἰμὴ πρόφασις καὶ ὅτι ἡ δυσμενὴς πολιτικὴ, ἥτις διαπνέει τὴν Πύλην κατὰ τοῦ Πατριαρχείου ἐπεζήτει μίαν οἱανδήποτε εὐκαιρίαν, ἵνα δώσῃ νέα δείγματα τῆς ἐμπαθείας της. Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἀπειλὴ μέτρων βίας ἄνευ εὐλόγου αἰτίας; Καὶ πῶς δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ἡ μεταφορὰ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας εἰς τὸ κέντρον σχεδὸν τῆς Κων)πόλεως; Καὶ πῶς νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ παῦσις ὅλων τῶν Ἑλλήνων Μητροπολιτῶν τῆς Μακεδονίας ἐκ τῶν κατὰ τόπους διοικητικῶν συμβουλίων; Καὶ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Μητροπολίτου Γρεβενῶν; Καὶ ἡ ἀνάκλησις τοῦ Μητροπολίτου Πελαγονίας; Καὶ ἡ διὰ λογχῶν ἐκδίωξις τοῦ Μητροπολίτου Δράμας;

Ἐὰν εἰς ὅλα ὁμοῦ τὰ γεγονότα ταῦτα ὀφείλεται μία ἐξήγησις, αὕτη πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὸν συστηματικὸν πόλεμον τῆς Πύλης πρὸς μείωσιν τοῦ γοήτρου καὶ τοῦ κύρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἀναμφιβόλως δὲ τὴν ὑπονόμευσιν ἐνισχύουν πάντες οἱ ἀποβλέποντες εἰς ὀφέλη ἐκ τῆς πτώσεως αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ διαβλέποντες κίνδυνον εἰς τὴν δύναμίν του. Χωρὶς δὲ ὁ πόλεμος οὗτος νὰ εἶνε σημερινὸς, παρατηρεῖται ἤδη ὅτι ἔλαβεν ὀξύτητα, ἥτις καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ἄμυναν. Τὸ Πατριαρχεῖον δὲν εἶνε βεβαίως εὐκαταφρόνητος δύναμις. Καὶ ἂν μέχρι τοῦδε ἐτήρησε στάσιν νομιμόφρονα παρ' ὅλας τὰς διώξεις ἐναντίον αὐτοῦ, δύναται ἐν τούτοις διὰ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα διαθέτει, νὰ ἐπιφέρῃ ἀναστάτωσιν εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορίας. Δυστυχῶς δὲ ἡ Πύλη διὰ τῆς ἀλογίστου ἐπιμονῆς αὐτῆς ἐκεῖ τείνει νὰ φέρῃ τὰ πράγματα. Πρέπει ὅμως νὰ ὑπολογίσῃ ἀπὸ τοῦδε τὰς συνεπείας καὶ νὰ σκεφθῇ καλῶς, ἐὰν καθεστὼς τόσῳ ἑτοιμόρροπον ὡς τὸ ἐν Τουρκίᾳ εἶνε

τοῦ Καταστήματός του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΑΝΔΡΙΑΣ
ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
MÉDECIN—DENTISTE

Εἰδικῶς ἐν τοῖς Νοσοκομείοις St Louis, Lariboisière καὶ Laennec τῶν Παρισίων εἰς τὰς παθήσεις τοῦ στόματος καὶ ἀλάνθαστον ἐπὶ διετίαν ἐκπαιδευθεὶς καὶ ἐπὶ μακρὸν διευθύνας τὴν Στοματολογικὴν κλινικὴν τοῦ Νοσοκομείου St Louis τῶν Παρισίων Docteur en Chef) καὶ διπλωματοῦχος τῆς École Dentaire de Paris, ἄρτι ἐκ Παρισίων ἀφικόμενος, δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ καθ' ἑκάστην ὁδὸς Κριεζώτου ἀρ. 3 (παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀνακτόρων).

Consultations 10—11 π. μ.

ΕΙΔΙΚΟΝ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΙΑΤΡΟΥ

Κ. Ν. ΦΟΡΤΟΥΝΑ

Ἀπὸ δεκαετίας εἰδικῶς λειτουργοῦν

Ἀσφαλὴς καὶ ριζικὴ θεραπεία χρονίας βλεννορροίας διὰ τῆς νεωτάτης μεθόδου Oberlander-Kolman. Εἰδικὴ θεραπεία συφιλίδος προλαμβάνουσα τὰς ὑποτροπάς. Θεραπεία σπερματαρροίας καὶ ἀνικανότητος ἀπο-τελεσματικὴ καὶ ἀλάνθαστος.

Πλήρης ἐφαρμογὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Νοσήματα τῶν γυναικῶν καὶ τοῦ δέρματος.

9—12 π.μ. καὶ 2—5 μ. μ.

10 Ὁδὸς Εὐριπίδου 10

παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΥΦΙΛΙΔΟΣ

Ἑβδομαδιαῖαι καὶ ὅλως ἀνώδυνοι ἐνέσεις ἐπούλωσαν ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου καὶ τὰς βαυτέρας ἐκδηλώσεις ἐφαρμοζόμεναι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ **Α. Πλέσσα.**

Πειραιῶς 27—πρὸ τοῦ Ὠδείου

ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ & ΔΗΜΟΥΛΗ
ΕΝΑΝΤΙ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Πωλοῦνται

Φορέματα Μάλλινα	ὁ πήχ.	δρ.	2.30
» » μαλλοβ.χνουδωτά	»	»	1.60
» » » Ἀγγλικὰ	»	»	1.40
» » » ριγὲ	»	»	1.00
» » » καρρὲ	»	»	70
Κασμίρια διπλόφαρδα	»	»	70
» » » ριγὲ	»	»	1.00
» » »	»	»	1.40
» » »	»	»	2.50
Κουβέρτες παίδων χρωμ.	ἑκάστη	»	7.00
» μάλλ.στρατιωτικὲς	»	»	5,50
» βαμβακ. χνουδάτες	»	»	13
» μάλλιν. κόκκινες	»	»	18
» » χρωματ.	»	»	28

Φανέλ.φορεμάτων ὁ πήχ.λεπ. 30,50,60,70,90

Λινὰ χρωμ. διπλόφαρδα ὁ πῆχ. λεπ. 45.

Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΔΟΟ ΑΓΓΛΙΚΑΙ
ΓΑΛΛΙΝΑΙ

Ο ΠΥΡΡΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΟΓΛΟΥΣ

ἔφυγον δρομαίως. Ἀλλά τὸ μεγαλείτερον κατόρθωμα τοῦ Σίμου ἦτο ἡ συμπεριφορά του. Ὅταν συνέλαβε τὸν πρόεδρον τῆς βουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐπέβαλε νὰ ἀφαιρέσῃ πᾶν ὅ,τι εἶχε πολύτιμον καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ στὴ γυναῖκά του. Ἐπίσης ἐκ τῶν 500 λιρῶν χρυσαφικῶν, ἅτινα εἶχεν, οὐδὲν ἔλαβέ τις. Ἠθέλησάν τινες τῶν ἀνδρῶν νὰ σπάσουν τὰ μαοῦλα, ἀλλ' ὁ Σῖμος ἀγρίως ἀπηγόρευσε νὰ θίξουν καὶ τὸ ἐλάχιστον. Ἐν γένει μὲ τόσην ἐπιτηδειότητα, δικαιοσύνην καὶ πειθὼ ἐνήργει, ὥστε ὅταν ποτὲ ἐξαναπέρασεν ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό, αὐτὴ ἡ σύζυγος ἑνὸς τῶν φονευθέντων ἐζήτησε νὰ τὸν ἰδῇ, ἔσκυψε μάλιστα καὶ τοῦ ἐφίλησε τὸ χέρι.

— Νὰ μὲ συγχωρᾷς κερά, τῆς λέγει· ὅ,τι ἔγινεν, ἔγινε, δὲν φταῖμε μεῖς, αὐτοὶ ποῦ σᾶς πῆραν στὸ λαιμό τους. Γιατὶ ὁ ἄνδρας σου νὰ προδώσῃ τὸν πίστιν του. Ἐσὺ κι' αὐτὸς γνωρίζετε κ' ἑλληνικὰ μιλᾶτε. Ἐγὼ οὔτε ἑλληνικὰ ἤξευρα, καὶ ὅμως ἔμεινα πιστός. Αὐτὸς ποῦ ἔπρεπε νὰ μᾶς δίδῃ τὸ παράδειγμα, μᾶς ἐπρόδιδε.

Τὴν ἑπομένην ὁ μὲν Ἀριστείδης ἔμεινεν εἰς τὸ Ζοράντζι, ὁ δὲ Σῖμος ἑτοιμάσθηκε διὰ τὴν Ζουπανίσταν. Αἰφνιδίως ὅμως λαμβάνει ἐντολὴν ἀπὸ τὸν καπετὰν Βάρδαν νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειάν του καὶ τοῦ φέρῃ πολεμεφόδια. Ὁ Σῖμος ἐξεκίνησε πράγματι διὰ τὰ Καστανοχώρια. Διαβαίνοντες τὸ ποτάμι Βιτάτι, εἰς Κρητικός, ὁ Γρῦλλος, παρασύρεται ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Ὁρμᾷ ὁ Σῖμος μὲ δύο ἄλλους καὶ βραχέντες μέχρις τῆς ζώνης, τὸν σώζουν. Τέλος διευθύνονται πρὸς τὸ Τσουκαλοχῶρι, πνέει ὅμως τέτοιος ἄνεμος καὶ πίπτει τέτοιο χιόνι, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ὅπλα των ἐπάγωσαν. Ἀπὸ τὸ χιόνι ἔχασαν καὶ τὸν δρόμον καὶ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των ἤρχισαν νὰ φωνάζουν καὶ σφυρίζουν ὅπως ἔλθουν εἰς βοήθειάν των οἱ χωρικοὶ νὰ τοὺς σώσουν. Πράγματι ἔσπευσαν οἱ χωρικοὶ καὶ τοὺς ἔσωσαν. Τὸ χιόνι ὅμως ὁλονὲν ἔπιπτε καὶ ἀπέκλεισε τὸ χωριό, δι' ὃ ἠναγκάσθησαν νὰ μείνουν ἐκεῖ ἐπὶ 9 ἡμέρας. Ταὐτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Βάρδας ἐκλείσθη ἀπὸ τὸ χιόνι εἰς τὸ Ζάντσκο. Μετὰ 9 ἡμέρας συνηντήθησαν εἰς τὸ Κλεπίστι.

Εἰς τὸ τέλος τῶν τριῶν μηνῶν, μάρτιος 1905, ἐλθόντος τοῦ Κρητὸς Καρσβίτη μετὰ 16 ἀνδρῶν, ὁ Σῖμος προσεκολλήθη εἰς αὐτὸν μὲ 7 ἄνδρας, τὸν Δαλίπην, τὸν Φώτην, Σημανίκαν, Σταῦρον, Βασίλην καὶ Κώσταν. Μεγάλην Παρασκευὴν ἀκριβῶς φθάνουν εἰς Ζέλοβον. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὸ πρωὶ ὁ Κορσάκωφ καὶ ὁ Μητρο-Βλάχος μὲ 30 ἄνδρας ἔκαμαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Ζελόβου, κυνηγήσαντες τοὺς ἐργάτας. Οἱ Ζελοβῖται ὅμως λαβόντες τὰ ὅπλα ἐζῆλθον καὶ τοὺς ἀπέκρουσαν. Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ὁ Σῖμος μὲ 5 δικούς του καὶ 6 Κρητικοὺς ἐξῆλθεν εἰς τὸ λημέρι. Ἐκεῖ ἐνῷ ἐκοιμᾶτο, διότι τὸ καραοῦλι ἦτο στὴν ἄλλην πλευράν, συναντῶνται μὲ 10 στρατιῶτας, οἵτινες ἐφόνευσαν ἕνα Κρητικόν, ἀπομακρυνθέντα τοῦ σώματος καὶ μὴ κοιμώμενον. Μὲ τὸν πρῶτον πυροβολισμὸν ὅμως ὁ Σῖμος ξυπνᾷ καὶ διατάσσει πρὸς τὰ ἄνω 500 μέτρα. Ἐπακολουθεῖ μάχη, καθ' ἣν φονεύονται 3 στρατιῶται, τρέπονται δὲ οἱ ἄλλοι εἰς φυγήν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤκουσε καὶ ὁ Καραβίτης καὶ προστρέχει, ἀλλὰ παρῆλθε πλέον τὸ πρᾶγμα.

Εἰς τὸ ἄλλο:

Αἱ μεγάλαι συμπλοκαὶ τοῦ Σίμου.

Ὁ «Πύρρος» παρακαλεῖ πάντα Μακεδόνα, ὅστις θὰ εἶχεν οἱανδήποτε ὑπόθεσιν, νὰ ἔρχεται ἐλευθέρως εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ἔνθα θὰ εὑρίσκῃ προστασίαν πρόθυμον.

ΔΙΑ ΤΟΝ Κον Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΟΝ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ὁ καλὸς καγαθὸς καὶ σεβαστὸς φίλος μου καὶ συνεργάτης τοῦ «Πύρρου» κ. Μ. Χρυσοχόος ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν «Ταχυδρόμον» ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρός με, ἐν ᾗ θέλει νὰ μὲ ἐλέγξῃ ὡς ὑπερασπιζόμενον τὸν «Παμμακεδονικὸν Σύλλογον». Ὁ κ. Μ. Χρυσοχόος τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τὴν ἔφερεν εἰς ἐμὲ πρῶτον, ἐδήλωσα ὅμως ὅτι δὲν τὴν δημοσιεύω, διότι ὑπεραμύνετο Συλλόγου ὄχι μόνον ἀνυπάρκτου, ἀλλὰ καὶ ἀναξίου πάσης ὑπερασπίσεως, ἀφοῦ ὑβρίζῃ τόσον σκαιῶς καὶ καπηλικῶς.

Δὲν θ' ἀδικήσω τὸν κ. Χρυσοχόον. Ὁ κ. Χρυσοχόος εἶνε ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς ὁλοκληρότητος τῆς Μακεδονίας, ὅπως εἶνε καὶ ὁ «Πύρρος», διότι εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην συνίσταται ἡ σωτηρία τῆς Μακεδονίας, καὶ ὁ λόγος εἶνε πρακτικώτατος. Προχωροῦντες πρὸς τὰ ἄνω, δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν συμμάχους ἰσχυρούς, τοὺς Ἀλβανούς, καὶ οὕτω νὰ θέσωμεν τοὺς ἐχθρούς μας μεταξὺ δύο πυρῶν. Ὑπὸ τῆς ἰδέας ταύτης ὁρμώμενος καὶ ὁ κ. Μ. Χρυσοχόος, λογικὸν εἶνε νὰ αἰσθάνηται φιλίαν καὶ συμπάθειαν πρὸς τοὺς κηρύττοντας τὸ αὐτὸ δόγμα. Ἀλλ' ἐν πρώτοις ὁ κ Χρυσοχόος ἔχει τοῦτο τὸ ἄδικον, ὅτι ἐνῷ εἴμεθα ὁμοῦ παρόντες εἰς τὴν πρώτην συνέλευσιν τῶν Μακεδόνων, καὶ ἤκουσε καὶ τὸν κ. Ὀθ. Ρουσόπουλον καὶ τὸν κ. Πούλιον νὰ κηρυχθῶσιν ὑπὲρ τῆς ὁλοκληρότητος, ὑποστηρίζει ἀκόμη ὅτι ὁ Παμμακεδονικὸς Σύλλογος δὲν εἶνε ὁλοκληροτικός, ὡσὰν νὰ μὴ γνωρίζῃ ὅτι ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς ὁλοκληρότητος ἦτο καὶ αὐτὸς ὁ στρατηγὸς Σμολένσκης, μέλος τοῦ Συλλόγου. Νομίζω ὅτι ὅταν καὶ μόνος ὁ στρατηγὸς εἶχε τὴν ἰδέαν αὐτήν, τοῦτο ἦτο πλήρης ἐγγύησις, διότι καὶ ἁπλοῦν μέλος ὢν ὁ στρατηγὸς Σμολένσκης, λόγῳ τῆς εἰδικότητός του, σύρει μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς πάντας.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπίσημον καταστατικὸν τοῦ Παμμακεδονικοῦ Συλλόγου λέγει εἰς τὸν ἄρθρον 3ον:

«Ἡ ἐνίσχυσις καὶ ὑποστήριξις διὰ παντὸς ἐκπολιτιστικοῦ μέσου τῆς ἐθνικῆς δράσεως **ἐπὶ πᾶσαν τὴν Μακεδονίαν** καὶ ἡ σύμπραξις μετὰ τῶν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν δικαίων ἐργαζομένων».

Σαφῶς καὶ καθαρῶς ὁ Σύλλογος ὁμιλεῖ περὶ ὁλοκλήρου Μακεδονίας. Δὲν ἔχει κανεὶς νομίζω τὸ δικαίωμα νὰ διαμφισβητῇ ὅ,τι τόσον ἐπισήμως καὶ σαφῶς λέγεται.

Ἀλλὰ πρὸς στιγμὴν ἂς διαμφισβητήσωμεν τ' ἀνωτέρω. Δέχομαι ὅτι ὁ δῆθεν «Κεντρικὸς Μακεδονικὸς Σύλλογος» εἶνε ὁ μόνος ὁλοκληροτικός. Ὁ Σύλλογος ὅμως οὗτος δὲν ὑφίσταται, διότι ἐνῷ τὸ καταστατικόν του διατάσσει κατὰ διετίαν ἐκλογάς, ἓξ εἶνε ἔτη καὶ ἀκόμη δὲν ἔκαμεν νέας ἐκλογάς. Ἄρα δὲν ὑφίσταται, δὲν ἔχει δικαίωμα οὔτε συνάξεως χρημάτων, οὔτε διαχειρίσεως. Ὁ κ. Γερογιάννης βεβαίως, κατὰ συμβουλὰς τῶν δικηγόρων του, θ' ἀναφωνήσῃ τὸ λατινικὸν tres faciunt collegium. Πράγματι ὅμως ὁ κ Γερογιάννης δὲν ἔχει Σόλλογον, ἀλλ' Ἑταιρείαν. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ Ἑταιρεία εἶνε καὶ ἑτερόρρυθμος. Ἀλλὰ εἰς τὰς ἀτομικὰς συνδέσεις, εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς συνεταιρισμοὺς οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττουν χρήματα, οὔτε νὰ ὁμιλοῦν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἡ ἰδέα τοῦ δῆθεν Συλλόγου, θ' ἀναφωνήσῃ ὁ κ Χρυσοχόος, εἶνε θεία, ἀλλὰ οὐδέποτε θὰ ἀπήντουν, ἀρκεῖ ἡ ἰδέα, ὅπως περικαλύψῃ τὰς εὐθύνας. Δύνασθε, κύριε Ἰατρέ, νὰ εἶσθε πάντοτε ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας, ἀλλὰ διατί δὲν τὴν κηρύττετε ἀτομικῶς, ἀλλὰ παρουσιάζεσθε ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους καὶ δὴ ὡς κεντρικὸς Διοικητής, ὡς γενικὸς ἐπόπτης τῶν τυχῶν τοῦ Ἔθνους;

Ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ «Πύρρος» συνειργάζετο μὲ τὸν «Κεντρικὸν Μακεδονικὸν Σύλλογον», καὶ εἰς τὸν «Πύρρον» ὀφείλεται ἡ ἐπιβολὴ τοῦ Συλλόγου τούτου, καὶ ἡ ἐπικράτησις του εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἔνθα τὸν ἐπέβαλε ἡ ἀρθρογραφία τοῦ «Πύρρου» περὶ τῆς ὁλοκληρότητον τῆς Μακεδονίας, διότι ὁ κ. Γερογιάννης μὴ δυνάμενος νὰ κάμῃ διάκρισιν κἂν λέξεων συμπεριελάμβανεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὄχι μόνον τὴν ἐπαρχίαν Σκοπείων ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ Βιλαέτιον Σκοπείων, καὶ αὐτὴν τὴν Τάσλιτσαν! λαμβάνων ἐντὸς ἐν τῇ ἀγνοίᾳ του. Τότε ὅμως ὁ Σύλλογος ὑφίστατο, δὲν εἶχε λήξῃ ἡ διετία. ὑπῆρχον συμβούλια νόμιμα, συνελεύσεις νόμιμοι. Ἔβλεπον δὲ ἰδίοις ὄμμασι. ὅτι οἱ διάνθύνοντες ὑφίστανται καὶ θυσίας. Ὅταν ὅμως ὁ Σύλλογος ἤρχισε νὰ εἰσπράττῃ χρήματα παρανόμως καὶ δὴ μεγάλα κονδύλια, ἐδήλωσα καθαρῶς ὅτι ἀποχωρίζομαι. Ὅταν ἔμειναν ἐνεοὶ διὰ τὸ πρᾶγμα ἀπήντησα: διότι δὲν θέλω νὰ ὑποπέσω εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ εἰσαγγελέως. Ἀλλὰ καὶ ἡ νοητικὴ συγκρότησις τῶν πλείστων τοῦ δῆθεν Συλλόγου ἀγνοούντων καὶ τὸ ἄλφα τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τὸν «Πύρρον» νὰ παρέχῃ τὴν συνδρομήν του, ἐκ φόβου μὴ συνοφλήσῃ γέλωτα. Ὅπως δὲ ταυτοχρόνως, ὢν ἀντιπρόεδρος τοῦ τότε ἀναφανέντος «Πατριωτικοῦ Συνδέσμου», ἐδήλωσα καθαρῶς εἰς τὸν ὀδοντοϊατρὸν κ. Καρακατσάνην, κατόπιν μωρᾶς δημοσίας προσφωνήσεώς του, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ τὸν θεωρῶ πρόεδρον, καὶ τοῦ ὑπέδειξα νὰ παραιτηθῇ, καθαρῶς ὑπέδειξα καὶ εἰς τὸν κ Γερογιάννην νὰ παραιτηθῇ, ἵνα μὴ γελοιοποιηθῇ τὸ ζήτημα.

Δυστυχῶς εὑρίσκουσι πάντοτε οἱ τοιοῦτοι ἀγνοὺς καὶ προσενεγκόντας μεγάλας ἐθνικὰς ὑπηρεσίας ἄνδρας, ὡς εἶνε ὁ κ. Μ. Χρυσοχόος, καὶ σώζονται κρυπτόμενοι ὄπισθεν αὐτῶν. Οὕτω ποτὲ ὁ «Κεντρικὸς Μακεδονικὸς Σύλλογος» καθὼς καὶ ὁ πρὸ τριετίας «Πατριωτικὸς Σύνδεσμος», ἐννοῶ τὴν τότε προεδρείαν του, ὠχυροῦντο ὄπισθεν τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Στ. Ι. Βουτυρᾶ. Ἀλλ' ὁ κ. Βουτυρᾶς, διαφωτισθεὶς τάχιστα, ἀπεξενώθη ἀμφοτέρων.

Ὁ «Πύρρος» πάντοτε ἔκαμε τὸ καθῆκόν του σαφῶς καὶ φιλικῶς διατυπώνων τὴν ἰδέαν του, ὅτι εἶνε τὸ ἀντιπατριωτικώτερον τῶν πραγμάτων, τὸ ἐξ ἐπιεικείας, ἐκ προσωπικῆς φιλίας συνηγορεῖν ὑπὲρ σωματείων, ὧν οὔτε ἡ συγκρότησις, οὔτε ἡ ἐργασία εἶνε βεβαίας ὠφελείας. Οὕτω ἐξευτελίζεται τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος, ἡ πατριωτικὴ ἐργασία, οὐαὶ δὲ εἰς τὰ ἔθνη ὅταν γελοιοποιηθῇ ἡ ἰδέα τῆς πατρίδος.

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΟΥΣ

— Διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας τῆς Ρουμουνίας.

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 26 Ἰουνίου 1908.

Ἔτυχεν ἄλλοτε συνομιλῶν μετά τινος Μακεδόνος Ἕλληνος ἄλλοτε, καὶ δὴ σπουδάσαντος δαπάνῃ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, νῦν δὲ Ρουμούνου διδασκάλου ἐν Θεσσαλονίκῃ, ν' ἀκούσω παρ' αὐτοῦ — λόγου γενομένου περὶ τῶν μαθητῶν — ὅτι δὲν ἐξετάζουσι τὸ ποιὸν καὶ ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην ἀριθμοῦ καὶ μόνον ἀριθμοῦ.

Ἐὰν σκεφθῇ τις ὅτι, οἱ μαθηταί των ὅλοι εἶναι ἐσωτερικοὶ — διότι ἂν δὲν ἐνδυθῶσι καὶ τραφῶσιν εἰς βάρος τῆς Ρουμουνικῆς κυβερνήσεως δὲν προσέρχονται εἰς τὴν σχολήν των — εὔκολον εἶναι νὰ φαντασθῇ τις τί γίνεται ἐκεῖ μέσα, καὶ δὴ ἐφέτος μὲ ἐπιμελητὴν Γάλλον τινὰ ἐξαχρειωμένων ἠθῶν, τὸν ὁποῖον ἡ Ρουμουνικὴ Κυβέρνησις ἐπέβαλλε, διὰ λόγους φαίνεται προσωπικοὺς τμηματάρχου τινὸς τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας.

Ἄλλοτε εἶχον ἐκδιώξει μαθητὴν τινὰ ἐκ Μαυρορεύματος (Τσιρναρέκας) ὅστις εἶχε διαφθείρει ἀρκετοὺς μαθητάς των λίαν αἰσχρῶς καὶ ἀνηθίκως. Τὸν μαθητὴν τοῦτον, ἐφέτος ἐλλείψει ἀριθμοῦ, καὶ πάλιν προσέλαβον. Δὲν παρῆλθεν ὅμως τὸ ἔτος καὶ ἐδείξε τὰ θαύματά του, εἰς βάρος ἀθώου πλάσματος, υἱοῦ ἀποπλανηθέντος αἰσχροῦ καὶ ἀργυρωνήτου πατρός.

Ὁ ἥρως μας φαίνεται ὅτι ματαίως ἐπετίθετο καθ' ὅλον τὸ ἔτος χωρὶς νὰ κατωρθώσῃ νὰ διαπράξῃ τὰς ἀσελγεῖς αὐτοῦ δρέξεις, δι' ὃ καραδώκει εὐμενῆ τινα δι' αὐτὸν περίστασιν, ἥτις δὲν ἤργησε νὰ παρουσιασθῇ. Τὴν Κυριακὴν (πρὸ 4 ἑβδομάδων) ἐν συνοδείᾳ μετὰ τοῦ δρεγομένου τὸν νέον, ἐξῆλθον εἰς περίπατον ἀνὰ τὴν πόλιν, κατώρθωσε δὲ νὰ τὸν ἀποπλανήσῃ ἔξω τῆς πόλεως, εἴς τι ἀπόκεντρον παρὰ τὴν συνοικίαν Βαρβαρίου μέρος. Ἐκεῖ φαίνεται ἔκαμε τὰς προτάσεις του καὶ ἐπειδὴ ὁ νέος ἀντεστάθη ἐκτύπησεν αὐτὸν διὰ ράβδου εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Συνεπείᾳ δὲ τοῦ κτυπήματος τούτου ὡς καὶ ἄλλων συνεχῶν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος. Τότε ὁ ἥρως μας, ἐπέθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ νεκροῦ ἀρκετὰ μεγάλον λίθον, ἀφ' οὗ ὡς ἡ νεκροψία ἀπέδειξεν, ἐξετέλεσε τὰς ἀσελγεῖς αὐτοῦ ἐπιθυμίας ἐπὶ τοῦ πτώματος, καὶ ἀπῆλθεν ἥσυχος ἵνα γευματίσῃ καὶ κοιμηθῇ ἐν τῇ σχολῇ ὡς νὰ εἶχε πράξῃ ἀγαθήν τινα πρᾶξιν.

Ἡ ἀπουσία τοῦ μαθητοῦ ἀμέσως τὸ ἑσπέρας ἐγένετο αἰσθητὴ εἰς τὴν σχολήν. Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιήθη, ὁ δὲ νέος τὴν πρωΐαν τῆς δευτέρας, ἢ κατ' ἄλλους τῆς τρίτης ἀπῆλθεν ἀμέριμνος καὶ ἀνενόχλητος εἰς τὸ χωρίον του, ἐπειδὴ αἱ ἐξετάσεις ἔγειναν ἤδη. Τὴν τετάρτην ἀνακαλύπτεται ὑπὸ διαβατῶν τὸ πτῶμα εἰς ἣν θέσιν ἄφησεν αὐτὸ ὁ φονεὺς καὶ ἄρχονται αἱ ἀνακρίσεις (φυσικῷ τῷ λόγῳ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν σχολὴν) τῶν διδασκάλων καὶ τῶν μαθητῶν.

Ἡ ἀστυνομία ἐκ μὲν τῶν ἀνακρίσεων τῶν διδασκάλων δὲν κατώρθωσε μεγάλα πράγματα, ἀλλὰ διὰ τῶν μαθητῶν κατώρθωσε νὰ διεισδύσῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν, διότι ὁ νέος καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἐθεάθη μετ' αὐτοῦ, ἐκτὸς δὲ τούτου ἔφυγε ὁ ἐν λόγῳ χωρὶς ν' ἀποχαιρετίσῃ, κατὰ τὰ παρ' αὐτοῖς εἰωθότα, τὸν διευθυτὴν καὶ τοὺς διδασκάλους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀστυνομία διέταξε τὴν σύλληψιν τοῦ νέου, ἐνῷ οἱ κύριοι Ρουμοῦνοι κατέδιδον εἰς αὐτὴν δύο ἐκ Γκουμέντζης ἀθώους Ἕλληνας, πρὸς οὓς εἶχον φαίνεται παλαιοὺς λογαριασμούς. Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε καὶ ἐκράτησε καὶ τούτους ὑπὸ ἀνάκρισιν.

Ὁ ἥρως ἤχθη ἐν Θεσσαλονίκῃ δέσμιος καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἀνάκρισιν ἠρνήθη ρητῶς τὴν ἐνοχήν του. Οὐχ ἧττον ὅμως ἡ ἀστυνομία δὲν ἀπηλπίσθη, ἀλλὰ πιέσασα αὐτὸν κατὰ τὴν δευτέραν ἀνάκρισιν, κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ τὴν ἀλήθειαν. Τότε, κατὰ τὸ ρωσσικὸν ἀστυνομικὸν σχέδιον ἐνεργοῦσα, ἄφησεν αὐτὸν ἐλεύθερον γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ λαγό, ὡς κοινῶς λέγομεν. Μετὰ δὲ τὴν πρώτην ἀνάκρισιν ἀπέλυσε τοὺς ἐκ Γκουμέντζης 2 ἀθώους.

Οἱ Ρουμοῦνοι ὅμως δὲν ἀνεπαύθησαν, ἀλλὰ κατέδωκαν ἑτέρους δύο ἐκ Μαυρορεύματος Ἕλληνας, οὓς ἡ ἀστυνομία πρὸς ἱκανοποίησιν των συνέλαβε. Μετὰ παρέλευσιν δὲ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν συνέλαβε καὶ τὸν ἀπολυθέντα ἥρωά μας, ὃν κρατεῖ εἰς τὰς φυλακάς. Αἱ ἀνακρίσεις κρατοῦνται μυστικαὶ καὶ μ' ὅλας τὰς προσπαθείας των νὰ ἐνοχοποιήσωσιν ἀδίκως ὅλως ἀθώους Ἕλληνας, ἡ ἀστυνομία δὲν θ' ἀποπλανηθῇ καὶ θὰ γνωρίσῃ τὸν ἀληθῆ ἔνοχον, ὅστις εἶνε αὐτὴ ἡ σχολή.

ΝΑΥΤΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ τῇ 27 Ἰουνίου 1908.

Παρὰ τὸ χωρίον τῶν Γιαννιτσῶν Μπόζιτς ἐφονεύθη ὑπὸ Βουλγάρων Ἕλλην χωρικός.

— Ἐξηφανίσθη παρὰ τὸ χωρίον Με-

σημέρι (Βοδενῶν) ὁ βούλγαρος χωρικὸς Πάσε μετὰ 200 αἰγῶν.

— Παρὰ τὸ χωρίον Νευροκόπου Βέρνα ἐφονεύθη ὑπὸ Τούρκων βούλγαρος χωρικός.

— Παρὰ τὸ Δρένβο τοῦ αὐτοῦ Καζᾶ ἐφονεύθη 1 ὀθωμανὸς ὑπὸ Βουλγάρων.

— Πλησίον τοῦ Πραβίου ἐφονεύθη εἷς Ἕλλην ὑπὸ Βουλγάρων.

Νάουσα 21.—Ἐφονεύθησαν ἔξωθι τῆς πόλεώς μας εἷς ρουμανίζων βλάχος καὶ εἷς τοῦρκος μεταβαίνοντες εἰς Νάουσαν μετὰ 5 ἵππων.

— Στώμνιτσα 21.—Παρὰ τὸ χωρίον Μονόσπιστον ἐφονεύθη ὑφ' Ἑλλήνων ὁ βούλγαρος Πάντε.

— Ἐν Χαλκιδικῇ εἰς τὸ μεταξὺ Γυμάτι καὶ Σένι ὅρος ἐφονεύθησαν ὑπ' ἀγνώστων δύο Τοῦρκοι ὑπάλληλοι τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν τὰ δὲ σώματά των ἐτάφησαν ἵνα ἐξαφανισθῶσι τὰ ἴχνη τοῦ φόνου.

— Ὁ πρώην βούλγαρος ἀρχηγὸς Κιατίπωφ, ὅστις, ὅπως γνωρίζουν οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Πύρρου» εἶχε παραδοθῆ πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἔκαμε πολλὰς ἀποκαλύψεις κατὰ τῶν Βουλγάρων, εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ Βουλγ. Κομιτάτου, προχθὲς δὲ ἐνῷ εὑρίσκετο εἰς τὸ χωρίον Ἄνω Βροντοὺς (Σερρῶν) καὶ ἐβάδιζε εἴς τινα ὁδὸν συνοδευόμενος ὑφ' ἑνὸς δεκανέως τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἑνὸς στρατιώτου, βουλγαρικὴ συμμορία κρυπτομένη ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ βουλγάρου Ἀθανὰς Μιχαήλωφ, ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ πληγώσασα αὐτὸν καὶ τοὺς δύο συνοδούς του. Ἡ συμμορία ἐξηφανίσθη ἀμέσως ἐκεῖθεν οἱ δὲ Τοῦρκοι εὗρον ἐν τῇ εἰρημένῃ οἰκίᾳ δύο γυναῖκας καὶ ἕνα βούλγαρον ὀνομαζόμενον Δημῆτρε καὶ συνέλαβον καὶ τοὺς τρεῖς. Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας Ἀθανὰς δὲν εὑρίσκετο εἰς Βροντοὺς κατὰ τὴν γενομένην ἀπόπειραν.

Στρώμνιτσα 22. —Ἐφονεύθησαν ὑπ' ἀγνώστων εἰς τὸ χωρίον τῆς Στρωμνίτσης Σμολάρι ὁ σχισματικὸς ἱερεὺς τοῦ χωρίου ἡ σύζυγός του, τὰ τρία του τέκνα καὶ 4 ἄλλοι συγγενεῖς του σχισματικοὶ καθ' ἣν ὥραν εἰργάζοντο εἰς τοὺς ἀγρούς.

— Ὁ ἐξ Ἄνω Βροντῶν βούλγαρος Ἀθανὰς Μιχαήλωφ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποίου ἦτο κεκρυμμένη ἡ πυροβολήσασα τὸν προδότην Κιατίπωφ προσῆλθεν εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ παρεδόθη φέρων ὅπλον Μάνλιχερ, φυσίγγια, μίαν βόμβαν· κατέθεσε δὲ ὅτι ἡ συμμορία ἡ πληγώσασα τὸν Κιατήπωφ ἦτο ἡ τοῦ Δασκὰλ-Τάσκα, ἧς μέλος ἀπετέλει καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Ὁ παραδοθεὶς κάμνει εὐρυτέρας καταθέσεις ἀναφορικῶς τῆς βουλγαρικῆς δράσεως.

— Εἰς τὸ χωρίον Ζερζερίτσα (ἄνω Τζουμαγιᾶς) ἐφονεύθη ὁ βούλγαρος Μουχτάρης τοῦ χωρίου καὶ εἷς βούλγαρος χωρικὸς ὑπὸ βουλγάρων τοῦ ἀντιθέτου πολιτικοῦ κόμματος.

Μοναστήριον 22.—Παρὰ τὴν Ρέσναν συνεκεντρώθησαν 3 διάφορα σώματα ἰσχυρὰ ἤτοι: Ἐν Ἑλληνικὸν ἐξ 180 ἀνδρῶν, ἐν βουλγαρικὸν ἐξ 150 καὶ ἐν Σερβικὸν ἐξ 170. Ἐπίκειται μεγάλη συμπλοκή. Οἱ κάτοικοι κατέχονται ὑπὸ πανικοῦ καὶ ὅσον οὔπω ἐγκαταλείπουσι τὸ χωρίον των ἵνα ζητήσωσι ἀσφάλειαν εἰς τὰ πέριξ, στρατὸς ἐστάλη. (Ἐκ τουρκικῆς πηγῆς).

Τὴν 23ην ἐλήφθη τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα ἐκ τουρκ. πηγῆς ὡσαύτως, διαψεῦδον τὸ ὑπὸ ἡμερ. 22.

Μοναστήριον 23.—Ἡ εἴδησις περὶ τῆς συγκεντρώσεως τριῶν σωμάτων παρὰ τὴν Ρέσναν ἦτο μηχανορραφία τοῦ Μουδίρη καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ρέσνης, οἵτινες ἠθέλησαν διὰ τῆς διαδόσεως τῆς παρομοίας φήμης νὰ προκαλέσωσι τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν κατοίκων ἐκεῖθεν καὶ προβῶσιν ἀκολούθως εἰς τὴν λεηλασίαν τῶν οἰκιῶν καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ ταμείου ὅπου εὑρίσκονται πολλὰ χρήματα, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι οἱ ἀντάρται τὴν ἐλεηλάτησαν Ὁ Μουδίρης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καταδιωχθήσονται ποινικῶς».

Ἀμφότερα τὰ τηλεγραφήματα εἶνε ἀνακριβῆ. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ Μουδίρης Ρέσνας ἀνήκοντες εἰς τοὺς Νεοτούρκους προέβησαν μετὰ τοῦ στρατοῦ εἰς κίνημα, ἀποτυχόν, φαίνεται. Ὁπωσδήποτε λεπτομέρειαι ἐλλείπουσι· πολλὰ θρυλοῦνται.

— Εἰς τὸ χωρίον τῆς Βερροίας, Παζαρὲτ ἐφονεύθη μία Κόρη διὰ βολῆς ὅπλου μακρόθεν ὑπ' ἀγνώστου.

— Παρὰ τὸ χωρίον τῆς Γουμέντζης Βολγότι ἐφονεύθησαν δύο βούλγαροι ὑφ' Ἑλλήνων.

— Παρὰ τὸ Γευγελῆ, εἰς τὸ χωρίον Μποέμιτσα ἐφονεύθη εἷς βλάχος ὑπὸ βουλγάρων.

— Ἄγνωστοι, Ἕλληνες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐφόνευσαν παρὰ τὸ Σιμπότσκο (Καρατζόβας) 1 βλάχον ποιμένα, ὑπηρετοῦντα παρά τινι Τούρκῳ.

— Εἰς τὸ χωρίον Χότο τοῦ Πραβίου ἐφονεύθη ὑφ' Ἑλλήνων ὁ Ἕλλην χωρικὸς Νικόλαος Μυλωνᾶς ὡς παρακούσας εἰς διαταγὰς τοῦ Κομιτάτου !!!

— Τρεῖς βλάχοι χωρικοὶ μεταβαίνοντες ἐκ τοῦ χωρίου Νοσπὰτ (Μοναστήριον) εἰς τὴν πόλιν ἐφονεύθησαν καθ' ὁδὸν ὑπ' ἀγνώστων.

Πράβιστα 18.—Ἐφονεύθη ὑπ' ἀγνώστων ὁ Ἕλλην Θεμιστοκλῆς.

— Δύο μεραρχίαι ρεδίφιδων ἢ 32 τάγματα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας προσεκλήθησαν ἤδη ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ ἀφικνοῦνται ὅσον οὔπω ἐνταῦθα.

— Ἐν Μοναστηρίῳ ἐπικρατεῖ εἰσέτι ἀνησυχία συνεπείᾳ τῆς δολοφονίας τοῦ Σεμσῆ Πασᾶ. Τὰ πνεύματα τῶν Τούρκων τυγχάνουσι λίαν ἐξημμένα, πολὺ δὲ πιθανὸν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ ἔχωμεν καὶ ἐκεῖ νεοτουρκικὸν κίνημα.

— Βουλγ. συμμορία ἐξ 20 ἀνδρῶν περιεκυκλώθη χθὲς ὑπὸ στρατ. ἀποσπασμάτων παρὰ τὸ χωρίον τῶν Βοδενῶν· ἄγνωστα ἀποτελέσματα.

— Παρὰ τὸ Τῆκφες (Τεμερνίου) ἀπήχθησαν ὑπὸ βουλ. συμμ. 4 βούλ. χωρ. ἐκ τῶν χωρίων των.

— Παρὰ τὸ Πέτριτς ἐφονεύθησαν 2 βούλγαροι ὑπὸ Τούρκων.

— Ἐν Καβάλᾳ ἐφονεύθη ὑπὸ ἀξιωματικοῦ ἀστυνομικὸς κλητὴρ κατηγορούμενος ὅτι ἐπρόδωσε ἀξιωματικὸν νεότουρκον.

— Ὁ στρατάρχης Ὀσμὰν πασᾶς μεταβαίνει δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας ἐκ Κ)πόλεως εἰς Μοναστήριον ὡς πρόδρομος τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου, ὅπερ ἐπιληφθήσεται τοῦ ζητήματος τῶν Νεοτούρκων. Οἱ διοικηταὶ τῶν διαφόρων στρατ. σωμάτων ὑπέβαλον τῷ Σουλτάνῳ τηλεγραφικῶς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ σεβασμοῦ των καὶ τῆς πρὸς τὸν θρόνον ἀφοσιώσεώς των. Συνεπείᾳ τούτων φρονοῦν οἱ ἐν Γιλδὶζ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Νεοτούρκων τυγχάνει ἐλάχιστος. Ἐν τούτοις ἐκ Μοναστηρίου ἔφυγον καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ μεταβαίνοντες πρὸς τοὺς στασιάσαντας καὶ ἐντεῦθεν δὲ ἐξηφανίσθησαν περὶ τοὺς 10 ἀξιωματικούς, ὧν περισσότεροι τῶν ἐπιτελῶν μεταβάντες πρὸς τοὺς στασιαστάς. Λέγεται ὅτι ὁ ἐξαφανισθεὶς ὑπασπιστὴς τοῦ Χιλμῆ πασᾶ Ἐμβὲρ βέης εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν στασιαστῶν. Ἐνταῦθα μέγας ἐπικρατεῖ φόβος. Οἱ ἀνώτεροι τουρκικοὶ κύκλοι σκέπτονται σοβαρῶς περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ὑπάρξεως.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὰ ἐκ Μακεδονίας προξενικὰ τηλεγραφήματα βεβαιοῦσιν ὅτι ἐν Μοναστηρίῳ οἱ Νεότουρκοι διένειμαν προκηρύξεις ἀταιτούσας Σύνταγμα.

— *Διακόσιοι στρατιῶται ἐστασίασαν ἐν Ρέσνῃ. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνήκοντες εἰς τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτᾶτον, τεθέντες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στασιασάντων στρατιωτῶν, ἐξῆλθον εἰς τὰ ὄρη καὶ ἐσχημάτισαν σώματα ἐπαναστατικά.*

— *Τηλεγράφημα τοῦ Αὐστριακοῦ τηλεγραφικοῦ πρακτορείου ὁμολογεῖ ὅτι ἡ βουλγαρικὴ ἐπιρροὴ ἐτάφη ἐν Μακεδονίᾳ, δεσπόζει δὲ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ρουμάνων ἡ Ἑλληνικὴ Προπαγάνδα. Βορείως τῆς Μακεδονίας ἐπικρατοῦσιν οἱ Σέρβοι, ἐκτοπισθέντων τῶν Βουλγάρων πανταχόθεν.*

— *Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι κατὰ κυκλοφορούσαν φήμην δύο ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς Μοναστηρίου ἐλιποτάκτησαν. Ἡ εἴδησις ὅτι ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατὸς ἀρνεῖται νὰ βαδίσῃ κατὰ τῶν φυγάδων δὲν εἶνε ἀκριβής. Λόγῳ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ ἐν Μοναστηρίῳ ὁ Ὀσμὰν πασσᾶς, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἀφίχθη εἰς Μοναστήριον, περιβεβλημένος ἐξαιρετικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὅλου τοῦ βιλαετίου. Ἀναγγέλλεται ἐπίσης ὅτι 50 ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς Ἀδριανουπόλεως, δυσηρεστημένοι διὰ τὴν προαγωγὴν συναδέλφων, ἀπειλοῦσι νὰ λιποτακτήσουν. Ἀνταρσίαι σοβαραὶ ἀναγγέλλονται ἐπίσης εἰς διαφόρους ἄλλας φρουράς. Στρατὸς πέμπεται κατεσπευσμένως εἰς Μοναστήριον*

— *Τὴν παρασκευὴν πρωΐαν ὁ μουφτῆς, ἤτοι ὁ πρωθιερεὺς τοῦ τρίτου σώματος, φέρων στολὴν συνταγματάρχου, ἐλθὼν χθὲς ἐκ Μοναστηρίου εἰς Θεσσαλονίκην ὅπως ἀναχωρήσῃ διὰ Κων)πολιν ἐπυροβολήθη πεντάκις ὑπὸ λοχαγοῦ Νεοτούρκου καθ' ἣν ὥραν ἐξελθὼν οἰκογενειακῶς τοῦ ξενοδοχείου «Κολόμβου» ἐπέβη ἁμάξης ἵνα μεταβῇ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Ὁ δράστης ἐξαφανισθεὶς παραμένει ἀσύλληπτος. Οἱ φρουροὶ οὐδὲ ἐκινήθησαν κἂν ἐκ τῶν θέσεών των. Ὁ μουφτῆς φέρει τρία θανάσιμα τραύματα, μενεφέρθη δὲ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Χαμηδιέ. Διατελεῖ ἤδη ἐν πλήρει ἀναισθησίᾳ, μὴ δυνηθεὶς νὰ καταθέσῃ τι.*

— *Ὁ πρώην Βαλῆς Ἰωαννίνων καὶ ὁ στρατηγὸς Ὀσμὰν πασσᾶς ἀφίκοντο εἰς Θεσσαλονίκην. Ὁ Χιλμῆς, ὁ στρατάρχης Ἰμπραὴμ καὶ ὁ Ὀσμὰν πασσᾶς ἔσχον πολύωρον συνεργασίαν.*

— *Ἀναμένονται εἰς Θεσσαλονίκης ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας 35 τάγματα, μεθ' ὧν ὁ Ὀσμὰν θὰ δράσῃ εἰς Μυναστήριον.*

— *Ἐκ τῆς φρουρᾶς Θεσσαλονίκης τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης ἀπέδρασαν 10 ἀξιωματικοὶ λαβόντες ἄγνωστον διεύθυνσιν.*

— *Ὁ Ἐμβὲρ βέης, ὑπασπιστὴς τοῦ Χιλμῆ πασσᾶ, πρὸ ἡμερῶν ἐξαφανισθεὶς ἐθεάθη βορειότερον τῆς Καράτζοβας ἐπὶ κεφαλῆς ἰσχυρᾶς Μουσουλμανικῆς συμμορίας, προσπαθῶν νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς κατοίκους.*

— *Ὁ Τοῦρκος Μέραρχος ἀπερχόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Κ)πολιν ἐπληγώθη ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ Ἀλβανοῦ.*

— *Ἡ ἐν Ἀθήναις Τουρκικὴ Πρεσβεία μᾶς ἀπέστειλε χθὲς 30 Ἰουνίου τὴν ἀκόλουθον ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν.*

«Αἱ εἰδήσεις αἱ δημοσιευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ τοῦ τύπου περὶ συμβάντος λαβόντος χώραν τελευταίως ἐν Μοναστηρίῳ εἶνε ἐκτάκτως ὑπερβολικαί.

«Ἰδοὺ εἰς τί συνίστανται τὰ γεγονότα. Ὁ ὑποταγματάρχης Νιαζῆ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μοναστηρίου πρὸς σκοπὸν ἐπαναστατικὸν ἐλιποτάκτησεν ἀπὸ τὸ τάγμα του μετὰ 80 ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἀφέθησαν νὰ δελεασθῶσι παρ' αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ἐσχημάτισαν συμμορίαν μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν φιλησύχων κατοίκων, ὁ στρατηγὸς Σεμσῆ πασσᾶς ἐπεφορτίσθη νὰ τοὺς καταδιώξῃ καὶ νὰ τοὺς συλλάβῃ.

Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ στρατηγὸς προητοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ ἐδολοφονήθη ὑπὸ ἀγνώστου ὁ ὁποῖος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἦτο ἐκ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ναζῆ. Τὸ ἔγκλημα δὲν ἐπηκολούθησε κανὲν ἄλλο γεγονὸς καὶ ἐλήφθησαν τὰ δέοντα μέτρα πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ φονέως καὶ πρὸς σύλληψιν τῆς συμμορίας τοῦ Νιαζῆ».

— *Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουσι διὰ μακρῶν τὴν προχθεσινὴν Ἀγγλικὴν διακοίνωσιν πρὸς τὰς Δυνάμεις, τὴν ἐπιζητοῦσαν νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ προγράμματός της ὡς πρὸς τὴν σύστασιν εἰδικῶν μεταβατικῶν σωμάτων πρὸς καταδίωξιν τῶν συμμοριῶν.*

Ἡ διακοίνωσις αὕτη μονομερῶς ὑποβληθεῖσα καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ρωσσίας προκαλεῖ ἐπίθεσιν τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου κατὰ τῆς Ἀγγλίας, ὡς προτιθεμένης σκοποὺς ἀντιθέτους ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐν τῷ φανερῷ προβάλλει.

Ὁ τρόπος ἐν γένει τῆς συγκροτήσεως τῶν σωμάτων τούτων θεωρεῖται ὡς ἐμπεριέχων οὐσιώδη μεταβολὴν τοῦ διοικητικοῦ συστήματος ὡς ἀναγνωριζομένων εἰς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα μόνον ἡ Πύλη εἶχε μέχρι τοῦδε.

— *Εἰς τὴν «Τάγμπλατ» τῆς Βιέννης δημοσιεύεται ὑπόμνημα ἀποσταλὲν ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων καὶ καθορίζον τὸ πολιτικὸν αὐτῶν πρόγραμμα. Ἐν τέλει τοῦ ὑπομνήματος δηλοῦσιν ὅτι τὸ κίνημα δὲν στρέφεται ἐναντίον τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ κατὰ τῶν σχεδιαζομένων μεταρρυθμίσεων τὰς ὁποίας ἀποκρούουσιν.*

Αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται, δηλοῦσι προσθέτως, δὲν θεσπίζονται ὑπὲρ τῶν Μακεδονικῶν πληθυσμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων, καὶ θεροῦσι καθῆκον ν' ἀντιστῶσι πάσῃ θυσίᾳ.

ΔΗΜΩΔΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἐκ Καστορίας κ. Ν. Τσιστινοπούλου.

Κλέφτες.

1 Σαράντα κλέφτες εἴμουστουν,
Σαράντα δυὸ νομάιοι.
[τὰ ὅπλα μωρὲ παιδιά].
Κι' ὅλ' ἔτρωγαν, κι' ὅλ' ἔπιναν
καὶ 'ς νισιάνι ρίχναν
5 Μα 'να μικρὸ κλεφτόπουλο,
μικρὸ διαβολισμένο
Οὔτ' ἔκρωγεν κι' οὔτ' ἔπινεν
καὶ 'ς τὸ νισιὰν δὲν ρίχνει.
Μὲ τἄρματα κουβέντιαζεν,
10 μὲ τἄρματα του λέγε.
Τουφέκι μου 'περήφανο
παθίμ' μαλαματένιο
Πολλὲς φορὲς μ' ἐγλύτωσες
κι' ἀκόμα τώρα θέλω.
15 Θέλ' νὰ σᾶς φιάσω ἀπὸ φλωρὶ
Νὰ σᾶς φλωφοκαπνίσω
Τὸν λόγο δὲν ἀπόσωσε
τὴν συντυχιὰ δὲν εἶπε
Ἡ παγανιὰ τοὺς πλάκωσεν
20 ἡ παγανιὰ πλακώνει
Πιάνουν τὸν Σιέμα ζωντανὸ
τὸν δὲν χέρια ὀπίσω
Σιέμα μου πῶχεις τὰ φλωριὰ
πῶχεις τὰ καρογρόσια.
25 Τἄ'χω 'ς ἕνα ντελῆ παππᾶ
πῶχει τρεῖς θυγατέρες.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέα, εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεος (chéqne) πὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

2 τοῖς ο)ο κατ'	ἔτος	καταθέσεις	6	μηνῶν
»	»	»	1	ἔτους
2 1)5 »	»	»	2	ἐτῶν
3 »	»	»	4	»
4 »	»	»	5	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδενται κατ' ἐντολὴν τοῦ διαθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΚΩΝΣΤ. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗΣ

Χειροῦργος - Ἰατρὸς

τοῦ Στόματος καὶ τῶν Ὀδόντων

Ὁδὸς Κήσου 4 (ἔναντι Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας).

BOLOGNA: Mercoledì 8 Luglio 1908

Anno XIII - Num. 184

L'AVVENIRE D'ITALIA

ABBONAMENTI
ITALIA: Anno L. 16 - Sem. L. 8,50 - Trim. L. 4,50
ESTERO: Anno L. 34 - Sem. L. 17, - - Trim. L. 9, -
Filo Firenze-Roma: 582 - Interprovinciale: 876

PREZZO DELLE INSERZIONI: Quarta pagina o pagina corrispondente (divisa in 12 col.) L. 0,60 la linea o spazio di linea. — Terza pagina o pagina corrispondente (dopo la firma del gerente) L. 2,50 id. id. — Avvisi mortuari L. 3 la linea o spazio di linea — Piccola cronaca L. 3 id. id. — Cronaca o corpo del giornale L. 5 id. id. — Avvisi matrimoniali L. 5 la linea o spazio di linea. — Le inserzioni si misurano a corpo sei. — Avvisi economici Cent. 5 la parola (minimum L. 1). — Commerciali Cent. 10 la parola (minimo L. 1). — Le inserzioni si ricevono esclusivamente presso gli Uffici di Pubblicità HAASENSTEIN & VOGLER in Bologna, via Cimarie n. 1 - Telefono 9-03 - Ferrara - Firenze - Genova - Milano - Napoli - Palermo - Padova - Pavia - Roma - Rovigo - Torino - Treviso - Venezia - Vicenza e sue Succursali all'Estero.

In Italia, un numero separato cent. 5
Arretrato cent. 10

REDAZIONE e AMMINISTRAZIONE - Via Albiroli, 16

Tra i raggi del sol dell'avvenire

(Nostra corrispondenza)

Roma 5 notte

X. X.) Nello spopolamento di Roma, coloro che sono rimasti, sembrano più disposti alle confidenze, di quando la Camera è aperta. Allora, la vigilanza dei capi, l'odore della polvere sparata continuamente con molto fumo, per lo meno nelle innocue interrogazioni, fa sì che i gregarii si credano in guerra guerreggiata e non si sbottonino facilmente.

Così è che di queste sere io ho potuto raccogliere gli sfoghi di un autentico socialista, anzi uno dei più autentici, senza trovarmi obbligato a mantenere nessun segreto... professionale.

Si parlava di Todeschini che era alla stazione in partenza per Bologna con un paio di scarpe nuove che accarezzava (le aveva in mano, e non ai piedi), e che pompeggiava nella sua cravatta rossa svolazzante e nel suo abito bianco e nero. Il mio interlocutore mi diceva che a Verona Todeschini tornerà a fare lo « scrittore ».

— Vorrete dire il giornalista, risposi modestamente.

— Già, per ora è il meglio che gli rimanga da fare. Enrico Ferri lo voleva mandare a Parma a lotta incominciata, ma egli ebbe a dichiarare che non voleva saperne. — Se si trattasse di andar a dichiarare la guerra — rispose —, pazienza, ma a subirla dichiarata da altri.... ».

— Capperi! un vero generale. Tuttavia questo non deve far piacere ai sindacalisti; dunque Todeschini non è dalla loro.

— Cosa volete! Ormai già c'è tale una confusione....

Io emisi uno di quei suoni inarticolati che sembrano di conforto a coloro che stanno narrando miserie, onde l'altro prese fiato. — Si vedono delle cose per bacco che proprio urtano i nervi. Quel Giacomo Ferri...

— Ohè!

— Già. Ma non sarebbe meglio che facesse l'avvocato, dove ha la fortuna di trattare molti affari, e si è messo insieme un bel patrimonio? Invece eccolo a darci dei fastidi, alla Camera; a prendere delle iniziative, a parlare a nome del gruppo, come se qualcuno gli avesse dato incarichi, e a tirarci fuori quelle belle figure.

— Già come quella con Marcora.

— (*accalorandosi*) E quella coi professori? Roba da manicomio! Se c'era un gruppo che non doveva dire una parola contro i professori era il gruppo socialista; e lui a fare di quelle sfuriate! Del resto non mi meraviglierei se Giacomo Ferri finisse per abbandonare la deputazione e si desse tutto agli affari, tanto più ora che mi dicono stia per stipulare un contratto di compera di una grossa tenuta del valore di un milione, da rivendersi a lotti.

— Che bella occasione per una cooperativa socialista!

— Già...! ma... Insomma non credo che questo possa avvenire (*sorridendo*). Credo questo meno probabile del ritiro di Giacomo Ferri dal gruppo parlamentare.

— Perdereste un... ferri.

— Eh! ne perderemmo due.

— Dunque credete che Enrico Ferri non tornerà dall'America?

— Al contrario; Ferri sarà in Italia ai quindici di novembre; ma vi accerto che egli abbandonerà la politica e si darà totalmente alla scienza.

— Che cosa mi dite!

— La pura verità. Infatti egli non avrebbe accettato il contratto coll'Impresa per l'America, se non avesse avuto già l'idea di lasciare la deputazione, tanto più che dopo l'insuccesso di Portomaggiore, il Governo cerca di prepararglielo uno anche a Gonzaga.

— Dunque, Ferri stesso non è poi tanto contento di questo viaggio.

— Ma! Del resto, si fa presto a dirlo, ma un uomo che ha rimesso certamente parecchie centinaia di mila lire per il partito.

— Lo credete?

— Ne sono sicuro. Quello è un uomo che ha sacrificato; che ne ha rimessi.....

— Mentre l'altro Ferri per esempio, da quando è entrato nel partito — certo per motivi indipendenti dalla sua fede socialista — ha però veduto di molto accrescersi il suo patrimonio.

— Lasciamo andare. Certo Enrico — dico Enrico — Ferri ha fatto sacrifici pel partito. D'altra parte le sue condizioni di vita non sono le condizioni di vita del primo venuto. Se andaste a casa sua, vedreste che sei sale sono riservate alla sua biblioteca, quindi spese enormi. Ora siccome non è vero che abbia sua moglie tutta la dote che si dice (non sono — vi dico — che 92 mila lire), siccome sta per sposarsi con un nostro compagno di Spoleto la sua figlia maggiore, che ha preso la laurea di questi giorni in legge, anche lui deve pensare a casa. Una volta abbandonata la politica militante, anche certe correnti ostili si affievoliranno, e se non altro, potrà tornare all'insegnamento; potrà difendere delle cause; mentre oggi, a meno di qualche causa nel Meridionale....

— E il processo Murri?

— Peuh! non è mica una rendita eterna.

— E il partito che cosa dirà?

— Ma io credo che il partito vedrà bene la cosa, che anzi ciò varrà a togliere certe ombre, sorte quando egli era ancora all'*Avanti!*

— Dove ne ha fatte delle belline!

— (*accalorandosi*) Ma senza assolutamente la minima colpa!

— E di chi la colpa allora?

— Ma della sua ingenuità, del suo modo di fare! Quante volte Enrico Ferri aveva la sicurezza — e lo diceva — di aver fatto « un colpo napoleonico ». Orbene, tutte le volte che egli parlava all'*Avanti!* di colpo napoleonico, la nostra risposta era questa: « Allora, stiamo freschi! ».

— Allora è stato un « colpo napoleonico » anche la querela di Bettèlo!

— Può darsi; ma in ogni modo quello che ci dobbiamo augurare è che Ferri non si mischi mai di affari; non ha la stoffa e si prepara delle amarezze.

— Tuttavia, l'affare delle conferenze, gli renderà più di cento mila lire.

— Meno. Il contratto porta settantamila lire, più un tanto sugli utili. Anche coi regali ecc., arriverà appena a centomila lire, perchè deve mantenersi a sue spese. Ma non si tratta di questi affari, sono degli altri; di quelli che lasciò fare a qualcuno che gli stava intorno e che lo ingannò sotto gli occhi.

— Allora, col ritiro di Ferri dalla Camera, chi sarà il capo del gruppo?

— Il gruppo parlamentare socialista, anche per le sue tendenze non ha mai avuto capo riconosciuto; ora poi meno che meno potrebbe averlo. Nè l'orizzonte si schiarirà al prossimo congresso, anche per l'atteggiamento — onesto — preso dai nostri deputati sullo sciopero di Parma e sulle spese militari. Ma in fine, l'orizzonte si schiarirà alle elezioni,, e la lotta elettorale avrà così un programma unico e uno scopo definito.

— E quale esito?

— Oh! noi contiamo di guadagnare venti seggi in Italia.

E con questa speranza e una risatina, il mio interlocutore mi salutò.

Ancora il trasloco di Doneddu

Roma 7

Il giorno che furono restituite le chiavi alla Camera di lavoro di Parma, una persona molto addentro alle cose del governo, disse in un orecchio a qualche parmigiano irritato e interessato: « state tranquillo, oggi si è avuto il colpo al cerchio, tra qualche giorno avrete quello alla botte ».

E questo secondo colpo è venuto nel modo più desiderato da coloro che protestavano per le chiavi. Soltanto, Giolitti non ha voluto scegliere per motivo del trasloco l'affare delle chiavi suddette. A chi lo interrogava testè sopra di esso, ha risposto vivamente: « in ciò il Prefetto non ha fatto che seguire le istruzioni avute ». Le ragioni lasciate trapelare sono altre.

Non tenete conto di coloro che dicono essere state ragioni di servizio indipendente dai fatti di Parma, e anzi includenti il proposito di promovere il Doneddu. Ho udito rispondermi su ciò da chi era in grado di sapere gli intimi *perchè*: « le pare che volendo promuovere un Funzionario lo si promuova in questo modo? Anzitutto per giudicare l'importanza d'una sede prefettizia si guarda anzitutto alla gravità delle questioni che in essa si svolgono nel momento dell'investitura. In questi giorni, secondo questo naturalissimo criterio, Livorno è una delle ultime, Parma è una delle prime sedi d'Italia. Quando Barattieri fu richiamato a Roma nessuno disse che era una promozione, benchè Roma sia città più importante di Massaua. L'esserci o non esserci battaglie, ciò dà importanza ai luoghi e indica la fiducia pei destinati a questo o a quel luogo.

« D'altra parte vi pare che si possa chiamar promozione il togliere uno dalla trattazione d'un affare prima che questo sia terminato, e il toglierlo quando i suoi avversarii non desiderano che ciò? La Giunta di Parma aveva dichiarato che non avrebbe avuto più relazione colla prefettura finchè c'era Doneddu. Il mandarlo via è dunque una soddisfazione ad essa, non a lui ».

Ma, pure essendo chiaro che Doneddu è traslocato per i fatti di Parma, s'ingannerebbe chi pensasse che Giolitti abbia voluto dar ragione ai parmigiani nelle loro ultime lagnanze. Egli invece di due cose ne fece carico al Doneddu:

La prima è stata quella d'avergli mandato informazioni imprecise sull'indole dell'associazione agraria. Il prefetto si era montata la testa, aveva traveduto, e in quello stato d'animo aveva rappresentato a Giolitti quella associazione come un covo di reazionarii che nello stesso tempo fossero rivoluzionari. C'è voluto del bello e del buono per togliere a Giolitti le prevenzioni contro gli agrarii venutegli da tali informazioni. Quando poi sopra assicurazioni di deputati disinteressati, ha dovuto ricredersi non ha avuto ragione di compiacersi del prefetto che gli aveva fatto una simile pittura.

Il secondo carico è stato questo: quando i deputati locali dei varii colori riuscirono a mettersi d'accordo su quella specie di lodo che avrebbe terminato la questione, un prefetto risoluto e abile avrebbe chiamato De Ambris e gli avrebbe detto: « adesso questo lodo deve essere eseguito: me ne rispondete voi ». De Ambris, per non compromettersi troppo nè col governo nè coi suoi avrebbe anticipato la sua fuga. Il prefetto se lo sarebbe lasciato scappar di mano con tutto il piacere e tutte le opportune facilitazioni, e si sarebbe evitato lo sciopero generale, le violenze e via discorrendo. Invece il prefetto fu allora debole e irresoluto, e nacque quel che nacque.

Ecco le due ragioni per cui Giolitti, pur non Sconfessando apertamente Doneddu; pur trattandolo in modo che egli stesso in un intervista col *Corriere della Sera* possa far allegramente di necessità virtù, ha preferito di metter Parma nelle mani d'un altro.

X. X.

Le gesta del min. Rava

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

E' ancora vivo il ricordo del severo giudizio dato dal Consiglio superiore della P. I. in merito al concorso per la cattedra di patologia chirurgica nella Università di Pavia, in cui la commissione decise e volle un insegnante non munito degli stessi titoli che altri concorrenti presentavano.

Tutto avrebbe fatto credere che il ministro Rava ossequiente al deliberato del supremo consesso della P. I. avesse bandito il nuovo concorso, ma l'on. Rava fugge tutto ciò, poichè pare che egli intenda che il nuovo concorso venga fatto contemporaneamente ad altri esami per promozioni nella materia stessa, in modo da nominare colui pel quale il concorso stesso fu annullato.

I lavori della Commiss. d'inchiesta per la Minerva

Funzionari indegni

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

La Commissione d'inchiesta sulla Minerva ha sospeso i suoi lavori per l'assenza da Roma di alcuni suoi membri tra cui l'on. Vicini, segretario della commissione.

Contrariamente alle smentite ufficiose, le conclusioni e le proposte della commissione d'inchiesta per le nuove disposizioni della legge sullo stato giuridico degli impiegati saranno sottoposte all'esame del consiglio di disciplina del ministero della P. I. per gli opportuni provvedimenti.

Si assicura che questa prima parte della inchiesta della Minerva ha accertato fatti di eccezionale gravità. I responsabili sono parecchi funzionari anche fra i più noti di quella amministrazione. Trattandosi di imputazioni di indole delicatissima, le quali potrebbero altresì sfuggire alla sanzione penale, pur costituendo indiscutibili ragioni di indegnità nei riguardi dei funzionari che ne sono colpiti, la commissione esita ancora sulla opportunità di rendere pubbliche le risultanze delle sue indagini.

Le gravissime condizioni dell'on. di Rudinì

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

Le condizioni di salute dell'on. Di Rudinì sono peggiorate. L'infermo si trovava stanotte in uno stato di debolezza estrema.

Il marchese Di Rudinì, conscio della fine imminente, ieri sera, sentendosi aggravare il suo male, disse di volere fare un codicillo al suo testamento.

Venne chiamato il notaio di famiglia, e il marchese Di Rudinì stesso dette con grande sforzo le sue ultime disposizioni. A questa scena straziante assistevano la marchesa Di Rudinì, i figli e la intera famiglia. L'on. Di Rudinì ha salutato tutti coloro che si trovavano intorno a lui e stendendo loro la mano non faceva che ripetere a tutti: *Addio*. Tutti piangevano.

Stamani i dottori Zeri e Maresca si recarono alla villa Rudinì. Il dottor Zeri si è recato per primo al letto dell'infermo e ha constatato l'irrimediabile gravità del male dicendo alla famiglia che ormai i mezzi della scienza rimangono impari alla proporzione della malattia. Popo dopo l'onorevole Maresca ha fatto la medesima constatazione.

Stasera alle 19 i medici si recarono nuovamente a visitare l'infermo. Essi temono la catastrofe da un momento all'altro.

Giolitti a Cavour

Ci telegrafano da Torino, 7, sera:

Il presidente del consiglio on. Giolitti è giunto alle ore 10,10 salutato alla stazione dalle autorità.

A mezzogiorno è ripartito per Cavour.

I Reali a Racconigi

Ci telegrafano da Racconigi, 7:

Il Re e la Regina con il Principe di Piemonte e le principesse Jolanda, Mafalda e Giovanna sono giunti da Roma stamane alle 8,42 ossequiati alla stazione dalle autorità.

Dopo trattenutisi pochi minuti coi presenti Sovrani proseguirono in vettura per la reggia vivamente acclamati dalla popolazione e dalle associazioni intervenute con musiche e bandiere. Gli alunni delle scuole erano schierati lungo il percorso. Si formò poscia un imponente corteo che si recò dinanzi alla reggia ove fece ai Sovrani una dimostrazione entusiastica.

Il nuovo collegio dell'on. Comandini

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

Scrivono da Popoli (Abruzzi) alla *Ragione* che in detto Collegio nelle venture elezioni al posto dell'on. Fusco verrà proclamata la candidatura dell'on. Comandini attuale deputato di Cesena.

Note Vaticane

La Costituzione Pontificia sulle Congregazioni Romane

Come rimangono composte la Sacra Rota e la Segnatura Apostolica

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

Stasera è ufficialmente resa nota la parte della Costituzione pontificia sulle Congregazioni romane relativa alla Sacra Rota ed alla Segnatura di giustizia. Alle notizie inviatevi ieri in proposito faccio seguire le seguenti molto più ampie.

Il tribunale della Sacra Rota è composto di dieci prelati chiamati Uditori ed eletti dal Papa che devono essere sacerdoti laureati in teologia e in diritto canonico, ed hanno nel loro ufficio il limite d'età fissato a 75 anni. Sono presieduti dal decano e si succedono per anzianità nell'ufficio. Essi coll'approvazione del Collegio rotale ed il consenso del Papa si possono eleggere un aiutante di studio. Lo stesso Collegio rotale proporrà al Papa perchè voglia eleggerli quattro ufficiali e cioè: il Procuratore di giustizia per la tutela del diritto e delle leggi; i difensori del vincolo matrimoniale; della professione religiosa e della Sacra Ordinazione: essi devono essere sacerdoti.

Per concorso e dietro conferma del Santo Padre, saranno eletti anche alcuni Notari secondo la necessità per rogare gli atti della Sacra Rota. Due laici avranno l'ufficio di Cursori. Gli Uditori, gli Ufficiali e gli aiutanti mediante giuramento manterranno il segreto; agli altri è imposto il segreto di ufficio. I giudizii della Rota saranno pronunziati per turno. I turni constano di tre uditori e si faranno cominciando dall'ultimo e risalendo di tre in tre fino al decano; quando il turno con questi non è compiuto; il giro si ricomincia cogli ultimi e così via.

Speciali norme sono stabilite perchè la stessa causa non sia mai proposta agli stessi giudici. Per disposizioni particolari possono essere chiamati a giudicare la stessa causa più di tre uditori insieme ed anche tutti. La Sacra Rota giudica in prima istanza le cause avocate al Sommo Pontefice o per propria iniziativa e ad istanza delle parti. Su questa poi può tornare in seconda ed in terza istanza; giudica in seconda istanza le cause che dal cardinale Vicario o dalle altre Curie particolari sono deferite in appello alla Santa Sede e su di esse può tornare anche in terza istanza; giudica finalmente in terza istanza quelle cause già sottoposte due volte o più agli altri tribunali particolari le cui sentenze non vennero ancora eseguite, e sono deferite in appello alla Santa Sede. Le parti contendenti possono agire direttamente e con il patrocinio di un avvocato. Il ponente o relatore della causa è il Presidente del turno; se vi sarà bisogno di un giudice istruttore esso sarà un uditore appartenente ad un altro turno.

L'udienza della Sacra Rota

Introdotta la causa nel giorno assegnato, compariranno le parti davanti all'uditore ponente, per concordare il dubbio intorno al quale verterà il giudizio; un mese prima di questo devono essere presentati ai giudici e scambiate tra le parti le scritture e venti giorni dopo tale presentazione e scambio si effettuerà quello delle risposte alle scritture precedenti; dopo ciò è ammesso soltanto la produzione di documenti nuovi ed ignorati prima. A questi termini però si possono concedere delle proroghe. Le scritture e le risposte devono essere affidate al ponente prima che siano stampate.

Le informazioni orali sono proibite. Si ammette però a richiesta delle parti o per deliberazione dei giudici, una disputa orale dinanzi a questi. L'argomento di questa disputa dovrà prima sottoporsi all'uditore ponente che lo comunicherà alla parte avversaria. La discussione avrà luogo avanti un notaio che ne prenderà atto. Nel giorno stabilito per la sentenza gli uditori porteranno i loro voti scritti dai quali però potranno recedere se nella discussione muteranno parere. Le conclusioni di ogni uditore rimarranno agli atti, ma segrete. La sentenza sarà pronunciata a maggioranza assoluta di voti tra i presenti; ove tale maggioranza non si ottenne, si rimanderà la sentenza ad una nuova riunione dello stesso turno, l'estensione della sentenza conterrà motivazioni tanto di fatto che di diritto.

Una causa può essere di nuovo proposta al giudizio della Rota, finchè non vi siano due sentenze rotali conformi, a meno che non sia impugnata per vizio di forma o si domandi la restituzione in intero da una causa introdotta si può recedere.

La Segnatura Apostolica

Il tribunale della Segnatura Apostolica consta di 6 cardinali, di cui uno ha l'ufficio di prefetto ed uno di prelato. Tali nomine verranno fatte dal Papa. Il Tribunale avrà almeno un notaio, un custode d'archivio ed alcuni consultori di nomina pontificia. La sua competenza è ristretta ai quattro seguenti casi:

1.o) Per suspicione contro un uditore della Rota.

2.o) Per violazione di segreto o danno di parte di un uditore.

3.o) Per querela di nullità contro una sentenza rotale.

4.o) Per domanda di restituzione in intero contro una sentenza rotale già passata in giudicato.

I ricorsi presentati al Segretario della segnatura saranno esaminati da questo e dal cardinale prefetto e poi se saranno riconosciuti abbastanza fondati, rimessi al tribunale.

Questo tribunale nel primo caso di sua competenza giudicata inappellabilmente se vi è luogo a suspicione; nel secondo procede secondo le regole canoniche nelle cause criminali; nel terzo giudica soltanto in merito alla nulità della sentenza rotale; nel quarto concede inappellabilmente la restituzione in intero e rimette la discussione in merito all'intero Collegio degli uditori di Rota.

Il tribunale di segnatura può chiamare o dare il voto o spiegare il proprio operato anche il procuratore della giustizia e gli altri prelati ufficiali della Rota. Sono avvocati presso la rota e la segnatura i soli avvocati concistoriali: si ammetono però anche altri sacerdoti o laici che siano laurati in diritto canonico e siano stati per tre anni almeno aiutanti di un uditore di rota o di un avvocato rotale e fatto un esame avanti il collegio rotale, ne abbiano avuto il diploma di avvocato. Nel loro ufficio essi debbono osservare le leggi canoniche eproprie di ciascun tribunale e dietro mandato del decano rotale o del prefetto della segnatura, prestare gratuitamente il loro patrocinio a coloro cui lo concessero gli stessi tribunali. Il collegio degli avvocati concistoriali sarà un collegio di disciplina che giudicherà della condotta degli altri avvocati.

* * *

Il regolamento si compone di 11 capitoli e di alcune disposizioni transitorie. Il primo capitolo parla dell'organico e della direzione in generale. Notevole la disposizione per la quale in apposito libro debbono segnarsi tutti i fatti e le nomine notevoli: ciò servirà per la storia e per la documentazione. Il secondo capitolo riguarda la provvista dell'ufficio. Gli ufficiali maggiori saranno scelti dalla Sede, i minori per concorso. Sono interdette le raccomandazioni di favori; dell'esito degli scrutini si farà una relazione al Papa. Il capitolo terzo riguarda il giuramento: alla formula comune per alcuni uffici ne verrà aggiunta una speciale. Il quarto capitolo parla dell'orario della disciplina di ufficio. Il quinto delle vacanze che col nuovo regolamento vengono molto limitate. Il sesto capitolo si riferisce agli stipendi. Essi saranno fissi e pagati dalla cassa della Santa Sede. Sono aboliti i così detti incerti; si ammettono soltanto i proventi per le copie di documenti e processi purchè il lavoro sia compiuto non in ore di ufficio. I capitoli 7, 8 e 9 riguardano l'esercizio dell'avvocatura nei tribunali, l'abolizione degli spedizionieri apostolici, il riconoscimento degli agenti o procuratori: il capitolo X parla del modo di dirimere corso ai dicasteri della Santa Sede in generale per i prelati e per gli ordinari. L'undicesimo finalmente parla delle tasse d'agenzia.

Colle disposizioni transitorie si stabilisce che non essendo possibile rimandare ad un tratto tuta l'amministrazione dei vari dicasteri si riserva la Santa Sede di prendere opportuni provvedimenti in dettaglio in un prossimo avvenire. Frattanto rimangono invariate le tasse legittimamente in uso le tasse per le spedizioni delle bolle e dei brevi. Rimangono ugualmente in vigore per ora le tasse per le cause di beatificazione e di canonizzazione. Per le cause innanzi alla rota ed alle segnature apostoliche le discipline quanto ad onorari e casse verranno rette dal proprio regolamento.

Seguono altre disposizioni relative a dispense o rescritti.

Ricevimenti

Ci telefonano da Roma. 7, sera:

Il Santo Padre ha ricevuto in udienza il marchese Luigi Serlupi, cavallerizzo maggiore, insieme alla propria signora.

Ha ricevuto inoltre Vattasso scrittore della Biblioteca Vaticana, Mons. Wilbert protonotario apostolico e mons. Gilbert vescovo titolare di Arsinoe.

Dicerie sulla salute del Papa

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

E' infondata la notizia, diffusa da un giornale di Parigi, che il Papa sia sofferente.

Nomina

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

Il Santo Padre ha nominato il signor Helmolt, direttore della *Norddeutscher* di Brema, commendatore dell'ordine di San Silvestro.

La destinazione di mons. Scaccia

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

Era stato annunciato che mons. Scaccia, vescovo di Tivoli, sarebbe stato promosso arcivescovo di Taranto, posto vacante per la nomina di mons. Jorio a vicario del capitolo vaticano.

Mons. Scaccia invece prossimamente sarà promosso, ma non sarà destinato a quella diocesi.

Pel Giubileo di Pio X

Ricevimento degli alunni del Collegio Boemo e delle Figlie di Maria.

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

Stamani gli alunni del Collegio Boemo, accompagnati dal loro rettore, sono stati ricevuti in udienza speciale dal Santo Padre. Il rettore, a nome dell'intero collegio, ha presentati al Pontefice gli auguri per il giubileo sacerdotale.

Nella sala Concistoriale il Santo Padre ha poi ricevuto in udienza speciale le figlie di Maria appartenenti all'istituto delle suore Neofite. La signorina Scalzaferri ha letto un devoto indirizzo di augurio per il giubileo, al quale il Pontefice ha risposto con brevi parole di circostanza ed ha impartito la apostolica benedizione.

Esercito e Marina

Roma 7

* *Le promozioni di giugno.* — Ecco il prospetto numerico delle promozioni che hanno avuto luogo nel R.o Esercito durante il mese di giugno:

Nell'arma dei carabinieri RR.: a capitano una promozione; a tenente tre; a sottotenente due.

Nell'arma di fanteria: a tenente colonnello una; a maggiore 4; a capitano 9 di cui Martinez a scelta.

Nell'arma di cavalleria: il tenente Asinari di Bernezzo è promosso capitano a scelta.

Nell'arma di artiglieria: a tenente colonnello due; a maggiore due; a capitano uno.

Nell'arma del genio una promozione a capitano.

Nel personale dei distretti: una promozione a maggiore e una capitano.

Tra gli ufficiali delle fortezze: una a colonnello e tre a tenente colonnello.

Nel corpo sanitario: una promozione a tenente colonnello e nove a capitano, di cui Zicardi e Volpe promossi a scelta.

Nel corpo contabile: una promozione a tenente colonnello; una a maggiore; e il tenente Felici promosso capitano a scelta.

Riassumendo si sono avute 46 promozioni, delle quali: una a colonnello; 8 a tenente colonnello; 8 a maggiore; 24 a capitano; 3 a tenente e 2 a sottotenente.

Spezia 7

* Con r. decreto 2 corrente i seguenti tenenti di vascello con 12 anni di grado, assumono la denominazione di *Primi tenenti*: De Bellegarde, Segrè, Ducci, Bucci, Bellenti, Tanca, Capon, De Rosa, Milanesi, Vienna, Petruzzelli, Manzillo, Accini, Portaluppi, Cucchini, Rota, Del Bucno, Bettòlo, Grifeo, Dentice, Pelloux, Accame, Vertunni, Ruggero, Valli, Guida, Gianelli, Profumo, De Riseis, Leoncavallo, Viscardi e Claves.

* Con r. decreto 2 corrente sono state accettate le volontarie dimissioni dal servizio del tenente di vascello Telesio Lucci.

* Il maggiore medico Giuseppe Giovannitti è stato collocato nella posizione di servizio ausiliario dal 1.o giugno scorso e nominato cavaliere dei SS. Maurizio e Lazzaro.

* Sul finire del prossimo autunno avrà luogo una terza sessione di esami per l'acquisto del titolo necessario per l'avanzamento a scelta — a suo tempo — al grado di *sottotenente macchinista* o per l'acquisto dell'idoneità all'avanzamento per turno di anzianità allo stesso grado.

Sono chiamati a prender parte a tali esami 256 primi macchinisti (marescialli) e 100 secondi macchinisti (furier maggiori), per i quali ultimi il risultato d'esame servirà anche per la loro classificazione di merito nelle promozioni al grado di primo macchinista.

* E' aperto un concorso ad otto posti di *sottotenente commissario* nella r. Marina, giusta le norme contenute nella notificazione in data 30 giugno scorso.

Gli esami avranno principio a Roma, presso il ministero della Marina e cominceranno l'11 febbraio 1909.

Le domande dei concorrenti dovranno essere inviate al ministero stesso (Ispettorato di commissariato) non più tardi dell'11 gennaio 1909.

* Una commissione presieduta dal tenente di vascello Accini procederà a Spezia alle prove sugli ormeggi e successivamente a quelle in mare dell'apparato motore della torpediniera *154 S.*

Alla R. Accademia Navale di Livorno

Ci telefonano da Livorno 7:

Al termine degli esami degli allievi cesseranno di prestar servizio all'Accademia i tenenti di vascello Carlo Grenet, Giuseppe Manetti, Giuseppe Cantù, Pietro Colabich, Guido Bartoli ed il capitano del Genio Navale Giovanni Battista Dall'Armi.

Il signor Grenet dovrà imbarcare il 21 corrente sulla regia torpediniera *82 S*, il signor Manetti imbarcherà colla stessa data sulla regia torpediniera *125 S*, il signor Cantù imbarcherà lo stesso giorno sulla regia torpediniera *31 T*, il signor Colabich con la data del 1.o agosto prossimo venturo passerà a prestar servizio alla Direzione di Artiglieria ed Armamenti del regio Arsenale di Venezia; ed il signor Dall'Armi prenderà imbarco sulla regia nave *Pisa*.

ANNOTANDO

L'egregio prefetto Alfazio è stato messo in pensione, per sua domanda, e, nell'atto di lasciar la provincia di Milano, ha ricevuto nientemeno che il gran cordone mauriziano, cioè la più alta onorificenza del Regno, dopo quella di cavaliere dell'Annunziata! Considerata l'altissima ricompensa, qualche cittadino italico si chiederà per quali meriti insigni sia stata conferita, tanto più che il prefetto Alfazio era già, da parecchi anni, senatore del Regno. La risposta è facile: il senatore gran cordone mauriziano non è che un esempio bellissimo del « burocrate » fortunato e abile. Egli ha saputo, da delegato di pubblica sicurezza, salire abbastanza presto tutti i gradini della scala gerarchica, uscendo incolume, anzi rinvigorito, dalle calamità pubbliche avvenute sotto la sua alta direzione della Polizia o della provincia di Milano. Nel tempo in che egli diresse la sicurezza pubblica, col secondo ministero Rudinì, accaddero *soltanto* l'attentato dell'Acciarito e le rivolte del maggio del 1898; nel tempo in che governò la provincia di Milano avvenne *soltanto* il regicidio di Monza. Dal ministero dell'interno, dopo la caduta del gabinetto Rudinì, passò, modestamente, alla prefettura di Parma, dalla quale l'on. Giolitti, che l'ebbe sempre caro, lo trasferì a Milano. Bravo ufficiale di Polizia, accorto questore, l'on. Alfazio, arrivato alla prefettura, salì al sommo della gerarchia. Il Senato non ne udì la voce; i torchi delle tipografie non gemettero mai per le opere del suo ingegno; le aule delle commissioni e dei consigli provinciali non ne udirono nè l'eloquenza, nè la dottrina, gli amici stessi ne ignorarono sempre la cultura; la Patria quando aveva bisogno di giovani ardimentosi non lo vide, quando i tempi correvano difficili e tristi vide sì ch'egli era in alto, ma che di lì, non potendo più fare il questore, non faceva nulla. Di colore politico indefinito, divenne giolittiano allorchè l'on. Giolitti arrivò, la prima volta, a governare il Paese. E tale rimase dopo, e questo bastò perchè a lui si spalancassero le porte del palazzo Madama e perchè, con le bufere che l'avevano ravvolto senza smuoverlo dalla poltrona, divenisse adesso cavaliere di gran croce fregiato del gran cordone mauriziano, in un paese dove Gioacchino Pepoli e Costantino Nigra erano andati l'uno intendente generale a Perugia e l'altro ministro plenipotenziario a Parigi, con la semplice croce di cavaliere. *Fortuna e dormi*, ecco le benemerenze mercè le quali il prefetto Alfazio ha sempre libato i calici delle dolcezze « burocratiche » fino a quella del gran cordone.

A chi la Macedonia?

Quel che dicono i greci

Costantinopoli 1 luglio

Le proposte del Sillogo

In questi giorni pare vi sia un nuovo risveglio di bande in Macedonia, e poichè l'Europa intera e specialmente la Russia e l'Inghilterra pare non abbiano occhi che per vedere le sofferenze dei bulgari, orecchie che per sentire le loro proteste, incoraggiamenti che per le loro gesta, così, pel senso di giustizia che è in ogni italiano, ho creduto doveroso, pur lasciando impregiudicata la questione sulla quale sto facendo una lunga e penosa inchiesta che spero pubblicare presto in volume, di esporre sinceramente, quasi colle parole dei personaggi che ho interrogati, ciò che dicono i Greci.

Il Sillogo Macedone d'Atene sin dal 1903 ha proposto di dividere il territorio della Turchia Europea in cinque grandi provincie, che presentassero nel loro insieme una certa unità e che, ciascuna presa a parte, costituisse un territorio indipendente suscettibile di essere praticamente esaminato in vista di una riorganizzazione amministrativa felicemente adatta ai loro singoli bisogni.

Queste cinque provincie sono:

a) *L'Albania* che parte dalle frontiere montenegrine e serbe sino alla riva destra del fiume Schkoumbi al sud: vi fanno parte il Vilayet di Scutari aumentato della maggior parte del Sangiaccato d'Elbassan nel Vilayet attuale di Monastir, una piccola parte del Kazà d'Achrida, al di là del lago, e del Sangiaccato di Dibra, e infine dei sangiaccati di Prizzend, Pristina e Spek del vilayet di Cossovo.

b) *Epiro*: Esso si estende dalla riva sinistra dello Schkoumbi sino al golfo di Ambracia (Prevesa) al sud; esso comprende anche la stretta banda del vilayet di Scutari che si trova sulla riva sinistra del fiume Schkoumbi, il Kazà di Grammos (del Sangiaccato di Elbassan), il Kazà di Colonia e, al disopra, circa la terza parte del Sangiaccato di Coritsa.

c) *Provincia di Cossovo e Uskub*: questa provincia ha principio dallo Scardos e dai limiti orientali dei Sangiaccati di Dibra, Prizzend, Pristina e, includendo i Kazà di Djouma-Bola e di Raslog del vilayet di Salonicco, si estende all'Est sino al limite occidentale del vilayet di Adrianopoli che si trova ai piedi del Monte Rodope e vicino alle sorgenti del Nestos; la parte inferiore di questa provincia, all'ovest, abbraccia il Kazà di Kritcèvo del vilayet di Monastir, e quasi la metà del Kazà di Prilap, e la maggior parte del Kazà di Tikfes o Kavadar del vilayet di Salonicco.

d) *Tracia*: Tutta la parte del territorio lasciata all'amministrazione diretta della Sublime Porta, ed è costituita dall'attuale vilayet di Adrianopoli.

e) *Macedonia*: Tutta la parte del territorio dei due vilayet di Monastir e Salonicco, che resta dopo la defalcazione già fatta.

La provincia autonoma

Delimitata così esattamente la Macedonia che è in prevalenza abitata da Greci, dalle altre provincie e specialmente da quello di Cossovo e Uskub che i Greci stessi considerano slava, s'impone la necessità di non imporre un sistema uniforme di organizzazione a provincie diverse storicamente, geograficamente ed etnicamente. E' infatti ridicolo il pensare di imporre le stesse riforme agli slavi esarchisti, in maggioranza serbi e bulgari della parte orientale del vilayet di Cossovo, e agli albanesi mussulmani della parte occidentale dello stesso vilayet e agli elleni patriarchisti che abitano al sud. I Greci adunque vogliono che la Macedonia, quale essi la delimitano, sia oggetto di riforme adatte, e si oppongono con tutte le loro forze alla costituzione di una *Provincia autonoma* con o senza governatore cristiano, quale è proposta dalla Russia.

La proposta russa non rappresenta l'interesse delle popolazioni macedoni, ma gli interessi del Panslavismo, la provincia autonoma è il primo passo verso la *Grande Bulgaria*, vale a dire verso la slavizzazione dei Balcani e alla conquista di Costantinopoli da parte dei Russi.

Noi osiamo rispettosamente far osservare, ha detto il Sillogo Macedone di Atene rivolgendosi all'Europa, che nell'idea della fusione dei tre vilayet in una sola circoscrizione, è contenuto il germe dei pericoli che minacciano l'esistenza nazionale stessa dei greci in Macedonia.

La sola annessione ai vilayet di Monastir e Salonicco, del vilayet di Cossovo, di un paese cioè che ci è oggi completamente estraneo e nel quale, tolto qualche piccolo centro e qualche lavoratore e commerciante sparso qua e là, noi non abbiamo nulla e nulla vi pretendiamo, questa sola annessione arbitraria basta perchè, a lungo andare, coll'aiuto delle circostanze, l'elemento greco scompaia dalla Macedonia per assorbimento e per espulsione.

Poste così le cose si tratta di sapere quali siano i cristiani più numerosi in Macedonia.

Statistiche e cultura

Molte sono le statistiche, alcune in

Il sentimento ellenico, la coscienza ellenica, l'idea nazionale ellenica non sono il prodotto della recente propaganda artificiale, bensì il prodotto formatosi lentamente, nel corso dei secoli, per stratificazione di idee, di religione, di lingua, comuni a tutti i componenti di questa razza etnicamente omogenea.

Tutto ciò che in Macedonia non è greco, è una superfetazione anomala, artificiale, inafferrabile. E' un complesso variabile di individui ieri greci, oggi bulgari, domani serbi, poi turchi, poi kutzo-valacchi, poi albanesi, poi di nuovo greci... Questo insieme instabile, tolti i pochi slavi e serbi trasportati in Macedonia dai Turchi, come servi della gleba, è formato da tutte le famiglie greche di origine, che i bulgari colle armi alla mano, sgozzando vecchi e bambini, violentando donne, obbligano a dichiararsi bulgari.

I bulgari

I bulgari rappresentano una minoranza avida e turbolenta che, per dissimulare la sua debolezza ricorre ad un'offensiva audace, feroce, implacabile.

I loro comitadjnis nella loro campagna di bulgarizzazione rivolgono l'arme assassina specialmente contro i maestri e contro i preti.

A sostegno delle loro ragioni i bulgari dicono che una parte di Macedoni classificati per Greci parla bulgaro e che perciò debbono essere considerati bulgari. Ed è specialmente contro i *bulgarofoni* che si appuntano le ire dei *comitadjnis*.

Le bande bulgare infatti scendono improvvisamente in un villaggio, lo circondano, arrestano il prete e gli altri notabili ed ingiungono loro di abbandonare il Patriarcato e di passare all'Esarcato; se gli abitanti terrorizzati accettano, le statistiche bulgare si arricchiranno di un nuovo dato statistico da far valere presso le cancellerie europee; se rifiutano, se gli abitanti o i notabili persistono a dichiararsi patriarchisti e greci, benchè parlanti bulgaro, allora sono dichiarati traditori della patria e come tali sottoposti a torture atroci, finalmente uccisi assieme alle loro donne, ai loro figli affinchè non persista, come dicono i Bulgari, il seme dei traditori.

Il far passare per slavi i macedoni bulgarofoni, è un inganno. Il criterio della lingua, specialmente in Oriente, non è un criterio infallibile per fissare la nazionalità. Infatti in Anatolia ad esempio vi son molti greci che parlano esclusivamente turco, d'altra parte in Creta e nelle altre isole vi sono moltissimi turchi che parlano il solo greco. In Macedonia molti turchi parlano serbo o bulgaro mentre molti greci parlano solo valacco o bulgaro.

E' un assurdo quindi classificare per bulgari i bulgarofoni, specialmente quando essi vi si rifiutano risolutamente o lo fanno solo se obbligati dalle armi dei comitadjnis.

La base di una divisione nazionale in Macedonia non può essere data, tolti gli albanesi, che dalla divisione religiosa. La religione in Turchia forma il *Mileti*, la nazione.

La Bulgaria per affermarsi come nazione ha dovuto scindersi dal Patriarcato e costituire l'Esarcato autonomo.

In Macedonia dunque tutti coloro che si dichiarano patriarchisti, e che inviano i loro figli alle scuole greche, per quanto bulgarofoni sono greci.

La propaganda religiosa e politica ha ormai così compenetrati gli animi in Macedonia, che non v'è più nessun abitante che ignori che *lo scisma non ha altro scopo che di costituire una barriera politica ed etnologica fra Greci e Bulgari.*

E perciò i cristiani bulgarofoni che vogliono restare col patriarcato greco di Costantinopoli, manifestano con ciò e implicitamente, la volontà di essere Greci e non Bulgari.

Affinchè sia rispettato il diritto di dichiararsi patriarchisti, agli abitanti della Macedonia, i Greci si son rivolti all'Europa. E l'Europa ha inviato dei commissari che non hanno avuto altro scopo che di lavorare per conto del loro paese, assistendo impassibili alle gesta dei bulgari.

L'Austria specialmente ridusse la sua azione ad appoggiare la Turchia per detrarne vantaggi ferroviari ed economici, e la Russia non si peritò di favorire in modo quasi scandaloso le aspirazioni bulgare che sono anche le sue.

I Bulgari dal canto loro non hanno che uno scopo: la distruzione degli Elleni e dell'Ellenismo. Basti guardare la sorte toccata ai Greci incorporati alla Bulgaria. Dovunque l'elemento greco era un po' raro, come nei villaggi e nelle città lontane della costa, i bulgari sono piombati come belve ed hanno colpito spietatamente. Le scuole furono chiuse, le chiese tolte ai patriarchisti, e i greci che opponevano un po' di resistenza, uccisi.

Nei centri invece dove la popolazione ellenica è più compattà, e dove certi atti arbitrari non si sarebbero potuti commettere, la grecofobia bulgara, si manifestò più subdolamente. Essa mise i Greci all'indice, li escluse dalle funzioni pubbliche benchè fossero sudditi del Principato, inventò, per intralciare il loro commercio, mille vessazioni, e li obbligò a bulgarizzarsi.

Con tali principii la politica bulgara, educò i giovani; poichè suo scopo era di creare nel paese l'odio al greco. La storia di Bulgaria, quale è insegnata nelle scuole del paese, rappresenta gli Elleni come distruttori del Bulgarismo. I Greci non sono, per essi, che dei vandali che hanno distrutte le ricche biblioteche bulgare e distrutti i ricchi manoscritti.

Gl'imperatori di Bisanzio e più tardi gli odiosi Fanarioti completarono la rovina e la distruzione della civiltà bulgara!

Educata con questi principii in Bulgaria, la gioventù è poi inviata in Macedonia a mettere in pratica i principi d'odio contro i Greci.

Ecco l'origine delle feroci bande bulgare che da anni terrorizzano le inermi popolazioni macedoni. I Greci per molto tempo non hanno reagito perchè speravano nell'intervento o della Turchia o dell'Europa, ma finalmente vistisi trascurati da tutti il 5 - 18 ottobre 1904 il Comitato greco di difesa che ha sede in Macedonia, pubblicò il famoso manifesto, che è come il grido dell'animo esasperato che vuol finalmente ribellarsi ad uno stato di cose nel quale la vita è divenuta impossibile.

« La commissione esecutiva del Comitato Greco-macedone, considerando:

« Che gli assassinii e gli altri diversi « delitti commessi, da lungo tempo, dagli « agenti dei comitati bulgari, sulla popo« lazione ellenica di Macedonia, per ter« rorizzarla e bulgarizzare tutta la regio« ne, continuano ad essere perpetrati im« punemente, e ogni giorno più sotto gli « occhi delle autorità locali, dei rappre« sentanti delle Potenze e degli ufficiali « della gendarmeria, che pur sarebbe « incaricata del mantenimento dell'ordine « in Turchia d'Europa;

« Che l'opera delle pretese riforme non « ha messo fine, e pare non debba farlo « neppure in futuro, al regime di terrore « inaugurato in Macedonia dai comitati « bulgari;

« Che, in queste condizioni, l'elemento « greco si convince sempre più della ne« cessità di difendersi contro di essi;

« Rende noto ai governi delle Potenze « e al pubblico europeo che esso prenderà « le misure che reputa necessarie per pro« teggere gli Elleno-Macedoni dalle sel« vaggie aggressioni dei loro avversari ».

Ecco, brevemente riassunto, quanto affermano i Greci a proposito della questione macedone. Mi è parso doveroso esporre le loro ragioni tali e quali vengono enunciate dagli stessi Greci, lasciandovi la fraseologia un po' violenta, dovuta all'eccitazione della lotta, sicuro di portare un po' di luce nell'intricato imbroglio macedone che certo riserva anche all'Italia delle brutte sorprese.

Enrico Insabato

Per impedire manifestazioni antimilitariste

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

Dal Ministro dell'Interno è stata diramata una circolare riservata ai Prefetti perchè, giusta le leggi, sia severamente impedita qualsiasi manifestazione antimilitarista colla prossima chiamata alle armi di una classe per le manovre di campagna.

Il prossimo arrivo di Nasi a Trapani

Ci telefonano da Roma, 7, sera:

Secondo notizie che giungono da Trapani, Nasi vi giungerà sabato prossimo alle ore 18 col piroscafo *Cagliari* proveniente da Palermo.

Disastroso incendio a Rimini

Ci scrivono da Rimini, 7:

Verso la mezzanotte è scoppiato un violentissimo incendio sulla via Porto canale alla segheria a vapore con magazzino di legnami Cecchi della ditta Trezza Albani Miniere zolfuree di Cesena.

L'incendio che ha durato tre ore, ha distrutto tutto lo stabile, il macchinario e tanto legname per oltre 100.000 lire.

Lo stabile era assicurato.

L'incendio che minacciava sul principio di propagarsi, obbligò la gente del vicinato, che era in preda allo spavento, a gettare dalle finestre sulla strada le masserizie.

Le pompe arrivarono e cominciarono a funzionare quando già l'incendio aveva preso proporzioni disastrose.

Grave fatto di sangue a Livorno

Ci telefonano da Livorno, 7, mattina:

Una comitiva di giovani ieri veniva a questione nei pressi di via Garibaldi. Epilogo della tenzone furono due ferimenti: uno leggero in persona di Gino Bartolini di Pietro di anni 23 e l'altro in persona di Rocchi Eugenio fu Ferdinando di anni 30. Quest'ultimo fu riscontrato in stato gravissimo dal medico di turno all'ospedale che verificò parecchie ferite di coltello sul corpo dell'infelice, una delle quali al petto gravissima e di imminente pericolo di vita.

I due feriti al delegato di servizio dichiararono di essere stati colpiti da sconosciuti che litigavano, essendosi loro intromessi per sedare la questione; ma sembra che questa versione non sia la vera esatta e l'autorità indaga per accertare la responsabilità.

La sanguinosa rissa di 60 operai ubbriachi

Ci scrivono da Cuneo, 7:

E' avvenuto ieri sera a Fossano sul viale presso la piazza d'armi un grave fatto di sangue.

Mentre una comitiva di 60 operai, tra muratori e fonditori, la maggior parte ubbriachi, discorreva bevendo, alcuni di essi vennero a serio diverbio fra loro: furono estratti i coltelli e la rissa divenne terribile. Certo Dogliani Giacomo, di anni 30, fu colpito da una coltellata al costato ed è in pericolo di vita; parecchi altri rimasero pure gravemente feriti. Si procedette quindi all'arresto di cinque individui della comitiva.

Il processo degli scandali carcerari

Per la testimonianza di Acciarito

(Per telegrafo e telefono all' "Avvenire d' Italia,,)

Roma 7 sera

Una dichiarazione di Diotallevi

Aula come sempre affollatissima, senza che l'interesse nel pubblico accenni a diminuire. Tutti gli avvocati sono al loro banco e presso di loro siede Diotallevi. Il presidente apre l'udienza alle 13,10 precise. Subito si leva l'anarchico Diotallevi e chiede di poter fare una dichiarazione.

Presidente. Dica pure.

Diotallevi sale al banco presso il presidente e dice: Io sabato non potei assistere all'udienza durante la deposizione Tofano: ho appreso che Tofano nega di essere stato lui a venire alle carceri di Regina Coeli a dirmi la frase: *papà ha parlato.* Ora io dissi che era stato Caprino a venire quella notte a Regina Coeli. Caprino stesso disse che era stato Tofano. Ora Tofano nega, ma io affermo che al certo Caprino o Tofano venne a Regina Coeli ad avvertirmi che *papà aveva parlato.*

Presidente. Ma basta, Diottallevi!

Diotallevi. Devo dire anche un'altra cosa. Il signor Tofano ha dichiarato che il fine giustifica i mezzi. Con questa teoria, se qualche disperato commette un furto per non morire di fame è perfettamente giustificato. (*sensazione*).

Avvocati della P. C. Bravo Diotallevi?

Presidente. Ora basta Diotallevi. Torni al suo posto e si calmi.

Per le deposizioni Di Rudinì e Pelloux

Esaurito questo primo incidente il Presidente domanda alle parti che cosa intendano decidere per i due testimoni Di Rudinì e Pelloux, i due ex-presidenti del Consiglio, complici quasi necessari del trucco Acciarito.

Di Rudinì è malato e le parti si riservano di seguire, attendendo, le fasi della malattia; per il Pelloux si stabilisce di telegrafare al pretore di Bordighera per informare il tribunale quando il Pelloux intenda di deporre.

Beltrani Scalia vuol tornare a deporre

Il Presidente avverte che il senatore Beltrani Scalia ha fatto pervenire un telegramma col quale dichiara di aver ricevuto da Palermo alcuni documenti che lo mettono in grado di poter ristabilire con esattezza la verità dei fatti in merito alla missione Angelelli, e in conseguenza chiede di poter essere nuovamente interrogato.

Si stabilisce che Beltrani Scalia torni nuovamente a deporre nell'udienza di posdomani.

Per sentire Acciarito

L'avv. Albano domanda la parola per sollevare un incidente in merito all'opportunità di udire Acciarito.

« Noi della P. C., egli dice, ci troviamo nella necessità di sciogliere le riserve fatte in principio del dibattimento circa l'opportunità di udire Acciarito. Ora noi affermiamo la necessità della presenza di Acciarito in quest'aula. Noi ad Acciarito dobbiamo domandare schiarimenti in merito all'interrogatorio che egli rese a Santo Stefano innanzi al Doria; dobbiamo udire le spiegazioni sulle pressioni fatte su di lui da Angelelli, Laganà e Troise; e dobbiamo fargli riconoscere alcune lettere sue, presentategli dall'Angelelli durante il processo.

Senonchè i rapporti che pervengono dalla direzione delle carceri affermano che le condizioni di Acciarito sono tali da non permettergli di deporre. Lo si dipinge addirittura come pazzo. Ciò e però in contraddizione con quanto risulta alla P. C. e con una lettera di Acciarito pubblicata recentemente dall'*Avanti*, dalla quale appare come Acciarito non sia matto.

Ora noi chiediamo che il Tribunale, ritenuto la necessità di udire Acciarito, voglia nominare due periti che si rechino presso Acciarito e accertino lo stato di salute di Acciarito. Per l'invio di tali periti noi facciamo formale richiesta al tribunale (*approvazioni*).

Presidente. Il P. M. che cosa dice?

Il P. M. non si opporrebbe

P. M. Io già dissi che la testimonianza Acciarito esula dal processo: però non ci oppongo, allo stato del processo, all'opportunità di udire Acciarito. Solo mi consta che le condizioni di salute dell'ergastolano sono tali da non permettergli di venire a deporre. Se noi mandiamo due periti ad Acciarito, sarà necessario lungo tempo e non riusciremo a portare a termine questo processo. Io sono piuttosto pronto a non oppormi a che si leggano le deposizioni e le lettere di Acciarito come se si trattasse di un testimonio ammalato. Del resto mi rimetto al Tribunale e non mi oppongo alla nomina dei due periti.

Si vogliono i periti per giudicare dello stato di Acciarito

Aguglia. Non si oppone alla richiesta della P. C.; solo prega che il Presidente voglia nominare periti estranei alla designazione dalla P. C.

L'avv. Gargiolli per la difesa Canevelli, si rimette al tribunale.

L'avv. Di Benedetto osserva che il Tribunale nominando due periti già risolve un incidente già altra volta sollevato, dichiarando il teste Acciarito utile e necessario.

L'*avv. Albano* replica all'on. Aguglia osservando che i periti che la P. C. voleva designare erano i professori Lombroso, De Santis, Bianchi e Morselli, persone superiori a qualsiasi sospetto e partigianeria. Ribatte poi l'osservazione dell'avv. Di Benedetto, e conclude insistendo per la nomina di periti che si rechino a stabilire lo stato di salute di Acciarito.

L'avv. Caponetti aggiunge alcuni argomenti a sostegno della richiesta dell'avv. Albano, e alle 13,45 il Tribunale si ritira per deliberare.

Risoluzione di incidenti

Dopo circa mezz'ora rientra il Presidente e legge un'ordinanza con cui ordina che sia eseguita una visita alla persona dell'Acciarito nel manicomio criminale di Montelupo per verificare se egli sia in condizioni mentali da potere rendere la sua testimonianza.

All'uopo delega il prof. Mingazzini, direttore del manicomio di Roma, cui accorda per depositare la propria relazione, otto giorni dal giuramento che il prof. Mingazzini presterà nell'udienza di domani per la quale il tribunale ordina che sia citato.

Il tribunale subito dopo si ritira per deliberare su un altro incidente. Su accordo delle parti avvenuto giorni or sono fu richiamato il processo di trentadue querele sporte dall'Angelelli per abuso di autorità, falsa testimonianza, corruzione ecc.

Nel mandare il processo il procuratore generale faceva osservare che, avendo fatto Angelelli opposizione all'ordinanza della Camera di Consiglio che dichiarava non luogo a procedere su tali querele il processo si trovava dinanzi alla sezione d'accusa in periodo istruttorio, e non è quindi chiuso e non si poteva chiedere cognizione degli atti.

Il P. M. ha fatto quindi istanza che il tribunale revocasse la sua ordinanza di richiamo del processo e il tribunale rientrato, in sala poco dopo si ritira per l'esame della domanda del P. M. e ha ordinato che il fascicolo del processo sia restituito alla sezione di accusa.

Il vice cancelliere De Angelis

E' introdotto il vice-cancelliere della Corte d'Appello di Roma, Aristide De Angelis, il quale fu cancelliere a Napoli quando Caprino e Tofano compivano la famosa istruttoria.

Il De Angelis narra che nel dicembre 1898 fu in qualità di cancelliere a Napoli. Ricorda che quando il Caprino lesse in presenza di Angelelli la domanda di grazia fatta da Acciarito, Angelelli si vantava di quanto aveva saputo fare. Non solo Caprino, ma anche Tofano ed io stesso si lodava e compativa Petito per quanto aveva fatto Angelelli. Angelelli non disse da quale ufficio era partita la lettera falsa della Pasqua Venaruba, ma solo che era partita da Roma.

Presidente. E Angelelli disse altro?

De Angelis. Angelelli disse tante cose, parlava con enfasi tale che se si fosse lasciato a sè stesso e si fosse dovuto verbalizzare tutto, oggi saremmo anche a Napoli (*ilarità*).

Presidente. Ma loro, vedendo ripetuta nelle lettere di Petito la frase *il figlio lo fa diventar matto*, non credettero opportuno domandare spiegazioni all'Angelelli?

De Angelis. Non ricordo bene.

Presidente. Ella ricorda di avere udita da Caprino una frase di questo genere: *questi documenti se li tenga, non riguardano il processo?*

De Angelis. Io non ho visto presentare documenti oltre quelli registrati a verbale.

Presidente. Ricorda altro?

De Angelis. Ricordo che, esaurite le deposizioni, si rimase soli e tutti concordi convenimmo che nell'istruttoria non si era concluso che ben poco e pochissimi lumi ne erano venuti. Ricordo che Tofano disse, alludendo ad Angelelli: *E dire che voleva la croce di cavaliere e voleva portare l'anarchia ai piedi del trono!* Allora noi si decise di non andare neppure ad udire Acciarito, tanto pochi elementi si erano raccolti. Dicemmo ciò ad Angelelli, il quale vedendo crollare tutto il castello che aveva edificato, divenne pallido come un cadavere. Caprino gli disse anche: *Ma lei non ha concluso un corno!* Angelelli rimase annientato. Caprino comprese che forse aveva demoralizzato troppo Angelelli e mutato tono, gli disse: *Continui le sue indagini, veda, insista, tenti ancora e speriamo* (*ilarità*).

Presidente. E del verbale stracciato che cosa ha da dire?

De Angelis. Nego recisamente tale particolare.

Presidente. Disse Angelelli di ritenere opportuno un confronto fra Petito e Acciarito, per far comprendere ad Acciarito che si istruiva un processo?

De Angelis. Non lo ricordo, ma affermo che in quei tempi Angelelli aveva tutto l'interesse che non si illuminasse Acciarito del processo contro i presunti complici. Di più Angelelli non voleva che Acciarito venisse interrogato a Napoli, perchè temeva che Acciarito, mutata la messa in scena ed avvertito del processo, *scombinasse.* E' questa la parola stessa dell'Angelelli! (*ilarità*).

Angelelli assiste con un sorriso ironico alla deposizione di De Angelis, il quale parla con molta enfasi, quasi mostrando di ricordare molti particolari. Fra l'ilarità generale egli afferma che i magistrati partirono per Napoli come leoni e tornarono a Roma come minchioni.

Venne poi la seconda domanda di Acciarito, con accuse più particolareggiate contro i complici, e allora si tornò a Napoli e poi si andò a Santo Stefano.

Presidente. E' vero che Angelelli chiedeva a Caprino che lo raccomandasse per avere una promozione?

De Angelis. E' verissimo. Dal modo come parlava si comprendeva che Angelelli a questo mirava.

Avv. Albano. Se fosse riuscito, oggi sarebbe prefetto.

Presidente. Esclude ella che Angelelli mostrasse a Caprino una copia della falsa lettera della Venaruba?

De Angelis. Lo escludo.

Avv. Albano. Ma badi che Caprino stesso ha confermato di aver preso visione di quella lettera.

De Angelis. Vuol dire che glie l'avrà mostrata in qualche conversazione extra giudiziale.

Presidente. Ma Angelelli parlò della lettera innanzi ai magistrati?

De Angelis. Parlò certamente, pur non avendo mostrato come già ho detto copia della falsa lettera.

Presidente. E' questo ormai un punto assodato (*mormorii*).

Con la sua deposizione il De Angelis conferma che i magistrati furono informati della falsa lettera che trascinò i presunti complici alle Assise.

Il Presidente insiste per chiarire meglio questo punto e De Angelis soggiunge: Quando Angelelli parlò della falsa lettera, tanto io quanto Caprino e Tofano eravamo seduti alla scrivania. Questo particolare lo ricordo benissimo.

Avv. Di Benedetto. Lo si metta a verbale.

De Angelis. Per scrupolo di coscienza devo però aggiungere che potrebbe darsi che pur sedendo noi intorno alla scrivania mentre Angelelli parlava della falsa lettera, la deposizione Angelelli fosse già terminata e si fosse in un colloquio extra giudiziale.

Confronto fra Angelelli e De Angelis

Il Presidente ordina all'Angelelli di avanzarsi pel confronto con De Angelis.

Presidente. Ha udito, Angelelli?

Angelelli. Ho udito benissimo. Chiedo però che il teste riconosca questa sua lettera cortesissima che mi scrisse dopo la sua permanenza a Santo Stefano (*ilarità*).

De Angelis riconosce la lettera e soggiunge Io con quella lettera ringraziavo l'Angelelli per le cortesie usateci durante la nostra permanenza a Santo Stefano.

Presidente. Ma tutto questo non c'entra. Ella Angelelli può dare qualche elemento al De Angelis per ricordarsi la presentazione da lei fatta della falsa lettera?

Angelelli. Io presentai la copia della falsa lettera ai magistrati insieme agli altri documenti.

De Angelis. Può darsi che Angelelli abbia presentato una copia della falsa lettera a Caprino mentre Tofano dettava ed io scrivevo quello che già aveva deposto Angelelli. In tal caso io e il comm. Tofano avremmo potuto non osservare, nè sentire quello che diceva Angelelli a Caprino.

Angelelli. Nel 1901 il De Angelis ricordava benissimo: tutte queste cose le verranno a dire alcuni testimoni.

De Angelis. Non è vero.

Sindici. Tra Angelelli, Tofano e Caprino si è mai parlato della necessità di disilludere Acciarito sulla esistenza del figlio?

De Angelis. Recisamente lo escludo.

Sindici. Tofano e Caprino hanno approvato o disapprovato l'opera di Angelelli?

De Angelis. Prima l'opera di Angelelli fu disapprovata, allorchè ci accorgemmo che non si era potuto trarre alcun che di concludente da quanto aveva fatto; quando poi andammo a Santo Stefano, dopo la seconda domanda di grazia Acciarito, l'opera di Angelelli fu elogiata.

Sono le 16,30 e il Presidente sospende l'udienza per il consueto riposo.

L' udienza è ripresa

Il teste avvocato Ciraolo

Alle 17,10 il Presidente ritorna al suo posto. E' chiamato il teste avv. Giovanni Ciraolo, pubblicista, che fu avvocato difensore di Diotallevi a Roma ed a Teramo e fece anche il resoconto del processo di Teramo per la *Tribuna*.

Ciraolo. A Teramo tutta l'opinione pubblica si era costituita a difendere i presunti complici di Acciarito. Io poi, pur rimanendo perciò al banco dei difensori, aderii al desiderio del direttore della *Tribuna*, della quale io ero redattore, e redassi il resoconto. A quel resoconto, da me fedelmente redatto, interamente mi rimetto. Ora serbo l'impressione che Angelelli a Teramo tendeva ad assorbire sulla sua persona tutte le varie responsabilità inerenti al trucco contro Acciarito. Altro non ricordo: sono passati tanti anni!

Diotallevi. Signor Presidente, mi permette una domanda?

Presidente. Dica pure.

Diotallevi. Allo stato delle cose oggi, come giudica l'avv. Ciraolo l'opera di Doria e Canevelli?

Ciraolo. Io dico che chiunque abbia partecipato all'abbominevole trama ordita contro Acciarito, è meritevole di biasimo. In Acciarito si è voluto colpire il sentimento della paternità e questo ripugna ad ogni anima gentile.

Diotallevi. Mi si permetta una dichiarazione. Doria e Canevelli sapevano della nostra innocenza e ci travolsero verso la galera, facendoci scontare 18 mesi di carcere preventivo: ora essi sono colpevoli di fronte a noi, di fronte al povero Collabona, che, uscito dal carcere, non ha trovato più i suoi figli...

Presidente. Si calmi, Diotallevi.

L' anarchico Ceccarelli vuot parlare

L'avv. Ciraolo è licenziato.

Chiede la parola l'anarchico Ceccarelli della P. C., giunto stamane a Roma.

Presidente. Ma Ceccarelli che cosa vuol dire?

Ceccarelli. Signor Presidente, io ho fatto cinque o seicento chilometri per venire a Roma e voglia parlare. Noi con questo processo, non intendiamo avere la soddisfazione di vedere Doria e Canevelli in galera. Noi anarchici non crediamo all'efficacia della galera (*impressione*). Siccome però Tofano ha parlato sabato scorso di coscienza, io affermo che la coscienza mia è ben più libera della sua.

Presidente. Si calmi.

Ceccarelli (*con forza*). L'avv. Di Benedetto, mio difensore a Teramo, venne da me a Regina Coeli, io gli dissi: « Se ella mi crede innocente mi difenda » e l'avv. Di Benedetto mi difese. Io dopo il processo di Teramo sputai sangue. Io ho la coscienza più tranquilla di quella di Tofano.

Presidente. Andiamo avanti. Ceccarelli, taccia.

Fornasier e Prati

L'ambiente si calma e s'introduce il teste cav. Fornasier che fu giurato nel processo di Roma. Ricorda che sull'Angelelli si riversava ogni responsabilità. Anche il teste Prati Romolo che fu giurato nel processo di Roma ha l'impressione che l'Angelelli avesse ogni responsabilità.

Mons. Lazzareschi

I documenti fotografati

Depone mons. Lazzareschi vecchio prelato di 73 anni, canonico di S. Pietro.

Venne un giorno da me, egli dice, la signora Angelelli, per pregarmi di far giungere una parola di raccomandazione pel marito al comm. Canevelli. Io parlai con monsignor Nocella cognato del comm. Canevelli che mi disse che lo avrebbe raccomandato. Venuto il commendator Canevelli gli raccomandai l'Angelelli. Il comm. Canevelli mi disse che v'era una cosa grave a carico dell'Angelelli poichè diceva che avesse fotografato documenti della questura, e mi aggiunse che consigliassi l'Angelelli ad essere più dignitoso verso i suoi superiori e che tutto sarebbe stato accomodato. I particolari non li ricordo più. Riferii quindi l'esito del colloquio alla signora Angelelli che mi disse che suo marito aveva fatto anche atto di sottomissione ai suoi superiori ma non ne aveva ricavato da ciò alcun vantaggio.

Canevelli nega invece di aver parlato al teste di documenti fotografati e dice di essersi limitato ad accennare alle mancanze che erano state commesse dall'Angelelli.

Mons. Lazzareschi invece insiste e dichiara che ricorda in modo specifico trattandosi di documenti fotografati.

I testi Mancini e avv. Lembo

Entra il teste Mancini Pompeo che fu giurato a Teramo.

Presidente. Che cosa ricorda?

Mancini. Io non ricordo niente.

Il Presidente gli fa qualche domanda, ma il teste risponde sinteticamente « Non ricordo ».

Avv. Albano. Fa il paio con Canevelli (*ilarità*).

Il teste si intrattiene ancora sorridendo ed esclama: « Che cosa volete fare se non ricordo niente! Non pensate che son passati 10 anni? ».

Voci. E l' hanno fatto venire da Teramo per non dire nulla...

Il *Presidente* gli dice: Allora se ne torni a Teramo (*ilarità*).

E' la volta del teste avv. Serafino Lembo che fu avvocato difensore di Gudini a Roma.

Egli ricorda che Angelelli accennò nel dibattimento all'opera sua personale spesa presso Acciarito. Angelelli non volle rivelare nel dibattimento il segreto della provenienza della falsa lettera della Venaruba ad Acciarito. Ricorda che Acciarito apprese nel dibattimento il trucco della falsa lettera e tentò allora di scagliarsi contro Petito.

Il teste depone poi su circostanze già note, ed è licenziato.

I prof. Salvatori e Sansoni

E' introdotto il teste prof. Salvatori Giulio che fu testimone nel processo a Teramo.

Salvatori. Andai a Teramo come testimone.

Presidente. E che impressione ella ebbe del Doria?

Salvatori. Io non ho alcuna impressione diretta perchè appena deposto tornai a Roma.

Presidente. E allora perchè lo hanno citato?

Salvatori. E chi lo sa?...

Avv. Scimonelli. Sa ella che Collabona sia stato dipinto dalla polizia come anarchico, mentre era cattolico osservante?

Salvatori. Il Collabona non è stato mai anarchico: era veramente cattolico.

Presidente. Il teste può ritirarsi.

Entra il prof. Sansoni Ferdinando che fu giurato a Teramo.

Anch'egli non ricorda fatti speciali e ripete circostanze note.

Alle 19 il Presidente rinvia a domani il prosieguo del dibattimento. Continuerà la sfilata dei testimoni; speriamo che essi ricordino qualche cosa di più sostanziale.

La situazione a Parma

Parma 7 sera

Per la liberazione degli scioperanti carcerati

La Camera del Lavoro di Spezia conformemente ai deliberati del Comizio del 24 u. s. ha invitato le Camere del Lavoro e le Associazioni politiche d'Italia « a iniziare una agitazione energica ed intensa per ottenere la liberazione dei compagni carcerati ».

L'*Internazionale* plaude alla iniziativa della Camera del lavoro di Spezia e così commenta quella deliberazione: « Nè per grazia sovrana, nè per virtù fulminea, nè per implorata pietà vogliono i compagni nostri, e vogliamo noi, la loro liberazione. O abbiamo la forza d'imporla e la imporremo, o non l'abbiamo ed aspetteremo che s'abbia: altre vie non si tentano ».

Tra sindacalisti e riformisti

La guerra continua sempre aperta e spietata. Oggi L'*Internazionale* reca in grassetto il seguente trafiletto che allude evidentemente ai compagni dell'altra riva:

« Lavoratori! Ai falsi socialisti che vi vengono a proporre parziali accordi per indebolire la massa scioperante e gettarvi mani e piedi legati in braccio all'Agraria, scacciateli dalle leghe; costoro non sono che galoppini dei padroni. Lavoratori! In guardia contro questi mistificatori; quando non basta la parola usate metodi più convincenti! »

Il processo per i boicotaggi di Noceto

Stamane è incominciato al nostro tribunale il processo contro Maestri Giovanni contadino, Pincolini Giuseppe mezzadro, Balstrocchi Alberto mezzadro, Mordani Ermenegildo contadino, Rocca Icilio operaio, Mari Alberto contadino, Pongolini Alberto affittuario, Mondacci Enrico contadino, Tazzi Achille contadino, Cantoni Giuseppe contadino, imputati di avere il 18 dicembre 1907, nella sede della Lega spesati ed obbligati di Noceto, deliberato il boicottaggio contro il proprietario Fornari Salvatore, ed avere taluno di essi usato minacce verso altre persone onde costringerle ad entrare nella lega. Erano citati dalla difesa 56 testimoni. L'autorità aveva preso le solite severe misure di pubblica sicurezza. Il Tribunale era così composto: Presidente Vicini; giudice Barazzoni e Monici; P. M. Alvi; avvocati Ghidini e Spagnoli.

Nella giornata d'oggi furono escussi tutti i testi e si ebbe pure la requisitoria del P. M. il quale ha chiesto pene che variano da uno a 10 mesi, ed ha chiesto l'assoluzione di due soli imputati. Il processo continuerà domattina e domani sera si avrà senza dubbio la sentenza.

Un esodo di braccianti

Stamane sono partiti da S. Lazzaro parmense 50 braccianti alla volta del brescianc dove saranno occupati in lavori pubblici. Altre partenze sono annunciate per i giorni venturi.

La direzione dell' " Internazionale ,,

Alla Camera del Lavoro ho appreso da uno dei capi che la direzione dell'*Internazionale* sarà assunta quanto prima da una delle penne più battagliere del sindacalismo. Si fanno i nomi di Labriola e di Leone.

---

51 APPENDICE DELL'*AVVENIRE D'ITALIA*

R. DE NAVARY.

Il naufragio di Leonora

Grande romanzo storico

Proprietà letteraria. — Riprod. vietata.

Non passava giorno in cui non si era costretti a scavare qualche fossa per deporvi qualcuno di quei disgraziati, che non aveva potuto resistere più a lungo agli stenti ed alle privazioni. E questi si potevano ancora chiamare fortunati, perchè almeno un servo di Dio benediva la loro fossa, mentre altri, che si addentravano nei boschi per cercarvi radici e frutta, molte volte non tornavano più. E quanti perivano durante il pericoloso passaggio a guado dei fiumi, oppure precipitavano in qualche abisso profondo implorando aiuto con grida strazianti. Ma i superstiti, resi insensibili dai continui patimenti, passavan oltre senza fermarsi.

E non erano soltanto minacciati dai pericoli della strada, ma anche dalle bestie feroci che dovevano tener lontane di notte accendendo dei gran fuochi. E guai se uno di quei poveri naufraghi si allontanava di pochi passi dall'accampamento! Poteva essere certo d'essere sbranato e divorato.

Di quando in quando si vedevano apparire in cima d'una collina degli uomini neri, tutti nudi e più temibili delle fiere, i quali scagliavano una pioggia di freccie su quei miseri e scomparivano poi emettendo degli urli feroci.

Il capitano Andrea Vasco si credeva sulla buona strada ed affermava che la carovana, decimata tutti i giorni, si avvicinava al fiume scoperto da Lorenzo Marquez.

Era trascorso un mese dacchè i naufraghi avevano lasciato il luogo ove era avvenuto il naufragio. Andavano innanzi, mossi da una forza istintiva. Il loro numero diminuiva tutti i giorni, ma siccome i viveri cominciavano a mancare, e la fame si univa a tutti gli altri mali sofferti, si giunse al punto di rallegrarsi se al mattino un uomo mancava all'appello, o se una donna cadeva sulla strada per non rialzarsi più.

Tante bocche di meno da saziare.

In mezzo a tante pene Sepulvèda conservava, apparentemente, un' energia indomabile. Ma malgrado la calma che ostentava, l'angoscia lo divorava internamente, e si dipingeva sul suo viso pallido ed emaciato e nella cupa fiamma che brillava nel suo sguardo.

Un giorno la carovana uscendo da una foresta nella quale alcuni uomini erano periti in seguito al morso di rettili velenosi, si trovò davanti un torrente schiumeggiante incassato fra alte roccie.

Come scendervi? Come varcarlo?.

Sepulvèda, aggrappandosi ad alcuni arbusti, si aprì il passo in mezzo ai sassi e giunse infine sull'orlo del torrente dove stette esplorandolo onde scoprire possibilmente un guado. Infatti, a poca distanza da lui l'acqua schiumeggiava con tale violenza da lasciar supporre che vi fossero delle roccie a fior d'acqua. Dopo di aver esperimentato per il primo la sicurezza del passaggio ritornò a' piedi della roccia dalla quale era sceso e gridò ai suoi compagni che il torrente era guadabile.

Ed allora principiò la discesa terribile.

Andrea Vasco sorreggeva Leonora; Savitri si appoggiava al braccio di Pantaleone; Lalli e Tolla, che portavano i bambini, erano sorrette da due schiavi. Ad ogni passo quei sventurati arrischiavano di precipitare in fondo a quel baratro, ed alcuni schiavi, che non avevano usato le necessarie precauzioni, vi trovarono, infatti la morte.

Finalmente la più gran parte giunse nel punto dove si trovava il guado scoperto da Sepulvèda.

Bisognava camminare uno dietro all'altro, senza guardare nè a destra, nè a manca, perchè, bastava già l'assordante rumore dell'acqua che batteva contro le roccie, per produrre una specie di stordimento e di vertigine.

In causa della schiuma bianca il guado non si poteva scorgere. Il piede esitava e tutti avanzavano col cuore tremante. Il pericolo minacciava davanti, di dietro, da ogni parte. Bisognava rendersi ciechi e sordi per tutti e guardare soltanto dinanzi a sè.

Leonora procedeva forte e risoluta come sempre, fidando nell'aiuto di Dio. Era giunta a metà, di quel terribile passaggio allorchè un grido del suo bambino le fece voltare la testa... Era perduta... Scivolò e cadde nel torrente con un grido disperato.

Sepulvèda l'udì, e stava per precipitarsi nell'acqua onde salvarla o morire con lei, ma fra Iosè lo trattenne.

Pantaleone si era già gettato nel torrente e gli era riescito di afferrarla pei capelli e di trasportarla sulla riva opposta; ella era svenuta ma suo cugino

Θεσσαλονίκη τῇ 11 Ἰουλίου 1908 ~~Πέμπτη~~ Τετάρτη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "ΦΑΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ"

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Κωνσταντινούπολις 10η Ἰουλίου

Γενικὸν Ἀρχηγὸν Θεσσαλονίκης (χωρίς;)

Ἐπὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ ἐπιθυμίᾳ τοῦ λαοῦ καὶ τῇ διαταγῇ τῆς **Α· Μ.** τοῦ **Σουλτάνου** τὸ ἀνακηρυχθὲν **Σύνταγμα** τῆς 11)23 **Δεκεμβρίου** 1876 καὶ τὸ ὁποῖον διὰ διαφόρους λόγους δὲν εἶχεν ἐφαρμοσθῇ ἐκ νέου σήμερον τίθεται εἰς ἐνέργειαν. Ἡ γενικὴ συνέννωσις δύναται νὰ συνέλθῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. (κατ' οὐδεμίαν ἀναφορὰν ἢ μυστικῶς;)

Παρακαλῶ δὲ Ὑμᾶς ὅπως τὴν εἴδησιν ταύτην τὴν χαρμόσυνον γνωστοποιήσητε εἰς τὸν λαόν.

Ο Μ. ΒΕΖΥΡΗΣ
ΣΑΪΤ

ΣΗΜ. "ΦΑΡΟΥ" Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἰδιαιτέρου τηλεγραφήματος τῆς **Μ. Βεζυρείας** θὰ γίνῃ τὴν 2αν πρωϊνὴν ὥραν τουρκιστὶ τῆς σήμερον ἐν τῷ **Διοικητηρίῳ**.

Ὁ λαὸς παρακαλεῖται ὅπως παρευρεθῇ αὐτόθι.